27-5

உ

சிவமயம்.

அருணந்தி சிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

சிவஞானசித்தியார்

சுபக்கம்

மூலமும்,

திருவாவடுதுறையாதீனத்து

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகசுவாமிகள்

இயற்றிய

பதவுரையும்.

இவை

வடகோவை

ஸ்ரீ மு. வேலுப்பிள்ளையவர்கள்

விருப்பவண்ணம்

வித்துவான்

சி. தாமோதரம்பிள்ளையால்

அச்சிற்பதிப்பிக்கலாயின.

விவேகானந்தயந்திரசாலை.

யாழ்ப்பாணம்.

கலியுகம்—௫௦௧௮. தைமீ.

உரைப்பாயிரம்.

பண்ணிசைவெம் பரிதிமதி தீயிரும்பு பாணியுப்பு, விண்ணணில முடலுயிர்நீர் நிழலுச்சிப் பளிங்குபகல் விளக்குப் பானீர், கண்ணிரவி யுணர்வொளிபோற் பிறிவரிய வத்துவிதக் கலவிகாட்டித், தண்ணணிவைத் தெனையாண்ட துறைசைநமச் சிவாயகுரு சரணம்போற்றி.

உ

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார்

சுபக்கம்.

சிவஞானபோத நூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிது விளங்குமாறு விரித்தல் யாப்பான் நூல்செய்வான் புகுந்தவாசிரியர், எடுத்துக் கொண்ட பொருள் இடையூறுதீர்ந்து இனிது முடிதற்பொருட்டும், இந் நூல் நின்று நிலவுதற்பொருட்டும், முதற்கட் செய்துகொண்ட கடவுள் வாழ்த்து மாணுக்கர்க்கு அறிவுறுத்தற் பொருட்டுச் செய்யுளாற் றெரிக் கின்றார்.

காப்பு.

ஒருகோட்ட னிருசெவியன் மும்மதத்த னல்வாயைங் கரத்த னாறு, தருகோட்ட மம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான் றருமொரு வாரணத்தின் றாள்க, ளுருகோட்டன் பொடும்வணங்கி யோவாதே யிரவுபக லுணர்வோர் சிந்தைத், திருகோட்டு மயன்றிரு மால் செல்வமுமொன் றோவென்னச் செய்யுந் தேவே.

(இதன் பொருள்.) ஆறு - கங்கையும்,—தருகோட்டு அம் பிறை - தன்னூற்றரப்பட்ட வளைவான் அழகுபெற்ற பிறையும்,—இதழி - கொன்றைமாலையும் (அணிந்த),—தாழ் சடையான் தரும் - தாழ்ந்த சடையையுடைய சிவபிரான் அளித்தருளிய,—ஒரு கோட்டன் - ஒற்றைக்கொம்பையுடையனும்,—இரு செவியன் - இரண்டு (முறம் போலுஞ்) செவிகளை யுடையனும்,—மும்மதத்தன் - மூன்று மதங்களை யுடையனும்,—நால்வாய் ஐங்கரத்தன் - நான்றவாயையுடையனும் ஐந்து கரங்களையுடையனுமாகிய,—ஒரு வாரணத்தின் தாள்கள் - ஒப்பற்ற வாரண முகத்தானுடைய திருவடிகள்,—உருகு ஓடு அன்போடும் - உருகுதலுடன் ஓடப்பெற்ற பேரன்பான்,—ஓவாதே வணங்கி - இடையறாது (தம்மை) வழிபட்டு,—இரவு பகல் - இரவும் பகலும்,—உணர்வோர் சிந்தை - தியானிப்போர் அறிவின்கண்ணதாகிய,—திருகு ஓட்டும் - மலக்கோணத் துரக்கும்,—(அதுவேயுமன்றி),—அயன் திருமால் செல்வமும் ஒன்றோஎன்ன - அயனரி முதலியோர் வாழ்வும் ஒருபொருளன்றென வெறுப்ப,—தேவே செய்யும் - சிவமாந் தன்மைப் பெருவாழ்வையுந் தரும் என்க.

சிந்தைத் திருகோட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல தாழ்களுக்கு இடையூற்றை யோட்டி இந்நூல் முடிவுபெறச் செய்தல் அருமை யன் றென்பது கருத்து.

கங்கையின் செருக்கடக்கிப் பிறையை வாழ்வித்த பெருமான் மகனாதலானும் அச்சிலமுடைமை தெளியப்படுமென்பார், ஆறுதருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான் றருமொரு வாரணமென்றார்.

இதழியுமுடன் கூறினார், திருவடையாள மாலையாதலின்.

இதழித் துணர்போலத் தாழ்ந்தசடையானென உவமத்தொகையாகக் கொண்டுரைத்தலுமொன்று.

தருகோட்டம்பிறை தன்னாற்றரப்பட்ட வளைவானழகுபெற்ற பிறை.

இருசெவியனென்றது, இசையெச்சத்தால் இரண்டு முறம்போலுஞ் செவியனெனப் பொருடந்து நிற்றலின், ஒருகோடு முதலியன போலப் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணமாதற் கிழுக்கின்மை யுணர்க.

யானையுறுப்புக் கழுத்திற்கு மேலன்றியின்மையான் மும்மதத்தனாதல் யாங்ஙனமென்பார்க்கு, மும்மதம் யானைக்கு அடையென்பாரும், ஒருகோட்டன் முதலியனபோல மும்மதத்தனென விநாயகப்பிரானுக்கே யடையாய் நிற்றலின் யானைக்கடையாமாறு யாங்ஙனமென மறுத்து இச்சாஞானக்கிரியைகள் ஈண்டு மும்மதமென உருவகஞ்செய்யப்பட்டன வென்றுரைப்பாரும், ஒருகோடு முதலிய வேனையடையெல்லாம் உறுப்பினையே யுணர்த்தி நிற்றலின் இதுமாத்திர மினம்பற்றா துருவகமாதல் செல்லாமையானும் உருவகஞ்செய்தற்குரியதோ ரியைபுவிசேடமின்மையானுங் கந்தன் முதலியோரையு மக்கருத்துப்பற்றி மும்மதத்தனெனல் யாண்டுமின்மையானும் அதுவுமுரையன்றென மறுத்துப் பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத் தாறெழுத்து நாலெழுத்து முதலியனவும் பஞ்சாக்கரமென வழங்கப்படுமாறுபோல மும்மதத்தின் வகையாகிய ஒரு மதமு மிருமதங்களு மும்மதமென வழங்கப்படுமாகலின் அதுபற்றி ஆசங்கை யென்னையென் றொழிவாருமுளர்.

வாரணமுஞ் சிந்தையும் ஆகுபெயர்.

திருகு முதனிலைப்பெயர்.

ஓகாரம் எதிர்மறை.

இஃதெண்ணலங்காரம்.

ஈண்டு*"இறைவனையு மிறைவனாலியம்புநூலு மீண்டளவும் பொருளியல்பும் வேண்டுஞ் செய்தி - முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தி யெல்லாம்" என்றெடுத்துக்கொண்ட முறையே வைத்துப் பரபக்கங்களை எடுத்தோதி மறுத்த வாசிரியர், இனி யம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்றார்.

---

*இந்நூற் பரபக்கம், பாயிரம். செ - ௧௦.

மங்கலவாழ்த்து.

சிவபெருமான்.

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் வேறுங்
குறியது வுடைத்தாய் வேதா கமங்களின் குறியி றந்தங்
கறிவினி லருளான் மன்னி யம்மையோ டப்ப னாகிச்
செறிவொழி யாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம்.

(இ-ள்.) அறுவகைச் சமயத்து - (புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அகமென்னு நான்கனுள் அகச்சமயமொழித்து ஒழிந்த முக்கூற்றுப் புறங்களிலே தனித்தனி) அறுவகைப்பட்ட சமயங்களினின்றுகொண்டு,— ஓர்க்கும் - (அவற்றுள்ளும் பலவேறுவகைப்பட) ஆராய்ந்தறிகின்ற,— அவ்வவர் பொருளாய் - அவரவர்கொண்ட முதற்பொருளாய்,—வேறுங் குறியது உடைத்தாய் - அவரின் வேறாகிய (பாடாணவாத முதலிய அகச் சமயத்தார்க்கு இலயம் போகம் அதிகார மென்னு மூன்றவத்தையின் முறையே சத்தியும் உத்தியோகமும் பிரவிருத்தியு மென்னுந் தொழில் வேறுபாடுபெற்றுச் சிவன் சதாசிவன் மகேசனென்னும் பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவமென்னுந் தடத்தக்) குறியே குறியாகவுடைத்தாய்,—வேதாகமங்களின் குறி இறந்து - (சித்தாந்த சைவர்க் கத்தடத்தக் குறியேயன்றி) வேதாகமங்களின் கருத்திற் கதீதமாய்,—அறிவினில் அருளான் மன்னி - உயிர்க்குயிராய்,- அங்கு அம்மையோடு அப்பன் ஆகி - (உயிர்கட்கெல்லாம் அறிவைப் பிறப்பிக்கும்) அம்மை அப்பனுமாகி,—செறிவு ஒழியாது நின்ற - (எங்கணும் எக்காலமுஞ்) செறிந்து வியாபகமாய் நின்ற,—சிவன் அடி சென்னி வைப்பாம் - சிவபிரான் திருவடியைச் சிரமேற்கொள்வாம் என்க.

பரபக்கத்துட் புறப்புறச்சமயத்தாரையும் புறச்சமயத்தாரையும் மறுப்பவே, அம்முறைபற்றி அகப்புறச்சமயத்தாரும் மறுக்கப்பட்டாரே யாவரென்னுங் கருத்தான் அவரையு முடன்றழுவ அறுவகைச் சமயத் தெனப் பொதுப்படக் கூறினார்.

ஓர்த்தல்-ஆராய்தல்.

விசேடியமடியாகலின் உடைத்தாயென்றார்.

சிவனடி என்றது உபசாரம்.

இதனுள், அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர்பொருளாயெனவே மேற்கூறிப்போந்த பரபக்கத்துப் பொருளும், வேறுங்குறியது வுடைத்தாயெனவே முதற்சூத்திர முதலிய வைந்துசூத்திரத்திற் பெறப்படுந் தடத்தப்பொருளும், வேதாகமங்களின் குறியிறந்தெனவே இரண்டு

மன்றி யேனச் சொரூபலக்கணங் கூறும் ஆறுஞ்சூத்திரப் பொருளும், அறிவினிலென்வே ஆன்மசொரூபங்கூறு மேழாஞ்சூத்திரப்பொருளும், அருளான்மன்னியெனவே ஞானதரிசனங்கூறுமெட்டாஞ்சூத்திரப்பொருளும், அம்மையோ டப்பனுகியெனவே ஞானமுஞேயமு ஞாதிருவுமாகக் காணைப்படு மொன்பதாஞ் சூத்திரப் பொருளும், செறிவொழியாது நின்றவெனவே ஏகனுகி நிற்றல் கூறும் பத்தாஞ்சூத்திரப்பொருளும், சிவனடி சென்னி வைப்பா மெனவே அரன்மலரடிக் கீழிருத்தல் கூறும் பதினொராஞ் சூத்திரப்பொருளும், சென்னிவைப்பாமென்னுஞ் சொல்லியல்பான் அணைந்தோர்தன்மைகூறும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரப் பொருளுங் குறிப்பானறியக் கிடந்தன.

இங்ஙனந் தோர்குத்துக்காட்டுதல் மங்கலவாழ்த்துக்கு இலக்கணமென உணர்க.

இனி, இதனுட் கூறப்படும் அறுவகை வினையெச்சங்களானும் முதல்வனுடைய அறுவகைக் குணங்களுங் கூறப்பட்டனவென் றுரைத்தலுமொன்று.

அது கீர்ட்டுதும்: அவ்வவர்பொருளாி யென்றதனல் அங்ஙனம் பல வேறுவகைப்பட நிற்கும் அநந்தசத்தியாகிய அளவிலாற்றலுடைமை கூறப்பட்டது; வேருங்குறியது வுடைத்தாயென்றதனல் அநாதிபோதமநாதி முத்தத்தன்மை யெனப்படும் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல் கூறப்பட்டது; நிராமயான்மா வெனப்படும் இயற்கையுணர்வினனுதலுமீண்டே யடங்கும்; வேதாகமங்களின் குறியிறந்தென்றதனுற் சுதந்திரரெனப்படுந் தன்வயத்தனுதல் கூறப்பட்டது; அறிவினிலருளான்மன்னியென்றதனுற் சர்வஞ்ஞத்துவமெனப்படும் முற்றுமுணர்தல் கூறப்பட்டது; அம்மையோடப்பனுகி யென்றதனல் அலுத்தசத்தி யெனப்படும் பேரருளுடைமை கூறப்பட்டது; விசுத்ததேகமெனப்படுந் தூயவுடம்பினனுதலு மீண்டே அடங்கும்; செறிவொழியா தென்றதனுற் பூர்த்தியெனப்படும் வரம்பிலின்பமுடைமை கூறப்பட்டதென் றுணர்க. இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும். (க)

முன்னூற்சிறப்பு.

என்னையிப் பவத்திற் சேரா வகையெடுத் தென்சித் தத்தே
தன்னைவைத் தருளி னுலே தாளிணை தலைமேற் சூட்டு
மின்னமர் பொழில்சூழ் வெண்ணெய் மேவிவாழ் மெய்கண்டானூல்
சென்னியிற் கொண்டு சைவத் திறத்தினைத் தெரிக்கலுற்றும்.

(இ-ள்.) என்னை - (பவமாயக்கடலிலழுந்துகின்ற) என்னை,—இப்பவத்திற் சேராவகை அருளினுலே எடுத்து-அதன்கணழுந்தாதவண்ணம்

கருணைக்கையாலெடுத்து,—என்சித்தத்தே தன்னை வைத்து - என்னறிவின்கண்ணே தற்சொருபத்தை விளக்குதற் கெழுந்தருளிவந்து,—தாள் இணை தலைமேற் சூட்டும் - திருவடிகளைச் சென்னியிற் சூட்டித் தீக்கை செய்தருளிய,—மின் அமர் பொழில் சூழ் வெண்ணெய் மேவிவாழ் - மின்னலையுடைய மேகந் தங்குதற் கிடமாகிய சோலைகள்சூழ்ந்த திருவெண்ணெய்நல்லூரென்னுந்திருப்பதியில் விருப்பமுற்றுவாழ்கின்ற,—மெய்கண்டான் நூல் - மெய்கண்டதேவன் (மொழிபெயர்த்துரைத்தருளிச்செய்த) சிவஞானபோத நூலை,—சென்னியின் கொண்டு - (ஏனையாசிரியன்மார் செய்த பிரமாண நூல்கட் கெல்லாஞ்) சிரத்தானமாகக் கொண்டு,—சைவத்திறத்தினைத் தெரிக்கலுற்றாம் - (அதனிற் கூறப்படுஞ்) சைவாகமப் பொருட்கூற்றை விளக்குவாம் என்க.

இந்நூலுக்கு வழி கூறியவாறு.

எடுத்தென்றது குறிப்புருவகம்.

வைத் என்றது உபசாரவழக்கு; * "அன்போ டியைந்த வழக்கு" என்றாற்போல.

சென்னியின் இன் உவமவுருபு. (௩)

நுதலிய பொருள் முதலியன.

பண்டைநற் றவத்தாற் றோன்றிப் பரமனைப் பத்தி பண்ணுந்
தொண்டரைத் தானே தூய கதியினிற் றொகுப்பன் மார்க்கர்
கண்டநூ லோதி வீடு காதலிப் பவர்கட் கீசன்
புண்டரி கத்தாள் சேரும் பரிசினைப் புகல லுற்றாம்.

(இ-ள்.) (சாமுசித்தர் வைநயிகர் பிராகிருதரென்னுமிவருள் ஆற்றலுமறிவுங் காதலுமில்லாத பிராகிருதரை யொழித்து ஒழிந்த இருவரின்) பண்டை நற்றவத்தால் - முற்செய் தவவிசேடத்தால்,—தோன்றி - (சாமுசித்தராய்ப்) பிறந்து,—பரமனைப் பத்திபண்ணும் தொண்டரை - முதல்வனிடத்தே (வீடுகாதலித்துப்) பத்திபண்ணுகின்ற சிவபத்தரை,—தானே - (விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலரைப்போல நூல்வழியாலன்றித்) தானே,—தூய கதியினில் தொகுப்பன் - சிவகதியிற் சேர்த்துவனாகலின் (அவர்க்கு நூல்வேண்டாமையான்),—மார்க்கர் - ஞானிகளெல்லாம்,—கண்ட நூல் ஓதி - பிரமாணமென் றறிந்து கைக்கொண்ட நூலை ஓதி (அதன்வழியான்),—வீடு காதலிப்பவர்கட்கு - (முறைமையின் மந்ததர முதலிய சத்திநிபாத முடையராய்) முத்திபெற விரும்பும் வைநயிகராயினார்க்கு,—ஈசன் புண்டரிகத்தாள் சேரும் பரிசினை - சிவ

---

* திருக்குறள், அன்புடைமை. செ - ௩.

பெருமானுடைய செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடி கூடு முறைமையினை,—புகலலுற்றும் - (ஈண்டு வகுத்துக்) கூறுகின்றும் என்க.

சன்மார்க்கரை மார்க்கரென்றது தலைக்குறை, சன்மார்க்கராவார் ஞானிகள்.

கண்டரால் அவர்களெல்லாம் பிரமர்ணமென்றறிந்து கைக்கொண்டரால். நுதலியபொருளுநுங் கேட்டோரும் பயனுங் கூறியவாறு. ()

அவையடக்கம்.

மறையினா லயனான் மாலான் மனத்தினால் வாக்கான் மற்றுங்
குறைவிலா வளவி னாலுங் கூறொணா தாகி நின்ற
விறைவனார் கமல பாத மின்றியா னியம்பு மாசை
நிறையினார் குணத்தோர்க் கெல்லா நகையினை நிறுத்து மன்றே.

(இ-ள்.) மறையினால்-வேதங்களினாலும்,—அயனால்-அயனாலும்,—மாலால் - மாலாலும்,—மனத்தினால் - மனத்தினாலும், —வாக்கால் - வாக்கினாலும்,—மற்றும் குறைவு இலா அளவினாலும் - வேறுங் குறைவில்லாத அநுமானப் பிரமாணத்தாலும்,—கூற ஒணாது ஆகி நின்ற - அறிதற்கரிதாய் நின்ற,—இறைவனார் கமல பாதம் - முதல்வனது கமலமலர் போலும் பாதமென்றுபசரித்துக் கூறப்படும் இயல்பை,—இன்று யான் இயம்பும் ஆசை - இன்று யான்சொல்லுவலென்றெழுந்த எனது புல்லிய வாசை,—நிறையினார் குணத்தோர்க் கெல்லாம்-சால்புடையராய் குணத்தினை யுடையா ரெல்லார்க்கும்,—நகையினை நிறுத்தும் அன்றே - என இஃதோ இவனறிவென்றெள்ளி நகையாடுதற் கேதுவாம் என்க.

(இனி) மறையினால் - வேதங்களாலும்,—அயனால் - அவ்வேதத்திற் கங்கமாய் அயனாற்செய்யப்பட்ட பதினெண்புராண நூல்களாலும்,—மாலால் - மாயோனவதாரமாகிய வியாசனாற் செய்யப்பட்ட இதிகாச நூலாலும்,—மனத்தினால் - மநுமுதலிய விருடிகண் மனத்தா னினைந்து செய்யப்பட்ட மிருதிநூல்களாலும்,—வாக்கால் - அவ்வேதத்தைக் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டமென் றிருவகைப்படுத் தெடுத்துக்கொண்டு அதன் பொருளை நிச்சயித்துரைக்குஞ் சாத்திரமாகிய பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சைகளாலும்,—மற்றுங் குறைவு இலா அளவினாலும் - வேறுங் குறைவில்லாத அளவைநூலாகிய தருக்கசாத்திரங்களாலும்,—கூற ஒணாது ஆகி நின்ற இறைவனார் கமலபாதம் - சொல்லுதற்கரிதாய் நின்ற சிவபிரான் கமலபாத மென்றலு மொன்று.

அயனான் மாலான் மனத்தினால் வாக்காலென்புழி, ஆனுருபு முன்னைய விரண்டும் வினைமுதற்பொருண்மையினும், பின்னைய விரண்டுங்

கருவிப்பொருண்மையினும் வந்தன; சாத்தனாற் கண்ணோக்கப்பட்டதென்றாற்போல.

ஈண்டளவென்றது அனுமானப்பிரமாணத்தை.

அயன்மாலென்றது உபலக்கணம், கூறுதென்றது உபசாரம்.

அவையடக்கங்கூறியவாறு.

ஆ ச ங் கை நீ க் க ல்.

அருளினா லாக மத்தே யறியலா மளவி னாலுந்
தெருளலாஞ் சிவனை ஞானச் செய்தியாற் சிந்தை யுள்ளே
மருளெலா நீங்கக் கண்டு வாழலாம் பிறவி மாயா
விருளெலா மிரிக்க லாகு மடியரோ டிருக்க லாமே.

இ-ள்.) (இறைவனியல்பு அப்பெற்றித்தாயினும்) சிவனை - அவ்விறைவனை,—ஆகமத்தே - (அவனருளிய நூலெனப்படும் வேதசாரமாகிய) சிவாகமத்தின்,—அருளினால் அறியலாம் - (அநுபவமுடைய தேசிகர்) அருளிச்செய்யும் உபதேசத்தாற் கேட்டறியலாம்,—அளவினாலும் தெருளலாம்-(கேட்டதனை அதற்கனுகூலமான) அளவையாற் சிந்தித்துமறியலாம்,—சிந்தையுள்ளே-(சிந்தித்ததனைத்) தன்னறிவின்கண்ணே,—ஞானச் செய்தியால் மருளெலா நீங்கக் கண்டு வாழலாம்-சிவஞானத்தான் மாசறத் தெளிந்துமறியலாம்,—பிறவி மாயா இருளெலாம் இரிக்கல் ஆகும் - (அதனாற்) பிறவி மாயாமைக்கேதுவாகிய பாசக்ஷயமும் பண்ணலாம்,—அடியரோடு இருக்கலாமே - (அதனால்) அவனடியாரோடு கலந்து (நிட்டைகூடிச் சிவானந்தானுபூதியும்பெற்) றிருக்கலாம் என்க.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது.

மேல் அவையடக்கத்துட் கூறியதுபற்றி நிகழுமாசங்கையை நீக்கிற்று.

இக்கடவுள்வணக்க முதலாயின வெல்லாம் பரபக்கத்து நான்முகத்தாற் கூறிப்போந்தனவே யாயினும், பரபக்கம் சுபக்கமென விதனை இருநூலாதலுங் கொள்ளவைத்தமையின் ஈண்டும் வேறு கூறினார்.

அறுவகைச் சமயத்தென்னு முதற்செய்யுளிற் கடவுள் வணக்கங் கூறுமுகத்தாற் சுபக்கத்தி னிறைவனுவா னிவனென்பதூஉம், ஏனை நான்கு செய்யுளினும் வழிமுதலியன கூறுமுகத்தான் அவ்விறைவனுவியம்பப்படும் நூலிவையென்பதூஉம், அவற்றுட் பொதுநூல் சிறப்புநூலென்னும் வேறுபாடு முணர்த்தப்பட்டன.

மங்கலவாழ்த்து முடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் சு.

அளவை யிலக்கணம்.

———o———

இனி, நிருத்தமுறையானே பொருளுண்மைக்களவு கூறுவான் றொடங்கி, அவ்வளவையி னியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அதனை யெடுத்துக் காட்டலாகாமையின், முதற்கண் அளவையினியல்பு பதினான்குசெய்யு ளாற் கூறுகின்றார்.

அளவை காண்டல் கருதலுரை யபாவம் பொருளொப் பாறென்ப
ரளவை மேலு மொழிபுண்மை யைதி கத்தோ டியல்பெனநான்
களவை காண்ப ரவையிற்றின் மேலு மறைவ ரவையெல்லா
மளவை காண்டல் கருதலுரை யென்றிம் மூன்றி னடங்கிடுமே.

(இ-ள்) அளவை - பிரமாணமாவது,—காண்டல் - காட்சியும்,—கருதல் - அனுமானமும்,—உரை - ஆகமமும்,—அபாவம் - இன்மையும்,—பொருள் - அருத்தாபத்தியும்,—ஒப்பு (என) - உவமையுமென,—ஆறு என்பர் - அறுவகைப்படுமென்பாரும்,—அளவை மேலும் - அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்கட்கு மேலும்,—ஒழிபு - பாரிசேடமும்,—உண்மை - சம்பவமும்,—ஐதிகத்தோடு - உலகவாதமும்,—இயல்பு என - சகசமுமென,—நான்கு அளவை காண்பர்-நான்கு பிரமாணமுள வென்பாரும்,—அவை யிற்றின் மேலும் அறைவர் - அப்பத்துக்கு மேலும் (பிரமாணங்களுள வென்பாருமுளர்,—அவை யெல்லாம் அளவை-அவையெல்லாம் பிரமாணமேயாயினும்,—காண்டல் - காட்சியும்,—கருதல் - அனுமானமும்,—உரை என்ற - ஆகமமு மென்ற,—இம்மூன்றின் அடங்கிடுமே - இம் மூன்றனு ளடங்குவன (வன்றி வேறாவனவல்ல)என்க.

இம்முறைபற்றி ஆகமமு மனுமானத்தி லடங்குமெனப் புத்தர் முதலாயினார் கூறுப; அஃததனுளடங்காதென்பது *"நாலுரைத்தானொருவனுளன்" என்னும் பரபக்கத்துச் செய்யுளானுணர்க.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை,

இதனானே பிரமாணமினைத்தென்பது கூறப்பட்டது. (க)

மாசறு காட்சி யையந் திரிவின்றி விகற்ப முன்னா
வாசற வறிவ தாகு மனுமான மவினா பாவம்
பேசுறு மேதுக் கொண்டு மறைபொருள் பெறுவ தாகுங்
காசறு முரையிம் மானத் தடங்கிடாப் பொருளைக் காட்டும்.

(இ-ள்.) (அம்மூன்றனுள்) விகற்பம் முன்னா - நிருவிகற்ப வுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு,—ஐயம் திரிவு இன்றி - ஐயவுணர்

---

*இந்நூற்பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை. செ - கஉ,

வும் விபரீதவுணர்வு மின்றி,—ஆசு அற அறிவது - (விடயங்களை) நேரே யறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—மாசு அறு காட்சி ஆகும்-குற்ற மற்ற காட்சி யளவை யெனப்படும்,—மறை பொருள் - (அங்ஙன நேரே யறியப்படுவதன்றிச் சாதித்துப் பெறற் பாலதாய்) மறைந்துநின்ற பொருளை,—அவிநா பாவம் பேசுறும் ஏதுக்கொண்டு - சொல்லப் பெற்ற (அதனை) விட்டு நீங்காத (யாண்டு முடனாய் நிகழும்) ஏதுவைக்கொண்டு,—(விகற்பம் முன்னா ஐயம் திரிவு இன்றிப்) பெறுவது - அவ்வாறு நிருவிகற்ப வுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக் கொண்டு ஐய விபரீதக் குற்றமின்றி யுணர்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—அநுமானம் ஆகும் - கருதலளவை யெனப்படும்,—இம்மானத்து அடங்கிடாப் பொருளை - இவ்விரண்டு பிரமாணங்களாலும் அறியப்படாத (பரலோக பாதாளலோகமுதலிய)பொருள்களை,—(ஆத்தவாக்கியங்கொண்டு) (விகற்பம் முன்னா ஐயம் திரிவு இன்றிக்) காட்டும் - அவ்வாறு நிருவிகற்பத்தைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு ஐய விபரீதக் குற்றமின்றி யுணரச் செய்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி,—காசு அறும் உரை - குற்றமற்ற வுரையளவை யெனப்படும் என்க.

அடங்கிடாப்பொருள் பரலோக பாதாளலோக முதலாயின.

இம்மானத்தடங்கிடும் பொருளையும் ஆத்தவாக்கியங் கொண்டறிவது அருத்தவாதம்.

ஐயந்திரிவின்றி விகற்பமுன்னாவென்பதனை யாண்டுங்கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க.

விகற்பமென்றது தலைக்குறை.

இதனானே அம்மூன்றற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரியவே
கொண்ட றிரிவாம் பெயர்சாதி குணமே கன்மம் பொருளெனவந்
துண்ட விகற்ப வுணர்வினுக்குப் பொருளி னுண்மை மாத்திரத்தின்
விண்ட லில்லா வறிவாகும் விகற்ப மில்லாக் காட்சியே.

(இ-ள்.) (மேற் கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்கனுள்)விண்டல் இல்லா - (பெயர்முதலியவற்றாற்) பகுத்தறித லின்றி,—பொருளின் உண்மை மாத்திரத்தின் அறிவு - (இஃதொன்று தோன்றா நின்றதெனப்) பொருளுண்மை மாத்திரையே அறியு ஞானசத்தி,—விகற்பம் இல்லாக் காட்சியே ஆகும் - நிருவிகற்பக்காட்சி யெனப்படும்,—கண்ட பொருளை - அங்ஙனமறிந்த பொருளை,—இரட்டுறவே கருதல் - இஃது யாதோவென ஒன்றிற்றுணிவுபிறவா தாராயு ஞானசத்தி,—ஐயம் - ஐயக் காட்சி யெனப்படும்,—திரியவே கொண்டல் - அதனை யதனோடொப் புமையுடைய வேறு பொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கு ஞானசத்தி,—திரிவு ஆம் - திரிவு காட்சி யெனப்படும்,—பெயர் சாதி குணமே சன்மம் பொ

ருள் என ஐந்து - பெயருஞ் சாதியுங் குணமுங் கன்மமும் பொருளு மாகிய ஐந்தும் (பொருடோறும் உண்மையின் அவ்வைந்தும் அப்பொரு ட்க ளுள்ளவாறு இனிதுவிளங்கவுணரு ஞானசத்தி),—அவிகற்ப உணர் வினுக்கு உண்டு - அந்தச் சவிகற்பக்காட்சிக்கு உண்டெனவுணரப் படும் என்க.

முன்கண்ட வாதனைபற்றித் தோற்றுவதாகிய நினைவுணர்வு இவ் விடத்துக்கண்டபொருளின்கணிகழ்வதன்மையின், அதனையீண்டெடுத் தோதி விலக்காராயினர்.

இதனானே காட்சிமுதலிய மூன்றினுஞ் சேறற்குரிய நிருவிகற்ப முதலிய நான்கினிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௩)

காண்டல் வாயின் மனந்தன்வே தனையோ டியோகக் காட்சி
யென, வீண்டு நான்கா மனுமானந் தனக்கும் பிறர்க்கு மென்றிர
ண்டா, மாண்ட வுரைதந் த்ரமந்திரத்தோ டுபதே சச்சொ லென
மூன்றும், பூண்ட வளவைக் கெதிர்புலன்றன் னியல்பு பொதுவென்
றிரண்டாமே.

(இ-ள்.) (அம்மூன்றனுள்) காண்டல் - காட்சியளவையாவது,— வாயிற்(காட்சி) - வாயிற்காட்சியும்,—மன(க்காட்சி) மானதக்காட்சியும்,— தன் வேதனை(க்காட்சி)யோடு - தன் வேதனைக் காட்சியும்,—யோகக் காட்சியென-யோகக்காட்சியுமென,—ஈண்டு நான்காம் - இங்ஙன நான்கு வகைப்படும்,—அனுமானம் - கருதலளவையாவது,—தனக்கும் பிறர்க்கும் என்று-தன்பொருட்டனுமானமும் பிறர்பொருட்டனுமானமுமென,— இரண்டாம் - இரண்டுவகைப்படும்,—மாண்ட உரை - மாட்சிமைப்பட்ட வுரையளவையாவது,—தந்ர(ச்சொல்) - தந்திரகலையும்,—மந்திரத்து(ச் சொல்)லோடு - மந்திரகலையும்,—உபதேசச் சொல் என - உபதேசகலையு மென,—மூன்றும் - மூன்று வகைப்படும்,—பூண்ட அளவைக்கு எதிர் புலன் - பொருந்திய இப்பிரமாணங்களான் அறியப்படும் பிரமேயங்களா தியல்பு,—தன் இயல்பு பொது(இயல்பு) என்று - சிறப்பியல்பு பொது வியல்பென,—இரண்டாமே - இரண்டுவகைப்படும் என்க.

இதனானே காட்சிமுதலிய மூன்றும் படும் பாகுபாடும், அவற்று ளளக்கப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும், தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

அன்னிய சாதி யுந்தன் சாதியு மகன்று நிற்ற
றன்னியல் பன்னி யத்தைத் தவிர்ந்துதன் சாதிக் கொத்த
றுன்னிய பொதுவி யற்கை சொன்னவிவ் விரண்டி னுள்ளே
மன்னிய பொருள்கள் யாவு மடங்கிடு மான முற்றால்.

(இ-ள்.) (சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென்ற விரண்டனுள்) அன் னிய சாதியும் - (ஒரு பொருட்கு) வேற்றுச் சாதிப்பொருளினும்,—தன்

சாதியும் - தன் சாதிப்பொருளினும்,—அகன்று நிற்றல் - செல்லாது (தனக்கு மாத்திரையே யுரித்தாய்) நிலைபெறுந் தன்மை,—தன் இயல்பு - சிறப்பியல் பெனவும்,—அன்னியத்தைத் தவிர்ந்து - வேற்றுச் சாதிப்பொருண் மாத்திரையிற்செல்லாது,—தன் சாதிக்கு ஒத்தல் - தன் சாதிப்பொருட் கெல்லாம் ஒப்ப நிலைபெறுந் தன்மை,—துன்னிய பொது இயற்கை - பொருந்திய பொது வியல்பெனவுங் கூறப்படும்,—மானம் - காட்சிமுதலிய பிரமாணங்களால்,—மன்னிய பொருள்கள் - பொருந்திய பிரமேயப்பொருள்களை,—உற்றால் - அறியலுறுமிடத்து,—யாவும் - அவையெல்லாம்,—சொன்ன இவ்விரண்டினுள்ளே அடங்கிடும் - ஈண்டுக் கூறிய இவ்விரண்டியல்பினுள் ஒன்று பற்றி அறியப்படும் என்க.

எனவே, இவ்விரண்டின் வேறாகிய வேற்றியல்புபற்றி அறியப்படுமாயின், அவ்வறிவு பிராமாணியம் அன்றாய்ப் போமென்பதாயிற்று.

பிரமேயத்தை யறிந்தவறிவே தான் பிராமாணிய மென்பதனையுமறியுமெனவும், தான் பிராமாணிய மாகாதவழி அவ்வாகாமை மாத்திரையே பிறிதொன்றா னறிப்படுமெனவும், இவ்வாறன்றித் தனது பிராமாணியம் பிறிதொன்றா னறியப்படுவதேயென்னுந் தார்க்கிகர் முதலியோர் மதம் அடாதெனவுங் கொள்க.

இவற்றை வடநூலார் சுதத்துவம் பரதத்துவமென வழங்குப.

சாதியாவது ஒரு நிகரனவாகிய பல பொருட்குப் பொதுவாவதோர் தன்மை.

இதனானே மேற்றன்னியல்பு பொதுவியல்பென்றவற்றி னிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (ரு)

இச்செய்யுள் சூசிகடாகநயம்பற்றி முன்வைத்தவாறு.

உயிர்நேர் டுணர்வு வாயி லொளியுரு வாதிபற்றிச்
செயிருறு விகற்ப மின்றித் தெரிவதிந் திரியக் காட்சி
யயர்விலிந் திரிய ஞான மைம்புலன் சார்ந்து யிர்க்கண்
மயர்வற வந்தஞான மானதக் காண்ட லாமே.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிப்போந்த காட்சி நான்கனுள்ளும்) உயிரின் - ஆன்மாவினின்றும்,—ஒடு உணர்வு - (தன்னை நோக்கி நிற்கு மறிவாகிய) ஒடு மறிவாகிய சிற்சத்தி,—வாயில் - கண் முதலிய (விடயங்களை நோக்கி) பொறிகளையும்,—ஒளி (ஆதி) - (அவற்றிற்குத் துணையாய் வலிசெய்துட னிற்குந்) தேயுமுதலிய பூதங்களையும்,—உரு ஆதி பற்றி - (அப்பூதங்களுக்கு முதற்காரணமாய் அவற்றை விட்டு நீங்குதலின்றி யுடனாகிய) உருவமுதலிய தன்மாத்திரைகளையும் அதிட்டித்துக்கொண்டு,—செயிர் - ஐய விபரீதக்குற்றங்களும்,—உறு விகற்பம் இன்றி - பொருந்திய பெயர் சாதி முதலிய விகற்பமுமின்றி,—தெரிவது-(உருவமுதலிய வைம்புலன்

களை நிருவிகற்பமா)யறிபு மறிவு,—இந்திரியக் காட்சி - வாயிற் காட்சியெனப்படும்,—ஐம்புலன் சார்ந்து - அங்ஙன மைம்புலன்களை இயைந்தறிந்த பின்னர் - அயர்வு இல் - மீள மறத்தலின்றி,—இந்திரிய ஞானம் - (சித்தத்தாற் சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபெறுவதாகிய அவ்)வாயிற்காட்சியறிவு,—மயர்வு அற - (பெயர் சாதி முதலியவற்றான்) விபரீதமாதலின்றி (நிச்சயமாய்),—உயிர்க்கண் - புத்திதத்துவத்தின்கண்,—வந்த ஞானம் - வருதலானாகிய சவிகற்பவுணர்வாய் உயிரினோ டுணர்வு தெரிவது,—மானதக் காண்டல் ஆமே - மானதக்காட்சி யெனப்படும் என்க.

ஐம்புலன்சார்ந் தயர்விலிந்திரிய ஞானமென மாறுக.

இன் ஐந்தாமுருபு.

ஓடுணர்வு வினைத்தொகை.

ஒளி ஆகுபெயர். ஆதியென்பதனை ஒளியோடுங் கூட்டுக.

சார்ந்தபினென்பது சார்ந்தெனத்திரிந்து காரியத்தின்மேனின்றது.

உயிக்குப் பற்றுக்கோடாகிய புத்தியை உயிரென் றுபசரித்தார்.

வந்தஞானமென்னும் பெயரெச்சம் "ஆறுசென்றவெயர்" என்றாற் போல நின்றது.

மனத்தின் றொழிற்பாடு முன்னாக நிகழ்தலின் மானதக்காட்சி யெனப்பட்டது.

அதிகாரமுறைமை யென்னுமுத்தியான் உயிரினோடுணர்வு தெரிவதென்பதனை அளவையதிகார முழுதினு முய்த்துரைக்க.

இதனானே வாயிற்காட்சி மானதக்காட்சிகள தியல்பு கூறப்பட்டது.

அருந்தின்பத் துன்ப முள்ளத் தறிவினுக் கராக மாதி
தருந்தன்வே தனையாங் காட்சி சமாதியான் மலங்கள் வாட்டிப்
பொருந்திய தேச கால வியல்பகல் பொருள்க ளெல்லா
மிருந்துணர் கின்ற ஞான மியோகநற் காண்ட லாமே.

(இ-ள்.) (அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேம்பட்டு நிகழுஞ் சத்துவகுண முதலியவற்றின் விளக்கமாகிய) அருந்து இன்பத் துன்பம் - நுகரப்படு மின்பத்துன்பங்கள்,—உள்ளத்து அறிவினுக்கு - புருடனதறிவிற்கு (விடயமாம்படி),—அராகம் ஆதி தரும் - அராக முதலிய வைந்து தத்துவங்களானும் புணர்க்கப்படுவதனை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—தன் வேதனைக் காட்சி ஆம் - தன் வேதனைக் காட்சி யெனப்படும்,—மலங்கள் - (இவ்வாறன்றி அறிவைத் தடைசெய்து நின்ற) மலசத்திகளை,—சமாதியான் வாட்டி - இயம நியம முதலிய அட்டாங்கயோக சமாதியான் ஒருவாறு கெடுத்து,—இருந்து - (ஓரிடத் தொருகாலத்) திருந்தாங்கிருந்து,—பொருந்திய தேச கால இயல்பு அகல் பொருள்கள் எல்லாம் -

பொருந்தப்பட்ட மூவிடத்து முக்காலத்தும் இயல்பாக விரிந்த பொருள்க ளெல்லாவற்றையும்,—உணர்கின்ற ஞானம் - காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—நல் யோகக் காண்டல் ஆமே - நன்மையாகிய யோகக்காட்சி யெனப்படும் என்க.

இதனானே தன் வேதனைக்காட்சி யோகக்காட்சிகளி னியல்பு கூறப்பட்டது. (எ)

பக்க மூன்றின் மூன்றேது வுடைய பொருளைப் பார்த்துணரத்
தக்க ஞானந் தன்பொருட்டாம் பிறர்தம் பொருட்டா மனுமானந்
தொக்க விவற்றாற் பிறர்தெளியச் சொல்ல லாகு மச்சொல்லு
மிக்க வன்னு வயத்தினொடு வெதிரே கச்சொல் லெனவிரண்டாம்.

(இ-ள்.) மூன்று ஏதுவுடைய பொருளை - இயல்பு முதலிய மூன்றனுள் ஒரேதுவுடைய சாத்தியத்தை,—பக்கம் மூன்றின் - பக்கமுதலிய மூன்றின் வைத்து,—பார்த்து உணரத்தக்க ஞானம் - (அபினாபாவம் பற்றி) ஆராய்தற்குரிய ஞானமாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—தன் பொருட்டு (அனுமானம்) ஆம் - தன்பொருட் டனுமானமாம்,—தொக்க இவற்றாற் பிறர் தெளியச் சொல்லல் - பொருந்திய அவ்வேதுக்களானே (தானறிந்ததனைப்) பிறரறியப் போதித்தலை உயிரினோடுணர்வு தெரிவது,—பிறர் தம்பொருட்டு அனுமானம் ஆம் - பிறர்பொருட் டனுமானமாம்,—ஆகும் அச்சொல்லும் - அங்ஙனம் பிறரறியப் போதித்தலாகிய சொல்லும்,—மிக்க அன்னுவயத்தினொடுவெதிரேகச்சொல் என - மேலாகிய உடம்பாட்டுச்சொல்லும் மறைச்சொல்லுமென,—இரண்டு ஆம் - இரண்டுவகைப்படும் என்க.

இதனானே மேலெடுத்துக்கொண்ட இருவகை யனுமானங்களி னியல்பு கூறப்பட்டது. (அ)

மூன்று பக்கம் பக்கநிகர் பக்க நிகரில் பக்கமெனத்
தோன்றும் பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமா முவமை நிகர்பக்க
மான்ற பொருள் சென் றடையாத விடமா நிகரில் பக்கமுத [றும்.
லேன்ற விரண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமா மொன்று பொருளின்

(இ-ள்.) பக்கம் மூன்று - பக்க மூன்றுவன,—பக்கம் நிகர் பக்கம் நிகரில் பக்கம் எனத் தோன்றும் - பக்கமுஞ் சபக்கமும் விபக்கமு மென்பனவாம்,—துணி பொருளுக்கு இடம் பக்கம் ஆம் - அவற்றுள் (ஐயுற்றுத்) துணியற்பாலதாய பொருளிருக்கு மிடம் பக்கமெனப்படும்,—உவமை நிகர் பக்கம் - அதற்கெடுத்துக் காட்டப்படுவ(தாய்த் துணியப்பட்ட பொருளிருக்குமிடஞ்) சபக்கமெனப்படும்,—ஆன்ற பொருள் சென்று அடையாத இடம் நிகரில் பக்கம் ஆம் - மாட்சிமையாகிய அப்பொருளில்லாத விடம் விபக்கமெனப்படும்,—முதல் என்ற இரண்டும் -

(இம்மூன்றனுள்) முதற்கட்பொருந்திய பக்கஞ் சபக்க மிரண்டும்,— பொருள் உண்மைக்கு இடம் ஆம் - பொருளுண்டெனவறிதற் கிடமாம்,—ஒன்று - என விபக்கம்,—பொருள் இன்று ஆம் - அஃதில்லையென்றறிதற் கிடமாம் என்க.

துணிபொருள் எதிர்கால வினைத்தொகை.

அவினாபாவ மறிதற்கண் ஐயமறுத்தற் பொருட்டுச் சபக்கம் விபக்க மிரண்டும் வேண்டப்படுமென்பார், முதலேன்ற விரண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமாமொன்று பொருளின்றாமெனவுங் கூறினர்.

இதனானே மேற்பக்க மூன்றென்றவற்றின் பெயருமியல்புங் கூறப்பட்டன. (௯)

ஏது மூன்று மியல்புகா ரியத்தோ டநுப லத்தியிவை
யோதி னியல்பு மாமரத்தைக் காட்ட லுறுகா ரியம்புகைதன்
னாதி யாய வனல்காட்ட லாகு மநுப லத்தியது
சீத மின்மை பனியின்மை காட்டல் போலுஞ் செப்பிடினே.

(இ-ள்.) மூன்று ஏது - (மேலெடுத்துக்கொண்ட) மூன்றேதுவாவன,—இயல்பு காரியத்தோடு அநுபலத்தி ஆம் - இயல்புங் காரியமும் அநுபலத்தியுமாம்,—இவை ஓதின் - இவற்றிற் கிலக்கணங் கூறுமிடத்து,—மாமரத்தைக் காட்டல் - மா முதலிய சொற்கண் மரமுதலிய பொருளை உணர்த்துதற்கண் (வேறு காரணமின்றி அச்சொற்களினியல்பா னுளதாகிய வாற்றல்),—இயல்பு - சகசவேது வெனப்படும்,—புகை தன் ஆதியாய அனல் காட்டல் - புகை முதலிய காரியங்கள் நெருப்பு முதலிய தத்தங் காரணங்களை உணர்த்துதற்கண்,—உறு காரியம் ஆகும் - (அவை) பொருந்திய காரியவேது வெனப்படும்,—செப்பிடினே - சொல்லுமிடத்து,—சீதம் இன்மை பனி இன்மை காட்டல் போலும் - குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபாவங்கள் பனியில்லாமை முதலிய காரணாபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும் பனியில்லாமை முதலிய காரணாபாவங்கள் குளிர்வாராமை முதலிய காரியாபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும்,—அநுபலத்தியது - (அவை) அநுபலத்தியேது வெனப்படும் என்க.

இங்ஙனம் உணர்ச்சி மூவகைப்படுதலின் ஏதுவு மூவகைப்பட்டன.

காரியவேதுக் கூறவே, ஒற்றுமைபற்றிக் காரணவேதுவுங் கொள்ளப்படும். அஃதாவது இடித்து மின்னி இருண்டெழுந்த மேகம் மழை பெய்தலைக் காட்டுதல் போல்வது.

சீதமின்மை பனியின்மை காட்டலென்பது *"வாளைமீ னுள்ளறலைப்படல்" என்றாற்போல நின்றது.

* திரிகடுகம். செ - ௭.

போலும் அசை.

இதனானே ஏதுமூன்றென்றவற்றின் பெயரும் இயல்புங் கூறப்பட்டன. (௧0)

புகையா லனலுண் டடுக்களைபோ லென்னப் புகற லன்னுவயம், வகையா மனலி லாவிடத்துப் புகையின் றாகு மலரினொடு, முகையார் நீரிற் போலென்று மொழிதல் வெதிரே கச்சொலிவை, தொகையா ருறுப்பைங் தொடுங்கூடச் சொல்லு வாரு முளர் துணிந்தே.

(இ-ள்.) (மேலெடுத்துக்கொண்ட சொல்லிரண்டனுள்) புகையால் அனல் உண்டு - புகையுள்ளவிடத்தே அனலுண்டென (வுடம்பாடு பற்றி),—அடுக்களைபோல் என்னப் புகறல் – அட்டிலை உவமை கூறுஞ் சொல்,—அன்னுவயம் - அன்னுவயச் சொல்லாம்,—வகையாம் அனல் இலா இடத்துப் புகை இன்றாகும் - விளக்கமாகிய நெருப்பில்லாத விடத்துப் புகையில்லையென (மறுதலைபற்றி),—மலரினொடு முகை ஆர் நீரிற் போல் என்று மொழிதல் - மலரும் அரும்பு நிறைந்த தாமரை யோடையை உவமை கூறுஞ் சொல்,—வெதிரேகச் சொல் - வெதிரேகச் சொல்லாம்,—இவை - இவ்விருவகைச் சொற்களையும்,—தொகை ஆர் ஐந்து உறுப்பொடுங் கூட - தொகை பொருந்திய மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் உபநயமும் நிகமனமு மென்னும் ஐவகை யுறுப்புக்களான் இணங்க வைத்து,—துணிந்தே சொல்லுவாரும் உளர் - தெளியக் கூறுவாருமுளர் என்க.

அவ்வாறு சொல்லுவர் தார்க்கிகர் முதலியோர்.

இதனானே சொல்லிரண்டென்றவற்றினியல்பு கூறப்பட்டது. ()

போது நாற்றத் தாலறிதல் பூர்வக் காட்சி யனுமான
மோது முரையா லறிவினள வுணர்தல் கருத லனுமான
நீதி யான்முற் கன்மபல நிகழ்வ திப்போ திச்செய்தி
யாதி யாக வரும்பயனென் றறித லுரையா லனுமானம்.

(இ-ள்.) நாற்றத்தால் போது அறிதல் - நாற்றமுதலிய வேதுப்பற்றிப் போதுமுதலிய (காட்சிப் புலனாதற் குரிய) பொருளை உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—பூர்வக்காட்சியனுமானம் - பூர்வக்காட்சியனுமானமெனப்படும்,—ஓதும் உரையால் அறிவின் அளவு உணர்தல்-ஓதப்பட்ட வுரைமுதலிய வேதுப்பற்றி அறிவினளவுமுதலிய (கருத்துப் புலனாதற்குரிய) பொருள்களை(த் தன்குறிப்பொடு சார்த்தி) உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம்,—கருதலனுமானம் - கருதலனுமான மெனப்படும்,—நீதியான் இச்செய்தி முன் கன்மபலம் - (இவ்விரண்டினும் வேறாய்) முறைமையின் (முன்வினை யெனப்படும்) இதமகிதங்களாவன முற்பிறவியின் அவ்வாறு நிகழுமுயற்சியே யாமானால்,—இப்போது நிகழ்

டிது ஆதியாக வரும் பயன் என்று அறிதல்-இங்கு மவை செயின் மேலைக் காகு மென்றாற்போல வேதாகமங்களுட் சொல்லியது கொண்டு சொல் லாத பொருளையும் ஒப்புமைபற்றி யூகித்துத் துணிவதாய் உயிரினூ டுணர்வு தெரிவ தெல்லாம்,—உரையாலனுமானம் - உரையனுமான மெனப்படும் என்க.

ஆகமத்துட்கூறும் பதிமுதலிய பொருள்களை அவ்வாகமத்திற் கியைபுடைய அனுமானத்தின் வைத்தறிவதூஉம் உரையனுமானமென ப்படு மென்பாருமுளர்.

இதனானே அவையிற்றின்மேலு மறைவர் எனப்பட்ட அளவைகள் காட்சியனுமானத்தோடொப்ப வைத்து அனுமானத்துளடக்கிக் காட் டப்பட்டன. (கஉ)

அநாதியே யமல னாய வறிவனூ லாக மந்தான்
பினாதிமா றின்றிப் பேண றந்திர மந்தி ரங்கண்
மனாதிக ளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை யாகுந்
தனாதியீ றிலாதான் றன்மை யுணர்த்துத லுபதே சந்தான்.

(இ-ள்.) அநாதியே அமலனாய அறிவன் நூல் ஆகமந்தான் - அநாதி முத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் அருளிச்செய்த நூல்களெனப்படும் வேதாகமங்கள் (கருமகாண்டம் உபாசனாகாண்டம் ஞானகாண்டமென மூவகைப்படும்),—பின் ஆதி மாறு இன்றிப் பேணல் - (அவற்றுட் கரும காண்டம்பற்றிப்) பின்னோடு முன் மாறுகோளின்றி அநுட்டித்தலை உயிரினூடுணர்வு தெரிவது,—தந்திரம் - தந்திரவுரை யளவை யெனப் படும்,—மனாதிகள் அடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை - (உபாசனா காண்டம்பற்றி) மனாதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையை உயி ரினூடுணர்வு தெரிவது,—மந்திரங்கள் ஆகும் - மந்திர வுரையளவை யெனப்படும்,—தன் ஆதி ஈறு இலாதான் - (ஞானகாண்டம்பற்றித்) தனக்கு முதலு முடிவு மில்லாத இறைவன்,—தன்மை உணர்த்துதல் - (தன்னின்வேறல்லாத எண்குண முடையனாதல் தன்னின் வேறாகிய பசுபாசங்களை யுடையனாதன் முதலிய) தன்மைகளைத் தானுணருமாறும் பிறர்க்குணர்த்துமாறும் உயிரினூடுணர்வு தெரிவது,—உபதேசந்தான்- உபதேச வுரையளவை யெனப்படும் என்க.

வேதமும் ஆகமமெனப்படுமென்பது சிகண்ட பாடியத்துள்ளுங் காண்க.

ஆத்தவாக்கிய மென்ப துணர்த்துதற்கு அநாதியே யமலனாய வறிவ னென்றார்.

அறிவனூலென்புழி ஆறுவதுசெய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது.

இவ்வாறன்றி, பதிபசுபாசங்களுக்குப் பிரமாணமு மிலக்கணமும் பின் முன் மாறுகோளின்றிப் பாதுகாத்துக்கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத்

தெரிவது தந்திரவுரையெனவும், மனுதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை யெனப்படுஞ் சாதனமாகிய வேண்டுஞ்செய்தி முறைமைகளைக் கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது மந்திரவுரையெனவும், தனுதியீறிலாதான்றன்மை யுணர்த்துதலெனப்படும் நிட்டையினியல்பு கூறும் ஆகமவாக்கியங்ளைத் தெரிவது உபதேசவுரையெனவும், இவ்வாறு ஞானகாண்ட மொன்றனையே மூவகைப்படுத்துரைப்பாரு முளர்; அவர்க்கு மற்றை யுபாசனுகாண்டமுங் கன்மகாண்டமும் பிரமாணத்துளகப்படாமையறிக.

இனித் தார்க்கிகர் முதலியோர் குடம்படமுதலிய உலகச்சொற்கள் பற்றி அவ்வப்பொருள்களை யுணர்தலும் உரையளவை யென்பர். அவை, காட்சியனுமானங்களி னடங்கிடாப்பொருளைக் காட்வென வன்மையின், மாமரத்தைக் காட்டல்போலும் இயல்பேதுப்பற்றி யறிவதாகிய அநுமான விசேடமாவனவன்றி உரையளவை யாதற்கேலாமையறிக.

சொல்லானறிந்தேன் என்றனுபவநிகழ்தலின் அது வேறளவை யாவதன்றி அனுமானத்துளடங்காதென்பார்க்கு, குளிரின்மை பனியின்மை முதலியன அநுபலத்தியாலறிந்தேனென்று அநுபவநிகழ்தலின், இன்னோரன்னவற்றை வேறுபிரமாண மென்னுது காட்சிமுதலியவற்றுளடக்குதல் பொருந்தாதாய் முடியுமென்மொழிக.

இதனுனே உரையளவை மூன்றென்றவற்றதியல்பு கூறப்பட்டது.	(கசு)

ஈண்டு பக்கப் போலிநான் கேதுப்போலி யொரு மூன்ருய்
வேண்டு மெழுமூன் ருகும்விளங் குவமைப் போலி யீரொன்பான்
காண்டுந் தோல்வித் தானமிரண் டிருபத் திரண்டாங் கருதிலிவை
யாண்டு மொழிவ ரவையெல்லா மளக்கி லறுபத் தைந்தாகும்.

(இ-ள்.) ஈண்டு பக்கப்போலி நான்கு-மேற்கூறிப் போந்தஅனுமான சாமக்கிரிகளுள் துணிபொருட் கிடனுதலாகிய பக்கலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடை யொத்துப் பக்கம்போலத் தோன்றுவதாகிய பக்கப்போலி, துணியும் பொருட்கிடனுகாததூஉம், துணியும் பொருட்கொருமருங்கிடனுகாததூஉம், துணிந்தபொருட்கிடனுவதூஉம், துணிந்தபொருட்கொருமருங்கிடனுவதூஉமென நான்குவகைப்படும்,—எதுப்போலி ஒருமூன்ருய் வேண்டும் எழுமூன்ருகும் - சாத்தியப்பொருளோடு வியாத்தியுடைத்தாய்ப் பக்கத்திலிருத்தலாகிய எதுவிலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாய் ஒருபுடையொத்து எதுப்போலத் தோன்றுவதாகிய எதுப்போலி, துணியப்படாததூஉம் மறுதலைக்கட்படுவதூஉம் ஒருதலைப்படாததூஉமென மூவகைப்பட்டு, விரியான் இருபத்தொன்ரும். அவையாவன:—சார்பில்லதூஉம் சார்புண்மை யறியப்படாததூஉமெனச் சார்புபற்றிய குற்றம் இரண்டும், சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை

யறியப்படாததூஉம் சொரூபத்தின் விசேடணமில்லதூஉம் விசேடணமுண்மை யறியப்படாததூஉம் விசேடியமில்லாததூஉம் விசேடியமுண்மையறியப்படாததூஉம் ஒருமருங்கில்லதூஉம் ஒருமருங்குண்மை யறியப்படாததூஉம் பரனுக்குடம்பாடில்லதூஉமெனச் சொரூபம்பற்றிய குற்றம் ஒன்பதும், சாத்தியத்தோடு வியாத்தியுண்மை யறியப்படாததூஉம் செயற்கைபற்றி வியாத்தியுடையதூஉமென வியாத்திபற்றியகுற்றம் இரண்டும் ஆகிய பக்கவிருத்தி துணியப்படாத எதுப்போலியின் விரி பதின்மூன்றும், மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதூஉம் மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதாய்ப் பிறிதோரேதுவை உடன்கொண்டு வருவதூஉம் காட்சியளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉம் கருதலளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉம் உரையளவையான் மறுக்கப்பட்டுக்கொண்டு வருவதூஉமென மறுதலைத்தலையுடைய எதுப்போலி விரி ஐந்தும், பக்க சபக்க மாத்திரையினன்றி விபக்கத்துஞ் சேறலுடையதூஉம் சபக்கத்திற் சேறலின்றிப் பக்கமாத்திரையினுள்ளதூஉம் சபக்க விபக்கங்கள் கிடைக்கப்பெறாததூஉமென ஒருதலைப்படாத எதுப்போலி விரி மூன்றுமாம்,—விளங்கு உவமைப்போலி ஈரொன்பான் காண்டும்- இனி வியாத்தி நிச்சயித்தற் கிடனாதலாகிய உவமையிலக்கண மின்றியும் உவமைபோலத் தோன்றுவதாகிய உவமைப்போலி, அந்நுவயம்பற்றியும் வெதிரேகம்பற்றியும் இருவகைப்பட்டு, விரியான் ஒரோவொன்று ஒன்பதாய்ப் பதினெட்டு வகைப்படும். அவையாவன:—சாத்திய முடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் எதுவுடைத்தாகாததூஉம் எதுவுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டுமுடைத்தாகாததூஉம் இரண்டுமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பரனுக்குடம்பாடாகாததூஉம் செயற்கையானுகிய வியாத்தியுடையதூஉமென அந்நுவய வுவமைப் போலிவிரி ஒன்பதும், சாத்தியமின்மை யுடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமின்மை யுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் எதுவின்மையுடைத் தாகாததூஉம் எதுவின்மை யுடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டின்மையு முடைத்தாகாததூஉம் இரண்டின்மையு முடைத்தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பரனுக்குடம்பாடாகாததூஉம் வெதிரேக வியாத்தி செயற்கையானுடையதூஉமென வெதிரேகவுவமைப்போலி விரி ஒன்பதுமாம்,—தோல்வித்தானம் இரண்டு இருபத்திரண்டாம் - இனித் தருக்க வாதத்தின்கட் பேசத்தெரியாமையாகிய தோல்வித்தானம், மயங்கப்பேசுதலும் வாளாவிருத்தலுமென் றிருவகைப்பட்டு, விரியான் இருபத்திரண்டாம். அவையாவன:—தானெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளைச் சாதிக்கமாட்டாமல் அதற்குக் கேடுவரப்பேசுதலும், பிறிதொரு மேற்கோளைக் கூறுதலும், மேற்கோளுக்கு மறுதலைப்படப் பேசுதலும், மேற்கோளை விட்டுவிடுதலும், தான் கூறிய எதுவுக்குக் குற்றம் வந்துழி வேறோராற்றான் எதுக்கூறுதலும், தனக்கு வருந்தோல்வியைப் பிறிதொன்றுபேசி மறைத்தலும்,

பயனெடு படாதனபேசுதலும், பொருள் இனிது விளங்காத சொற்களை யெடுத்துக்கொண்டு பேசுதலும், அவாய்நிலை தகுதி அண்மை இல்லனவாய்ப் பேசுதலும், மேற்கோள் முதலிய வைந்தினையும் முறை பிறழப் பேசுதலும், அவற்றுட் சில குறையப் பேசுதலும், ஒன்றற்குப் பல கூறுதலும், சொல்லை இரட்டித்துச் சொல்லுதலும், பொருளை இரட்டித்துச் சொல்லுதலும், பிறன்கூறியபொருளை அநுவதிக்கமாட்டாமையும், பிறன்கூறியபொருளை அறிந்தும் அறியான்போன்று வினுதலும், விடைசொல்லத்தெரியாது வேறொரு கருத்துடையான் போன்றிருத்தலும், வாதத்தை விட்டுப் பிறிதொன்றனைச்சொல்லிப் பொழுதுபோக்கலும், சுபக்கத்துக்குச் சொல்லிய குற்றத்தைப் பரிகரியாதுடம்பட்டுப் பரபக்கத்துக்குக் குற்றம்பேசுதலும், தோல்வித்தானமெய்தினேனைத் தோல்வித்தானமெய்தினையென்றறிந்து கூருதிருத்தலும், தோல்வித்தானமெய்தாதானை எய்தினையென்று கூறுதலும், தன் சித்தாந்தத்திற்கு இணங்காதவற்றைச்சொல்லிச் சித்தாந்தஞ் சாதித்தலுமென இவை,—அவையெல்லாம் அளக்கில் அறுபத்தைந்தாகும் - அவைகளை அளவிடுமிடத்தே இங்ஙனம் நான்கும் இருபத்தொன்றும் பதினெட்டும் இருபத்திரண்டுமாகிய அறுபத்தைந்தாம்,—இவை கருதில் யாண்டும் ஒழிவர் - இவைகளை விசாரிக்கின் அநுமானவளவைக்கெவ்விடத்துங் குற்றங்களாமென்று ஒழிவர் என்க.

இவை குற்றமாகலின் ஆகமவளவைக்கு முன்னுகவையாது இறுதிக்கண்வைத்தார். இவற்றிற் குதாரணம் உய்த்துணர்ந்துகொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இன்னும் இப்பக்கவேதுவுவமைகளை எடுத்துச் சொல்லும் வழிப் படுஞ் சொற்குற்றங்களெல்லாந் தோல்வித்தானத்துளடங்கும்.

ஈண்டுக் கூறும் பக்கப்போலி உவமைப்போலிகளெல்லாம் ஏதுப்போலியு ளடங்குமெனத் தார்க்கிகர் கூறுவர்.

பக்கவுவமைகளினிலக்கணத்தை நோக்கிக் காணும்வழி, அவை பக்கப்போலி யுவமைப்போலி யெனப்படுவனவன்றி ஏதுப்போலியெனப் படாமை யறிக.

இதனுனே அனுமானப் பிரயோகத்தின்கட்படுங் குற்றங்க ளிவை யென்பது தெரித்துக் கூறப்பட்டது. (கச)

அளவையிலக்கணமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம். - உ0.

பிரமாணவியல்.

முதற்சூத்திரம்.

இங்ஙனம் அளவையிலக்கணங் கூறியவாசிரியர், அவ்வளவையா னுணரப்படும் முப்பொருள்கள துண்மை மூன்று சூத்திரத்தானுணர்த் துவான் றொடங்கி, முதற்சூத்திரத்துப் பதியுண்மைக்கு அளவை கூறு கின்றார்.

ஒருவனோ டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலக மெல்லாம்
வருமுறை வந்து நின்று போவது மாத லாலே
தருபவ னொருவன் வேண்டுந் தான்முத லீறு மாகி
மருவிடு மநாதி முத்த சித்துரு மன்னி நின்றே.

(இ-ள்.) ஒருவனொடு ஒருத்தி ஒன்று என்று உரைத்திடும் உலகம் எல்லாம் - அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் (இவ்வாறவய வப் பகுப்புடைத்தாய்க்) கூறப்படும் பிரபஞ்சத்தொகுதி,—வரு முறை - தோன்றுதற்குரிய சற்காரிய முறையால்,—வந்து நின்று போவதும் ஆத லால் - தோன்றி நிற்றலேயன்றி அழிதலு முடைமையால்,—தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் - (அது தன்னைத்) தோற்றுவிப்பா னொருவனை முதலை அவாய் நிற்கும்,—(ஆகலான்) ஈறுமாகியே - (அவ்வுலகமொடுங்கு தற்கு ஏதுவாய் நின்ற) சங்கார காரணனே,—அநாதி முத்த சித்து உரு மன்னி நின்றே - (அஃதொடுங்கிய பின்னும்) அநாதி முத்த சித்துரு வாய் நிலைபெற்று நின்று,—மருவிடும் - (அநாதி பெத்த சித்துருவின் பொருட்டு மீளவும் அவ்வுலகத்தை) முன்போலவே தோற்றுவிக்கும்,— தான் முதல் - (அதனால்) அவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள் என்க.

*"சொல்லப் படாத மறப்ப தறிவிலேன் கூற்றுக்களே" என்ப தனுட் சொல்லப்படாதென்பதுபோல, போவதென்னு மொருமை அத் தொழின்மேனின்றது.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று.

ஒருவனையென்று மிரண்டாவதும் தானேயென்னும் பிரிநிலை யேகாரமும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

ஈறு ஆகுபெயர்.

உம்மை சிறப்பு.

ஆகியென்பது பெயர்.

---

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார். செ - அக,

மருவுவித்தல் முன்போலவே தோன்றச்செய்தல். *"குடிபொன்றிக் குற்றமுமாங்கே தரும்" என்றாற்போல விவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது.

முழுவது மொடுங்கியபின் முதல்வ னெவ்வாறு நிற்பனென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு அநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று என்றார். ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அநாதிமுத்த சித்துருவென இனம்பற்றி யடையடுத்தலின், அநாதி பெத்த சித்துருவு முண்டென்பதூஉம், மீளவு மருவுவித்தல் அதன் பொருட்டென்பதூஉம் பெற்றாம்.

o "மலத்துளதாம்" என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

ஒருவனோடொருத்தி யொன்றென்றுரைத்தலாகிய அடைமொழி வந்து நின்று போவதாகிய ஏதுவைச் சாதிக்குங் குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இது மூன்றெழுவாயும் மூன்று பயனிலையு முடைத்தாய் முதனூன் முதற்சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு காண்க.

இனி அம்மூன்றனுண் முதற்கூற்றை இருபத்தேழு செய்யுளான் வலியுறுத்துவான் றொடங்கினார். (க)

முதலதிகரணம்.

உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னை முன்னோர்
மதித்துல கநாதி யாக மன்னிய தென்ப ரென்னி
னிதற்குயா னநுமா னுதி யெடேனிப்பூ தாதி யெல்லாம்
விதிப்படி தோற்றி மாயக் காணலான் மேதி னிக்கே.

(இ-ள்.) முன்னோர்-உலகாயத நூலுணர்ந்தோர்,—மதித்து-(காட்சியளவைக் கெய்தாதன பிரமாணமாகாவென) மதித்து,—உலகு அநாதியாக மன்னியது என்பர்-உலகம் நித்தமாக நிலைபெறு மென்பர்,—(ஆகலான்) உதிப்பதும் ஈறும் உண்டு என்று உரைப்பது-(நிலைத்தொழிலொன்றே யன்றி ஏனைத்) தோற்றமு நாசமும் உண்டெனக் கூறுவது,—என்னையென்னின்-பெறப்படாதெனின்,—இங்கு விதிப்படி-ஈண்டு (நீ) விதித்த விதியாகிய நிலைத்தொழில் போலவே,—இம் மேதினிக்கே-இவ்வுலகின்கண்ணே,—பூதாதி எல்லாம்-பூதமுதற்காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சங்களெல்லாவற்றிற்கும்,—தோற்றி மாயக் காணலான்-தோற்ற நாசங்களாகிய ஏனை இரண்டு தொழிலு முடனிகழக் காண்டலான்,—யான் இதற்கு-யானிதனைச் சாதித்தற்கு,—அநுமானுதி எடேன்-(நீ

---

* திருக்குறள், வெஃகாமை. செ-க. o சிவஞானபோதம். சூ-க.

கொண்ட காட்சியளவை யொன்றே அமையுமாகலின்) ஈண்டு அநுமாந முதலிய வேறு பிரமாணங்கள் எடுத்துக்காட்டுவேனல்லேன் என்க.

படி உவமவுருபு.

* "தோற்றமுமீறு முள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்" என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

மேதினிக்கென்பது உருபு மயக்கம்.

இதனானே உலகாயதன் மதம்பற்றி நிகழுமாசங்கையைப் பரிகரித்து முத்தொழிலுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

பரபக்கத்துட் சித்தாந்தப் பார்வையாற் பரபக்கத்தாரை மறுத்தார்; ஈண்டுப் பரபக்கப்பார்வையால் அவர்கூறு மறுப்பைப் பரிகரித்துச் சித்தாந்தத்தை நாட்டுகின்றார். இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலிற் கூறியதுகூறலன்மையுணர்க. வேதாந்தநூ லிரண்டாமத்தியாயத்துள் இரண்டாம் பாதத்தினும் முதற்பாதத்தினுங் கூறியனவு மிவ்வாறே கொள்ளப்படும். (௨)

இயல்புகாண் டோற்றி மாய்கை யென்றிடி னியல்பினுக்குச்
செயலதின் றியல்பு செய்தி செய்தியே லியல்ப தின்று
மியல்பதாம் பூதந் தானே யியற்றிடுஞ் செய்தி யென்னிற்
செயல்செய்வா னொருவன் வேண்டுஞ் செயற்படு மசேதனத்தால்.

(இ-ள்.) தோற்றி மாய்கை - அத்தோற்றக் கேடுகள்,—இயல்பு காண் என்றிடின் - (உலகிற்)கியல்'பாகலின் அவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப்படுவதன்)றெனின்,—செயலது இயல்பினுக்கு இன்று - (தோன்றலுங் கெடுதலும் விகாரமாதலின்) விகாரமாதல் இயல்பிற்குக் கூடாது,—செய்தி இயல்பே-(அங்ஙனம்) விகாரமாதலே (உலகிற்) கியல்பெனின்,—செய்தி இயல்பது இன்றும் - (அவ்வாறியம்புவார்க்கு) விகாரத்தின் (வேறு) இயல்பென்ப தொன்றில்லை யெனப்படும் (படவே தோற்றி மாய்கை இயல்பென்பது விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தானமாய் முடியும் இனி இயல்பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு),—பூதந்தானே இயல்பதாம் - பூதநான்கும் இயல்பாயுள்ளனவாம்,—செய்தி இயற்றிடும் என்னின்-(அவை தோற்றி மாய்தலாகிய) விகாரத்தைச் செய்யுமெனின் (நன்றுசொன்னாய்),—செயற்படும் அசேதனத்தால் - (அவை யங்ஙனந்) தொழிலுற்று நிற்குஞ் செயப்படுபொருளாகலின்,—செயல் செய்வான் ஒருவன் வேண்டும் - (செயப்படுபொருட்கு) வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படும் என்க.

படுமென்பது செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்.

அசேதன மென்பது செயப்படுபொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது.

---

* சிவஞானபோதம், முதற்சூத்திரம். வா - க.

சாத்தன் தன்னைக் குத்தினானென்புழியும், குத்தியது கையுங் குத்தப்பட்டது பிறிதோருறுப்புமாகலின், வினைமுதலுஞ் செயப்படு பொருளு மொன்றாதல் யாண்டு மின்மை யுணர்க. (௩)

நிலம்புன லனல்கால் காண நிறுத்திடு மழிக்கு மாக்கும்
பலந்தரு மொருவ னிங்குப் பண்ணிட வேண்டா வென்னி
னிலங்கிய தோற்ற நிற்ற லீறிவை யிசைத லாலே
நலங்கிளர் தோற்ற நாசந் தனக்கிலா நாதன் வேண்டும்.

(இ-ள்.) கால் காண நிறுத்திடும் - (நான்கு பூதங்களுள்) வாயு ஏனை மூன்று பூதங்களையுங் காணும்படி நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமூகத்தின் நிலைபெறும்,—அனல் அழிக்கும் - அங்கி ஏனை மூன்று பூதங்களையுமழித்துத் தான் அவற்றது சமூகத்தின் அழிவெய்தும்,—புனல் ஆக்கும் - அப்பு ஏனை மூன்று பூதங்களையுந் தோற்றித் தான் அவற்றது சமூகத்திலே தோன்றும்,—நிலம் பலந்தரும் - பிருதுவி ஏனை மூன்று பூதங்களினின்று நுகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்துத் தான் அவற்றது சமூகத்திற் பயன்படுதலையுடைத்தாம்,—(இங்ஙனஞ்செயப்படுபொருட்கு வினைமுதல் வேறாய் நின்று காரிய நிகழ்த்துதல் கண்கூடாக நிகழ்தலின் இவையே தம்முள் ஒன்றனையொன்று பண்ண அமையும்),—ஒருவன் இங்குப் பண்ணிடவேண்டா என்னின் - வேறொருவன் ஈண்டைக்கு வினைமுதலாதன் மிகையாமெனின் (அற்றன்று),—இலங்கிய இவை தோற்றம் நிற்றல் ஈறு இசைதலாலே - விளங்கிய இந்நான்கு பூதங்களும் ஒப்ப முத்தொழிற்படுதலான் (இவை யொன்றனைக் காரியப்படுத்தும் ஆற்றலுடையன வன்மையின்),—தோற்றம் (நிற்றல்) நாசம் தனக்கு இலா நலம் கிளர் நாதன் வேண்டும்- (இவைபோல) முத்தொழிற்படுதல் தனக்கின்றி விளங்குகின்ற மேம்பாடுடைய இறைவனொருவனே (இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு) வேண்டப்படும் என்க.

எதிர்நிரனிறையாக வைத்துரைக்க. இவ்வாறன்றி மேலைச்செய்யுளின் பொருளே பொருளாகக்கொண்டு, கூறியது கூறலென்னும் வழுப் படவுரைப்பாருமுளர்.

நலங்கிளர்நாதனென வியையும். நலம் - மேம்பாடு.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் உலகம் முத்தொழிலுடைத் தென்பதனை யுடம்பட்டு, தருபவனொருவன் வேண்டாவென்னும் உலகாயதரி லொருசாரார் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரிக்கப்பட்டது. (௪)

சார்பினிற் றோன்று மெல்லாந் தருபவ னில்லை யென்னிற்
றேரினில் லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற் கோநீ செப்பா
யோரினில் லதுவுந் தோன்றா துள்ளதே லுதிக்க வேண்டா
சோர்விலா திரண்டு மின்றி நிற்பது தோன்று மன்றே.

(இ-ள்.) (கணபங்கமாகிய எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் முற்கணத்திற் றோன்றிய பொருள் பிற்கணத்திற் றோன்றும் பொருட்குச் சார்பாய் மேம்படுதலின்) எல்லாம் சார்பினில் தோன்றும்- எல்லாப்பொருளும் (வித்தின் கேட்டின் அங்குரம்போல) அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெனச் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதம் பற்றிக்கூற வமையும்,—தேரின் கருபவன் இல்லை என்னின்- (ஆதலால்) ஆராயுமிடத்து இதற்கோரு கருத்தாத் தோற்ற நாசமின்மை பற்றி மேம்பாடுடையனு யுளனுதல் வேண்டாவெனின்,—தோற்றம் இல்லதற்கோ உள்ளதற்கோ நீசெப்பாய் - அற்றன்று நீ சார்பிற் றோற்றங் கூறியது இல்பொருட்கோ வுள்பொருட்கோ கூறுவாயாக,—ஓரின் இல்லதுவும் தோன்றாது - உணருமிடத்து இல்பொருட்காயின் (முயற்கோடுபோல) ஒருஞான்றுந் தோன்றுமாறில்லை,—உள்ளது உதிக்கவேண்டா வேல் - (அற்றேல் குடம்போல) வுள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமையின்,—இரண்டும் இன்றிச் சோர்வு இலாது நிற்பது - மாத்திமிகர் மதம்பற்றி இல்லதுமன்றி யுள்ளதுமன்றி (அநிருவசனமாய்ச்) சோர்வின்றி நிற்பதொரு பொருள்,—தோன்றும் அன்றே-தோன்றுமெனக் கோடும் என்க.

இல்லதுவு மென்னு மும்மை சிறப்பு. உடம்படுமெய் பெறுதல் இலேசாற் கொள்க. (டு)

உள்ளது மிலது மின்றி நின்றதொன் றுளதே லுண்டா
மில்லதே லில்லை யாகுந் தோற்றமு மிசையா தாகு
முள்ளகா ரணத்தி லுண்டாங் காரிய முதிக்கு மண்ணி
லில்லதாம் படங்க டாதி யெ.றிரு மியற்று வானல்.

(இ-ள்.) உள்ளதும் இலதும் இன்றி நின்றது ஒன்று - (அங்ஙனம்) உள்ளது மில்லது மன்றி அநிருவசனமாய்க் கூறப்படும் பொருடான் ஒன்று (உண்டோ வில்லையோவெனக் கடாயினர்க்கு),—உளதேல் உண்டாம் - உண்டெனில் உள்பொருளேயாம்,—இல்லதேல் இல்லையாகும் - இன்றெனில் இல்பொருளேயாம் (எனப்பட்டு அநிருவசனமென்றது போலியாயொழியும்),—தோற்றமும் இசையாதாகும்- (அல்லதூஉம் அநிருவசனப்பொருள் சூனியமாகலின் அதற்குத்) தோற்றமுங் கூடாது,—(இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் கூறும் இல்பொருட்கும் மாத்திமிகர் முதலியோர் கூறும் அநிருவசனம் பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமையிற் பாரிசேடவளவையால்) உள்ள காரணத்தில் உண்டாங் காரியம் உதிக்கும் - உள்பொருளாகிய காரணத்தினின்றும் உள்பொருளாகிய காரியம் (ஒருகருத்தாவால் வெளிப்பட்டுத்) தோன்றுமென்பது,—இயற்றுவானல் மண்ணில் - திகிரிமுதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணாகிய முதற்காரணத்தின்கண் உய்க்குங் குயவனல் அம்மண்ணினின்றும்,—படம் இல்லதாம் - ஆடைமுதலிய காரியந்தோன்றாது,—

கடாதி எழில் தரும் - குடஞ் சால் கரக முதலிய காரியமே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலின் (அவ்வெதிர்மறை முகத்தானும் உடம்பாட்டு முகத்தானும் அறியப்படும்) என்க.

உள்ளது மிலது மின்றி நின்றதோன்றுளதேலென்றது அநுவாதஞ் செய்துகொண்டது. (௪)

ஒருபொரு ளொருவ னின்றி யுளதில தாகு மென்னிற்
றருபொரு ளுண்டே லின்றுந் தன்மையின் றின்றே லுண்டாய்
வருதலின் றிலது காரிய முதலுள தாகு மென்னிற்
கருதுகா ரியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங் கருத்தா வாலாம்.

(இ-ள்.) (அற்றேல் அவையிரண்டு மேலாமையின்) ஒரு பொருள் உளது இலது - காரியப்படுவதோர் பொருள் உண்டுமோ யில்லையுமாய் நிற்கு மீரியல்புடைய தாகலின்,—ஒருவன் இன்றி ஆகும் என்னின் - இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவதின்றியே யுண்டாமெனச் சமணர் மதம் பற்றிக் கோடுமென்னின்,—தரு பொருள் உண்டேல் - பொருந்திய பொருள் உள்பொருளாயின்,—இன்றுந் தன்மை இன்று - இல்லையாந்தன்மை யின்மையின் உள்ளதேயாம்,—இன்றேல் - இல்பொருளாயின்,—உண்டாய் வருதல் இன்று - உண்டாய் வருதலின்மையின் இல்லதேயாம் (ஆதலின் உண்டு மில்லையுமாமென மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை ஒருபொருளுக்கிசைதல் கூடாது),—முதல் உளதாகும் காரியம் இலது என்னின் - இனிக் காரணரூபமாயுண்டு காரியரூபமா யில்லையென்பதே உண்டு மில்லையு மென்பதற்குப் பொருளெனின்,—(நன்று சொன்னாய் காரண காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமையின்மையின் காரண முள்பொருளாகவே),—கருது காரியமும் உண்டாய் - கருதுகின்ற காரியமும் அதன்கட் சூக்குமரூபமாயுள்ளதாய்,—தோற்றமும் கருத்தாவால் ஆம் - அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்றுதல் ஒருவினைமுதலானுமென்பது தானே போதரும் என்க.

இன்னு மிச்சற்காரியவாதத்தின் கட்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் * "தந்துமுதல்காரகம்" என்னும் ஞானமிர்தமுதலியவற்றுட் காண்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் முறையே, இல்லது தோன்றுமென்னுஞ் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது முள்ளது மல்லது தோன்று மென்னும் மாத்திமிகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது முள்ளதுமா யதுதோன்றுமென்னுஞ் சமணர்மதமும்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறையென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தை வலியுறுத்தி, தருபவனொருவன் வேண்டுமென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

---

* அகவல்-உஉ.

இதுகாறும் வந்துநின்று போவதென்றதூஉம், வருமுறை யென்றதூஉம், தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றதூஉம், வைதிகப்புறத்தார் மதத்தான் இகந்துபடாமைக்காத்தார்; இனி வைதிகத்துட்பட்ட மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மதத்தான் முறையே அவையிகந்து படாமற் காக்கின்றார். (எ)

காயத்தி னழிவு தோற்றங் கண்டன முலகிற் காணு
நீயித்தை யுரைத்த வாறிங் கென்னெனி னிகழ்த்து முண்மை
மாயத்த வுலகம் பூநீர் தீவளி வான மாதி
யாயித்தா னொன்றி னொன்று தோன்றிநின் றழித லாலே.

(இ-ள்.) (காயமும் உலகுமென்னு மிருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள் ஆண் பெண் அலியென மேற்கூறிய அவயவப்பகுப்புக் காயத்திற்கே யன்றி ஏனையுலகத்திற் கின்மையால்) தோற்றம் அழிவு காயத்திற் கண்டனம் - (அவயவப்பகுப்புடைமை பற்றித் துணியப்படுந்) தோற்றக் கேடுகளுங் காயத்திற்கே கண்டாமன்றி,—உலகிற் காணும் - உலகிற்காணுமென்ப(து துணியப்படுவ) தாயிருக்க,—இங்கு நீ இத்தை உரைத்தவாறு என்னெனின் - ஈண்டுத்தோற்றக்கேடுகள் இரண்டற்கும் ஒப்பக்கூறுதல் அமையாதென்று நீசொல்லில் (அற்றன்று),—மாயத்த உலகம் - (இவ்வாறு உனக்கு) மயக்கத்தைச்செய்வதாகிய உலகமும் (நிரவயவமாதலின்றி),—பூ நீர் தீ வளி வானம் ஆதி ஆய இத்தான் - நிலம் நீர் தீ வளி வானமென்றற் றொடக்கத்துப் பகுப்புடைத்தாகிய இதனுன்,—உண்மை - அவ்வுண்மையே,—ஒன்று - (நீ கூறும் இருகூற்றுப்பிரபஞ்சத்துள்) ஒன்றாகிய உலகமும்,—ஒன்றின் - ஏனைக்காயம்போல,—தோன்றி நின்று அழிதல் ஆலே - தோன்றி நின்றழிதலே,—நிகழ்த்தும் - உணர்த்தும் என்க.

ஆயவென்னும் பெயரெச்சத்து ஏகாரமும், இதனை னென்பதனுள் அன்சாரியையும், விகாரத்தாற்றொக்கன; *"பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்" என்றாற்போல.

ஆயிற்றானென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

ஒன்றினென்னும் இன் உவமவுருபு.

o "ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதியான" என்பதோத்தாகலின், இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது.

ஆல் அசை.

ஒன்றினொன்று தோன்றிநின்றழிதலாலென்பதற்கு வானமுதலிய வைந்தும் முறையே ஒன்றினொன்று தோன்றிநின்றழியுமென்னுஞ்

* திருக்குறள், சுற்றந்தழால். செ - ௪.   o தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல். ௬ - ௨௨.

சுருதி உனக்குப் பிரமாணமாதலாலென்றுரைப்பாருமுளர்; வேதத்துள் விதிவாக்கியமொழிந் தொழிந்தனவெல்லாம் புனைந்துரைவகையானன்றிப் பிரமாணமாகாவெனக்கொண்ட மீமாஞ்சகமதத்தார்க்கு அவ்வுபநிடதச்சுருதி பிரமாணமன்றென்பது அவரறிந்திலர்; அல்லதூஉம் ஈண்டுக் கூறுவன வெல்லாம் பொருந்துமாறுபற்றியன்றி ஆகம வளவைபற்றியன்மையானும் அவ்வுரை போலியாதலறிக. (அ)

ஓரிட மழியப் பின்னு மோரிட நிற்கு மொக்கப்
பாரிட மழிவ தின்று மென்றிடிற் பயில்வித் தெல்லாங்
காரிட மதனிற் காட்டு மங்குரங் கழியும் வேனிற்
சீருடைத் துலகு காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து செல்லும்.

(இ-ள்.) (நில மலை கடன் முதலிய வடிவிற்றாகிய உலகமுங் காயம் போல அவயவப் பகுப்புடைமையான் அதுபோலத் தோன்றிநின்றழிதல் பெறப்படுமென்றதொக்கும் அங்ஙனமாயினும்) பார் இடம் ஒக்க அழிவது இன்றும் - பார்த்தறியப்படு முலகமெல்லாம் ஒருங்கே யழியுமெனின் உலகம் அநாதியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணுதலானும் மீளத் தோன்றுதற்கோரியை பின்றாய் முடியு மாகலானும்,—ஓர் இடம் அழியப் பின்னும் ஓர் இடம் நிற்கும் என்றிடின் - (அவ்வாறன்றி) உலகத்தினொருபக்க மழியினும் பிறிதொரு பக்க நிற்குமென்றலே பொருத்தமுடைத்தெனின் (அற்றன்று),—பயில் வித்து எல்லாம் - (தம்முள் ஒரு சாதிப் பல பொருளாகிப்) பயில்கின்ற வித்து முதலிய சடங்கள்,—கார் இடமதனில் அங்குரம் காட்டும் - கார்காலமாகிய வோர் காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே முளை தோன்றும்,—வேனிற் கழியும் - வேனிற்காலமாகிய வோர் காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே யழியும் ஆகலின்,—சீர் உடைத்து உலகு - (அவ்) வியல்பிற்றாகிய வுலகமும்,—காலம் சேர்ந்திட - அவ்வக்காலம் வந்துழி,—பெயர்ந்து செல்லும் - அவ்வாறு முழுவது மொருங்கே தோன்றி யொருங்கே யழியும் என்க.

பாரிடம் வினைத்தொகை.

சீர் உவமவுருபு; அச்சீரென்றாற்போல. (கூ)

காலமே கடவு ளாகக் கண்டனந் தொழிலுக் கென்னிற்
காலமோ வறிவின் றாகு மாயினுங் காரி யங்கள்
காலமே தரவே காண்டுங் காரணன் விதியி னுக்குக்
காலமுங் கடவு ளேவ லாற்றுணைக் கார ணங்காண்.

(இ-ள்.) (காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து சேறலான்) தொழிலுக்கு - அத்தோற்றக் கேடுகட்கு,—காலமே கடவுளாகக் கண்டனம் என்னின் - காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின் (அஃதொக்கும்),—ஆயினும் - அங்ஙனமாயினும்,—காலமோ அறிவு இன்றாகும் - அக்காலம் அறிவில்லாத

சடமாதலாற் (கருத்தாவாகாது),—காரியங்கள் காலமே தரவே காண்டும் - (அனறற்) காரியங்களைக் காலமே தரவேகாண்டலின்,—கடவுள் எவலால் - சேதனனாகிய கருத்தாவின தேவலான்,—காரணன் விதியினுக்கு - அவன் செய்யும் அத்தொழிற்கு,—காலமும் துணைக்காரணம் காண் - காலமுந் துணைக்காரணமாமென்றறிவாயாக என்க.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

ஒகாரஞ் சிறப்பின்கண் வந்தது.

காலமே தரவே என்னும் ஏகார மிரண்டினுள், முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும், பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

இவை மூன்று செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வந்து நின்றுபோவது சாதிக்கப்பட்டது. (கo)

அழிந்தபி னணுக்க டாமே யகிலமாய் வந்து நின்று
கழிந்திடுங் கன்மத் தென்னிற் கன்மமு மணுவுங் கூட
மொழிந்திடுஞ் சடமே யாகி முடிதலான் முடியா செய்தி
யொழிந்திடு மணுரு பங்க ளுலகெலா மொடுங்கு மன்றே.

(இ-ள்.) அழிந்த பின்-உலகம் அழிந்தபின்னர்,—அணுக்கள் தாமே-மீளப் பரமாணுக்கடாமே,—கன்மத்து - கன்ம மேதுவாக,—அகிலமாய்-பிரபஞ்சமாய்,—வந்து நின்று கழிந்திடும் என்னின் - தோன்றி நின்று அழியும் (கன்ம காலங்கள்போல் இறைவனிச்சையு மொருகாரணமாம் அத்துணையே பிறிதில்லை) எனின் (அற்றன்று),—மொழிந்திடும் கன்மமும் அணுவும் - சொல்லப்பட்ட கன்மமும் அணுவும்,—சடம் ஆகியே முடிதலான் - சடமாயே முடிதலின்,—செய்தி முடியா - (அவை தம்முட் கூடித் தொழிற்படுதல் சித்தாகிய முதல்வன்) தொழிலையின்றி அமையாது,—உலகு எல்லாம் ஒடுங்கும் அன்றே - (அஃதன்றியும்) உலகமுழுதும் ஒடுங்கும்போது,—அணுருபங்கள் கூட ஒழிந்திடும் - அணுவுங் கூடவே ஒடுங்கும் (ஆகலான் அது பின் அகிலமாய் வந்து நின்று கழியுமாறு யாண்டையது) என்க.

இவ்வாறு காரணவாதஞ் சவுத்திராந்திகர் வைபாடிகர் ஆசீவகர்க்கு மொக்குமேனுந் தலைமைபற்றித் தார்க்கிகர்மேல் வைத்து மறுத்தவாறு.

காரண வணுக்கள் கெட்டாற் காரிய வுலகின் றென்னிற்
காரண மாயை யாகக் காரியங் காண லாகுங்
காரண மாயை யென்னை காண்பதிங் கணுவே யென்னிற்
காரண மாயை யேகாண் காரிய மணுவிற் கண்டால்.

இ-ன். காரண அணுக்கள் கெட்டால் - காரணமாகிய அணுக்கள் அழிந்தால்,—காரிய உலகு இன்று என்னின் - காரியமாகிய பிரபஞ்சம்

இன்றெனின்,—மாயை காரணமாக-(சத்திரூப சமூகமாய் நிலைபேறுடைய) மாயையே உலகிற்கு முதற்காரணமாதலால்,—காரியம் காணலாகும்-(அணுக்கள் அழிந்தமைபற்றி உலகு மீளக்) காரியப்படுதற்கோரிழுக்கில்லை,—அணுவே இங்குக் காண்பது-(ஆனல்) அணுவே யீண்டு (முதற்காரணமென)க் காணப்படுவதன்றி,—மாயை காரணம் என்னை எனின்-மாயை முதற்காரண மென்பது பெறப்படாதெனின்,—அணுவிற் காரியம் கண்டால்-அணுக்களிடத்தே காரியத்தன்மை காண்டலான் (அவை உலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லாதாகலின்),—மாயையே காரணம் காண்-மாயையே முதற்காரணமாமென வுணர்க என்க.

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

காண்டலென்பது கண்டெனத் திரிந்தது. *"மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து என்றாற்போல; ஆல் அசை. (கஉ)

காரிய மென்ப தென்னை காரண வணுவை யென்னிற்
காரிய மவய வத்தாற் கண்டனங் கடாதி போலக்
காரிய வுருவ மெல்லா மழிதருங் கார ணத்தாற்
காரிய வுறுப்பின் மாயை தருமெனக் கருதி டாயே.

(இ-ள்.) காரண அணுவை-காரணமாகிய அணுவை,—காரியம் என்பது என்னை எனின்-காரியமென்பது எங்ஙனமெனின்,—காரியம் கடாதி போல அவயவத்தாற் கண்டனம்-(அணுக்கள்) காரியப்பொருளாதல் குடமுதலியனபோல அவயவமுடைமையால் அறிந்தனம்,—காரிய உருவம் எல்லாம்-காரியப்பொருளெல்லாம்,—அழிதரும் காரணத்தால்-அழிதன்மாலைய வாகலின்,—காரிய உறுப்பு இல் மாயை-காரியப்பொருளெனப்படுதற்கு இயைபுடைய அவயவத்தன்மை இன்மையின் நிலைபெறுமியற்கைத்தாகிய மாயையே,—தரும் எனக் கருதிடாயே-முதற்காரணமென நீ அறிவாயாக என்க.

இதுவுஞ் சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

அணுக்களுக்கு அவயவமுண்டென்பது சையோகப்படுதலாற் பெறப்படும். (கங)

தோற்றமு நிலையு மீறு மாயையின் றொழில தென்றே
சாற்றிடு முலகம் வித்துச் சாகாதி யணுக்க ளாக
வேற்றதே லீண்டு நிற்கு மில்லதே லிவைய தின்றா
மாற்றநீ மறந்தா யித்தான் மாயையை மதித்தி டாயே.

(இ-ள்.) தோற்றமும் நிலையும் ஈறும்-தோற்றம் நிலை இறுதி என்னு முத்தொழிலும்,—மாயையின் தொழிலது என்றே சாற்றிடும் உலக(மாற்

* திருக்குறள், துறவு. செ-ச.

றம்) - (மாயைதருமென்றற்கு) மாயையே பிரகிருதியென்றறிக வென்று கூறுகின்ற வேதமொழியும்,—வித்துச் சாகாதி அணுக்களாக ஏற்றதேல் - வித்தின்கண்ணே சாகை முதலியன சூக்குமரூபமாய் அடங்கி நின்றன வாயின்,—ஈண்டு நிற்கும் - அவை தூலரூபமாக வெளிப்படுமென உடம் பாட்டானும்,—இல்லதேல் - அவ்வாறு சூக்குமரூபமாய் அடங்கிநிற்ற தில்லையெனின்,—இயைவது இன்றாம் - அவை தூலரூபமாக வெளிப்படு தலு மின்றாமென எதிர்மறையானும் வழங்குகின்ற,—(உலக) மாற்றம் - உலகமொழியுஞ் (சான்றாகலின்),—நீ மறந்தாய் - (அதனை) நீமறந்தாய்,— இத்தால் - (காரியவுருப்பின்மை மாத்திரையேயன்றி வேதமொழி உலக மொழி சான்றாதலாகிய) இதனானும்,—மாயையை - (அணுகாரணவாதத் தை விட்டு) மாயையே காரண மென்பதனை,—மதித்திடாயே - அறிவா யாக என்க.

பிரமாணங்கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

வேதத்தின்றொழில் அதனையுணர்ந்தார்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. ஏனையவற்றைப்பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

இத்தாலென்புழி விகாரத்தாற்றொக்கவும்மை, காரியவுருப்பின்மை மாத்திரையேயன்றி யென இறந்தது தழீஇற்று. (௧௪)

மாயையி னுள்ள வஞ்சம் வருவது போவ தாகு
நீயதிங் கில்லை யென்னி னிகழ்ந்திடு முயலிற் கோடு
போயுகு மிலைக ளெல்லா மரங்களிற் புக்குப் போதி
னாயிடு மதுவு மென்னிற் காரணங் கிடக்க வாமே.

(இ-ள்.) நீ அது இங்கு இல்லை என்னின் - (அதுவன்றியும்) நீ சற் காரிய காரணங் கொள்ளாது இல்லது உற்பத்தியா மென்பையாயின்,— முயலிற்கோடு நிகழ்ந்திடும் - முயலின்கண்ணுங் கோடு உளதாதல் வேண்டும்,—உள்ள வஞ்சம் - (அற்றேல்) உள்ள பிரவஞ்சமே,—மாயை யின் போவது வருவதாகும் - மாயையினொடுங்கி மீளத் தோன்றுமென் பார்க்கும்,—மரங்களின் உகும் இலைகள் எல்லாம் - அவ்வாறே மரத்தி னின்று உதிர்ந்த இலைத்தொகுதி,—போய்ப் புக்கு - தானே மரத்தின் ஒடுங்கி,—போதின் - அதற்குரிய காலத்தில்,—ஆயிடும் என்னின் - மீளத் தோன்றுதல் வேண்டுமெனின் (அஃதொக்கும்),—காரணம் கிடக்க - (அங்ஙனம் உதிர்ந்த இலைத்தொகுதி) சத்திரூபகாரணமாய் நிலைபே றுடைமையின்,—அதுவும் ஆமே - அது (மீளத் தோன்றுதற்குரிய கன் மங் காலமுதலிய பிரகாரணங்களெல்லாம் அதனோடொருங்குகூடியவழி அவ்வாறே) தோன்றும் (அல்வழித் தோன்றாதாகலின் அதுபற்றிக் கடா வென்னை) என்க.

தருக்கங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு.

பிரவஞ்சம் வஞ்சமெனக் குறைந்து நின்றது.

அதுவும் உம்மை அசை.

பிரகாரணங்களாவன:—கன்மங் காலம் முதலாயின.

கிடத்தல் முதற்காரணத்தோடு ஒருங்கியைதல்.

கிடக்கவாமென்பது "மழைபெய்யக் குளநிறையும்" என்றாற்போல நின்றது.

அதுவே தோன்றுதற்குரிய காரணவியைபு இல்வழியும் மரத்தின் கண் அதுபோல மற்றுஞ் சத்திகள் பலவுளவாகலின், இயைபுடைய வேறுவேறிலைகள் தோன்றுதற் கிழுக்கின்மையு,முணர்க. (கரு)

கருதுகா ரணமுண் டாகக் காரிய முள்ள தாகி
வருதலா லநாதி வைய மற்றொரு கடவு ளித்தைத்
தருதலா லாதி யாகச் சாற்றலு மாகு மாயைக்
கொருவனு ரென்னிங் கென்னி னுள்ளவா றுரைப்பக் கேணீ.

(இ-ள்.) (அற்றேல் இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறுவார்க்கு உலகம் அழிபொரு ளென்றல் பொருந்தாதாய் முடியுமெனின் அற்றன்று) கருது காரணம் உண்டாகக் காரியம் உளதாகி வருதலால் - கருதுகின்ற காரணம் உள்பொருளாக அதன்கட் டோன்றுங் காரியமும் உள்பொருளே யென்பது மேற்கூறியவாற்றான் இனிது விளங்குதலின்,—வையம் அநாதி - காரியப் பிரபஞ்சமும் நித்தப்பொருளேயாம்,—மற்று ஒரு கடவுள் இத்தைத் தருதலால்-இது ஒரு கருத்தாவால் (ஒருகாலத்து) விளங்குதலும் (ஒருகாலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தை வேறுபாடு) பற்றி,—ஆதி யாகவும் சாற்ற லாகும் - அழி பொருளென்றுஞ் சாற்றப்படும் (அவ்வவத்தை வேறுபாடு கருதாதவழி) உம்மையான் நித்தப்பொருளென்பதே துணிவு என்க.

மாயைக்கொருவனுரென்னிங் கென்னினுள்ளவாறுரைப்பக்கேணீ என்பதொழித்து அழிந்திடுமெனுக்கடாமே என்பதுமுதல் இவையாறு செய்யுளானுந் தார்க்கிகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறை யென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தினியல்பு வலியுறுத்தப்பட்டது.

மாயை——கேணீ என்னு மிறுதியது பின்வருஞ் செய்யுளிற் சேர்த்துப் பொருளுரைக்கப்படும். (கசு)

புத்திமற் காரி யத்தாற் பூதாதி புருடன் றானு
மத்தனு கரணம் பெற்று லறிதலா லவற்றை மாயை
யுய்த்திடு மதனுன் மாயைக் குணர்வொன்று மில்லை யென்றே
வைத்திடு மதனு லெல்லாம் வருவிப்பா னொருவன் வேண்டும்.

(இ-ள்.) இங்கு மாயைக்கு ஒருவன் ஆர் என் என்னின் - ஈண்டுக் (கூறியவற்றுள் ஏனையவெல்லாம் ஒக்கும் மற்றொரு கடவுளித்தைத்

தருதலா லென்றது பொருந்ாது) மாயையே தன் காரியத்தைத்தரும் இதற்கொரு கருத்தா வெற்றுக்கெனின் (அறியாது கூறினாய்),—உள்ளவாறு உரைப்ப நீ கேள் - (அதனை) உள்ளவாறு உரைத்தலை நீ கேட்பாயாக (குடங் குயவனாற் செய்யப்படுங் காரியமானாற்போல),—பூதாதி - பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம்,—புத்திமற் காரியத்தால் - ஒரு சேதனப் பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமே யாகலானும்,—புருடன்றானும் - புருடன் (சேதனப்பொருளாயினும்),—அத்தனுகரணம் பெற்றால் அறிதலால் - அப்பூதாதியானாகிய தனுகரணாதிகளைப் பெற்றாலே அறிதலானும்,—மாயை அவற்றை உய்த்திடு மதனால் - மாயை (அவற்றிற்கு முதற்காரணமாய்) அவற்றைச் செலுத்துதலின்,—மாயைக்கு உணர்வு ஒன்றும் இல்லை என்றே வைத்திடுமதனால் - அம்மாயைக்கு உணர்ச்சி சிறிது மில்லையென்றே கூறியிருத்தலானும்,—எல்லாம் வருவிப்பான் - பாரிசேட வளவையான் (இவ்விரண்டினும் வேறாய் மாயையினின்றும்) பூதமுதலிய பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பான்,—ஒருவன் வேண்டும் - ஒரு கடவுள் வேண்டப்படுவன் என்க.

புத்திமற்காரியமென்பது வடசொன் முடிபு; ஆண்டுத் தொக்கு நின்ற ஆறனுருபு காரகப்பொருண்மையின் வந்தது.

புத்திமான் சேதனனென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

ஒன்றுமென்பது சிறிதுமென்னும் பொருள்படநின்றது.

ஏகாரந் தேற்றம். (கஎ)

காரிய காரணங்கண் முதறுணை நிமித்தங் கண்டாம்
பாரின்மண் டிரிகை பண்ணு மவன்முத றுணை நிமித்தந்
தேரின்மண் மாயை யாகத் திரிகைதன் சத்தி யாக
வாரியன் குலால னாய்நின் றாக்குவ னகில மெல்லாம்.

(இ-ள்.) காரிய காரணங்கள்-(அல்லதூஉம்) ஒரு காரிய நிகழ்ச்சிக்கு வேண்டுங் காரணங்கள்,—முதல் துணை நிமித்தம் - முதற்காரணந் துணைக்காரண நிமித்தகாரணமென மூவகைப்படும் (அவை தம்முளொன்றை இன்றியமையாவென்பதூஉம் தம்முள் வேறுதலும்),—பாரின் மண் திரிகை பண்ணுமவன்-இவ்வுலகின்கண்ணே (குட முதலிய காரியத்தில்) மண்ணுந் திரிகையுங் குலாலனும்,—முதல் துணை நிமித்தங் கண்டாம் - (முறையே) முதற்காரணமுந் துணைக்காரணமு நிமித்தகாரணமுமாகக் காட்சியளவையான் அறிந்தாம்,—தேரின் - ஆராயுங்கால்,—அகிலம் எல்லாம் - பிரபஞ்சத்தொகுதியாகிய காரியத்திற்கும் (அவ்வாறே),—மாயை மண்ணாக - மாயை மண்போல முதற்காரணமாகவும்,—தன்சத்தி திரிகையாக - தனதுசத்தி திரிகைபோலத் துணைக்காரணமாகவும்,—ஆரியன் குலாலனாய் நின்று - சிவபிரான் (அவ்விருகாரணங்களின் வேறாய்க்) குலாலன்போல நிமித்தகாரணமாகவு நின்று,—ஆக்குவன் - (அதனைத்) தோற்றுவிப்பான் என்க.

காரிய காரணங்களென்னும் ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை வடநூன் முடிபு.

மாயைக்கொருவனுறென்னிங்கென்னி னுள்ளவாறுரைப்பக்கேணீ என்ப துளப்பட இவையிரண்டு செய்யுளானும், சாங்கியர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றது வலி யுறுத்தப்பட்டது.

இங்ஙனம் உதிப்பதுமீறுமென்பதுமுதல் இத்துணையும், உலகாய தர் புத்தர் சமணரென்னும் வைதிகப்புறத்தார் மதம்பற்றியும், மீமாஞ்ச கர் தார்க்கிகர் சாங்கியரென்னும் வைதிகத்துட்பட்ட மூத்திறத்தார் மதம் பற்றியும், ஐயநிகழாமல் வருமுறை வந்துநின்று போவதுமாதலா லே தருபவனொருவன்வேண்டும் என்ற முக்கூற்றுப்பொருளையுங் காத் துக்கொண்டு, இனி யக்காரணகாரியங்கள் தருபவனொருவனுற் றரப் படுமாறும் அவற்றதியல்பும் யாங்ஙனமென்பார்க்கு ஆரியன் குலர்லனுய் நின்ருக்குமாறு ஒன்பது செய்யுளாற் றெகுத்துணர்த்துகின்றூர். (௧அ)

விந்துவின் மாயை யாகி மாயைபி னவ்வி யத்தம்
வந்திடும் விந்துத் தன்பால் வைகரி யாதி மாயை
முந்திடு மராக மாதி முக்குண மாதி மூலந்
தந்திடுஞ் சிவன வன்றன் சந்நிதி தன்னி னின்றே.

(இ-ள்.) (சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக் காரியப்பிரபஞ்சம் மூத்திறப்படுதலின் அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களுந் தம்முள்வேறுதல் பெற்றும். அவற்றுண் மலகன்மங்களோடு விரவாது முதற்காரணமாய் நிற்பது சுத்தமாயையென்றும் அஃது ஏனை யிரண்டனையும் வியாபித்து மேலாய்நிற்ப) விந்துவின் மாயை ஆகி - அவ்விந்துவின் கீழாயடங்கி (மலகன்மங்களோடு விரவி) முதற்காரணமாய் அசுத்தமாயையாகியும்,— மாயையின் அவ்வியத்தம் வந்திடும் - அவ்வசுத்தமாயையினது தூலபரி ணுமமாய்த் தோன்றிப் பிரகிருதி மாயையாகியும் வரும் (அம்மூன்ற னுள்),—விந்துத் தன்பால் - சுத்தமாயையினின்றும்,—வைகரி ஆதி முந்தி டும் - (சங்காரமுறைபற்றி) வைகரிமுதல் வைத்தெண்ணப்படு நாலுவாக் குந் தோன்றும்,—மாயை - அசுத்தமாயையினின்றும்,—அராகம் ஆதி (முந்திடும்) - (சங்காரமுறைபற்றி) அராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படுங் காரணதத்துவம் ஐந்துந் தோன்றும்,—மூலம் - பிரகிருதிமாயையினின் றும்,—முக்குணம் ஆதி (முந்திடும்) - (சிருட்டிமுறைபற்றிக்) குணதத் துவமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் போக்கியதத்துவம் இருபத்துநாலுந் தோன்றும் (இங்ஙனஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மான் மூன்றுந் தத்தங் காரியங்களை),—சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னின் நின்றே - சிவ சத்தி சங்கற்பரூப சந்நிதியினின்றும்,—தந்திடும் - தோற்றுவிக்கும் என்க.

விந்துவின்மாயையாகி யென்புழிக் கிழென்னும் பொருள்பட வந்தீ சண்ணுருபு விரித்துரைக்க; இன் சாரியை; அதோமாயையென்றதும் இப்பொருள்பற்றி யென்க.

இஃதறியாதார் விந்துவைப்போல மாயையாகி யென உவமையுருபாகக்கொண்டுரைப்பாரும், விந்துவினின்று மாயைதோன்றி யென நீக்கப்பொருட்டாகக் கொண்டுரைப்பாருமாயினர்; இரத்தினத் திரயமென்னும் வடநூலின் அவ்விரண்டனையும் பிறர்கருத்தாக வைத்தோதுதலின் அவை பொருந்தாமை யறிக.

அநந்தர் சிகண்டர் செய்யுந் தொழிலுஞ் சிவசத்தியையின்றி யமையாவென்னுங் கருத்தான் மூன்றற்குஞ் சிவசத்தியே கூறினர்.

அவன் பகுதிப்பொருள் விகுதி.

இதனானே முதற்காரணமூன்றுமாறும், அவை தத்தங் காரியங்களைத் தோற்றுவிக்குமாறும், அது முதல்வனை யின்றி யமையாதவாறுந் தொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (௧௧)

வைகரி செவியிற் கேட்ப தாயத்த வசன மாகி
மெய்தரு முதான வாயு மேவிட விளைந்த வன்னம்
பொய்யற வடைவு டைத்தாய்ப் புந்திகா ரணம தாகி
யையமில் பிராண வாயு வடைந்தெழுந் தடைவு டைத்தாம்.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள்) வைகரி - வைகரி வாக்காவது,—செவியிற் கேட்பதாய் - தன் செவிக்கும் பிறர் செவிக்குங் கேட்கப்படுவதாய்,—அத்த வசன மாகி - (நினைந்த)பொருளைச் சொல்லுஞ் சொல்லாய்,—புந்தி காரணமதாகி - (அச்சொல்லுவானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ்) சவிகற்பவுணர் வுண்டாதற் கேதுவாகியும்,—மெய்தரும் - உடம்பின்கண் எழும்,—உதான வாயு மேவிட - உதானனென்னுங் காற்றான் உந்தப்பட்டு,—விளைந்த வன்னம் - (மத்திமைத்தானத்துச்) சூக்குமரூபமாய்ப் பிரிந்துதோன்றிய அக்கரங்கள்,—ஐயம் இல் பிராண வாயு - (மனத்தின் றொழிற்பாடாகிய) ஐயமின்றாதற் கேதுவாய் (அகங்காரத்தாற்செலுத்தப்படும்)பிராணனென்னுங்காற்றான்,—அடைந்து எழுந்து - உந்தப்பட் டெழுந்து,—பொய் அற அடைவு உடைத்தாய் - விபரீதமறப் புறத்தே அடைதலுடைத்தாகியும்,—அடைவு உடைத்தாம் -(சொல்வாசின்ற இவ்விருவகை) இலக்கணத்தை யுடையதாம் என்க.

மெய்தருமுதானவாயுமேவிடவிளைந்தவன்னம்என்றது அனுவாதம்.

விளைதல் உருவெவையுந் தெரிதல்,

மெய் உடம்பு.

பொய் விபரீதம்,

ஐயமில் பிராணவாயு, மனத்தின் றெளிற்பாடாகிய ஐயமின்றுதற் கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணவாயுவென ஏதுப் பெயர்கொண்ட குறிப்புவினைத்தொகை.

எழுந்து பொய்யறவடைவுடைத்தாயென மேலே கூட்டுக.

அடைவு பின்னையது இலக்கணம்.

ஈண்டுப் புந்தியென்றது எற்புழிக்கோடலாற் பிறர்க்குரிய சவி கற்ப வுணர்வின் மேற்றாயிற்று. (௨௦)

உள்ளுணை ரோசை யாகிச் செவியினி லுறுதல் செய்யா
தொள்ளிய பிராண வாயு விருத்தியை யுடைய தன்றித்
தெள்ளிய வக்க ரங்கள் சிந்திடுஞ் செயல தின்றி
மெள்ளவே யெழுவ தாகு மத்திமை வேற தாயே.

(இ-ள்.) செவியினில் உறுதல் செய்யாது - செவியிற் கேட்கப்படா தாய்,—மெள்ளவே எழுவது - மெல்லோசையாய்க் கண்டத்திலே விளங் குதலுண்மையால்,—உள் உணர் ஓசையாகி - (சொல்லுவான்) தன்னு ள்ளே உணருஞ் சவிகற்பவுணர்வுக் கேதுவாய்,—(உள் உணர் ஓசை யாகி) - உள்ளே யுணரப்படும் ஓசையாகியும்,—ஒள்ளிய பிராணவாயு விருத்தியை உடையது அன்றி - விளங்கிய பிராணவாயுவின் றொழிற் பாடின்றி (உதான வாயுவின் றொழிற்பாடு மாத்திரையே ஆண்டுண்மை யின்),—தெள்ளிய அக்கரங்கள் - (சூக்குமரூபமாய்) வடிவு விளங்கிய அக்கரங்கள்,—சிந்திடும் செயலது இன்றி - (பிரிந்து தோன்றினும் பல் இதழ் நா அண்ணங்களிற் பட்டுச்) சிதறிப்போதலின்றியுஞ் (சொல்லா நின்ற இவ்விருவகை இலக்கணத்தானும்),—வேறதாயே - (முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக்கும்) வேறாய் (அறியப்படுவது),—மத்திமை ஆகும் - மத்திமை வாக்காகும் என்க.

இரட்டுறமொழிதலான் உணரோசை யென்னும் வினைத்தொகை யின் ஓசையென்பது ஏதுப்பெயராயுஞ் செயப்படுபொருட் பெயராயும் நின்றது.

தெள்ளுதல் ஈண்டு வடிவு விளக்குதல்.

அதுவிரண்டும் பகுதிப்பொருள் விகுதி.

*"உயிரிற் சேர்ந்துவரு மவைமருவு முருவெவையுந் தெரித்து - முந்தியிடுஞ் செவியிலுறா துள்ளுணர்வா யோசை முழங்கியிடு மத்திமை" எனறார் புடைநூலாசிரியரும்; உயிரிற்சேர்ந்து வருமவையென்றது முன் னர்க் கூறப்படும் வைகரியை. (௨௧)

---

* சிவப்பிரகாசம், பொதுவதிகாரம், செ - ௨௬.

வேற்றுமைப் பட்ட வன்னம் வெவ்வேறு விபாக மாகித்
தோற்றுத லடைவொ டுக்கிச் சொயம்பிர காச மாகிச்
சாற்றிய மயிலி னண்டந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்றங்
காற்றவே யுடைய தாகிப் பைசந்தி யமர்ந்து நிற்கும்.

(இ-ள்.) பைசந்தி - பைசந்தி வாக்காவது,—சாற்றிய மயிலின் அண்டந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்று - (மேல்விளங்கித் தோன்றுவனவாகிய பஞ்சவன்னங்களையும் சூக்குமரூபமாய் அடைவுபட ஒடுக்கி நிற்பதாய்க்) கூறுகின்ற மயின் முட்டையிற் றரித்திடு நீர்போல,—வேற்றுமைப்பட்ட வன்னம் வெவ்வேறு விபாகமாகி - பலவகைப்பட்ட எழுத்துக்கள் (மத்திமைத்தானத்து) வேறுவேறாகப் பிரிவுபட,—தோற்றுதல் அடைவு ஒடுக்கி - விளங்கித்தோற்று முறைமையினை அடக்கி,—அங்கு ஆற்றவே உடையதாகி - அங்கே மிகவுஞ் சூக்குமரூபமாய்க்கொண்டு,—சொயம்பிரகாசமாகி அமர்ந்து நிற்கும் - சிந்தையின்கண் அமர்ந்துநிற்கும் (அன்றி நிருவிகற்ப வுணர்விற்கு ஏதுவாம் என்னும் இவ்விரண் டிலக்கணத்தை யுடைத்தாம்) என்க.

விபாகம் பிரிவு. (௨௨)

சூக்கும வாக்க துள்ளோர் சோதியா யழிவ தின்றி
யாக்கிடு மதிகா ரத்திற் கழிவினை தன்னைக் கண்டா
னீக்கமி லறிவா னந்த முதன்மைநித் தியமு டைத்தாய்ப்
போக்கொடு வரவி ளைப்பும் விகாரமும் புருட னின்றாம்.

(இ-ள்.) சூக்கும வாக்கது - சூக்கும வாக்காவது,—உள் ஓர் சோதியாய் - பரசிரத்தி னுள்ளாக நாதமாத்திரையாக விளங்கியும் (ஞானமாத்திரைக்கு ஏதுவாயுஞ் சொல்லாநின்ற இலக்கணத்தை) உடையதாய்,—அழிவது இன்றி - (சுத்தமாயாரூபமாய்க்) கேடின்றி (நிலைபெற்று),—அதிகாரத்திற்கு அழி வினை ஆக்கிடும் - பைசந்தி மத்திமை வைகரியாய் விருத்திப்படுவதாகிய தன்னதிகார மாத்திரைக்கே அழிகின்ற தொழிலை உண்டாக்கும்,—தன்னைக் கண்டால் - (தவவிசேடத்தால்) அதனை (உள்ளபடி) காணப்பெற்றால்,—புருடன் - அப் புருடனுக்கு,—நீக்கம் இல் அறிவு ஆனந்தம் முதன்மை நித்தியம் உடைத்தாய் - நீங்காத பேரறிவும் ஆனந்தமுஞ் சுதந்திரமும் நித்தியத்துவமு முடையதாய்,—போக்கொடு வரவு இளைப்பும் விகாரமும் இன்று - நாசோற்பத்தியான் வரும் இளைப்பும் விகாரமுறுதலும் இல்லையாம்,—ஆம் - (சுத்தமாயா புவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போகம்) உண்டாம் என்க.

ஆய் இன்றி ஆக்கிடுமெனவும், கண்டால் உடைத்தாய் இன்றாமென வும், வேறு வேறு வினைமுடிபு செய்க.

அழிவினை வினைத்தொகை.

புருடனென்பது * "காலமுலகம்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் அஃறிணைச் சொல்லாயிற்று.

சுத்தமாயா புவனத்தின்கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போகத்தி னியல்பிதுவென அதன்பெருமை கூறுவார், நீக்கமிலறிவானந்த முதன்மை நித்தியமுடைத்தாய்ப் போக்கொடு வரவிளைப்பும் விகாரமும் புருடனின்றும் என்றார்.

தானழிவதின்றித் தன்னதிகாரமாத்திரைக்கு அழிவினைச் செய்யுமெனவே, அது சிவதத்துவம்போலச் சுத்தமாயையின் வேறன்மைபெற்றும்.

தன்னை உள்ளபடி காண்டலாவது, அச்சுக்குமவாக்கினை வியஞ்சகவோசைபற்றித் தூலமாகக் காணும் நம்மனோர் போலன்றி, நம்மனோர்க்குக் குடம் படமுதலியன காட்சிப்புலனுமாறு போலத் தன்னியல்பானினிது விளங்கக் காண்டல்.

காண்டலெனவே அங்ஙனங் காண்டல் அரிதென்பது பெற்றும்.

இவ்வாறன்றி, "ஒவிட விந்து ஞான முதிப்பதோர் ஞானமுண்டேற் - சேவுயர் கொடியினுன்றன் சேவடி சேரலாம்" என்பதே ஈண்டைக்கும் பொருளாகக் கொண்டு, கண்டாலாக்கிடுமெனக் கூட்டித் தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்பாருமுளர். அவர், அழிவதின்றி யழிவினை யாக்கிடு மென்னுந் தொடர் அவ்வாறு பொருள்படுதற் கேலாமையும், கூறியதுகூறலாதலும் உண்மையதிகாரத்திற் கூறப்படும் பரமுத்தியிலக்கணம் ஈண்டு வகுத்துக்கூறுதற்கோ ரியைபின்மையும் நோக்கிலர்.

நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப் பற்றித்
திகழ்ந்திடு மஞ்ச தாகச் செயல்பரி ணும மன்று
புகழ்ந்திடும் விருத்தி யாகும் படங்குடி லானுற் போல
மகிழ்ந்திடும் பிரம மன்று மாமாயை யென்பர் நல்லோர்.

(இ-ள்.) நிகழ்ந்திடும் நான்கு வாக்கும் - இங்ஙனங் கூறிப்போந்த வைகரி முதலிய நான்கு வாக்குக்களும்,—நிவிர்த்தி ஆதி கலையைப்பற்றி - நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகளைப் பற்றுக்கோடாகச் சார்ந்து,—அஞ்சதாகத் திகழ்ந்திடும் - ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவ முதலிய பஞ்ச தத்துவங்களின் இருக்கும்,—படம் குடில் ஆனுற்போல - படமே குடிலாயினுற்போல,—புகழ்ந்திடும் விருத்தி ஆகும் - (இவை சுத்தமாயையினின்றும்) புகழத்தக்க விருத்தியாய்க் காரியப்படுவன வன்றி,—செயல்பரிணும் அன்று - (அசுத்தமாயாகாரியம்போலப்) பரிணுமமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல,—மகிழ்ந்திடும் பிரமம் (என்பர்) - (இவ்வாக்குக்களைச் சத்தப்பிரமவாதிகள்) மகிழத்தக்க பிரமமென்பர்,—நல்லோர் - சைவசித்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், சூ - ருஎ.

தார்கிகன்,—(பிரமம்) அன்று மாமாயை (ஆகும்) என்பர் - பிரமமாத லின்றிப் (பிரமத்திற்குநேரே பரிக்கிரகசத்தி யெனப்படுஞ்) சுத்தமாயா ரூபமாகுமென்று கூறுவர் என்க.

காரியப்பாட்டிற்கு எள்ளாகிய குப்பைபோலப் புத்தர் சமணர் கூறுஞ் சமுதாய வாதமும், நூலாகிய வாடைபோலத் தார்க்கிகர் கூறும் ஆரம்பவாதமும், பேய்த்தேராகிய நீர்த்தோற்றம்போல மாயா வாதிகள் கூறும் விவர்த்தனவாதமுஞ் சித்தாந்தத்திற் கேலாமையின், அவற்றை யொழித்து, சித்தாந்தத்திற் கொள்ளப்படுப் பரிணாமம் விரு த்தி யென்னு மிரண்டினுள் இச்செயல் யாதோவென்னும் ஐயநீக்குதற் பொருட்டுப் பரிணாமமன்று விருத்தியாகுமென்றும் அற்றேற் பிரமம் போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்துப் பிரமமன்று மாமாயையாகு மென்றுங் கூறினர்.

அன்றியென்னும் வினையெச்சத்திகரம் உகரமாய்த் திரிந்தது.

ஆகுமென்றது பின்னருஞ் சென்றியையும்.

பரிணாமம் விருத்தியென்னு மிரண்டனுள், மலகன்மங்களோடு விர வாத சுத்தமாயையின் காரியம் படங் குடிலானாற்போல விருத்தி யென வே, ஏனைப் பரிணாமம் அவற்றோடு விரவிய அசுத்தமாயையின் காரியத் திற்கென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

பாலினுண்டாகிய தயிர்போல முழுவதும் பரிணமித்தலும், நெய்யி னுண்டாகிய புழுப்போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலுமெனப் பரிணாம மிருவகைப்படும்; அவற்றுட் பின்னையதே அசுத்தமாயையிற் கொள்ளப் படுவதூஉமென்க.

விருத்தி யென்பதுஞ் சூக்குமபரிணாமமென்ப.

நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடு மஞ்சதாக என்பதற்கு, நிவிர்த்திகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், பிரதிட்டை யுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதரமாயும், வித்தையுட்பட்ட புவன வாசிகட்குத் தூலமாயும், சாந்தியுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமமா யும், சாந்தியதீதகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமதரமாயும், இங் ஙனம் நால்வகை வாக்கும் ஐவகைப்படுமென்ப துரைத்தலு மொன்று.

வித்தைகள் வித்தை ஈசர் சதாசிவ ரென்றி வர்க்கு
வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கண் மந்தி ரங்க
டத்துவஞ் சரீரம் போகங் கரணங்க டாமெ லாமு
முய்த்திடும் வயிந்த வந்தா னுபாதான மாகி நின்றே.

(இ-ள்.) வயிந்தவந்தான் - சுத்தமாயை (முதற்காரணமாவது),— வித்தைகள் - (ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாக்கு மாத்திரைக்கேயன்றி) மந்

திரேசுரர்,—வித்தையீசர் - மந்திரமகேசுரர்,—சதாசிவர் என்ற இவர்க்கு-அணுசதாசிவர்முதலிய அபரமுத்தர்க்கு,—வைத்துறும் பதங்கள்-வேண்டப்படும் பதங்களும்,—வன்னம் - அக்கரங்களும்,—புவனங்கள் - புவனங்களும்,—மந்திரங்கள் - மந்திரங்களும்,—தத்துவம்- தத்துவங்களும்,—சரீரம் - சரீரங்களும்,—போகம் - போகங்களும்,—கரணங்கள் தாம் எலாமும்,—கரணங்களுமாகிய சுத்தாத்துவாக்க ளெவற்றினுக்கும் - உபாதானமாகிநின்றே உய்த்திடும்,—முதற்காரணமாய்நின்றுசெலுத்தும் என்க.

விந்துவை வைந்தவமென்றது பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்றது.

மூவகை யணுக்க ளுக்கு முறைமையின் விந்து ஞான
மேவின தில்லை யாகில் விளங்கிய ஞான மின்று
மோவிட விந்து ஞான முதிப்பதோர் ஞான முண்டேற்
சேவுயர் கொடியி னன்றன் சேவடி சேர லாமே.

(இ-ள்) விந்து ஞானம் - (மேற்கூறிப்போந்த) வாக்குக்கள் சவிகற்பஞானத்திற் கேதுவாதலால்,—மூவகை அணுக்களுக்கும் - (ஈண்டுக் கூறிய சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல வித்தைகள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திரைக்கேயன்றி) விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும்,—முறைமையின் மேவினது இல்லையாகில் - (வியஞ்சக வேறுபாடு பற்றி) முறையே தூலமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலதமமாயும் பொருந்தி யறிதல் இல்லையாயின்,—விளங்கிய ஞானம் இன்றும் - விளங்கிய ஞானம் இல்லையாம் (ஆகலின் ஒரு தலையான் வேண்டப்படும்),—விந்து ஞானம் ஓவிட - சவிகற்ப ஞானத்திற் கேதுவாகிய அவ்வாக்குக்கள் (பரம பந்தமாதலிற் றன்னின் வேறாகக் காணப்பட்டு) நீங்க,—ஓர் ஞானம் உதிப்பது உண்டேல்-(அவைக்கு மேலாகியதோர்) பேரறிவு (ஒருவனுக்கு) விளங்குமாயின்,—சே உயர் கொடியி னன்றன் சேவடி சேரலாமே-(அவன் அப்பொழுதே) இடபக்கொடியையுயர்த்த சிவபிரான் திருவடியாகிய பரமுத்தியைத் தலைப்படுவன் என்க.

எனவே இவ்வாக்குக்கள் பரமபந்தமென்பதாயிற்று.

முறைமையின் மேவுதலாவது,வித்தைகள் வித்தையீசர் முதலியோர்க்குப்போலன்றிச் சகலர் முதலிய மூவர்க்கும் வியஞ்சக வேறுபாடுபற்றி முறையே தூலதமமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலமாயும் பொருந்துதல்.

ஞானத்திற்கேதுவாகிய வாக்கை ஞானமென்றுபசரித்தார்.

பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனுவில்லையென மயங்கிக் கூறுவாருமுளர். அஃது ஆகமவசனங்களோடு முரணுதலின் அவசித்தாந்தமென்றொழிக.

இவை யேழுசெய்யுளானுஞ் சுத்தமாயையிற் றோன்றுங் காரியங்களும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௨௪)

அருவினி லுருவந் தோன்றி யங்காங்கி பாவ மாகி
யுருவினி லுருவ மாயே யுதித்திடு முலக மெல்லாம்
பெருகிடுஞ் சுருங்கும் பேதா பேதமோ டபேத மாகு
மொருவனே யெல்லா மாகி யல்லவா யுடனு மாவன்.

(இ-ள்.) அருவினில் உருவம் தோன்றி - சூக்குமமாகிய மாயையி னின்றுந் தூலமாகிய கலாதியும் அவற்றினுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியும் அதனினுந் தூலங்களாகிய குணதத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றி,— உருவினில் உருவமாயே உதித்திடும் - அத்தூலங்களினின்றுந் தோன்றுங் காரியம் அவற்றினுந் தூலமேயாம்,—உலக மெல்லாம் அங்காங்கி பாவம் ஆகி,—(இவ்வாறே) காரியப் பிரபஞ்சமெல்லாந்(தோன்றி)நில நீர் தீ வளி விசும்பு ஆண் பெண் அலியென்றற் றொடக்கத் தவயவப் பகுப்புடையனவாய்,—பெருகிடும் சுருங்கும் - வளர்ந்துந் தேய்ந்தும் பரிணமித்து வரும் (இத்தன்மையவாகிய காரிய காரணங்கட்குத் தம்முட் பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறு நையாயிகர் முதலியோர் மதம் அடாது மற்றென்னெனில்),—பேதா பேதமோடு அபேதமாகும் -பரிணாமமாதலை நோக்கிப் பேதாபேதமாம் சற்காரிய மாதலைநோக்கி அபேதமாம்,—ஒருவனே - மேற்சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னினின்றே தோன்றுமென்பதனாற் பெறப்பட்ட நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வனே,—எல்லாமாகி (அந்தர் சேண்டர் முகத்தான் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்காற்) கலப்பினால் ஒன்றாகியும்,—அல்லவாய் - பொருண்மையால் வேறாகியும்,— உடனும் ஆவன் - செலுத்துதலால் உடனாகியு நிற்பன் என்க.

எல்லாமென்றதனாற் சுத்தமாயாவிருத்தியினும் அவ்வாறு நிற்பனென்பது பெறுதும்.

உருவினிலருவாய்த் தோன்றுதெனப்பிரித்தமையின், ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது.

ஒருவனே யென்னும் ஏகாரந் தேற்றம்,

அங்காங்கிபாவமாகிப் பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனக் கூட்டுக.

அநிர்வசனத்தின் உலகந் தோன்று மென்னும் மாயாவாதத்தை மறுப்பார், அருவினி லுருவந் தோன்றி யென்றும், அவயவமே பொருளாய்த் தோன்றுவதன்றி அவயவி யென்ப தொன்றில்லை யென்னுஞ் சமுதாயவாதத்தை மறுப்பார், அங்காங்கிபாவமாகி யென்றும், நில முதலிய உருவப்பொருளினின்றுங் கந்தகுண முதலிய அருவந் தோன்றுமென்னும் ஆரம்பவாதத்தை மறுப்பார், உருவினிலுருவமாயே யுதித்திடுமென்றுங் கூறினார்.

பெருகிடுஞ் சுருங்குமென்றதும் பெருக்கஞ் சுருக்கம்பற்றி ஒரு பொருட்கே பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறும் அவ்வாதத்தை மறுத்தற் பொருட்டே. பிறவுமன்ன,

இதனானே மாயை முந்திமெராாகமாதி முக்குணமாதிமூலந் தந்திடும் என்றதன்கட் படுமியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது (௨௭)

அருவுரு வீனு தாகும் விகாரமு மவிகா ரத்தின்
வருவது மில்லை யென்னின் வான்வளி யாதி பூதந்
தருவது தன்னின் மேக சலனசத் தங்க ளோடு
வுருவமின் னுருமே றெல்லா முதித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) அரு உரு ஈனுதாகும் - அருவமாகிய மாயை உருவமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்காது,—அவிகாரத்தின் விகாரமும் வருவதும் இல்லை என்னின் - அவிகாரமாகிய மாயையினின்றும் விகரமாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றுவதுமில்லை எனில் (அறியாது கூறினுய்),—வான் - (உன்மதத்தில் அருவும் அவிகாரியுமாகிய) ஆகாயத்தினின்றும்,—வளி ஆதி பூதம் தருவது - (உருவமும் விகாரியுமாகிய) வாயு முதலிய பூதங்கள் முறையே தோன்றும் (அதுவேயுமன்றி),—தன்னின் - அவ்வாகாயத்தினின்றும்,—மேக சலன சத்தங்களோடும் உருவ மின் உரு மேறு எல்லாம் உதித்திடும் - பல முகில்களும் முகிலின்கட் பல விகாரங்களும் பல வோசைகளும் உருவமாகிய பல மின்னுக்களும் பல விடிகளும் இன்னும் இவைபோல்வன பலவுந் தோன்று மாகலான்,—உணர்ந்து கொள்ளே - (அதனை மறந்து அங்ஙனங் கூறுதல் உனக்கே வழுவாய் முடியுமென்பதனை) அறிவாயாக என்க.

சற்காரியங்கொண்ட எமக்காயின் அது வழுவன்றென்பது கருத்து.

இதனானே மாயாவாதிமதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இவ்வாறு, உதிப்பது மீறுமென்பது முதல் அருவுருவென்ப தீறுகிய இருபத்தேழுசெய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் ஒருவனேடொருத்தியொன்றென் றுரைத்திடு முலக மெல்லாம் வருமுறை வந்து நின்று போவது மாதலாலே தருபவனெருவன் வேண்டும்என்ற முதற்கூற்றை, முறையே அவ்வவர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனி ஈறுமாகி யனாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று மருவுவித்திடுமென்னும் இரண்டாங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துவான் றொடங்கினர். (௨௮)

இரண்டாமதிகரணம்.

மண்ணினிற் கடாதி யெல்லாம் வருவது குலால னாலே
யெண்ணிய வுருவ மெல்லா மியற்றுவ னீசன் றானுங்
கண்ணுகா ரியங்க ளெல்லாங் காரண மதனிற் காண்பன்
பண்ணுவ தெங்கே நின்றிங் கென்றிடிற் பகரக்கேணீ.

(இ-ள்.) குலாலனாலே - குயவனால்,—மண்ணினிற் கடாதி எல்லாம் வருவது - மண்ணிற் குடமுதலிய காரியமனைத்தும் வருதல்போல,—ஈசன்றானும் - ஆரியனும்,—எண்ணிய உருவம் எல்லாம் இயற்றுவன் (ஆயின்) - கருதிய அகிலமெல்லாவற்றையும் ஆக்குவானாயின்,—இங்குக் கண்டு காரியங்கள் எல்லாம் - (குயவன்றானும்) ஈண்டுக் கருதுகின்ற கடாதி காரியங்களை யெல்லாம்,—காரண மதனின் (நின்று) காண்பன் - (அவற்றிற்குக் காரணமாகிய) அந்நிலத்தினின்றுஞ் செய்வன் (எனக் கண்டோமே அதுபோல),—எங்கே நின்று பண்ணுவது - (ஆரியன்) யாங்ஙன நின்று செய்வன்,—என்றிடிற் பகர நீ கேள்-என்றால் (யாம் அதற்கு விடை) கூற நீ கேட்பாயாக என்க.

மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம் வருவது குலாலனாலே யெண்ணிய வுருவமெல்லா மியற்றுவ னீசன்றானும் என்றது அனுவாதம்.

ஆயினென்பது சொல்லெச்சம்.

காரணமென்றது நிலமென்னுந் துணையாய் நின்றது.

காண்டல் செய்தல்.

நின்றென்பது மேலுங் கூட்டப்பட்டது.

இது வினா; இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியதுகூறலென்னும் வழுப் படவுரைத்தார். (௨௧)

சீலமோ வுலகம் போலத் தெரிப்பரி ததனா னிற்குங்
கோலமு மறிவா ரில்லை யாயினுங் கூறக் கேணீ
ஞாலமே ழினையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் னாசம் பண்ணுங்
காலமே போலக் கொண்ணீ நிலைசெயல் கடவுட் கண்ணே.

(இ-ள்.) சீலமோ உலகம் போலத் தெரிப்ப அரிது அதனால் - (அவன்) தன்மையோ உலகம்போலன்றி வாக்குமனாதீத கோசரமாகலான்,—நிற்கும் கோலமும் அறிவார் இல்லை - (அவன்) நிற்குநிலையும் அவ்வியல்பிற்றேயாம்,—ஆயினும் கூற நீ கேள் - அங்ஙனமாயினும் ஒருவாற்றான் உவமையில் வைத்து உனக்குக் காட்டுதும் நீ அறிவாயாக,—ஞாலம் எழினையும் தந்து நிறுத்திப் பின் நாசம் பண்ணும் காலமே போல - உலகமெல்லாவற்றையுந் தோற்றுவித்து நிறுத்திப் பின்னர் அழித்துக் காரியப்படுத்துங் காலம் (அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாப் பொருட்குந் தானாதாரமாய்த் தனக்கோராதாரமின்றி நிற்றல்) போல,—கடவுட் கண்ணே - சிவசத்தி,—நிலைசெயல் நீகொள் - (நிராதாரமாய்) நின்றே (காரியப்படுத்து முறைமையை) நீ உணர்ந்துகொள்க என்க.

சீலம் தன்மை.

ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது.

கோலமுமென்றவும்மை இறந்ததுதழீயிற்று.

ஞாலமேழினையுமென்றது உபலக்கணம்.

கண் அறிவு; ஒற்றுமைபற்றிச் சிவசத்திமேல் வைத்துக் கூறினார்; உயர்திணைக்கட் சிறுபான்மை ளகாரந் திரிதல், மக்கட்பண்பு முதலியன போல இலேசாற் கொள்க.

நிலைசெயலென்பது நிற்றலென்னும் பொருட்டாய் இரண்டாவது தொக்கு நின்றது.

அற்றேன், ஞாலமேழினையுந் தந்து நிறுத்திப் பின் நாசம்பண்ணுங் காலம், அத்தொழில் வேறுபாடுபற்றிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலங் கணம் இலவந்துடி யென்றற் றொடக்கத்தனவாய்ப் பலவகை யவத்தைப்படுமென்பது சித்தாந்தநூற்றுணிபாகலின், அதுபோல உலகத்திற் காதாரமாய்நின்று செய்யுமுதல்வனும் அவ்வத்தொழில்பற்றிப் பலவகை யவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவன் போலுமெனின், அதற்கன்றே வருஞ் செய்யு ளெழுந்ததென்பது. (௩0)

கற்றநூற் பொருளுஞ் சொல்லுங் கருத்தினி லடங்கித் தோன்று
பெற்றியுஞ் சாக்கி ராதி யுயிரினிற் பிறந்தொ டுக்க [ம்
முற்றதும் போல வெல்லா வுலகமு முதித்தொ டுங்கப்
பற்றொடு பற்ற தின்றி நின்றனன் பரனு மன்றே.

(இ-ள்.) சாக்கிராதி - (கரணங்களானுகிய) சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகள்,—உயிரினில் ஒடுக்கம் உற்றுப் பிறந்ததும் போல - ஆன்மாவின் ஒடுங்கித் தோன்றும்வழி (ஆன்மாவும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுதல்) போல,—பரனும் - முதல்வன்,—எல்லா உலகமும் உதித்து ஒடுங்க - எல்லாவுலகமுந் தன்பால் ஒடுங்கி உதிப்ப,—பற்றொடு (நின்றனன்) - தானும் அதுபற்றி இலயம் போகம் அதிகார மென்னும் அவத்தைப்பட்டுத்) துடக்குறுவோனுகியும்,—கற்றநூற் பொருளும் சொல்லும் கருத்தினில் அடங்கி - கற்றநூற்பொருளுஞ் சொல்லும் (வாதனுருபமாய்ப் புத்தி தத்துவத்தை ஒட்டி நின்று) ஆன்மபூதத்தின்கண் ஒடுங்கி,—தோன்றும் பெற்றியும் (போல) - தோன்றும்வழி அவ்வான்மபோதம் அதுபற்றித் துடக்குருதவாறுபோல,—பற்றது இன்றி நின்றனன் அன்றே - (ஆண்டுத் துடக்குறுதலின்றியே நின்றனன் என்க.

எதிர்நிரனிறையாகக்கொள்க.

ஈண்டுக் கருத்தென்றது உயிருணர்வை.

பற்று முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் மன்னிநின்றே மருவிடுமென்றது தடைவிடைகளாற் றெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

இயைபுபற்றி இதனை முன்வைத்தார்.

இனி ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்து கின்றார். (௩௧)

உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதே னரன்பா லென்னிற்
செயிருறு மலத்தி னுகுஞ் சிதைந்ததே தென்னிற் சித்தத்
தயர்வொழி காரியங்க ளழியுங்கா ரணங்கி டக்கும்
பயிரறு காரி யம்பின் பண்டுபோற் பண்ணு மீசன்.

(இ-ள்) ஈசன் - ஈறுகியோனல்,—ஒடுங்கிய உயிர் அவை-ஈறெய்திய உயிரோடுங் கூடியவுலகம்,—பின்னும் (ஈறெய்தியவாறே ஒழியாது) மீளவும்,—அரன்பால் உதிப்பது என் எனில் - அவன்பானின்று தோன்றுதல் எற்றுக்கெனின்,—செயிர் உறு மலத்தின் ஆகும் -குற்றம் பொருந்திய மலபரிபாகம் வருதற் பொருட்டுத் தோன்றும்,—சிதைந்தது ஏது என்னில் - (அற்றேல் மீளவுந்தோன்றற்பாலது முன் அழியாது நிலைபெறவே அமையும் அவ்வாறன்றி) அழிதல் எற்றுக்கெனின்,—சித்தத்து அயர்வு ஒழி(யக்) காரியங்கள் அழியும் - உயிரின் இளைப்பொழித்தற் பொருட்டு (முன் இளைப்பினைச்செய்து நின்ற) காரியங்கள் அழியுமாகலான்,—பயில் தரு காரணம் கிடக்கும் காரியம் - (அழிந்தவழியும் முன்வினைத்தொடர்ச்சிக்கு உரியனவாய்த் தத்தம்) காரணங்களிற் (கன்மத்தோடு) பயின்று கிடக்கின்ற அக்காரியங்களை,—பின் பண்டு போற் பண்ணும் - பின்னர் ஒடுங்கியவாறே உதிப்பச்செய்வன் என்க.

ஆக்கமவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திடல்என முன்னர்க்கூறுவாராகலின், அதற்குரியவியைபு ஈண்டேயுணர்த்துவார் காரணங்கிடக்கும் பயிறருகாரியம் பின் பண்டுபோற்பண்ணுமீசன் என்றார்.

உயிரவை உயிரோடுங் கூடிய உலகமென்றவாறு.

ஏதென்பது எற்றுக்கென்னும் பொருட்டாய்நின்றது.

சித்தத்தயர்வு அறிவின்கண்ணதாகிய இளைப்பு.

ஒழியவென்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

கிடக்குமென்பது பெயரெச்சம்.

இதற்குப் பிறரெல்லாஞ் சற்காரியத்தியல்பின் வைத்துக் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்படவுரைத்தார். (௩௨)

தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தரு டொழில்கண் மூன்றும்
போற்றவே யுடைய னீசன் புகுந்தது விகார மென்னிற்
சாற்றிய கதிரோ னிற்கத் தாமரை யலருங் காந்தங்
காற்றிடுங் கனலை நீருங் கரந்திடுங் காசி னிக்கே.

(இ-ள்.) ஈசன் - ஒரு கடவுள்,—தோற்றுவித்து அளித்துப் பின்னும் துடைத்தருள் மூன்று தொழில்களும் - தோன்றச்செய்து நிலைப்பித்துப் பின்னர் இறுதியைச் செய்விக்கின்ற இம்முத்தொழில்களும்,—போற்றவே உடையன் - இடையறாது செய்வனுயின்,—புகுந்தது விகாரம் என்னின் - பாரமெய்தி விகாரியாவான்போலு மென்பராயின் (அஃதில்லையென்பது),—சாற்றிய கதிரோன் நிற்ச-(யாவரானும்)புகழப்பெற்ற ஞாயிறு சந்நிதிக்கண்,—காந்தம் கனலைக் காற்றிடும்-சூரியகாந்தக்கல்லின் கண்ணே நெருப்பைக் காலச்செய்யும்,—தாமரை அலரும் - தாமரையை அலரச்செய்யும்,—காசினிக்கே நீரும் கரந்திடும்-பூமியின்கண்ணே நீரைச் சுவறச்செய்யும் (இங்ஙனந் தனக்குரிய முத்தொழில்செய்தும் அதுபற்றி விகார மெய்தாமையின் வைத்து அறியப்படும்) என்க.

காசினிக்கென்பது உருபுமயக்கம்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும் புத்தர்மதம்பற்றி யாசங்கித்தும் பரிகரித்து ஈறுமாகி மருவுவித்திடுமோறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (கக)

உரைத்தவித் தொழில்கண் மூன்று மூவருக் குலக மோத
வரைத்தொரு வனுக்கே யாக்கி வைத்திடுங் கென்னை யென்னின்
விரைக்கம லத்தோன் மாலு மேவலான் மேவி னோர்கள்
புரைத்ததி காரசத்தி புண்ணிய நண்ண லாலே.

(இ-ள்.) உரைத்த இம்மூன்று தொழில்களும் - கூறிப்போந்த முத்தொழில்களும்,—மூவருக்கு உலகம் ஓத - மூன்று கடவுளருக்கும் உரியதென உலகஞ் சொல்லாநிற்பவும்,—இங்கு வரைத்து ஒருவனுக்கே ஆக்கி வைத்தது என்னை என்னின் - ஈண்டு வரையறுத்து ஒரு கடவுளுக்கே முத்தொழிலுஞ் செய்யுஞ் சுதந்திர முண்டென்பது என்னையெனின்,—விரைக்கமலத்தோன் மாலும் - வாசனை பொருந்திய கமலத்தின்கணுறைகின்ற அயன் மால் இருவரும்,—புண்ணியம் நண்ணலாலே-பொருந்திய புண்ணிய விசேடத்தால்,—புரைத்த அதிகார சத்தி-(முதல்வனுடைய) உயர்ந்த அதிகார சத்தியை,—ஏவலான் மேவினோர்கள் - அவனதேவலாற் பெற்றுடையர் அன்றி அத்தொழிற்கு சுதந்திரரல்லராகலான் முத்தொழிலுஞ் செய்தற்குரிய சுதந்திரம் அவ்வீறுமாகி யொருவனுக்கே உண்டு என்க.

* "நல்வினைக்கண் - வாணுளின்மாலாயயனுகி" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

வேதம் புராணம் இதிகாச முதலியவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தென்பது சதுர்வேததாற்பரிய சங்கிரகமுதலியவற்றுட் காண்க.

வரைந்து வரைத்தென வலித்தது.

*போற்றிப்பஃறொடை. வ - எக - எஉ.

புரைத்த வென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது; புரைத்தல் உயர்தல். (௩௪)

இறுதியாங் காலந் தன்னி லொருவனே யிருவ ருந்தம்
முறுதியி னின்று ரென்னி னிறுதிதா னுண்டா காதா
மறுதியி லரனே யெல்லா மழித்தலா லவனு லின்னும்
பெறுதுநா மாக்க நோக்கம் பேரதி கரணத் தாலே.

(இ-ள்.) இறுதியாங் காலந் தன்னின் - சங்கார காலத்தில்,—இருவரும் தம் உறுதியின் நின்றார் என்னின் - எனையிருவருந் தத்தம் ஆற்றலோடு நிலைபெறுவாராயின்,—இறுதிதான் உண்டாகாதாம் - உலகஞ் சங்காரமாதலின்மையான் (அக்காலத்தே அவ்விருவரும் உளரென்பது பெற்றாம்),—அறுதியில் அரனே எல்லாம் அழித்தலால் - (அல்லதூஉம்) வேறொருவராலுஞ் சங்கரிக்கப்படாத சங்காரக்கடவுளெனப்படுவோன் (சிலவற்றை யொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லனாகலானும்) முழுதுஞ் சங்கரித்தவழி,—ஒருவனே - அவ்வொருவனே (எஞ்சி நிற்றல் பெறப்படுதலானும்),—பேரதி கரணத்தாலே - (ஒடுங்கிய வுலகங்கட்குப்) பெரியதோராதாரம் (அவனே) ஆகலானும்,—இன்னும் ஆக்கம் நோக்கம் அவனால் நாம் பெறுதும் - (ஒடுங்கிய வுலகத்தை) மீளத் தோற்றுதலும் நிறுத்தலுஞ் செய்தலை அவனாலே நாம் பெற்றுக்கொள்ளுதும் என்க.

அறுதியி லரனென்னும் பெயருடையானும் ஒரே துக்கூறியவாறு.

இன்னும் மீளவும்.

ஆதாரம் அதிகரணமென்பன ஒருபொருட்கிளவி; பேரதிகரணமென விசேடித்தார், முதற்காரணமும் அதிகரணமாதலுண்மையின்.

இவை யிரண்டு செய்யுளானும், பௌராணிகர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை முறையே ஆகமவளவைபற்றியும் பொருந்துமாறுபற்றியும் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இதனுனே பாஞ்சராத்திரிமதம் இரணியகருப்பமதங்களைப் பரிகரித்தவாறு மாயிற்று. (௩௫)

சொன்னவித் தொழில்க ளென்ன காரணந் தோற்ற வென்னின்
முன்னவன் விளையாட் டென்று மொழிதலு மாமு யிர்க்கு
மன்னிய புத்தி முத்தி வளங்கவு மருளான் முன்னே
துன்னிய மலங்க ளெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல்ல லாமே.

(இ-ள்.) முன்னவன் - சங்காரக்கடவுள்,—சொன்ன இத்தொழில் - இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்றமுதலிய தொழில்களை,—தோற்றக் காரணம் என்ன என்னில் - செய்தற்குக் காரணம் யாதெனின்,—விளை

யாட்டு என்று மொழிதலுமாம் - ("*காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி" என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள்பற்றி அத்தொழிற்குக் காரணம்) விளையாட்டென்றலுமாம் "o ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி னுய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோம்" என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள்பற்றி விளையாட்டென்றது ஐங்கலப் பாரஞ்சுமத்தல் சாத்தனுக்கு விளையாட்டென்பதுபோல அத்துணை எளி திற் செய்யப்படுதலை நோக்கியேயாகலின் (அக்கருத்தும்),—உயிர்க்கு - உயிர்கட்கு,—முன்னே மன்னிய புத்தி முத்தி - பெத்தகாலத்துப் பொருந்திய சுவர்க்காதி போகமும் பதமுத்திகளும்,—துன்னிய மலர்கள் எல்லாம் அருளால் துடைப்பதும் - (முத்திகாலத்துச்) செறிந்த மும்மலங்களும் அருளானீக்குதலாகிய வீடுபேறும்,—வழங்கவும் - கொடுத்தற்பயத்ததுமாம்,—(அருளாற்) சொல்லலாமே - (அவ்விரண்டுந் தம்முண் முரணுமையான்) உயிர்கண்மேற் சென்ற கருணையால் ஆகியதே ஆண்டைக்குக் காரணமெனச் சொல்லலாம் என்க.

மொழிதலு மென்னுமும்மை எதிரது தழீஇயது.

ஏனைய எண்ணும்மை.

வழங்கவுமென்னு மும்மையோடு இயைதற்கேற்பத் துடைப்பதாகவுமென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

அருளாலென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

காரண மென்னையெனக் கடாயினார்க்குப் பயன்கூறி விடுத்தல் செப்புவழுவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; அருளாலெனவே வழங்கவுந் துடைப்பவும் வைத்த அவ்வருள் காரணமென்பது தாற்பரியமாகலின், அற்றாயினும், அனுக்கிரகமொழிந்தொழிந்த தொழில்களெல்லாம் பிறப்பிறப்புக்களிற் படுத்துத் துயருறுத்துவனவாகலின் அவற்றைச்செய்வது அருளாமா றியாங்ஙனமெனின், அதற்கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்த தென்பது. (௩௬)

அழிப்பிளைப் பாற்ற லாக்க மவ்வவர் கன்ம மெல்லாங்
கழித்திட னுகரச் செய்தல் காப்பது கன்ம வொப்பிற்
றெழித்திடன் மலங்க ளெல்லா மறைப்பருள் செய்தி தானும்
பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடி னருளே யெல்லாம்.

(இ-ள்.) அழிப்பு - ஒடுக்கமாவது,—இளைப்பாற்றல் - இளைப்பாற்றலும்,—ஆக்கம் - தோற்றமாவது,—அவ்வவர் கன்மம் எல்லாம் கழித்திடல் - அவரவர் கன்மமுழுதுங் கழியுமுகத்தான் (மலபாகம் வரச்செய்தலும்,—காப்பது - நிலையாவது,—நுகரச்செய்தல் - (கன்மங் கழியுமாறு

* திருவாசகம், திருவெம்பாவை. செ - கஉ. o ஷெ ஷெ செ - கக.

அதனை) நுகர்வித்தலும்,—மறைப்பு - மறைப்பாவது,—கன்ம ஒப்பின் மலங்களெல்லாம் நெழித்திடல் - கன்ம ஒப்பினை (வருவித்து) மலங்களை முதிர்வித்தலும்,—அருள் - அருளாவது,—பந்தம் வீடு-பந்தம் விடுவித்தலும் ஆகிய (உறுதிப்பயத்தனவாகலான்),—பார்த்திடின் எல்லாச் செய்தியும் கருணை-ஆராயும்வழி ஐந்தொழிலும் அருட்செயலே யாகலின்,—பழிப்பு ஒழி - (இவற்றுட் சில மறத்தொழிலேபோலுமெனப்) பழித்தலை ஒழிவாயாக என்க.

மேன் முத்தொழில் கூறி ஈண் டைந்தொழி லென்றன் மலைவாம் பிறவெனின்.—ஆகாது; மறைப்பையுமருளையும் நிலையிறுதிகளினடக்கி ஆண்டு முத்தொழிலென்றார், தம்முள் வேற்றுமை யுடைமைபற்றி ஈண் டைந்தொழிலென்று ராகலின்.

இவை இரண்டுசெய்யுளானும், சங்காரக்கடவுள் செய்யுந் தொழில் மறமாய் முடியுமென்னும் நாத்திகர் மதமும், வீண்டொழிலென்னும் மாயாவாதிகள் மதமும், தன் பொருட்டென்னும் பரிணாமவாதிகள் மதமும் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மேலது சிறப்பிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனம் ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தி, இனி அநாதிமுத்த சித்துருவென்றதனை இருபத்திரண்டு செய்யுளான் வலியுறுத்துகின்றார். (௬௭)

அருவமோ வுருவா ரூப மானதோ வன்றி நின்ற
வுருவமோ வுரைக்குங் கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திங் கென்னி
னருவமு முருவா ரூப மானது மன்றி நின்ற
வுருவமு மூன்றுஞ் சொன்ன வொருவனுக் குள்ள வாமே.

(இ-ள்.) உரைக்கும் கர்த்தா வடிவு - இங்ஙனங் கூறிப்போந்த (ஐந்தொழில் செய்யு) முதல்வனுக்கு (வடிவம் இன்றியமையாமையின் அவ்) வடிவமாவது,—அருவமோ உருவாரூபம் ஆனதோ அன்றி நின்ற உருவமோ - அருவாகிய வடிவமோ அருவுருவமாகிய வடிவமோ அவ்விரண்டு மின்றிநின்ற உருவாகிய வடிவமோ (இம்மூன்றனுள் இவ்வடிவமென),—இங்கு எனக்கு உணர்த்து என்னின் - இவ்விடத்தே எனக்கு உணர்த்த வேண்டுமெனின்,—சொன்ன ஒருவனுக்கு-(அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற்) கூறப்பட்ட ஒருவனுக்கு,—அருவமும் உருவாரூபம் ஆனதும் அன்றி உருவமும் நின்ற மூன்றும் - அருவும் அருவுருவும் அன்றி உருவுமென நின்ற மூன்று வடிவமும்,—உள்ளவாமே - உள்ளனவாம் என்க.

இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

உள்ளவென்றது அன்பெறாத வகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

சொன்னவொருவன் அநாதிமுத்த சித்துருவென மேற்கூறப்பட்ட ஒருவன்.

இதனானே அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய சங்காரக்கடவுளுக்குத் தடத்த வடிவ மிவையென்பது கூறப்பட்டது.

இனி இம்மூன்றற்கும் பிறர் கூறுங் குற்றங்களைப் பரிகரிப்பாராய், உருவத்தின்கட் கூறுங் குற்றம் பரிகரிக்கவே ஏனையவும் பரிகரிக்கப்பட்டனவாமென்னுங் கருத்தான், உருவத்தின்கணாசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார். (ருஅ)

நண்ணிடு முருவ மென்னி னமக்குள வுருவம் போலப்
பண்ணிட வொருவன் வேண்டு மிச்சையேற் பலரு மிச்சை
கண்ணிய வுருவங் கொள்ளேம் யாம்பெருங் கடவு டானு
மெண்ணிய யோக சித்தர் போலுரு விசைப்பன் காணே.

வித்தக யோக சித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளு மாபோ
லுத்தமன் கொள்வ னென்னி னவர்களி லொருவ னுவ
னத்தகை யவர்க ளெல்லா மாக்குவ தருளா லாங்கு
வைத்தது மாயை யென்னின் வடிவெலா மாயை யாமே.

(இ-ள்.) உருவம் நண்ணிடும் என்னின் - (முதல்வனுக்கு) உருவமுண்டென்னின்,—உருவம் நமக்கு உளபோல - (உருவமெல்லாம் ஒருபெற்றியவாகலின்) உருவமுடைய நம்மனோர்க்கு உளதாகிய (பரதந்திரம்) போல,—பண்ணிட ஒருவன் வேண்டும்-(முதல்வனுக்கும்) உருவமுண்டாதற்கு ஒரு கருத்தா (உண்டெனப்பட்டுப் பரதந்திரமுளதாதல்) வேண்டும். (அஃதன்றி),—இச்சையேல் - (முதல்வன் நினைந்த வடிவங்கொள்ளுதல்) சுதந்திரமென்னின்,—பலரும் இச்சை - (முதல்வனுக்கு உளதாகிய) சுதந்திரம் நம்மனோர் பலர்க்கும் உளதாதல் வேண்டும்,—யாம் கண்ணிய உருவம் கொள்ளேம் - (இனி) நம்மனோர்க்குக் கருதிய வடிவங்கள் எடுத்தன் முடியாது,—பெருங் கடவுள் தானும் - முதல்வன்றானும்,—யோக சித்தர்போல் எண்ணிய உரு இசைப்பன் காணே - யோகசித்தர்போலத் தான் கருதியதொருவடிவத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவன்,—வித்தக யோகசித்தர் வேண்டு உருக் கொள்ளுமாபோல் - (அங்ஙனம்) சதுரப்பாடுடைய யோகசித்தர்கள் வேண்டும் வடிவங்கொள்ளுமுறைபோல,—உத்தமன் கொள்வன் என்னின் அவர்களில் ஒருவனுவன் - முதல்வன் நினைந்த வடிவங்கொள்வனாயின் அவ்வியோகசித்தர்களில் ஒருவனாய் முடியுமெனின்,—அத்தகை அவர்கள் எல்லாம் ஆக்குவது அருளால் - அத்தன்மையுடைய யோகசித்தர் முதலியோர் வேண்டுருக்கொள்வது முதல்வன் அருளானன்றி முடியாமையானும்,—ஆங்கு வைத்தது மாயை என்னின் - (அன்றியும்) அவ்விடத்தே யோகசித்தர்கட்கு உண்டாகிய உருவம் மாயாகாரியமாய்முடிதலானும் (நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாயினாற்போல யோகிகண் முதலிய நம்மனோர்க்கும் முதல்வனுக்கும் உளதாகிய வேறுபாடு

பெரிதாகலின் ஒப்புமைகூறுதல் பொருந்தாது) என்னின்,—வடிவெலாம் மாயை யாமே - (அங்ஙனமாயினும்) உருவடிவெல்லாம் (ஒருபெற்றியவாகிய) மாயாகாரியமேயாகலின் (உருவத்தின் வேற்றுமையில்வழி அவ்வேறுபாட்டாற் போந்தபயன் என்னை) என்க.

வித்தகயோகசித்தர் வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோ லுத்தமன் கொள்வனென்னின் என்றது அனுவாதஞ் செய்துகொண்டது.

இவை இரண்டுசெய்யுளுந் தடை.

(௩௯ - ௪௦)

இனி விடை.

மாயைதான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவ மாகு
மாயவா ணவம கன்ற வறிவொடு தொழிலை யார்க்கு
நாயக னெல்லா ஞானத் தொழின்முத னண்ண லாலே
காயமோ மாயை யன்று காண்பது சத்தி தன்னால்.

(இ-ள்.) (நீ அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது அங்கிகளது ஏற்றத்தாழ்வால் அங்கங்களும் ஏற்றத்தாழ்வுடையனவன்றித் தம்முள் ஒப்பனவல்ல அற்றேல் அவ்வேற்றத்தாழ்வுகள் என்னையெனிற் கூறுதும் யோகிகள் நம்மனோரெல்லாரும் மலத்தைப்பற்றிக்கிடக்கும் பசுக்கள் அதுவன்றியும் ஒன்றையே அறிதலும் ஒன்றையே செய்தலும் ஒன்றிலே முதன்மையாதலுமாகிய அற்ப ஞானத் தொழின்முதலுடையராம் முதல்வனுவான்) ஆய ஆணவம் அகன்ற - பந்திப்பதாய அவ்வாணவமல நீங்கிய,—அறிவொடு தொழிலை ஆர்க்கும் நாயகன்- அறிவிலேதங்கி நின்று உணர்த்துந் தொழிலுடையோனாகிய பசுபதி (அதுவுமன்றி),—எல்லா ஞானத் தொழில் முதல் நண்ணலாலே - எல்லாவறிவும் எல்லாத்தொழிலும் எல்லா முதன்மையுமுடையன் (இங்ஙனம் அங்கிகட்குத் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உண்மையின் அதற்கேற்ப),—மலத்தைப்பற்றி - மலத்தைப் பற்றிய பசுக்களுக்கு,—வருவதோர் மாயைதான் வடிவமாகும்-அம்மலத்தோடியைபுடைத்தாய் (ஏகதேசவறிவைச்செய்யு) மாயையுருவமாம்,—காயமோ மாயை அன்று - (அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய பசுபதிக்கு) வடிவம் (ஏகதேசத்தைச்செய்யு) மாயையன்றாதலின்,—சத்தி தன்னாற் காண்பது (ஆகும்)-(மலநீங்கியவுயிர்க்கு வியாபகவறிவைச் செய்யுஞ்) சத்தியுருவமாதலே அமைவுடைமையின் (அங்கங்களினுந் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மை இனிது விளங்குதலான் அதனையறியாது "இச்சையேற் பலருமிச்சை" என்றும் "மாயையென்னில் வடிவெலாமாயையாகும்" என்றுங் கூறுதல் அடாது) என்க.

தானென்பது அனுவதித்தலையுணர்த்தி நின்றது.

பற்றியென்பது பெயர்; *"ஐந்தவித்தானாற்றல்" என்புழிப்போலப் பற்றிக்கென்னு நான்கனுருபு விரித்துரைக்க.

* திருக்குறள், நீத்தார்பெருமை, செ - ௫.

நாயகனெல்லா ஞானத் தொழின்முத னண்ணலா லெனவே, உயிர்கள் ஒரு ஞானத் தொழின்முதலே நண்ணுவனவென்பது பெற்றும்.

அகறல் நீங்குதல்.

ஆர்தல் பொருந்துதல்; அஃது உபசாரத்தாற் காரியத்தின்மேனின்றது.

ஒகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது.

ஏகதேசவறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய பொருட்கேயன்றி ஏனையதற்குரித்தன்று, வியாபகவறிவைச் செய்தல் வியாபகப் பொருட்கேயன்றி ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடையதற்கு உரித்தன்றாகலான், ஏகதேசத்திலறியும் பசுக்களுக்கு ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய மாயையே உருவமாயிற்று; வியாபகமாயறியும் பசுபதிக்கு அதுபோலேகதேசப்படுந் தகுதியில்லாத சத்தியே உருவாயிற்றெனக்கொள்க.

இனி, ஆணவமகன்ற வறிவொடு தொழிலையார்க்கும் என்பதற்கு, வியாபக ஞானத் தொழில்களே ஆணவமலந் தடுக்குமென்றுரைப்பாருமுளர்; முன்னும் பின்னும் பொருளியைபு படுதற்கேலாது நின்றுவற்றுமாகலின் அஃதுரையன்மையறிக. (சக)

சத்தியே வடிவென் றானுந் தான்பரி ணும மாகு
நித்தமோ வழியு மத்தா னின்மல னருவே யென்னி
லத்துவா மார்க்கத் துள்ளா னலனிவ னருமை தன்னைப்
புத்திதா னுடையை போல விருந்தனை புகலக் கேணீ.

(இ-ள்.) சத்தியே வடிவு என்றாலுந் தான் - (அங்ஙனஞ்) சத்தியே வடிவாயினும்,—பரிணும மாகும் நித்தமோ அழியும் - (உருவமெல்லாங் கண்டிதப்பொருளாகலிற்) பரிணமித்து அழிவெய்தும்,—அத்தால் - அது(சிவசத்திக்குத்தகாமை)யால்,—நின்மலன் அருவே என்னில்-அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் (முதற்கட் கூறப்படும்) அருவப் பொருளாதன் மாத்திரையென்றலே அமைவுடைத்தெனின்,—அத்துவா மார்க்கத்து உள்ளான் அலன்-ஆறத்துவாவையுங் கடந்த பொருளே (அவற்றோடொப்பவைத்து அங்ஙனங்கூறுதல் பொருந்தாது ஆயினும்),—இவன் அருமை தன்னை - இவன் றன்மையை,—புத்திதான் உடையைபோல இருந்தனை - புத்தியுடையாய் போல விருந்தவனே,—புகல நீ கேள் - கூறுவாம் நீ கேட்பாயாக என்க.

புத்திதா னுடையை போல விருந்தனை யென்பது, இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி.

அன்றென்பது பாடமாயின், அத்துவாமார்க்கத் துள்ளா னென்பது அத்துவாமார்க்கத்துள் ஒன்றாகக் கருதப்படானென்றுரைத்து, அன்றிவ னென்பது அவ்வத்துவாக்களி னியல்போடு மாறுபட்ட இவனெனவினைத்தொகையாக வைத்துரைக்க.

அன்றதல் அப்பொருட்டாதல் *"அன்றினர் புரமெரித்தார்க்கு" என்பதனானுமறிக.

அற்றேல், முதல்வன் அருவமேயெனில் அத்துவாக்களிலொருவ ளுய் முடியுமென்றல் யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படும். (௬௨)

உலகினிற் பதார்த்த மெல்லா முருவமோ டருவ மாகி
நிலவிடு மொன்றொன் றாகா நின்றவந் நிலையே போல
வலகிலா வறிவன் றானு மருவமே யென்னி லாய்ந்து
குலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க் கூடுவன் குறித்தி டாயே.

(இ-ள்.) உலகினிற் பதார்த்த மெல்லாம் - உலகத்திற் (காணப் பட்ட) பொருள்களெல்லாம்,—உருவமோடு அருவம் ஆகி நிலவிடும் - உருவமும் அருவமும் அருவுருவமுமாய்க் காணப்பட்டு நிற்கும்,— ஒன்று ஒன்று ஆகா - (ஆகாயமுதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தி னியல்புடைய தாகாது நிலமுதலிய வுருவப்பொருள் அருவத்தி னியல் புடைய தாகாது சந்திரன் முதலிய அருவுருவப்பொருள் அருவியல்பே யுடையது மாகாது உருவியல்பே யுடையது மாகாது இங்ஙனம் ஆறத் துவாவுட்பட்ட பொருள்க ளெல்லாம்) ஒன்று பிறிதொன்றி னியல் புடைய தாகமாட்டாதாகலான்,—அலகு இலா அறிவன் அருவமே என் னில் - அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளே யெ னின்,—நின்றதானும் அந்நிலையே போல - நிலைபெற்ற அவனும் அப் பொருள்போல (மாட்டாமையுடைய னெனப்பட்டு),—குலவிய பதார் த்தத்து ஒன்றாய்க் கூடுவன் - பொருந்திய அவற்றுளொருவனாய் முடி யும் (ஆகலான்),—ஆய்ந்து குறித்திடாயே - (நீ இதனை) ஆராய்ந்தறிவா யாக என்க.

உருவமோடருவமென்பதனை இரட்டுறமொழிந் துரைத்துக்கொள்க.

ஒன்றினியல்பு ஒன்றுடைத் தாகாதென்பார், ஒன்றொன் றாகா வென வுபசரித்தார்; இவ்வாறுரையாதார்க்குச் சற்காரியவாத முரணுமா றுணர்க.

இதனானே நின்மலன் அருவேயென்பார் மதமும் அருவுருவே யென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டவாறுமாயிற்று.

அஃதங்ஙனமாக, சத்தியே வடிவென்றால், பரிணாமமாகவே அநித்த முமாய் விடுமெனக் கூறிய குற்றத்திற்குப் பரிகாரமென்னையெனின், அதுவருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். (௬௩)

பந்தமும் வீடு மாய பதபதார்த் தங்க ளல்லா
னந்தமு மாதி யில்லா னளப்பில னாத லாலே

* பூசலார்நாயனார்புராணம். செ - க.

யெந்தைதா னின்ன னென்று மின்னதா மின்ன தாகி
வந்திடா னென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்ற மின்றே.

(இ-ள்.) எந்தை தான் - (அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய) எந்தை,— பந்தமும் வீடும் ஆய பத பதார்த்தங்கள் அல்லான் - கட்டு வீடென்னும் பதங்களையுடைய (பசுபாச) பதார்த்தங்களது இயல்புடையனல்லனுக லானும்,—ஆதி அந்தமும் இல்லான் - எழுவாயும் இறுவாயும் இலனுக லானும்,—அளப்பிலன் ஆதலாலே - (அவையிலனுகவே) அளவைசுட் கெட்டாதவனுகலானும்,—இன்னன் என்றும் - (அருவம் உருவம் அரு வுருவமென்னு முக்கூற்றுள்) இன்னனுவனென்று தான்,—இன்னது ஆம் இன்னது ஆகி வந்திடான் என்றும் சொல்ல - (அம்முக்கூறும் படும் விருத்தி பரிணமம் விவர்த்தனம் என்பவற்றுள்) ஒன்றிற்படுவன் படா னென்று தான் கூறுதற்கு,—வழக்கொடு மாற்றம் இன்றே - ஓரா சங்கையும் இல்லை (ஆசங்கையின்மையின்) அதற்கு மறுமொழியாகிய பரி காரமும் இல்லை என்க.

அருவமெல்லாம் உருவமாய்த் தோன்றுதலும் உருவமெல்லாம் அரு வமா யழிதலு மொருதலை; அதுபற்றி அவை அளவைகட்கு வரம்பு படு வனவுமாம்.

அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய எந்தைக்குத் தோற்றக்கேடுக ளின்மை யானும், அவையின்மையின் அளவைகட்கு வரம்புபடாமையானும், அவன் முக்கூற்றுளொரு கூற்றினும் வைத்து மொழியப்படானென் பார், அந்தமுமாதியில்லா னளப்பில னுதலாலே யெந்தைதா னின்ன னென்று சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே என்றும், கட்டு வீடுகளில னுகலின் எவ்வாறுமாமென்பார், பந்தமும்வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல் லான் இன்னதா மின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே யென்றும் கூறினர்.

எதிர்நிரநிறை.

* "எந்தையாரவ ரெவ்வகையார்கொலோ" என்றருளிச்செய்த பாசு ரமுமிது.

பதபதார்த்த மென்றது குழைக்காதுபோல் இரண்டாம்வேற்று மைத்தொகை; பதம் அவ்வச்செவ்வி.

ஆதியுமென்னும்உம்மை விகாரத்தாற்றெக்கது.

அற்றேல், உருவமுடையாரெல்லாம் விகாரப்படுதலும் ஏகதேசமா தலுந் துடக்குறுதலு முடையராதல் காணப்பட்டமையின், முதல்வ னுக்கு உருவமுண்டாயின் அவையுமுளவெனப்பட்டுவழுவாமாலெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சச)

---

* திருஞானசம்பந்தமூர்திநாயனுர் தேவாரம், திருப்பாசுரம், செ - ௩.

குறித்ததொன் றாக மாட்டாக் குறைவில னாத லானு
நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமை யானும்
வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பான் மேவுத லிலாமை யானு
நிறுத்திடு நினைந்த மேனி நின்மல னருளி னாலே.

(இ-ள்.) குறித்தது ஒன்று ஆகமாட்டாக் குறைவு இலன் ஆதலானும் - (விகாரப்படுதற்குக் காரணமாகிய) பரதந்திர மிலனாகலானும்,—நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமையானும் - முறைமைப்பட (ஏகதேசமாதற்குக் காரணமாகிய) சிற்றுணர்வு சிறுசெயல்களின்றிய நிலைமையனாகலானும்,—விருப்பொடு வெறுப்புத் தன்பால் மேவுதல் இலாமையானும் - (தடக்குறுதற்குக் காரணமாகிய) விருப்பு வெறுப்புக்கள் தன்மாட்டுப் பொருந்துதலில்லாதவனாகலானும்,—நின்மலன் அருளினாலே - (அவ்வுபாதிகளிலனாகவே அக்குற்றங்களுக்குச் சேயனாய்) அநாதி முத்தசித்துருவாகிய முதல்வன் (மலநீங்கிய அறிவிலே தங்கி நின்று உணர்த்தும்) அருளுடையனாய் நிற்றலின்,—நினைந்த மேனி நிறுத்திடும் - தான் நினைந்ததொரு திருமேனியைத் தனதாகக் கொண்டருளுவன் என்க.

குறித்ததொன் றாகமாட்டாக் குறைவே பரதந்திரமாவதென்றறிக.

அற்றேல், அக்குற்றங்களிலனாகிய முதல்வன் உருவமின்றி நின்றே எத்தொழிலுஞ் செய்ய வல்லுமாகலான், உருவங் கோடலாற் போந்த பயனென்னையெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (௪௫)

ஆரண மாக மங்க ளருளினு லுருவு கொண்டு
கார ணனருளா னாகிற் கதிப்பவ ரில்லை யாகு
நாரணன் முதலா யுள்ள சுரர்நரர் நாகர்க் கெல்லாஞ்
சீரணி குருசந் தானச் செய்தியுஞ் சென்றி டாவே.

(இ-ள்.) (உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை இயக்குதற்கண் வேறோருருவம் வேண்டாமைபோல அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தன்னுருவமாகிய வுலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற் பொருட்டு வேறோருருவம் வேண்டப்படுவ தன்றாயினும்) காரணன் அருளினால் உருவு கொண்டு - (அம்) முதல்வன் கருணையாற் றிருவுருக்கொண்டு,—ஆரணம் ஆகமங்கள் அருளானாகில் - வேதாகமங்களைக் (கோவைப்பட) அருளிச்செய்திலனேல்,—கதிப்பவர் இல்லையாகும்-(பிரளயாகலர் சகலரென்னும் பசுவர்க்கம் இரண்டும் முறையே முன்னிலையினும் படர்க்கையினு நின்று உணர்த்தினாலன்றி உணரமாட்டாமையின்) உயிர்வர்க்கங்கள் (பொருளியல்புணர்ந்து) வீடுபேறடைதல் இல்லையாகும்,—(அதுவன்றி) நாரணன் முதலாயுள்ள சுரர் - திருமான் முதலிய தேவர்க்கும்,—நரர் - மாநுடர்க்கும்,—நாகர்க்கு எல்லாம் - நாகர் முதலியோர்க்கும்,—சீர் அணி

குரு சந்தானச் செய்தியும் - மிக்க சிறப்புடைய குருபரம்பரையின் வைத்து அருளுதலும்,—சென்றிடாவே - (செல்லாமையிற் றிருமேனி ஒருதலையான் வேண்டப்படும்) என்க.

கதித்தல் கதியடைதல்.

அற்றேல், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தனுவுண்டாகவே, தனுவிற்குரிய தொழில் கரணம் புவனம் போகங்களு முளவாமாகலின், அவைபற்றி நம்மனோர்போலச் சுட்டியுணரப்பட்டு வாக்குமனாதீதனென்றல் வழுவாம்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (௪௬)

உருவருள் குணங்க ளோடு முணர்வரு ளுருவிற் றோன்றுங்
கருமமு மருள ரன்றன் கரசர ணாதி சாங்கந்
தருமரு ளுபாங்க மெல்லாந் தானரு டனக்கொன் றின்றி
யருளுரு வுயிருக் கென்றே யாக்கின னசிந்த னன்றே.

(இ-ள்.) அரன்றன் உரு அருள் - அரன்றிருவுரு அருளாகலான்,—தரும் கரசரணாதி சாங்கம் அருள்-தரப்பட்ட திருக்கை திருவடி முதலிய பிரத்தியங்கங்களும் அருள்வடிவே,—உணர்வு அருள் உருவில் தோன்றும் கருமமோடும் குணங்களும் அருள் - (உயிர்கட்கு) உணர்வு அளிப்பதாகிய அத்திருவுருவிற் றோன்றுகின்ற தொழில்களும் வாய்மை முதலிய குணங்களுமாகிய சாங்கங்களும் அருள்வடிவே,—உபாங்கம் எல்லாந் தான் அருள் - உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருள்வடிவே,—அருளுரு உயிருக்கு என்றே - இவ்வருளாகிய வடிவெல்லாம் உயிர்களின்பொருட்டன்றி,—தனக்கு ஒன்று இன்றி ஆக்கினன் அசிந்தன் அன்றே - சிறிதுந் தன்பொருட்டுக் கொள்ளுவோ னன்மையான் (இவைபற்றிச் சிந்திதனாயினும்) அசிந்திதனே என்க.

அருளுருமுன்னையது வினைத்தொகை; ஏனையது இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை.

குணம் வாய்மைமுதலியன; அவையே அவனுக்குச் சூல மழு முதலிய படைக்கலமாகலின் அவை கரணமெனப்பட்டன.

கரசரணாதி சாங்கந் தருமருளென்பது முன் வைக்கற்பாலதாயினும், செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

ஆதி யென்றதனால் ஏனையங்கப் பிரத்தியங்கங்களுந் தழுவப்பட்டன; இவற்றைச் சாங்கமென்றது உபசாரம்.

அசிந்தனென்னும் வடசொல் அன்மொழித்தொகை.

அன்றே அசை.

இவை யொன்பது செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உருவத்திருமேனியுண்டென்பது, பிறர்கூறுங் குற்றங்களானிகந்துபடாமைக் காத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

இனி, சிந்திதனாகியும் அசிந்திதனேயென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான் அவ்வுருவடிவின் பேதங்களும் அவற்றின்கணிகழுந் தொழில்களும் அவற்றாலாய பயன்களுந் தொகுத்துணர்த்துகின்றார். (சஎ)

உலகினை யிறந்து நின்ற தரனுரு வென்ப தோரா
ருலகவ னுருவிற் றோன்றி யொடுங்கிடு மென்று மோரா
ருலகினுக் குயிரு மாகி யுலகுமாய் நின்ற தோரா
ருலகினி லொருவ னென்ப ருருவினை யுணரா ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) (சிந்திதனாயினும் அசிந்திதனே யென்பதற்கு) அரன் உரு உலகினை இறந்து நின்றது என்பது ஓரார் - உருத்திரனுருவம் உலகினைக் கடந்து நிற்றலான் வேதத்துள் உருத்திரன் விச்சுவாதிகனென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—அவன் உருவில் உலகு தோன்றி ஒடுங்கிடும் என்றும் ஓரார் - அவன்றிருவுருவில் உலகந்தோன்றி ஒடுங்குமாதலால் விச்சுவகாரணனென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உலகினுக்கு உயிரும் ஆகி (நின்றது ஓரார்) - உலகிற்கு உயிராய் நிற்றலால் விச்சுவத்திற்கு அந்தரியாமியென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உலகும் ஆய் நின்றது ஓரார் - உலகமாய் நிற்றலால் விச்சுவரூபியென்று கூறுஞ் சுருதியினையும் உணரார்,—உருவினை உணரார் எல்லாம் - (இங்ஙனங் கூறுஞ் சுருதிகள் சான்றாவுந்) திருமேனியி னியல்புணரா ரெல்லாம்,—உலகினில் ஒருவன் என்பர் - (அச்சிவபிரானை) உலகத்திலுள்ளார் கூறுங் கடவுளரின் ஒருவனென்பர் என்க.

மாயையிற் றோன்றி யொடுங்கு முலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வனுருவிற் றோன்றி யொடுங்கியதாஉமா மென்பது, கிழங்கினின் றுந் தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பனானு மறிக. (சஅ)

தேவரி னொருவ னென்பர் திருவுருச் சிவனைத் தேவர்
மூவராய் நின்ற தோரார் முதலுருப் பாதி மாத
ராவது முணரா ராதி யரியயற் கறிய வொண்ணா
மேவுரு நிலையு மோரா ரவனுரு விளைவு மோரார்.

(இ-ள்.) (விச்சுவாதிக னென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையும் முறையே வலியுறுப்பனவாய்) அரி அயற்கு அறிய ஒண்ணா ஆதி மேவு உருநிலையும் ஓரார் - அரியும் அயனும் அடி முடி தேடி அறியாவண்ணம் நீண்ட முதல்வன் திருவுருவினிலை கூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—தேவர் மூவர் ஆய்த் திரு உரு நின்றது ஓரார் - மும்மூர்த்திகளுந் தன்னுறுப்பிற் றோன்றிநின்ற திருவடிவினியல்பு கூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—அவன் உரு விளைவும் ஓரார்-அவன் வடிவிலே விளைத்தவண்ணமே உலகிற்கு விளைவுகூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—முதல் உருப்பாதி மாதர் ஆவதும் உணரார் - அர்த்தநாரீசுர வடிவு கூறும் புராணவசனத்தினையும் உணரார்,—சிவனைத் தேவரின் ஒருவன்

என்பர் - (இங்ஙனங் கூறும் புராணவசனங்கள் சான்றாகவும் இவ்வுண்மை அறியாதவர் அச்)சிவபிரானைக் கடவுளரின் ஒருவனென்பர் என்க.

இவை இரண்டு செய்யுளும் அசிந்திதனென்றதற்கு உரையளவை காட்டியவாறு. (சுகூ)

போகியா யிருந் துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரார்
யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவு மோரார்
வேகியா னாற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட லோரா
ரூகியா மூட ரெல்லா மும்பரி னொருவ னென்பர்.

(இ-ள்.) (முதல்வன் கொண்ட திருமேனிகளிற் சில திருமேனி) போகியாய் இருந்து உயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார் - போகவடிவமாகக்கொண்டது உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற் பொருட்டென்பதனையும் உணரார்,—வேகி ஆனாற் போல் செய்த வினையினை வீட்டல் ஓரார் - (சில திருமேனி) கோரவடிவமாக்கொண்டது உயிர்கள் செய்த வினையினை வீட்டுதற்பொருட்டென்பதனையும் உணரார்,—யோகியாய் யோக முத்தி உதவுதலதுவும் ஓரார் - (சில திருமேனி) யோகவடிவமாக் கொண்டது உயிர்கட்கு யோகமுத்தி உதவுதற்பொருட் டென்பதனையும் உணரார்,—ஊகியா மூடர் எல்லாம் - (இவ்வாறு திருமேனிகொள்ளு முறைமையினை) ஆராய்ந்தறியும் வலியிலார் அனைவரும்,—உம்பரின் ஒருவன் என்பர் - (அம்முதல்வனைத்) தேவரின் ஒருவனென்பர் என்க.

ஒன்றொடொன் றொவ்வா வேட மொருவனே தரித்துக் கொண்டு
நின்றலா லுலக நீங்கி நின்றன னென்று மோரா
ரன்றியவ் வேட மெல்லா மருள்புரி தொழிலென் றோரார்
கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்றவக் குணமென் றோரார்.

(இ-ள்.) (அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமாய்) ஒன்றொடு ஒன்று ஒவ்வா வேடம் ஒருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்றலால் - தம்முண் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே தரித்துக்கொண்டு நிற்றலால்,—அன்றிய அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரி தொழில் என்று ஓரார் - தம்முண் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் (அங்ஙனம் போகமும் வீடும் யோகமும் உதவுமுகத்தான்) அநுக்கிரக மொன்றற்கே ஏதுவாமென்பதனையும் உணரார்,—கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்ற அக் குணம் என்று ஓரார் - கொல்லுதலாகிய தீமை செய்வது வினையைக் கெடுத்தலாகிய நன்மையைப் பயத்தலாகிய நிலைபெற்ற அக்குணமென்பதனையும் உணரார்,—உலகம் நீங்கி நின்றனன் என்றும் ஓரார் - (இங்ஙனம்)உலகத்தின்வைத்தறியப்படாத அதிசயநிலையனென்பதனையும் உணரார் (ஆகலின் இதுவும் அதற்குச் சான்று) என்க.

உலகினையிறந்துநின்ற தரனுருவென்பதூஉம் ஈண்டினிது விளக்கியதூஉ மாயிற்று.

நிற்றல் நின்றலென விகாரம்.

அன்றியவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற் றொக்கது.

இவையிரண்டுசெய்யுளும் அசிந்திதனுதற்கு எதுக்காட்டியவாறு. ()

நாயகன் கண்ண யப்பா லுயகி புதைப்ப வெங்கும்
பாயிரு ளாகி மூடப் பரிந்துல கினுக்கு நெற்றித்
தூயநேத் திரத்தி னாலே சுடரொளி கொடுத்த பண்பிற்
றேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேச தென்னார்.

(இ-ள்.) (அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரிதொழிலென்பதற்கு)நாயகி நயப்பால் - முதல்வி திருவுள மகிழ்ச்சியால்,—நாயகன் கண் புதைப்ப - முதல்வனது திருக்கண் புதைத்த திருவிளையாட்டின்கண்,—எங்கும் பாய் இருள் ஆகி மூட - எவ்விடத்தும் பரவிய விருளாகிப் போர்க்கவும்,—பரிந்து உலகினுக்கு - பரிவுற்று உலகத்தினுள்ளார்க்கு,—தூய நெற்றி நேத்திரத்தினாலே - தூய்தாகிய நெற்றிக்கண்ணால்,—சுடர் ஒளி கொடுத்த பண்பின் - மிகுந்த பிரகாசத்தினை அளித்தருளிய தன்மையால்,—தேயம் ஆர் ஒளிகள் எல்லாம் - உலகின்கணுள்ள ஒளிகளெல்லாம்,—சிவன் உருத் தேசது என்னார் - (அச்)சிவபிரான் திருமேனிப் பிரகாசமேயென்று உணரார் (ஆகலின் இந்நிகழ்ச்சியே சான்று) என்க.

நயப்பு மகிழ்ச்சி.

பாய்தல் பரத்தல்.

தேயம் உலகம். (௬௨)

கண்ணுதல் யோகி ருப்பக் காமனின் றிடவேட் கைக்கு
விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந்தமை யோரார் மாறா
னெண்ணிவெண் மதனை யேவ வெரிவிழித் திமவான் பெற்ற
பெண்ணினைப் புணர்ந்து யிர்க்குப் பேரின்ப மளித்த தோரார்.

(இ-ள்.) (பலவேறுவகைப்பட்ட அருள்புரிதொழிலும் அவ்வேடத்தை இன்றியமையாமைக்கு) கண்ணுதல் யோகு இருப்ப - நெற்றிக்கண்ணுடைய சிவபெருமான் யோகிருந்துழி,—வேட்கைக்குக் காமன் நின்றிட - வேட்கைக்கு(க்காரணமாகிய)காமனிருக்கவும்,—விண்உறு தேவர் ஆதி - மேலிடத்துள்ள தேவர்கண் முதலியோர்,—மெலிந்தமை ஓரார் - மெலிவுற்றதும் அறியார்,—மால் தான் எண்ணி வெண்மதனை ஏவ - மாயன் (அம்மெலிவு கெடும்படி) கருதிக் காமனை ஏவுதல் செய்ய,—எரி விழித்து - (அவனை) நெற்றிக்கண்ணை விழித்தெரித்து,—இமவான் பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந்து - இமையமலையரயன் பெற்ற உமாதேவியைக் கலந்து,—உயிர்க்குப் பேரின்பம் அளித்தது ஓரார் - அவ்வுயிர்களுக்குப் பேரின்பத்தினை அருளிச்செய்ததும் உணரார் (ஆகலின் இந்நிகழ்ச்சியே சான்று) என்க.

உலகினுக்குயிருமாய் நின்றவாற்றை இவ்விருவகைத் திருவிளையாட்டின் வைத்து இனிது விளக்கியதூஉமாயிற்று.

ஒன்றொடொன்றொவ்வாவேட மொருவனே தரித்துக்கொண்டதும் இதனுட் கண்டுகொள்க.

இவையிரண்டுசெய்யுளும் மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெளிவித்துச் சிந்திதனும் அசிந்திதனே யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

சீகண்டருத்திரர்க்குரிய வடிவங்களும் பெயர்களும் தொழில்களும் முதல்வனுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கிதையுட் கூறப்படுதலின், ஈண்டுக் கூறியனவெல்லாம் முதல்வனுக்குரியனவே யாமெனக்கொள்க; அற்றாகலினன்றே ஈண்டுக் கூறிய வடிவங்களெல்லாம் மகேசுரமூர்த்தமிருபத்தைந்தனுள் வைத்தெண்ணப்பட்டன வென்பது. (ருரு)

படைப்பாதித் தொழிலும் பத்தர்க் கருளும்பா வனையு நூலு
மிடப்பாக மாத ராளோ டியைந்துயிர்க் கின்ப மென்று
மடைப்பானு மதுவு முத்தி யளித்திடும் யோகும் பாசந் [தே.
துடைப்பானுந் தொழிலு மேனி தொடக்கானேற் சொல்லொ ணா

(இ-ள்.) ("ஆரணமாகமம்" என்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி) படைப்பு ஆதித் தொழிலும் - படைப்பாகிய ஆதித்தொழிற்கும் (வாதுளாகமத்தின் ஓதியவாறே இயங்கியற் பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகிய உலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வோருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறு செய்யவேண்டு மாதலானும்),—பத்தர்க்கு அருளும் பாவனையும் - பத்தர்களுக்கு (இருவினையொப்பின்) அருளுதற் பொருட்டுச் செய்யும் பாவனையாகிய திரோதானத் தொழிற்கும் (ஊனநடனம் இயற்றவேண்டுதலானும்),—உயிர்க்கு என்றும் இன்பம் அடைப்பானும் அதுவும் நூலும் மாதராளோடு இடப்பாகம் இயைந்து - உயிர்களுக்கு எஞ்ஞான்றும் இன்பத்தைச் செய்வதாய திதிக்கும் நூலைச் செய்யும் உமாதேவியோடு வாமபாகத்தே இயைய வேண்டுதலானும்,—முத்தி அளித்திடும் யோகும் - முத்தி அளிப்பதாகிய அநுக்கிரகத்திற்கும் யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும்,—பாசந் துடைப்பானுந் தொழிலும் - பாசநீக்குவதாகிய சங்காரத்தொழிற்கும் (தோன்றினமுறையேஅவ்வவ்வுறுப்புக்களின்ஒடுக்கவேண்டுதலானும்),—மேனி தொடக்கானேல் சொல்ல ஒணாதே - (இவற்றிற்கும் அவ்)வுருவத் திருமேனி முதல்வனுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படும் என்க.

படைப்புக்கு வாதுளாகமத்தி னோதியவாறே இயங்கியற்பொருளும் நிலையியற்பொருளுமாகிய உலகங்கள் முதல்வனது திருமேனியில் ஒவ்வோருறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறு செய்யவேண்டுதலானும், மறைப்புக்கு ஊனநடன மியற்றவேண்டுதலானும், திதிக்கு மாதராளோ

டியையவேண்டுதலாலும், அநுக்கிரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலாலும், சங்காரத்திற்குத் தோன்றினமுறையே அவ்வவ்வுருப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலாலும், உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி இவற்றிற்கும் உருவத்திருமேனி இன்றியமையாச் சிறப்பினவென்பது கண்டுகொள்க.

வினைத்தொழில்களைக் கிளந்து கூறுதலிற் படைப்பாதி யென்பதற்குப் படைப்பாதிய ஆதித்தொழிலென்றுரைக்க.

பத்தர்க்கருளும் பாவனையென்பது பத்தர்க்கு இருவினையொப்பின் அருளுதற்பொருட்டுச் செய்யும் பாவனையெனத் திரோதானத்தொழிலை யுணர்த்திற்று; பாவனையென்றார், அஃதவனுக்கு இயல்பன்மையின்.

நூலுமென்பது நூலைச் செய்யுமெனப் பெயரடியிற்பிறந்த பெயரெச்சவினையாய் இடப்பாக மாதராளுக்கு அடையாயிற்று; இவ்வாறன்றி, எண்ணும்மை யேற்ற சொல்லாகவே வைத்து, மேற்கூறிப்போந்த ஆரணவாகமங்களைப்பிரித்துக்கூட்டலென்னுமுத்தியால் ஈண்டுமுடன்வைத்து எண்ணினரென்றுரைப்பினுமாம்.

பாசந் துடைப்பானுந் தொழிலென்றது ஈண்டுச் சங்காரத்தின்மேற்றென்பது, கொன்றது வினையைக்கொன்று நின்றவக்குண மென்பதனானறிக.

அடைப்பான் துடைப்பானென்பன பானீற்று வினையெச்சம்.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

இவையனைத்துஞ் சுத்தமாயையிற் படுங் காரியங்களை நோக்கிக் கூறியதென்றுணர்க.

உலகினையென்பது முதல் இவ்வேழுசெய்யுளானும் மேலைச்செய்யுளின் அசிந்திதனென்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான், அவ்வருளுருவின் பேதங்களும் அவற்றுனுடைய தொழில்களும் பயனும் அவையின்றியமையாச் சிறப்பினவாமாறுந் தொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (௩௪)

உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலு முருவி றந்த
வருமேனி யதுவுங் கண்டோ மருவுரு வான போது
திருமேனி யுபயம் பெற்றோஞ் செப்பிய மூன்று நந்தங்
கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே.

(இ-ள்.) (உருவமெனப்படுந்தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படுஞ் சூக்கும அவத்தை ஒருதலையான் உண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தின் இயல்புபற்றி) உருமேனி தரித்துக்கொண்டது என்றலும் - உருவத்திருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்ற மாத்திரையால்,—உரு இறந்த அருமேனியதுவும் கண்டோம்-உருவம் ஒடுங்குதற்குக்காரணமாகிய அருவத்திருமேனியது உண்மையுங் கண்டாம்,—அரு உரு ஆனபோது இரு

மேனி உபயம் பெற்றேம்-(அவ்)வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப்பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தை எய்தும்போது (அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாயதோர் அவத்தையும் உண்டென்பதுபற்றி) அருவுருவத் திருமேனியது உண்மையும் பெற்றும்,—செப்பிய மூன்றும் - (திருமேனியெல்லாம் ஒரு நிகரனவாகலின்) இங்ஙனங் கூறிய மூன்று திருமேனியும்,—நந்தம் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவு காணே - நமது பிறவிக்கேதுவாகிய மாயாவுருவை ஒழித்தற்கு (முதல்வன்) கொண்ட கருணைவடிவே என்க.

உருவமெனப்படுந் தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப்படுஞ் சூக்குமவவத்தை ஒருதலையா னுண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தி னியல்புபற்றி, உருமேனி தரித்துக்கொண்ட தென்றலு முருவிறந்த வருமேனியதுவுங் கண்டோமென்றும், அவ்வருவமெனப்படுஞ் சூக்குமப் பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தையெய்தும்போது அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாயதோரவத்தையும் உண்டென்பது தானேபோதருமென்பதுபற்றி, அருவுருவானபோது திருமேனியுபயம் பெற்றேமென்றும், வேறுபொருளன்மையான் அவையும் அவ்வுருவடிவோடொக்குமென்பது பற்றி, மூன்று நந்தங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவென்றும் கூறினர்.

இதனானே எனைத் திருமேனிகள் இரண்டினது உண்மையும் அவற்றது இயல்பும் உருவத்திருமேனியோடு உளதாகிய இயைபுபற்றிச் சாதிக்கப்பட்டன. (௫௫)

அத்துவா மூர்த்தி யாக வறைகுவ தென்னை யென்னி
னித்தனுய் நிறைந்த வற்றி னீங்கிடா நிலைமை யானுஞ்
சித்துட னசித்திற் கெல்லாஞ் சேட்டித னுத லானும்
வைத்ததா மத்து வாவும் வடிவென மறைக ளெல்லாம்.

(இ-ள்.) (ஈண்டுக் கூறியவாற்றான் முதல்வனுக்குக் கருணைவடிவேயன்றி மாயைவடிவில்லையாயின்) மறைகள் எல்லாம் - ஆகமங்களினெல்லாம்,—அத்துவா மூர்த்தியாக அறைகுவது என்னை என்னின் - அத்துவாக்களாறும் (முதல்வனுக்கு) வடிவமாகக் கூறுதல் என்னையெனின்,—நிறைந்து அவற்றின் நீங்கிடா நிலைமையானும் - நிறைவுற்று அவ்வத்துவாக்கண் முழுதினுங் கலந்து எல்லாமாகி நிற்றலானும்,—நித்தனுய் - அவையல்லனுய் நிற்றலானும்,—சித்துடன் அசித்திற்கு எல்லாம் சேட்டிதன் ஆதலானும் - சடசித்துக்களை யெல்லாஞ் செலுத்தி உடனுமாய் நிற்றலானும் (அவ்வியல்புடைய முதல்வனுக்கு),—அத்துவாவும் வடிவு என வைத்தது ஆம் - (தனது திரோதானசத்தியான் அவற்றேடு உளதாகிய இயைபு நோக்கி) அத்துவாவும் வடிவெனக்கூறு முபசாரமேயாம் என்க.

அத்துவாவு மென்னுமும்மை உபசாரவடிவென்பது உணர்த்திநின்றது. (௫௬)

மந்திர மத்து வாவின் மிகுத்தொரு வடிவ மாகத்
தந்ததெ னரனுக் கென்னிற் சகத்தினுக் குபாதா னங்கள்
விந்துமோ கினிமான் மூன்று மிவற்றின்மே லாகி விந்துச்
சிந்தையா ரதீத மான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும்.

சுத்தமாம் விந்துத் தன்னிற் றோன்றிய வாத லானுஞ்
சத்திதான் பிரேரித் துப்பின் றானதிட் டித்துக் கொண்டே
யத்தினாற் புத்தி முத்தி யளித்தலா லரனுக் கென்றே
வைத்தவா மந்தி ரங்கள் வடிவென மறைக ளெல்லாம்.

(இ-ள்.) அரனுக்கு - முதல்வனுக்கு,—அத்துவாவின் மந்திரம் ஒரு வடிவமாக - அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திர வடிவத்தை ஒப்பற்ற வடிவமாக,—மிகுத்துத் தந்தது என் என்னின் - சிறந்தெடுத் தோதியது என்னையெனின்,—சகத்தினுக்கு உபாதானங்கள் - உலகிற்கு முதற்காரணங்கள்,—விந்து மோகினி மான் மூன்றும் - சுத்தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயையென மூன்றாகும்,—இவற்றின் மேலாகி விந்து - இம்மூன்றனுண் மேலாகிய விந்துவின்கண்,—சிந்தை ஆர் அதீதம் ஆன சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும்-மனத்திற்கு அருமையாகிய அதீதமெனப்படும் சிவசத்தி சேரப்பட்டு நிற்றலானும்,—சுத்தம் ஆம் விந்துத் தன்னில் - சுத்தமாகிய அவ்விந்துமாயையில்,—தோன்றிய ஆதலானும் - தோன்றிய (தலைமையுடையன) வாதலானும்,—சத்திதான் பிரேரித்து - அச்சிவசத்தி (சாதகராவார் கணிக்குமாறு) செலுத்தி,—பின் தான் அதிட்டித்துக்கொண்டே - கணித்தபின் பயன்கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக் கொண்டு,—அத்தினால் புத்தி முத்தி அளித்தலால் - அதனாற் போகம் வீடுபேறுகளை அளித்தலாகிய பயனும் பற்றி,—மறைகள் எல்லாம் அரனுக்கு - ஆகமங்களெல்லாம் முதல்வனுக்கு,—மந்திரங்கள் வடிவு என வைத்த என்றே ஆம் - மந்திரவடிவம் (விசேடவுரிமையாதனோக்கிக்) கூறியனவேயாம் என்க.

சகத்தினுக்குபாதானங்கள் விந்துமோகினி மான் மூன்றுமென்றது அனுவாதம்.

ஆரதீதம் பண்புத்தொகை.

சேர்ந்து சேரப்பட்டு.

விந்துத்தன்னிற்றோன்றினவென்பது விந்துத்தன்பால் வைகரியாதி எனக்கூறிப் போந்தவாற்றானறிக.

பிரேரித்தல் சாதகராவார் கணிக்குமாறு செலுத்துதல்.

அதிட்டித்தல் கணித்தபின் பயன் கொடுத்தற்பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக்கோடல்.

விசேடவுரிமையாதல்பற்றி அரனுக்கென்றே வைத்தவென்றார். ()

மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவ மாகத்
தந்திரஞ் சொன்ன வாறிங் கென்னெனிற் சாற்றக் கேணீ
முந்திய தோற்றத் தாலு மந்திர மூலத் தாலு
மந்தமில் சத்தி யாதிக் கிசைத்தலு மாகு மன்றே.

(இ-ள்.) தந்திரம் - ஆகமங்களின்,—மந்திரமதனில் பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாக - மந்திரவடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம மந்திரவடிவத்தை (ஒப் பற்ற) வடிவமாக,—இங்குச் சொன்ன வாறு என் எனின் - (சிறந்தெடுத்து) ஓதியவாறு என்னையெனின்,—சாற்ற நீ கேள் - கூறுதும் நீ கேட் பாயாக,—முந்தியதோற்றத்தாலும் மந்திரமூலத்தாலும் - ஏனையமந்திரங் கட்கெல்லாமுற்படத்தோன்றியதானும் மூலமாதலானும்,—அந்தம் இல் ஆதி சத்திக்கு - (அவற்றைச்செலுத்திநிற்கும்) அழிவில்லாத ஆதியாகிய திரோதானசத்திக்கு,—இசைத்தலும் ஆகும் அன்றே - (முற்பட) இசை யச்செய்தலும் (ஆகிய உபசாரவடிவாதல்) பற்றி என்க.

தந்திரம் ஆகமம்.

இங்ஙனங் கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திரமூர்த்தி பஞ்சப்பிரமமூர்த்திகளெல்லாம் அவற்றைச்செலுத்தி நிற்குந் திரோதானசத்திக்கிசையச்செய்த உபசார வடிவென்பார், சத்தியாதிக்கிசைத்தலுமாகுமென இறுதிக்கட்கூறினார்; சத்தியாதியென்பது முன்பின்னாகத்தொக்க இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை; ஆதிசத்தியெனினுந் திரோதானசத்தியெனினு மொக்கும்; உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இவை நான்கு செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உபசாரத்திருமேனி இவையென்பது கூறப்பட்டது.

அருவமோவென்பது முதல் இதுகாறுந் திருமேனியினியல்பு கூறுமுகத்தால் அநாதிமுத்தசித்துருவாதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

அற்றேல், அயன்முதலியோரையும் அத்துவாமூர்த்திமான்களாக வைத்துத் தத்தமெல்லையளவும் அவரவர் வடிவின் அத்துவநியாசஞ் செய்யுமாறும் ஆகமங்களின் விதித்தலின் அவருருவும் அரனுருவோ டொக்கும்போலுமெனின்,—அதற்கு விடை வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்.

இங்ஙனம் மண்ணினிற்கடாதியென்பது முதன் மந்திரமதனிலென்பதீறாகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் ஈறுமாகி மருவிடுமநாதிமுத்தசித்துருமன்னிநின்றே என்ற இரண்டாங்கூற்றை, அவ்வவர்மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனித் தான் முதலென்ற மூன்றாங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார். (௩௬)

மூன்றுமதிகரணம்.

அயன்றனை யாதி யாக வரனுரு வென்ப தென்னை
பயந்திடுஞ் சத்தி யாதி பதிதலாற் படைப்பு மூல
முயன்றன ரிவரே யாயின் முன்னவ னென்னை முற்று
நயந்திடு மவனி வர்க்கு நண்ணுவ தோரோவொன் றுமே.

(இ-ள்.) அயன்றன் ஐ ஆதி - அயனுடைய அழகியவுருவம் அரியுரு முதலியவற்றையும்,—ஆகம் அரன் உரு என்பது என்னை - அரனுரு வோடொத்த வுருவாகவைத்து (வேதாகமங்களிலே தத்தமெல்லையள வும் அத்துவநியாச மந்திரநியாச முதலாயின) விதித்தலிற் (சங்காரக் கடவுளோடொப்ப அவரு முதல்வராவான் செல்வர்போலுமென மலை யற்க),—பயந்திடும் சத்தி ஆதி - படைப்பாதி தொழில் செய்யுஞ் செநறி முதலிய சிவசத்திகள்,—பதிதலால் - (ஒரோவொன்று அவர்மாட்டுப்) பதிந்துநின்று செலுத்தலான் (அவ்வியையுபற்றி வேதாகமங்களின் அவ் வாறு உபசரித்தோதப்பட்டன),—படைப்பு மூலம் இவரே முயன்றனர் ஆயின் - (அற்றேல்) படைப்பாதிதொழில்களை அயன் அரி முதலாயி னுரே (முதல்வன் அருளின்றியுந் தாந்தாநினைத்தவாறு செய்வரே னின்),—முன்னவன் என்னை - முதல்வன் எற்றிற்கு (ஆகலின் அமைச் சர் முதலாயினார்க்கு அரசனையின்றி அமையாமைபோல அயன் அரி முதலாயினார்க்கு அரன் அருளையின்றி அமையாது),—முற்றும் நயந்திடும் அவன் - (ஆயின்) ஐந்தொழிலுஞ் செய்யும் அம்முதல்வன்,— இவர்க்கு ஒரோவொன்று நண்ணுவது ஆமே - இவர்கட்கு ஒவ்வொரு தொழில் இயற்றச்செய்யும் (ஆகலின் அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயி னார்போல முதல்வனுக்கு அயன் அரி முதலாயினாரும் வேண்டப்படுவர்) என்க.

அற்றேல், ஒரு தொழிற்கிருவராதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அமைச்சர்முதலாயினார்க்கு அரசனையின்றியமையாமைபோல, அயனரி முதலாயினார்க்கு அரனருளை யின்றியமையாமை தருக்கமுகத்தான் விள க்குவார், படைப்புமூல முயன்றன ரிவரேயாயின் முன்னவனென்னை என்றும், அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலாயினார்போல அரனுக்கு அய னரி முதலாயினாரும் வேண்டப்படுவரென்பது எதுமுகத்தான் விளக்கு வார், முற்று நயந்திடு மவனிவர்க்கு நண்ணுவ தோரோவொன் றுமே என்றுங் கூறினர்; உவமை வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

ஐ அழகு; அஃதாகுபெயரான் அழகுடை யுருவத்தின்மேனின்றது; இரண்டனுருபாக வைத்துரைப்பார், முடிக்குஞ்சொல்லோடு இயை பின்மை நோக்கிலர்.

ஆகவாறுருவென்று மூவமைத்தொகை பையரவல்குல்போனின் றது; ஆகம் உடம்பு.

பயத்தல் படைத்தல். படைப்புமூலம் படைப்பாதியென்க.

பயந்திடுஞ் சத்தியாதி பதிதலைப் பிரித்துவைத்துக் கூறுகின்றமை யின், இவரேயென்னு மேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

உரைத்தவித் தொழில்க ளென்னுஞ் செய்யுள், பௌராணிகரை நோக்கி இயைபின்மை மாத்திரை நீக்கி ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்தியது; இஃது அநேகேசுரவாதிகளை நோக்கிப் பிறிதினியைபு நீக்கித் தான் முதலென்றதனை வலியுறுத்தியது; இவை இரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமை.

அற்றேல், அநேகேசுரவாதம் பரிகரித்தற்பொருட்டுப் பயந்திடுஞ் சத்தியாதியெனச் சத்திக்குப் பன்மை கூறவே, சத்திமானொருவனுதல் செல்லாமையின், இது தேளுக்கஞ்சிப் பாந்தள்வாயின் விழுந்தாலொப்ப மறித்தும் அநேகேசுரவாதமாய் முடியும்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கன்றே வருஞ்செய்யு ளெழுந்ததென்பது. (சு0)

சத்திதான் பலவோ வென்னிற் றொன்றேயநேக மாக
வைத்திடுங் காரி யத்தான் மந்திரி யாதிக் கெல்லா
முய்த்திடு மொருவன் சத்தி போலர னுடைய தாகிப்
புத்திமுத் திகளை யெல்லாம் புரிந்தவ னினைந்த வாறும்.

(இ-ள்.) சத்திதான் பலவோ என்னின் - சத்திகள் அநேகமோவென் றிடின்,—ஒருவன் சத்தி - அரசன் சத்தி (ஒன்றே),—மந்திரி ஆதிக்கு எல்லாம் உய்த்திடும் போல் - அமைச்சர் படைத்தலைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினார்மாட்டு நின்று செய்யுங் (காரியவேறுபாட்டாற் பலவேறு வகைப்பட்டாற்)போல,—அரனுடையதாகித்தான் ஒன்றே - சிவசத்தி ஒன்றே,—காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடும் - (அவரவர்மாட்டுநின்று செய்யுங்) காரியவேறுபாட்டாற் (செநிமுதலியவாய்ப்) பலவேறு வகைப்படும் (சிவசத்தி ஒன்றேயென்பதும் அதுவே கடவுள்மாட்டு நின்று நடாத்து மென்பதும் அமைச்சர் முதலாயினார் எவையெவை செய்யினும் அரசனினைந்தவாறன்றி ஆகாமைபோல),—புத்தி முத்திகளை யெல்லாம் புரிந்து அவன் நினைந்தவாறு ஆம் - போகம் வீடுபேறுகளெல் லாம் விருப்பமுற்று அவ்வரனினைந்தவாறன்றி ஆகா(மைபற்றி அறியப் படும்) என்க.

தானொன்றேயரனுடையதாகிக் காரியத்தால் அநேகமாகவைத்திடு மென வியையும்.

அரனினைந்தவாறன்றி யாகாமை, தக்கன்வேள்வி மார்க்கண்டி வாழ் நாள் ஆலாலத்தோற்றரவு முதலியவற்றால் இனிதுவிளங்கக்கிடத்தலின், வகுத்துக்கூறாராயினர்.

அற்றேல், ஈண்டுக் கூறியவாற்றாற் சொநிமுதலிய பேதமெல்லாஞ் சிவசத்திக்குத் தடத்தமென்றாயவழிச் சொரூப மென்னையோவெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யு ளெழுந்ததென்பது.

சத்திதன் வடிவே தென்னிற் றடையிலா ஞானமாகு
முய்த்திடு மிச்சை செய்தி யிவைஞானத் துளவோ வென்னி
னெத்திற ஞானமுள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி
வைத்தலான் மறைப்பின் ஞானன் மருவிடுங் கிரியை யெல்லாம்.

(இ-ள்.) சத்திதன் வடிவு எது என்னின் - சிவசத்தியின் சொரூபம் யாதெனின்,—தடை இலா ஞான மாகும் - (உயிர்கட்கு அநுக்கிரகமாத்திரங்குறித்துப் பொதுவகையான்) அறிந்தும் அறிவித்து நிற்பதாகிய ஞானம் ஒன்றேயாம் (அதுவே பராசத்தியெனப்படும்),—(தடைசெயும் ஞானம்) உய்த்திடும் - (அந்த ஞானம் உயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக்குறித்துச் சிறப்புவகையான் வியாபரிக்குங்கால் ஒருகூற்றானே) திரோதானசத்தியென நின்று (இச்சாஞானக்கிரியையென மூத்திறப்பட்டு) வியாபரிக்கும் (ஆயின்),—இச்சை செய்தி இவை ஞானத்து உளவோ என்னின் - இச்சை கிரியை யென்கின்ற இவைகள் ஞானத்தினின்றுந்தோன்றுவனவோவெனின்,—ஞானம் எத்திறம் உள்ளது அத்திறம் இச்சை செய்தி வைத்தலான் - ஞானம் எவ்வாறு உளதோ அவ்வாறே இச்சை கிரியைகளு நடத்தலின் (அவ்விரண்டும் ஞானத்தின் வியாபாரவிசேடங்களேயன்றி வேறன்மையான்),—கிரியை யெல்லாம் - (காரியத்தால் அநேகமாகிய சொநிமுதலிய) வியாபார சத்திகளெல்லாம்,—மறைப்பு இல் ஞானல் மருவிடும் - (முற்கூறப்பட்ட பராசத்திருபமாகிய) தடை செயாஞானம் ஒன்றான் உளவாவனவேயாம் என்க.

தடை தடுத்தல்; மறைப்பென்றதும் அது. தடுத்தற்குச் செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்க. தடையிலாஞானமெனவே, தடைசெய்யுஞானமுமுண்டென்பது போந்தமையின், அதுவே திரோதான சத்தியெனப்படும்.

இதனாற் பஞ்சசத்திகளுங் கண்டுகொள்க.

ஞானத்துளவென்புழி, நீக்கப்பொருட்கண்வரும் இன்னுருபு விரித்துரைக்க. உளவாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதன்மேற்று. ஏனையபோலத் தோன்றினவல்லவென்பார், எத்திறஞானமுள்ள தத்திறமிச்சை செய்தியென்றார்; ஞானத்தின் வியாபாரவிசேடங்களே அவையென்பதாம். * "நிபொரா சத்திரிக ழிச்சா ஞான நிறைகிரியைதர" என்றதூஉம்,

* சிவப்பிரகாசம், பொதுவதிகாரம், செ - உ.

o "கிரியையறி விச்சை கிளந்தசத்தி யேதோ - பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்" என்றதூஉமிக்கருத்தேநோக்கியென்க.

ஞானமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று ஞானலெனநின்றது. அம்முக் கெடுதல் * "பெற்றுென்றுயர்த்தபெருமான்" "கோணகணை யான்" என்றாற்போல்வனவற்றுள்ளுங் காண்க. அத்துச்சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கதெனினுமாம்.

கிரியை வியாபாரம்.

இதனாற்போந்த பொருளென்னையெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (சு உ)

ஒன்றதா யிச்சா ஞானக் கிரியையென் றொருமூன் றாகி
நின்றிடுஞ் சத்தி யிச்சை யுயிர்க்கரு ணேச மாகு
நன்றெலா ஞான சத்தி யானயந் தறிவ னாதை
னன்றருட் கிரியை தன்னா லாக்குவ னகில மெல்லாம்.

(இ-ள்.) சத்தி ஒன்றதாய் - பராசத்தியாவது (தடையிலா ஞான மெனப் பொதுமையான்) ஒன்றாய்,—இச்சா ஞானக் கிரியை என்று ஒரு மூன்றாகி நின்றிடும் - இச்சாஞானக்கிரியையென (வியாபாரபேதத் தான்) மூன்றாய் (அவையே மற்றும் அவ்வக்காரியபேதத்தாற் பலதிற)ப் படும்,—இச்சை (நாதன்) உயிர்க்கு அருள் நேசம் ஆகும் - (அம்மூன்ற னுள்) இச்சாசத்தியாவது முதல்வன் உயிர்கட்கு (மலத்தை நீக்கிச் சிவத் தை) அளித்தற்கண் உளதாகிய கருணையாம்,—ஞானசத்தியான் நன்று எலாம் (நாதன்) நயந்து அறிவன் - ஞானசத்தியால் (அதற்குச்செய்யக் கடவதான) உபாயங்களையெல்லாம் முதல்வன் நயப்பான் அறிவன்,— அருட்கிரியை தன்னால் அன்று அகிலமெல்லாம் நாதன் ஆக்குவன் - அருளின் வேறல்லாத கிரியாசத்தியால் அறிந்தபோதே அவற்றை (அவ் வாறே) முதல்வன் சங்கற்பித்துச் செய்வன் என்க.

a "உள்ளியதெல்லாம்" என்றாற்போல நன்றெலாமென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். நன்மை உபாயம்.

அன்று அறிந்தபோதே யென்க.

இவை நான்கு செய்யுளானும், அயன்றனையாதியாக வரனுருவென்றல் பற்றியுஞ் சத்திபலவாதல் பற்றியுந் தானொருவனே முதற்கடவுளென்றல் செல்லாதென்னும் அநேகேசுரவாதி மதத்தை ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தான் முதலென்றது வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு௩)

சீவனு மிச்சா ஞானக் கிரியையாற் சிவனை யொப்ப
னவனென் றிடின ாதி மலமிவற் றினைம றைக்குங்

o துகளறுபோதம். செ - சஉ. * திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், திருப்பாசுரம். செ - கக. a திருக்குறள், வெகுளாமை. செ - க.

காவல னிவன்செய் கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக் காண்பன்
பாவியாம் புத்தி முத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற் றாகும்.

(இ-ள்.) இச்சா ஞானக் கிரியையால் சிவனும் சிவனை ஒப்பன் ஆவன் என்றிடின் - இச்சாஞானக்கிரியை மூன்றும் (முதல்வனோடொப்ப உயிர்க்கு முளவென்பது மாத்திரையே பற்றி உயிர்களு) முதல்வனோடொக்கும் போலுமெனின் (அங்ஙனம் ஒக்குமென மலையற்க),—இவற்றினை அநாதி மலம் மறைக்கும் - இவற்றினை(க் கேவலத்தின்) அநாதி மூல மலம் மறைக்கும்,—காவலன் இவன் செய் கன்மத்து அளவினில் கொடுப்பக் காண்பன் - (சகலத்தின்) முதல்வன் உயிர்கள் செய்கின்ற கன்மத்தளவிற் கேற்ற பயன் அளிக்க (ஏகதேசப்பட்டு) அனுபவிக்கும்,—பாவி ஆம் புத்தி முத்திப்பயன் கொளும் பண்பிற்றாகும் - (அக்கன்மத்தான்) வரக்கடவதாகிய போகப்பயன்(போலச் சுத்தத்தின் அதனின் வேறாகிய) முத்திப்பயனும் (முதல்வன் கொடுப்பவே) கொள்ளுமுரிமையுடையனவாம் (ஆகவான் இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமைபெரிதாகலின்)என்க.

பண்பு தன்மை.

பாவி வடசொல்.

புத்திபோலென்னுமுவமவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இங்ஙன முரையாதார் கன்மத்தளவினிற்கொடுப்பக் காண்டலே புத்திப்பயன் கோடலென்பதுணர்ந்திலர்.

இதனானே சிவசமவாதிமதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றாயினும், ஆகமங்களின் இலயசிவன் போகசிவன் அதிகாரசிவனெனச் சிவப்பன்மை கூறுதலின் தான் முதலென்று ஒருபொருண்மேல் வைத்தோதுதல் அமையாதுபோலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யுட்களெழுந்தனவென்பது. (கச)

ஞானமே யான போது சிவன் றொழின் ஞான மொக்கி
னீனமில் சதாசி வன்பே ரீசனுந் தொழில தேறி
ஞானமேற் கிரியை வித்தை யுருத்திர னிலய போக
யானபே ரதிகா ரத்தோ டதிகர ணத்த னாமே.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள் யாண்டும் ஒருபெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும் இச்சையை யொழித்து ஒழிந்த விரண்டனுள்) ஞானமே ஆனபோது சிவன் - ஞானமேயாய் வியாபரிக்கிற் சிவமெனவும்,—தொழி(லே ஆனபோது) ஞானம் - கிரியையேயாய் வியாபரிக்கிற் சத்தியெனவும்,—ஒக்கின் ஈனம் இல் சதாசிவன் - (ஞானக்கிரியைகளாகிய இவ்விரண்டும்) ஒத்து வியாபரிக்கின் மேம்பட்ட சதாசிவ

மெனவும்,—தொழிலது எறின் பேரீசன் ஆம் - (ஞானங்குறைந்து) கிரியையேறி வியாபரிக்கின் மகேசுரமெனவும்,—கிரியை ஊனமேல் வித்தை - கிரியை குறைந்து (ஞானமேறி) வியாபரிக்கிற் சுத்த வித்தையெனவும் ஐவகைப்பட்டு,—இலயம் போகம் பேர் ஆன அதிகாரத்தோடு - (அவ்) விலயம் போகம் பெரிதாகிய அதிகாரமென மூன்றுயடங்கு மவத்தைகளேயும்,—அதிகரணத்தன் உருத்திரன் ஆமே - (அவத்தைக்கேதுவா யங்ஙனம் வேறுபட்ட) ஆதாரங்களேயுமுடையனுய் மகாருத்திரனெருவனே (அவ்வப் பெயர் பெற்று) நிற்பன் என்க.

உருத்திரனுமெனவியையும். ஈண்டு உருத்திரனென்றது மாசங்காரக் கடவுளாகிய பரமசிவனே, அவனுக்கும் உருத்திரனென்னும் பெயருண்மையின்.

அவ்விலயபோகமெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

ஆனபோ தென்பதனேயும் பிரிநிலே யேகாரத்தையுந் தொழிலென் பதனேடுங் கூட்டுக.

பின் வந்த ஞானஞ் சத்திக்குப் பரியாயப்பெயராய் நின்றது.

ஒக்கிலென்பதற்கு இவ்விரண்டுமென எழுவாய் வருவித்துரைக்க.

பேரீசன் மகேசனென்னும் பொருட்டு.

ஆதாரம் அதிகரணமென்பன ஒருபொருட் கிளவியென்பது மேலுமுரைத்தாம்; கடைப்பிடிக்க.

அற்றேல், அவ்விலயபோகவதிகாரங்கட்கு எதுவாய் நின்ற அதிகரணங்களியாவை அவற்றியல்பென்னேயோவெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படும். (சுஓ)

வித்தையோ டீசர் சாதாக் கியஞ்சத்தி சிவங்க ளைந்துஞ்
சுத்ததத் துவஞ்சி வன்றன் சுதந்திர வடிவ மாகு
நித்தமென் றுரைப்பர் கால நீங்கிய நிலேமை யாலே
வைத்திலர் முற்பிற் பாடு வருவித்தார் கருமத் தாலே.

(இ-ள்.) வித்தையோடு ஈசர் சாதாக்கியம் சத்தி சிவங்கள் சுத்த தத்துவம் ஐந்தும் சிவன்றன் சுதந்திர வடிவம் ஆகும் - (அவ்வவ்வியாபாரங்கட்கிடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற்கூறிப் போந்த) அவ்வப்பெயரே பெயராகவுடையனவாஞ் சுத்ததத்துவமைந்தும் அவ்விறைவனுக்குச் சுதந்திரமாகிய அதிட்டானமுமாம்,—கருமத்தாலே (முற்பிற்பாடு) வருவித்தார் - (முன்பின்னுக நிகழு ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின்) வியாபாரபேதம்பற்றி இவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறினுராயினும்,—காலம் நீங்கிய நிலேமையாலே - (இவ்வைந்துந் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாகிய) காலதத்துவம் இவற்றது தோற்றத்திற்கு எதுவாகாமை

யின்,—முற்பிற்பாடு வைத்திலர் - (காலம்பற்றி) முற்பிற்பாடு கூறிற்றி லர்,—நித்தம் என்று உரைப்பர் - (காலவரையறையைக் கடந்து நிற்ற வான் அது பற்றி இவை சிவபிரானுக்கு) நித்தியவதிட்டானமென்று உரைப்பர் என்க.

அநந்ததேவர் முதலியோர் வாயிலாகநின்றதிட்டிக்கப்படும் ஏனை மாயேயம் போலன்றித் தானேயதிட்டிக்கப்படுதலின் இவை சுதந்திர வடிவமெனப்பட்டன. அதிட்டானத்தை வடிவமென்றுபசரித்தார்.

தோற்றக்கேடுகளுடையனவாய தத்துவங்கள் இறைவனுக்குச் சுதந்திரவடிவமாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து, நித்த மென்றுரைப்பரென்றும், நித்தமாதற்கேதுக் கூறுவார் காலநீங்கிய நிலை மையாலென்றும், அற்றேற், காலநீக்கியவழி இவற்றின் றோற்றத்திற்கு முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி ஈண்டு முற்பிற் பாடு கூறியது காலம்பற்றியன்றென்பார் வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வரு வித்தார் கருமத்தாலென்றுங் கூறினர்.

ஈண்டுக் கருமமென்றது மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய வியாபாரமே தங்கனே.

அந்தவியாபாரங்கட்குக் காரணக்கலையித்திரியெனப் பெயர்பெற றக் காலத்தானமாய் நிற்குஞ் சிவசத்தியேயாகலின், ஆண்டுக் காலமின் மைபற்றி முற்பிற்பாடுண்மைக்கு இழுக்கின்மையுமறிக.

அற்றேல், இலயசிவன்முதலிய மூவருந் தம்முள் வேறென்னாது சுத்தசிவனொருவனே இவ்வதிகாரணங்களைப்பற்றிய வியாபார பேதத் தால் அங்ஙனம் மூன்றவத்தை யெய்துவனெனின் விகாரியாவான்போ லுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

ஒருவனே யிராவ ணாதி பாவக முற்றுற் போலத்
தருவனிவ் வுருவ மெல்லாந் தன்மையுந் திரியா னாகும்
வரும்வடி வெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான் மரமுங் காழ்ப்பு
மிருமையும் போல மன்னிச் சிவத்தினோ டியைந்து நிற்கும்.

(இ-ள்.) ஒருவனே இராவணன் ஆதி பாவகம் உற்றுற்போல - ஒருவன் (கூத்திற்குரிய) இராவணாதி (பலவேடங்கட்டி) நடித்தா (னாயி னுந் தன்றன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமை)போல,—தருவன் இவ்வுருவ மெல்லாம்-முதல்வன் (ஐந்தொழிற்குரியனவா) யிங்ஙனங் கூறிப்போந்த பேத வடிவெல்லாம் எய்தியும்,—வரும் வடிவு எல்லாம் - வரப்பட்ட அவ்வடிவுவேறுபாடெல்லாம்,—சத்தி தான் மரமும் காழ்ப்பும் இருமை யும் போல மன்னி - சத்தியுந்தானும் மரமும் வயிரமுமாகிய அவ்விரண் டும்போல நிலைபெற்ற,—சிவத்தினோடு இயைந்து நிற்கும் சத்தி - குண

குணிபாவமாயுடனிற்குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின்,—தன்மையும் திரியானுகும்-(அதுபற்றித்) தன்றன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவான் அல்லன் என்க.

ஏகாரந் தேற்றம்.

தன்மையுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்மேனின்றது.

சத்தியிற் காணப்படுவனவற்றைச் சத்தியென்றுபசரித்தார்.

அற்றேல், தனது சத்தியிற் காணப்படுவது தனக்காமாறு யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். (கள)

பொன்மைநீ லாதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்க வற்றின்
றன்மையாய் நிற்கு மாபோற் சத்திதன் பேத மெல்லா
நின்மலன் ருனுத் தோன்றி நிலைமையொன் ருயே நிற்பன்
முன்னருட் சத்தி தன்பான் முகிழ்க்குந்தான் முளையா னன்றே.

(இ-ள்.) பொன்மை நீலம் ஆதி வன்னம் பொருந்திட - பொன்மை நீலாதிகளைத் (தன்) னிறமே பற்ற,—பளிங்கு அவற்றின் தன்மையாய் நிற்குமாபோல் - (தானும்) அத்தன்மைகள் அனைத்துமாய்(த் தோன்றி வேற்றுமையின்றி) நிற்கும் படிகம்போல,—நின்மலன் சத்திதன் பேதமெல்லாம் - முதல்வனுந் தனது சத்தியிற் காணப்படும் அப்பேதமெல்லாம்,—தான் ஆத்தோன்றி நிலைமை ஒன்ருயே நிற்பன் - தானுகத்தோன்றி வேற்றுமையின்றியே நிற்பன்,—முன் அருட் சத்தி தன்பால் முகிழ்க்கும் - (அவன் யாண்டுங்) கருதப்பட்ட அருட்சத்தியினிடமாகவே தோன்றுவான் (அன்றி),—தான் (ஆக) முளையான் அன்றே - தானுக வேறு தோன்ருனுகலான் என்க.

வன்னம் படிகநிறம்.

ஏகாரம் தேற்றம்.

தன்னென்றது இடைச்சொல், கிரியைதன்னுலாக்குவன் என்றூற்போல.

ஆகவென வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் சிவபேதவாதிகள் கூறுங் கடாவையாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது சாதிக்கப்பட்டது.

இம்முத்திறத் தொன்பது செய்யுளுந் தான்முதலென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. (கஅ)

சத்தியுஞ் சிவமு மாய தன்மையிவ் வுலக மெல்லா
மொத்தொவ்வா வாணும் பெண்ணு முணர்குண குணியு மாகி

வைத்தன னவளால் வந்த வாக்கமிவ் வாழ்க்கை யெல்லா
மித்தையு மறியார் பீட லிங்கத்தி னியல்பு மோரார்.

(இ-ள்.) சத்தியும் சிவமும் ஆய தன்மை - (இறைவன் இவ்வாறு) சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகள் (வைத்தவானன்றே),—இவ்வுலக மெல்லாம் - (பலவேறு வகைப்பட்ட) இவ்வுயிர் வடிவங்கள் அனைத்தும்,—ஒத்து ஒவ்வா ஆணும் பெண்ணும் - (அவ்வப் பிறப்புக்கியைய வடிவங்களெல்லாம்) ஒத்து(க் குறி குணங்கள்) ஒவ்வாது (இருவேறுவகைப்பட்ட) ஆணும் பெண்ணுமாக,—உணர்குண குணியும் ஆகி வைத்தனன் - (அவ்வவ்வியோனிக்குள் அவ்வக் குறிகட்கேற்ப) உணரப்படும் (இருவேறுவகைக்)குணங்களையுடையனவாயடங்கித் தம்முட்கூடிக்களித்து வாழாநிற்பச்செய்தனனாகலான்,—இவ் வாழ்க்கையெல்லாம் - (இப்படியே) ஈண்டுக்கூறிப்போந்த வாழ்வுகளெல்லாம்,—அவளால் வந்த ஆக்கம் - சிவசத்தி மணந்ததனாலாகிய வாழ்வு (என்பது அறியப்படும்),—இத்தையும் அறியார் - (அச்செலாம் இலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங் கொண்டருளிய) இம்முறைமையும் உணரார்,—பீடலிங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார் - பீடலிங்கவடிவமே (அங்ஙனம் இருவேறுவகைப்பட வைத்ததனைக் கண்கூடாக அறியச் செய்தல் சான்றாகவும் அதனையும்) உணரார் என்க.

ஒத்தொவ்வாமையாவது, அவ்வப்பிறப்புக்கியைய வடிவங்களெல்லாமொத்தும் குறிகுணங்களொவ்வாது இருவேறு வகைப்படுதல். ஆண் பெண்ணென்பன குறியுணர நின்றன. உணர்குணகுணியுமாகியென்பது, அவ்வக்குறிகட்கேற்ப உணரப்படுமிருவேறுவகைக் குணங்களையுடைய குணியுமாகியென்பதாம். இருவேறுவகைக் குணமுடையன வாதலாவது, ஆணெனப்பட்டனவெல்லாம் ஆண்மைக் குணமும், பெண்ணெனப்பட்டனவெல்லாம் அமைதிக்குணமுடையனவாதல். ஈண்டுக் குணியென்றது வாளாபெயராய் நின்றது, கரிகரம் பணிபணமென்றாற் போல.

ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்க்கையாவன, உலகமெல்லாம் அவயவப்பகுப்புடையனவாதலும், முத்தொழிலுடையனவாதலும், கருத்தாவை யுடையனவாதலும், சங்காரக்கடவுளினின்றுந் தோன்றுவனவாதலும், அவனையே முதற்கடவுளாகவுடையனவாதலும் என்னுமிவை.

இதனானே தான் முதலாதலைக் கண்கூடாக விளக்குமுகத்தான் முதல்வனுக்குரிய பொதுவியல்பனைத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

சிவனரு வுருவு மல்லன் சித்தினே டசித்து மல்லன்
பவமுதற் றொழில்க ளொன்றும் பண்ணிடு வானு மல்லன்
றவமுத லியோக போகந் தரிப்பவ னல்லன் றானே
யிவைபெற வியைந்து மொன்று மியைந்திடா வியல்பி னானே.

(இ-ள்.) சிவன் அரு உருவும் அல்லன் - சிவபிரான் அருவும் உருவும் அல்லாதவன்,—சித்தினோடு அசித்தும் அல்லன் - சித்தும் அசித்தும் அல்லாதவன்,—பவம் முதல் தொழில்கள் ஒன்றும் பண்ணிடுவானும் அல்லன் - சிருட்டிமுதலிய வைந்தொழில்களில் ஒன்றுஞ் செய்வானும் அல்லாதவன்,—தவம் முதல் யோக போகம் தரிப்பவன் அல்லன் - தவமுதலியவற்றிற்குரிய யோகபோகவடிவங்கொள்வானும் அல்லாதவன்,—தானே இவை பெற இயைந்தும்-(ஆதலால்) அம்முதல்வன் தடத்தலக்கணமாகிய இவற்றைப்பொருந்தி நின்றானாயினும்,—ஒன்றும் இயைந்திடா இயல்பினனே - அவற்றைச்சிறிதும் பொருந்தாத சொருபலக்கணத்தையுடையான் (அஃது உண்மையதிகாரத்திற்பெறப்படும்) என்க.

இதனானே முதல்வனுக்குரிய சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (எ0)

முதற்சூத்திர முடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் கூ0.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்.

முதற் சூத்திரத்தின் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதற்கட்படும் அவாய் நிலையை நிரப்புவதற்குப் புநருற்பவமாமா றுணர்த்துமுகத்தானே ஆண்டவைற்கு நிமித்தகாரணனாகிய பதியுண்மைக்கு அளவை கூறியவாசிரியர், காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைய வெனத் துணைக்காரண முதற்காரணங்களதுண்மைக்கு அளவையும் அவற்றாற்காரியப்படுமோறும் இரண்டாஞ்சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உலகெலா மாகி வேறா யுடனுமா யொளியா யோங்கி
யலகிலா வுயிர்கள் கன்மத் தாணையி னமர்ந்து செல்லத்
தலைவனா யிவற்றின் றன்மை தனக்கெய்த லின்றித் தானே
நிலவுசீ ரமலனாகி நின்றன னீங்கா தெங்கும்.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிப்போந்த சிவபிரான் புநருற்பவஞ் செய்யுங்கால்) உலகு - உயிர்களிடத்தே,—எல்லாம் ஆகி-(கலப்பினால் உடலுயிர்போல) அவ்வுயிர்களேயாய்,—வேறு ஆய் - பொருட்டன்மையாற் கண் அருக்கன் போல) அவற்றின் வேறுமாய்,—உடனும் ஆய் - (உயிர்க்குயிராதற் றன்மையாற் கண்ணொளி ஆன்மபோதம் போல) உடனுமாய்,—ஓங்கி ஒளி ஆய் - (அவ்வவ்வுயிர்களின் வழி) ஓங்கி நிற்பதாகிய சத்திருபமாகியும்,—ஆணையின் - தனதாணையான் வரும்,—கன்மத்து-இருவினைக்கேற்ப,—அலகு இலா உயிர்கள் - எண்ணிறந்த அவ்வுயிர்கள்,—அமர்ந்து செல்ல - (ஐந்தொழிலிற்) பட்டுச்செல்லுங்கால்,— தலைவனாய் - (அவ்வைந்தொழிலுடாத்துவதாகிய) பதிருபமாகியும்,—இவற்றின் தன்மை தனக்கு எய்தல் இன்றி - அத்தன்மைகளின் வேறாய்,—நீங்காது - அவற்றோடுந் தாதான்மியமாய்,—எங்கும் தானே நிலவு சீர் அமலனாகி நின்றனன் - எவ்விடத்துந் தானே சுயம்பிரகாசரூபமா மியல்புடையனாய் நிற்பன் என்க.

அநாதிமுத்தசித்துருவாகிய முதல்வன், ஒன்றினுந் தோய்வின்றித் தானே சொயம்பிரகாசமாய் நிற்குந் தன்னுண்மையிற் சிவமெனவும், உலகெலாமாகிவேறா யுடனுமாய் இவ்வாறுயிர்களின்வழி நிற்குந் தன்மையிற் சத்தியெனவும், தாதான்மியத்தானிருதிறப்பட்டு, பின் ஐந்தொழில் செய்யுந்தன்மையிற் பதியெனப் பெயர்பெற்று நிற்பனென்னுஞ் சிவாகம நூற்றுணிபுணர்த்துவார், இவ்வாறு பகுத்தோதினார்.

ஈண்டுலகமென்றது உயிர்களை.

ஒளியென்றது சத்தியை.

தலைவனெனினும் பதியெனினுமொக்கும்.

நீங்காமை தாதான்மியம்,

இச்செய்யுள்முதனூலிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

(௨)

முதலதிகரணம்.

ஒன்றென மறைக ளெல்லா முரைத்திட வுயிர்களொன்றி
நின்றன னென்று பன்மை நிகழ்த்துவ தென்னை யென்னி
னன்றவை பதிதா னொன்றென் றறையுமக் கரங்க டோறுஞ்
சென்றிடு மகரம் போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்தே.

(இ-ள்.) மறைகள் எல்லாம்- வேதங்களினெல்லாம்,—ஒன்று என உரைத்திட - ஆன்மா ஒருவனென்று உரைத்திடவும்,—உயிர்கள் ஒன்றி நின்றனன் என்று - உயிர்களோடு கலந்து உடனாய் நிற்பனென்று,— பன்மை நிகழ்த்துவது என்னை என்னின் - பன்மை கூறுவது யாதெனின்,—அவை பதிதான் ஒன்று என்று அறையும் - அவ்வேதங்களின் ஆன்மா ஏகனேயென்பதற்குப் பரமான்மா ஒருவனேயென்பது தாற்பரியமாகக் கூறுதலின்,—அன்று - அதுபற்றி முரணுதலின்மையான் (மேலைச்செய்யுளின் வேறாயென்றதூஉம்),—அக்கரங்கள் தோறும் சென்றிடும் அகரம் போல - ஒன்றாகிய அகரம் பலவெழுத்துக்களின் விரவி நிற்றல் (காணப்படுதலின் அங்ஙனம்)போல,—சிவனும் சேர்ந்தே நின்றனன்-ஒருவனாகிய பரமான்மாப் பலவுயிர்களின் விரவிநின்றனன் (எனல் யாங்ஙனமென்னும் ஆசங்கைக்கிடமின்மையான் உடனுமாயென்றதூஉம் அமைவுடையன) என்க.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. (உ)

உருவொடு கருவி யெல்லா முயிர்கொடு நின்று வேறாய்
வருவது போல வீச னுயிர்களின் மருவி வாழ்வன்
றருமுயி ரவனை யாகா வுயிரவை தானு மாகான்
வருபவ னிவைதா னுயும் வேறுமாய் மன்னி நின்றே.

(இ-ள்.) உயிர் உருவொடு கருவி எல்லாம் கொடு நின்று - உயிர் (நரம்புமுதலியவற்றாற் பிணிக்கப்படுஞ்) தநுவையும் (ஐம்பொறிமுதலிய) கருவிகளையுங் கைக்கொண்டு உடனாய் நின்றவழியும்,—வேறாய் வருவது போல-உயிருயிரே உடம்புடம்பே (உயிருடம்பா யொழியாது உடம்புயிராகமாட்டாது) அதுபோல,—ஈசன் உயிர்களின் மருவி வாழ்வன் - முதல்வன் உயிர்களோடு அபேதமாய்க் கலந்து நிற்பன் (அங்ஙனம் நின்றவழியும்),—தானும் உயிரவை ஆகான் தரும் உயிர் அவனை ஆகா - (முதல்வன் முதல்வனே உயிருயிரே) முதல்வனுயிரா யொழியான் பொருந்திய உயிர் முதல்வனாகமாட்டாது (அவ்வாறாயினும் உயிரவ்வுடம்பின் வேறாகியும் அதுவாகிநிற்றல் காணப்படுதல்போல),—இவைதான் ஆயும் வேறும் ஆய் மன்னி நின்றே வருபவன் - முதல்வன் அங்ஙனம் வேறாகியும் உலகெலாமாகி நிற்றல் அமைவுடையன் என்க.

ஐ சாரியை.
அவை பகுதிப்பொருள் விகுதி.
நின்று வருபவனென வியையும்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும், பேதவாதம் பேதாபேதவாதம் அபேதவாதமாகிய முக்கூற்று மதங்களையும் பரிகரித்து, உலகெலாமாகிவேறு யுடனுமாயென்ற முதற்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது.

இன்னும் இதன்கட்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் முன்னர் விரித்துக்கூறப்படுமென்பதுபற்றி ஈண்டு விரித்திலர்.

இனி ஒளியாயோங்குதற்கட்படுங் கடாவிடைகளே மேலைச்சூத்திரத்து விரியைபுபற்றிக் கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டுத் தெரித்திலர்.

அஃதங்ஙனமாக, முதனூற்பொருளை முதனூலிற்கிடந்தவாறன்றித் தொகுத்தன் முதலிய நால்வகை யாப்பினுளொன்றுபற்றிச் செய்வதன்றே வழிநூலாவது; அவ்வாறன்றி, அன்றவை பதிதா னென்றென்றறையும் எனவும், உருவொடு கருவியெல்லாம் எனவும், பிறுண்டுஞ் சிலவற்றை முதனூலிற் கிடந்தவாறே கூறுதல் வழிநூற்கு மரபன்று போலுமெனின்,—*"முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்- பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு - முன்னோரின் - வேறு நூல் செய்துமெனு மேற்கோளில் லென்பதற்குங் - கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்" என்பவாகலின், அப்பயன்பற்றி ஒரோவழி யங்ஙனங் கூறுதலும் வழிநூற்கு மரபெனவிடுக்க; இதனானே கூறியது கூறலென்னும் வழுவின்மையுங் கண்டுகொள்க.

இனி நாற்பத்தேழு செய்யுளான் அலகிலாவுயிர்கள் கன்மத்தாணையி னமர்ந்து செல்லவென்ற இரண்டாங்கூற்றை அவ்வவர்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார். (ரு)

இரண்டாமதிகரணம்.

—※—

இருவினை யின்பத் துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்தி றந்து
வருவது போவ தாகு மன்னிய வினைப்ப லன்க
டருமரன் றரணி யோடு தராபதி போலத் தாமே
மருவிடா வடிவுங் கன்ம பலன்களு மறுமைக் கண்ணே.

(இ-ள்.) இவ்வுயிர் - மேற்கூறிப்போந்த வுயிர்,—இருவினை - (முற்பிறவியிற் செய்யப்பட்டுக்கிடந்த) இருவினைக்கீடாக,—இன்பத்துன்பத்து-(இப்பிறவியின் வரும்) இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியான் (மேலும் வினையேறுதலின்),—பிறந்து இறந்து - (அதனான் மீளமீளப்) பிறந்திறத்த

* நன்னூல், பொதுப்பாயிரம். வெ - க.

லும்,—போவது வருவது ஆகும் - (நுறக்கநிரயங்களிற்) சென்று மீடலு முடைத்தாகலான்,—மன்னிய வினைப்பலன்கள் - (உடம்பொடு)நிலைபெ றும் அவ்வினைப்பயன்களை,—தரணி யோடு தராபதி போல - மருத்துவ னும் வேந்தனும் போல,—அரன் தரும் - முதல்வனே (அவ்வுயிர்க்குத் தனதாணையாற்) கூட்டுவன் (அவ்வாறன்றி),—வடிவும் கன்மபலன்களும் - உருவுங் கன்மப்பயனுஞ் (சடமாகலின்),—தாமே மறுமைக்கண்ணே மரு விடா - அவைதாமே மறுமைக்கண்ணேவந்து கூடமாட்டா என்க.

தரணமென்னும் வடமொழி கடத்தலென்னும்பொருட்டாகலான், நோயைக் கடப்பித்தலின் மருத்துவனுக்குத் தரணியெனக் காரணக் குறியாயிற்றென்பது; அற்றாகலினன்றே, மருத்துவனுரைத்த நூலி னென முன்னர் வகுத்துக்கூறுவாராயினாரென்பது.

இதனானே முதல்வனவ்வாறு மூவகையுமாய்நிற்றலானுயபயன் இது வென்பதுணர்த்துமுகத்தான் இரண்டாங்கூற்றின்கட் படுமியல்பெல் லாந் தொகுத்துக்கூறப்பட்டது. (௪)

இருவினை யென்னை யின்பத் துன்பங்க ளியல்ப தென்னி
னொருதன்மை யியல்புக் குள்ள தொருவனுக் கிரண்டு செய்தி
வருவதென் மலருந் தீயு மருவலின் வாசம் வெம்மை
தருவதெ னீரென் செய்து தானியல் பாகு மன்றே.

தன்னியல் பொழியப் பூவுந் தழலும்வந் தணைய நீரின்
மன்னிய திரண்டு செய்தி வருமிரு வினையி னானு
முன்னிய வின்பத் துன்ப முறுமுயி ருணர்வில் லாத
துன்னிய வசித்தை யின்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந் திடாவே.

(இ-ள்.) இருவினை என்னை - இருவினையே யில்லை,—இன்பத் துன் பங்கள் இயல்பது என்னின் - இன்பத்துன்பங்களின் றன்மை இயல்பே யாகுமெனின்,—இயல்புக்கு ஒருதன்மை உள்ளது - இயல்பினுக்கு ஒரு தன்மையுள்ளதன்றி,—ஒருவனுக்கு இரண்டு செய்தி வருவது என் - ஒரு பொருட்குத் (தம்முண் மாறுபட்ட) இரண்டு தன்மை வருவது யாது (அதுகாரணத்தானன்றி உளவாகாமையானும்),—மலருந் தீயும் மருவலின் - போதும் அனலும் பொருந்துதலான் (அன்றி),—வாசம் வெம்மை - மணமும் வெப்பமும்,—நீர் என் செய்து தருவது - தண்ணீர் யாதுகாரணத்தாற்றரப்படுவது,—தான் இயல்பு ஆகும் என் அன்றே - (அதனால்)தானே இயல்பாகுமெனின்,—நீரின் தன் இயல்பு ஒழிய-தண் ணீருக்கு இயற்கையாயதட்பமொழிய,—பூவுந் தழலும் வந்து அணைய - மலருந் தீயும் வந்து பொருந்துதலான்,—இரண்டு செய்தி மன்னியது - வாசமும் வெப்பமுஞ் செயற்கையானுளவாயினவாகலின் (அதுவே ஈண் டைக்கு உவமையாய் முடிதலானும்),—உன்னிய இன்பத் துன்பம் உயிர்

டதம் - கருதப்படும் இன்பத் துன்ப நுகர்ச்சி உயிராகிய சித்துக்கு (அன்றி)—உணர்வு இல்லாத அசித்தைச் சூழ்ந்திடாவே - அறிவில்லாத சடத்துக்குக் கூடாமையானும்,—துன்னிய இன்பத் துன்பங்கள் இருவினையினாலும் வரும் - நெருங்கிய அவ்வின்பத் துன்பங்கள் இரண்டற்கும் (காரணம் வேண்டப்படு மாகலான்) இருவினை யெனப்படுஞ் சஞ்சிதமே ஆண்டைக்குக் காரணமாம் என்க.

என்னை யென்னும் வினா இன்மை குறித்து நின்றது.

அதுவென்னும் பகுதிப்பொருள்விகுதி அப்பண்பின்மே னின்றது.

தன்னியல்பு நட்பம்.

உணர்வில்லாதவசித்தென்றது * "அடியளந்தான்றாஅயது" என்றாற்போலக் கொள்க. (ரு - சு)

இம்மையின் முயற்சி யாலே யிருநிதி யீட்டி யின்ப
மிம்மையே நுகர்வர் செய்தி யிலாதவர் பொருளு மின்றி
யிம்மையே யிடரு ழப்பர் வேறிரு வினைய துண்டே
லிம்மையின் முயற்சி யின்றி யெய்திட வேண்டு மிங்கே.

இருவினைச் செயல்கா ணிம்மை யிரும்பொரு ளின்பம் வேண்டி
வருவினை செய்யுங் காலை மடிவரு மடியு மின்றித்
தருவினை யதனி லத்தந் தானுறுந் துயருந் தங்கு
மொருவினை செய்யா தோரு முடையரிவ் வுலகத் துள்ளே.

(இ-ள்.) (அற்றேல் அக்காரணமாவது முயற்சியேயா மென்பது) முயற்சியாலே இம்மையின் இருநிதி ஈட்டி - முயற்சியால் இம்மைக்கண் மிகுந்த பொருள்களை ஆர்ச்சித்து,—இன்பம் இம்மையே நுகர்வர் - இன்பத்தையும் இப்பிறப்பின்கண்ணே அநுபவிப்பரெனவுடம்பாட்டினும்,—செய்தி இலாதவர் பொருளும் இன்றி - முயற்சியில்லாதவர் பொருளீட்டலுமின்றி இம்மையே இடர் உழப்பர் - இப்பிறப்பின்கண்ணே துன்பத்தை எய்துவரென எதிர்மறையினும் (வைத்துக் கண்கூடாக அறியக் கிடத்தலின் அதுவே யமையும் அதுவன்றி),—இருவினையது வேறு உண்டேல் - இருவினையென்பதொன்றுண்டென வேறு(மோர்காரணங் கொள்ளின்,—இம்மையின் முயற்சி இன்றி-இப்பிறப்பின்கண் யாதொரு முயற்சியின்றியும்,—இங்கே எய்திட வேண்டும் - ஈண்டுப் (பொருள்) கைகூடவேண்டும்,—(அஃதின்மையான் அவ்வேறுகாரணங் கோடன் மிகையா மென்றது பொருந்தாது),—இம்மை இரும் பொருள் இன்பம் வேண்டி - இம்மைக்கண்ணே மிக்க பொருளின்பங்கள் கருதி,—வருவினை செய்யுங்காலை மடிவரும் - வருகின்ற முயற்சிசெய்யுமிடத்துத்

* திருக்குறள், மடியின்மை. செ - கo.

தளர்வுண்டாகலானும்,—மடியும் இன்றி - தளர்வுமின்றி,—தருவினை யதனில் அத்தம் தான் அறும் - பொருந்திய முயற்சிக்கட் பொருளின் றிப்போதலானும்,—துயரும் தங்கும்- (அதனாலே) துன்பமெய்துதலானும்,—இவ்வுலகத்துள்ளே ஒருவினை செய்யாதோரும் உடையர் - இவ் வுலகின்கண் யாதொருமுயற்சி செய்யாதாருஞ் செல்வராய்த் தங்குதலானும் (அம்முயற்சி பிறழ்தலும் அவ்விருதிறத்தினும் வைத்தறியக் கிடத் தலின் நியதகாரணம் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலால்),—இருவினைச் செயல்காண்- (அதுவே ஆண்டைக்குப் புலனாகாத) சஞ்சிதவினை யென்று அறியப்படும் என்க.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையராதல் கிழியீடு நேர்பட்டப்பெற்றார் முதலாயினார்மாட்டுக் காணப்படும்; ஈண்டு உடையரென்றது செல்வரை; அஃது * "உடையார்மு னில்லார்போல்" என்பதனானுமறிக.

இவைநான்கு செய்யுளானும் உலகாயதர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்துச் சஞ்சிதமெனப்படு மிருவினையுண்மை காரியவேதுவின் வைத்துச் சாதிக்கப்பட்டது.

அற்றேல், இருவினையே யமையுமாகலின் ௦ "முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை-யின்மை புகுத்தி விடும்" என்பதுபற்றிச்செல்லும் மனவெழுச்சிக்குப் பயனில்லைபோலுமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும்.

௨(எ - அ)

பேறிழ வின்ப மோடு பிணிமூப்புச் சாக்கா டென்னு
மாறுமுன் கருவுட் பட்ட தவ்விதி யனுப வத்தா
லேறிடு முன்பு செய்த கன்மமிங் கிவற்றிற் கேது
தேறுநீ யினிச்செய் கன்ம மேலுடற் சேரு மென்றே.

(இ-ள்.) பேறு இழவு -(எடுத்ததோருடம்பின் வரக்கடவனவாகிய இன்பத்துன்பங்கட்கு ஏதுவாகிய) செல்வவறுமைகளும்,—மூப்புச் சாக்காடு - (அவற்றூன்வரும்) உயர்விழிவுகளும்,—இன்பமோடு பிணி என்னும் ஆறும் - (அவற்றானாய) இன்பத்துன்பங்களுமாகிய ஆறும்,—முன் கருவுட் பட்டது - முன்னேதானே (சூக்குமமாய்க்) கருவினுள் அமைந்து கிடந்தன (வன்றி அப்போதப்போதுளவாவனவல்ல),—அவ்விதி ஏறிடும் அனுபவத்தால் - அவை (பின்னர்த்) தூலமாய்வந்துகூடுதல் (அவற்றை) அனுபவித்தற்குத் துணையாகிய முயற்சியானும்,—இனிச்செய் கன்மம் மேல் உடற் சேரும் - (அங்ஙனம் அனுபவித்தற்குத் துணையாக) எழுந்த முயற்சியும் (அவ்வளவினொழியாது) மற்றோருடம்பிற்படு மவ்வறுவகைக்கும் வித்தாய் நிலைபெறும்,—முன்பு செய்த கன்மம் இங்கு இவற்றிற்கு ஏது என்றே - முற்பிறவியினிகழ்ந்த முயற்சி இப்பிறவியின் வரும் அவ் வாறற்கும் (ஏதுவாயினாற்போலும் அத்தனையே முயற்சியானாகக்கடவது பிறிதில்லை) என,—நீ தேறு - நீ தெளிவாயாக என்க.

---

* திருக்குறள், கல்வி, செ - ௫. ௦ ௬௰, ஆள்வினையுடைமை, செ - ௨,

பிணியென்றது ஈண்டுத் துன்பமாத்திரையேயுணர்த்தி நின்றது. *"நோயுமின்பமும்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும்.

ஈண்டு மூப்பென்றது உயர்ச்சியின்மேற்று; அது "விண்ணோர்க் கெல்லா மூப்பாய்" என்பதனானும் மூத்ததிருப்பதிகமென்பதனானு முணர்க.

சாக்காடுபோறலின் இழிவைச் சாக்காடென்றுபசரித்தார்.

வினைமூப்புச்சாக்காடுகள், பேறிழவின்பம்பிணிபோலத் தம்முண் மறுதலையாகாமையானும், அவற்றின் மறுதலைப் பொருள்களை உடன் கூறாமையானும், இவற்றுளடங்குதலின் வேறுகூறவேண்டாமையானும், காலம்பற்றி ஒருதலையான் வரும் மூப்பின்கண் ஐயமறுத்தல் வேண்டாமையானும், அவற்றையுடன்வைத்தெண்ணி யுரைசெய்தல் பொருந்தாமையறிக.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

சூக்குமவவத்தையிற் பாகுபாடின்மைபற்றிப் பட்டதென்று ஒருமைப்பாலாற் கூறினார்; கூறவே எறிடுமென்பது தூலமாய் விளங்குமென்பதாயிற்று; இது சற்காரியவாதம்.

அனுபவமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

முன்புசெய்த கன்மமிங் கிவற்றிற்கேது என்றது எடுத்துக்காட்டுவமை; ஈண்டுக் கன்மமென்றது முயற்சியை; மேலே வினையென்றது மது. (௬)

உடற்செயல் கன்ம மிந்த வுடல்வந்த வாறே தென்னின்
விடப்படு முன்னு டம்பின் வினையிந்த வுடல்வி ளைக்குந்
தொடர்ச்சியா லொன்றுக் கொன்று தோன்றுதொட் டநாதி வித்தி
னிடத்தினின் மரம ரத்தின் வித்தும்வந் தியையு மாபோல்.

(இ-ள்.) உடற் செயல் கன்மம் - தனுவின் செய்தியாற் கன்மமுண்டாம்,—இந்த உடல் வந்த வாறு எது என்னின் - (அற்றேல்) இத்தனுவுண்டாதற்குக் காரணம் யாதெனின்,—விடப்படும் முன் உடம்பின் வினை - நீக்கப்பட்ட முற்றனுவின் கன்மம்,—இந்த உடல் விளைக்கும் - இத்தனுவைவிளைக்கும்,—வித்தின் இடத்தினின் மரம் - வித்தின்கண் மரமும்,—மரத்தின் வித்தும் வந்து இயையும் ஆபோல் - மரத்தின்கண் வித்தும் வந்து பொருந்து மாறுபோல,—ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்ச்சியால் - தம்முட்காரணகாரியமாய்,—தோன்றுதொட்டு அநாதி-தோன்றுதொட்டுப் பிரவாகாநாதி (யாய்வருதலின் அவற்றிற்குத்தம்முண்முற்பிற்பாடுமுடியாது) என்க.

* பொருளதிகாரம்., பொருளியல். ௫ - ௨.

அற்றேல், வரம்பின்றியோடி அநவத்தையாம்போலுமெனமலையற்க, அவ்விரண்டற்கும் மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பு வேறுண்மையின். (௧௦)

முற்செயல் விதியை யிந்த முயற்சியோ டனுப வித்தா
னிச்செயல் பலிக்கு மாறெ னிதமகி தங்கண் முன்ன
ரச்செய லானு லிங்கு மவைசெயின் மேலைக் காகும்
பிற்செயா தனுப விப்ப தின்றுபின் றொடருஞ் செய்தி.

(இ-ள்.) முன் செயல் விதியை இந்த முயற்சியோடு அனுபவித்தான் - (அற்றேல் இத்துணையுங் கூறியவாற்ருன்) முற்பிறவியினிகழ்ந்தமுயற்சி (இப்பிறவியின்வரும் செல்வமுதலிய அவ்வாறற்கும் ஏதுவாய்) அவற்றை இம்முயற்சியாகிய துணையால் அநுபவித்தாலும்,—இச்செயல் பலிக்கும் ஆறு என் - (அவ்வாறு வினைப்பயனுக்கீடாகவருகின்ற) இம்முயற்சி மேலுடற் சேருதற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனின் (நன்றுசொன்னுய்),—இதம் அகிதங்கள் முன்னர் அச்செயல் ஆனல்-முன்வினையெனப் படும் இதமகிதங்களாவன முற்பிறவியின் அவ்வாறு நிகழுமுயற்சியே யன்றி வேறின்மையானல்,—இங்கும் அவை செயின் மேலைக்கு ஆகும் - இங்கும் அம்முயற்சி நிகழ்ந்தால் அது மேலைக்குவினையாமென்பது தானே போதரும் (அற்றேல் ஒரோவழி முயற்சியினறி யிருப்பார்க்கு மேல்வரக் கடவதொன்றில்லை போலுமெனின் அற்றன்று),—பின்செயாது அனுபவிப்பது இன்று செய்தி பின்தொடரும் - அனுபவமாவது பின்னர் முயற்சியை ஒட்டியே நிகழ்வதொன்ருகலின் (பிராரத்தவினை அனுபவமுள்ளவளவும் முயற்சியும் ஒருதலையான் உண்டென்பது பெறப்படுதலின்) அனுபவமுள்வழி மேலைக்கு வரக்கடவதொன்றில்லை யென்றல் யாண்டையதென்றொழிக என்க.

ஒருவினை செய்யாதோரு முடையரென்றதும் வருந்திச் செய்ய வேண்டாது எளிதிற் பெறுவது நோக்கியே பிறிதன்றென்பது கருத்து. மரங்கண் முதலியவற்றிற்குந் தண்ணீர்முதலியவற்றை ஏற்றுக் கோடற்குரிய சூக்குமமுயற்சி யுண்டென்பது உணர்ந்துகொள்க. யாண்டும் பிறழாமை யுணர்த்துதற்கன்றே பிற்செயாதனுபவிப்பதின்று என எதிர்மறைமுகத்தான் வரைசெய்து கூறினுரென்பது.

ஆனலென்பது தெளிவின்கண் வந்தது; காண்பவன் சிவனேயானல் என்ருற்போல.

அற்றேல், ஒன்றன்பொருட்டுவந்தது மற்றென்றன் பொருட்டாதல் கண்டிலமாதலின், இதமகிதங்கண்முன்ன ரச்செயலாயவாறுதான் யாங்ஙனமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது. (௧௧)

மேலைக்கு வித்து மாகி விளைந்தவை யுணவு மாகி
ஞாலத்து வருமா போல நாஞ்செயும் வினைக ளெல்லா

மேலத்தான் பலமாச் செய்யு மிதமகி தங்கட் கெல்லா
மூலத்த தாகி யென்றும் வந்திடு முறைமை யோடே.

(இ-ள்.) ஞாலத்து விளைந்தவை - உலகத்தின்கண் (உணவின் பொருட்டு) விளைந்த கனி முதலாயின,—உணவும் ஆகி மேலைக்கு வித்தும் ஆகி வரும் ஆ போல - உணவுமாய் மேலைக்கு வித்துமாய் வருமாறுபோல,—நாம் செயும் வினைகளெல்லாம்-நாமென்று முனைப்பாற் செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியும்,—என்றும் முறைமையோடே லத்தான் பலம் ஆ (வந்திடும்) - எஞ்ஞான்றும் முறையாற் பொருந்த(ச் செயல்வகையால் வினைக்கீடாய் வரும்) அனுபவத்தைப் பயக்கும்,—செயும் இதம் அகிதங்கட்கெல்லாம் மூலத்தது ஆகி வந்திடும் - (கருத்துவகையாற்) செய்யாநின்ற இதமகிதமெனப்படும் ஆகாமிய வினையைப் பயக்கும் என்க.

இவ்வியல்பு தோன்றுதொட்டு வீடுபேறெய்துமளவும் இடையறவுபடாது தொடர்ச்சியாய் வருமென்பார், என்றுமென்றார்.

மூலத்ததென்னுமொருமை அத்தருமத்தின்மேனின்றது; இதமகிதங்களென்பது என வருகின்றதுமது.

*"ஊசியொடு குயின்ற தூசும் பட்டும்" என்றாற்போல ஈண்டு ஒடு ஆறுமிற்று.

இவை நான்கு செய்யுளானும், முயற்சிக்குப் பயன் இதுவென்பதுணர்த்துமுகத்தான், வருவாயின்மையின் வினையுண்மை பெறப்படாதென்னுமவர் மதம்பற்றி, ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வருவாயினியல்பு கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், அம்முயற்சியினுளவாகிய இதாகிதங்களதியல்பாமாறும் அவை பின்னர்ப் பயப்படுமாறும் யாங்ஙனமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (கஉ)

இதமகி தங்க ளென்ப திகன்மன வாக்குக் காயத்
திதமுயிர்க் குறுதி செய்த லகிதமற் றதுசெய் யாமை
யிதமகி தங்க ளெல்லா மிறைவனே யேற்றுக் கொண்டிங்
கிதமகி தத்தா லின்பத் துன்பங்க ளீவ னன்றே.

(இ-ள்.) இதம் அகிதங்கள் என்பது-இதாகிதங்களாகிய கன்மங்களதியல்பு யாதெனின்,—இகல் மனம் வாக்குக் காயத்து - மாறுபட்ட மனவாக்குக் காயங்களால்,—உயிர்க்கு உறுதி செய்தல் இதம் - உயிர்க்கு உறுதி(யென வேதாகமங்களின் விதித்தவற்றைச்) செய்தலே இதம்,—மற்றது செய்யாமை அகிதம் - அவற்றது மறுதலையைச் செய்தலே அகி

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமையியல்பு. சு - கஉ,

தம்,—இறைவனே இதம் அகிதங்களெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு - (ஆதலால் அவ்விரண்டனையும் அறியவல்ல) முதல்வனே அவற்றைக் கைக்கொண்டு,—இங்கு இதம் அகிதத்தால் - இவண் அவ்விதாகிதமாய கன்மத்துக்கேற்ப,—இன்பத் துன்பங்கள் ஈவன் அன்றே - இன்பத்துன்பமாகிய பயன் அளிப்பன் என்க. (கரு)

இறைவனிங் கேற்ப தென்னை யிதமகி தங்க ளென்னி
னிறைபர னுயிர்க்கு வைத்த நேசத்தி னிலைமை யாகு
மறமலி யிதஞ்செய் வோருக் கநுக்கிர கத்தைச் செய்வன்
மறமலி யகிதஞ் செய்யி னிக்கிர கத்தை வைப்பன்.

(இ-ள்.) இறைவன் - முதல்வன்,—இதம் அகிதங்கள் - (ஆன்மாக்கள்செய்த) இதாகிதமாகிய கன்மத்தை,—இங்கு ஏற்பது என்னை என்னின் - இவ்விடத்தே ஏற்றுக்கோடற்குக் காரணம் யாதெனின்,—நிறைபரன் உயிர்க்கு வைத்த நேசத்தின் நிலைமை ஆகும் - யாண்டும் நிறைந்த அம்முதல்வன் உயிர்கள் வீடுபேறடைதற் பொருட்டு வைத்த கருணையேயாம் (கருணையாயினுங் காரணம் இருவேறுவகைப்பட நிகழ்ந்தமையின் பயனும் இருவேறுவகைப்படச் செய்யவேண்டுதலான்),—அறம் மலி இதம் செய்வோருக்கு - அறமிகுந்த இதமாகிய வினை செய்வோருக்கு,—அநுக்கிரகத்தைச்செய்வன்-அநுக்கிரகத்தைப் புரிவன்,—மறம் மலி அகிதம் செய்யின் - மறமிகுந்த அகிதமாகிய வினைசெய்யின் (அவருக்கு),—நிக்கிரகத்தை வைப்பன் - நிக்கிரகத்தைச்செய்வன் என்க. ()

நிக்கிர கங்க டானு நேசத்தா லீசன் செய்வ
தக்கிர மத்தாற் குற்ற மடித்துத்தீர்த் தச்சம் பண்ணி
யிக்கிர மத்தி னாலே யீண்டற மியற்றி டென்ப
னெக்கிர மத்தி னாலு மிறைசெய லருளே யென்றும்.

(இ-ள்.) ஈசன் - முதல்வன்,—நிக்கிரகங்கள் செய்வது தானும் - (அநுக்கிரகஞ்செய்தலே யன்றி அங்ஙனம் அகிதஞ்செய்தாரைக்) கண்டித்தலும்,—நேசத்தால் - கருணையினால் (நல்வழிப்படுத்தற்பொருட்டேயாம்),—அக்கிரமத்தால் குற்றம் - அக்கிரமத்தாற் செய்யப்பட்ட குற்றங்களை,—அடித்துத் தீர்த்து அச்சம் பண்ணி - கண்டித்து நீக்குதலான் அச்சமுண்டாகச்செய்து,—இக்கிரமத்தினாலே ஈண்டு அறம் இயற்றிடு என்பன்-இம்முறைமையால் இங்ஙனம் அறத்தினைச் செய்திடல்வேண்டுமென உணர்த்துவன்,—எக்கிரமத்தினாலும் - (திரோபவித்தல் சங்கரித்தல்களுட்பட்ட) எம்முறையாலும்,—இறை செயல் என்றும் அருளே - அம்முதல்வன் செய்தி எஞ்ஞான்றுங் கருணையாதற்கு இழுக்கில்லை என்க.

தான் அசை.
உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று; சிறப்புமாம்.

திரோபவித்தல் சங்கரித்தலுட்பட்ட செயல்களும் அருளேயென்பார், எக்கிரமத்தினுலுமிறைசெயலருளேயென்றார்; ஏகாரந் தேற்றம். (க௫)

தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்க டஞ்சொ லாற்றின்
வந்திடா விடினு றுக்கி வளாரினு லடித்துத் தீய
பந்தமு மிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகு
மிந்தநீர் முறைமை யன்றோ வீசனார் முனிவு மென்றும்.

(இ-ள்.) தந்தைதாய் - உலகத்துத் தந்தை தாயர்கள்,—பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் - பெறப்பட்ட தம்முடைய புதல்வர்கள்,—தம் சொல் ஆற்றின் வந்திடா விடின் - தம்முடைய சொல்வழி ஒழுகாராயின்,—உறுக்கி வளாரினுல் அடித்து - உரப்பிவளாரினுலே அடித்து,—தீய பந்தமும் இடுவர் - தீய விலங்கும் இடுவராகலான்,—எல்லாம் பார்த்திடின் - இன்னோரன்னவை பார்க்குமிடத்துச் (செயல்வகையான் வெகுளிபோலத் தோன்றினும்),—பரிவே ஆகும் - (கருத்து வகையான்) அருளேயாதல் (கடைக்கால்) அறியப்படும்,—என்றும் ஈசனார் முனிவும் - எக்காலமும் முதல்வனிக்கிரகமும்,—இந்த நீர் முறைமை அன்றோ - இந்த இயல்பு போலு முறையாம் என்க.

நீர்முறைமை உவமைத்தொகை. நீர்மை இயல்பு.

இவைநான்கு செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர்மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மன்னியவினைப்பலன்கடருமரனென்றது பொருந்துமாறும் அதுபற்றி அவனுக்கிழுக்கின்மையுங் கூறப்பட்டன. (க௬)

செயல்களே பலத்தைச் செய்யுந் தெய்வம்வேண் டாவிங் கென்னி
முயலுமிச் செயல்க ளிங்கே முழுவது மழியு மெங்கே [ன்
பயனளிப் பனவ ழிந்தே பலன்களைப் பண்ணுங் கெட்டே
வயலிடுந் தழையுந் தின்னு மருந்தும்பின் பலிக்கு மாபோல்.

செய்க்கிடுந் தழையுந் தின்னுந் திரவிய மதுவும் போல
வுய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டே யுறவிக்கும் பலத்தை யென்னின்
வைத்திடுஞ் சோறும் பாக்கு மருந்தினர் வயிற்றின் மாய்ந்தாள்
பெய்த்திடும் பலமுனக்கு மலமலான் வேறு முண்டோ.

(இ-ள்.) செயல்களே பலத்தைச் செய்யும் - (அற்றாயினும்) வினைகளே தம்பயனைத் தோற்றுவிக்க வல்லுமாகலின்,—இங்குத் தெய்வம் வேண்டா என்னின் - ஆண்டைக்கு முதல்வன் மிகையாம் போலுமென்றல் (பொருந்தாது),—முயலும் இச்செயல்கள் இங்கே முழுவதும் அழியும் - செய்த அவ்வினைகள் (செய்தபொழுதே) ஈண்டு முழுதுங்கெட்டொழிவனவாகலின்,—எங்கே பயன் அளிப்பன - பின்னின்று பயன் தருதல் செல்லாமையானும்,—வயல் இடும் தழையும் தின்னும் மரு

ந்தும் - செய்யின்கண் இட்ட தழைகளும் அருந்தப்பட்ட மருந்துகளும்,—கெட்டே பின் பலிக்கும் ஆ போல் - கெட்டுப் பின்னே பலிக்குமாறுபோல,—அழிந்தே பலன்களைப் பண்ணும் - கெட்டுப் பயன்றருதலே பொருத்தம்,—செய்க்கு இடும் தழையும் தின்னும் திரவியமதுவும் போல - வயலின்கண் இட்ட தழையுந் தின்னப்பட்ட பதார்த்தங்களும் போல,—உய்த்திடும் செய்தி கெட்டே - முயற்சியாளுகிய வினைகெட்டே,—பலத்தை உறுவிக்கும் என்னின் - பலத்தைப் பொருந்தச் செய்யுமென்னின்,—வைத்திடும் சோறும் பாக்கும் - வைத்திடப்பட்ட சோறு முதலிய வுணவுகளும் பாகடைமுதலியனவும்,—அருந்தினர் வயிற்றின் மாய்ந்தால் - உண்டார் வயிற்றின்கண் மாயப்பெற்றால்,—உனக்கு மெய்த்திடும் பலம் - உனக்கு மெய்யின்கண்ணதாய் வரும் பலம்,—மலம் அலால் வேறும் உண்டோ - மலமன்றி வேறில்லை ஆதலின் (கெட்டவை பயன்றருமென்பது அங்ஙனஞ் சிலவற்றினன்றி யாண்டுஞ் செல்லாமையானும்) என்க.

செய்க்கிடுந் தழையுந் தின்னுந் திரவிய மதுவும்போல வுய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டேயுறுவிக்கும் பலத்தை யென்றது, அனுவாதஞ்செய்து கொண்டது.

மெய்த்திடும் பலம் மெய்யின்கண்ணதாய் வரும் பலம்.

அற்றேல், கெட்டுப்பயன்றருதல் சிலவற்றினுயினுங் காணப்படுதலின் வினையுமவ்வாறுகெட்டுப் பயன்றருமென்பது அமைவுடைத்தென்பாரை நோக்கி அதனை மறுத்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (கஎ - கஅ)

திரவிய முவமை யன்று செய்திக்கட் டிரவி யங்கள்
விரவிய விடத்தே வீந்து பலந்தரு மிம்மை யம்மை
பரவிநீ பார்நீ ரங்கி பாத்திரத் திட்ட வெல்லாங்
கரவிடு மிங்கே யெங்கே பலன்கொளக் கருதி னுயே.

(இ-ள்.) திரவியங்கள் - ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய தழைமுதலிய பொருள்களும்,—விரவிய இடத்தே வீந்து - தாங்கிடந்த விடத்தே கெட்டு,—பலம் தரும் - ஆண்டே பயன்றருவனவாம்,—இம்மை அம்மை - (வினை அவ்வாறன்றி) இவ்வுடம்பிற் செய்வது ஈண்டே கெட்டு மற்றோருடம்பிற் பயன்றருமாகலின்,—செய்திக்கண் திரவியம் உவமை அன்று - வினைக்குத்திரவியம் உவமை ஆகாமையானும் (அற்றேல் சேர்ந்தவிடத்திற் பயன்றராது கேடுமாத்திர முடைய பொருள்களும் பலவுளவாகலின் அவை மற்றோரிடத்திற் பலிக்குமெனக் கொண்டு அவற்றோடு உவமிக்க அமையுமெனின்),—அங்கி பாத்திரத்து இட்ட நீர் எல்லாம் இங்கே கரவிடும் - (ஓரிடத்திற் கெட்ட பொருண் மற்றோரிடத்திற் பலித்தலில்லையென்பது) தீயோழுகக்காய்ந்த கலத்தில் வாக்கிய நீர் முதலியன ஈண்டுச் சுவறலின்கட் காணப்படுதலா

றும்,—எங்கே பலன் கொளக் கருதிறுயே - வேறிடத்திற் பயனுதற் குரிய வினை தானே பயனுகி வருமென்றல் கூடாது,—நீ பரவிப் பார் - (இக்வுண்மையை) நீ புடைபட வொற்றி ஆராய்வாயாக என்க.

செய்திக்கென்பது செய்திக்கண்ணென உருபுமயக்கம்.

பரவிப்பார்த்தல் புடைபட்வொற்றியாராய்தல்.

அற்றேல், இம்மையம்மையாதல்பற்றி வேறிடமென வேண்டாம், இருமையினும் வினைசெய்தாரின் வேற்றுமையின்மையிற் செய்தார்வினை செய்தவறிவின் கண்ணே யடங்கிச் செய்க்கிடுந் தழை முதலியனபோல ஆண்டே பயனைத் தோற்றுவிக்குமென அமையுமாகலின் திரவிய மூவ மையன்றென மறுத்தல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி, அதனைப் பரி கரித்தற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (கக)

செய்தவர் மனத்தே யெல்லாச் செய்தியுங் கிடந்து பின்ன
ரெய்தவே பலன்க ளீனு மென்றிடி னிருஞ்சு வர்க்கம்
பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புந்தியிற் கிடந்து போந்த
தையனே யழகி துன்சொ லிந்திர சால மாய்த்தே.

(இ-ள்.) செய்தவர் மனத்தே - வினைசெய்தவர் மனத்தின்கண் ணே,—எல்லாச் செய்தியும் கிடந்து - எல்லாவினைகளுந் தங்கி,—பின் னர் எய்தவே பலன்கள் ஈனும் என்றிடின் - பின்னர்ப் பொருந்தவே பய ன்தருமெனின்,—இருஞ் சுவர்க்கம் பொய்யர் வாழ் நரகம் பூமி - (வினைக் குப்பயனுவன) பெரியதுறக்கம் பொய்யர் வாழ்கின்ற நிரயம் நிலமென் னும் இவற்றுட்பட்ட பல்வேறுவகைப் புவனபோகங்களாமன்றே,— புந்தியிற் கிடந்து போந்தது - (அவையனைத்தும் வயலின் விளைவுபோல) ஆன்மபோதத்தின்கட் கிடந்து உளவாமென்றல்,—ஐயனே உன் சொல் அழகிது - ஐயனே உனதழகிதாய சொன்மாத்திரையேயன்றி,—இந்திர சாலம் ஆய்த்தே - பொருள்படாது என்க.

ஐயனேயென்பது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி.

செய்தவர்மனத்தைக் கூறவே, இனம்பற்றி எற்போர்மனமுங் கொள் ளப்படும்; அற்றாகலினன்றே, மறுத்தற்கட் புந்தியிற்கிடந்து போந்த தெனப் பொதுவகையானெடுத்தோதி விடுத்ததூஉ மென்க. (உ0)

தானஞ்செய் பொருட ரித்தோர் செய்தவர் தக்க செய்தி
யூனம்பின் றுறவே காண்டும் பலமுறு விப்பான் வேண்டு
மீனமில் செய்தி யீச னிடும்பணி யிவைநாஞ் செய்தா
லூனங்க ளதிக நோக்கி நுகர்விப்பன் வினைநோய் தீர.

(இ-ள்.) (அற்றேல் அவ்வச்செய்தி அவ்வச்செய்ப்படுபொருளிற் கிடந்து பின்னர்ப் பயன்தருமெனக்கோடுமெனின்) தானம் செய்பொ

ருள் - தானஞ்செய்யப்பட்டபொருள் முதலியவும்,—தரித்தோர் - அவற்றை எற்றோரும்,—செய்தவர் - ஈந்தவரும்,—தக்க செய்தி - தக்க செய்தியுமாகிய அனைத்தும்,—பின் ஊனம் உறவேகாண்டும் - நிலைபேறின்றிக் கெட்டொழிவனவேயாகலான்,—பலம் உறுவிப்பான் வேண்டும் - (நிலைபேறுடையனாய்ப்) பயன்றரு முதற்கடவுள் வேறு வேண்டப்படும் (அற்றேல் முதற்கடவுள் பயன்றருதற்கு இயைபென்னையெனின்),—ஈனம் இல் செய்தி - குறைவில்லாத முயற்சியாவது,—ஈசன் இடும் பணி - (முன்னை வினை அனுபவித்தற்பொருட்டுத் தரப்படு) முதல்வனதேவல்வினையாகலான்,—இவை நாஞ் செய்தால் - அதனை நாமாக முனைத்து நின்று செய்தால்,—நூனங்கள் அதிகம் நோக்கி - (அது தீர்தற்பொருட்டு அச்செய்தியானுய) பாவபுண்ணியங்களை அறிந்து,—வினை நோய் தீர நுகர்விப்பன் - அவை தீர்தற்குரிய பயன்றருதல் அவ்வேவுவானுக்குக் கடப்பாடு என்க.

தானஞ்செய்பொருளென்றது உபலக்கணம்.

அற்றேல், இச்செய்தி ஈசனிடும் பணியென்றற்குப் பிரமாணமென்னையெனின் அதுகாட்டுதற்கன்றே வருஞ்செய்யுளெழுந்ததென்பது.

உலகுடல் கரணங் கால முறுபல நியதி செய்தி
பலவிவை கொண்டு கன்மம் பண்ணுவ துண்பதாகு [ளா
னிலவிடா திவைதாஞ் சென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திக் கொள்
தலகிலா வறிவ னாணை யணைத்திடு மருளி னாலே.

(இ-ள்.) உலகு - வினைமுதற்காரகமாகியவுயிர்,—உடல் - இடமாகியவுடலும்,—கரணம் - கருவிகளாகியகரணமும்,—காலம் - முக்காலங்களுள் ஒன்றாகியகாலமும்,—உறு பலம் - பொருந்திய செயப்படுபொருளாகிய பலமும்,—நியதி - இன்னதற்காக இது பயனாகவென்பவைகளாகிய நியதியும்,—செய்தி பலவிவை கொண்டு - செயலாய செய்தியும் ஆகிய எழுகாரகங்களுந் தனக்குத்துணையாகக்கொண்டு,—கன்மம் பண்ணுவது உண்பது ஆனால் - வினைகளை ஈட்டலு நுகர்தலுமுடைத்தென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின்,—இவைதாம் சென்று நிலவிடாது - (உயிரையின்றி அமைந்து தொழிற்படமாட்டாத சடமாகிய) அக்காரகங்கள் தாமே கூடமாட்டா,—உயிர் நினைந்து நிறுத்திக் கொள்ளாது - (அவற்றை யின்றியறியமாட்டாத சிற்றறிவுடைய) அவ்வுயிர் தானே கருதி நிறுத்திக் கொள்ளாது (இங்ஙனமாகலிற் பாரிசேடவளவையானே),—அலகு இலா அறிவன் - அளவிட்டறிதற்கரிய சுதந்திரவறிவனாகிய முதல்வனே,—ஆணை அருளினாலே - தனதாணையாகிய திருவருளால்,—அணைத்திடும் - அவற்றை அவ்வவ்வுயிர்க்குப் பொருத்திச் செய்விப்பன் என்பது பெறப்படுதலின் அச்செயலெல்லாம் அவன்பணியேயாம் என்க.

ஆதலாலச்செயலெலா மவன்பணியேயென்பது குறிப்பெச்சம்.

ஈண்டு உடலென்றது உயிர்களை.

இன்னதற்காக இதுபயனாகவென்னும் இரண்டு காரகங்களையும் நியதியென்பதனாற் றழீஇயினர்.

பண்ணுவதன்பதென்றுமொருமைகள் அத்தொழின்மேனின்றன

அற்றேல், அப்பணி ஞானங்களதிகமாமாறு யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும் (௨௨)

ஒழுக்கமன் பருளா சார முபசார முறவு சீலம்
வழுக்கிலாத் தவந்தா னங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை
யழுக்கிலாத் துறவ டக்க மறிவொடர்ச் சித்த லாதி
யிழுக்கிலா வறங்க ளானா லிரங்குவான் பணிய றங்கள்.

(இ-ள்.) ஒழுக்கம் - உலகத்தோடொட்டவொழுகுத லுடைமையும்,—அன்பு - யாவர்மாட்டுங் காதலுடைமையும்,—அருள் - கருணையுடைமையும்,—ஆசாரம் - வேதாகமங்களின் விதித்தவாறு அனுட்டித்தலுடைமையும்,—உபசாரம் - தக்கோர் மாட்டுச்செய்யும் உபசரிப்புடைமையும்,—உறவு - யாவர்மாட்டுங்கலப்புடைமையும்,—சீலம் - நற்குணமுடைமையும்,—வழுக்கு இலாத்தவம் - (ஐம்பொறியடக்கல் விரதங்காத்தன் முதலிய) வழுவுதல் இல்லாத தவமுடைமையும்,—தானங்கள் - தக்கோர்மாட்டு உவகையோடு செய்யுந்தானங்களுடைமையும்,—வந்தித்தல் - தன்னின்மூத்தார்மாட்டு வழிபாடுடைமையும்,—வணங்கல்-வணங்குதலுடைமையும்,—வாய்மை - மெய்ம்மையுடைமையும்,—அழுக்கு இலாத்துறவு - (பிறர்மனை விழையாமை வரைவின்மகளிர் விழையாமை முதலிய) குற்றமில்லாத ஆண்டகைமையுடைமையும்,—அடக்கம் - தீநெறிக்கட்செல்லாது அடங்குதலுடைமையும்,—அறிவொடு - தக்கன இவை தகாதன இவையெனப் பகுத்தறிதலுடைமையும்,—அர்ச்சித்தல் ஆதி - தன்னின் மூத்தார்மாட்டு அர்ச்சித்தலுடைமையுமாகிய பதினாறும் மற்றும் அவைபோல்வனவுமாகிய,—இழுக்கு இலா அறங்கள் ஆனால் - குற்றமில்லாத நன்மைகள் ஒருவனுக்கு உளவாயின்,—இரங்குவான் பணி-இரங்குவானது பணியாகிய அம்முயற்சி,—அறங்கள் - அறமாய்முடியும் என்க.

எனவே, இவ்வொழுக்கமுதலியவற்றை மறுதலைத்த தீமைகள் ஒருவனுக்குளவாயின், அம்முயற்சி பாவமாய் முடியுமென்பதூஉம் பெற்றாம்.

ஒழுக்கமென்றது ஈண்டு உலகத்தோடொட்ட வொழுகுதலை.

ஈண்டுத் துறவென்றது எல்லாநிலையினுஞ் சேறற்குரிய பிறர்மனை விழையாமை வரைவின் மகளிர் விழையாமை முதலிய ஆண்டகைமையேயென்றுணர்த்துவார், அழுக்கிலாவென விசேடித்தார்.

அறிவாவது தக்கனவுந் தகாதனவும் பகுத்தறிதல்.

இனமலர் கையிற்கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றி யென முன்வருதலின், ஈண்டு வந்தித்தல் வணங்கல் அர்ச்சித்தலென்பன தன்னின் மூத்தார்மாட்டுச் செய்வனவற்றையெனக் கொள்க.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

இவ்வொழுக்க முதலியவெல்லாம் இயமநியமமென்னும் இருவகையு ளடங்கி அறஞ்செய்வார்க்கெல்லாம் பொதுவகையான் வேண்டப்படு மங்கமாகலின் இவற்றை வேறெடுத்தோதினர். (உரு)

மனமது நினைய வாக்கு வழுத்தமந் திரங்கள் சொல்ல
வினமலர் கையிற் கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றிச்
சினமுத லகற்றி வாழுஞ் செயலற மானல் யார்க்கு
முனமொரு தெய்வ மெங்குஞ் செயற்குமுன் னிலையா மன்றே.

(இ-ள்.) சினம் முதல் அகற்றி - (அவ்வொழுக்கமுதலிய நன்மை களையுடையனாய்) அவற்றை மறுதலைத்த தீமைகளை நீக்கி ஒழுகுவா னொருவனுக்கு,—அங்கு இச்சித்த தெய்வம் - தன்கருத்துக்கு இயைந்த தொரு கடவுளை,—மனமது நினைய - மனத்தானினைந்து,—வாக்கு வழுத்த மந்திரங்கள் சொல்ல - வாக்காற்றுதித்து மந்திரங்களை உச் சரித்து,—கையில் இனமலர்கொண்டு - கைகளால் இனமாகிய மலர்களைக் கொண்டு அர்ச்சித்து,—போற்றி வாழும் செயல் அறம் ஆனல் - வழி பட்டு வாழுஞ் செயலாகிய அறமும் உளதாயின்,—யார்க்கும் முனம் ஒரு தெய்வம் - முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம் பொருளாகிய சிவ பிரானே,—எங்கும் செயற்கு முன்னிலையாம் அன்றே - அத்தெய்வத்தி னிடமாக நின்று அச்செயலை ஏற்றுக்கொண்டு பயனுதவும் என்க.

போற்றி வாழுஞ்செயலெனவியையும்.

அகற்றியென்பது பெயர்; அகற்றிக்கென்னு நான்கனுருபு விகாரத் தாற்றொக்கது.

சினமுதலகற்றுதல் கூறவே, ஒழுக்க முதலியவுடைமை பெற்றும்.

மேற்கூறிய வொழுக்க முதலிய வங்கங்கட்கு ஈண்டுக் கூறியவறம் அங்கியாகலின் உடனெடுத்தோதினர்.

அற்றேல், வழிபட்டார்க்கு வழிபடப்பட்ட அவ்வத்தெய்வமே பயன் கொடுக்குமென்றுற்படும் இழுக்கென்னை யென்பாரை நோக்கி யெழுந் தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (உச)

யாதொரு தெய்வங் கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே
மாதொரு பாக னார்தாம் வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள்
வேதனைப் படும்இ றக்கும் பிறக்குமேல் வினையுஞ் செய்யு
மாதலா னிவையி லாதா னறிந்தருள் செய்வ னன்றே.

(இ-ள்.) (நால்வகையோனியுள் ஒருயோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப்பன யாவை அவையெல்லாஞ் சிவவர்க்கம் அவ்வாறு பிறத்தலில்லது யாது அது பதிப்பொருளென்னும் இதுவொன்றே வினைச்செயல்களான் வேற்றுமை அறியவாராது அவ்விரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமையறிய நிற்பதாகலின்) மற்று அத்தெய்வங்கள் - வினைத்தேவரெல்லாம்,— வேதனைப்படும் - அங்ஙனம் வேதனையுற்று,—இறக்கும் பிறக்கும் - இறத்தல் பிறத்தலேயன்றி,—மேல் வினையும் செய்யும் ஆதலான் - மேலேயும் வினைசெய்தல் கேட்கப்படுதலானும்,—இவை இலாதான் - அவ்வினைகள் இல்லாதவன் சிவபிரானேயாகலானும்,—மாது ஒரு பாகனார் தாம் - அச்சிவபிரானொருவனே (வினைவயத்தனாதலின்றி),—யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர் - (நீர் எவ்விடத்தே) யாதொரு தெய்வத்தைப் பொருளாகக் கொண்டீராயினும்,—ஆங்கே அத்தெய்வம் ஆகி வருவர் - அவ்விடத்தே அத்தேவரிடமாகநின்று,—அறிந்து அருள் செய்வன் அன்றே - (உயிர்கட்கு அவற்றை) அறிந்து கூட்டவல்லுவன் (வினைத்தேவர் அதுசெய்யமாட்டாரென்பது தானே போதரும்) என்க.

மற்று வினைமாற்று.

பொதுவகையானெடுத்துக்காட்டிச் சிறப்புவகையாற் கூறினாராகலிற் பால்வழுவின்மையுணர்க.

அற்றேல், ஒருவரை வழிபட மற்றொருவர் பயன்கொடுத்தல் உலகத்திற் கண்டிலமென்பாரை நோக்கி அதுகாட்டுதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உ௫)

இங்குநாஞ் சிலர்க்குப் பூசை யியற்றி னிவர்க ளோவந்
தங்குவான் றருவா ரன்றே லத்தெய்வ மத்த னைக்கா
ணெங்கும்வாழ் தெய்வ மெல்லா மிறைவனா ணையினா னிற்ப
தங்குநாஞ் செய்யுஞ் செய்திக் காணைவைப் பால ளிப்பன்.

(இ-ள்.) சிலர்க்கு இங்கு நாம் பூசை இயற்றினல் - பசுப்பார்ப்பார் தந்தைதாய் முதலாயினாரை இம்மைக்கண்ணே நாம் வழிபட்டால்,— இவர்களோ வந்து அங்கு வான் தருவார் அன்றேல் - அஃதறிந்து மறுமைக்கட் பயன்றருங்கடவுள் வேறென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின்,—அத்தெய்வம் அத்தனைக்காண் - ஈண்டும் அவ்வாறுதல் அமையும் (அற்றேல் தம்மை வழிபட்டார்க்கு அவ்வத்தேவரே எதிர்தோன்றி நின்று பயன் கொடுத்தாரெனவும் ஆண்டாண்டுக் கேட்கப்படுதலின் அவரும் அதற்கு வல்லுவர்போலுமென மலையற்க அரசனாணையே அமைச்சர் முதலாயினார் மாட்டு நின்று பிறர்க்களிக்குமாறுபோல),—இறைவன் ஆணையினால் எங்கும் வாழ் தெய்வம் எல்லாம் நிற்பது - முதல்வனே தன்னாணையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கும் அவ்வக்கடவுளர் மாட்டுவைத்து,—அங்கு நாம் செய்யும் செய்திக்கு - அவ்விடத்து நாஞ்செய்யுஞ்

செய்நிக்கு,—ஆணைவைப்பால் அளிப்பன் - அவ்வழித்தாகப் பயன் கொடுப்பன் (அவ்வாறன்றித் தாமே வினைத்துடக்கிற்பட்டுப் பரதந்திரராய் நிற்கும் அக்கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன் கொடுக்குமாறு யாண்டையது) என்க.

அற்றேல், அவ்வக்கடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக்கொண்டு பயனளிப்பனாயிற் பசுபுண்ணியமுஞ் சிவபுண்ணியமாவான் செல்லும்போலுமெனின்,—பசுபுண்ணியஞ் சிவபுண்ணியமெனப் பாகுபட்டது செய்வோர் கருத்துவகையானன்றிக் கொள்வோர் கருத்துவகையானன்றாகலாற் செல்லாதெனவிடுக்க.

நிற்பதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது.

இவை நான்கு செய்யுளானும், ஈசனிடும்பணி நாஞ்செய்தலான் ஞானங்களதிகமாமாறும் அவை நோக்கி நுகர்விக்குமாறும் பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுந் தெரித்துணர்த்தப்பட்டன.

இனி அவை ஞானங்களதிகமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறுகின்றார்.

காண்பவன் சிவனே யானு லவனடிக் கன்பு செய்கை
மாண்பற மரன்றன் பாத மறந்துசெ யறங்க ளெல்லாம் [லான்
வீண்செய லிறைவன் சொன்ன விதியறம் விருப்பொன் றில்
பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும் பூசனை புரிந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) காண்பவன் சிவனே ஆனல் - (இத்துணையுங் கூறியவாற்றால் எனைக்கடவுளர் மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு) அளிப்பவன் சிவபிரானென்பது பெறப்படவே,—அவன் அடிக்கு அன்பு செய்கை - அவன்றிருவடியை வழிபடுதலே,—மாண்பு அறம்-நல்லதோர் அறமாம்,—அரன்றன் பாதம் மறந்து செய் அறங்கள் எல்லாம் - அவன்றிருவடியை மறந்து செய்கின்ற அறங்களெல்லாம்,—வீண் செயல் - வீணென்பது போதருதலானும்,—அறம் - புண்ணியமாவது,—இறைவன் சொன்ன விதி - (வேதாகமங்களின்) அவ்விறைவனால் விதிக்கப்படும் விதியாகலானும்,—விருப்பு ஒன்று இல்லான் - ஒன்றினும் விருப்பிலனாகியும்,—பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும் - (உயிர்கண்மாட்டுக் கருணை)பூண்டு விருப்பஞ் செய்கின்ற,—பூசனை புரிந்து கொள்ளே - (அவ்விறைவன்றிருவடிப்) பூசனையே ஒருதலையாகச் செய்யற்பாற்று என்க.

இல்லான் பூண்டனனென்பன முற்றெச்சங்கள்.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

அற்றேல், வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய இறைவன் திருமேனி கொண்டருளிய வழியுஞ் சுத்ததத்துவ புவனத்தினன்றி ஈண்டு வைகுதலின்மையின், அவனையீண்டுள்ளார் எங்ஙனங் கண்டு பூசிக்குமாறெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உஎ)

தாபர சங்க மங்க ளென்றிரண் டுருவி னின்று
மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க் கருளை வைப்ப
னீபரன் றன்னை நெஞ்சி னினைவையே னிறைந்த பூசை
யாய்பரம் பொருளை நாளு மர்ச்சிநீ யன்பு செய்தே.

(இ-ள்.) மாபரன் - (சதாசிவதத்துவத்தின் வைகும்) மாட்சிமை பெற்ற இறைவன்,—தாபர சங்கமங்கள் என்ற இரண்டு உருவில் நின்று - (புறத்தே திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந்) திருமேனியுந் திருவேடமுமாகிய இரண்டையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு நின்றும்,—பூசை கொண்டு மன் உயிர்க்கு அருளை வைப்பன் - ஈண்டுள்ளார் செய்யும் பூசையைக்கொண்டு அவர்க்கு அருள் செய்வன்,—நீ பரன்றன்னை நெஞ்சில் நினைவையேல் - நீ அவ்விறைவனை அகத்தே சிந்திப்பையாயின்,—நிறைந்த பூசை - (அவ்விறைவன் அவ்வகத்தே உயிரிடமாகக்கொண்டு நின்றும்) அந்நிறைந்த பூசையைக் கொண்டருளுவன்,—நீ ஆய் - (ஆகலான்) நீ அஃதறிந்து,—பரம்பொருளை நாளும் அன்பு செய்தே அர்ச்சி - பரம்பொருளை நாடோறும் அவ்விடங்களிற் பத்தி செய்து வழிபடுக என்க.

அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமு மறம தாகும்
பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்
வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி
நரரினிற் பாலன் செய்த பாதக நன்மை யாய்த்தே.

(இ-ள்.) (அறம் பாவங்கள் பயன்றருவது கொள்வாரது வன்மை மென்மைபற்றியன்றிச் செய்வாரது வன்மை மென்மை பற்றியாதல் செய்வினைகளது வன்மை மென்மை பற்றியாதல் அன்றாதலின்) அரன் அடிக்கு அன்பர் செய்யும் பாவமும் அறமது ஆகும் - முதல்வன் திருவடிக்கு அன்புடையார் செய்யும் பாவச்செய்கை அறமாய் முடியும்,—பரன் அடிக்கு அன்பு இலாதார் புண்ணியம் பாவம் ஆகும் - முதல்வன் திருவடிக்கு அன்பிலார் செய்யும் புண்ணியச்செய்கை பாவமாய் முடியும் (என்பதற்கு),—வரம் உடை தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை ஆகி - (கடவுளரில்) வரங்கள் பெற்ற தக்கன் செய்த பெரிய யாக புண்ணியம் பாதகமாய் (முடிதலாகிய உடம்பாட்டானும்),—நரரினில் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை ஆய்த்தே - மாநுடரில் இளமைபெற்ற சண்டேசநாயனார் செய்த கொலைப்பாதகம் புண்ணியமாய் (முடிதல் ஆகிய எதிர்மறையானும் அவ்விருவருமே சான்றுகளாலுஞ் சிவபிரானையே அர்ச்சிக்கற்பாற்று) என்க.

இவை மூன்று செய்யுளாலும் தானங்களதிகநோக்கி நுகர்வித்தற் கட்பமும் விசேடங் கூறப்பட்டது.

இத்துணையும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றியாசங்கித்துப் பரிகரித்து இருவினைகளதியல்பு கூறுமுகத்தானும், அவை இறைபணியாமாறு கூறுமுகத்தானும், அவற்றை நாஞ்செய்யுமாறு கூறுமுகத்தானும், அவை பயன்படுமாறு கூறுமுகத்தானும், தாமே மருவிடா வடிவுங் கன்ம பலங்களு மறுமைக்கண்ணே என்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

இனித் தரணியோடு தராபதிபோலென்ற உவமைப்பொருளைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (உக)

மறைகளீ சன்சொ லச்சொல் வழிவாரா வுயிரை வைக்குஞ்
சிறைகண்மா நிரய மிட்ட பணிசெய்வோர் செல்வத் தோடு
முறையுமா பதிக ளும்ப ருலகங்கள் யோனிக் கெல்லா
மிறைவனா ணையினா லின்பத் துன்பங்க ளியைவ தாகும்.

(இ-ள்.) மேற் கூறியவாற்றான் இருவினை முதலாயின அழிவெய்துவனவாகலானும் இதமகிதங்களெல்லாஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக்கோடலானும் அவனே இன்பத்துன்பங்கள் ஈவனென்பது போந்தது அதுவன்றியும்) மறைகள் ஈசன் சொல் - வேதாகமங்களாவன சிவபிரான் கற்பித்தருளிய வாய்மொழியே,—மா நிரயம் - பெரிய நரகமாவது,—அச்சொல் வழிவாரா உயிரை - அம்மொழி வழி நடவாதாரை,—வைக்கும் சிறைகள் - (தண்டித்தற்பொருட்டு) அவனால் அமைக்கப்பட்ட சிறைக்களமே,—உம்பர் உலகங்கள் - துறக்க வுலகமாவது,—இட்ட பணி செய்வோர் - அம்மொழி வழி நடப்போரை,—செல்வத்தோடும் உறையும் மா பதிகள் - வாழ்வித்தற்பொருட்டு (அவனால்) அமைக்கப்பட்ட கோ நகரமேயாகலானும், - யோனிக்கெல்லாம் இன்பத்துன்பங்கள் - உயிர்கட்கு இன்பத்துன்பங்கள்,- இறைவன் ஆணையினால் இயைவதாகும் - அவனாணையால் ஆகற்பாலனவே என்க.

இயைவதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேனின்றது. (௩0)

ஆணையா லவனி மன்ன னருமறை முறைசெய் யாரை
யாணையிற் றண்டஞ் செய்து மருஞ்சிறை யிட்டும் வைப்ப
னாணையின் வழிசெல் வோருக் கரும்பதி செல்வ நல்கி
யாணையும் வைப்ப னெங்கு மாணையே யாணை யேகாண்.

(இ-ள்.) அவனி மன்னன் - உலகத்து வேந்தர்,—ஆணையால் அருமறை முறை செய்யாரை - ஆணையாற்கிளந்த தமது அரிய மொழிவழி நடவாதாரை,—ஆணையின் தண்டஞ் செய்தும் அருஞ் சிறை இட்டும் வைப்பன் - ஆணையினால் ஒறுத்துப் பொறுத்தலரிய சிறைக்களப்படவும் வைப்பர்,—ஆணையின்வழி செல்வோருக்கு - அம்மொழிவழி நடப்போரை,—அரும் பதி செல்வம் நல்கி ஆணையும் வைப்பன் - பெரிய

பரியுஞ் செல்வமும் ஈந்து வாழ்வித்துத் தங்கீழ் அதிகாரஞ் செய்ய வைப்பர்,—எங்கும் ஆணையே ஆணையே காண் - அமைச்சர் முதலாயி னார்மாட்டு அவ்வாறு காணப்படும் ஆணையும் அவ்வேந்தரது ஆணையே யாம் (அதுபோல முதல்வன்மாட்டுங் கண்டுகொள்க) என்க.

ஈண்டு மறையென்றது மொழிமாத்திரையையுணர்த்தி நின்றது.

ஏகாரம் முன்னையது தேற்றம், பின்னையது அசைநிலை.

இஃது ஒட்டென்னுமலங்காரம்-

அற்றேல், அரசனாணை வேறன்வழி இறைவனாணையே யாண்டு மென்றல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி அஃதுணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௬௧)

அரசனுஞ் செய்வ தீச னருள்வழி யரும் பாவங்க
டரையுளோர் செய்யிற் றீய தண்டலின் வைத்துத் தண்டத்
துரைசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் தூயோர்
நிரயமுஞ் சேரா ரந்த நிரயமுன் னீர்மை யீதாம்.

(இ-ள்.) தரையுளோர் அரும்பாவங்கள் செய்யின் - இவ்வுலகத்துள் ளார் பெரும் பாதகங்கள் செய்திடின்,—தீய தண்டலின் வைத்து-(அரச னானவன்) கொடிய தண்டஞ் செய்து,—தண்டத்து உரை செய்து தீர்ப் பன் - (மேலும் பாவஞ்செய்யின் இத்துணையினன்றி இன்னுங் கொடி தாகச் செய்வலெனத்) தண்டத்தையெடுத்துச் சொல்லி (அச்சுறுத்தி) ஒழிப்பன்,—தூயோர் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் நிரயமுஞ் சேரார்-அறி வுடையார் பின்பு விதிவழி நடந்து நிரயத்தின் அழுந்தார்,—அந்த நிர யம் ஈது முன் நீர்மை ஆம் - அந்த நரகதண்டம் இவ்வரசதண்டம் போல முன்னுதற்கேதுவாகின்ற தன்மையுடையதாம் (இங்ஙனம் அரச தண்டம் வைத்தது நரகதண்டம் வாராமற் பாதுகாத்தற் பொருட்டும் நரகதண்டத்தை அறிவுறுத்தற்பொருட்டுமாகலான்),—அரசனும் செய் வது ஈசன் அருள்வழி-அவ்வரசனாணையும் முதல்வனாணையின் வழித்தாவ தன்றிச் சுதந்திரமன்று என்க.

பாவஞ்செய்யிற் றண்டலின் வைத்துத் தண்டத்துரைசெய்து தீர்ப் பன் நிரய முன்னீர்மையீதாமெனவே, புண்ணியஞ்செய்யின் அதற்குரிய வரிசையின் வைத்துத் தீர்ப்பன் அந்தத் துறக்கமுன்னீர்மை யீதாமென் பதூஉம் பெற்றாம்.

நிரயமுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

தண்டத்துரைசெய்தலாவது மேலும் பாவஞ்செய்யின் இத்துணையி னன்றி இன்னுங் கொடிதாகச் செய்வலென அத்தண்டத்தை யெடுத் துச் சொல்லி அச்சுறுத்துதல்; சரியையன்வழித் தன்னுருபு நிலையாது

வருதல் இலேசாற்கொள்க; மோனையெழுத்துக்கேற்பத் தண்டமாகிய துரையைச் செய்தெனினு மமையும்; துரை மிகுதிப்பாடு; அது என்னுடைய * "துரைமாண்டவா பாடி" என்பதனானுமறிக.

முன்னீர்மை எதுப்பெயரோடு முடிந்த வினைத்தொகை; நீர்மையுடையதனை நீர்மையென்றுபசரித்தார்.

இவைமூன்றுசெய்யுளானும் தராபதிபோலத் தருமாறு தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல், பாவமாத்திரையேயன்றிப் புண்ணியத்தையுந் தீர்த்தலெற்றுக்கெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். (கூஉ)

அருளினா லுரைத்த நூலின் வழிவாரா ததன்மஞ் செய்யி
னிருளுலா நிரயத் துன்பத் திட்டிரும் பாவந் தீர்ப்பன்
பொருளுலாஞ் சுவர்க்க மாதி போகத்தாற் புணியந் தீர்ப்பன்
மருளுலா மலங்க டீர்க்கு மருந்திவை வயித்திய நாதன்.

(இ-ள்.) அருளினால் உரைத்த நூலின் வழிவாராது - கருணையினால் உரைத்தருளிய வேதாகம நூல்வழி நில்லாது,—அதன்மம் செய்யின்-பாவஞ்செய்யின்,—இருள் உலாம் நிரயத் துன்பத்து இட்டு - இருள் செறிந்த நரகத்திட்டுத் துன்பத்தினை நுகர்வித்து,—இரும் பாவந்தீர்ப்பன் - பெரிய பாவத்தினை ஒழிப்பன்,—பொருள் உலாம் சுவர்க்கம் ஆதி போகத்தால் - அதிசயப்பொருள்கடங்கிய துறக்க முதலியவற்றின் வைத்து இன்பத்தினை நுகர்வித்து,—புணியந் தீர்ப்பன் - (நூல்வழி நின்று அருள்வழி நில்லாமையாகிய) புண்ணியத்தினை ஒழிப்பன்,—வயித்தியநாதன் - சிவபிரானாகிய வயித்தியன்,—மருள் உலாம் மலங்கள் - பந்தமுறுதற்கேதுவாகிய பாவபுண்ணிய மிரண்டும்(உயிர்க்குநோயாகலின்),—தீர்க்கும் இவை மருந்து - (அந்நோய்) தீர்த்தற்குரிய இன்பத்துன்பங்கள் மருந்தாம் என்க.

இஃது ஏகதேசவுருவகம். (கூகூ)

மருத்துவ னுரைத்த நூலின் வழிவரிற் பிணிகள் வாரா
வருத்திடும் பிணிக டப்பிற் றப்பிய வழியுஞ் செய்யத்
திருத்தினன் மருந்து செய்யா துறும்பிணி சென்றுந் தீர்ப்ப
னுரைத்தநூற் சிவனு மின்னே யுறுங்கன்ம மூட்டித் தீர்ப்பன்.

(இ-ள்.) நூலின் உரைத்த வழி வரின்-வாகடநூலின் உணர்த்திய வழி ஒழுகின்,—பிணிகள் வாரா - பிணிகள்வந்தணுகா,—தப்பின் - தப்பியவழியொழுக,—வருத்திடும் பிணிகள் - அங்ஙனம் ஆன்மிகத்தானும்

* திருவாசகம், திருத்தோணோக்கம், ௭-கச.

பௌதிகத்தாலும் வரும்பிணிகளை,—செய்ய மருந்து திருத்தினன்-அதற்குத் தக்கமருந்துகளைத் திருத்தியும்,—தப்பிய வழியுஞ்செய்யாது-தப்பிய வழி ஒழுகாதிருப்பவும், -உறும் பிணி-தைவிகத்தான் வரும் பிணிகளை,—சென்றும் தீர்ப்பன் மருத்துவன் - (அவற்றிற்குத் தக்க வுபாயங்களாகிய தானம் பூசை ஓம முதலாயினவைகளிற்)செலுத்தியுந் தீர்த்திடுவன் மருத்துவன்,—இன்னே உரைத்த நூற்சிவனும் - இவ்வாறே வேதாகமங்களினுணர்த்தியவண்ணம் சிவபிரான்,—உறும் கன்மம் ஊட்டித் தீர்ப்பன் - உயிர்கட்குவரும் இருவினையைப் பலதிறத்தானும் ஊட்டித் தீர்ப்பன் என்க

மேலுருவகஞ் செய்ததனைத் தெரித் துணர்த்தியவாறு.

தப்பியவழியுமென்ற வும்மை இழிவு சிறப்பின்கண்வந்தது.

திருத்தினனென்பது முற்றெச்சம்.

நன்மருந்தென்பதூஉம் பாடம்.

சென்றும் உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று; சென்றுமென்புழி விவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது; * "குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கேதரும்" என்றாற்போல

அவற்றிற்குத் தக்கவுபாயங்களிலே யென்பது அவாய் நிலையான் வந்தது; அவ்வுபாயங்களாவன:—தானம் பூசை யோமமுதலாயின.

செய்யாதென்று மெதிர்மறை செயவெனெச்சத்திரிபு.

அற்றாயினும், துன்பநுகர்ச்சியேயன்றி இன்பநுகர்ச்சியும் மருந்தோடொக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (கூச)

மன்னுளே சிலவி யாதி மருத்துவ னருத்தி யோடுந்
திண்ணமா யறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுஞ் சிலநோ யெல்லாங்
கண்ணிய கட்டி பாலுங் கலந்துடன் கொடுத்துத் தீர்ப்ப
னண்ணலு மின்பத் துன்ப மருத்தியே வினைய றுப்பன்.

(இ-ள்.) மருத்துவன்-மருத்துவனானவன்,—மன்னுளே சிலவியாதி-இவ்வுலகத்துள்ளார்க்கு உண்டாகிய சிலவியாதிகளை,—அருத்தியோடும் திண்ணமாய் - ஆதரவும் உறுதியுமுடையனாய்,—அறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடும் - அறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுவன்,—சிலநோயெல்லாம் - சிலவியாதிகளை, கண்ணிய கட்டி பாலும் உடன் கலந்து கொடுத்துத் தீர்ப்பன்-கருதப்படுஞ் சருக்கரையும் பாலும் மருந்தோடு விரவிக்கொடுத்துத் தீர்த்திடுவன்,—அண்ணலும் - (அங்வாறே) முதல்வன்,—இன்பத்துன்பம் அருத்தியே வினை அறுப்பன் - இன்பத்துன்பங்களாகிய மருந்தை நுகர்வித்து இருவினையாகிய நோயைத் தீர்ப்பன் என்க.

---

* திருக்குறள், வெஃகாமை. செ - க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் தரணிபோலத் தருமாறு தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

இனி, அண்ணலருத்துமவ் வின்பத்துன்பங்களை உயிருருந்து முறைமை எவ்வாறென்பார்க்கு இன்பத் துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவது போவதாமாறு கூறுகின்றார். (கரு)

பூதனா சரீரம் போனாற் புரியட்ட ரூபந் தானே
யாதனா சரீர மாகி யின்பத்துன் பங்க ளெல்லா
நாதனா ராணை யுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கந் துய்த்துத்
தீதிலா வணுவா யோனி சேர்ந்திடுஞ் சீவனெல்லாம்.

(இ-ள்.) பூதனாசரீரம் போனால் - இத்தூலவுடம்பு கழிந்தவழி,— புரியட்ட ரூபந்தானே - (தானுமுடன் கழிதலின்றி நிலைபெற்றுள்ளதாகிய) சூக்குமவுடம்பினின்றும்,—யாதனா சரீரம் ஆகி - (அவ்வினைப்பயன்களை அநுபவித்தற்குரிய) வெவ்வேறுடம்புகளுளவாதலான்,—சீவன் எல்லாம் - உயிர்களெல்லாம்,—நாதனார் ஆணை உய்க்க - (அவ்வுடம்பொடு) நாதனாராணைசெலுத்த (ச் சென்று),—சுவர்க்கமொடு நரகு இன்பத்துன்பங்களெல்லாந் துய்த்து-துறக்க நிரயத்தின்பத்துன்பங்களை நுகர்ந்து,— தீது இலா அணுவாய் - (பின்பு அவ்வினைச்சேடம் அநுபவித்தற்பொருட்டுக்) குற்றமில்லாத சூக்குமவுடம்பொடு (நிலத்திற்சென்று),—யோனி சேர்ந்திடும் - கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படும் என்க.

ஆகியென்பது காரிய காரணப் பொருள்பற்றி வருஞ் செயவெனெச் சத்திரிபு.

பொன்விலங்கு போறலின் துறக்க வுடம்பையும் யாதனா சரீர மென்றார்.

நிலவுலகத்து வரும்போது அணுவாயோனி சேர்ந்திடுமெனவே, துறக்கநிரயங்களிற் செல்லும்போதும் யாதனாசரீரத்தைப்பற்றியே செல்லுமென்பது பெற்றாம்.

இங்ஙனம் பூதனாசரீரம் போனவழி யாதனாசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் யாதனாசரீரம் போனவழிப் பூதனாசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் காலமிடையீடில்லைபோலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யுளெழுந்ததென்பது. (கசு)

உடல்விடா யோனி பற்றி யுதிப்பினு முதிக்கு மொன்றிற்
படர்வுறு துறும்பா வத்தாற் பாடாணம் போற் கிடந்து
கடனதாங் காலஞ் சென்றாற் கடுநர கதனில் வீழ்ந்தங்
கிடருறு முருவங் கன்மத் தளவினி லெடுக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) கன்மத்து அளவினில் - அவ்வவ்வினைகளது வன்மை மென்மைகட்கேற்ப,—உருவம் எடுக்கும் அன்றே - பூதனாசரீரம் போயவாறே

யாதனாசரீரத்தை எடாது மற்றுமோர் பூதனாசரீரத்தை எடுத்தலு முண்டு யாதனாசரீரம் போயவாறே பூதனாசரீரம் எடாது மற்றுமோர் யாதனாசரீரத்தை எடுத்தலுமுண்டு (ஆகலான்),—உடல் விடா யோனி பற்றி - இவ்வுடம்பினை விட்டு (மற்றோருடம்புக்கேதுவாகிய மற்றொரு) யோனியிற்றங்கி,—உதிப்பினும் உதிக்கும் - உதித்தல் இடைவிடாது நிகழ்தலுமுண்டு,—ஒன்றிற் படர்வு உறாது - ஒரு யோனியிலே தங்காது,—உறும் பாவத்தால் - மிகுந்தபாவத்தால்,—பாடாணம் போல் கிடந்து - பாடாணம்போற் சிறிதுகாலந்தங்கி,—கடனதாம் காலம் சென்றால்-முறைமையாய அக்காலஞ் செல்லுங்கால்,—கடு நரகதனில்வீழ்ந்து-கொடிய நிரயத்தின்கண் வீழ்ந்து,—அங்கு இடர் உறும் - அவ்விடத்துத் துன்புற்றுப் பிறத்தலாகிய இடை விட்டு நிகழ்தலுமுண்டு என்க.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

பாவப்பயன் கூறவே, இனம்பற்றிப் புண்ணியப்பயனு மவ்வாறுதல் பெறப்படும்.

அற்றேல், இறந்தவுயிர் தானே மீளப் பிறக்குமெனின்,—உடம்பு முதலியனவு மிறந்தவை தானே மீளத்தோன்றுமெனல்வேண்டும்; அஃதின்மையின், அதுவுமில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதி முதலியோர் கூறுங் கூற்றையாசங்கித்து உவமைமுகத்தாற் பரிகரித்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௧௭)

பன்னக மண்ட சங்கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வோர்
துன்னுதோல் முட்டை யாக்கை துறந்துசெல் வதுவே போல
வுன்னிய வுயிர்க ளேல வுடல்விட்டு வானி னூடு
மன்னிடு நனவு மாறிக் கனவினை மருவு மாபோல்.

(இ-ள்.) பன்னகம் துன்னுதோல் (துறந்து செல்வதுவே போல)-நெருங்கிய (முன்னைத்) தோலாகிய வுடலினைவிட்டுச்சென்று (மற்றொரு தோலாகிய வுடலினைப்பற்றும்) பாம்புபோலவும்,—அண்டசங்கள் முட்டை (துறந்துசெல்வதுவேபோல)-(முன்னை) முட்டையாகிய இடத்தினை விட்டுச் சென்று (மற்றோரிடத்தினைப் பற்றும்) பறவைகள் போலவும்,—பரகாயந்தன்னிற் பாய்வோர் யாக்கை துறந்துசெல்வதுவேபோல-(முன்னை)அச்சினைவிட்டுச் சென்று (மற்றோர் அச்சினைபற்றும்) பரகாயப் பிரவேசிகள் போலவும்,—உன்னிய உயிர்கள் - (முறையே) கருதப்படும் உயிர்கள் (தாம் வேறுகாது),—தூல உடல் விட்டு - தூல வுடலாகிய (முன்னை) உடம்பினைவிட்டு,—வானினூடு (சென்று) - வானேறிச் சென்று,—மன்னிடும் - (மற்றோருடம்பி) னிலைபெறும்,—நனவுமாறிக் கனவினை மருவும் ஆ போல் - நனவுணர்வுமாறிக் கனவுணர்வைத் தலைப்படுமாறுபோல் அறிவு வேறுபட்டு என்க.

சென்றென்பது சொல்லெச்சம்.

அறிவுவேறுபட்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

நனவுகனவென்பன ஆகுபெயர்.

பன்னகமுதலிய நான்குந் தான்வேறுதலின்றியுந் தன்னுடலும் இடமும் அச்சும் அறிவும் வேறுதற்கும் முறையேயுவமையாயின.

இவைமூன்று செய்யுளானும் இவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவதுபோவ தாமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இவ்வாறு இருவினையென்னையென்பது முதற் பன்னகமண்டச மென்பதீறாகக்கிடந்த முப்பத்துநான்கு செய்யுளும், இருவினையின்பத் துன்பத்தென்னு மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய பொருள்களை அவ்வம்மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி வகுத்துக் கூறினவெனக் காண்க. (௬அ)

தன்மமோ டதன்ம மாகித் தானிரு பயனுந் தந்து
நன்மைதீ மையினு மின்பத் துன்பினு நாடிக் காண
முன்னமே யான்மா வின்றன் மும்மலத் தொன்ற தாகிக்
கன்மமு மூலங் காட்டிக் காமிய மலமாய் நிற்கும்.

(இ-ள்.) முன்னமே ஆன்மாவின்றன் கன்மமுந்தான் - (இத்துணை யுங் கூறியவாற்றால்) முற்பிறவியிற் சதசத்தாகிய ஆன்மாவினாற் (செய் யப்படும்) கன்மமெனப்படுவது,—தன்மமோடு அதன்மமாகி - அறம்பாவ மென்று இருவகைத்தாய்,—இரு பயனும் தந்து - இருவகைக்கு முரிய பயன்றருதலான்,—மூலம் காட்டிக் காமிய மலமாய் - (செயப் படுபொருளாகிய தனக்கு) முதற்காரணமுண்டென்பது காட்டிக்கான் மிய மலமெனப்பட்டு,—மும்மலத்து ஒன்றதாகி - (பந்தமுறுத்துதல் ஒப்புமைமான்) மும்மலத்துள் ஒன்றென வுடன்வைத்தெண்ணப் பட்டு,—நன்மை தீமையினும் இன்பத்துன்பினும் - நன்மை தீமையாகிய காரணவேதுவானும் இன்பத்துன்பமாகிய காரிய வேது வானும்,— நாடிக் காண நிற்கும் - அனுமித்தறியுமாறு நிற்கும் என்க.

மூலகன்மங் காரியமாய்ப் பரிணமித்தன்றிப் பயன்றராமையின், ஏனையபோல வேறு வைத்தெண்ணப்படாதாயிற்று.

உம்மை சிறப்பு.

கான்மியம் காமியமென மரீஇயிற்று. (௬௯)

இருவினை யநாதி யாதி யியற்றலா னுகர்வா லந்தம்
வருமலஞ் சார்ந்து மாயா வுருவுகண் மருவி யார்த்துத்
தருசெயன் முறைமை யாலே தான்பல பேதங் காட்டி
யருவதாய் நின்ற ரன்ற னணையி னமர்ந்து செல்லும்.

(இ-ள்.) இருவினை நுகர்வால் இயற்றலால் வரும் - அவ்வினை தான் நாசோற்பத்தி பண்ணப்பட்டுச் சந்தானமாய் வருதலான்,—ஆதி அந்தம் அநாதி - (காரியப்பிரபஞ்சம்போல்) ஆதி அந்த முடைத்தாயும் பிரவாகாநாதியாய்,—மலம் சார்ந்து மாயா உருவுகள் மருவி-வினை ஆணவமல மாயாமலங்களின் காரியங்களோடுகூடி,—ஆர்த்துத் தருசெயல் முறைமையாலே - (உயிரைப்) பந்தித்துத் தனது காரிய வேறுபாட்டிற்கேற்ப,—தான் பல பேதம் காட்டி - (அவ்வவ்வுயிர்க்குப்) பலவேறு வகைப்பட்ட யோனிகளைத் தோற்றுவித்து,—அருவதாய் நின்று - சூக்குமமாய் நின்று,—அரன்றன் ஆணையின் அமர்ந்து செல்லும் - இறைவனாணையின் நடக்கும் என்க.

அரன்றனாணையினமர்ந்துசெல்லுமென்றது முடிந்தது முடித்தல்.

இவை இரண்டு செய்யுளானும் அவ்விருவினையின் சொரூபம் இதுவென்பது கூறப்பட்டது. (௪௰)

சங்கமந் தாப ரங்க டத்தங்கன் மத்துக் கீடா
வங்குரு யோனி மாறு மச்சுமா றுதிங் கென்னி
னிங்குமா நுடரி யற்றும் புண்ணியத் தின்ப வீட்ட
மங்குவான் சுரர்க ளாயோ நரர்களா யருந்து வாரோ.

(இ-ள்.) தத்தம் கன்மத்துக்கு ஈடா - தத்தம் வினைக்கீடாக,—சங்கமம் தாபரங்கள் - சராசரமாகிய அவ்வவ்வுயிர்கள்,—அங்கு உருயோனி மாறும் - அச்சு அவ்வவ்யோனியின் மாறிப் பிறத்தலன்றி,—இங்கு அச்சு மாறுது என்னின் - ஈண்டை அச்சுமாறி மற்றொரு யோனியிற் பிறத்தலில்லை என்பரெனின்,—இங்கு மாநுடர் இயற்றும் புண்ணியத்து இன்ப ஈட்டம் - இவ்வுலகத்து மாநுடர் செய்யும் புண்ணியத்தின் பயனாகிய இன்பமிகுதியை,—அங்கு வான் சுரர்களாயோ நரர்களாயோ அருந்துவார் - மேலுலகத்தின் வாழ்கின்ற தேவர்களாய் அநுபவித்தலன்றி நரர்களாய் அநுபவிக்குமாறு யாங்ஙனம் என்க. (௪௧)

நரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னி னரர்பதி சுரரு லோகஞ்
சுரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னிற் சொன்னவச் சழியு மாகுஞ்
சுரர்களாய்ப் பலன்க டுய்த்துத் தாமிங்குத் தோன்றும் போது
நரர்களாய்ப் பிறப்பர் ஞாலத் தமரராய் நண்ணி டாரே.

(இ-ள்.) சுரர் உலோகம் நரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் - மேலுலகத்தில் மாநுடவடிவாக அநுபவிப்பரெனின்,—நரர் பதி - (அது) மண்ணுலகேயாம்,—சுரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் - தேவர்களாயே அநுபவிப்பரெனின்,—சொன்ன அச்சு அழியுமாகும் - சொல்லிய அச்சு மாறாதவுண்மை (இனிது விளங்குமாகலின்),—சுரர்களாய்ப் பலன்கள் துய்த்து - தேவர்களாய்ப் பயனை நுகர்ந்து (துலைந்தவழி),—தாம் இவ்

குந் தோன்றும் போது - தாம் மீண்டு இவ்வுலகின் உதிக்கும்போது,— நரர்களாய்ப் பிறப்பர் - நரர்வடிவாய்ப்பிறப்பதன்றி,—அமரராய் ஞால த்து நண்ணிடாரே - தேவராய் இவ்வுலகத்தின்கட் பொருந்திடார் என்க.

அற்றேல், நரவடிவுமுதலாயின சுரவடிவுமுதலியனவாய் வேறு படும்வழியும் அவ்வவ்வாகாரம் மாறுதலில்லையெனக் கொள்வார்க்கு அதுபற்றியிழுக்கென்னையென்பாரை நோக்கி வேறுமெடுத்துக் காட்டு தற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சஉ)

வண்டுக ளாகி மாறு மயிர்க்குட்டி மற்றோர் செந்துப்
பண்டைய வுருவந் தானே வேட்டுவ னுய்ப்பி றக்குங்
கண்டுகொள் யோநி யெல்லாங் கன்மத்தான் மாறு மென்றே
கொண்டன சமய மெல்லா மிச்சொனீ கொண்ட தெங்கே.

(இ-ள்.) மயிர்க்குட்டி வண்டுகளாகி மாறும் மற்றோர் செந்துப் பண்டைய உருவந்தானே வேட்டுவனுய்ப் பிறக்கும் - (இம்மையினும்) மயிர்க்குட்டி வண்டாக அச்சுமாறும் மற்றுமோர் புழுத்தன்பழையவடி வமே வேட்டுவனாக அச்சுமாறும் என்பது,—கண்டுகொள் - நீ (கண்கூடாக) அறியக்கிடத்தலானும்,—கன்மத்தான் யோனி எல்லாம் மாறும் என்றே சமயம் எல்லாம் கொண்டன - கன்மத்திற்கேற்ப யோனிகள் மாறுதல் உண்டெனவே எல்லாச்சமய நூல்கட்கும் ஒப்பமுடிந்த தாக லானும்,—இச்சொல் நீ எங்கே கொண்டது - (அக்காட்சியளவையோ டும் உரையளவையோடு முரணி) நீ கூறும் இக்கூற்றுப்போலியாதலின் இதனை எங்கேகொண்டாய் என்க.

அற்றாயினும், வண்டுமுதலியனவற்றின் அவ்வச்சே பிறிதொன் றாய்ப் பரிணமிப்பதன்றி அஃதழிந்து வேறு தோன்றுவதன்றாகலான், அவற்றை யீண்டெடுத்துக் காட்டுதல் அமையாதென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சரு)

அகலியை கல்ல தானு ளரிபல பிறவி யானன்
பகலவன் குலத்திற் றோன்றிப் பாரெலா முழுது மாண்டு
நிகரிலா வரச னாகுஞ் சிலந்திநீ டுலகம் போற்றச்
சகமதி லெலிதா னன்றோ மாவலி யாய்த்துத் தானே.

(இ-ள்.) அகலியை - அகலியையானவள்,—கல்லதானுள் - (கௌ தமமுநிவனிட்ட சாபவயத்தாற்) கல்லாக அச்சழிந்தே மாறினாளென்ப தும்,—அரி-மாயோனானவன்,—பல பிறவியானன் - (பிருகுமுநிவனிட்ட சாபவயத்தான் மச்சமுதலியவாகத்) தசவிதத்தோற்றத்தினும் அச்சழி ந்தே மாறினனெனபதும்,—சிலந்தி - சிலம்பிப்பூச்சியானது,—பகலவன் குலத்தில் தோன்றி - சூரிய வமிசத்தில் உதித்து,—பார் எலாம் முழு

தும் ஆண்டு - பூமிமுழுவதும் ஆளும்படி,—நிகர் இலா அரசன் ஆகும்- (முதல்வனருளான்) ஒப்பில்லாத அரசனாக அச்சழிந்தே மாறியதென்பதும்,—எளிதான் அன்றே - எளியானது,—சகமதில் - நிலவுலகின்கண்ணே,—நீடு உலகம் போற்ற - துறக்கவுலகத்துள்ளாருந் துதிக்கும்படி,—மாவலி ஆய்த்துத்தானே -(முதல்வனருளான்) மகாபலிச்சக்கரவர்த்தியாக அச்சழிந்தே மாறியதென்பதும் கேட்கப்படுதலான் (யாண்டும் அவ்வாறே தெளியப்படும்) என்க.

அகலியை முதலியோர்க்கு அங்ஙனமாறியதுஞ் சாபவருள்களானேயன்றிக் கன்மமாத்திரையானுமதன்றாகலான், அதுவேபற்றி யாண்டுமவ்வாறு கோடல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௪௪)

செப்பினுய் மாற வேறு சிலர்விதி யாலே கன்மால்
வைப்புறும் யோநி யெல்லா மாறிவந் திடாவிங் கென்னி
னெப்படி யானுஞ் செய்திக் கிறைகரி யாவ னென்றே
முற்பட மொழிந்தே னெல்லா முதல்வன்றன் விதியே யாகும்.

(இ-ள்.) சிலர் விதியாலே வேறு மாறச்செப்பினுய்-சிலர் சாபவருள்களாலே அச்சழிந்தே மாறும்படி(வந்ததென்று) கூறி,—கன்மால் வைப்புறும் யோநி எல்லாம் மாறி வந்திடா இங்கு என்னின் - கன்மமாத்திரைக்கேதுவாய் அமைந்துள யோநிகளில் (உயிர் அச்சழிந்து) மாறுதலின்றென ஈண்டு நீ சொல்லின்,—எப்படியானும் - எவ்வகையானும்,—செய்திக்கு இறை கரியாவன் என்றே - (உயிர்கள்)செய்யுங் கன்மங்கட்கு முதல்வன் சான்றென்றே,—முற்பட மொழிந்தேன் - (மறைகளீசன்சொலென்பதுமுதலாக) மேற்கூறிப்போந்தாமாகலின்,—எல்லாம் முதல்வன்றன் விதியே ஆகும் - வினைப்பயனெனப்பட்டனவெல்லாம் முதல்வனுடைய சாபவருள்களேயாதலின் விசேடமின்மையான் (ஓரிடத்திற்கண்டது யாண்டும் ஒக்கும்) என்க.

விதியென்றது ஈண்டுச் சாபவருள்கண்மேற்று.

இவை யைந்து செய்யுளானும் மீமாஞ்சகரிலொருசாரார் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தான் பலபேதங்காட்டியென மேற்கூறியது சாதிக்கப்பட்டது.

அற்றேல், நோக்கிற்றை நோக்கிநிற்குமுயிர் மற்றோரச்சினைப் பற்றதல் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௪௫)

அவ்வவ யோநி தோறு மவ்வவ வுலகந் தோறும்
செவ்விதி னறிந்து கன்மஞ் சேர்ந்திடா சிவன் சேரா
விவ்வகை தம்மிற் சேர்வு மிறைசெய லானுற் செய்த
வெவ்வரு வந்தக் கன்மான் மாற்றுவ னிறைவன் றனே.

(இ-ள்.) கன்மம் அவ்வவ யோநி தோறும் அவ்வவ உலகந் தோறும் செவ்விதின் அறிந்து சேர்ந்திடா - வினைகள் (சடமாகலின்) அவ்வவற்றிற்கீடாய தநுக்களையும் புவனங்களையும் நேராக அறிந்துசென்று அணையமாட்டா,—சீவன் சேரா - உயிர்கள் (சேதனமாயினும் தமக்கென அறிவின்மையான் அவையே) அவற்றது பயனை அறிந்தெடுத்துக் கொண்டு நுகரமாட்டா,—இவ்வகை தம்மிற் சேர்வும் - இங்ஙனமாதலின் மாயை வினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிர்கட்குச் சேர்த்தலும்,—இறைசெயல் ஆனுல்-இறைவனேயென்பது மேற்பாரிசேடவளவையாற் பெறப் பட்டமையின் (அஃது உயிர் முதலியவற்றின் செயலன்மையான்),—இறைவன் ருனே செய்த எவ்வுருவும் - இறைவன் செய்த எவ்வகை அசைவும்,—தங்கன்மான் மாற்றுவன் - உயிர்கள் வினைக்கேற்ப இறைவன் மாற்றுவன் (ஆதலின் அதன்கண் ஆசங்கை என்னை) என்க.

இவ்வென்பது வகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

இதனுன் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், இவ்வாறு அச்சுமாறித் தோன்றுமாயிற் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்காம்போலுமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சசு)

மாறியிவ் வுருவ மெல்லாம் வருவதெங் கேநின் றென்னிற்
கூறிய சூக்கு மத்தா முருவெனிற் குறியொன் றென்னின்
வேறொரு குறியா மாரம் வீரசங் கிலியு மாகுந்
தேறிநீ யொருவ னுலிச் செயலெலாஞ் சிவனு லாகும்.

(இ-ள்.) இவ்வுருவமெல்லாம் மாறி வருவது எனின் - (அற்றேல் இவ்வாறு) அச்சுமாறித்தோன்றுவதாயின்,—எங்கே நின்று என்னின்- யாங்ஙன நின்றெனின்,—உருக்கூறிய சூக்குமத்து ஆம் - தூலவுடம்பு அங்ஙனங் கூறிப்போந்த தன்மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பினின்றும் உண்டாம்,—குறி ஒன்று என்னின் - காரணம் ஒன்(ருகக் காரியம் பலவாதல் அமையா)தெனின்,—ஒருவனுல் ஒரு குறி - செய்வானது ஆற்றலான் ஒரு பொன்,—வேறும் ஆரம் வீரசங்கிலியும் ஆகும் - ஆரம் வீரசங்கிலி முதலிய வெவ்வேறணிகலங்களாய்ப் பரிணமிக்குமாறுபோல,—சிவனுல் இச்செயலெலாம் ஆகும் - இறைவனது ஆற்றலான் ஒரு சூக்குமவுடம்பு வெவ்வேறு அச்சுக்களாய்ப் பரிணமித்துத்தோன்றுதல் உண்மையின்,—நீ தேறு - (ஆண்டுச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கில்லை யென்பதனை) நீ தெளிவாயாக என்க. (சஎ)

சூக்குமங் கெட்டுத் தூலந் தோன்றிடா சூக்கு மத்தி
னுக்கியோ ருடல்கி டப்ப தின்றுட லாக்குந் தன்மைக்
கோக்கிய சத்தி யுண்டா யுடறருங் கால முற்று
நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீண்மர நிகழ்த்து மாபோல்.

(இ-ள்.) (அங்ஙனஞ் சூக்குமவுடம்பினின்றும் இத்தூலவுடம்பெல்லாம் வருவது ஆரம் வீரசங்கிலியானாற்போல ஒன்று பிறிதொன்றாவதுமன்று) சூக்குமம் கெட்டுத் தூலந் தோன்றிடா - (வித்து மரமானாற்போல) ஒன்று கெட்டு ஒன்று தோன்றுவதுமன்று,—சூக்குமத்தின் ஆக்கி ஓர் உடல் கிடப்பது இன்று - (மதிக்கெழுகலைகள்போல) ஒன்றின்கண் ஒன்று கிடந்து தோன்றுவதுமன்று,—உடல் ஆக்குந் தன்மைக்கு - (மற்றென்னையோ) சூக்குமவுடம்பிற் றூலவுடம்புகள் உண்டாந்தன்மைக்கு (த் திருட்டாந்தமெனின்),—மரம் காலம் உற்று நீக்கிட - மரமானது இறுதிக்காலம் உறுதலான் நீங்கப்பட,—பின் வேர் ஓர் நீள் மரம் நிகழ்த்தும் ஆபோல் - பின்பு மரவேரின் மற்றொரு நீண்ட மரம் உண்டாதல் போலுமாகலின்,—ஒக்கிய சத்தி உண்டாய் உடல் தரும் - சூக்குமவுடம்பிற் றூலவுடம்புகள் யோக்கியமான சத்திரூபமாயிருந்து தோன்றுவன என்க.

சற்காரியமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு.

யோக்கியம் ஒக்கியமென மரீஇயிற்று. (௪அ)

விதிப்படி சூக்கு மத்தே யுருவரும் வினையா லிங்கே
யுதித்திடா வுருவ மாக வுருவரு மரங்கள் வித்திற்
கதித்தெழு மரமும் வித்துங் கழியும்பின் னழியுஞ் சூக்க
மதிக்கெழு கலைகள் போல வருவது போவ தாமே.

(இ-ள்.) உரு வரும் மரங்கள்-உருவமாய் விளங்குகின்ற மரங்கள்,—வித்தின் கதித்து எழும் (அவைக்கு முதலாகிய) வித்தினின்று தோன்றி எழும் (அதுபோல),—வினையால் விதிப்படி - வினைக்கேற்ப இறைவனாணையால்,—உரு - அத்தூலவுடம்புகள்,—சூக்குமத்தே வரும் - (அவைக்கு முதலாகிய) சூக்குமவுடம்பினின்றுந் தோன்றும்,—மரமும் வித்தும் கழியும் - மரம் அழிந்தவழி (அதற்கு மூலமாகிய) வித்தும் உடனழியும் (ஆதலின்),—பின் சூக்கம் அழியும் (என்னின்) - (அதுபோலத் தூலவுடம்பு கெட்டவழிப்) பின்னர் (அதற்கு முதலாகிய) சூக்குமவுடம்பு அழியும்போலுமெனின் (அற்றன்று சூக்குமத்திற் றூலந்தோன்றுதன் மாத்திரைக்கு ஒருபுடை ஒப்புமையல்லது முற்றுவமையன்மையான்),—மதிக்கு எழு கலைகள்போல வருவது போவதாமே - சந்திரனுக்கு உளவாகிய கலைபதினாறிற் காரணமாகிய ஒருகலை அழியாது நிற்க மற்றக்கலைகள் தோன்றுதலும் ஒடுங்குதலும்போல மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பு அழியாது நிற்க அதினின்று தூலவுடம்புகள் தோன்றி ஒடுங்கும்,—இங்கே உருவமாக உதித்திடா - ஈண்டு (அத்தூலவுடம்புகள் தமக்கு ஒரு முதலில்வழி) உருவமாகத் தோன்றிடா (இவ்வருத்தாபத்தியால் அஃதுண்டென்பது அறியப்படும்) என்க.

சூக்குமவுடம்புண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறு; அன்றேத் தோன்றுமாசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு மதிக்கெழுகலைகள்போல

வருவது போவதாமெனவு முடன் கூறினர். அற்றேல், தூலவடிவுக்குக் காரணம் ஐம்பெரும்பூதமேயமையும் சூக்குமவடிவு எற்றுக்கெனின்,— அறியாது கூறினாய்; சற்காரியவாதத்திற் றூலப்பொருட்குக் காரணஞ் சூக்குமபூதமேயாவதன்றிப் பிறிதில்லையெனவும், அச்சூக்குமவுடம்பாவது சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரையானியன்ற வடிவாகலின் அதன் காரியமாதல்பற்றியே தூலவுடம்பை ஐம்பெரும்பூத வடிவென்பதெனவும், தெற்றெனவுணர்ந்துகொள்க. உருவருமரங்கள் வித்திற்கதித்தெழு மென்பது எடுத்துக்காட்டுவமை. மரமும் வித்துங் கழியுமென்பதுமது. அழியுஞ்சூக்க மென்னிலென்று உரைத்துக்கொள்க; சூக்கம் பாகதச்சிதைவு.

இவைமூன்று செய்யுளானுஞ் சூக்குமவுடம்பு முதற்காரணமாமாறுணர்த்தித் தான் பலபேதங்காட்டுதல்பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மை கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இப்பெற்றித்தாகிய சூக்குமவுடம்புக்கு மூலம் வேறில்லை போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (சகூ)

தூலமா முருவி னுக்குச் சூக்கும முதல தற்கு
மூலமா னதற்கு மூல மோகினி யதன்மு தற்றான்
மேலதாம் விந்து சத்தி சிவமிவை மிசையா மெல்லாஞ்
சாலவின் றாகு மான்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்த போது.

(இ-ள்.) தூலமாம் உருவினுக்கு முதல் சூக்குமம் - தூலவுடம்பிற்கு முதற்காரணம் சூக்குமவுடம்பு,—அதற்கு மூலம் மான் - அதற்கு முதற்காரணம் மூலப்பகுதி,—அதற்கு மூலம் மோகினி - அதற்கு முதற்காரணம் மோகினி,—அதன் முதற்றான் மேலதாம் - அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகிய தானே பரமமுதற்காரணமெனப்படும்,—விந்துசத்தி சிவம் இவை மிசையாம் - (எனைக்)குண்டலிநிசத்தியோவெனின் (அது) சுத்தமாப் இவையனைத்திற்கும் வியாபகமாய் நிற்கும்,—எல்லாம் - இவ்விருவகைப் பிரபஞ்சமும்,—ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது சால இன்று ஆகும் - ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்தற்கு ஏதுவாகிய பக்குவகாலம் அமைதற்பொருட்டு இப்பெத்தகாலத்து உளவாவன என்க.

அதன்முதற்றானென்பது அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகியதானென இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாய் மோகினியின் மேனின்றது. அதன்முதற்றானென்றனுவதித்து மேலதாமெனப் பரமமுதற்காரணமாதல் கூறப்பட்டது; இவ்வாறன்றி முதலென்றதனை எழுவாயாக வைத்துரைப்பார்க்கு, றகரமிரட்டித்தல் பொருந்தாமையுஞ் சித்தாந்தத்திற்கு ஏலாமையுமுணர்க.

சிவமென்றது முன்னையது சுத்தமென்னும் பொருட்டு.

சாலவாகுமெனவியையும்; சாலுதல் அமைதல்.

சார்ந்த வென்னும் பெயரெச்சம் ஏதுப்பெயர் கொண்டது.

இதனானே மேலதன்கணிகழு மாசங்கை நீக்கி வருஞ்செய்யுட்குத் தோற்றுவாயுஞ் செய்யப்பட்டது.

இருவினையின்பவென்னுஞ்செய்யுண்முதல் இதுகாறும் முதற்செய்யுளின் அலகிலா வுயிர்கள் கன்மத் தாணையி னமர்ந்து செல்ல என்ற விரண்டாங்கூற்றை வலியுறுத்தியவாறு.

இனி, இருபத்திரண்டுசெய்யுளான் மூன்றாங் கூற்றின்சட்படும் முறைமையெல்லாந் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (௬௦)

மூன்றுமதிகரணம்.

அரன்விதி யருளா தென்றே யறைந்தன னதுவு முன்னே
தரைநர கருந்து றக்கந் தநுகர ணாதி யெல்லாம்
வருவதுஞ் செய்த நாதி மலங்களிம் மருந்தாற் றீர்த்துப்
பரகதி யதுவுந் தந்து பாதபங் கயமுஞ் சூட்டும்.

(இ-ள்.) அதுவும்-(அவ்விருவகைப் பிரபஞ்சங்களும் ஆன்மாச் சிவத்தினைச்சார்தற்கு ஏதுவாகிய பக்குவகாலம் அமைதற்பொருட்டு இப்பெத்தகாலத்து உளவாதலாகிய) அதுவும்,—அரன் விதி (என்று) - (இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைகளினின்ற) இறைவன் செய்யுஞ் செய்தியென்றும்,—அருளதே என்று - (அது) கருணையேயென்றும்,—முன்னே அறைந்தனன்-(தொகுத்தும் வகுத்தும்) மேலேகூறிப்போந்தாமாகலின்,—தரை நரகு அருந்துறக்கம் தநுகரணாதி எல்லாம் - பூமி நரகம் அரியதுறக்க முதலியவற்றிற்சென்று (அவைக்குரிய பயனை அநுபவித்தற்கேதுவாகிய) தநுகரணாதிகளை,—வருவதும் செய்து-உளவாகச் செய்து,—அநாதி மலங்கள் - அநாதியாய மலகன்மங்களென்னும் நோய்களை,—இம் மருந்தால் தீர்த்து:- அத்தநுகரணாதிகளாகிய மருந்துகளினாலே தீர்த்து,—பரகதியதுவும் தந்து - பரஞானத்தை விளக்கி,—பாதபங்கயமும் சூட்டும் - சிவானந்தப் பெரும்பேறும் அவனுற் றரப்படும் என்க.

கதியென்பது ஞானத்தினையுணர்த்தல் வடமொழிமதம்.

முன்னேயறைந்தனனென்றதனால் அமர்ந்துசெல்லத் தலைவனுதற்கட்படுமியல்பெல்லாம் ஈண்டே கூறற்பாலனவாயினும், ஒவ்வோரியைபு பற்றி ஆண்டாண்டு ஒருங்கு வைத்தோதப்பட்டன; அவையெல்லாம் ஈண்டெடுத்துரைத்துக் கொண்டுணர்கவென்பதூஉமாயிற்று, மாயாகாரிய

மெல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்தற்பொருட்டாமாறு யாங்ஙனமென்னும் ஆசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு, அநாதிமலங்க ளிம்மருந்தாற் றீர்த்துப் பாகதியதுவுந் தந்து பாதபங்கயமுஞ் சூட்டுமென்றார். மலந்தீர்க்கு முகத்தான் அவையங்ஙனமாமென்றவாறாயிற்று. *"இலனென்று தீயவைசெய்யற்க" என்றாற்போல அன்னீறு ஈண்டுத் தன்மைக்கண் வந்தது. மேல் இன்பத்துன்பமருத்தியே வினையறுப்பனென்றவாசிரியர், ஈண்டு மாயாகாரியங்களை மருந்தென்றன் மலவாம் போலுமெனின்,—ஆகாது; நோய் தீர்தற்கு எதுவாயினவெல்லாம் மருந்தெனப்படுமாகலின். அது ‡"உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்-றப்பானாற் கூற்றே மருந்து" என்பதனானுமறிக. இஃது ஏகதேசவுருவகம்.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த தூலம் சூக்குமம் மான் மோகினி விந்து வெல்லாம், மருத்துவனுக்கு மருந்துபோல, மலவயித்தியனாகிய அரனுக்குப் பரிக்கிரகவிபூதியாதல் கூறப்பட்டது. (ருக)

எழுமுடல் கரண மாதி யிவைமல மலம லத்தாற்
கழுவுவ னென்று சொன்ன கார ண மென்னை யென்னிற்
செழுநவை யறுவை சாணி யுவர்செறி வித்த மூக்கை
முழுவதுங் கழிப்பன் மாயை கொடுமல மொழிப்பன் முன்னோன்.

(இ-ள்.) எழும் உடல் கரணம் ஆதி இவை மலம் - எழுகின்ற அத்தனுகரணமுதலியன மலமாகவும்,—மலம் மலத்தால் கழுவுவன் என்று சொன்ன காரணம் என்னை என்னின் - மலத்தை மலத்தால் நீக்குவனென்று கூறிய காரணம்யாதெனின்,—செழு நவை அறுவை அழுக்கை- அழுக்குடைய மெல்லிய ஆடையின் அழுக்கை,—சாணி உவர் செறிவித்து - சாணம் உவர்மண் முதலிய அழுக்கைக்கொண்டு,—முழுவதும் கழிப்பன் - முழுவதும் நீக்குதல் செய்யும் வண்ணான்போல,—முன்னோன் மாயை கொடு மலம் ஒழிப்பன் - முதல்வன் மாயேயமலத்தினை (மருந்தாகக்கொண்டு எனை) மலங்களைத் தீர்ப்பன் என்க.

மலம் அழுக்கு என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

இதனானே மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இனி, அம்மாயை மாயேயங்களது இயல்பாவது என்னையென்பார்க்கு, அதனை வகுத்துக் கூறுவான்றொடங்கினார். (ருஉ)

நித்தமா யருவா யேக நிலையதா யுலகத் திற்கோர்
வித்துமா யசித்தா யெங்கும் வியாபியாய் விமல னுக்கோர்
சத்தியாய்ப் புவன போகந் தனுகர ணமுமு யிர்க்காய்
வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமுஞ் செய்யு மன்றே.

---

* திருக்குறள், தீவினையச்சம், செ - ரு. ‡ ஷை, மருந்து, செ - கo.

(இ-ள்.) மாயை - உலகிற்கு (முதற்காரணமெனப்படும்) மாயையாவது,—நித்தமாய் - நித்தமாகியும்,—அருவாய் - அருவமாகியும்,—ஏகநிலையதாய் - ஒன்றாகியும்,—உலகத்திற்கு ஓர் வித்துமாய் - உலகம் உண்டாதற்கு ஓர் வித்தாகியும்,—அசித்தாய் - சடமாகியும்,—எங்கும் வியாபியாய் - எவ்விடத்தும் வியாபகமாகியும்,—விமலனுக்கு ஓர் சத்தியாய் - முதல்வனுக்கோர் பரிக்கிரகசத்தியாகியும்,—புவன போகம் தநுகரணமும் உயிர்க்காய் வைத்ததோர் மலமாய் - புவனமும் போகமும் தநுவும் கரணமுமாக உயிர்களின்பொருட்டு விரிந்ததோர் மலமாகியும்,—மயக்கமும் செய்யும் அன்றே - விபரீதவுணர்வினைச் செய்தலாகியும் உள்ள இலக்கணங்களை யுடையது என்க.

மாயையின் சொரூபங் கூறுவார், புவனபோகந்தநுகரணமுமுயிர்க்காயென்றும், அதுவும் மாத்திமிகர் மதம்பற்றிச் சூனியத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு உலகத்திற்கோர் வித்துமாயென்றும், அதுவுங் கணிகவாதிகள் மதம்பற்றிச் சார்பினிற் செல்லாமைப்பொருட்டு நித்தமாயென்றும், அதுவும் உலகாயதர் மதம்பற்றிப் பூதங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அருவாயென்றும், அதுவும் வைசேடிகர் முதலியோர் மதம்பற்றிப் பரமாணுக்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு எங்கும்வியாபியாயென்றும், அதுவுஞ் சாங்கியர் மதம்பற்றி முக்குணங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு ஏகநிலையதாயென்றும், அதுவும் பாற்கரியர் மதம்பற்றிப் பிரமத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு விமலனுக்கோர் சத்தியாயென்றும், அதுவுஞ் சிவாத்துவிதர் மதம்பற்றிச் சிற்சத்தியிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அசித்தாயென்றும், அதுவும் மாயாவாதிமதம்பற்றி அநிருவசனத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு வைத்ததோர் மலமாயென்றும், இத்தன்மைத்தாகிய மாயை ஆணவமலம்போல மயக்கமே செய்யுமென்னுஞ் சைவருளொருசாரரை மறுத்தற்பொருட்டு மயக்கமுஞ் செய்யுமென்றுங் கூறினர்.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைக்கப்பட்டன.

ஈண்டு மயக்கமென்றது விபரீதவுணர்வை; மயக்கமுமென்னும்மை, அது தன்னியல்பன்மையுணர நின்றது. (௫)

மாயையிற் கால மோடு நியதிபின் கலாதி தோன்று
மாயவக் கால மொன்று மாக்கியு மளித்தும் போக்கிக்
காயமோ டுலகுக் கெல்லாங் காலசங் கையினைப் பண்ணி
நாயக னாணை யாலே நடத்திடுஞ் சகத்தை யெல்லாம்.

(இ-ள்.) மாயையின் - அத்தன்மைத்தாகிய மாயையினின்றும்,—காலமோடு - காலதத்துவமும்,—நியதி - நியதிதத்துவமும்,—பின் கலாதி தோன்றும் - பின்னர்க் கலாதத்துவ முதலியனவும் முறையே தோன்றுவனவாம்,—ஆய அக்காலம் - அவற்றுள் ஒன்றாகிய காலதத்துவமா

வது,—நாயகன் ஆணையாலே மூன்ருய் - முதல்வன் ஆணையான் இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென முத்திறப்பட்டு,—ஆக்கியும் அளித்தும் போக்கி(யும்) காயமோடு உலகுக்கெல்லாம் - தோற்றம் நிலை இறுதியென்னும் முத்தொழிலுடைய தனக்குக் கீழுள்ள உடலும் உலகுமாகிய காரியப் பிரபஞ்சம் அனைத்தையும்,—கால சங்கையினைப் பண்ணி - காலவரையறையிற்படுத்தி,—சகத்தை எல்லாம் நடத்திடும் - கன்மத்தை வரை செய்து நிற்கும் என்க.

எண்ணும்மை முன்னருஞ் சென்றியையும்.

நாயகனுணையாலே யென்பதனைத் தத்துவாதிகாரமுழுதினு முய்த்துரைக்க. (௫௪)

நியதிபின் ரேன்றிக் கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கு
மயர்விலாக் கலைபின் ரேன்றி யாணவ மொதுக்கிச் சித்தின்
செயல்புரி கிரியா சத்தி தெரிவிக்குஞ் சிறிதே வித்தை
யுயர்கலை யதனிற் ரேன்றி யறிவினை யுதிக்கப் பண்ணும்.

(இ-ள்.) நியதி பின் தோன்றி- நியதிதத்துவம் அக்காலத்தின் பின்னுக (மாயையினின்றும்) தோன்றி,—கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கும் - (முதல்வன் ஆணையால்) அவரவர்செய்த கன்மம் அவரவரே நுகருமாறு நியமிக்கும்,—பின் அயர்வு இலாக் கலைதோன்றி - அதன்பின் (அம்மாயையினின்றே) அயர்ச்சியில்லாத கலாதத்துவம்தோன்றி,—ஆணவம் சிறிதே ஒதுக்கி - ஆணவத்தை ஏகதேசத்தில் நீக்கி,—சித்தின் செயல்புரி கிரியாசத்தி தெரிவிக்கும் - ஆன்மாவின் ரெழில்செய்யுங் கிரியாசத்தியை விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால் வினைக்கீடாகவரும் போகத்திற் செலுத்தி) நிற்கும்,—உயர் கலையதனில் வித்தை தோன்றி - உயர்ந்த அக்கலையினின்றும் வித்தியாதத்துவம் தோன்றி,—அறிவினை(ச்சிறிதே) உதிக்கப்பண்ணும் - அவ்வான்மாவினது ஞானசத்தியை ஏகதேசத்தில் விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால் அப்போகத்தின்கட் செலுத்தி) நிற்கும் என்க. (௫௫)

விச்சையி னராகந் தோன்றி வினைவழி போகத் தின்க
ணிச்சையைப் பண்ணி நிற்குந் தொழிலறி விச்சை மூன்றும்
வைச்சபோ திச்சா ஞானக் கிரியைமுன் மருவி யான்மா
நிச்சயம் புருட னுகிப் பொதுமையி னிற்ப னன்றே.

(இ-ள்.) விச்சையின் அராகம் தோன்றி - அவ்வித்தையினின்றும் அராகதத்துவம் தோன்றி,—இச்சையை வினைவழிபோகத்தின்கண் பண்ணி நிற்கும் - ஆன்மாவினது இச்சாசத்தியை விளக்கி (முதல்வன் ஆணையால்) வினைக்கீடாகவரும் அப்போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும்,—தொழில் அறிவு இச்சை மூன்றும் வைச்சபோது - (இவ்வாறு கலைமுதலிய மூன்றும்) தொழின்முதலிய மூன்றனையும் விளக்கியவழி,—ஆன்மா-

ன்மத்தை வரையறுத்தலும் நியமித்தலும் செய்யுமுகத்தான் உபகரிப்பனவாய காலநியதிகளும் உளப்படப் பஞ்சகஞ்சுக முடையவுயிர்,—இச்சா ஞானக்கிரியை மூன் மருவி - அவ்விச்சைமுதலிய மூன்றனையும் ஏகதேசத்தின் மருவி,—பொதுமையின் நிச்சயம் புருடனாகி நிற்பன் அன்றே - பொதுவகையான் நிச்சயமாகிய புருடதத்துவமெனப் பெயர் பெற்று (முதல்வன் ஆணையான் அப்போகத்தில் உன்முகமாய்) நிற்கும் என்க.

சிறப்புவகையாற் புருடதத்துவமென நிற்றல் மூலப்பகுதியிற் றோன்று மவிச்சைமுதலிய பஞ்சக்கிலேசமு முடைத்தாயவழி யென்பார், ஈண்டுப் பொதுமையினிற்பனென்றார்.

போகத்துன்முகமாகிய உயிரே புருடதத்துவமென நிற்பதன்றி வேறில்லையென்பதுணர்த்துவார், நிச்சயம் புருடனாகியென்றார். (௫௬)

வருங்குண வடிவாய் மூலப் பிரகிருதி கலையிற் றோன்றித்
தருங்குண மூன்று மொன்றிற் றான்மூன்றாய் மும்மூன் றாகு
மிருங்குண ரூப மாகி யியைந்திடு மெங்கு மான்மாப்
பெருங்குண வடிவாய்ப் போக சாதனம் பெந்த மாமே.

(இ-ள்.) மூலப்பிரகிருதி கலையின் வரும் குணவடிவாய்த் தோன்றி - (அதன்பின்) மூலப்பகுதி கலையினின்றும் வருகிற (அவ்வியத்த) குணவடிவாய் (முதல்வன் ஆணையாலே) தோன்றி,—தரும் குணம் மூன்றாய் - (தன்கணின்றும் வியத்தமாய்த்) தரப்படுங் குணதத்துவம் (சாத்துவிகமுதலிய) மூவகையாய்,—ஒன்றின் தான் மூன்றாய் மும்மூன்று ஆகும் - (அவற்றுள்) ஒவ்வொன்று முத்திறப்பட்டு ஒன்பது வகையாம்,—போக சாதனம் - போகத்திற்குரிய சாதனமாய் அதன்கட்டோன்றும் புத்தி முதலிய தத்துவங்களும்,—பெருங்குணவடிவாய்ப் பெந்தமாமே - பெரிய குணவடிவேயாய் (முதல்வன் ஆணையான்) உயிரைப்பந்திக்கும்,—எங்கும் ஆன்மா இருங்குணரூபமாகி இயைந்திடும் - அதனாற் போக நுகரும் இடமெங்கணும் உயிரும் பெரிய அக்குணரூபமாய் நிற்கும் என்க. (௫௭)

சித்தமா மவ்வி யத்தஞ் சிந்தனை யதுவுஞ் செய்யும்
புத்தியவ் வியத்திற் றோன்றிப் புண்ணிய பாவஞ் சார்ந்து
வத்துநிச் சயமும் பண்ணி வருஞ்சுக துக்க மோகப்
பித்தினின் மயங்கி ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும்.

(இ-ள்.) சித்தமாம் அவ்வியத்தம் - (குணதத்துவத்திற்குக் காரணமெனச்) சித்திக்கப்பட்டதாகிய மூலப்பகுதி,—சிந்தனையதுவும் செய்யும் - (அக்குணதத்துவத்தைத் தோற்றுவித்தலேயன்றி) விபரீத வுணர்வுடையதாகிய அவிச்சையினையும் (முதல்வன் ஆணையாலே) தோற்றுவிக்கும்,—புத்தி அவ்வியத்தில் தோன்றி - (அதன்பின்) புத்திதத்து

வம் அந்தக்குணதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றி,—புண்ணிய பாவம் சார்ந்து - (அவ்வவ்வுயிர்கள்செய்த) புண்ணியபாவங்கள் தன்பாற் சாரப்பட்டும்,—வரும் வத்து நிச்சயமும் பண்ணி - (அவ்விருவினைக்கீடாக) வந்த விடயத்தை (இஃது இன்னதென) நிச்சயித்தும்,—சுகதுக்கமோகப் பித்தினின் மயங்கி - (நிச்சயித்தபின்னர்ச்) சுகதுக்கமோகவடிவாய்ப் பரிணமித்தும்,—ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும் - (பரிணமித்தவழி உயிரின்) அறிவு தொழில்கட்கு விடயமாகியும் (முதல்வன் ஆணையால்) நிற்கும் என்க.

சித்தமாமவ்வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ் செய்யுமென்பதனைச் சித்தத்தின்மேல் வைத்துரைப்பாருமுளர்; * "சிந்தைநினைவையம் - வந்து தருமனமொழிய வகுப்பொணுதே" எனப் புடைநூலாசிரியரோதுதலின், மனத்தின் பின்னதா யதன்கணடங்குஞ் சித்தத்தை ஈண்டுக் கூறுதற் கோரியை பின்மையானும், புடைநூலாசிரியர் அவ்வாறோதாமையானும், சிவாகமங்களோடு முரணுதலானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

ஈண்டுச் சிந்தனையென்றது எற்புழிக்கோடலான் விபரீதவுணர்வின் மேற்றுயிற்று.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயது.

கன்மாலென்றாற்போல வியத்தமென்பது அம்முக்கெட்டுருபேற்று வியத்திலென நின்றது.

அகரஞ் சுட்டுப்பொருட்டு.

சார்ந்து சாரப்பட்டு.

பேணி பேணப்பட்டு.

பித்துப்போல உயிரை மயக்குதலாற் சுகதுக்கமோகங்களைப் பித்தென்றார்; மயங்குதல் ஈண்டுப் பரிணமித்தல். (௰அ)

ஆங்காரம் புத்தி யின்க ணுதித்தகந் தைக்கு வித்தா
யீங்கார்தா னென்னோ டொப்பா ரென்றியா னென்ன தென்றே
நீங்காதே நிற்குந் தானு மூன்றதாய் நிகழு மென்பர்
பாங்கார்பூ தாதி வைகா ரிகந்தைச தந்தா னென்றே.

(இ-ள்.) புத்தியின்கண் ஆங்காரம் உதித்து - அப்புத்திதத்துவத்தினின்றும் அகங்காரதத்துவம் தோன்றி,—ஈங்கு ஆர்தான் என்னோடு ஒப்பார் என்று - இவ்விடத்து யாவர்தான் என்னோடு ஒப்பவர் ஒருவரும் இல்லையென,—அகந்தைக்கு வித்தாய் - அகந்தைப்படுதற்குக் காரணமாய்,—யான் என்னது என்றே நீங்காதே நிற்கும் - (வாயிற் காட்சிக்கு விடயமாய்த் தோன்றியதொன்றனை இஃது இன்னதென்று புத்திதத்து

* சிவப்பிரகாசம், பொதுவதிகாரம், செ - ரு.

வந் நிச்சயிக்கும்படியாக) யானென்றும் எனதென்றும் (அதன்கண் ஒருப்பட்டெழுந்த ஆன்மாவோடு முதல்வன் ஆணையான்) வேற்றுமையின்றி நிற்கும்,—தானும் - அதுவும்,—பாங்கு ஆர் பூதாதி - குணவேற்றுமை பற்றிப் பகுப்பினையுடைய பூதாதியகங்காரமும்,—வைகாரிகம் - வைகாரியகங்காரமும், —தைசதந்தான் என்றே - தைசதவகங்காரமுமென்னும் வேறுபாட்டால்,—மூன்றதாய் நிகழும் என்பர் - (முதல்வன் ஆணையான்) மூத்திறப்படுமென மொழிந்தனர் என்க.

அகங்காரம் ஆங்காரமென மரீஇயிற்று; நீங்காது நிற்குமெனவே, அது கலைபோல வினைமுதற்காரகமென்று உபசரிக்கப்படுமென்பதாயிற்று. (௫௬)

மனமது தைச தத்தின் வந்தொரு பொருளை முந்தி
நினைவுறுஞ் செய்தங் கைய நிலைமையி னிற்கு மாங்கே
யினமலி சோத்தி ராதி கன்மவிந் திரிய மெல்லா
முனமுரை செய்த வைகா ரிகந்தரு மென்பர் முன்னோர்.

(இ-ள்.) தைசதத்தின் - அம்மூன்றனுள்ளே தைசதவகங்காரத்தினின்று,—மனமது வந்து-மனமானது தோன்றி,—முந்தி ஒரு பொருளை நினைவுறு செய்தும்,—எதிர்ப்பட்டதொரு விடயத்தை (இஃது யாதாகற்பாற்றெனச் சித்தரூபமாய் நின்று) சிந்தித்தும்,—அங்கு ஐய நிலைமையின் நிற்றும் - (பின்னர்) அதன்கண் ஐயுற்று நிச்சயித்தற்கண்ணதாகிய வேட்கையை விளைத்தும் (முதல்வன் ஆணையான்) நிற்கும்,—இனம் மலி சோத்திராதி - (மனத்தின் பின்னதாக) மேம்பட்ட இனமாகிய ஞானேந்திரியங்களும்,—ஆங்கே (தோன்றும்) - அத்தைசதவகங்காரத்தினின்றே (முதல்வனுணையாலே) தோன்றும்,—முனம் உரை செய்த வைகாரிகம் - முன்னர்க் கூறிய வினை வைகாரியகங்காரத்தினின்று,—கன்ம இந்திரியம் எல்லாம் - கன்மேந்திரியம் ஐந்தும்,—தரும் என்பர் முன்னோர் - (முதல்வன் ஆணையாலே) தோன்றுமென்பர் முன்னோர் என்க.

சோத்திராதி தோன்றுமெனச் சொல்லெச்சம் வருவித்துரைக்க.

நற்செவி துவக்குக் கண்ணு நாசியைந் தினையு நல்லோர்
புத்தியிந் திரிய மென்று புகன்றன ரிவைத மக்குச்
சத்தநற் பரிச ரூப விரதகந் தங்க ளைந்தும்
வைத்தனர் விடய மாக வடைவினின் மருவு மென்றே.

(இ-ள்.) நல்லோர் - அறிவின் மிக்கோர்,—(அவ்விருவகை இந்திரியங்களுள்) நற்செவி துவக்குக் கண் நா நாசி ஐந்தினையும் - நன்மையாகிய சோத்திரமும் துவக்கும் சட்சுவும் சிகுவையும் ஆக்கிராணமுமாகிய ஐந்தனையும்,—புத்தி இந்திரியம் என்று புகன்றனர் - ஞானேந்திரியங்க

னென்று மொழிந்தனர்,—இவை தமக்கு விடயமாக - அவற்றிற்கு விடயமாக,—அடைவினில் - முறையே,—சத்த நன் பரிச ரூப இரத கந்தங்கள் ஐந்தும் - சத்தமும் நன்மையாகிய பரிசமும் உருவமும் இரதமும் கந்தமுமாகிய பூதகுணம் ஐந்தும்,—மருவும் என்றே வைத்தனர் - பொருந்துமென்றும் வைத்தனர் என்க. (சுக)

வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோ டுபத்த மைந்து
நீக்கினர் முன்னே கன்மேந் திரியங்க ளெனநி னைந்தே
யாக்கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்கா னந்த
மூக்கமா ரைந்து மைந்தின் றொழிலென வோதி னாரே.

(இ-ள்.) வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோடு உபத்தம் ஐந்தும்-எனவாக்கும் பாதமும் பாணியும் பாயுவும் உபத்தமும் ஆகிய ஐந்தும்,—கன்மேந்திரியங்கள் என முன்னே நினைந்தே நீக்கினர் - தொழில்செய்யும் கருவியாகலின் (ஞானேந்திரியங்களின்) வேறாக முன்பே கருதி வைத்தனர்,—ஐந்தின் தொழில் - இவ்வைந்தின் தொழிலாவன,—ஆக்கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்க ஆனந்தம் ஊக்கம் ஆர் ஐந்தும் என-நிறுத்த முறையே வசனமும் கமனமும் தானமும் விசர்க்கமும் ஆனந்தமுமாகிய வலிமை பெற்ற ஐந்து மாமென,—ஓதினாரே - மொழிந்தனர் என்க.

அற்றேல், ஆன்மாவின் ஞானக்கிரியைகளை விளக்குதற்கு இந்திரியமந்தக்கரணங் கலாதியென்னும் முத்திறத்துள் ஒன்றேயமையுமாகலின் எனைய மிகையாம் போலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சுஉ)

வாயாதி சோத்தி ராதி புறத்துவாழ் கருவி யாகு
மோயாத மனாதி காயத் துணருமுட் கருவி யாகு
மாய்வார்கட் கராக மாதி யவற்றினுட் கருவி யென்பர்
மாயாடன் வயிற்றி வற்றாற் றடக்குண்டு வாழு மான்மா.

(இ-ள்.) வாயதி சோத்திராதி - கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களாகிய அவ்விருவகை இந்திரியங்களும்,—புறத்துவாழ் கருவியாகும் - (ஒன்றனை விடயிக்கலுறுவார்க்கு உடம்பின்) புறத்தே தோன்றி விடயிக்கும் புறக்கருவிகளாம்,—ஓயாத மனாதி - ஒழிவில்லாத மனமுதலாயின,—காயத்து உணரும் உட்கருவியாகும் - (அவ்வவ் விந்திரியங்களாற் றரப்பட்ட விடயத்தை) உடம்பினகத்தே நின்று விடயிக்கும் உட்கருவிகளாகும்,—அராகம் ஆதி - (எனைக்) கலாதிகளாவன,—ஆய்வார்கட்கு அவற்றின் உட்கருவி என்பர் - ஆராய்கின்றவர்க்கு அவ்வந்தக் கரணங்களான் (விடயிக்கப்பட்டு வந்த பயனை ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகட்குப் பொருத்துவனவாய) உள்ளந்தக்கரணங்களாம் என்பார் (இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலின்),—மாயாள் தன் வயிற்று இவற்றால்-மாயை

மிஸிடத்துண்டாகிய இம்மூத்திறக் கருவிகளாலும்,—ஆன்மாத் துடக்குண்டு வாமும் - உயிர் பந்திக்கப்பட்டு நிற்கும் என்க.

மாயாளெனப் பெண்பாலாகக் கூறியது வடமொழிமதம்பற்றி; உருவகஞ் செய்தற்பொருட்டெனினுமாம்.

ஒயாமை மனத்துக்கடை. (சுஙு)

ஓசைநற் பரிச ரூப விரதகந் தங்க ளென்று
பேசுமாத் திரை களைந்தும் பிறக்கும்பூ தாதி கத்தி
னேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனுற் காண்டு
மாசைசேர் மனுதி தன்மாத் திரைபுரி யட்ட கந்தான்.

(இ-ள்.) பூதாதிகத்தின் - (அவ்விருவகை இந்திரியங்களும் தோன்றியபின் எஞ்சி) பூதாதியகங்காரத்தினின்றும்,—ஓசை நன் பரிச ரூப இரத கந்தங்கள் என்று பேசு மாத்திரைகள் ஐந்தும் பிறக்கும் - சத்தமும் நன்மையாகிய பரிசமும் உருவமும் இரதமும் கந்தமுமெனக் கூறப்படும் தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் தோன்றி,—நேச இந்திரியங்கட்கு நிகழ் அறிவு இதனுற் காண்டும் - விரும்பப்பெற்ற அவ்விந்திரியங்கள் விளங்குகின்ற (தத்தம் விடயங்களை) விடயிக்குமாறு ஊக்கஞ் செய்வித்து (முதல்வன் ஆணையால்) உடனிற்கும்,—தன்மாத்திரை ஆசைசேர் மனுதி - இத்தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் இச்சாரூபமாகிய அந்தக்கரணங்கள் மூன்றுமாகிய எட்டுங்கூடி,—புரி அட்டகம் தான் - புரியட்டகவுடம்பாமென்றறிக என்க.

மாத்திரையென்றது தலைக்குறை.

விடயவடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தன்மாத்திரைவடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தம்முள் வேற்றுமை காணமாட்டாதாருக்கு வேற்றுமை காட்டுவார், மனுதிதன்மாத்திரைபுரியட்டகமென்பதூஉமுடன் கூறினர். ( )

சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத் திரைகளிற் சத்த முன்னுத் [றந்
தோற்றும்வான் வளிதீ நீர்மண் டொடக்கியே யொன்றுக் கொன்
கேற்றமா மோசை யாதி யிருங்குண மிசைந்து நிற்கு
மாற்றவே விடய பூத மங்காங்கி பாவத் தாமே.

(இ-ள்.) சத்தம் முன்னுச் சாற்றிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளின் - மேற்சத்த முதலியவாகக் கூறிய தன்மாத்திரைகள் ஐந்தினுநின்று,—வான் வளி தீ நீர் மண் தோற்றும் - (முறையே) ஆகாயமும் வாயுவும் தேயுவும் அப்புவும் பிருதிவியுமாகிய தூலபூதம் ஐந்துந் தோன்றி,—தொடக்கியே ஒன்றுக்கு ஒன்று அங்கு ஏற்றமாம் ஓசை ஆதி இருங்குணம் இசைந்து நிற்கும் - அவற்றுடன் பிரிப்பின்றி (முறையே) ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமாகிய சத்தமுதலிய பெருங்குணங்கள் (முதல்வன் ஆணையால்) வியத்திரூபமாக வுடையனவாய் நிற்கும்,—பூதம் ஆற்றவே

விடயம் அங்காங்கி பாவத்து ஆமே - இவ்வைம்பொருள் பூதங்கள் (தன்மாத்திரையோடு கூடி நின்று இந்திரியங்களின் றொழிற்பாட்டை) ஊக்குதற்கு இவற்றின் காரியபூதங்களாகிய தாத்துவிகங்கள் அறுபதும் அங்காங்கி முறைமையவாய் உடனிற்கும் என்க.

ஆற்றுதல் வல்லுதல்.

விடயமென்றது ஈண்டுக் காரியமென்னும் துணையாய் நின்றது.

இவை பதினான்கு செய்யுளானுந் தத்துவங்களொன்றினொன்று தோன்று முறைமையும் அவற்றின் றொழிற்பாடும் பயனுந் தாத்துவிகங்களதியல்புங் கூறப்பட்டன.

இந்தத்தத்துவங்களெல்லாம் அகமும் அகப்புறமும் புறமுமென மூவகைப்படும்; அவற்றுள், பூதங்களின் வைத்துப் புறப்பூதங்களிற் படும் விசேடங்கூறுகின்றார். (சுரு)

இரந்தர மாகி வான்று னிடங்கொடுத் திடுஞ்ச லித்துப்
பரந்தவை திரட்டுங் காறீச் சுட்டொன்று வித்தல் பண்ணு
நிரந்தரங் குளிர்ந்து நின்று பதஞ்செயு நீர்மண் டானு
முரந்தரு கடின மாகித் தரித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) வான்றான்-(ஐம்பெரும்பூதங்களுள்) ஆகாயமானது,—இரந்தரமாகி இடம் கொடுத்திடும்- வெளியாதல் இடங்கொடுத்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—கால் - வாயுவானது,—சலித்துப் பரந்தவை திரட்டும் - சலித்தல் பரந்தவற்றைத் திரட்டுதலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—தீ - தேயுவானது,—சுட்டு ஒன்றுவித்தல் பண்ணும் - சுடுதல் ஒன்றுவித்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—நீர் - அப்புவானது,—நிரந்தரம் குளிர்ந்து நின்று பதம் செயும் - இடைவிடாது குளிர்தல் பதஞ்செய்தலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—மண்தானும் - பிருதிவியானது,—உரந்தரு கடினமாகித் தரித்திடும் - வலிதருதற்கு ஏதுவாகிய கடினமாதல் தரித்திடுதலாகிய குணமும் தொழிலும் உடையதாம்,—உணர்ந்து கொள்ளே - இவற்றினை அறிவாயாக என்க. (சுசு)

மண்புன லனல்கால் வான்பால் வடிவுநாற் கோண மாகுந்
தண்பிறை மூன்று கோணந் தருமறு கோணம் வட்டம்
வண்பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுப்பொடு தூம வன்ன
மெண்டரு மெழுத்துத் தானும் லவரய வவ்வு மாமே.

(இ-ள்.) மண் புனல் அனல் கால் வான் - நிலம் நீர் தீ வளி வெளியாகிய அப்பூதங்கள்,—நாற்கோணம் தண்பிறை மூன்றுகோணம் தரும் அறுகோணம் வட்டம் ஆகும் பால் வடிவு - (முறையே) நாற்கோணமும் தண்ணிய பிறைபோலும் இருகோணமும் முக்கோணமும் தக்க அறு

கோணமும் வட்டமுமாகிய (ஐ)வகை வடிவுகளும்,—வன் பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுப்பொடு தூமம் (பால்) வன்னம் - வளவிய பொன்மையும் வெண்மையும் செம்மையும் கருமையும் புகைமையுமாகிய (ஐ)வகை நிறங்களும்,—லவரய அவ்வுமாம் எண்தரும் எழுத்துத் தானு மே-லகாரமும் வகாரமும் ரகாரமும் யகாரமும் ஹகாரமுமாகிய ஐவகைப் பீசங்களுமாகிய இவையும் உடையன என்க. (கூஎ)

குறிகள்வச் சிரத்தி ேைனாடு கோகந தஞ்சு வத்தி
யறுபுள்ளி யமுத விந்து வதிதெய்வ மயன்மா லாதி
செறிபுக ழீச ேைனாடு சதாசிவம் பூத தெய்வ
நெறிதரு கலையைந் திற்கு நிகழ்த்துவ ரிந்த நீர்மை.

(இ-ள்.) வச்சிரத்திேைனாடு கோகநதம் சுவத்தி அறுபுள்ளி அமுத விந்து குறிகள் - வச்சிரமும் தாமரையும் சுவத்திகமும் அறுபுள்ளியும் அமுதவிந்துவுமாகிய (ஐந்து)அடையாளங்களும்,—தெய்வம் அயன் மால் ஆதி செறிபுகழ் ஈசேைனாடு சதாசிவம் அதிதெய்வம் - தெய்வமெனப்படும் அயனும் மாலும் உருத்திரனும் மிக்க புகழினையுடைய மகேசனும் சதா சிவமுமாகிய (ஐந்து) அதிதெய்வங்களுமாகிய இவையும்,—பூதம் - (முற் கூறிய) பிருதிவி முதலிய பூதங்கள் (முறையே உடையனவாம்),—நெறி தரு கலை ஐந்திற்கும் இந்த நீர்மை நிகழ்த்துவர் - (இவை மந்திரமுதலிய அத்துவாக்களை அடக்கிநிற்கும்) முறைமையுடைய நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகட்கும் இவ்வாறே பெரியோராற் கூறப்படும் என்க.

இவை மூன்று செய்யுளாலும் புறப்பூதங்களதியல்பு வேறெடுத்துக் கொண்டு வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

ஏனை யகப்பூதங்களதியல்பு ஞேசவிந்திரியங்கட்கு நிகழறிவிதனுற் காண்டுமெனவும், அகப்புறப் பூதங்களதியல்பு ஆசைசேர் மனுதி தன்மாத் திரைக்கோதியவாறுபற்றி அறியக்கிடந்தன. (கூஅ)

சுத்ததத் துவங்க ளென்று முன்னமே சொன்ன வைந்து
மித்தகை மையினி யம்பு மிவைமுப்பத் தொன்று மாகத்
தத்துவ முப்பத் தாறுஞ் சைதன்னி யங்க ளைந்து
சித்தசித் தான்மா வொன்று முப்பது மசித்தே செப்பில்.

(இ-ள்.) சுத்த தத்துவங்கள் என்று முன்னமே சொன்ன ஐந்தும் - இவைபற்றி மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்துடன்,—இத்தகைமையின் இயம்பும் இவை முப்பத்தொன்றும் ஆக- ஈண்டுக் குணம் பொருந்தக் கூறிய தத்துவம் முப்பத்தொன்றும் உளப் பட,—முப்பத்தாறு தத்துவமாம் - (தொகையான்) முப்பத்தாறு தத்து வங்களாம்,—செப்பில் ஐந்து சைதன்னியங்கள் - சொல்லுமிடத்தே இவற்றுள் முன்னைய ஐந்தும் (சடமாயினும் சிற்சத்திக்குச் சுதந்திர

வடிவாகலின்) சைதன்னியமெனப்படும்,—ஆன்மா ஒன்று சித்தசித்து - (எனை முப்பத்தொன்றனுள்) புருடதத்துவம் ஒன்றும் சார்ந்ததின் வண்ணமாய்ச் சித்தசித்தெனப்படும்,—முப்பதும் அசித்தே - (அஃதொழிந்த) முப்பதும் அசித்தெனவேபடும் என்க.

சித்தசித்தென்றது தமிழ்நூலின் முடிபு.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த தத்துவங்களுக்குத் தொகையும் அவற்றதியல்புங் கூறப்பட்டன. (சுகூ)

ஐந்துசுத் தத்தின் கீழேழ் சுத்தாசுத் தம்ம சுத்தந்
தந்திடும் புமான்கீ ழெண்மூன் றுயதத் துவஞ்சீ வர்க்கு
வந்திடும் பிரேர காண்ட மருவுபோ கசயித் திரத்தோ
டந்தமி லணுக்க ளுக்குப் போக்கிய காண்ட மாமே.

(இ-ள்.) (இத்தத்துவ முப்பத்தாறனுள் முற்கூறிய ஐந்து தத்துவமும்) ஐந்து சுத்தத்தின் கீழ் எழ் (தத்துவம்) - சுத்தமாகிய (அவ்)வைந்து தத்துவத்தின் கீழாக (நடுவண்) எழுதத்துவமும்,—தந்திடும் புமான் கீழ் எண்மூன்று ஆய தத்துவம் - பொருந்திய புருடதத்துவத்தின் கீழாக (ப்பின்) இருபத்துநான்காகிய தத்துவமும்,—(சுத்தம்) சுத்தாசுத்தம் அசுத்தம் - முறையே) சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்தம் எனவும்,—சீவர்க்கு வந்திடும் பிரேரகாண்டம் - உயிர்கள் அநுபவத்திற்கு எதுவாகும் பிரேர காண்டம்,—மருவு போகசயித்திரத்தோடு - பொருந்திய போகசயித்திரு காண்டத்துடன்,—அந்தம் இல் அணுக்களுக்குப் போக்கிய காண்டம் ஆமே-எண்ணில்லாத உயிர்கட்குப் போக்கியகாண்டம் எனவும் (காரணக் குறிபெற்று முத்திறப்)படும் என்க.

முன்னைய வைந்துஞ் சுத்தமாதன் மேற்கூறிப்போந்தமையின் ஈண்டனுவதித்தொழிந்தார்.

போகசயித்திருவென்னும் வடசொல்லினுளுகரமும் அதனோடென்பதனுள் அன் சாரியையும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

அது பகுதிப்பொருள்விகுதி.

இவை காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இதனானே அம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் மூவினமாதல் கூறப்பட்டது. (எ0)

தத்துவ ரூப மாகுந் தருமரு வுருவ மெல்லாந்
தத்துவந் தூல சூக்க பரங்களு மாகி நிற்குந்
தத்துவந் தன்னிற் சாரு மணுக்கள்சா தாக்கி யத்திற்
றத்துவ சத்தஞ் சாருஞ் சகலமுந் தத்து வங்காண்.

(இ-ள்.) தரும் அரு உருவம் எல்லாம் - (மாயையினாலே) தரப்பட்ட அருவும் உருவும் அருவுருவுமாயுள்ள காரியப் பிரபஞ்சம் அனைத்தும்,—தத்துவரூபமாகும் - இத்தத்துவவடிவேயாம்,—தத்துவம் தூல சூக்கபரங்களுமாகி நிற்கும் - இம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் தூலதத்துவம் சூக்குமதத்துவம் அதிசூக்குமதத்துவமென (ஒரோவொன்று மூவகைப் பட்டுப் பொதுவும் பொதுச்சிறப்பும் சிறப்புமாய்) நிற்கும்,—தத்துவம் தன்னிற் சாரும் அணுக்கள் சாதாக்கியத்தில் - இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை அதிட்டிக்கும் அணுபக்க சம்புபக்கத்து அதிதெய்வங்களிடத்தும்,—தத்துவ சத்தம் சாரும் - அவ்வத் தத்துவப்பெயர் பொருந்தும்,—சகலமும் தத்துவம் காண் - (ஆதலின்) எல்லாப்பொருளையும் தத்துவங்களின் வைத்துக் காண்க என்க.

எனவே, இத்தத்துவமுப்பத்தாறுமுணர்ந்தாருக்கு எல்லாப்பொருளும் இனிது விளங்குமென்பதாயிற்று.

இச்செயுளிற்கூறிய பொருளனைத்துஞ் சிவாகமங்களின் விரித்துணர்ந்துகொள்க.

இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாமுரைப்ப.

இதனானே தத்துவங்க ளொருதலையா னுணரற்பாலனவென்பது கூறப்பட்டது. (எக)

தத்துவ மெண்மூன் றுஞ்சென் றான்மதத் துவத்தொ டுங்கும்
வித்தையி னொடுங்கு மாறுஞ் சிவத்தினி னொடுங்கு மூன்று
நித்ததத் துவம்மூன் றுமென் பர்க ளிரண்டு நின்ற
சுத்தமாஞ் சிவத்தொ டுங்குந் தோற்றமு மிதுபோ லாகும்.

(இ-ள்.) (இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் சங்காரகாலத்துத் தத்தங் காரணங்களின் ஒடுங்கும் வழி) தத்துவம் எண்மூன்றும் சென்று - நிலமுதல் மூலப்பகுதி ஈறாகிய இருபத்து நான்கு தத்துவங்களும் சென்று,—ஆன்மதத்துவத்தின் ஒடுங்கும் - சகலவர்க்கத்து ஆன்மாக்கட்கு அதிதெய்வமாகிய சீகண்டருத்திரனால் ஒடுங்கும்,—ஆறும் - மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறுதத்துவமும்,—வித்தையின் ஒடுங்கும் - வித்தையீசராகிய அனந்தரால் ஒடுங்கும்,—மூன்றும் - அவற்றின் மேலுள்ள சுத்தவித்தை முதலிய மூன்று தத்துவமும்,—சிவத்தினின் ஒடுங்கும் - இலயத்தினின்ற சிவனால் ஒடுங்கும்,—நின்ற இரண்டும் - ஏனைச் சத்திதத்துவம் சிவதத்துவம் இரண்டும்,—சுத்தமாம் சிவத்தின் ஒடுங்கும் - சுத்தசிவனால் ஒடுங்கும்,—தோற்றமும் இதுபோல் ஆகும் - இவை புனருற்பவம் ஆங்காலும் அவ்வவை அவ்வவரால் ஆம்,—இம்மூன்றும் நித்ததத்துவம் என்பர்கள் - (இவருட் சுத்த சிவன் ஒருவனே நித்தியன்) ஏனைமூவரையும் அவ்வாறு நித்தியரென்பாரும் உளர் (அஃது உபசாரமே) என்க.

மூலப்பகுதிக்குங் குணதத்துவத்திற்குந் தம்முள்வேற்றுமை அவ்வியத்தமாதலும் வியத்தமாதலும் மாத்திரையேயன்றி ஏனையபோலப் பரிணாமவிசேடமின்மையின் அதுபற்றி அவையிரண்டனையுமொன்றாக வைத்தெண்ணினார்.

எதுப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு ஏனையிடங்களினும் விரித்துரைக்க.

ஆன்மாவுக்கதிதெய்வமாகிய தத்துவம் ஆன்மதத்துவமென உருத்திரனுக்குப் பெயராயிற்று; ஈண்டான்மாவென்றது எற்புழிக்கோடலாற் சகலவர்க்கத்தின் மேனின்றது.

தத்துவமென்பது பொதுச்சொல்.

ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவமென அவ்வக்காரணக்கடவுளர் பெயர் இயைபுபற்றி அவ்வத் தத்துவங்களுக்குமாயின வென்ப துணர்த்துவார், அவரை யவ்வப்பெயராற் கூறினார்.

இனி, நவந்தருபேதங் கூறுவான் புகுந்தவாசிரியர் அதற்குத் தோற்றுவாயாக இச்செய்யுளை ஈண்டு வைத்தாராயினும், இயைபுபற்றி ஐந்துசுத்ததத்தினென மூவகைப்படுத்தோதிய செய்யுளின் பின்னாக வைத்துக் கண்டுகொள்க.

இதனானே அத்தத்துவங்களைத் தோற்றியொடுக்குங் காரணக்கடவுளர் இவரென்பது வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

இத்துணையும் மூன்றாங்கூற்றிற்படுமுறைமையெல்லாந் தொகுத்துக் கூறியவாறு.

இனி, எழுசெய்யுளான் நாலாங்கூற்றைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார். (எ௨)

நான்காமதிகரணம்.

மொய்தரு பூத மாதி மோகினி யந்த மாகப்
பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் றிடும்பு கன்று
மெய்தரு சைவ மாதி யிருமூன்றும் வித்தை யாதி
யெய்துதத் துவங்க ளேயு மொன்றுமின் றெம்மி றைக்கே.

(இ-ள்.) பொய்தரு சமயம் எல்லாம் - பொய்மைபெற்ற சாருவாக முதல் அயிக்கியவாதசைவம் ஈறாகிய புறப்புறச் சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமுமென்னும் மூக்கூற்றுச் சமயத்தெய்வங்களெல்லாம்,—மொய்தரு பூதம் ஆதி மோகினி அந்தம் ஆகப் புக்கு நின்றிடும் - நெருங்கிய பூதமுதல் அசுத்தமாயாதத்துவம் ஈறாக ஒவ்வொரு தத்து

வங்களின் நிலை பெறும்,—புகன்று மெய்தரு சைவம் ஆதி இரு மூன்றும் - சிவாகமங்களுட் கூறப்படும் (ஏகனேகனிருள்கரும மாயையிரண்டென்றும் ஆறு பொருட்கும்) உண்மைத்தன்மை விளக்குகின்ற சைவமெனப்படும் நிலையாகிய அறுவகைச்சமயத் தெய்வமாய்நின்ற அதிசார போக இலய சிவபேதங்கள்,—வித்தை ஆதி எய்து தத்துவங்கள் எயும் - சுத்த வித்தை முதலியவாகப் பொருந்திய ஐந்து தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றின் நிலைபெறும்,—எம் இறைக்கு ஒன்றும் இன்றே - சித்தாந்த சைவத்தெய்வமாகிய எம்முடைய சுத்தசிவம் இம்முப்பத்தாறையும் கடந்து நிற்கும் என்க.

அமலனுநிலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு.

அவ்வத்தெய்வங்களினிலைபெறுந் தத்துவமே அவ்வச்சமயத்தார்க்கு முத்திந்தானமென்பதூஉம் இதனுற் பெறுதும்.

அவ்வவற்றின்மேலுள்ளதத்துவங்கள் அவ்வச்சமயத்தார்க்குணர்ச்சி செல்லாமையின் அவ்வத்தத்துவத்தினளவினன்றி அவருக்குமேற்சேறல் கூடாமையறிக.

சமயத்தெய்வங்களைச் சமயமென்றுபசரித்தார்; இருமூன்றுமென்றதுமது.

ஆணவமலத்தன்மை கொள்ளமாட்டாத ஐக்கியவாதசைவரை நீக்குதற்கு, மெய்தரு சைவமென்றும், ஆதியிருமூன்றென்றும், விசேடித்தார்.

பாடாணவாதசைவமுதற் சுத்தசைவமீறாகக் கிடந்தவேழனுள் பாடாணவாதத் திற்கும் பேதவாதத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை சிறிதாதல்பற்றி அவையிரண்டனையு மொன்றாகவைத்து இருமூன்றெனத் தொகைகூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி உரைப்பனவெல்லாஞ் சிவாகமங்களோடு முரணுமென்றொழிக. (எகூ)

சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் றிகழு மீச
னுவந்தரு ளுருத்தி ரன்றன் மாலய னென்றி னென்றாப்
பவந்தரு மருவ நாலிங் குருவநா லுபய மொன்று
நவந்தரு பேத மேக நாதனே நடிப்ப னென்பர்.

(இ-ள்.) ஏகநாதனே - அங்ஙனம் ஒன்றுமின்றி நிற்கும் எம்மிறைவனே,—ஒன்றின் ஒன்றாப் பவந்தரும் சிவம் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் திகழும் ஈசன் உவந்தருள் உருத்திரன்றன் மால் அயன் - ஒன்றின் ஒன்றாகத்தோன்றி (ஒவ்வொருதத்துவங்களினின்றுகொண்டு தத்தந் தொழில்களைச் செய்யும்) சிவமுதல் அயனீறாகியவைகளிலே,—அருவம் நாலு இங்கு - சிவம் சத்தி நாதம் விந்துவாகிய அருவத்திருமேனி நான்கும்,—உருவம் நாலு - மகேசன் உருத்திரன் மால் அயனாகிய உரு

வத்திருமேனி நான்கும்,—உபயம் ஒன்று ஆம் - சதாசிவமாகிய அருவுருவத்திருமேனி ஒன்றும் ஆகிய (முத்திறத்து),—நவம் தரு பேதம் நடிப்பன் என்பர் - ஒன்பது வர்க்கத்தினும் (வேற்றுமையின்றிநின்று) அவ்வத்தொழில்களைச்செய்வ னென்பர் என்க.

ஏகாரம் தேற்றம்.

மேல், ஒருவனே யிராவணுதி பாவகமுற்ருற்போல என்றதனை ஈண்டுமறிவுறுத்துவார், நடிப்பனென்ருர்.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்ருெக்கது.

இவ்வொன்பது பேதத்துட் சத்தி விந்துவென்னுமிரண்டும் சத்திபேதமாயினும், ஏனை மனோன்மனி முதலிய பேதம்போலன்றி ஒன்றிேன்ருகப் பவந்தருமுறையிற் காரணமா யிடைநிற்றல்பற்றிச் சிவபேதத்துடன் வைத்தெண்ணி நவந்தருபேதமெனப்பட்டன; நவந்தருபேதமேகநாதனே நடிப்பனென்றதும் ஒற்றுமை நயம்பற்றிப் பொதுவகையாற் கூறிற்றென்பது; அவை முறையே சிவத்துக்கும் நாதத்துக்குமுரிய சத்திபேதமேயாதலென்பது வருஞ்செய்யுளிற் காண்க. (எச)

சத்தியாய் விந்து சத்தி யாய்மனோன் மனிதா னுகி
யொத்துறு மகேசை யாகி யுமைதிரு வாணி யாகி
வைத்துறுஞ் சிவாதிக் கிங்ஙன் வருஞ்சத்தி யொருத்தி யாகு
மெத்திற நின்ரு னீச னத்திற மவளு நிற்பள்.

(இ-ள்.) சிவாதிக்கு வரும் சத்தி - (மேற்கூறிய) சிவபேதம் ஏழற்கும் உரிய சத்திபேதமும்,—சத்தியாய் விந்துசத்தியாய் மனோன்மனிதானுகி ஒத்துறும் மகேசையாகி உமை திரு வாணியாகி வைத்துறும் - (முறையே சிவத்திற்குச்) சத்தியாகியும் (நாதத்திற்கு) விந்துவாகியும் (சதாசிவத்திற்கு) மநோன்மநியாகியும் (மகேசனுக்குப்) பொருந்திய மகேசையாகியும் (உருத்திரனுக்கு) உமையாகியும் (மாலுக்குத்) திருவாகியும் (அயனுக்கு) வாணியாகியும் (எழுவகைப்)படும்,—ஈசன் எத்திறம் நின்ருன் - (எம்மிறைவனுகிய) பரமசிவன் சிவபேதம் எழினு நின்று நடாத்துமாறெல்லாம்,—ஒருத்தியாகும் அவளும் இங்ஙன் அத்திறம் நிற்பள் - (அவனோடு தாதான்மியமாய் நிற்கும்) ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இச்சத்திபேதம் எழினும் அவனுக்குத் துணையாய் நின்று நடாத்தும் என்க.

அற்றேல், மேலைச்சூத்திரத்தின் வரும்வடி வெல்லாஞ்சத்தி எனக்கூறி ஈண்டுச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென வேறுவைத்து எத்திற நின்ருனீச னத்திற மவளுநிற்ப ளென்றன் மலைவாம்போலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எரு)

சத்திதா னுத மாதி தானகுஞ் சிவமு மந்தச்
சத்திதா னுதி யாகுந் தரும்வடி வான வெல்லாஞ்

சத்தியுஞ் சிவமு மாகுஞ் சத்திதான் சத்த னுக்கோர்
சத்தியாஞ் சத்தன் வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்தி தானே.

(இ-ள்.) சத்திதான் நாதம் ஆதிதான் ஆகும் - சத்தியானது நாத முதலியவற்றிற் கூடியிருக்கும்,—சிவமும் அந்தச் சத்திதான் ஆதி ஆகும் - சிவமும் அந்தச் சத்தி முதலியவற்றை அதிட்டித்து நிற்கும் (இரத்தினம் மாமும் காழ்ப்பும்போல ஒப்ப இயைந்து நிற்றலின்),—சத்தி தான் தரும் வடிவான எல்லாம் சத்தியும் சிவமும் ஆகும் - சத்தியாற் றரப்படும் எல்லாத்திருமேனியும் சத்தி சிவம் இரண்டற்கும் பொதுவடிவேயாம் (ஆயினும்),—சத்தனுக்குச் சத்தன் வேண்டிற்றெல்லாம் ஆம் சத்திதானே - சத்தனுக்குத் தான் வேண்டியவாறெல்லா மாகும் சத்தியே,—ஓர் சத்தியாம் - ஒப்பற்ற தேவியுமாம் (ஆகலான் அதற்குரிய வடிவு விசேடம் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதம் சத்திபேதமென்று ஆயின) என்க.

ஆகலானதற்குரிய வடிவுவிசேடங் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேத மென்றாயினவென்பது குறிப்பெச்சம்.

சத்தனுக்கோர் சத்தியாமென்றது வல்லவனுக்கு வல்லபையாய் நிற்குமெனச் சிவ சத்திகட்கு நாயகநாயகிபாவங் கூறியவாறு; நாயகநாயகி பாவமாதலை வலியுறுத்துவார், சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்தியெனச் சத்தியின் பெருமை கூறினர்; வேண்டிற்றெல்லாமென்றது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

இவை மூன்றுசெய்யுளுந் தாதான்மியமாய் நீங்காது நிற்றலைத் தெரித்துக் கூறியவாறு.

அற்றேல், மேல் ஒன்றிரெண்டாய்ப் பவந்தருமெனப்பட்ட சத்தி சிவங்களை ஈண்டுத் தலைவனுந் தலைவியுமாய்த் தம்முட் புணருமென்பது முறையன்று போலுமென்பாரை நோக்கி அதனையுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எச)

சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யீன்று
முவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங் குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்
பவன்பிரம சாரி யாகும் பான்மொழி கன்னி யாகுந்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியு மன்றே.

(இ-ள்.) சிவம் சத்திதன்னை ஈன்றும் - சிவதத்துவத்தினின்று சத்தி தத்துவம் தோன்றியும்,—சத்திதான் சிவத்தை ஈன்றும் - சத்தி தத்துவத்தினின்று சாதாக்கிய தத்துவம் தோன்றியும்,—உவந்து இருவரும் புணர்ந்து இங்கு உலகு உயிர் எல்லாம் ஈன்றும் - உவப்புற்று இருவரும் கூட இவ்விடத்துச் சடமும் சேதநமுமாய பிரபஞ்சமெல்லாந் தோன்றியும்,—பவன் பிரமசாரி ஆகும் பான்மொழி கன்னி ஆகும் - சிவ

பிரான் பிரமசாரி ஆவன் சிவசத்தி கன்னிகை ஆவள்,—தவம் தரு ஞானத்தோர்க்கு - முற்றவ விசேடத்தால் (முதல்வன் அருள்பெற்ற) ஞானிகட்கு,—இத்தன்மைதான் தெரியும் அன்றே - (சத்தியும் சிவமும் செய்யும்) இச்செயல்களெல்லாம் (நம்மனோர்பொருட்டாக நடித்துக்காட்டும்நாடகமாத்திரையே யன்றிப் பிறிதில்லையென்பது) விளங்கும் என்க.

உம்மை சிறப்பு.

பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் என்பது முதலாக மேலைச்சூத்திரத்தின் விரித்துக்கூறியவற்றை ஈண்டுருவகஞ்செய்யுமுகத்தாற் றொகுத்துணர்த்தி, இவற்றின்றன்மை தனக்கெய்த லின்மைதனைத் தெரித்துக் கூறியவாறு. (எஎ)

தனுகரண புவன போகந் தற்பரம் பந்தம் வீடென்
றனுவினோ டெல்லா மாகி யடைந்திடுந் தத்து வங்க
ளினிதறிந் திவைநி விர்த்தி முதல்கலை யிடத்தே நீக்கி
நனிபர முணர்ந்தோ னந்தத் தத்துவ ஞானி யாவன்.

(இ-ள்.) தனுகரணபுவனபோகம் தற்பரம் பந்தம் வீடு எல்லாம் தத்துவங்கள் ஆகி அடைந்திடும் என்று - தனுகரணபுவனபோகங்களும் அவைமூலமாயுள்ள பெத்த முத்திகளும் (அப்பெத்த முத்திகளிற்படும் பேதங்கள்) அனைத்தும் (மேற்கூறிப்போந்த) தத்துவங்களான் ஆயினவென்றும்,—இவை அணுவினோடு (என்று) - அத்தத்துவங்கள் உயிர்களோடு இயைவன(அன்றி முதல்வனோடு இயைவனவல்ல) வென்றும்,—இனிது அறிந்து - (நூல்களானும் பொருந்து மாற்றானும்) தெளிய உணர்ந்து,—நிவிர்த்திகலைமுதல் இடத்தே நீக்கி - (அத்தத்துவங்களை) நிவிர்த்திகலை முதலாகக் கழியுமுறைமையின் வைத்துக்கழித்து,—பரம் நனி உணர்ந்தோன் - (அவற்றிற்கு) மேலாய் நிற்பது ஒன்றனை ஐயந்திரிவின்றி உணரப்பெற்றோன் யாவன் அவன்,—அந்தத் தத்துவஞானி ஆவன் - (பவன் பிரமசாரியும் பான்மொழி கன்னியுமாமென்னும்) அவ்வுண்மையறிவுடையவன் ஆவன் என்க.

தவந்தரு ஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியு மென்றதனைத் தெரித்துணர்த்தி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு.

தற்பரமென்னும் வடசொல் அப்பொருட்டாதல் தாற்பரியமென்பதனானுமறிக. (எஅ)

எல்லாமாய்த் தத்து வங்க ளியைந்ததென் னணுவுக் கென்னிற்
றொல்லாய கன்ம மெல்லாந் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற் கும்பி
னில்லாமை முற்று வித்து நீக்கவுங் கூடி நின்ற
பொல்லாத வாண வத்தைப் போக்கவும் புகுந்த தன்றே.

(இ-ள்.) தத்துவங்கள் அணுவுக்கு எல்லாமாய் இயைந்தது என் என்னின் - (அங்ஙனம்) தத்துவங்கள் அணுவினோடு எல்லாமாகி யடைந்தது

யாதன் பொருட்டெனின்,—தொல்லாய கன்மமெல்லாம் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற்கும் - பழமையாய இருவினைகளை நுகர்வித்து நீக்குதற் பொருட்டும்,—முற்றுவித்துப் பின் நில்லாமை நீக்கவும் - (அதனாற் பருவம் எய்தியவழி மேலைக்கு வித்தாகாதவாறு தீக்கையால் அவற்றை) முதிர்வித்துப் பின் பற்றறக் கழித்தற்பொருட்டும்,—கூடி நின்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புகுந்தது அன்றே - (அவை கழியும் முகத்தால்) விரவி நின்று எல்லா அனர்த்தங்கட்கும் மூலமாகிய ஆணவ மலத்தைப் போக்குதற்பொருட்டும் அடைந்ததாம் என்க.

எனவே, தத்துவங்களான் நீக்கப்படுவனவாகிய மலகன்மங்கள் அணுவுக்கே யன்றிச் சிவத்துக்கின்மையான், அத்தத்துவங்களும் அணுவினோடன்றிச் சிவத்தோடியைபிலவாயினவென அதன்கணுசங்கை நீக்கியவாறுமிற்று.

அணுவுக்கேயென்னும் பிரிநிலையேகாரமுந் தொன்மையென்னு மகரவைகாரவிகுதியும் விகாரத்தாற் றொக்கன.

இவை எழுசெய்யுளானும் நாலாங் கூற்றிற்படும் முத்திறப்பொருளும் வகுத்துக்கூறப்பட்டன.

அற்றேல், ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட ஆணவமலம் யாது? அதனால் வரும் பொல்லாமை யாது? அதனைப் போக்குமாறு யாங்ஙனம்? என்பாரை நோக்கிப் பதினேழுசெய்யுளான் ஒழிபு கூறுகின்றார். (எக)

ஒன்றதா யநேக சத்தி யுடையதா யுடனா யாதி
யன்றதா யான்மா வின்ற னறிவொடு தொழிலை யார்த்து
நின்றுபோத் திருத்து வத்தை நிகழ்த்திச்செம் பினிற்க ளிம்பேய்ந்
தென்றுமஞ் ஞானங் காட்டு மாணவ மியைந்து நின்றே.

(இ-ள்.) அநேக சத்தி உடையதாய் - எண்ணிறந்த சத்திகளுடைத்தாய்,—ஆன்மாவின் உடனாய் - (எண்ணிறந்த) உயிர்களினும் சேர்ந்து,—செம்பினில் களிம்பு எய்ந்து - செம்பிற் களிம்புபோல,—ஆதி அன்றதாய் இயைந்து நின்றே ஒன்றதாய் - அநாதியே விரவி நிற்பதொன்றாய்,—தன் அறிவொடு தொழிலை ஆர்த்து நின்று - (கேவலத்தில் ஆவாரக சத்தியான்) அவ்வுயிர்களின் அறிவொடு தொழில்களை மறைத்து நின்று,—போத்திருத்துவத்தை நிகழ்த்தி - (சகலத்தில் அதோநியாமிகா சத்தியாலே) போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மையை நிகழ்த்தி,—என்றும் அஞ்ஞானம் காட்டும் - எஞ்ஞான்றும் (காரணமாய் நின்று) அஞ்ஞானத்தை நிகழ்த்தும்,—ஆணவம் - (மேற்கூறிப்போந்த) ஆணவமலம் என்க.

போத்திருத்துவம் போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மை.

இதனானே மலத்தின் சொரூபங் கூறப்பட்டது. (அ0)

மலமென வேறென் றில்லை மாயாகா ரியம தென்னி
னிலகுயிர்க் கிச்சா ஞானக் கிரியைக ளெழுப்பு மாயை
விலகிடு மலமி வற்றை வேறுமன் றதுவே றாகி
யுலகுடல் கரண மாகி யுதித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) மலம் என ஒன்று வேறு இல்லை - மலமென்று ஒரு பொருள் வேறில்லை,—மாயாகாரியமது என்னின் - மாயாகாரியமே (மறைத்தற் றொழிலைச் செய்யு) மெனின் (அற்றன்று),—இலகு உயிர்க்கு - விளங்காநின்ற உயிர்கட்கு,—இச்சா ஞானக் கிரியைகள் எழுப்பும் மாயை - அறிவு இச்சை செயல்களை (வேறுநின்று) விளக்குவதாகிய மாயைக்கும்,—வேறும் அன்று இவற்றை விலகிடும் மலம் - (உயிரோடு) ஒற்றித்து நின்று அவைகளை மறைப்பதாகிய மலத்திற்கும் (தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாகலான் அஃது அறியாது),—உலகு உடல் கரணம் ஆகி-உலகும் உடலும் கரணமுமாகி,—அது வேறாகி உதித்திடும் - உயிர்க்கு வேறாகி உதிக்கும் (மாயையே மலமென்பார் மதம் போலி என்பதனை),—உணர்ந்துகொள்ளே - அறிவாயாக என்க. (அக)

மாயையே யான்ம ஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்குந்
தூயவப் பரிதி தன்னைச் சுடர்முகின் மறைத்தாற் போலப்
போய்முகி லகலச் சோதி புரிந்திடு மதுவே போலக்
காயமு மகல ஞானத் தொழில்பிர காச மாமே.

பரிதியை முகின்ம றைப்பப் பாயொளி பதுங்கி னாற்போ
லுருவுயிர் மறைக்கின் ஞானக் கிரியைக ளொழிக்கு மாகுங்
கருதிடு மிச்சா ஞான காரியங் காயம் பெற்றான்
மருவிடு முயிர்க்குக் காயம் வந்திடா விடின்ம றைப்பே.

(இ-ள்.) தூய பருதிச் சுடர்தன்னை முகில் மறைத்தாற்போல - தூயதாகிய பரிதியின் ஒளியை மேகம் (வேறு நின்று) மறைத்தாற்போல,—மாயையே ஆன்ம (இச்சா) ஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்கும் - மாயையே (உலகு உடல் கரணமாய் நின்றே) ஆன்மாவின் இச்சாஞானக் கிரியைகளை மறைத்தல் அமையுமென (உடம்பாட்டானும்),—அம்முகில் போய் அகலச் சோதி புரிந்திடும் அதுவே போல-அம்மேகம் நீங்கப் பரிதி வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறுபோல,—காயமும் அகல (இச்சா) ஞானத் தொழில் பிரகாசமாமே- காயமாகிய மாயை நீங்க அவ்விச்சாஞானக்கிரியை பிரகாசித்தல் அமையுமென (எதிர்மறையானும் இவ்வுவமையின் வைத்து அறியப்படு மென்றது பொருந்தாது),—பரிதியை முகில் மறைப்பப் பாய் ஒளி பதுங்கினாற்போல் - பரிதியை மேகம் மறைப்பப் பரவிய ஒளி மறைந்தாற்போல்,—உரு மறைக்கின் உயிர் (இச்சா) ஞானக் கிரியைகள் ஒழிக்குமாகும் - உருவாகிய மாயை மறைப்ப ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்

கிரியைகள் ஒழிதலாகிய (உடம்பாட்டானும்),—கருதிடும் இச்சா ஞான காரியம் - கருதநின்ற இச்சா ஞானக் கிரியைகள்,—காயம் பெற்றால் - மாயாதனுவைப் பெற்றால்,—மருவிடும் உயிர்க்கு - விளங்கும் ஆன்மாவிற்கு,—காயம் வந்திடாவிடில் மறைப்பே - அம்மாயாதனு இன்றேல் (அவை) மறைதலாகிய (எதிர்மறையானும் வைத்து அறியப்படுதலான் அந்வயமை ஈண்டைக்கு ஏலாது) என்க. (அஉ - அங)

போதகா ரியம றைத்து நின்றது புகன்ம லங்கா
ணோதலாங் குணமு மாக வுயிரினுள் விரவ லாலே
காதலா லவித்தை சிந்தத் தருங்கலை யாதி மாயை
யாதலா லிரண்டுஞ் சோதி யிருளென வேறு மன்றே.

(இ-ள்.) உயிரினுள் விரவலாலே குணமுமாக ஓதலாம் - (அல்லதூஉம் மலத்தானுகிய அஞ்ஞானம் முகிலானுகிய மறைவுபோலன்றி) உயிரோடு (வியாபகமாய்) விரவிக் குணம்போலத்தோன்றி நிற்பதெனக் கூறவதொன்றுகலானும்,—மாயை காதலால் அவித்தை சிந்தக் கலை ஆதி தரும் ஆதலால் - மாயையானது விருப்பத்தோடு ஆணவமாகிய இருள் கெட(த் தீபம்போல)க் கலைமுதலிய தத்துவங்களைத்தருவதொன்றுகலானும்,—இரண்டும் சோதி இருளென வேறும் அன்றே - (தொழிற்பாட்டின்கண்) இரண்டும் ஒளி இருள் போல இகலிநிற்பனவாகலானும்,—புகல் மலம் போதகாரியம் மறைத்து நின்றது காண் - (இருள்போலக்) கூறும் பெற்றித்தாகிய ஆணவமலமே உயிருணர்வின் காரியப்பாட்டைத் தடுக்கவல்லதெனத் (தெற்றென) உணர்க என்க.

குணமுமென்றவும்மை எதிர்மறைக்கண் வந்தது.

இவை நான்கு செய்யுளானும், ஐக்கியவாதி பாசுபதிமுதலியோர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, ஆணவமலத்தினதுண்மை சாதிக்கப்பட்டது. (அச)

புருடன்றன் குணம வித்தை யெனிற்சடம் புருட னாகுங்
குருடன்றன் கண்ணின் குற்றங் கண்ணின்றன் குணமோ கூறாய்
மருடன்றன் குணம தாகி மலமசித் தாகி நிற்குந்
தெருடன்றன் குணம தாகிச் சித்தென நிற்குஞ் சிவன்.

(இ-ள்.) அவித்தை புருடன்றன் குணம் எனின் - (உயிரினுள் விரவி நிற்பதாகிய) அவித்தையினை உயிரின்குணவிசேடமென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—புருடன் சடமாகும் - (சித்தாகிய) புருடன் சடமெனப்பட்டு வழுவாம் (ஆதலின்),—குருடன்றன் கண்ணின் குற்றம் கண்ணின்றன் குணமோ - குருடனது கண்ணில் (ஒளிக்குணத்தை மறைத்துநிற்கும் படலமாகிய) குற்றம் கண்ணின் ஒளிக்குணமாதல் செல்லாமையானும்,—மலம் மருள் தன்றன் குணமதாகி அசித்தாகி நிற்

கும் - மலம் அஞ்ஞானத்தைத் தனது குணமாகக்கொண்டு (குணிப்பொருளாகிய தான்) சடமாய் நிற்குமன்றிச் சித்தாகாமையானும்,—சீவன்தெருள் தன்றன் குணமதாகிச் சித்தெனநிற்கும் - உயிர் அறிதற்றொழிலையுடைய சித்தேயாய்நிற்குமாதலானும்,—கூறாய் - (உயிரின்கண்ணேகுற்றமாகக்காணப்படும் அறியாமைக்குக் குணிப்பொருள் மலமெனவேறுண்டென்பது) அறிவாயாக என்க.

இதனானே அறியாமை உயிர்க்குக் குணமென்னும் பாடாணவாதிகண் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மலத்தினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது. (அரு)

மும்மல நெல்லி னுக்கு முளையொடு தவிடு மிப்போன்
மம்மர்செய் தணுவி னுண்மை வடிவினை மறைத்து நின்று
பொய்ம்மைசெய் போக பந்த போத்திருத் துவங்கள் பண்ணு
மிம்மல மூன்றி னோடு மிருமல மிசைப்ப னின்னும்.

(இ-ள்.) மும்மலம் - (மேலே தன்மமோடதன்மமாகியெனக் கூறப்பட்ட கன்மமலமும் அதன்பின்னாக நித்தமா யருவாயெனக் கூறப்பட்ட மாயாமலமும் ஈண்டுக் கூறப்பட்ட ஆணவ மலமுமாகிய இம்) மூன்று மலங்களும்,—நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடு உமிப்போல் - நெல்லுக்கு முளைத்தற் சத்தியும் தவிடும் உமியும்போல,—அணுவின் உண்மை வடிவினை - உயிரினது தற்சொரூபத்தை,—மம்மர்செய்து மறைத்து நின்று - மயக்கத்திற் கேதுவாகப் பந்தித்து நின்று,—பொய்ம்மைசெய் போக பந்த போத்திருத்துவங்கள் பண்ணும் - (முறையே) பொய்மை புரியாநின்ற போகமும் பந்தமும் போத்திருதுத்துவமும் பண்ணுவனவாம்,—இம்மலம் மூன்றினோடும் இன்னும் இருமலம் இசைப்பன் - இம்மலங்கண் மூன்றனோடும் (கூடி நின்று பந்திப்பன) வேறும் இருமலங்கள் உளஎன்க.

இது நிரனிறை.

கன்மமலம் போகம்பண்ணுதலாவது, நெல்லின்கணுளதாகிய முளைத்தற்சத்தி முளையைத் தோற்றுவிக்குமாறுபோல, உயிரின்கட் சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல்; மாயாமலம் பந்தம் பண்ணுதலாவது, முளைத்தற்கு அனுகூலஞ்செய்து உடனிற்குந் தவிடுபோல, அச்சுகதுக்கங்களாண்டுத் தோன்றுதற்குத் துணைக்காரணமாய்த் தன்காரியமாகிய தனுகரண முதலியவற்றையும் உயிரையு மியைவித்து நிற்றல்; ஆணவமலம் போத்திருத்துவம் பண்ணுதலாவது, அம்முளை ஆண்டுத் தோன்றுதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய உமிபோல, அத்தோற்றத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயவற்றை முறுகுவித்து நின்று அச்சுகதுக்கங்களை உயிர் நுகருமாறு நிலைபெறுத்துதலெனக் கொள்க. ''பந்தம்போகம் போகநிறுத்தலும் வந்ததுமாயைவினைமலத்து'' என்றார் ஞானமிர்தநூலுடையாரும்.

முனை ஆகுபெயர்.

முனைதவிமைகள் பந்தத்திற்குங் காரணமாதல் மாத்திரைக்கும் உவமையாயின. (அசு)

மாயையின் காரி யத்தை மாயேய மலம தென்று
மேயுமும் மலங் டத்தந் தொழிலினை யியற்ற வேவுந்
தூயவன் றனதோர் சத்தி திரோதான கரிய தென்று
மாய்வரிம் மலங்க ளைந்து மணுக்களை யணைந்து நிற்கும்.

(இ-ள்.) மாயையின் காரியத்தை மாயேயமலமது என்றும் - (அச்சுகதுக்க விளைவுகட்கெல்லாம் இடமாய் நின்று வியாபகமாகிய ஆன்மாவின் அறிவிச்சை செயல்களை ஏகதேசப் படுத்துவதென மேற்கூறிப் போந்த) மாயாகாரியத்தை மாயேயமென்றும்,—ஏயும் மும்மலங்கள் தத்தம் தொழிலினை இயற்ற ஏவும் தூயவன் றனது ஓர் சத்தி திரோதான கரியது என்றும் ஆய்வர் - பொருந்திய அவ்வம்மலங்களை அவ்வத்தொழிலிற்படுத்தி(ப் பாகம்வருவி)க்கும் சிவசத்தியை மறைத்தலைச் செய்வதாகிய திரோதாயியென்றும் வேறேயிருமலமாக ஆராய்ந்துகூறுவர் (அவற்றுள் மாயாகாரியம் மாயையில் அடங்குமாயினும் பந்தித்தற்கட்படும் வேற்றுமைபற்றி மாயேயமலமென வேறுவைத்தெண்ணப்படும் அம்மலங்கட்கனுகூலமாய் நின்று செய்யுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியின் அடங்குமாயினும் தொழில் வேற்றுமை பற்றி உபசாரத்தாற் றிரோதாயியென வேறுவைத் தெண்ணப்படும்,—இம்மலங்கள் ஐந்தும் அணுக்களை அணைந்து நிற்கும் - (இவ்வாறு) இவ்வைந்து மலமும் உயிர்தோறு நின்றுசெய்யும் பந்தவேறுபாடு கண்டு கொள்க என்க.

திரோதானகரியென்பது திரோதானத்தைச் செய்வதென்னும் பொருட்டாய வடசொல். (அஎ)

மலமாயை கன்ம மாயே யந்திரோ தாயி மன்னிச்
சலமாரும் பிறப்பி றப்பிற் றங்கித் தரைகீழ் மேலு
நிலையாத கொள்ளி வட்டங் கறங்கென நிமிடத் தின்க
ணலமாரு மிறைவ னாணை யாலுயிர் நடக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) உயிர் - ஆன்மாவின்கண்,—மலம் மாயை கன்மம் மாயேயம் திரோதாயி மன்னி - ஆணவம் மாயை காமியம் மாயேயம் திரோதாயியாகிய இவ்வைவகைமலங்களும் நிலைபெறுதலால் (அவைகட்கனுகுணமாக),—இறைவன் ஆணையால் - முதல்வன் ஆணையினால்,—நிலையாத கொள்ளிவட்டம் கறங்கு என - நிலையுதலிலவாகிய கொள்ளிவட்டமும் காற்றாடியும்போல,—நிமிடத்தின்கண் அலமாரும் - கணப்போழ்திற் (பலமுறை) சுழற்சியுற்று,—பிறப்பு இறப்பில் தங்கி - மேற்கூறிப் போந்த பிறப்பிறப்பிற்பட்டு,—இத்தரைகீழ்மேலும் சலமாரும் நடக்

கும் அன்றே - இவ்வுலக நிரயதுறக்கங்களிலே போக்குவரவுடைத்தாய் (அவ்வுயிர்) செல்லும் என்க.

மன்னியலமாருமென்பது மழைபெய்து குளநிறைந்ததென்றாற் போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

அலமரும் அலமாருமென நீட்டம்வழிநீட்டல்; இறைவனுணையா லுயிர்நடக்குமென ஈண்டுங்கூறியது அவ்வலமரலை நீக்கும் வாயிலுணர்த் துதற்பொருட்டு; அது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

இவை மூன்று செய்யுளானும், மலங்க ளித்துணையவென்பதூஉம் அவை பந்திக்குமாறுங் கூறுமுகத்தான் ஆணவமலத்தானாகிய பொல் லாமை கூறப்பட்டது. (அ௮)

அண்டசஞ் சுவேத சங்க ளுற்பிச்சஞ் சராயு சத்தோ
டெண்டரு நாலெண் பத்து நான்குநூ றாயி ரத்தா
யுண்டுபல் யோனி யெல்லா மொழித்துமா நுடத்து தித்தல்
கண்டிடிற் கடலைக் கையா னீந்தினன் காரி யங்காண்.

(இ-ள்.) அண்டசம் சுவேதசங்கள் உற்பிச்சம் சராயுசத்தோடு எண் தரு நால் - முட்டையும் வியர்வையும் வித்தும் பையுமாக எண்ணப் படும் நால்வகைத்தோற்றத்து (எழுவகைப்பிறப்பின்),—எண்பத்து நான்கு நூறாயிரத்தாயுண்டு - எண்பத்துநான்கு நூறாயிர (யோநி பேத)த் தினின்று விரிந்த பேதங்கள் அளவின்றி உள்ளன,—பல்யோநியெல் லாம் ஒழித்து - (அவற்றுட்) பலவகைப்பட்ட யோநி பேதங்கள் ஒழி ந்து,—மாநுடத்து உதித்தல் கண்டிடில் - (அவ்வலமரலை நீக்குதற்கு வாயிலாகிய) மாநுடப்பிறவி எய்தலைக் காணப்பெற்றிடின்,—கடலைக் கையால் நீந்தினன் காரியம் காண் - சமுத்திரத்தைக் கையானீந்திக் கரையேறினவன் காரியத்தோடொக்குமென்க. (அகூ)

நரர்பயி றேயந் தன்னி னான்மறை பயிலா நாட்டில்
விரவுத லொழிந்து தோன்றன் மிக்கபுண் ணியத்தா னாகுந்
தரையினிற் கீழை விட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து
பரசம யங்கட் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணொ ணாதே.

இ-ள்.) நரர் பயில் தேயந்தன்னின் - (அம்மானுடப்பிறவியினும்) மானுடர் வாழ்கின்ற இவ்வுலகத்துள்,—நான்மறை பயிலாநாட்டில் விரவு தல் ஒழிந்து தோன்றல் - வேதாகமவழக்கம் இல்லாத நாட்டிலே பிறத் தல் நீங்கி (அவ்வேதாகம வழக்குமிக்குடைய உத்தமநாட்டிலே) தோன் றுதல்,—மிக்கபுண்ணியத்தான் ஆகும் - மிகுந்த புண்ணியத்தால் உண் டாம்,—தரையினில் கீழை விட்டுத் தவம் செய் சாதியினில் வந்து - அவ்வுத்தமநாட்டிலே கீழ்சாதியிலே தோன்றாது தவஞ்செய்தற்குரிய உத்தமசாதியிலே தோன்றுதல் செய்தும்,—பரசமயங்கட்செல்லாப் பாக்

யம் பண்ணை ஒனுதே - புறச்சமயங்களிற் செல்லாது (அவ்வலமரல் ஒழிதற்கு வாயிலாகிய) உத்தமசமயத்திற்குரிய நன்மை ஒருவனுக்குண் டாதல் அரிது என்க. (௧௦)

வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித்
தாழ்வெனுந் தன்மை யோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரு
மூழ்பெற லரிது சால வுயர்சிவ ஞானத் தாலே
போழிள மதியி னானைப் போற்றுவா ரருள்பெற் றாரே.

(இ-ள்.) வாழ்வெனும் மையல் விட்டு - குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகாரமென்னும் இவைகளான் உளதாகிய செருக்கொழிந்து,—வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பி - வறுமையால் அச்செருக்குடையார் பின்சென்று நின்று எக்கறலாய சிறுமையினீங்கி (உயர்ந்தசாதியினும் உயர்ந்தகுடிப்பிறப்பே அதற்கு வாயிலாம் ஆகலான் அவ்வுயர்ந்த குடியிற்பிறந்து),—தாழ்வெனும் தன்மையோடும் - மெய்யன்போடும்,—சைவமாஞ் சமயஞ்சாரும் ஊழ்பெறல் - சைவசமயத்தின் எய்தும் புண்ணியப்பேறு,—சால அரிது - பெரிதும் அரிதாம்,—உயர் சிவஞானத்தாலே - அதனினும் உயர்ந்த சித்தாந்தநெறி யுணர்ச்சியாலே,—போழ் இள மதியினானை - பிளவுபட்ட; இளம்பிறையணிந்த சிவபிரானை,—போற்றுவார் - வழிபடப்பெறுவா ருளராயின்,—அருள்பெற்றாரே - அவர் (மலத்தானாகிய அவ்வலமரலைநீங்கி) வீடுபேறெய்துவர் என்க.

வாழ்வாவன:—குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகாரமென்று மிவை.

மையல் செருக்கு.

வாழ்வெனுமையலெனவும், வறுமையாஞ் சிறுமையெனவும், காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் அம்மலபந்தத்தைப் போக்குதற்குரிய வாயில் இவையென்பது கூறப்பட்டது. (௧௧)

மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காய
மானிடத் தைந்து மாடு மரன்பணிக் காக வன்றோ
வானிடத் தவரு மண்மேல் வந்தரன் றனையர்ச் சிப்ப
ரூனெடுத் துழலு மூமை ரொன்றையு முணரா ரந்தோ.

(இ-ள்.) (அவ்வலமரலை நீக்குதற்பொருட்டு) மனவாக்காயம் - மனத்தால் நினைந்தும் வாக்கால்வழுத்தி மந்திரங்கள் சொல்லியும் காயத்தாற் பணிந்தும் செய்யப்படும்,—ஆனிடத்து ஐந்தும் ஆடும் அரன் பணிக்காக அன்றோ - பஞ்சகவ்வியத்தினை ஆடியருளுகின்ற அரன்பணி (ஏனைப் பிறவிகளிற் கூடாமையால் அதன்) பொருட்டாகவன்றோ,—மானுடப் பிறவிதானும் வகுத்தது - (பிறவி விசேடமாகிய) மானுடப்பிறவி (வேண்

டப்பட்டு) வருத்ததாம்,—வானிடத் தவரும்-மேலுலகத்துள்ள மாயோன் முதலிய தேவர்களும்,—மண்மேல் வந்து அரன்றனை அர்ச்சிப்பர் - (அவ்வரன்பணி பயன்படுதல் ஏனையுலகங்களிற் கூடாமையாலே) தேச விசேடமாகிய இம்மண்ணுலகத்தில் வந்து அச்சிவபிரானை அருச்சிப்பர்,—அந்தோ ஊன் எடுத்து உழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் - ஐயோ இவ்வுலகத்து இச்சரீரம் பெற்றும் (இவ்வுண்மையை) அலமரு மூகராகிய ஏனையோர் சிறிதும் அறியமாட்டார் (ஆகலிற் சாதிவிசேடங் குடிப்பிறப்பு விசேடம் வேண்டப்படும்) என்க.

இதனானே அவை வாயிலாதற்கு உரிமை கூறப்பட்டது.

வாக்காயமென்னுந் தொகைச்சொல் வடநூன்முடிபு. (கஉ)

கருவினு ளழிவ தாயுங் கழிந்திடா தழிவ தாயும்
பரிணமித் தழிவ தாயும் பாலனா யழிவ தாயுந்
தருணனா யழிவ தாயுந் தானரைத் தழிவ தாயு
முருவவே யழிவே யானா லுள்ளபோ தேபா ருய்ய.

(இ-ள்.) (மானுடயாக்கை அத்துணைப்பெருமைத்தாயினும்) கருவினுள் அழிவதாயும்-மாதாவினுடைய கருப்பத்திற்றானே அழிவதாயும்,—கழிந்திடாது அழிவதாயும் - பிறந்து உடனே அழிவதாயும்,—பரிணமித்து அழிவதாயும் - பிறந்து சிறிதுகாலமிருந்து அழிவதாயும்,—பாலனாய் அழிவதாயும் - பாலியனாய் அழிவதாயும்,—தருணனாய் அழிவதாயும் - தருணனாய் அழிவதாயும்,—நரைத்துத்தான் அழிவதாயும் - நரையுண்டாகி விருத்ததசையில் அழிவதாயும்,—உருவவே அழிவே ஆனால் - (இத்துணைப் பொழுது நிற்குமென்று அறியவாராது நீர்க்குமிழிபோல்) எப்பொழுதும் அழிதன்மாலைத்தாகலின்,—உள்ளபோதே உய்யப்பார் - (இவ்வாக்கைநிலையாமை இளமை நிலையாமைகளை) நிலையுதல் உள்வழியே உய்யும்படி உற்று நோக்குவாய் (அங்ஙனநோக்குவார்க்கு அவற்றானாகிய மையலை விடுதல் கூடும்) என்க. (கங)

ஒருபுல னுகரும் போதங் கொன்றிலை யொன்றின் பாலும்
வருபயன் மாறி மாறி வந்திடு மெல்லா மாறு
மொருபொழு துணரி னுண்டா மல்லதிவ் வல்லல் வாழ்க்கை
மருள்கன வதுவும் போல மாயும்பின் மாயு மன்றே.

(இ-ள்.) அங்கு ஒரு புலன் நுகரும்போது ஒன்று இலை - ஆண்டு ஒரு விடயத்தை அநுபவிக்குங்கால் மற்றொன்றின்மையால் (அவ் யாக்கையின் கண்ணதாகிய அறிவும் விடயங்களை ஒருங்கே யறியமாட்டாது),—ஒன்றின்பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும் - ஒரு விடயத்தின்கண்ணும் வரப்பட்ட பயனை விட்டு விட்டு அறிவதன்றி இடையீடின்றி அறிய மாட்டாது,—ஒரு பொழுது எல்லாம் மாறும் - அதுவும்

உறக்கம் மூர்ச்சை முதலியவற்றிற் சிறிதும் இல்லையாய்விடும்,—அல்லது இவ்வல்லல் வாழ்க்கை - அதுவன்றி இவ் யாக்கையின் பொருட்டுளதாகிய செல்வத்துழனியும்,—மருள் கனவதுவும் போல அன்றே மாயும் பின் மாயும் - (முறையே) மயக்கப்பொருளும் கனாப்பொருளும் போலத் தோன்றியபொழுதே மாய்வதுமாம் இடையே மாய்வதுமாம் ஆகலான்,— உணரின் உண்டாம் - (இவ்வறிவுநிலையாமை செல்வநிலையாமைகளை) உணர்ந்தால் (அவ்வுணரவல்லார்க்கு அவற்றானாகிய மையலை விடுதல்) கூடும் என்க.

உணரினுண்டாமென்பதனை இறுதிக்கண் வைத்துரைக்க.

பயன் அறிதற்பயன்.

அல்லதென்பது அன்றியென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சக்குறிப்பு.

மருள்போல அன்றேமாயும் கனவுபோலப் பின்னுமாயுமென் றுரைத்துக்கொள்க.

மருளும் கனவும் ஆகுபெயர்.

வாழ்க்கையென்புழியும் பின்னென்புழியும் இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கன. (௧௪)

அரிசனம் பூசி மாலை யணிந்துபொன் னாடை சாத்திப்
பரிசனம் பின்பு செல்லப் பாரகர் பரிக்கக் கொட்ட
வரிசின்ன மூதத் தொங்கல் வந்திட வுணர்வு மாண்டு
பெரியவர் பேச்சு மின்றிக் கிடத்தலாற் பிணத்தோ டொப்பர்.

(இ-ள்.) அரிசனம் பூசி - சந்தன முதலிய வாசனாதிரவியங்கள் பூசியும்,—மாலை அணிந்து - வாசத்தோடு கூடிய பூமாலைகள் அணிந்தும்,—பொன் ஆடை சாத்தி-பீதாம்பரம் போர்த்தும்,—பரிசனம் பின்பு செல்ல-தம்பரிவாரங்கள் பின்னேவரவும்,—பாரகர் பரிக்க-காவுவோர் (சிவிகை) சுமக்கவும்,—கொட்ட-வாத்தியங்கள் முழக்கவும்,—வரிசின்னம் ஊத - வரிபொருந்திய சின்னங்கள் ஊதவும்,—தொங்கல் வந்திட - சத்திரசாமரங்கள் சூழவரவும்,—உணர்வுமாண்டு பெரியவர்பேச்சும் இன்றிக்கிடத்தலால்-அறிவற்று (அதிகாரஞ்செய்து) பெரியராய்ப் பேச்சின்றிச் செருக்குற்றுக் கிடத்தலால்,—பிணத்தோடு ஒப்பர் - அவர் செத்தாரின் வேறல்லர் என்பது,—(உணரின் உண்டாம்) - (ஆண்டுநிகழும் நிகழ்ச்சிபற்றி) அறியவல்லராயின் அவர்களுக்கு அதனானாகிய மையலைவிடுதல் கூடும் என்க.

உணரினுண்டாமென்றதனை ஈண்டுக் கொண்டுரைக்க.

பெரியவரென்றது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி; பெருமை அதிகாரத்தானாயது.

இவை மூன்றுசெய்யுளும் வாழ்வெனுமையல் விடுதற்கு உபாயங் கூறியவாறு. (௧௫)

பிணத்தினை யொத்து வாழ்வோர் பின்னடைப் பிணங்கள் போல
வுணக்கியே யுழல்வீ ருங்க ளுடலுயி ருணர்வு மெல்லாங்
கணத்திடைத் தோன்றி மாயுங் காயமென் றறிந்தொ ருக்கால்
வணக்குறீ ரரனை யென்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன்.

(இ-ள்.) அரனை ஒருக்கால் வணக்குறீர் - சிவபிரானை ஒருகாலேனும் வழிபாடு செய்கின்றிலீர் (செய்யப்பெறின்),—என்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன் - எஞ்ஞான்றும் தேவர்களும் வணங்கும் வண்ணம் (இறவாச்செல்வத்தை) அளிப்பனாதலின்,—கணத்திடைத் தோன்றி மாயும் காயம் என்று அறிந்து - (அதனைநோக்கக்) கணத்தின்கட் டோன்றி அழிதன் மாலைத்து உடம்பென்று உணர்ந்தும் (அதன்பொருட்டு),—உங்கள் உடல் உயிர் உணர்வு மெல்லாம் - உம்முடைய உடல் உயிர் உணர்வுமுதலிய வெல்லாம்,—உணக்கியே உழல்வீர் - வருத்தமுறும்படி வருந்தினவராய் (நீர் ஈட்டப்படுஞ் சிறு செல்வஞ் செல்வமன்றென்பது உணர்வீராயின்),—பிணத்தினை ஒத்து வாழ்வோர் பின் நடைப் பிணங்கள் போல (ஆம்) - (இச்சிறு செல்வத்தைவேண்டிப்) பிணத்தினையொத்து வாழும் அவ்வதிகாரச்செருக்குடையார் பின்சென்று நடைப்பிணங்கள்போல் (நின்று ஏக்கறுஞ் சிறுமையினீங்குதல் உமக்குக்) கூடும் என்க.

உடலுயிருணர்வுமெல்லா முணக்கியென வியையும்.

இச்செய்யுள் வறுமையாஞ்சிறுமை தப்புதற்கு உபாயங்கூறியவாறு.

ஒன்றதாயென்பது முதல் இத்துணையும் ஒழிபு கூறியதெனக் கொள்க. (கசா)

இரண்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஅசா.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்.

முதற்சூத்திரத்தும் இரண்டாஞ்சூத்திரத்தும் முறையே பதியுண்மைக்கும் பாசவுண்மைக்கும் பிரமாணங் கூறியவாசிரியர், இரண்டாஞ் சூத்திரத்தின் அவையவுயிரென்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டெஞ்சி நின்ற பசுவுண்மைக்குப் பிரமாணம் மூன்றாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உயிரெனப் படுவ திந்த வுடலின்வே றுளதா யுற்றுச்
செயிருறு மிச்சா ஞானச் செய்திக ளுடைய தாகிப்
பயில்வுறு மின்பத் துன்பப் பலங்களு நுகரும் பார்க்கிற்
றுயிலொடு மஞ்ச வத்தைப் படுமுண்மை துரியா தீதம்.

(இ-ள்.) உளதாய் - உயிர் சூனியமெனின் அவ்வாறு சொல்வதொன்று உளதாய் நிற்றலானும்,—உற்றுச் செயிர் உறும் - உடம்பே உயிரெனின் உடம்பகத்தே பொருந்தி நின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்குறுதலானும்,—இச்சா ஞானச் செய்திகள் உடையதாகி - ஐம்பொறியே உயிரெனின் ஞானமாத்திரையேயன்றி ஞானங் கிரியை இச்சை யென்று மூன்று முடைத்தாகலானும்,—துயிலொடும் பயில்வு உறும் - சூக்கும வுடம்பே உயிரெனிற் கனவொடு பயின்றதனை நனவின்கண் உற்றறிந்து நிற்றலானும்,—இன்பத் துன்பப் பலங்களும் பார்க்கில் நுகரும் - பிராணவாயுவே உயிரெனின் இன்பத்துன்பப் பயன் கருவிகள் ஒடுங்கிய விடத்தின்றி ஒடுங்காது விழித்தவிடத்தே நுகர்ந்து நிற்றலானும்,—அஞ்ச அவத்தைப் படும் - பிரமமே உயிரெனின் அறிந்தாங்கறிதலின்றி ஐந்தவத்தைப்பட்டு அறிதலானும்,—துரியாதீதம் உண்மை - அனைத்துங்கூடிய சமுதாயம் உயிரெனின் அனைத்து நீங்கிய துரியாதீதத்தும் உண்மையானும்,—இந்த உடலின் உயிரெனப்படுவது வேறு - இந்தவுடலின்கண் உயிரெனப்படுவது இவையனைத்திற்கும் வேறு என்க.

உயிரெனப்படுவதென்றது சாதியொருமை.

துயிலொடும் பயில்வுறுமென வியையும்; துயிலென்றது ஈண்டுக் கனவின்மேற்று; பயில்வுறுமென்புழி இரண்டாவது விரித்துரைக்க; பயில்வு ஒருபெயர்.

பார்க்கில் நுகருமென மாறுக; பார்க்கில் விழித்த விடத்தென்றவாறு.

* "ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் - மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதியான" என்பதோத்தாகலின், ஏழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல். சூ - ௨௨.

துரியாதீதத்தி லுயிருண்டென்பது விழித்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்று உணர்வு நிகழ்தல்பற்றித் தெளியப்படும்.

உளதாயென்பது முதலிய வேழுங் குறிப்பேதுவாகலான், அவற்றை இங்ஙனம் விரித்துரைத்து முதனூலின் மூன்றாஞ் சூத்திரம் போல இச்செய்யுள் எழுகூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க.

அற்றேல், சூனியமுதலியவற்றுள் ஏனையவெல்லாமறியுமென்பது காட்சியளவைக்கு எய்தாமையின் உயிர் அவற்றின் வேறெனக்கொள்ளினும், உடம்பாதல் உடம்பின்கணுளவாகிய ஐம்பொறிகளாதல் அவ்வைம்பொறிகளையூக்கி இயங்குவதாய பிராணவாயுவாதல் அறியுமென்பது காட்சியளவையா னறியக்கிடத்தலின், உயிர் அம்மூன்றனுளொன்றாகற்பாற்றென்றலே பொருத்தமுடைத்துப் போலுமென்பாரைநோக்கி அம்மூன்றனையுஞ் சிறந்தெடுத்தோதி மறுத்தற்கெழுந்தன வருஞ் செய்யுட்களென்பது. (௧)

உடலின்வே றுயிரே னிந்த வுடலன்றோ வுணர்வ தென்னி
னுடல்சவ மான போது முடலினுக் குணர்வுண் டோதா
னுடலினின் வாயுப் போனா லுணர்ச்சியின் றுடலுக் கென்னி
னுடலினின் வாயுப் போகா துறக்கத்து முணர்வ தின்றே.

(இ-ள்.) உடலின் வேறு உயிர் என் - இவ்வுடம்பின்வேறாய் உயிரொன்றுண்டென்பது எற்றுக்கு,—இந்த உடல் அன்றோ உணர்வது என்னின் - இவ்வுடம்பே அறியுமெனின்,—உடல் சவமானபோதும் உடலினுக்கு உணர்வு உண்டோதான் - அவயவங்களின் ஒன்றானுங் குறைபாடின்றிக்கிடக்கும் பிணக்கிடையினும் அவ்வுடலின் அறிவுளதோ இன்று,—உடலினின் வாயுப்போனால் உடலுக்கு உணர்ச்சி இன்றென்னின்-இவ்வுடம்பினுள்ள பிராணவாயு நீங்கிடின் அதனில் உணர்வு நிகழாதெனின்,—உடலினின் வாயுப் போகாத உறக்கத்தும் உணர்வது இன்றே - நீ கூறும் பூதக்கூட்டத்தின் ஒன்றானுங் குறைவின்றிக்கிடக்கும் உறக்கத்தினும் அறிவு நிகழ்வதின்று (ஆகலின் உடம்பறியுமாறு யாண்டையது) என்க.

போகாதவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. ()

அறிவதைம் பொறியே யென்னி னுறக்கத்தி னறியா வாகு
மறிவது மொன்றொன் றாக வொன்றொன்று யறியு மென்னி
னறிவுக ளொன்றை யொன்றங் கறிந்திடா வைந்தை யுங்கொண்
டறிவதொன் றுண்ட தான்மா வைம்பொறி யறிந்தி டாவே.

(இ-ள்.) ஐம்பொறியே அறிவது - (பிணமாம்போது கெட்டொழிவதாகிய) ஐம்பொறிகளே (அவ்வுடம்பினின்று நனவின்கண்) அறியும்,—உறக்கத்தின் அறியாவாகும் என்னின் - உறக்கத்தின்கண் அறிதலின்றி

ஒருங்கு நிற்குமெனின்,—அறிவதும் ஒன்றொன்றாக - (நனவின்கண் அவை) அறிவதும் ஒவ்வொருபொறியாக அறிவதன்றி (ஒருங்கே அறிவனவல்ல),—ஒன்றொன்று யறியுமென்னின்-ஒன்றொன்றாக அறியு(மதுவே அவற்றியல்) பெனின்,—அறிவுகள் ஒன்றை அங்கு ஒன்று அறிந்திடா - (அங்ஙனமாயினும்) இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியா,—ஐந்தையுங்கொண்டு அறிவது ஒன்று உண்டு - (ஆகலான்) இவ்வைந்தினும் (ஐம்புலன்களையும்) அறிவதொன்றுளது,—அது ஆன்மா-அஃதே ஆன்மாவெனப்படும்,—ஐம்பொறி அறிந்திடாவே - ஐம்பொறிகடாமே அறியமாட்டா என்க.

அறிவதைம்பொறியே யுறக்கத்தி னறியாவாகுமென்னின் எனவினையும்.

அறிவதென்பது அத்தொழின்மேனின்றது.

உம்மை சிறப்பு.

அறிவுகள் ஆகுபெயர்.

அஃதென்னுமாய்தம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

இவ்வாறன்றி, அறிவதைம்பொறியேயென்னி னுறக்கத்தினறியாதொருமறிவது மொன்றொன்றாக வொன்றொன்றுயறியுமென்னின் என்பதற்கு என்னுடம்பகத்து நின்றறிவது ஐம்பொறிகளேயாம் அவையுறக்கத்தினறியாதவழுகும் நனவின்கணெவ்வொரு விடயமாகவறிவதும் இருவர் மதத்தினுமொக்கும், அதுபற்றி யென்னையாசங்கித்தல் கூடாமையான் அவ்வைம்பொறிகளே யொருதலையாகவறியும் வேறுமோருயிர் கோடன் மிகையாமென்பையாயின் என்றுரைத்தலுமொன்று.

உறக்கத்தினறியாமை யிழுக்கன்றென்பான் வாகென்றுனென்பது.

அறிந்திடும் பிராண வாயு வடங்குதல் விடுதல் செய்தா
லறிந்திடா துடலு றக்கத் தறிவின்மை கரண மின்மை
யறிந்திடு முதலி யாகி னது நிற்கக் கரணம் போகா
வறிந்திடும் பிராணன் றன்னை யடக்கியும் விட்டு மான்மா.

(இ-ள்.) பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தால் அறிந்திடும்-பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தாலே அறிவுநிகழக்காண்டலின் (அதுவே அவ்வைந்தையுங்கொண்டறிவதாகிய உயிரென அமையும்),—உடல் உறக்கத்துக் கரணம் இன்மை அறிவின்மை அறிந்திடாது-உடம்பின்கண் உறக்கத்தில் (அஃதியங்கினும் ஆண்டுக்) கருவியின்மையான் அறிவில்லையாய் அறியாதாயிற்றெனின் (அதுபொருந்தாது),—அறிந்திடு முதலியாகின் அது நிற்கக் கரணம் போகா - அறியப்படுங் கரணமுதலி அதுவாகுல் அது நிற்புழிக் கரணம் போதல் கூடாமையின்,—அடக்கியும் விட்டும் பிராணன்றன்னை அறிந்திடும் ஆன்மா - (கரணங்

களையும்) அடக்குதல் விடுதல்கள்செய்து அப்பிராணவாயுவையுங் கொண்டறிவதாகிய உயிர் (வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான்) என்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே உடல் பொறி பிராணவாயுவென்னும் மூன்றனையுங் காட்சியளவையானறியக்கிடந்த விசேடம்பற்றி வேறெடுத்தாசங்கித்துப் பரிகரித்து, இந்தவுடலினுயிரெனப் படுவது வேறென்பது சாதிக்கப்பட்டது.

ஏனையவெல்லாம் வருஞ்சூத்திரத்தினுண்டாண்டியையுபற்றிக் கூறக்கிடத்தலானும், உளதாயென்னு முதற்கூற்றில் ஆசங்கை விசேடமின்மையானும், அவற்றை யீண்டு விரித்திலர். (௩)

மூன்றுஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கக௦.

இலக்கணவியல்.

நான்காஞ் சூத்திரம்.

மேன் மூன்று சூத்திரத்தானும் பொருளுண்மைக்கு அளவு கூறிய வாசிரியர், சிறத்தமுறையானே பொருளியல்பு கூறுவான்றொடங்கி, மேற் கூறிப்போந்த பதி பாச பசுக்களை எதிர் நிரனிறையாகவைத்து முதற்கட் பசுவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

உணர்வன கரண மென்னி லொன்றையொன் றுணரா வெவ்வே
றிணைதருஞ் செயல்க ணான்கு மறிந்தவை யடக்கி யாக்கிப்
புணருமுட் கருவி யாக்கிப் புறக்கரு வியினும் போக்கி
யிணைதரு மிவற்றின் வேறா யானென தென்ப தான்மா.

(இ-ள்.) கரணம் உணர்வன என்னில் - (இனி) அந்தக்கரணமே உணருமென்பரெனின்,—ஒன்றை ஒன்று உணரா-(இவையும் ஐம்பொறி போல்) ஒன்றனையொன்றுணராவாகலான்,—ஆன்மா இவற்றின் வேறாய்- உயிர் இவற்றின் வேறாகியும்,—யான் எனது என்பது இணை தரும் - யானெனதென்னுஞ் செருக்குறுதற்கேதுவாகிய ஆணவமலமும் உடனுயிணைந்து நிற்குமாகலான்,—நான்கு செயல்களும் அறிந்து-(தனக் கென அறிவின்றி இவ்வந்தக்கரணங்களானுய) நான்கு தொழிலையும் (இவற்றோடுகூடி) அறிந்து,—அவை அடக்கிப் புணரும் உட்கருவி ஆக்கி - இவற்றை (யடக்கவேண்டுழி) ச் சொப்பனவத்தையிற் செலுத்திப் பொருந்திய உட்கருவிகளாக்கியும்,—ஆக்கிப் புறக் கருவியினும் போக்கி - ஆக்கவேண்டுழிச் சாக்கிராவத்தையிற்செலுத்திப் புறக்கருவிகளிற் போக்கியும்,—வெவ்வேறு அணைதரும் - வெவ்வேறவத்தைகளை அணையும் என்க.

எனவே, ஆணவமலத்திற் பிணிப்புண்டு அவத்தையுறுதல் ஆன்மா வக்கிலக்கணமென்றவாறாயிற்று; இது தடத்தலக்கண மெனப்படும் பொதுவியல்பு.

உணராவாகலான் இவற்றின்வேறாகியும், யானெனதென்ப திணை தருமாகலான் அறிந்தடக்கியாக்கி ஆக்கிப் போக்கி வெவ்வேறணைதரு மென வினைமுடிபு செய்க.

அடக்குதல் சொப்பனவத்தையிற் செலுத்துதல்.

ஆக்குதல் சாக்கிராவத்தையிற் செலுத்துதல்.

இனம்பற்றி ஏனையவத்தைகளுங் கொள்ளப்படும்.

அவையடக்கியாக்கிப் புணருமுட்கருவியாக்கிப் புறக்கருவியினும் போக்கியென்பது நிரனிறைப்பொருள்கோள்.

வேறுயுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

என்பதெனக் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார்.

யானெனதென்பதென்னும் பெயரடை அதனுண்மை சாதித்தற்குக் குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இச்செய்யுள் முதனூல் நாலாஞ்சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

இனி அம்முக்கூற்றுள், உணர்வன கரணமென்னி னென்றையொன் றுணராவாகலான் ஆன்மா விவற்றின் வேறுமென்னு முதற்கூற்றை வலியுறுத்துகின்றார். (க)

முதலதிகரணம்.

கருவியா மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கு
மருவியான் மாவே யென்ன வருந்தீப மெனத்தெ ரிந்தங்
கொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையு ணர்ந்தோர்
தருமிது பசுஞா னம்பின் சிவஞானந் தனக்கு மேலாம்.

(இ-ள்.) மனமும் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் நான்கும் கருவியா மருவி - மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்த மென்கின்ற நான்கும் (ஒரு விடயத்தை அறிதற்குக்) கருவியாக மருவி,—ஆன்மாவே என்ன வரும்- (இவையே) கருத்தாவென்னும்படி (உயிரோ டொற்றித்து நின்று) நிகழ்வனவாம்,—தீபமென தெரிந்து அங்கு ஒருவி - (கண்ணுக்கு) விளக்குப் போல (இவை உயிர்க்குக் கருவியாய் வேறு நிற்பன) வென்றறிந்து நீங்கி நின்று,—ஆன்மாவின் உண்மை உணர்ந்தவர் தமை உணர்ந்தோர் - (இவற்றைக் கொண்டறியுங்) கருத்தாவினுண்மை யாதென்றாராய்ந்தவரே தாமாகிய ஆன்மசொரூபத்தை இனிதுணர்ந்தோர்,—பின் பசுஞானம் - அதன் பின்பு (அங்ஙனம் ஆராயு மறிவு) பசுஞான மாகலான்,—இது தரும் சிவஞானம் தனக்கு மேலாம் - அதனைத்தரும் (பொருள் யாதெனத் தேர்வார்க்குச்) சிவஞானம் அதற்கு மேலாய் விளங்கும் என்க.

ஈண்டு ஆன்மாவென்றது கருத்தாவென்னுந்துணையாய் நின்றது, தமையுணர்ந்தோரென முன் வருதலின்.

இதனானே அந்தக்கரணங்கள் கருத்தாவல்லவென்பது தம்மையுந் தலைவனையுமறியுமாற்றின் வைத்துக் கூறப்பட்டது. (உ)

அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்
செவ்விய விந்து நாதஞ் சித்தமோ டுள்ள மாகு
மொவ்வெனு மெழுத்தா மைந்து முணர்வுதித் தொடுங்கு மாறும்
பவ்வமுந் திரையும் போலும் பார்க்கிலிப் பண்புந் தோன்றும்.

(இ-ள்.) அகங்காரம் புத்தி மனம் சித்தமோடு உள்ளங்கள் - அகங்காரம் புத்தி மனம் சித்தம் உள்ள மென்கின்ற அவை கருவியாவதூஉம்,—அவ்வுடன் உவ்வும் மவ்வும் செவ்விய விந்து நாதம் ஆகும் - (முறையே) அகாரமும் உகாரமும் மகாரமும் செவ்விதாய விந்துவும் நாதமுமென்கின்ற எழுத்துக்கள் உடனின்று செலுத்தியவழியேயா மாகலால்,—ஒவ்வெனும் எழுத்தாம் ஐந்தும் - (சமட்டியிற்) பிரணவரூபமா மிவ்வைந்தெழுத்தானும்,—உணர்வு உதித்து ஒடுங்குமாறும் - (உயிரின்கண்) உணர்வு மாறிமாறித் தோன்றுமுறையும்,—பவ்வமும் திரையும்போலும் - கடலின் கண்ணே திரை புதிது புதிதாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறு போலாம்,—பார்க்கில் - (சவிகற்பவுணர்வுக்குக் காரணம் நிவிர்த்தாதிகலையைப் பற்றி ஐந்தாய்த் திகழு நால்வகைவாக்குக்களென்பதனை) உற்றுநோக்கின்,—இப்பண்பும் தோன்றும் - இவ்வியல்பு இனிது விளங்கும் என்க.

ஒற்றுமைபற்றி எழுத்துக்களே அவையாக வுபசரித்தார்.

புருடதத்துவமும அதனைச்செலுத்து மக்காரமும் ஈண்டொப்புமைபற்றி உடன் கூறியவாறு; புருடதத்துவத்தைச் செலுத்துதலாவது புருடதத்துவமாந் தன்மையை நிகழ்வித்தல்.

* "அகார வுகார மகங்காரம் புத்தி - மகாரம்" என முதனூலுட் கூறுதலானும், தசகாரியபோதத்தும் அவ்வாறே கூறுதலானும், ஈண்டு அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம் புத்தி யகங்காரங்கள் என்றது எதிர்நிரனிறை யெனக் கொள்க.

பிரணவமாகலின் உள்ளவாறே வெளிப்படக் கூறாது ஒவ்வெனக் கடைக்குறைத்துக் குறுக்கல்விகாரமாக்கிக் கூறினர்.

ஐந்தாறுமென்றுமாறுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. (௯)

அயனரி யரனு மீசர் சதாசிவ மதிதெய் வங்க
ளுயவரு மவ்வோ டுவ்வு மவ்விந்து நாதங் கட்குப்
பயனுறு மஞ்சி லான்மாப் பரவிட லசித்தாம் பார்க்கிற்
சயமுறு வளியி ரண்டுந் தவிர்த்துறிற் றூனுந் தோன்றும்.

(இ-ள்.) அவ்வோடு உவ்வும் மவ் விந்து நாதங்கட்கு - அகார உகார மகார விந்து நாதங்களாகிய அவ்வெழுத்துக்களை,—அயன் அரி அரனும் ஈசர் சதாசிவம் அதிதெய்வங்கள் உயவரும் - (முறையே) அயனும் அரியும் அரனும் மகேசரும் சதாசிவருமாகிய ஐவரும் அதிதெய்வங்களாய் அதிட்டித்துநிற்பாராகலான்,—அஞ்சில் ஆன்மாப் பரவிடில் - இவ்வாறு காரணமும் அக்கரமும் அதிதெய்வமு மென்னும் இம்மூத்திறத்தைந் தோறும் ஆன்மாப் பரவியவழி,—பார்க்கின் பயன் உறும் - பார்க்குமிடத்தே அறிதற் பயனுறும்,—(பரவாவிடில்) அசித்தாம்-பரவாத வழிச்

---

* சிவஞானபோதம், நான்காஞ் சூத்திரம். செ - ௩.

சடம்போல் அறிவிலதாம்,—சயம் உறு வளி இரண்டும் தவிர்த்துறின் தானும் தோன்றும் - (இவ்வியல்பும்) வலிபொருந்திய இருவகை வளியும் அடக்கிச் செய்யும் (யோகிகள்) யோகப்பயிற்சியில் இனிது விளங்கும் என்க.

அசித்தோடொக்குமென்பார் அசித்தாமென்றுபசரித்தார்.

பரவாவிடிலென்பது சொல்லெச்சம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அவை கருவியாதற்கட்படு முறைமையும் அதனை யறிதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன.

அற்றேல், இம்முத்திறத்தைந்துங் கூடிய கூட்டத்தினிகழ்வதே அறிவாகலின், இப்பலபொருட்கூட்டமே யவ்வறிவுக்கு முதலாதலமையும் இடையே உயிரெனவொன்று கோடல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (சு)

ஆன்மாவின் வடிவு தானே யநேகார்த்தக் கூட்ட மென்னிற்
பார்ப்பார்கட் கான்மா வின்றாய்ப் பலபொரு ளுண்மை யாகுஞ்
சேர்ப்பாய பலவே யுண்மை யென்றிடிற் சென்றி வற்றை [மே.
யோர்ப்பான்வே றுணர்வோர்க் கெல்லா முணர்பொருள் வேறதா

(இ-ள்.) ஆன்மாவின் வடிவுதானே அநேகார்த்தக் கூட்டம் என்னின் - ஆன்ம சொரூபமானது (கரணம் அக்கரம் அதிதெய்வங்களாகிய) பலபொருட்கூட்டமென்றிடின்,—பார்ப்பார்கட்கு இன்றாய்ப் பலபொருள் உண்மையாகும் - ஆராய்பவர்கட்கு(க் கூட்டமென ஒரு பொருள்) இன்றாகி அப்பலபொருள் உண்மையாகும்,—சேர்ப்பாய பலவே உண்மை ஆன்மா என்றிடில் - கூடுதலாய அப்பதினைந்துமே உண்மையாகிய ஆன்மாவென்றால்,—உணர்வோர்க்கெல்லாம் சென்றிவற்றை ஓர்ப்பான் வேறு உணர்பொருள் வேறதாமே - அறிபவரனைவர்க்கும் பொருந்திய இப்பதினைந்தினையும் அறிபவனாகிய ஆன்மாவும் வேறாம் அறியப்படும் பொருளாகிய அப்பதினைந்தும் வேறாம் என்க.

இதனானே அவையுயிரின் வேறாதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

மேலைச்சூத்திரத்தின் உண்மை துரியாதீதமென்ற இறுதிக்கூற்றைச் சவுத்திராந்திகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுக்குமாறும் இதனானே பெறுதும்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் அந்தக்கரணங்கள் கருத்தாவல்லவாமாறும், கருவியாதற்கட்படு முறைமைகளும், அவை உயிரின் வேறாமாறு முணர்த்தி முதற்கூற்றை வலியுறுத்தியவாறு.

இனி இருபத்தாறு செய்யுளாற், பரமதங்களை யெடுத்தோதிப் பரிகரித்து ஆன்மாவிற்கு இலக்கணங்கூறுமுகத்தால், யானெனதென்பவிணைதருமென்ற இரண்டாங் கூற்றை வலியுறுத்துவான் றொடங்கினர். (ரு)

இரண்டாமதிகரணம்.

அறிவிச்சை செயல்க ளெல்லா மடைந்தனல் வெம்மை யும்போற்
குறியுற்றங் கேகா னேக குணகுணி பாவ மாகி
நெறியுற்று நிற்கு மென்னி னிகழ்புலன் கரண மெல்லாஞ்
செறிவுற்றங் கறிவு கொள்ள வேண்டுமோ சிவ னார்க்கே.

(இ-ள்.) எல்லாம் - சீவான்மாக்களெல்லாம்,—அங்குக் குறி உற்று - அங்ஙனம் (பிரமப்பொருளின்)பரிணாமமாய்த்தோன்றி,—அறிவு இச்சை செயல்கள் அடைந்து - அறிவிச்சை செயல்களை அடைந்து,—அனல் வெம்மையும் போல் - தீயுஞ் சூடும்போல,—ஏகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்குமென்னின் - பேதாபேதமாகிய குணகுணித் தன்மையுற்றுப் பலவேறுவகைப்பட்டு நிற்குமெனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுவரெனின்,—சிவனார்க்கே நிகழ் புலன் கரணமெல்லாம் செறிவுற்று அங்கு அறிவுகொள்ள வேண்டுமோ - அவ்வாறாகிய சிவனார்க்கு நிகழ்கின்ற பொறிகரணமுதலிய கருவிகளைச் செறிவுற்றன்றி ஆண்டறிய மாட்டாமைக்குக் காரணம் யாது என்க.

எல்லாமங்ஙனங் குறியுற் றறிவிச்சைசெயல்க ளடைந்தனல்வெம்மையும்போலேகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்குமெனக்கொண்டு கூட்டியுரைக்க.

ஏகாநேகம் பேதாபேதம்.

ஆர் விகுதி இழித்தற்குறிப்பின் வந்தது.

இதனானே மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆறுங்கூற்றை வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. (சு)

குணங்களை யின்றி யொன்றுங் குறியுடைத் தான்மா வென்னி
னிணங்கிடா விச்சா ஞானக் கிரியைக ளிவையு டற்கட்
பிணங்கிடுஞ் சந்நி திக்க ணெனிற்பிணத் துறக்கத் தின்று
முணங்கிடுங் கரண மென்னிற் சந்நிதி யொழிந்த தன்றே.

(இ-ள்.) குணங்களை இன்றி ஒன்றுங் குறி உடைத்து ஆன்மா வென்னின் - இனிச் சாங்கியர் குணகுணித்தன்மையின்றிக் கேவலம் அறிவுமாத்திரையாய் நிற்றல் உயிரியல் பென்பரெனின்,—உடற்கண் இச்சா ஞானக் கிரியைகளிவை இணங்கிடா - உடலின்கண்ணே அறிவிச்சை செயல்கள் நிகழா,—சந்நிதிக்கண் (கரணம்) பிணங்கிடும் எனில் - உயிரின் சந்நிதியில் (உடலின்கட்) கரணங்கள் செயற்படுதல் பற்றி (அறிவிச்சைசெயல்கள்) நிகழுமென்பரெனின்,—பிணத்து உறக்கத்து இன்றும் - பிணத்தும் உறக்கத்தும் (அவை நிகழ்தல்) இன்றும்,—கரணம் உணங்கிடும் என்னில் - பிணத்தும் உறக்கத்தும் கரணம் ஒடுங்கினமை

யால் (அறிவிச்சைசெயல்கள் நிகழ்தலில்லை) எனில்,—சந்நிதி ழிந்தது அன்றே - (பிணத்தும் உறக்கத்தும் சந்நிதிக்குக் கேடின்றாகவும் அவை நிகழாமையாற்) சந்நிதிமாத்திரையான் நிகழ்தல் ஒழிந்தது என்க.

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது. (எ)

சந்நிதி குணம தாகுந் தானென்போ லென்னிற் காந்த
முன்னிரும் பென்றா யீர்க்கு முறைமையுண் டகற்ற லின்றா
முன்னுத லொடுங்க லோட லிருத்தலே கிடத்த னிற்ற
லென்னுமித் தொழில்கண் மற்று மியற்றுவ தான்மா வென்னே.

(இ-ள்.) சந்நிதிதான் என்போலென்னின் - (வியாபகமாய்நிற்கப் பெறுதன் மாத்திரையே சந்நிதியன்று மற்றுச்) சந்நிதி என்போலெனின்,—காந்தமுன் இரும்புக் குணமதாகும் என்றாய் - காந்தமுன் இரும்புபோல (உயிர்முன் உடம்பு தொழிற்படுதற்கேதுவாயதொரு) குணவிசேடஞ் சந்நிதியெனக் கொண்டாமாகலின் (அக்குற்றம் ஈண்டைக்கெய்தா) தென்றாயெனின்,—ஈர்க்கு முறைமை உண்டு அகற்றல் இன்றாம் - (அங்ஙனமாயினும் ஒரு குணமுள்ள காந்தம் இரும்பை) ஈர்த்தலாகிய ஒரு தொழிலன்றி அகற்றலாகிய மாறுபட்ட தொழில் செய்தலின்றாகலின்,—உன்னுதல் ஒடுங்கல் ஓடல் இருத்தலே கிடத்தல் நிற்றல் என்னும் இத்தொழில்கள் மற்றும் ஆன்மா இயற்றுவது என்னே - நினைத்தல் மறைத்தல் ஓடல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றல் முதலிய மாறுபட்ட தொழில்கள் ஆன்மாச் செய்யுமாறு யாண்டையது என்க. (அ)

உருவுயி ரென்னி னிந்த வுடலினுட் காண வேண்டும்
வருவது பரிணா மத்தா யநித்தமாம் பூத மாகுங்
கருவினி னுழையு மாறுங் காட்டிட வேண்டுங் கண்ணின்
மருவிடா தென்னி னுன்றன் வாயினா லுருவன் றென்னே.

(இ-ள்.) உயிர் உருவென்னின் - இனிப் பவுராணிகர் மதம்பற்றி உயிர் உருவப்பொருளென்பையாயின்,—இந்த உடலினுள் காணவேண்டும் - இவ்வுடம்பினுள் (வேறொரு வடிவங்) காணவேண்டும்,—வருவது பரிணாமத்தாய் அநித்தமாம் பூதமாகும் - (அங்ஙனமன்றி உருவப்பொருளாய்) வருவது (காட்சிப்புலனாய்ப்) பரிணமித்து அழிவெய்தும் பூதத்தோ டொன்றாதல் வேண்டும்,—கருவினில் நுழையுமாறும் காட்டிட வேண்டும் - (அதுவன்றிக்) கருப்பத்திற் புகுமாறுந் தெரித்தல் வேண்டும்,—கண்ணில் மருவிடா தென்னின் - (உருவடிவாயினுங்) கட்புலனாகாதெனின்,—உன்றன் வாயினால் உரு அன்று என்னே - உனது வாயால் உருவமன்றென மொழிதலே அமையும் என்க. (கூ)

சூக்கும வுருவ தென்னிற் றாலகா ரணம தாகு
மாக்கிய மனாதி தன்மாத் திரைவடி வசேத னம்பி

நீக்கிய சூக்கு மத்தே நிற்பதோ ருருவுண் டென்னி
னாக்கிடு முருவ மெல்லா மசித்துமா யநித்த மாமே.

(இ-ள்.) சூக்கும வுருவதென்னின் - (பூதம்போலக் காட்சிப்புலனா தற்குரிய தூலவுருவாதலின்றிச்) சூக்கும வுருவாய் நிற்பது உயிரெனின்,—தூல காரணமதாகும் அசேதனம் மனாதி தன் மாத்திரை ஆக்கிய வடிவு - (அஃது) தூல வுருவைத் தோற்றுவிக்கின்ற சடமாகிய மனாதி கரணங்கள் தன்மாத்திரைகளா னாக்கப்பட்ட புரியட்டக வுடம்பேயாகலானும்,—பின் நீக்கிய சூக்குமத்தே ஓர் உரு நிற்பது உண்டென்னின் - பின்பு நீக்கப்பட்ட (அப்) புரியட்டக தேகத்துள் அதி சூக்கும வுருவாய் நிற்பது உயிரெனின்,—ஆக்கிடும் உருவம் - (அஃது) ஆக்கப்பட்ட கலையாதி மண்ணந்தமாயுள்ள பரவுடம்பாகலானும்,—எல்லாம் அசித்துமாய் அநித்தமாமே-அவ்வுருவங்கள் அனைத்தும் அசித்தாதலும் அசத்தாதலும் ஒருதலை யாகலானும் (அவ்வியல்பில்லாத வுயிர் உருவப்பொருளாமாறு யாண்டையது) என்க. (௧௦)

அருவுரு வென்னி லான்மா வருவுரு வாவ தின்று
முருவரு வாகா தாகு மொருபொருட் கிரண்டு தன்மை
வருவது மில்லை காட்ட வன்னிபோன் மருவு மென்னி
னுருவமுங் காண வேண்டு முண்மையு மொழிந்து போமே.

(இ-ள்.) அருவுரு ஆன்மா வென்னில்-இனிக் கவுளர் அருவுருவப்பொருள் உயிரென்பரெனின்,—அரு உருவாவது இன்றும் உரு அருவாகாதாகும் - அரு உருவாவதின்றும் உரு அருவாகாதாம் ஆகலானும்,—இரண்டு தன்மை ஒருபொருட்கு வருவதும் இல்லை - (மறுதலைப்பட்ட) இரண்டு தன்மை ஒருபொருட்கு உண்டாதலின்மையானும்,—காட்ட வன்னி போல் மருவுமென்னின் - காட்டமும் வன்னியும்போல் அருவுருவப்பொருளெனின்,—உருவமும் காணவேண்டும் உண்மையும் ஒழிந்து போமே - (அவ்விரண்டுந் தம்முள் வேறாகி) உருவமாய்க் காணப்பட்டுண்மையொழியும் (ஆதலின் ஈண்டைக் கெடுத்துக்காட்டாதல் செல்லாமையானும் அது பொருந்தாது) என்க. (௧௧)

சந்திரன் வடிவு போலத் தானரு வுருவ மென்னின்
வந்துநங் கண்ணிற் றோன்றும் வடிவுள தாமு யிர்க்கு
மிந்தவு ருவந் தானு மெழுவது முயிரே யென்னிற்
பந்தமா யசித்தா யான்மாப் பவுதிக மாகு மன்றே.

(இ-ள்.) உயிர்க்கும் தான் அருவுருவமென்னின் - ஆன்மாவுக்கு (வடிவு) அருவுருவமென்னில்,—வந்து நங்கண்ணில் தோன்றும் வடிவு உளதாம் - வெளிப்பட்டு நங்கண்ணிற்குப் புலப்படும் வடிவுளதாதல் வேண்டும்,—சந்திரன் வடிவுபோல - (தலையுவாவின் அருவாய் நின்றே

பின் முறை முறையான் வளர்ந்து பூரணையிலே) தூலவுருவாய் விளங்குதல் மதியின்கட் கண்டாமன்றே அதுபோல,—உயிரும் இந்த ஊன் உருவந்தானுய் எழுவதேயென்னின் - உயிரும் (அருவாய்நின்றே கருவுட் பதிந்து முறைமுறையான் வளர்ந்து), இவ்வுடம் புருவாய்த் தோன்றுமாற்றுன் அருவுருவென அமையுமெனில்,—ஆன்மா அசித்தாய்ப் பவுதிகமாய்ப் பந்தமாகும் அன்றே - (சித்தாய் நித்தியமாய்ப் பந்தத்திற்பட்டு நீங்குவதாகிய) உயிர் அசித்தாய்ப் பூதகாரியமாய்ப் பந்தமாவதாகிய உடம்புருவமாமாறு யாண்டையது என்க. (கஉ)

அருவவி காரி யான்மா வாகாயம் போல வென்னி
னுருவினைக் கட்டி யாட்டி யோட்டிமீட் டுலாவப் பண்ணி
மருவிநிற் பித்தி ருத்திக் கிடத்திமண் புரட்டி மற்றும்
பெருவிகா ரங்க ளெல்லாந் தருவதென் பேசி டாயே.

(இ-ள்.) ஆகாயம்போல அரு அவிகாரி ஆன்மா என்னின் - இனிப் பாதஞ்சலர் ஆகாயம்போல் அருவாய் அவிகாரியாய் நிற்பது உயிரென்பரெனின்,—உருவினைக் கட்டி ஆட்டி - தநுவை யாத்து நடிப்பித்து,—ஓட்டி மீட்டு உலாவப்பண்ணி-போக்குவரவு செய்வித்து,—மருவி நிற்பித்து இருத்திக் கிடத்தி மண்புரட்டி மற்றும் - பொருந்தி நிற்பித்தல் இருத்துதல் கிடப்பித்தல் மண்ணிற் புரட்டுதல் முதலியவாகிய,—பெருவிகாரங்களெல்லாம் தருவது என் பேசிடாயே - இப்பெரிய விகாரங்களெல்லாஞ் செய்வதென்னை சொல்லுக என்க. (கங)

அசித்தெனி னுணரா தான்மா வசித்துச்சித் தாகு மென்னி
னசித்துச்சித் தாகா தாகுஞ் சித்தசித் தாவ தில்லை
யசித்தொரு புறமா யொன்றிற் சித்தொரு புறமாய் நில்லா
தசித்துறுச் சித்தே யென்னி னசித்தடைந் தறிவ தின்றும்.

(இ-ள்.) அசித்துச் சித்தாகாதாகும் சித்து அசித்தாவது இல்லை - சடப்பொருள் சித்தாகாதாம் சித்துப்பொருள் சடமாகாதாம் (ஆகலால்),—ஆன்மா உணராத அசித்தெனின் அசித்துச் சித்தாகு மென்னின் - (வைசேடிகர்) உயிர் அறிவில்லாத சடமென்றுலும் (அது பின்) மனத்தோடுங்கூடிச் சித்தாயறியுமென்றுலும் (அவர் மதமும்),—ஒன்றில் அசித்து ஒருபுறமாய்ச் சித்து ஒருபுறமாய் நில்லாது - (சைவரில் ஒரு சாரார் உயிர் சித்தசித்தென்பரெனின்) ஒன்றிலே மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை ஒருங்கு நில்லாமையால் (அவர்மதமும்),—அசித்து உறுச்சித்தே என்னின் - (பட்டாசாரியர் உயிர்) கருவியையுறுத சித்தே யென்பரெனின்,—அசித்து அடைந்து அறிவது இன்றும் - அசித்தாகிய கருவியை யடைந்(தன்றி) அறிதல் (செல்லாமையால் அவர்மதமும்) அடா என்க.

உறுதவென்னும் பெயரெச்சத்தீறு விகாரத்தாற் றெக்கது. (கச)

உயிரிணை யணுவ தென்னி னுடல்பல துவார மோடும்
பயில்வுறக் கட்டு ணுது பாரமுந் தரித்துச் செல்லா
தயர்வுறு மசித்தாய்ப் பூத வணுக்களி னொன்ற தாகு
மியல்புறு மவய வத்தா லணுவுரு விறக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) உடல் உயிரிணை அணுவதென்னின் - இனிப் பாஞ்சராத்திரிகள் உடம்பகத்துப் பரமாணுவளவிற்ருய் நிற்பது உயிரென்பரேனின்,—அணுவுருப் பலதுவாரம் ஓடும் - அணுவடிவாகிற் பலதுவாரத்தில் ஒரு துவாரத்தால் ஓடிப்போவதாம் (அன்றி),—பயில்வு உறக் கட்டுணுது - (அவ்வுடம்பிற்) பயிற்சி பொருந்தக் கட்டுண்டற்கும் உடம்படாது,—பாரமும் தரித்துச் செல்லாது - பாரந்தாங்கிச் செல்லுதற்கும் உடம்படாது,—அயர்வு உறும் அசித்தாய் - அழிவெய்தும் சடமாய்,—பூத வணுக்களின் ஒன்றதாகும் - பூத பரமாணுக்களோடு ஒன்ரும்,—இயல்பு உறும் அவயவத்தால் இறக்கும் அன்றே - இயல்பு பொருந்திய அவயவப் பகுப்புண்மையான் அழிவெய்தும் என்க. (௧௩)

உடலினி னேக தேசி யுயிரெனி னுருவாய் மாயும்
படர்வுறு மறிவின் றெங்குஞ் சுடரொளிப் பண்ப தென்னிற்
சுடர்தொடிற் சுடுவ தெங்குந் தொட்டிட மறிவுண் டாகு
மடர்புல னிடத்து மொக்க வறிவெழ வேண்டு மன்றே.

(இ-ள்.) உயிர் உடலினின் ஏகதேசி (சுடர் ஒளிப்பண்பது) எனின் - இனி மிருதிநூலார் உயிராவது உடம்பகத்து(ப் புன்னுனித் துளிபோல்) ஏகதேசமாய் இதயத்தானத்தினிற்ப (அவ்வுயிரினறிவு) விளக்கொளி போல (யாங்கணும் வியாபிக்கு) மென்பரேனின்,—உருவாய் மாயும் - (உயிர் ஏகதேசமாயின் மேல்)உரு உயிரென்ருர்க் கோதியகுற்றம் அனைத்தும் எய்தும்,—எங்கும் படர்வுறும் அறிவு இன்று - (குணங்குணி யளவினன்றி) எவ்விடத்தும் வியாபித்தறிதல் செல்லாது,—சுடர் ஒளிப் பண்பது என்னின் - விளக்கின் ஒளியாவது (விளக்கினது சூக்கும வடிவேயன்றிக் குணமன்ருகலான் அஃதிண்டைக்கு உவமையாகாது) ஆமெனவே கொள்ளினும்,—சுடர் தொடின் சுடுவது - விளக்கின் சுடர் தொடினன்றிச் சுடாதாகையால் (இருந்தவிடத்தில் அறிந்து மற்றுள்ள விடத்துப் பரிசத்தாலும் அறியமாட்டாது),—தொட்ட இடம் எங்கும் அறிவு உண்டாகும்-(உயிர்) பரிசித்தவிடமெங்கும் அறிதல் உளதாம்,—அறிவு அடர் புலன் இடத்தும் ஒக்க எழவேண்டும் அன்றே - (விளக்கு ஒரிடத்திருந்து மற்றுள்ள விடங்களையும் விளக்குதல்போல்) உயிரின் அறிவு நெருக்கிய ஐம்புலனிடத்தும் ஒருங்கே நிகழவேண்டும் என்க.

* உயிரிணை அணுவென்பார்க்கும் இஃதொக்கும். (௧௪)

உருவினி னிறைந்து நின்றங் குணர்ந்திடு முயிர தென்னின்
மருவிடா துறக்கம் வாயி லறிவொக்க வழங்க வேண்டும்
பெருகிடுஞ் சுருங்கும் போதம் பேருடற் சிற்று டற்கண்
வருமுடற் குறைக்க வொக்கக் குறைந்துபின் மாயு மன்றே.

(இ-ள்.) உருவினில் நிறைந்து நின்று அங்கு உணர்ந்திடும் உயிரது என்னின் - இனிச் சமணர் உடம்பளவினிறைந்துநின்று அங்கேயுணர்வது உயிரென்பரெனின்,—உறக்கம் மருவிடாது வாயில் ஒக்க அறிவு வழங்க வேண்டும் - உறக்கமுறாது ஐம்பொறியினும் ஒருங்கே அறிவு நிகழ்தல் வேண்டும்,—பேருடற் சிற்றுடற்கண் பெருகிடும் சுருங்கும் போதம் - பேருடல் சிற்றுடல்களாகிய அவ்வவ் வுடம்பளவிற்குத்தக்க வறிவாதல் வேண்டும்,—வரும் உடற்குறைக்க ஒக்கக்குறைந்து பின் மாயும் அன்றே - வருகின்ற உடம்பின் உறுப்பினைக் குறைப்பக் கூடக் குறைந்து பின்மாய்தல் வேண்டும் என்க. (கஎ)

எங்குந்தான் வியாபி யாய்நின் றுணருமிவ் வான்மா வென்னிற்
றங்கிடு மவத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும்
பங்கமார் புலனொன் றொன்றுப் பார்த்திடல் பகரல் வேண்டு
மிங்கெலா மொழிந்தா னிற்ப தெங்ஙன மியம்பல் வேண்டும்.

(இ-ள்.) எங்குந்தான் வியாபியாய் நின்று உணரும் இவ்வான்மா வென்னின் - இனி அயிக்கிய வாதிகள் (முதல்வன் போல்) எங்கணும் வியாபியாய் நின்றறிவன் இவ்வான்மா வென்பரெனின்,—அவத்தை தங்கிடும் போக்குவரவுகள் சாற்றல்வேண்டும் - (அங்ஙனங் கூறுவார்க்கு) அவத்தைகளிற்றங்குதலும் போக்குவரவுக ளுறுதலும் (எங்ஙனங்கூடு மென) இயம்பவேண்டும்,—பங்கம் ஆர் புலன் ஒன்று ஒன்றுப் பார்த்திடல் பகரல்வேண்டும் - குற்றம் பொருந்திய ஐம்புலனும் ஒருங்கே அறியாமையும் (எங்ஙனங் கூடுமெனக்) கூறவேண்டும்,—இங்கு எலாம் ஒழிந்தான் நிற்பது எங்ஙனம் இயம்பல் வேண்டும் - இங்ஙனம் எல்லா(மாய்) வியாபித்த லொழிந்தானாகி (உடம்பினுள் ஏகதேசமாய்) நிற்றலும் எவ்வாறு (கூடுமெனச்) சொல்லவேண்டும் என்க.

ஒழிந்தானென்றது முற்றெச்சம்.

எல்லாமென்றது வியாபகமுணர நின்றது; ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

ஒழிந்தாலெனப் பாடமோதி, சங்காரகாலத்தின் எல்லாப்பொருளு மழிந்தவழி நிற்பதெங்ஙனமென்றுரைத்து, மூர்த்தப்பொருளனைத்தினுஞ் சையோகமாதலே வியாபகமெனவும், அவையனைத்தினையு மறிதலே முற்றுணர்வெனவுங் கொண்டு, அங்ஙனங் கூறுவார் மதத்தை அவர்மதமேபற்றி மறுத்தாரெனினுமமையும். (கஅ)

சுத்தமா மான்ம சித்தைத் துகளுடன் மறைத்த தென்னின்
வைத்துறு துடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியான் ஞான
மொத்துறு மலமற் றாலு முறுமலம் வீடு மின்றாம்
பெத்தமு மடையான் முத்த னாய்ப்பிர காச னாமே.

(இ-ள்.) சுத்தமாம் ஆன்மசித்தைத் துகள் உடல் மறைத்தது என்னின் - (எங்கும் வியாபகமாய் நின்றறிவதாய்ச்) சுத்தமாகிய ஆன்மாவின் அறிவைக் குற்றம்பொருந்திய மாயாகாரியந் தடைசெய்து நிற்றலின் (உறக்க முதலியனவுற்று ஏகதேசப்படுவதாயிற்றென) விடுப்பின் (அதுபரிகாரமன்று),—உடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியால் ஞானம் வைத்துறுது - உடலினகத்துப் புறக்கரண அகக்கரணங்களின் வழியால் அறிவு (விளங்குவதாகவும் அஃது) இன்றாய்ப்போதலானும்,—ஒத்துறும் மலம் அற்றாலும் மலம் உறும் வீடும் இன்றாம் - பொருந்திய வீடு பெற்றவழியும் மலம் உறுமெனப்பட்டு முத்தியென்பது இன்றாய் முடியுமாகலானும்,—பெத்தமும் அடையான் முத்தனாய்ப் பிரகாசனாமே - (வீடுபெற்றபின் உறுமெனின் அநாதி நிலையோடு இதனிடை வேற்றுமை யின்மையான் அநாதியே) பந்தமுறுதலின்றி முத்தனாய் விளங்குதல் வேண்டுமாகலானும் என்க.

அறிவிச்சைசெயல்களென்றுஞ் செய்யுண்முதல் இத்துணையும் உயிருண்மை கொண்டு ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளாத சமயிகள் தத்த மதத்துக்கேற்பக் கூறு முயிரிலக்கணங்களும் அவை பொருந்தாமையுங் காட்டப்பட்டன. இன்னு மவ்வமதத்தார் வேறுபடக் கூறுமுயிரிலக்கணங்களெல்லாம் இங்ஙனங் கூறியவற்றுள் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

அற்றேல், மற்றென்னையோ வுயிருக்கு இலக்கணமாவதென்னு மவ் வைக்கியவாதசைவரை நோக்கிச் சித்தாந்தங் கூறுமுகத்தால் யானெனதென்பதிணைதருமாற்றைச் சாதித்தற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (கக)

அசித்தரு வியாப கம்போல் வியாபக மருவ மின்றாய்
வசித்திட வரும்வி யாபி யெனும்வழக் குடைய னாகி
நசித்திடா ஞானச் செய்தி யநாதியே மறைத்து நிற்கும்
பசுத்துவ முடைய னாகிப் பசுவென நிற்கு மான்மா.

(இ-ள்.) அசித்து அரு வியாபகம்போல் - (ஒருவாற்றானும்) அசித்தாத லரிய வியாபகப் பொருள்போல,—வியாபகம் - (ஔபச்சிலேடிக) வியாபகமாதலும்,—அருவம் இன்றாய் - (அதுபற்றி) அதிருக்குமசித்தாதலும் இன்றி,—வசித்திடவரும் வியாபியெனும் வழக்கு உடையனாகி - அதுவதுவாய் வசிப்புண்ணும் வியாபகமாம் வழக்குடைத்தாய்,—அநாதியே பசுத்துவம் மறைத்து நிற்கும் நசித்திடா ஞானச்செய்தி உடைய

ஆகிப் பசுவெனநிற்கும் - அநாதியே பசுத்துவமெனப்படும் ஆணவமலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கின்ற அழியாத இச்சாஞானக்கிரியைகளையுடைத்தாய்ப் பசுவெனப்படுந் தூலசித்தாகியு நிற்கும்,—ஆன்மா - உயிர் என்க.

* "உறற்பால—நீண்டா விடுத லரிது" என்றாற்போல அருமை ஈண்டின்மை குறித்து நின்றது.

அருவமென்றது, ‡ "இல்லா—வருவாகி நின்றானை" என்றாற்போல, அதிசூக்குமமாதலையுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நின்றது; இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயைபறவுரைத்தார்.

இதனானே உயிருக்கு அநாதிநிலையாகிய தன்னுண்மை கூறப்பட்டது. (உ0)

மாயையின் வயிற்றுண் மன்னி வருஞ்செயன் ஞான மிச்சை
யேயுமக் கலாதி மூன்றா லேகதே சத்தி னேய்ந்திங்
காயுமுக் குணங்க ளந்தக் கரணங்க ளாதி யெல்லாங்
காயபெத் தங்க ளாகிக் கலந்துட னிற்கு மான்மா.

(இ-ள்.) ஆன்மா-(அங்ஙனம் பசுத்துவ மாத்திரையாற் கேவலப்பட்டு நின்ற) ஆன்மா,—மாயையின் வயிற்றுள் மன்னி - (அதன்பின்) அசுத்தமாயையில் (அனந்த தேவராற் கலக்குண்ட பாகமாகிய) காரண சரீரத்தைப் பொருந்தி,—ஞானம் இச்சை செயல்வரும் - அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் (பொதுவகையாற் சமட்டிரூபமாய்) விளங்கப்பெறும்,—அக்கலாதி மூன்றால் - (அதன்பின்) அம்மாயாதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுங் கலாதிகளாகிய கஞ்சுகசரீரத்தைப் பொருந்தி,—ஏகதேசத்தின் ஏய்ந்து இங்கு ஏயும் - (அவை) வியட்டி ரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றி(ச் சிறப்புவகையான்) விளங்கப்பெறும்,—அந்தக்கரணங்கள் ஆதியெல்லாம் பெத்தங்கள் முக்குணங்களாயும் - (அதன்பின்) அந்தக்கரண முதலியவற்றைத் தம்முள் அடக்கிநிற்கு முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப் பொருந்தி,—காயமாகிக்கலந்து உடன்நிற்கும் - (அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் முன்னர்க் கூறப்படும்) இருசரீரங்களிடமாக வரும் விடயங்களின் வியாபரிக்கப்பெறும் என்க.

இங்ஙனம் பரசரீரம் மூவகைப்படுமெனக் கொள்க.

மாயையிற் கலக்குண்டபாகத்தை வயிறாக உருவகஞ்செய்தார்; மேலே மாயாடன் வயிற்றென்றதுமது; அதுவே அசுத்தமாயா தத்துவமெனத் தத்துவங்களிடை வைத்தெண்ணப்படுவதூஉமென்க.

---

* நாலடியார், பழவினை. செ-சு.

‡ சிவஞானபோதம், எட்டாஞ்சூத்திரம். செ-ரு.

மன்னிவருமென்னும் வினையெச்சமுடிபு காரணகாரியப்பொருட் டாய்நின்றது; ஏகதேசத்தினேய்ந்தென முன் வருதலின் ஈண்டு வருமென்பதற்கு அது பொருளாதலறிக.

○ "அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்" என்றாற்போல, எல்லாவற்றுறுமென்றுஞ் சாரியையும் உருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

காயம் ஆகுபெயர்.

ஆகிக்கலந்து நிற்குமென ஒற்றுமைபற்றிக் குணவினை குணிமேலேற்றப்பட்டது. (௨௧)

சூக்கும தேகி யாகித் தூலரு பத்தின் மன்னிச்
சாக்கிர முதலா யுள்ள வவத்தையுட் டங்கி யெங்கும்
போக்கொடு வரவு மெல்லாம் புரிந்துபுண் ணியங்கள் பாவ
மாக்கியும் பலன்க ளெல்லா மருந்தியு நிற்கு மான்மா.

(இ-ள்.) ஆன்மா - (அங்ஙனம் பரசரீர மூன்றையு முறையானெய்திய) ஆன்மா,—சூக்கும தேகியாகி-பின் சூக்குமதேகத்தைப் பொருந்தி,—எங்கும் போக்கொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்து - யாண்டும் போக்குவரவுகள் செய்து,—புண்ணியம் பாவங்கள் பலன்களெல்லாம் ஆக்கியும் அருந்தியும் - (சூக்குமமாகிய) இருவினைப் பயன்களை ஈட்டியும் நுகர்ந்தும்,—தூலரூபத்தின் மன்னி - பின் தூலசரீரத்தைப் பொருந்தி,—(எங்கும் போக்கொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்து) - எங்கணும் போக்குவரவுகள் செய்து,—(புண்ணியம் பாவங்கள் பலன்களெல்லாம் ஆக்கியும் அருந்தியும்) - (தூலரூபமாகிய) இருவினைப் பயன்களை ஈட்டியும் நுகர்ந்தும்,—சாக்கிரமுதலாயுள்ள அவத்தையுள் தங்கி நிற்கும் - (இவ்வாறு அதீத) முதற்சாக்கிர(மீ)றாயுள்ள ஐந்தவத்தைப்பட்டு நிற்கும் என்க.

சாக்கிரமுதலென்றது ஒடுக்குமுறைபற்றிக் கூறியதெனவறிக. ()

மருவா னந்தம் விஞ்ஞான மனோபி ராண னன்னமய
முருவாந் தன்மை யுண்டாய்மு னொன்றுக் கொன்று சூக்குமமாய்
வருமா மன்ன மயம்பற்றி மாயை முதற்கா ரணமாகு
மருவா யான்மா வைங்கோசத் தார்ப்புண் டவற்றி னகம்புறமாம்.

(இ-ள்.) முதற்காரணமாகும் மாயை உருவாந்தன்மை உண்டாய் - (காரணசரீர முதலிய அவ்வைந்தும் அவ்வாறு) முதற்காரணமாகிய மாயையினின்றுந் தோன்றி (ஆன்மாவுக்கு) வடிவாய்,—மருவு ஆனந்தம் விஞ்ஞானம் மனோ பிராணன் அன்னமயம் - (முறையே) பொருந்திய ஆனந்தமயகோசமும் விஞ்ஞானமயகோசமும் மனோமயகோசமும் பிரா

○ திருக்குறள், அன்புடைமை. செ-௨.

ணமயகோசமும் அன்னமயகோசமுமாகிய ஐவகைப் பெயர்பெற்று,— அன்னமயம் முன்பற்றி ஒன்றுக்கு ஒன்று சூக்குமமாய் வருமாம் - அன்னமய முதலாக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று சூக்குமமாய் நிற்க,— அருவாய் ஆன்மா-(கேவலத்தில்)ஒன்றுமின்றி மலமாத்திரையாய்நின்ற ஆன்மா,— ஐங்கோசத்து ஆர்ப்புண்டு அவற்றின் அகம் புறமாம் - இவ்வைங் கோசங்களில் (அதுவதுவாய்) வசிப்புண்டு (ஏகதேசியாய்) அவைகளிற் போக்குவரவு செய்துநிற்கும் என்க.

கேவலத்திலொன்றுமின்றி நின்றவான்மா, மாயையி லங்ஙனங் கலக்குண்ட பாகத்தை முதற்கட் பொருந்தி அறிவிச்சை செயல்கள் பொதுமையா னவ்வளவு விளங்கப்பெற்ற மாத்திரையே அம்மயக்கறிவா லோரானந்தமுண்டாகப்பெறுதலின், அஃதானந்தமயகோசமெனப்பட்டது.

ஏனையவுங் காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இவ்வைங்கோசங்கட்கு வேறு வேறு பொருள் கூறுவார் மதங்களை யெல்லா மறுத்தற்பொருட்டு, இவ்வாறெடுத்தோதி மாயை முதற்காரணமாகுமென்றுங் கூறினர்.

ஆன்மா வித்தரை கீழ்மேலுங் கொள்ளிவட்டங் கறங்கென நிமிடத்தின்க ணலமரும்படி கொண்டுதிரிதரல்பற்றி, இவ்வைங்கோசங்களை ஐந்து பறவையாகவும் அவற்றுளோரோவொன்றை ஐவகைப்படுத்து முகமுதலிய வுறுப்புக்களாகவும் வேதத்து ளுருவகஞ் செய்துணர்த்திய வாறென்க.

ஆன்மாவினுண்மை யுணர்தற்கு இவற்றை யிங்ஙனம் பகுத்தறிதலு மொருசாதனமெனக்கொள்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும், பசுத்துவவுபாதியான் மறைப்புண்டு நின்றவவ்வறிவிச்சை செயல்கள் பின் ஒருபுடை விளங்கி அவத்தை போக்குவரவு முதலிய வுறுதற்குரிய உபாதி கூறுமுகத்தால்; வசித்திட வருமாறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

இன்னும் ஆன்மாச் சார்ந்ததின் வண்ணமாய் வசித்திட வருமாற்றிற்குச் சருவஞானோத்தரத்தில் அவ்வச்சார்பு விசேடம்பற்றிப் பூதான்மா முதலறுவகைப்படுத்துத் தொகுத்தும் விரித்துமோதியதூஉம் ஈண்டெய்த்துரைத்துணர்ந்துகொள்க. (உ௩)

தோற்பாவைக் கூத்துந் தொல்லை மரப்பாவை யியக்க முஞ்சீர்த்
தேர்ப்பாரிற் செலவும் வேறுச்செலுத் துவோர் செய்தி தானும்
பார்ப்பாய வேடங் கட்டி யாடுவோர் பரிசு போலு
மார்ப்பாய காயந் தன்னை யான்மாநின் றாட்டு மாறே.

(இ-ள்.) ஆர்ப்பாய காயந்தன்னை ஆன்மா நின்று ஆட்டு மாறே - பந்திக்கப்பட்ட அன்னமயகோசம் பிராணமயகோசம் மனோமயகோசம்

விஞ்ஞானமயகோசம் ஆனந்தமயகோசமாகிய ஐந்தினும் ஆன்மா (வேற்றுமையின்றி) நின்று செலுத்துமாறு,—சீர்த் தேர்ப்பாரின் செலவும் - (முறையே) சிறப்புடைய தேரைப் பாரிற் செலுத்துவோர் (தன்மை) போலும்,—தொல்லை மரப்பாவை இயக்கமும் - பழைய மரப்பாவையினை இயக்குவோர் (தன்மை) போலும்,—தோற்பாவைக் கூத்தும் - தோற்பாவையினை ஆட்டுவோர் (தன்மை) போலும்,—வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்தியாலும் - பரகாயப் பிரவேசஞ் செய்வோர் தன்மை போலும்,—பார்ப்பாய வேடம் கட்டி ஆடுவோர் பரிசுபோலும் - வேதியர் வேட (முதலிய பல) வேடங்கட்டி ஆடுவோர் தன்மை போலுமாம் என்க.

வேறாய்ச்செலுத்துவோர் செய்தியென்றது பரகாயப்பிரவேசத்தை.

இவையைந்தும் முறையே ஒன்றற்கொன்றந்தரங்கமாய் அவ்வைங் கோசங்களினு மான்மா நின்று செய்யுமாற்றிற்கு உவமையாமாறு தெரிந் துணர்ந்துகொள்க.

செய்யுளாகலின் முறை பிறழவைத்தார்.

காயம் சாதியொருமை.

இதனானே ஆன்மா அங்ஙனம் வசித்திடவரினும் அவ்வேகதேசப் பொருள்கட்கு வேறாய் வியாபியெனும் வழக்குடையனாதல் அவற்றைச் செலுத்துமாற்றின் வைத்துணர்த்தப்பட்டது. (௨௪)

என்றுடல் பொறிபி ராணன் கரணமென் னுணர்வென் றக்காற்
றன்னின்வே றாகு நீயென் றன்மனை யென்ற வெல்லா
நின்னின்வே றாகு மென்னி னீங்கிடா விவையிங் கென்னி
னுன்னின வாகு நீயா முகிர்மயி ருகவுங் காண்டி.

(இ-ள்.) என்றன்மனை என்றவெல்லாம் நின்னின் வேறாகும் - என்மனை (என்பதி) யென்று (அபேதமாய் வழங்கி வந்தன) வெல்லாம் உனக்கு வேறாதல் (கண்டாற்)போல,—என் உடல் பொறி பிராணன் கரணம் என் உணர்வு என்றக்கால் நீ தன்னின் வேறாகும் - (உனதன்றாகிய) உடல்பொறி பிராணன் கரணங்களைத் தனித்தனி எனதென்றும் (அங்ஙன முணர்ந்த பாசவுணர்வை) என்னுணர்வென்றும் அபேதமாகக் கூறிக்கொண்டு நீ அவைகளின் வேறாய் நிற்றிகாண்,—இவை இங்கு என்னின் நீங்கிடா வென்னின் - (மனை முதலிய புறப்பொருள்கள் என்னின் வேறாதல்கூடும்) உடல் பொறி முதலியவை என்னைவிட்டு நீங்கமாட்டா வெனின்,—உன்னினவாகும் நீயாம் உகிர் மயிர் உகவும் காண்டி - உன்னுடையனவாகி அபேதமாய் எனதென்று வழங்கப்பட்டு நக மயிர் முதலிய சில நீங்குதலுங் காணப்படுதலால் (இதனானும் ஆன்மா அவற்றிற்கு வேறென்பது அறியப்படும்) என்க.

உன்னினவென்பது இன் சாரியை பெற்ற வகரவீற்றுப் பலவறி சொல்.

அற்றேல், உடல் பொறி முதலியவற்றை எனதென்பது, தன்மனை முதலியவற்றை எனதென்றதுபோலன்றி இராகுவினது தலையென்றாற்போல அபேதம்பற்றிக்கூறுங் கருத்தேயாகலின்; உரைப்போர் குறிப்பொடு படுத்துக் காணுங்கால் அவ்விருவகை வழக்கிற்குந் தம்முள் வேறுபாடுண்மையின், அவை தம்முளொக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி வேறுவமையெடுத்துக்காட்டி யுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. (உடு)

பொன்னணி யாடை மாலை போதுமே லான போதிங்
கென்னணி யானென் றுன்னி யிருந்தனை பிரிந்த போது
நின்னணி நீயு மல்ல வாயினை காய நின்னி
னன்னிய மாகு முன்னை யறிந்துநீ பிரிந்து பாரே.

(இ-ள்.) பொன் அணி ஆடை போது மாலை மேலானபோது - பொன்னாலியன்ற ஆபரணம் ஆடை அலராலாய அலங்கன் முதலிய (புறப் பொருள்கள்) அணிந்தபோது,—இங்கு என் அணி யானென்று உன்னி இருந்தனை-இவ்விடத்து என்னணி யானென்று (அபேதம் பற்றியகருத்தான்) நினைந்திருந்த நீ,—நின்னணி பிரிந்த போது நீயும் அல்லவாயினை - நின்னால் அணியப்பட்ட (அப்புறப்பொருள்களாகிய அணிகல முதலாயின) நீங்கியபோது (உனக்கு அன்னியமாய்) நீ அல்லவாயினாற்போல,— காயம் நின்னின் அன்னியமாகும் - உடல் பொறி முதலியவனைத்தும் நின்னிலிருந்து அயலாகுமாகலால்,—உன்னை அறிந்து நீ பிரிந்து பாரே - உன்னுண்மையை அறிந்து நீ (இவற்றை) நீங்கி நின்று அறிவாயாக என்க. (உசு)

உடலியா னல்லே னிந்த வுணர்வுயா னல்ல வான
கடனியா தென்னின் வேறு கண்டுணர் வென்ன தென்கை
யிடரிலா வென்ற னான்மா வென்றபோ தான்மா வேறே
திடனதா வுயிரை வேறு கண்டிடார் செப்ப லேகாண்.

(இ-ள்.) இடர் இலா என்றன் ஆன்மா என்றபோது ஆன்மா வேறே - (ஆன்மாவைக்) குற்றமில்லாத என்னுடைய ஆன்மா வென்ற பொழுது (யான்வேறு) ஆன்மா வேறன்றாகவும் (எனதென்றல்),—திடனதா உயிரை வேறு கண்டிடார் செப்பலே காண் - உறுதியாக உயிரை வேறாகக் காணுங் கருத்தின்றி (இராகுவினது தலையென்றாற்போல) ஒருசாரார் கூறுஞ் (சிறுபான்மை) வழக்காகலின் (அஃது அபேதம் பற்றியவழக்கென அமையும்),—இந்த உணர்வு யான் அல்லவான கடன் யாதென்னின் - இந்த விஞ்ஞானமயகோச (ஆனந்தமயகோச)ங்கள் யானல்லேனாகிய முறைமை யாதெனின்,—உணர்வு என்னது என்கை

வேறு கண்டு - இவ்விருவகைக் கோசங்களை எனதென்றல் (எனைக் கோசங்கள் போல) வேறாகக் காணுங் கருத்தால் (எல்லாரானும் வழங்கப் படும் பெரும்பான்மை வழக்காகலின் அஃது அதுபோல் அபேதம்பற்றிய வழக்கென அமையாமையின் அவையும்),—உடல் யான் அல்லேன் - ஏனைய வுடல் முதலியனபோல உயிரின் வேறேயாம் என்க.

விஞ்ஞானமயகோசம் உயிரின் வேறாதல் கூறவே இனம்பற்றி ஆனந்தமயகோச முயிரின் வேறாதலு மதனாற் கொள்ளப்படும்.

உணர்வென்னதென்கை வேறுகண்டாகலான் இந்தவுணர்வுயிரல்லவான கடனெனக்கூட்டுக.

கண்டிடாரென்பது முற்றெச்சம். (உஎ)

புந்தியை மனம தென்று மனமது புந்தி யென்றுஞ்
சிந்தையைச் சிவ னென்றுஞ் சிவனைச் சிந்தை யென்று
முந்தனை யான்மா வென்று மான்மாவை முந்த னென்றும்
வந்திடு மென்ற ளுன்மா வென்றது மற்றொன் றைக்காண்.

(இ-ள்.) புந்தியை மனமதென்றும் மனமது புந்தியென்றும் - புத்தியை மனமென்றும் மனத்தைப் புத்தியென்றும்,—சிந்தையைச் சிவனென்றும் சிவனைச் சிந்தையென்றும் - சித்தத்தை ஆன்மா வென்றும் ஆன்மாவைச் சித்தமென்றும்,—முந்தனை ஆன்மாவென்றும் ஆன்மாவை முந்தனென்றும் வந்திடும் - காரணங்கட்கெல்லாம் பரமகாரணனாகிய சிவபிரானை ஆன்மாவென்றும் ஆன்மாவைச் சிவபிரானென்றும் (இங்ஙனம் ஒவ்வோரவதாரங்களின் உபசாரமாகக்) கூறப்படும்,—என்றன் ஆன்மா வென்றது மற்றொன்றைக்காண் - (அல்லதூஉம் உள்ளவாறு நோக்குவார்க்கு) என்றனுன்மா வென்றும் வழக்கில் ஆன்மாவென்றது தன்னோடியைபுடைய பிறிதொன்றின்மேல் ஆகுபெயராய் நிற்கும் (ஆகலான் அவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாறில்லை) என்க.

ஆகலா னவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாறில்லை யென்பது குறிப்பெச்சம்.

அவ்வாறுருபெயராய் ஆண்டாண்டு வருதலை யெடுத்துக்காட்டுவார், புந்தியை மனமதென்று மனமது புந்தியென்றுஞ் சிந்தையைச் சிவனென்றுஞ் சிவனைச் சிந்தையென்று முந்தனையான்மாவென்று மான்மாவை முந்தனென்றும் வந்திடுமென்றார்.

எனை மூவகைக்கோசமாத்திரையே வேறெனக்கொண்டு விஞ்ஞானமயகோச மானந்தமயகோச மிரண்டும் முறையே சீவான்மாவும் பரமான்மாவுமாமென்பார்மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு, அவற்றை இங்ஙனம் வேறெடுத்தோதி வலியுறுத்தவாறு.

இவை நான்கு செய்யுளானும் உலகவழக்கின் வைத்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (உஅ)

அறிவுடல் சிந்தை யான்மா வணைதலா லான்மா வென்ப
ரெறிசுடர் விளக்கி ருக்கு மிடத்தையும் விளக்கென் றூற்போற்
பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புலப்படு மபேத மாகிப்
பிறிதரா தறிவ தான்மா வறிபொருள் பின்ன மாமே.

(இ-ள்.) அறிவு உடல் சிந்தை அன்மா அணைதலால் ஆன்மா வென்பர் - (ஆன்மாவின் வேறாகிய) அறிவு முதலிய அவ் வைங்கோசங்களை ஆன்மாப் பொருந்தல் பற்றி ஆன்மாவென உபநிடதங்களிற் கூறிய தென்பர் (அதுவும்),—சுடர் எறி விளக்கு இருக்கும் இடத்தையும் விளக்கென்றாற்போல் - ஒளியை வீசும் விளக்கிருக்கின்ற தகழியை விளக்கென்றாற்போல(த் தானியாகுபெயராதற்குரிய இயைபுபற்றியே யன்றிப் பிறிதில்லை யாகலால்),—பொறி புலன் கரணமெல்லாம் புலப் படும் அபேதமாகிப் பிறிதராது அறிவது ஆன்மா - பொறி புலன் கரண முதலியவெல்லாவற்றின்கண்ணும் அறியப்படும் அபேதமாய்ப் பிரித லின்றி அறிவதாகிய ஆன்மா,—அறி பொருள் பின்னமாமே - அறியப் படும் அப்பொருள்கட்கு வேறு என்க.

அறிவுடல் சிந்தையென்றதும் பொறி புலன் கரணமென்றதும் உபலக்கணம்.

எல்லாவற்றின் கண்ணென்னும் எழாவதும் அறிபொருட்கென்னும் நான்காவதும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

அபேதமாகிப் பிறிதராதென்றது * "ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக் கொடு நிற்றல்" என்றாற்போலக் கொள்க.

இதனானே ஐங்கோசங்களை யான்மாவென்னு முபநிடதத்திற்குத் தாற்பரியங்கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (உக)

கண்டுணர் புருடன் வேறு கனவுகண் டொடுங்கிக் காய
முண்டியும் வினையு மின்றிக் கிடந்துயிர்த் திடவு ணர்ந்து
கண்டிடுங் கனவுஞ் சொல்லி யொடுக்கமுங் கருதி வேறா
யுண்டியும் வினையு முற்றிங் குணர்த்திட வுணரா நிற்கும்.

(இ-ள்.) கனவு கண்டு ஒடுங்கி உண்டியும் காயம் வினையும் இன்றிக் கிடந்து உயிர்த்திட உணர்ந்து - அன்னமயகோசமுதலிய நான்கனையும் ஒரோவொன்றாக விட்டு விட்டு ஐந்தவத்தைப்பட்டு விழித்தபின்,— இங்கு உணர்த்திட - இங்கே (அவை கூடிநின்று) அறிவிக்க,—கண்

---

* சிவஞானபோதம், நான்காஞ்சூத்திரம், வா - உ.

டும் கனவு சொல்லியும்-(முறையே) காணப்பட்ட கனவைச் சொல்லியும்,—ஒடுக்கம் கருதியும் - சுழுத்தியினைக் கருதியும்,—வேருய் உண்டியும் வினையும் உற்று உணரா நிற்கும் - அவைகட்கு வேருய் (உண்டி வினைகளின்றிக் கிடந்து உயிர்த்த துரியதுரியாதீதங்களை) உண்டி வினைகள் உறுதலாகிய மறதலையின் வைத்தும் (அங்ஙனம் அவத்தைப் பட்டவாற்றை) அறியா நிற்குமாகலால்,—கண்டு உணர் புருடன் வேறு-(இதனுல்) கண்டறியப்பட்ட உயிர் (அவற்றின்) வேறெனத் தெளியப்படும் என்க.

அவை கூடியபின்னன்றி அறிவு நிகழாமையால் அறிதற்கு அவையே துவாதல் பெறப்பட்டது.

ஒடுக்கமென்றது சுழுத்தியை; அது கனவுபோற் சொல்ல வாராமையிற் கருதி யுணர்தற்பாலதாயிற்று.

சித்தமுஞ் செல்லாத வேனையிரண்டுங் கருதவும் வாராமையின் மறதலையின் வைத்துணர்தற்பாலவாயின.

உணர்ந்தபினென்றது உணர்ந்தெனத் திரிந்துநின்றது; உணர்தல் ஈண்டுத் துயிலெழுதன்மேற்று.

இதனுனே அவத்தைப்படு மியல்பின் வைத்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

தோற்பாவை யென்பது முதல் இத்துணையுங் கூறியவாற்ருன் மேலைச்சூத்திரத்தின் உற்றுச் செயிருதமென்பது முதலிய நாற்கூற்றுப் பொருளையும் வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. (௬௦)

புருடனே யறிவ னுகிற் பொறிபுல னுதி போதந்
தருவதெ னறிவு மாயா தனுகர ணுதி பற்றி
வருவதிங் கநாதி யாக மலத்தினின் மறைந்து நிற்ப
னருவனு யிவற்ருே டாளு மமைச்சரு மரசும் போல்வன்.

(இ-ள்.) புருடன் அறிவனே யாகில் - ஆன்மா (முதல்வன் போலச்) சுத்த சித்தேயாகின்,—பொறி புலன் ஆதி போதம் தருவது என் - மாயாகாரியங்களைப்பற்றி நின்றறிதல் வேண்டா,—இவற்ருேடு அமைச்சரும் ஆளும் அரசும் போல்வன் - (அவ்வாறன்றி) அமைச்சரும் ஆளுநின்ற அரசும்போல அவற்றுடனின்று,—மாயா தனு கரணுதி பற்றி இங்கு அறிவு வருவது - அம்மாயாகருவிகளைப்பற்றி இங்கே அறிதலுண்மையால்,—அநாதியாக மலத்தினின் மறைந்து அருவனுய் நிற்பன் - அநாதியே ஆணவமலத்தின் மறைந்து அருவனுய் நிற்றல் பெறப்படும் என்க.

தேற்றவேகாரத்தை அறிவனென்பதனேடுங் கூட்டியுரைக்க.

என்னென்பது ஈண்டு வேண்டாமை குறித்து நின்றது.

போல்வனென்பது முற்றெச்சம்.

பின்வருமனுமானத்தை வலியுறுத்தற்பொருட்டுப் புருடனேயறிவ னுகிற் பொறிபுலனுதிபோதந் தருவதென்னெனத் தருக்கமெடுத்தோ தினர்.

இதனுனே ஞானச்செய்தி அநாதியே மறைத்துநிற்கும் பசுத்துவ முடையனுதல் காரியானுமானத்தின் வைத்துணர்த்தி வலியுறுத்தப் பட்டது.

அறிவிச்சைசெயல்களென்பது முதல் இத்துணையும் பரமதங்களைப் பரிகரித்து ஆன்மாவுக்கிலக்கணங் கூறுமுகத்தால் இரண்டாங்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு.

இனி ஒன்பதுசெய்யுளான் மூன்றூங்கூற்றைத் தெரிதுக் கூறு கின்றார். (௩௧)

மூன்ருமதிகரணம்.

படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் புகும்போ தில்லிற்
கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலு மிட்டுப் பின்ன
ரடைதருந் தனியே யந்தப் புரத்தினி லதுபோ லான்மா
வுடலினி லஞ்ச வத்தை யுறுமுயிர் காவ லாக.

(இ-ள்.) ஆன்மா - புருடன் (அவற்றெடு அமைச்சரும் அரசும்போ றலின்),—படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் - அமைச்சர் படைத்தலைவர் முதலிய பரிசனங்களோடு உலாப்போந்த அவனிமன் னன்,—இல்லின் புகும்போது - (மீள) மாளிகையின்கட் புகுமிடத்து,— கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலும் இட்டு - வாயில்கடோறும் (அவரவர்க்கு) விடைகொடுத்து (நிறுத்தி)க் காவலும் வைத்து,—பின் னர் அந்தப் புரத்தினில் தனியே அடைதரு மதுபோல் - பின்னர் அந்தப்புரத்தின்கண்ணே தனியே செல்லுமாறுபோல,—உடலினில் உயிர் காவலாக - உடம்பின்கண் (முறையே அக்கருவிகளினீங்கிப்) பிராணவாயுவைக் காவலாக (நிறுத்தி),—அஞ்சு அவத்தை உறும்-ஐவகை அவத்தையுறும் என்க.

இதனுனே வெவ்வேறவத்தை அணைதருமாறு மேற்கூறிய வுவமை யொடு படுத்து வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (௩௨)

சாக்கிர முப்பத் தைந்து நுதலினிற் கனவு தன்னி
லாக்கிய விருபத் தைந்து களத்தினிற் சுழுனை மூன்று
நீக்கிய விதயந் தன்னிற் றுரியத்தி லிரண்டு நாபி
நோக்கிய துரியா தீத நுவலின்மூ லத்தி னென்றே.

(இ-ள்.) நுதலினில் சாக்கிரம் முப்பத்தைந்து - (ஆன்மா அரசன் போல விட்டு விட்டுச் சேறற்கண்) இலாடத்தானத்திற் சாக்கிராவத்தை யுறும்வழி முப்பத்தைந்து கருவிகளும்,—களத்தினில் கனவு தன்னில் ஆக்கிய இருபத்தைந்து - கண்டத்தானத்திற் சொப்பனாவத்தை யுறும் வழி ஆக்கப்பட்ட இருபத்தைந்து கருவிகளும்,—நீக்கிய இதயந்தன் னில் சுழுனை மூன்று-நீக்கப்பட்ட இருதயத்தானத்திற் சுழுத்தியவத்தை யுறும்வழி மூன்று கருவிகளும்,—நாபி துரியத்தில் இரண்டு - நாபித் தானத்திற் றுரியாவத்தை யுறும்வழி இரண்டு கருவிகளும்,—நுவ லின் மூலத்தின் நோக்கிய துரியாதீதம் ஒன்றே - சொல்லுமிடத்து மூலத்தானத்தில் ஆராயப்படுந் துரியாதீதாவத்தை யுறும்வழி ஒரு கருவியுமாம் என்க.

அசிந்திய விசுவசாதாக்கியத்தில் அவத்தைக்கு நிற்குங் கருவிகளிற் கலாதிகளையு முடன்கூட்டியெண்ணி நாற்பத்தொன்று முதலியனவாகத் தொகை கூறுதலானும், கலாதிகளுளவாகவே சுத்ததத்துவங்களின் றொழிற்பாடும் ஆண்டுளவென்பது பெறப்படுதலானும், கலாதிகளில் வழிப் புருடதத்துவமொன்றென வைத்தெண்ணப்படுதல் செல்லாமை யானும், ஈண்டு முப்பத்தைந்து முதலியனவாகத் தொகைகூறியது மலைவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; கடைதோறும் விட்டுவிட்டென்ற வுவமைக்கேற்ப விடப்படுதன்மாலயவாய் நிற்குங் கருவிகண்மாத்தி ரைக்கே ஈண்டுத் தொகை கூறப்புகுந்தாராகலானும், அதுபற்றிக் கலா திகளின் ஐயஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு அவற்றைப் புருடதத்துவத்து ளடக்கி அதனையுமுடன் வைத் தெண்ணினாராகலானுமென்க.

துரியாதீதத்திற் காரணசரீரமாத்திரையேயன்றிக் கஞ்சுகசரீர மில்லையென்றது ஆண்டுக் கலாதிகள் வேறு நில்லாது அதனோடொற் றித்து நிற்குமென்னுங் கருத்தே பிறிதில்லையெனக்கொள்க. (ருரு)

இருவகை சாக்கி ராதி யவத்தைக ளியல்பு தானு
மொருவகை கீழே நூக்கி யுற்பவங் காட்டு மொன்று
பெருகமே னோக்கித் திய பிறப்பறுத் திடுமி யோகிற்
றருவதோர் சமாதி தானுந் தாழ்ந்துபின் சனனஞ் சாரும்.

(இ-ள்.) சாக்கிராதி அவத்தைகள் இயல்புதானும் இருவகை - (மேற்கூறிப்போந்த) சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகள் ஐந்தும் கீழ்நோக் கிச் சென்றேகுமுறையும் மேனோக்கித் தோன்றுமுறையும்பற்றி இருவகைப்படும்,—ஒருவகை கீழே நூக்கி உற்பவங் காட்டும் - அவற் றுள் ஒன்றாகிய ஒடுங்கு முறையது (கன்மார்ச்சிப்புக் கேதுவாகலாற்) கீழ்ச்செலுத்திப் பிறவிக்கு வித்தாம்,—ஒன்று பெருக மேல்நோக்கித் திய பிறப்பு அறுத்திடும் - பிறிதொன்றாகிய தோன்றுமுறையது (கன்ம நாசச்சிக் கேதுவாகலாற்) பரம்பரையிற் கொடிய பிறவி யறுதற்குக்

ரணமாய் மேற்படும்,—யோகில் தருவதோர் சமாதி தானும் தாழ்ந்து பின் சனனஞ் சாரும் - (இனி இதயமுதற் றுவாதசாந்தமீறுகிய தானங் களிற் புறக்கரணம் உட்கரணங்களைப் பற்றியும் பற்றுதும் பிரத்தி யாகாரமுதல் ஐவகைப்பட்டு) நிகழும் யோகாவத்தையும் (அதுபோல) ஒடுங்கியும் பின்னர்த் தோன்றியும் அவ்வாறே பயன்றருவதன்றிப் பிறி தன்று என்க.

யோகிற்றருவதோர் சமாதி யுண்டென்பதும் அனுவாதமுகத்தா னிண்டே பெற்றும்.

தாழ்தல் இழிதல்.

சனனஞ்சார்தல் ஏறுதல்.

இந்த யோகாவத்தையைத்தானே மீட்சியில்லாதாகிய ஞானவத்தை போலுமெனக்கொண்டு மயங்குவார்க்கு அங்ஙன மயங்காமைப்பொருட்டு இதனை யதனோ டொப்பவைத் தீண்டுக் கூறினர்.

இச்செய்யுளிற் கூறிய மூன்றுபேதமும் முறையே சகலத்திற்கேவ லஞ் சகலத்திற்சகலஞ் சகலத்திற்சுத்தமெனப்படுமென்க.

இதனுள், இருவகைப் பிறப்பறுத்திடு மென்றது தாப்பிசையாய் அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யைந்துஞ் செறிதருமென வருகின்றதனோடுஞ் சென்றியைந்து பொருடருமாகலான் அதற்கு மிவ் வாறுரைத்துக்கொள்க. (௬௪)

அறிதரு முதல வத்தை யடைதரு மிடத்தே யைந்துஞ்
செறிதருங் கரணந் தன்னிற் செயற்றொறுங் கண்டு கொண்ணீ
பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற வருளா லாங்கே
குறியொடு மஞ்ச வத்தை கூடுவர் வீடு கூட.

(இ-ள்.) அறிதருமுதல் அவத்தை அடைதரும் இடத்தே - (சாக் கிராதியவத்தையென மேற்கூறிப்போந்த ஐந்தனுள்) அறிகின்ற முத லவத்தையாகிய சாக்கிரத்தை அடையப்பெறும் இலாடத்தானத்தின் கண்ணேயும்,—ஐந்தும் செறிதரும் - சாக்கிரமுதல் ஐந்தவத்தையுள வாம்,—கரணந்தன்னில் செயல்தொறும் நீ கண்டுகொள் - (அவை) கரு வியான் (விடயங்களை யறியுஞ்) செய்கைதோறும் (அதிநுணுக்கமா யிடையீடின்றி நிகழுமாறு நுண்ணுணர்வால்) நீ கண்டுகொள்ளப்படும்,— பிறிவிலா ஞானத்தோரும் - (இனி இவையேயன்றிப்) பிரிவரிய ஞானத்தை அறிந்தோரும்,—பிறப்பு அற அருளால் ஆங்கே வீடு கூட - பிறப்புநீங்கி அவ்வருண்ஞானத்தால் அவ்விடத்து வீடுபேற்றை யடை தற்கு,—குறியொடும் அஞ்சவத்தை கூடுவர் - (கேவல சகலங்க ணீங்கிய சுத்தத்தினும்) அவ்வாறே ஐவகை யவத்தையைக்கூடுவர் (அவை உண்மை யதிகாரத்துள் உணர்த்த நின்றன) என்க.

முதலவத்தையடைதருமிடமாவது மேற்கூறிய இலாடத்தானம்;

அதிதருமிடத்தேயென விளையும்.

சுத்தாவத்தையினியல்பு ஈண்டுக் கூறுதற்கோரியையில்லையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன ஈண்டுக் கூறியவைமாத்திரையேபோலுமென மலையாமைப்பொருட்டு இவ்வாறு கூறியொழிந்தார். (௬௫)

ஐந்துசாக் கிரத்தி னான்கு கனவினிற் சுழுனை மூன்று
வந்திடுந் துரியந் தன்னி னிரண்டொன்று துரியா தீதந்
தந்திடுஞ் சாக்கி ராதி யவத்தைக டானந் தோறு
முந்திடுங் கரணந் தன்னிற் செயறொறு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) சாக்கிராதி யவத்தைகள் - (அதிதரு முதலவத்தை யடைதருமிடத்தேயென மேற்கூறிப்போந்த) சாக்கிராதியவத்தைகள் (ஐந்தனுள்),—சாக்கிரத்தின் ஐந்து - சாக்கிரத்திற் (சுத்தவித்தை ஈறாகிய) ஐந்து கருவியும்,—கனவினின் நான்கு - சொப்பனத்தின் (மகேச்சுர மீறாகிய) நான்கு கருவியும்,—சுழுனை மூன்று - சுழுத்தியிற் (சாதாக்கிய மீறாகிய) மூன்று கருவியும்,—வந்திடும் துரியந்தன்னின் இரண்டு - வருகின்ற துரியத்திற் (சத்தியீறாகிய) இரண்டு கருவியும்,—தந்திடும் துரியாதீதம் ஒன்று - பொருந்தப்பட்ட துரியாதீதத்திற் (சிவதத்துவமாகிய) ஒரு கருவியும்,—தானந்தோறும் - கலாதிகள் தொழிற்படு மிடந்தோறும்,—கரணந்தன்னில் செயல்தொறும் - கருவியான் (விடயங்களையறியுஞ்) செய்கைதோறும்,—உந்திடும் உணர்ந்துகொள்ளே - (அக்கலாதிகளைச்) செலுத்தநிற்றலை (நீ நன்றுணர்வான்) உணர்ந்து கொள்வாயாக என்க.

தானந்தோறும் கலாதிகடொழிற்படு மிடந்தோறும்.

உந்துதல் செலுத்துதல்.

இச்செய்யுள் பிறிதோரவத்தைக் கோதியதுபோலுமென மலையாமைப்பொருட்டுக் கரணந்தன்னிற் செயறொறுங் கண்டுகொள்ளென மேற்கூறியவதனை ஈண்டு மறித்துணர்வு நிகழக்கூறினர்; இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

ஈண்டைந்துநான்கு மூன்றிரண்டொன்றென்றது செலுத்துங்கருவிகளை யென்பது, உந்திடுமென்றதனானும் * "சுத்தக்கருவிகளைந்துங்கொண்டே சொல்லவத்தையைந்துஞ்-சித்திக்கும் போதத்திலொன்றென்று சென்றிடும்" என்பதனானுமறிக.

இனி இவ்வாறன்றி அதிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தேயைந்துஞ் செறிதருமென மேற்கூறிப்போந்ததனையே ஈண்டு ஐந்து சாக்கி

* சிற்றம்பலநாடிகள் கலித்துறை. செ - ௬௭.

ரத்தினென்றனுவதித்து எனச்சொப்பனமுதலியவற்றின் முறையே அவை நான்கு மூன்றிரண்டொன்று பொருந்துமென்றவாருகக்கொண்டுரைத்தலுமொன்று; இப்பொருட்குச் சாக்கிராதியவத்தைகளெங்தெனக் கூட்டுக; தானம் நுதல்முதலியவிடம்; உந்துதல் பொருந்துதல்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலைந்தவத்தை யென்றவற்றின் பெயரும் வகையு மிடமும் அவற்றதியல்பு மிவையென்பது கூறப்பட்டது. (௬௬)

கேவல சகல சுத்த மென்றுமூன் றவத்தை யான்மா
மேவுவன் கேவ லந்தன் னுண்மைமெய் பொறிக ளெல்லாங்
காவலன் கொடுத்த போது சகலனு மலங்க ளெல்லா
மோவின போது சுத்த முடையனுற் பவந்து டைத்தே.

(இ-ள்.) ஆன்மாக் கேவல சகல சுத்தமென்று மூன்றவத்தை மேவுவன் - ஆன்மா (அவ்வாறு நிகழும் காரியவவத்தைகளை யுறுதற்குக்காரணமாகக்) கேவலம் சகலம் சுத்தமென மூன்றவத்தை எய்துவன்,—கேவலம் தன் உண்மை - அவற்றுட் கேவலமாவது (தன்னிச்சா ஞானக் கிரியைகளி னிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித்) தான்மாத்திரையே உளனுதலாம்,—மெய் பொறிகளெல்லாம் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனும் - (பின்பு) தனுகரணாதியோடும் முதல்வன் கூட்டக் கூடி (அவை ஒருபுடை விளங்கு) மவதரத்திலே சகலனும்,—மலங்களெல்லாம் ஓவினபோது உற்பவம் துடைத்தே சுத்தம் உடையன் - (பின்பு) பஞ்சமலங்களு நீங்கிப் பிறவி யொழிந்து (சிவத்தோடு கூடி அவ்விச்சாஞானக் கிரியைகள் எங்குமாய் வியாபித்து) விளங்குமவதரத்திலே சுத்தமுடையனு மெனப் படும் என்க.

இதனுனே மேற்கூறிப்போந்த அவத்தைகட்குக்காரணமிவையென் பதூஉம் அவற்றதியல்புங் கூறப்பட்டன. (௬௭)

அறிவில னமூர்த்த னித்த னராகாதி குணங்க ளோடுஞ்
செறிவிலன் கலாதி யோடுஞ் சேர்விலன் செயல்க ளில்லான்
குறியிலன் கருத்தா வல்லன் போகத்திற் கொள்கை யில்லான்
பிறிவிலன் மலத்தி னேடும் வியாபிகே வலத்தி லான்மா.

(இ-ள்.) ஆன்மா-(மேற்கூறிப்போந்த மூன்றவத்தை யுறுதற்குரிய) ஆன்மா,—அமூர்த்தன் - (வரக்கடவனவாகிய காரியங்களுள்) உடம்பு முன்னில்லாதவனும்,—கலாதியோடும் சேர்வு இலன் - கலாதியதிவோடு முன் சேர்தலில்லாதவனும்,—அராகாதி குணங்களோடும் செறிவு இலன் - புத்தி குண மெட்டினையும் (எனைப் போக்கியகாண்டக் கருவிகளையும்) முன் பொருந்தாதவனும்,—குறி இலன்-இச்சை முன்னில்லாதவனும்,— அறிவு இலன் - அறிவுமுன்னில்லாதவனும்,—செயல்கள் இல்லான் - ஒரு தொழிலு முன்னில்லாதவனும்,—கருத்தா அல்லன் - தனக்கென ஒரு

சுதந்திர முன்னில்லாதவனும்,—போகத்திற் கொள்கை இல்லான் - போகத்தில் முன் கொள்கை இல்லாதவனும்,—நித்தன் - தோற்றக் கேடுகள் முன்னில்லாதவனும்,—வியாபி - ஏகதேசியாதல் முன்னில்லாதவனுமாய்,—கேவலத்தில் மலத்தினோடும் பிறிவு இலன் - கேவலாவத்தையில் ஆணவமலத்தோடு மாத்திரையே கூடி நிற்பன் என்க.

ஈண்டு அமூர்த்தமென்றது உடம்பின் பிராகபாவத்தை; நித்தமென்றது தோற்றக்கேடுகளின் பிராகபாவத்தை; வியாபகமென்றது ஏகதேசத்தின் பிராகபாவத்தை.

ஏனையின்மைகளும் அவ்வப்பிராகபாவங்களைக் குறித்துநின்றன வாகலான் இவ்விலக்கணங்கள் ஏனையவத்தைகளிற் செல்லாமையின் இவற்றுளொன்றே கூறவமையுமாயினும், கேவலந்தன்னுண்மையென்றது விளங்குதற்பொருட்டு இவையனைத்தும் வகுத்துக் கூறினார்; பிறிவிலன்மலத்தினோடு மென்றதும் அதன்பொருட்டு.

ஈண்டுக் குறியென்றது முதனிலைத் தொழிற்பெயராய் இச்சையையுணர்த்திநின்றதென்பது செயலினைச் சாரவைத்தலானறிக.

அறிவிலனென்றதனையு மீண்டுத் தந்துரைக்க.

அராகாதி குணமென்றது புத்திகுண மெட்டினையும்; அராகாதி குணங்களென்ற வுபலக்கணத்தால் ஏனைப் போக்கியகாண்டக் கருவிகளுங் கொள்ளப்படும்.

இதனானே தன்னுண்மை கேவலமாதல் காட்டப்பட்டது. (௩௮)

உருவினைக் கொண்டு போக போக்கியத் துன்னல் செப்பல்
வருசெயன் மருவிச் சத்த மாதியாம் விடயந் தன்னிற்
புரிவதுஞ் செய்திங் கெல்லா யோனியும் புக்கு ழன்று
திரிதருஞ் சகல மான வவத்தையிற் சீவன் சென்றே.

(இ-ள்.) சீவன் - (மேற்கூறிப்போந்த கேவலாவத்தை பொருந்திய) ஆன்மா,—உருவினைக்கொண்டு-(அமூர்த்தனாதற்கு மறுதலையாகிய) உருவினைக்கொண்டும்,—போக(த்து மருவி) - (கலாதியோடுஞ் சேர்விலனாதற்கு மறுதலையாகிய) போககாண்டமாய கலாதியோடு செறிந்தும்,—போக்கியத்து(மருவி) - (அராகாதி குணங்களோடுஞ் செறிவிலனாதற்கு மறுதலையாகிய) போக்கியகாண்டமாய புத்தியாதியைச் செறிந்தும்,—உன்னல் (மருவி) - (குறியிலனாதற்கு மறுதலையாகிய) இச்சையுற்றும்,—செப்பல் (மருவி) - (அறிவிலனாதற்கு மறுதலையாகிய) நால்வகை வாக்குக்களானிகழும் அறிவுற்றும்,—வரு செயல் மருவி - (செயல்களில்லானாதற்கு மறுதலையாகிய) வரப்பட்ட தொழில்களுற்றும்,—சத்தம் ஆதியாம் விடயந் தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்து - (கருத்தாவல்லனாதற்கு மறுதலையாகிய) சத்தாதி விடயத்தில் வி[illegible]ஞ்செய்தும் (போகத்திற் கொள்கை

யில்லானுதற்கு மறுதலையாகிய) போகநுகர்ந்தும்,—இங்கு எல்லா யோநியும் புக்கு உழன்று - ஈண்டு (நித்தனுதற்கு மறுதலையாகிய) தோற்றக்கேடுகளிற் புக்குழன்றும்,—சகலமான அவத்தையில் சென்றே திரிதரும் - (வியாபியாதற்கு மறுதலையாகிய) ஏகதேசியாய் (இப்பத்துக்காரியமு முடையனுய்ச்) சகலாவத்தையிற் சீவித்து நிற்பன் என்க.

போககாண்டமாகிய கலாதியைப் போகமென்றும் போக்கியகாண்டமாகிய புத்தியாதியைப் போக்கியமென்றுங் கூறினர்.

உன்னலென்றது ஈண்டு விரும்புதன்மேற்று.

செப்பலென்றது செப்பப்படுவனவாய நால்வகைவாக்குக்களையுமுணர்த்தி அவை காரணமாய் நிகழுமறிவின்மேல் ஆகுபெயராய் நின்றது.

புரிவதுமென்றவும்மையான் நுகர்வதுமென்ற தெஞ்சிநின்றது.

உருவினைக்கோடல் அமூர்த்தனுதற்கும், போகபோக்கியத்துச்செறிதல் கலாதியோடுஞ் சேர்விலன் அரர்காதிகுணங்களோடுஞ் செறிவிலனுதற்கும், உன்னல் செப்பல் வருசெயன்மருவுதல் அறிவீலன் செயல்களில்லான் குறியிலனுதற்கும், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ்செய்தல் கருத்தாவல்லனுதற்கும், உம்மையாற் போந்த நுகர்வதுஞ்செய்தல் போகத்திற் கொள்கையில்லானுதற்கும், எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் நித்தனுதற்கும், சென்றுதிரிதரல் வியாபியாதற்கும் மறுதலையாயவாறு கண்டுகொள்க.

இதனுனே மெய்பொறிகளெல்லாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனுதல் வகுத்துக் கூறப்பட்டது. (நகூ)

இருவினைச் செயல்க ளொப்பி னீசன்றன் சத்தி தோயக்
குருவருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னைத்
திரிமல மறுத்துப் பண்டைச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம்
பெருகிநா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த மாமே.

(இ-ள்.) இருவினைச் செயல்கள் ஒப்பின் - (மேற்கூறியபத்தினுள் சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்தல் கழிதற்கேதுவாகிய) இருவினையொப்பின் கண்ணே,—ஈசன்றன் சத்திதோய - (போகபோக்கியத்துக்கருவிகளின் செறிவு கழிதற்கேதுவாகிய) சிவசத்திநிபாதமுறுதலால்,—குரு அருள் பெற்று - (உருக்கழிதற்கேதுவாகிய) குருவருள் பெற்றும்,—ஞானயோகத்தைக் குறுகி - (எல்லாயோநியும் புக்குழலுதல் கழிதற் கேதுவாகிய) ஞானசாதனம் அடைந்தும்,—முன்னைத் திரிமலம் அறுத்து - (சென்றுதிரிதருதலாகிய ஏகதேசத்தன்மை கழிதற்கேதுவாகிய) அநாதி மும்மல நீக்கியும்,—பண்டைச் சிற்றறிவு ஒழிந்து - (சத்தம் ஆதியாம் விடயந்தன்னின் நுகர்வது கழிதற்கேதுவா

கிய) பழையவாதனை நீக்கியும்,—ஞானம் பெருகி -(பாச அறிவிச்சை செயல்கள் கழிதற்கேதுவாகிய) ஞானம்பெருக்கியும் (முறையே கிடைப்ப அவற்றுள் அக்காரியம் பத்து நீங்கப்பெற்று),—நாயகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்தமாமே - சிவபிரான்றிருவருளைக்கூடுதல் சுத்தாவத்தை என்க.

சத்திநிபாதத்திற்கு மூலமாகிய மலபரிபாகமும் இருவினையொப்புக்கு மூலமாகிய சிவபுண்ணியமுமென்னு மின்னோரன்னவற்றை ஈண்டுக் கூறாதொழிந்தார், மேற்கூறிய காரியம் பத்தும் நீங்குதற்கேதுவாவன மாத்திரையே யீண்டுக் கூறப்புகுந்தாரன்றி அனைத்துங்கூறப்புகுந்தாரல்லராகலின்; அவையெல்லாம் முன்னர்க்கூறப்படும்.

இதனானே மலங்களெல்லா மோவினபோது சுத்தமுடையனாமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

புருடனையறிவனாகிலென்றது முதல் இத்துணையும் வெவ்வேறணைதருமென்ற மூன்றாங்கூற்றை வகுத்தோதியவாறு. (சo)

நான்காஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - உருo.

ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.

நான்காஞ் சூத்திரத்திற் பசுவியல்பு கூறிய வாசிரியர், அதன்மேனின்ற பாசத்தினியல்பு கூறுவாராய் அதனையுள்ளடக்கி நிற்குந் திரோதானசத்தியினியல்பு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனு லறிந்தான் மாவை
யறிதரா வவையயே போல வான்மாக்க ளனைத்து மெங்குஞ்
செறிதருஞ் சிவன்ற னாலே யறிந்திடுஞ் சிவனைக் காணு
வறிதருஞ் சிவனே யெல்லா மறிந்தறி வித்து நிற்பன்.

(இ-ள்.) புருடனல் - (மேற்கூறிப்போந்த) புருடனாலே,—பொறி கரணமெல்லாம் - ஐம்பொறி அந்தக்கரணமுதலியன,—புலன் அறிந்து - தத்தம் விடயங்களை இஃதின்னதென்றளவிட்டறிந்தும்,—ஆன்மாவை அறிதரா அவையயேபோல - (அறிகின்ற தம்மையும் தம்மை யதிட்டித்து நின்று செலுத்தும்) அப்புருடனையும் அறியமாட்டா அவைபோல,—எங்கும் செறிதருஞ் சிவன்றனாலே-எவ்விடத்தும் வியாபகமாகிய முதல்வனது சிற்சத்தியால்,—அறிந்திடுஞ் சிவனைக்காணு ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் - (வினைப்பயன்களை) அறிந்தனுபவிக்கும் (தம்மையுந் தம்மைச் செலுத்திநிற்குந்) திருவருளையும் அறியமாட்டாத ஆன்மாக்களையெல்லாம்,—அறிதரும் சிவனே எல்லாம் அறிந்து அறிவித்து நிற்பன் - (முடிவின்கண்) உண்மையறிவைத் தரக்கடவோனாகிய சிவபிரானே முழுதும் அறிந்தும் அறிவித்தும் உடனிற்பன் என்க.

சிவனே யெல்லா மறிந்தறிவித்து நிற்பனெனப் பொருட்கணேதிய தனை உவமையினு மேற்குமாறியைவித் துரைத்துக்கொள்க.

திரோதானசத்தியி னியல்பை உபசாரத்தாற் சிவன்மேலேற்றிக் கூறியவாறு.

அறிதருஞ்சிவன் முடிவின்க ணுண்மையறிவைத் தரக்கடவோனாகிய சிவன்; அறி முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

இச்செய்யுள் முதனூ லஞ்சாஞ் சூத்திரம்போல இருகூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

அவற்றுள் முதற்கூற்றுப்பொருளை உள்ளடக்கிநிற்கு மிரண்டாங் கூற்றை அவ்வம் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார். (க)

இரண்டாமதிகரணம்.

இறைவனே யறிவிப் பானே லீண்டறி வெவர்க்கு மொக்குங்
குறைவதி கங்க டத்தங் கன்மமேற் கோமான் வேண்டா
முறைதரு செயற்குப் பாரு முளரிகட் கிரவி யும்போ
லறைதரு தத்தங் கன்மத் தளவினுக் களிப்ப னாதி.

(இ-ள்.) இறைவனே அறிவிப்பானேல் - இறைவனே உணர்த்துவ னாயின்,—ஈண்டு அறிவு எவர்க்கும் ஒக்கும் - ஈண்டு அறிவுகள் யாவர்க்கும் ஒருபெற்றியவாம்,—குறைவு அதிகங்கள் தத்தம் கன்மமேல் - ஏற்றத்தாழ்வுகளாய் நிகழ்வதற்குக்காரணம் அவ்வக்கன்ம மென்னில்,—கோமான் வேண்டா - வேறுமோரிறைவன் வேண்டாவாம் (ஆகலின்),—முளரிகட்கு இரவியும் - பங்கயத்தினது அலர்ச்சிக்கு(ப் பங்கயமேயன்றி) இரவியும்,—முறைதரு செயற்குப் பாரும் போல் - (உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்கால்யாத்தல் காத்தலாகிய) இம்முறையாற்றரப்படுஞ் செயல்களின்பயனுக்கு (அச்செயலேயன்றி) விளைநிலமுங் (காரணமாதல்) போல்,—அறைதரு தத்தம் கன்மத்து அளவினுக்கு அளிப்பன் ஆதி - சொல்லுகின்ற அவ்வக்கன்ம பக்குவத்திற்கிடாகப் பலனைத்தருவன் வேறோர் இறைவன் என்க.

குறைவதிகங்கடத்தங்கன்மமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

செயல் ஆகுபெயர்.

முறைதருசெயல், உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்கால் யாத்தல் காத்தலென்றிம்முறையாற்றரப்படுஞ் செயலென்க.

அற்றேற், கன்மத்தோடுங் கூடியவுயிரே அதற்குக் காரணமாதலையும் வேறுமோரிறைவ னெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உ)

அறிந்திடு மான்மா வொன்றை யொன்றினா லறித லானு
மறிந்தவை மறத்த லானு மறிவிக்க வறித லானு
மறிந்திடுந் தன்னை யுந்தா னறியாமை யானுந் தானே
யறிந்திடு மறிவ னன்று மறிவிக்க வறிவ னன்றே.

(இ-ள்.) அறிந்திடும் ஆன்மா - அறியப்பட்டு வரும் இவ்வுயிர்,—ஒன்றை ஒன்றினால் அறிதலானும் - ஒவ்வொரு விடயத்தை ஒவ்வோரிந்திரியத்தால் அறிதலானும்,—அறிந்தவை மறத்தலானும் - அறியப்பட்டவற்றை மீள மறத்தலானும்,—அறிவிக்க அறிதலானும் - (ஒருவன்) உணர்த்த உணர்தலானும்,—அறிந்திடும் தன்னையும் தான் அறியாமை

யானும் - இவ்வாறறிகின்ற தன்னையும் தான் அறியாமையானும்,—தானே அறிந்திடும் அறிவன் அன்றாம் - தானே அறியும் முதல்வன்போலச் சுதந்திர அறிவின்றி,—அறிவிக்க அறிவன் அன்றே - அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்து என்க.

ஒன்றையொன்றினாலறிதலே யதனியல்பென்பாரை நோக்கி அறிந்தவை மறத்தலானுமென்றும், அறிந்ததனைப் பின்னறியவேண்டாமையின் மறக்கலாயிற்றென்பாரைநோக்கி மீளவறிவிக்கவறிதலானுமென்றும், எவ்வாற்றானு மறிதலிற் றிரிபில்லையன்றே யென்பாரை நோக்கி அறிந்திடுந்தன்னையுந்தா னறியாமையானுமென்றுங் கூறினார்.

இதனானே சாங்கியர்மதம் பரிகரித்து முதற்கூற்றை வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. விதந்து கூறாது ஒன்றை யொன்றினாலெனப் பொதுப்படக்கூறியது மதன்பொருட்டு.

அற்றேல், ஈண்டொன்றினாலெனப்பட்ட மாயேயமே யதற்கமையும் இறைவனெற்றுக்கென்பாரைநோக்கியெழுந்ததுவருஞ்செய்யுளென்பது.

கருவியாற் பொருளாற் காட்டாற் காலத்தாற் கருமந் தன்னா
லுருவின லளவா னூலா லொருவரா லுணர்த்த லானு
மருவனா யுண்மை தன்னி லறியாது நிற்ற லானு
மொருவனே யெல்லாத் தானு முணர்த்துவ னருளி னாலே.

(இ-ள்.) கருவியால் - (உயிர்செலுத்தப்படும்) ஆன்மதத்துவத்தானும்,—பொருளால் - தாத்துவிகத்தானும்,—காட்டால் - (உயிரின் அறிவிச்சைசெயல்களை) விளக்குவனவாய கலைமுதலியவற்றானும்,—காலத்தால் - (கன்மத்தை முந்தாது பிந்தாது வரையறுத்துச் செலுத்துங்) காலதத்துவத்தானும்,—கருமந்தன்னால் - கன்மத்தை ஏறாது குறையாது நிறுத்து நியதிதத்துவத்தானும்,—உருவினால் - உடம்பானும்,—அளவால் - பிரமாணங்களினானும்,—நூலால் - நூல்கட்குக்காரணமாகிய நால்வகை வாக்குக்களானும்,—ஒருவரால் உணர்த்தலானும் - ஒரு சேதனப்பொருள் (ஒரு விடயத்தை) உணர்த்த (உயிருணர்த)லானும்,—உண்மை தன்னில் அருவனாய் அறியாது நிற்றலானும் - (அல்லுழித்) தன்னுண்மையில் அருவனா யுணராமையானும்,—எல்லாத்தானும் அருளினாலே உணர்த்துவன் ஒருவனே - இவை யனைத்தையுங் கொண்டு கூட்டி அருளால் அறிவிப்பானொரு சேதனன் (வேறு வேண்டப்படுமாகலான் இறைவனை யின்றி அறிதல் அமையாது) என்க.

கருவி உயிர்செலுத்தப்படு மான்மதத்துவம்.

பொருள் தாத்துவிகம்.

காட்டு உயிரி னறி விச்சை செயல்களை விளக்குவனவாய கலை முதலியன.

காலம் கன்மத்தை முந்தாது பிந்தாது வரையறுத்துச் செலுத்துங் காலதத்துவம்.

கருமம் கன்மத்தை யேறாது குறையாது நிறுத்து நியதிதத்துவம்.

உரு உடம்பு.

அளவை பிரமாணம்.

நூல் நூல்கட்குக் காரணமாய நால்வகைவாக்கு.

ஒரு விடயத்தை யறிதற்கண் இவற்று ளொன்றையின்றியு மமையாமை கண்டுகொள்க.

கருமமும் நூலும் ஆகுபெயர்.

இயற்பெயர்ப்பொருளாக வைத்துரைப்பாருமுளர்.

தன்றுண்மை உண்மையெனத் திரிக்குறை.

உண்மையிலொன்றுமிலனாதல்பற்றி அருவனென்றார்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே கன்மமு முயிரு மாயையுமுமென்று மிவையே ஆண்டைக்கமையுமென்று மாருகதர் மீமாஞ்சகர் சாங்கியர் முதலியோரை மறுத்துப் பாரிசேடவளவையான் அறிதருஞ் சிவனேயெல்லா மறிந்தறிவித்து நிற்றல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (ச)

கருவியும் பொருளுங் காட்டுங் காலமுங் கருமந் தானு
முருவமு மளவு நூலு மொருவரு முணர்த்த லின்றி
யருவனா யுலக மெல்லா மறிந்தவை யாக்கி வேறா
யொருவனே யுயிர்கட் கெல்லா முயிருமா யுணர்த்தி நிற்பன்.

(இ-ள்.) ஒருவனே - இறைவன்,—கருவியும் பொருளும் காட்டும் காலமும் கருமந்தானும் உருவமும் அளவும் நூலும் ஒருவரும் உணர்த்தல் இன்றி அருவனாய் வேறாய் - கருவிமுதலியன கூடியாதல் மேலொரு சேதனப்பொருளாதல் அறிவித்தலின்றித் தானே தமியனாய்,—உலகமெல்லாம் அறிந்து - (கேவலத்தின்) உயிர்களனைவைக்கும் சூக்குமவைந்தொழில் செய்தும்,—அவை ஆக்கி - (பின்னர்) அவைகட்குச் சிருட்டி(யாதி தூலவைந்தொழில்)செய்தும்,—உயிர்கட்கெல்லாம் உயிருமாய் உணர்த்தி நிற்பன்-(பின்பும்) அவ்வான்மாக்கட்கெல்லாம் (முதலவத்தையடைதரு மிடத்தே) உயிருமாய் அதிசூக்கும வைந்தொழில் செய்து நிற்பன் என்க.

உலகெலாமறிந்தென்றது கேவலத்திற் சூக்குமவைந்தொழில் செய்தன்மேற்று.

ஆக்கியெனவே இனம்பற்றி ஏனைநான்கு தொழில்களு முடன் கொள்ளப்படும்.

அவை தூலவைந்தொழிலென்பது.

உணர்த்தி நிற்ப னென்றது முதலவத்தை யடைதருமிடத்தே செயற்பாலனவாய் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட வதிருக்கும வைந்தொழின் மேற்று.

அறிதலு மாக்குதலுமாகிய இருதிறத் தைந்தொழிலும் முதல்வன் செயலாதன் மேற்கூறிப்போந்தமையின் அவைபோ லிவையும் முதல்வன் றெழிலேயாமென்பார், அறிந்தாக்கி யுணர்த்தி நிற்பனென உடன் கூறினார்.

இதனானே மேற்கூறியதுபற்றி அநவத்தையின்றாமாறு கூறப்பட்டது.

அற்றாயினும், கருவியறிதலால் வரும் பயன் உயிர்க்காயவாறு போல உயிரறிதலால் வரும் பயனும் அதனோ டொமிக்கப்படு மிறைவனுக்காவான் செல்லும், செல்லவே யிறைவனும் பந்த முறுவனெனப் பட்டு வழுவாமாகலின் இறைவன் உயிர்போ லறிவிப்பனென்றல் இழுக்காம்போலு மென்னு மவ்வாதிகளை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (ரு)

இறைவன்றன் சந்நி திக்க ணுலகின்றன் சேட்டை யென்னு
மறைகளு மறந்தாய் மாயை மருவிடான் சிவன வன்க
ணுறைதரா தசேத னத்தா லுருவுடை யுயிர்கட் கெல்லா
நிறைபரன் சந்நி திக்க ணீடுணர் வுதிக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) இறைவன்றன் சந்நிதிக்கண் உலகின்றன் சேட்டை யென்னும் மறைகளும் மறந்தாய் - இறைவன் சந்நிதியாலன்றி உயிர் சேட்டியாமைக்கு (மேற்காட்டிய பாரிசேடவளவையே யன்றி) ஆகமவளவையும் (இனிது விளங்கக் கிடத்தலின் அதனையும்) அறியா (து மறித்து மறித்துப் பிணங்குகின்ற) பேதாய்,—எல்லாம் நிறைபரன் சந்நிதிக்கண் நீடு உணர்வு உருவுடை உயிர்கட்கு உதிக்கும் அன்றே - எல்லாவற்றினு நிறைந்து நின்ற இறைவன் சந்நிதியின்கண்ணே நிகழும் அவ்வறிவின் பயன் (வினைக்கீடாக வரும்) வடிவுடைய உயிர்கட்கே உண்டாம்,— சிவனவன்கண் உறைதராது - (அதுவன்றி) இறைவனுக்காதல் செல்லாது,—அசேதனத்தால் மாயை மருவிடான் - சடமாகிய உலகம் (அவனெதிர்) முனைத்து நிற்ற லாற்றாமையால் என்க.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்ற பெயர்.

மாயையும் உணர்வும் ஆகுபெயர்.

உயிர்கட்கு உதிக்குமென வியையும்.

பிரிநிலையேகாரம் விரித்துரைக்க.

ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்பய னுயிர்க்கேயாதற்கு ஏதுக்கூறுவார், உருவுடையுயிரென விசேடித்தார். சந்நிதிக்க ணீடுணர்வுதிக்குமென்

றது மதன்பொருட்டு. * "வினையாளுற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா-ணென்ளுர் சிவனசத்தை யின்று" என்ருர் முதனூலாசிரியரும்.

இதனுனே அறிவித்தல்பற்றி இறைவனுக்குத் தடக்கின்மை கூறப்பட்டது. (சு)

உலகமே யுருவமாக யோகிக ளுறுப்ப தாக
விலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரணமாக
வலகிலா வுயிர்ப்பு லன்கட் கறிவினை யாக்கி யைந்து
நலமிகு தொழில்க ளோடு நாடக நடிப்ப னுதன்.

(இ-ள்.) (புருடன் உடம்பு முதலியவற்றைக் கொண்டுநின்று உணருமாறுபோல) நாதன் - இறைவனும்,—உலகமே உருவமாக - (தனக்கு) இருநூற்றிருபத்துநாலு புவனமும் திருமேனியாகவும்,—யோகிகள் உறுப்பதாக - எண்பத்துநான்குநூருயிரம் யோகிபேதங்களும் அவயவங்களாகவும்,—இலகு பேர் இச்சா ஞானக் கிரியை உட்கரணமாக - மிக்க விளக்கமுடைய இச்சா ஞானக்கிரியைகள் உட்கரணமாகவும் (கைக்கொண்டு),—அலகு இலா உயிர்கட்குப் புலன் அறிவினை ஆக்கி - எண்ணிறந்த வுயிர்களிடத்தே அறிவுக்கறிவாய் நின்றுணர்த்தி,—நலம் மிகு தொழில்கள் ஐந்தோடும் - (அங்ஙனம் உணர்த்துதலாகிய) நன்மை மிகுந்த அதிசூக்கும ஐந்தொழில்களையுமே,—நாடகம் நடிப்பன் - நாடகமாகச் செய்தருளுவன் என்க.

எனவே, தன் உடல் பொறி கரணங்களைச் செலுத்துதற்கண் உயிர்க்கு விகாரமில்லாமைபோல இறைவனுக் கதுபற்றி விகாரமில்லையென்றவாருயிற்று.

புலன் ஆகுபெயர்.

இறைவன் ஐந்தொழில் செய்தல் உயிர்கள்போலக் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்வதென்பது தோன்ற, நாடக நடிப்பனென்ருர்.

ஈண் டைந்தொழிலென்றது அறிவித்தற்கட்படு மதிசூக்கும வைந்தொழிலை.

இதனுனே அதுபற்றி விகாரமின்மை கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இவை நலமிகுதொழிலாமாறு யாங்ஙமென்பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எ)

தெரிந்துகொண் டோரோவொன் ருகச் சென்றைந்து புலனும் பற்
புரிந்திடு முணர்வி னூடும் போகமுங் கொடுத்தி யோனி [றிப்
திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து செய்திகண் டுயிர்கட் கெல்லாம்
விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன்.

---

* சிவஞானபோதம், ஐந்தாஞ் சூத்திரம், செ - 1.

(இ-ள்.) மேலோன் - இறைவன்,—ஐந்தும் பற்றிப் புலன் ஒரோ வொன்ருகத் தெரிந்து கொண்டு சென்று - (இங்ஙனம்) ஐம்பொறி வழியாக விடயங்களில் ஒவ்வொன்ருக அறிந்து செல்லுதற்கேதுவாகிய,—உணர்வினேடும் புரிந்திடும்-(ஏகதேச)வறிவை நிகழ்வித்து,—போகமும் கொடுத்து-(சிறு)போகங் கொடுத்து,—யோனி திரிந்திடு மதுவும் செய்து - பிறவியிற்படுத்து,—உயிர்கட்கெல்லாம் செய்திகண்டு - (அதனுல்) உயிர்களெவைக்கும் பருவ முகிர்வித்து,—விரிந்திடும் அறிவும் காட்டி - வியாபகவறிவை நிகழ்வித்து,—வீட்டையும் அளிப்பன் - பரபோகமுங் கொடுத்தருளுவன் என்க.

ஏகதேசவறிவு நிகழ்ந்தன்றிச் சிறுபோகநுகர்ச்சி செல்லாமையும் வியாபகவறிவு நிகழ்ந்தன்றிப் பரபோகநுகர்ச்சி செல்லாமையு முணர்த்துவார், புரிந்திடு முணர்வினேடு போகமுங் கொடுத்தென்றும், விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்பனென்றுங் கூறினர்.

இதனுனே தூலவைந்தொழிற்கட் படுவதாகிய அவ்வதிசூக்கும வைந்தொழிற்குப் பயன் கூறப்பட்டது.

அற்றேனும் அதனு லிறைவனுக்காகக்கடவதென்னை யென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (அ)

அருளது சத்தி யாகு மரன்றனக் கருளை யின்றித்
தெருள்சிவ மில்லை யந்தச் சிவமின்றிச் சத்தி யில்லை
மருளினை யருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன் கண்கட்
கிருளினை யொளியா லோட்டு மிரவியைப் போல வீசன்.

(இ-ள்.) அருளது அரன்றனக்குச் சத்தியாகும் - (அங்ஙனங் கொடுத்துக் காட்டி அளிப்பதாகிய அக்) கருணையும் இறைவனுக்கு (இயற்கைக் குணமெனப்படுஞ்) சத்தியாம்,—அருளை இன்றித் தெருள் சிவம் இல்லை அந்தச் சிவம் இன்றிச் சத்தி யில்லை - அவ்வருட்குணத்தையின்றிக் குணியாகிய தெருள் சிவம் இல்லை அச்சிவத்தையின்றி அருள் நீங்குதலில்லை (ஆதலால்),—கண்கட்கு இருளினை ஒளியால் ஒட்டும் இரவியைப்போல-கண்கட்குப் புறவிருளினைக் கிரணத்தால் ஒட்டிப் பிரகாசத்தினைச் செய்கின்ற ஞாயிறுபோல,—மன்னுயிர்க்கு மருளினை அருளால்வாட்டி அளிப்பன் ஈசன் - நிலைபெற்ற வுயிர்கட்கு மயக்கத்தினைத் தனதருளாலே நீக்கி அநுக்கிரகஞ் செய்வன் இறைவன் (அவனுக்கு அவ்வருட்குண மேம்படுதலின் வேருய் ஆண்டைக்காகக்கடவது பிறிதில்லை) என்க.

இதனுனே அவ்வருள் இறைவனுக் கணிகலமாதல் கூறப்பட்டது. (கூ)

ஐந்தாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம் - உகூ.

ஆறுஞ்சூத்திரம்.

இனி எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளுக்கிலக்கணம் ஆறுஞ்சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

அறிவுறும் பொருளோ வீச னறிவுறா தவனோ வென்னி
னறிபொரு ளசித்த சத்தா மறியாத தின்றா மெங்குஞ்
செறிசிவ மிரண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கு
நெறிதரு சத்தின் முன்ன ரசத்தெலா நின்றி டாவே.

(இ-ள்.) ஈசன் அறிவுறும் பொருளோ அறிவுறாதவனோ என்னின் - சிவபிரான் சுட்டியறியப்படும் பொருளோ ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத பொருளோவெனின்,—அறிபொருள் அசித்து அசத்தாம் - சுட்டியறியப்படும் பொருளாகிற் சடமாய் அழிந்துபோவதுமாம்,—அறியாதது இன்றாம் - ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத பொருளாகிற் சூனியமாம்,—நெறிதரு சத்தின் முன்னர் அசத்தெல்லாம் நின்றிடாவே (ஆகலான்) - நெறியாகிய சிவஞானத்தால் விளக்கப்படுஞ் சிவத்தின் எதிர் அசத்தாகிய பாசஞானம் சிறிது நில்லாமையின்,—எங்கும் செறி சிவம் - எவ்விடத்தும் வியாபகமாகிய சிவம்,—இரண்டும் இன்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும் - அவ்விரண்டு தன்மையுமின்றிச் சித்துச் சத்தாகி நிற்கும் என்க.

இருவர் கூற்றாய் வேறு முடிபுகோடலிற் றிணைவழுவின்மை யுணர்க.

அசத்தெனவே அசித்தாதலு மடங்குமாயினும், விளங்குதற்பொருட்டு வேறு கூறினார். சித்தொடு சத்தாய் நிற்குமென்றதுமது; சடத்தை நீக்குதற்பொட்டுமோம்.

தருதல் ஈண்டு விளக்குதன்மேற்று.

ஆண்டுச் சத்தென்றது சிவமென்னுந் துணையாய் நின்றது.

அசத்து முன்னில்லாமையின் அறிபொருளாதலும் நெறிதருசத்தாகலின் அறியாப்பொருளாதலு மில்லையென்பார், நெறிதருசத்தின் முன்ன ரசத்தெலா நின்றிடாவாகலா னிரண்டுமின்றி யென்றார். ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம்.

முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு மேற் புனருற்பவம் வருமாறுணர்த்துமுகத்தாற் பெறவிக்கப்பட்டமையால் இது சொரூபலக்கண மெனப்படுஞ் சிறப்பியல் பெனக்கொள்க. அற்றாகலினன்றே யுண்மையதிகாரத்தைச்சார ஈண்டு வைத்தோதியதூஉ மென்க.

முதனூ லாறுஞ்சூத்திரத்திற் கொண்ட விருகூற்றொடும் அறியாத தின்றா மென்றதனை வேறுகோடலால் இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (௬)

முதலதிகரணம்.

ஆவதா யழிவ தாகி வருதலா லறிவு தானுந்
தாவலா லுலகு போகந் தனுகர ணாதி யாகி
மேவலான் மலங்க ளாகி விரவலான் வேறு மாகி
யோவலா லசத்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொரு ளான வெல்லாம்.

(இ-ள்.) அறிவுதானும் - சுட்டறிவாவது,—ஆவதாய் அழிவதாகி வருதலால் - தோற்றநாச முறுதலானும்,—தாவலால் - ஒரிடம்விட்டு ஒரிடந் தாவுதலானும்,—தனுகரண உலகு போகம் ஆதியாகி மேவலால் - தனுகரண புவநபோகமுதலியனவாய்ப் பல்வேறு வகைப்படுதலானும்,— மலங்களாகி விரவலால் - மலத்தோடு விரவுதலானும்,—வேறுமாகி ஒவலால்-வேறுபட்டொழிதலானும் (அசத்தேயாகலின்),— சுட்டி உணர்பொருள் ஆனவெல்லாம் அசத்தாம்-(இவ்வறிவினாற்) சுட்டி அறியப்பட்ட பொருளனைத்தும் அசத்தாவன (அன்றி அவற்றுள் ஒரு பொருளுஞ் சத்தாதல் செல்லாது)என்க.

அசித்தாமென்பதூஉம் பாடம்.

உம்மை முன்னையது இழிவுசிறப்பு.

இதனானே அறிபொருள்களி னொருசாரனவேயன்றி அனைத்து மசத்தாத லில்லையென்னுந் தார்க்கிகரை நோக்கி அறிபொருளனைத்தும் அசத்தென்பது அவ்வறிவியல்புபற்றித் தெரித் துணர்த்தப்பட்டது. (உ)

மண்டனில் வாழ்வும் வானத் தரசயன் மாலார் வாழ்வு
மெண்டரு பூத பேத யோனிக ளியாவு மெல்லாங்
கண்டவிந் திரமா சாலங் கனக்கமு திரதங் காட்டி
யுண்டுபோ லின்றாம் பண்பி லுலகினை யசத்து மென்பர்.

(இ-ள்.) மண்டனில் வாழ்வும் - மண்ணுலகின் (அரசனாய்) வாழ்தலும்,—வானத்து அரசு அயன் மாலார் வாழ்வும் - விண்ணுலகின் இந்திரன் அயன் மால் முதலியோர் பதவியைப் பொருந்தி வாழ்தலும்,—எண் தரு பூதபேத யோனிகள் யாவும் - பூதபரிணாமமாகிய எண்பத்து நான்கு நூறாயிர யோனிபேதங்க ளெவற்றினும் பொருந்தி வாழ்தலுமாய,— கண்ட எல்லாம் - காணப்பட்டன அனைத்தும்,—மா இந்திரசாலம் - (தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேறுபடும்) பெரிய இந்திரசாலமும்,—கனா - (கடைபோதலின்றி இடையே அழியப்படும்) கனாக்காட்சியும்,—கமுதிரதம் - (ஒரு காரணங் காட்டி அழியப்படும்) பேய்த்தேரும் போல,—உண்டு போல் காட்டி - நெடுங்கால நிலைபெறுவனபோலத் தோன்றி,—இன்றாம் பண்பில் - (அங்ஙனம்) விரையக் கெட்டு மறைந்து

போ மியல்புபற்றி,—உலகினை அசத்தும் என்பர் - அவற்றை அசத்தெனக்கூறுவர் என்க.

அசத்து மென்னு மும்மை பொருட்டன்மையாற் சத்தென்பதுபட நின்ற வெதிர்மறை.

இந்திரசாலம் தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேருவனவற்றிற்கும், கனக்காட்சி கடைபோதலின்றி இடையே யழிவனவற்றிற்கும் கழுதிரதம் ஒருகாரணங்காட்டி யழிவெய்துவனவற்றிற்கும் உவமையாயின.

இதனுனே சற்காரியவாதத்தில் அசத்தென வொன்றின்மையின் நண்டறிபொருள் அசத்தென்ற லமையுமாறு யாங்ஙனமென்னுஞ் சாங்கியரை நோக்கி, அறிபொருள் அசத்தாமாறு உவமையொடு படுத்துக் காட்டப்பட்டது.

இவை யிரண்டு செய்யுளும் அறிபொரு ளசித்தசத்தாமென்ற முதற் கூற்றை வலியுறுத்தவாறு. (௬)

இரண்டா மதிகரணம்.

உணராத பொருள்சத் தென்னி னொருபய னில்லை தானும்
புணராது நாமுஞ் சென்று பொருந்துவ தின்று மென்றுந்
தணவாத கரும மொன்றுந் தருவது மில்லை வானத்
திணரார்பூந் தொடையு மியாமைக் கெழுமயிர்க் கயிறும் போலும்.

(இ-ள்.) உணராத பொருள் சத்தென்னின் ஒரு பயன் இல்லை - (அறிபொருள்போல) அறியப்படாத பொரு(ட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன இன்மையான் அத)னைச் சத்தெனக் கொண்டாற்படும் இழுக்கென்னை யெனின் (அங்ஙனங் கொண்டதனுற்) பெறக்கடவதோர் பயனில்லையாம்,—என்றுந் தானும் புணராது நாமும் சென்று பொருந்துவது இன்றும் - ஒருஞான்றும் அதுவும் பொருந்தாது நாமும் அதனொடு பொருந்துமாறு மில்லை,—தணவாத கருமம் ஒன்றும் தருவதும் இல்லை - அதனுலாகக்கடவதோர் நீங்காத செயலுமில்லையாம்,—வானத்து இணர் ஆர் பூந்தொடையும் யாமைக்கு எழுமயிர்க் கயிறும் போலும் - (ஆதலால்) ஆகாயப் பூவானியன்ற மாலையும் யாமைமயிரா னியன்ற கயிறும் போல (உணராத பொருள்களின் வைத்தறியப்படுதலான் அது பொருளன்று) என்க.

ஆகாயத்திறு மாமையிறும் பூவு மயிரும் புலனுதலன்றி அதிருக்குமமாயுள, அவற்ருனுகற்பாலனவு முளவெனக்கொண்டு பிணங்குவா ருளராயினும், அவரை மறுத்தற்பொருட்டு அறிந்து செய்வதொரு வினைமுதலை யின்றியமையாத காரியப்பொருண்மேல் வைத்துக் கூறினர்.

இதனானே அறியாததுஉண்டென்றாற்படுமிழுக்கென்னையென்னு மாணாக்கனை நோக்கி இரண்டாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், இவ்விரண்டுமின்றிநிற்கும் பொருளை அநிருவசனீயமென் னாது சித்தொடுசத்தாய் நிற்குமென்றது யாங்ஙனமென்னும் மாயாவா தியை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (ச)

மூன்றுமதிகரணம்.

தத்துவஞ் சத்த சத்துச் சதசத்து மன்றென் றாலே [தில்
னுய்த்துணர்ந் துண்டோ வின்றோ வென்றவர்க் குண்டென் றோ
வைத்திடுஞ் சத்தை யாகு மனத்தொடு வாக்கி றந்த
சித்துரு வதுவ சித்தா மனத்தினாற் றேர்வ தெல்லாம்.

(இ-ள்.) தத்துவம் சத்து அசத்துச் சதசத்தும் அன்றென்றால் என் - (மேற்கூறிப்போந்த இருதிறனுமல்லாத) பிரமப்பொருளாவது உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று (வேறு மன்று) என நிர்வசனமாகக் கூறிற் படுமிழுக்கென்னையெனின் (நன்று சொன்னாய்),—உய்த்து உணர்ந்து உண்டோ இன்றோ என்றவர்க்கு - (அங்ஙனம்) உய்த்துணர்ந்து (அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொரு ளொன்று) உண்டோ இல்லையோவென வினவினார்க்கு,—உண்டென்று ஓதில் வைத்திடும் சத்தையாகும் - (இல்லையெனில் உணராத பொருட் கோதிய குற்றமாமென்றஞ்சி) உண்டென்று கூறுவாயாகிற்(பிரமம்)உள் பொருளாவதாம் (அன்றி அநிர்வசனமாதவின்றென்பதற்கு உன் வாய் மொழியே சான்றாயிற்று),—மனத்தினால் தேர்வதெல்லாம் அசித்தாம் - (உள்பொருளாயின் அறியப்படுகவெனில்) சுட்டுணர்விற் பட்டனவெல் லாஞ் சடமாய் அழிவெய்தி விடுமாதலால்,—மனத்தொடு வாக்கு இறந்த சித்துரு அது - மனவாக்குக்களாய சுட்டுணர்வினைக் கடந்துநின்ற சேத னப் பொருளே அது என்க.

தேர்வதெல்லா மென்பது * "உள்ளியதெல்லா முடனெய்தும்" என்றாற்போல ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

அற்றேல், அறிபொருளுமன்று அறியாததுமன்றென விடுப்பதா உம் சத்து அசத்துச் சதசத்துமன்றென்பதுபோல் அநிர்வசனமாய் முடியுமன்றேயென்னு மவ்வாதியை நோக்கி அவ்வாசங்கை நீக்குதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (டு)

அறிபொரு ளசித்தாய் வேறா மறிவுருப் பொருள் சத்தென்னி
னறிபவ னறியா னாகி லதுவின்று பயனு மில்லை

---

* திருக்குறள், வெகுளாமை, செ - கூ.

யறிபவ னருளி னாலே யாநிய மாகக் காண்ப
னறிபொரு ளறிவாய் வேறு யறிவரு ளுருவாய் நிற்கும்.

(இ-ள்.) அறிபொருள் அசித்தாய் வேறும் - அறியப்பட்ட பொருள் சடமா யழிதலுமாம்,—அதவுறப் பொருள் சத்தென்னின் - அறியப் படாத (பொருட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன இன்மையான்) அத னைச் சத்தெனக் கொள்ளின்,—அறிபவன் அறியானுகில் அது இன்று பயனும் இல்லை - அறியவல்ல ஆன்மாவால் அறிதல் (வேண்டும் அஃது இன்றேல் அங்ஙனங் கொண்ட பொருளும் இல்லையாய் (அதனுற் பெறக் கடவதோர்) பயனுமில்லை,—அறிபவன் அநியமாக அருளினாலே காண் பன் - (ஆகலான் அவ்விருதிறனும் இழுக்குப்படுமென்று மதனை) அறிய வல்லானொருவன் (அச் சிவப்பொருளை) அதனேடொற்றித்துநின்று அவ்வருளானே அறிவன்,—அறிபொருள் அறிவாய் வேறாய் அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கும் - (அங்ஙனம்) அறியப்படும் பொருளாகிய அது தான் அவ்வறிவேயாய் வேறுமாய் உடனுமாய் நிற்பதோரியல்பிற்றும் என்க.

அறியுமாறிது வென்பது பாரிசேடப் பிரமாணத்தா னுணர்த்துவார் அறிபொரு ளசித்தாய் வேறு மறிவுறப் பொருள்சத் தென்னி னறிபவ னறியானுகி லதுவின்று பயனுமில்லையென மேற்போந்ததனை அனுவ தித்துக்கொண்டு கூறினர்.

கிழவனறிந்தான் கிழத்தி யறிந்திலளென்புழிப்போல அதனை யென்று முருபேற்ற சுட்டுப்பெயர் வருவித்துரைக்க.

அறிவருளுருவாய் நிற்குமெனக் காரணத்தைக் காரிமாகவுபசரித் தார்; உடனும் நின்றன்றி யறிவை யருளுதல் செல்லாமையின் அஃததற் குக் காரணமாதலறிக.

அநந்நியமாயவழிக் காண்பானும் காட்சிப்பொருளாமாறும் அருளா னுபகரிக்கப்படுமாறும் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரை நோக்கி, அறி வேயாதலும் வேறாதலும் உடனாதலுமாகிய முத்திறமுந் தன்கட் டோன்றுகின்றதோ ரத்துவித வியையுடைமையின் அவ்வாறுதல் செல் லுமென்பார், அறிபொரு ளறிவாய் வேறு யறிவருளுருவாய் நிற்கு மியல்பு முடன்கூறினர்.

இவை யிரண்டுசெய்யுளானும் மாயாவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மூன்றுங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றேல், அருளா லநந்நியமாகக்காண்ட லெற்றுக்கு யோகபாவனை செய்து காணவே யமையுமென்னும் பாதஞ்சலரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (௬)

பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவகங் கடக்கிற் பாவம்
பாவிக்கு மதுநா னென்னிற் பாவகம் பாவங் கெட்டுப்
பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவனை யிறந்து நின்று
பாவிக்கப் படுவ தாகும் பரம்பர னருளி னாலே.

(இ-ள்.) பாவிப்பதென்னின் பாவம் - (நீ கூறும் பாவனையாவது) கருவிகளோடு கூடி நின்று செய்வதெனிற் சகலமாய்ப் போகலானும்,— பாவகம் கடக்கின் பாவம் - கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்பதென்னின் அப்பொழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமாகலானும்,—பாவம் கெட்டுப் பாவிப்பதென்னின் பாவம் - இரண்டுமின்றிப் பாவிப்பதென்னின் அஃதநிர்வசநீயமெனப்பட்டுப் பாழாய் முடியுமாகலானும்,— பாவிக்கும் அதுநானென்னின் பாவகம் - (அவ்வாறன்றிப் பாவனைக் கெய்தாத பொருளை எய்தியதாகவைத்துப்) பாவிக்கும் பொருள் யானென்று தன்மேல் வைத்துப் பாவிப்பதென்னில் அதனா லாவதோர் பயனில்லை யாகலானும்,—பாவனை இறந்து நின்று பரம்பரன் அருளினாலே பாவிக்கப் படுவதாகும் - (அப்பாவனை யனைத்தும் நாடகமாத்திரையேயா மாகலான் மேற்கூறியவாறு) அந்நியமாய் நின்று அப்பரம்பரன் அருளாற் காண்டலே ஈண்டைக்குரிய பாவனையாவதன்றிப் பிறிதில்லை என்க.

பாவிக்குமதுநா னென்னிற் பாவகமென்பதனை இறுதிக்கண்வைத் துரைக்க.

பாவம் பாவகம் நாடகமென்பன வொருபொருட்கிளவி.

இதனானே பாதஞ்சலர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

அற்றாயினும், பரம்பரனருளினாலே பாவிக்கப்படுவ தென்றது மலமாசு தீர்ந்தவழிச் சிவத்தோடொப்பதாய வுயிரறிவே அதனை யறியு மென்றாற் படுமிழுக்கென்னை யென்னும் சமவாதசைவரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எ)

அந்நிய மிலாமை யானு மறிவினு ணிற்ற லானு
முன்னிய வெல்லா முண்ணின் றுணர்த்துவ னாத லானு
மென்னதி யானென் றோது மிருஞ்செருக் கறுத்த லானுந்
தன்னறி வதனாற் காணுந் தகைமைய னல்ல னீசன்.

(இ-ள்.) ஈசன் அந்நியம் இலாமையானும் அறிவினுள் நிற்றலானும் உன்னிய வெல்லாம் உள்நின்று உணர்த்துவன் ஆதலானும் - (அச்) சிவம் ஒன்றாய் வேறாய் உடனுமாய் நிற்பதொன்றாகலானும்,—யான் என்னது என்று ஓதும் இரும் செருக்கு அறுத்தலானும் - (அந்நிலை) அறிவானும் அறிபொருளும் அறிவுமெனப் பகுத்தறிய வாராமையானும்,— தன் அறிவதனால் காணும் தகைமையன் அல்லன் - (அஃது) உயிரறிவாலறியப்படுவதொன்றன்று என்க.

உள்ளியவெல்லா மொன்றின் றுணர்த்துவனென்பதற்கு மேல் அறிவருளுருவாய் நிற்குமென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க.

செருக்காலுண்டாகிய பகுத்துணர்வைச் செருக்கென வுபசரித்தார்.

அற்றேல், அம்முத்திறம் ஆண்டுளவென்ப தெற்றாற் பெறுது மென்று மவரைநோக்கி யஃதுணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. (அ)

ஒன்றெனு மதனா லொன்றென் றுரைப்பதுண் டாகை யாலே
நின்றனன் வேறாய்த் தன்னி னீங்கிடா நிலைமை யாலே
பின்றிய வுணர்வுக் கெட்டாப் பெருமைய னறிவி னுள்ளே
யென்றுநின் றிடுத லாலே யிவனவ னென்ன லாமே.

(இ-ள்.) ஒன்றெனு மதனால் ஒன்றென்று உரைப்பது உண்டு ஆகையாலே வேறாய் நின்றனன் - சிவமும் உயிரும் ஒன்றென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் அறிவதொரு பொருள் உண்டென்பதுபற்றி வேறாய் நிற்றல் பெற்றாம்,—தன்னின் நீங்கிடா நிலைமையாலே பின்றிய உணர்வுக்கு எட்டாப் பெருமையன் - (வேறென்பாரை நோக்கி) அறிவுக்கறிவு பிரிந்துதோன்றாமைபற்றி வேறென்னும் அறிவுக்கெட்டாது உடனாதல் பெற்றாம்,—அறிவின் உள்ளே என்றும் நின்றிடுதலாலே இவன் அவனென்னலாமே - (அவ்வளவே கூறுவாரை நோக்கி) அவ்வறிவினுள்ளாக என்றும் (நீர் நிழல்போல் ஒற்றித்து) நிற்றல்பற்றி உயிரே சிவமெனும்படி ஒன்றாதல் பெற்றாம் (ஆகலான் அப்பெற்றித்தாய அத்துவிதநிலையை அருளினாலே அநந்நியமாகக் காண்டலே தக்கது) என்க.

இவையிரண்டுசெய்யுளானுஞ் சிவசமவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (க)

ஆறுஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம்-உசஅ.

சாதனவியல்.

ஏழாஞ் சூத்திரம்.

நாலாஞ் சூத்திரமுதலிய மூன்றானும் பொருளியல்பு கூறிய வாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே, வேண்டுஞ் செய்தி முறைமையெனப்படுஞ் சாதனங்களதியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கினார். அவற்றுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாதித்துப் பெறுதற்குரிய வதிகாரமுடைய திதுவென்பது பாரிசேடவளவையின் வைத்துணர்த்துதற்கெழுந்தது எழாஞ்சூத்திரம்.

அனைத்துஞ்சத் தென்னி னொன்றை யறிந்திடா தசத்தா லென்னி
முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முன்போ [ன்
னினைப்பதிங் கசத்தே யென்னிற் சத்தின்முன் னிலாமை யானுந்
தனைக்கொடொன் றுணர்த லானுந் தானசத் துணரா தன்றே.

(இ-ள்.) சத்து அனைத்தும் (அறிவது) என்னின் - (மேலைச் சூத்திரத்து வரைசெய் துணர்த்திய சத்தசத்துக்களைப் பகுத்தறியும் பொருள் யாதென வினாயினார்க்குச்) சத்தாகிய சிவமே அசத்தாகிய பாசமனைத்தினையும் அறிவதெனச் சிவாத்துவித சைவர் விடுப்பின்,—ஒன்றை அறிந்திடாது - (சத்தாகிய சிவம் வியாபகவறிவாதலான் எவற்றினையும் ஒருங்கே அறிந்து நிற்பதன்றி ஏகதேசமாய்ப் பகுத்து) ஒன்றை அறியுமாறில்லை,—அசத்தால் (அறிவது) என்னின் - (அற்றேல் சிவம் வியாபகவறிவாயினும் உயிரின்பொருட்டு) அசத்தெனப்படுங் கருவி கரணங்களிடமாக நின்று (அங்ஙனம் பகுத்)தறிதல் கூடுமெனின்,—இரவிமுன் இருள்போல் சத்தின்முன் அசத்து முனைத்திடாது - இரவிமுன் இருள்போலச் சத்தெதிர் அசத்து முனைத்து நில்லாமையின் (அசத்தினிடமாக நின்று அங்ஙனம் அறியுமென்பதுங் கூடாது),—இங்கு அசத்தே நினைப்பது என்னின் - (இனி விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்ம சந்நிதியில்) அசத்தாகிய கருவியே (சித்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய்நின்) றறிவதெனச் சிவசங்கிராந்த வாதிகள் விடுப்பின்,—சத்தின் முன்னிலாமையானும் - சத்தெதிர் முனைத்து நில்லாதென (மேற்கூறின) ஐயானும்,—தனைக்கொடு ஒன்று உணர்தலானும் - பிறிதொன்றுணர்வதற்குத் தான் கருவியாய் நிற்ப (தன்றித் தனக்கோரறிவில்லா) தாகலானும்,—அசத்துத்தான் உணராது அன்றே - அசத்து (சத்தை) அறியு மென்பதுங் கூடாது என்க.

எனவே, பாரிசேடவளவையான் இவ்விரண்டினும் வேறாயெஞ்சி நின்ற பசுப்பொருளே இவ்விரண்டினையும் பகுத்தறியு மென்பது பெறப்பட்டது.

படவே, முதனூ லேழாஞ்சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் முக் கூற்றதாயவாறு காண்க.

அனைத்தையுமென இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

அறிவதென்பது அவாய் நிலையான் வந்தது; அஃதசத்தாலென்பத னோடுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது.

முனைத்திடாமையாவது, இஃது குடம் இஃது ஆடையென நம்ம னோராற் சுட்டி யறியப்படுமாறு போல முதல்வனாற் சுட்டி யறியப்படுவ தாய் வேறு நில்லாமை.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள், முன்னை யிருகூற்றினும் விரிக் கக்கடவதாய விசேட மின்மையின் அவற்றை யீண்டே வினாவிடை களாற் றெருத்துணர்த்தி, ஏனை மூன்றாங்கூற்றை மூன்றுசெய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார்.

அவற்றுட் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட் டெஞ்சிநின்ற பொருளை இனிது விளக்கி யதனியல்பு வரைசெய்துணர்த்துதற் கெழுந்தது இச்செய்யுளென்பது. (க)

மூன்றாமதிகரணம்.

சத்தசத் தறிவ தான்மாத் தான்சத்து மசத்து மன்று
நித்தனுஞ் சதசத் தாகி நின்றிடு மிரண்டன் பாலு
மொத்துட னுதித்து நில்லா துதியாது நின்றி டாது
வைத்திடுந் தோற்ற நாற்ற மலரினில் வருதல் போலும்.

(இ-ள்.) சத்து அசத்து அறிவது ஆன்மா - (தம்முணரிமையில்லாத) சத்து அசத்து என்கின்ற அவ்விரண்டினையும் அறிவது ஆன்மாவே யாம்,—தான் சத்தும் அசத்தும் அன்று - அது தான்சத்து அசத்து என்கின்ற அவ்விரண்டிற்கும் வேறாய்,—இரண்டன்பாலும் உதித்து உடன் ஒத்து நில்லாது - அவ்விரண்டன் பகுதியினும் விளங்கித் தோன்றி அவற்றோ டொப்ப நிற்பதும் அன்றாய்,—உதியாது நின்றிடாது - விளங்காது சூனியமாய் நிற்பதும் அன்றாய்,—வைத்திடும் தோற்றம் - நிற்கும் முறைமை,—மலரினில் நாற்றம் வருதல் போலும் - மலரின்க ணாற்றம் (அவ்விருவகையுமன்றி அதன்கண் அடங்கித்) தோன்றுமாறுபோல,—சதசத்தாகி நித்தனும் நின்றிடும் - அதுவதுவாய் நின்று (தோன்றுவதோ ரியல்பாமாகலின் அஃது அவைபோலத் தனித்தறி

யப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டனையும் அறியுமுகத்தான் அறியப்படுஞ்) சதசத்தாவதோ ருரிமையுடைத்தாகலான் என்க.

உயிர் அவ்விரண்டின் வேருயும் அதுவதுவாய் நிற்பதொன்றென்ற விதனனே, சத்தசத்தறிவதாகிய வான்மாத் தன்னை அறியுமோ வறியாதோவெனக் கடாயினர்க்கு அவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தா னறியப்படுவதாமெனத் தன்னையறியுமாறு கூறியதூஉமாயிற்று.

அற்றேல், சிவன் சீவனிரண்டுஞ் சித்தாகவும், சிவனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்ருத வசத்துச் சீவனுலறியப்படுவதாய் அதனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றுதற்கு என்னையோ காரணமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (உ)

சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதிபா லசத்தஞ் ஞான
மொத்துரு குற்ற மெல்லா முற்றிடு முயிரின் கண்ணே
சத்துள போதே வேருஞ் சதசத்து மசத்து மெல்லாம்
வைத்திடு மநாதி யாக வாரிநீர் லவணம் போலும்.

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானமேனிச் சுத்தசோதிபால் அசத்து அஞ்ஞானம் ஒத்துரு-(அநாதியாகிய முப்பொருளுட் சிவம் உயிர் இரண்டும் நித்த வியாபக சித்தாதற் பொதுமையான் ஒக்குமாயினும் அவற்றுள்) உண்மை ஞானமே திருமேனியாகவுடைய சிவம் அதிசூக்கும சித்தாதலின் ஆண்டு அசத்தாய பாசம் நிற்றலாற்ருது,—உயிரின்கண்ணே குற்றமெல்லாம் உற்றிடும்-உயிர் தூலசித்தாதலின் அதனெதிரே பாசங்கள் முனைத்து நிற்றலாற்றும்,—சத்து உளபோதே வேருஞ் சதசத்தும் அசத்தும் எல்லாம் அநாதியாக வைத்திடும்-(அங்ஙனம்) சத்தாகிய அச்சிவம் என்றுள்ளது அன்றே வேருகிய சதசத்தாய உயிர்களும் (உள்ளனவாக அவ்வுயிர்களை) அசத்தாகிய பாசங்கள் அநாதியாகப் பற்றி நிற்கும் (என்பது),—வாரிநீர், லவணம்போலும்-(கடலு நீருந் தூயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலாற்ருது) கடனீரின் (மருவிநிற்கும்) உப்புப்போலும் (ஆகலான் ஆண்டைக்கு வேறு காரணம் இல்லை) என்க.

இலவணமென்பத னிகரம் விகாரத்தாற் ருெக்கது.

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபா லசத்தஞ்ஞான மொத்துரு வென்ற விதனனே முன்னை யிருகூற்றையு மொருவாற்ருனே வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று.

தூலசித்தென்பது உயிரென்னும் பெயரானு முவமையானும் பெறுதும்.

அற்றேல், சிவ மதிசூக்கும சித்தென்பதும் உயிர் தூலசித்தென்பதும் எற்ருற் பெறுதுமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (ரு)

அறிவிக்க வறிதலானு மழி வின்றி நிற்ற லானுங்
குறிபெற்ற சித்தஞ் சத்தங் கூறுவ துயிருக் கீச
னெறிநித்த முத்த சுத்த சித்தென நிற்ப னன்றே
பிறிவிப்பன் மலங்க ளெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளி னாலே.

(இ-ள்.) அறிவிக்க அறிதலானும் - தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்ச கத்தையின்றி அமையாமையானும்,—(அறிந்தபின்) அழிவின்றி நிற்ற லானும் - அறிந்தபின் அழிவின்றி நிற்றலானும்,—உயிருக்குக் குறி பெற்ற சித்தும் சத்தும் கூறுவது - உயிர் தூலசித்தென்பதூஉம் தூல சத்தென்பதூஉம் கூறப்படும்,—ஈசன் உயிர்க்கு மலங்களெல்லாம் பின் அருளினாலே பிறிவிப்பன் - முதல்வன் அவ்வுயிரின்கண்ணதாகிய மலத் தைப் பின்னர் அருளானீக்கி அறிவிக்கும் வியஞ்சகப்பொருளாகலால்,— நெறி நித்த முத்த சுத்த சித் (துச் சத்)தென நிற்பன் அன்றே - சிவ பிரான் (தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாத) முறைமையுடைய நித்த முத்த அதிசூக்கும சித்தாயும் சத்தாயும் நிற்பன் என்க.

இவ்வியல்பு கண்ணொளி ஞாயிற்றினொளிகளின் வைத்துக் கண்டு கொள்க.

சித்தியல்புபோற் சத்தியல்பினும் வேற்றுமை காட்டுவார், அழிவின் றிநிற்றலாற் சத்துங் கூறுவதென்றார்.

அறிவிக்க வறிதலானு மறிந்தபின் னழிவின்றி நிற்றலானு மென் றுரைக்க; அறிந்தபின்னென்றது ஆற்றலான் வந்தது.

சுத்தசித்தென்புழியுஞ் சத்தென்பது கூட்டியுரைக்கப்படும்.

பிறிவிப்பன் மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க்கருளினாலே என்றவித னால் வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉமாயிற்று.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் முறையே உயிர்க்குச் சத்தசத்திரண் டினையு மறியு முரிமையுண்மையும் அதற்குக் காரணமும் அஃதாண்டுள தாமாறுந் தெரித்துணர்த்திப் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்ட மூன் றுங் கூற்றுப்பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது. (௩)

ஏழாஞ் சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத் திருவிருத்தம்-உஉ.

எட்டாஞ் சூத்திரம்.

மேலைச்சூத்திரத்தாற் சாதித்துப் பெறு முரிமை தனக்கே யுண்டென்ப துணர்ந்த வுயிர்க்கு அப்பேறு தனக்கு வேண்டற்பால தென்பதூஉம், அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவ திதுவென்பதூஉம், அது வருவாயு முணர்ந்தன்றிச் சாதனஞ் செய்தற்கு மனவெழுச்சி செல்லாமையின், மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு அவற்றை யுணர்த்துதற்கெழுந்தது எட்டாஞ் சூத்திரம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவன்றன் மகன்வேட ரிடத்தே தங்கி
வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கி நிற்பப்
பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற் பிரித்துப்
பெருமையொடுந் தானாக்கிப் பேணு மாபோற்
றுன்னியவைம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத்
துணைவனையு மறியாது துயருறுந்தொல் லுயிரை
மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரி னீக்கி
மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன்.

(இ-ள்.) மன்னவன்றன் மகன் - மன்னவ குமாரனுவானொருவன்—வேடரிடத்தே தங்கி வளர்ந்து - (பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால்) வேடருட்பட்டு(ப் பரதந்திரனாய்த் தன்சாதிக்குரிய பெருந்தகைமையிழந்து இழிதொழில் பயிற்றி) வளர்ந்து,—அவனை அறியாது மயங்கி நிற்ப - அவ்வரசனை(யுந் தன்னையும்) அறியாது மயக்கமுற்று நிற்க,—பின் அவனும் நீ என்மகனென்று அவரின் பிரித்து - பின்பு (தந்தையாகிய) அவ்வரசனும் நீ என்மகனென்று அறிவுறுத்தி அவ்வேடரினின்றும் (அவனைப்) பிரிப்பித்து,—பெருமையொடும் தான் ஆக்கிப் பேணுமாபோல் - பெருந்தகைமை யோடும் தானும் வண்ணஞ் செய்து போற்றுமாறுபோல,—துன்னிய ஐம்புல வேடர் சுழலிற் பட்டு - (தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து)நெருங்கிய ஐம்பொறிவேடர் சுழலிற்பட்(டறிவிழந்து),—துணைவனையும் அறியாது துயருறும் தொல் உயிரை - (தன்னை அறியாமையே யன்றித்) தலைவனையும் அறியாது நிலைபெற்ற உயிர் வருந்துமாற்றை,—மன்னும் அருள் - இறப்பில் தவமுதிர்ச்சி நோக்கி,—குரு ஆகி வந்து - (நித்த முத்த சுத்த சித்தெனப்படும் அவ்வீசன்) குருவடிவங்கொண் டெழுந்தருளி வந்து (உணர்த்தி),—அவரின் நீக்கி மலம் அகற்றி - அவ்வைம்பொறியினின்று நீங்குமாறு மலவலியைக் கெடுத்து,—தானாக்கி மலர் அடிக்கீழ் வைப்பன் - (மீட்டேத்) தோன்

விலையாய தன்வண்ணமாக்கி (அவ்வுயிரை) மலர்போலுந் திருவடிக் கீழ்வைத்து வாழ்விப்பன் என்க.

இங்ஙனம் வாழ்வித்தல் ஈசனுக்குக் கடப்பாடாத வினிது விளக்குவார், பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால் வேடருட்பட்டுப் பாதந்திரனாய்த் தன் சாதிக்குரிய பெருந்தகைமை யிழந்து இழிதொழில் பயிற்றி வருந்தும் மன்னவ குமாரனுமா னொருவனுக்கு அவன்றந்தை செய்யு முதவியை யெடுத்துக்காட்டிக் கூறினர்.

மும்மலச் சுழலிற்பட்டு வருந்துதல் காட்சிப்புலனாதல் செல்லாமையின், அதனை யொழித்துக் காட்சிப்புலனா யெளிதினறியப்படுவதாய ஐம்பொறிச்சுழலிற் படுதலே யீண்டெடுத்துக் கூறினர், தூலவருந்ததி யைப்பற்றிச் சோபானமுறையின் வைத்துணர்த்துதல் மரபாகலின்.

துணைவனையு மென்றவும்மை தன்னை யறியாமையே யன்றியென இறந்ததுதழீஇயது; சிறப்புமாம்.

மன்னுமருளென்றது ஈண்டிறப்பிறவத்தின்மேற்று. மூன்றாவது விரித்துரைக்க.

என்மகனியென்றென உவமையுட்கூறுதலாற் பொருளினும் உணர்த்தியென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. *"தவத்தினினுணர்த்த" என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

இங்ஙனமுரைத்தவாற்றான் முதனூலெட்டாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

இவற்றட் குருவாகிவந் துணர்த்தியென்ற முதற்கூற்றுப்பொருளை யொன்பது செய்யுளான் வகுத்துக் கூறுவான் றொடங்கினர். (௧)

முதலதிகரணம்.

உரைதருமிப் பசுவர்க்க முணரின் மூன்று
முயரும்விஞ்ஞா னகலர்பிர ளயாகலர் சகலர்
நிரையின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயை
நிற்குமுத லிருவர்க்கு நிராதார மாகிக்
கரையிலருட் பரன்றுவிதா சத்திநிபா தத்தாற்
கழிப்பன் மலஞ் சகலர்க்குக் கன்ம வொப்பிற்
றரையிலா சான்மூர்த்தி யாதார மாகித்
தரித்தொழிப்பன் மலஞ்சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்.

---

* சிவஞானபோதம், எட்டாஞ்சூத்திரம், ஐம்புலவேடர்.

(இ-ள்.) உரைதரும் இப் பசு - (எண்ணரிதாய்) உரைக்கப்படும் இவ்வுயிர்களெல்லாம்,—உணரின் - உணருமிடத்து,—உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் - உயர்ந்த விஞ்ஞானகலரும் பிரளயாகலரும் சகலரும் (என),—நிரையின் மலம் மலம் கன்மம் மலம் கன்மம் மாயை நிற்கும் - முறையே ஆணவமலமும் அதனோடு கன்மமலமும் அவைகளோடு மாயாமலமுமாய் நிற்கும் (பந்தவேறுபாட்டான்),—மூன்று வர்க்கமாம் - மூவகைப்படும்,—சகலர்க்கு - (அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய) சகலவர்க்கத்திற்கு,—கன்ம ஒப்பில் - இருவினையொப்பின்கண்,—சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால் - மந்ததரம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதரமென்னும் நால்வகைச் சத்திநிபாதமுறைமையின் வைத்து (அறிதுணர்த்தவேண்டுதலின்),—தரையில் ஆசான் மூர்த்தி தரித்து ஆதாரமாகி மலம் ஒழிப்பன் - இவ்வுலகின்கண் (அவ்வுயிர்கட்கே) குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று சாதாரதீக்கை செய்து மலத்தை நீக்குவன்,—முதல் இருவர்க்கும் - ஒருமலம் இருமலமுடைய மற்றை யிருவர்க்கத்திற்கும்,—துவிதா சத்திநிபாதத்தால் - தீவிரம் தீவிரதரமென்னும் இருவகைச் சத்திநிபாதத்தின் வைத்து (உணர்த்த அமையுமாதலின்),—கரையில் அருட்பரன் நிராதாரமாகி மலங் கழிப்பன் - அளவிடுதற்கரிய கருணைவடிவாகிய முதல்வன் (சகலவர்க்கம்போல் குருவடிவின் மறைந்து நின்று படர்க்கையான் உணர்த்தப்பட்டு அறிதுணரவேண்டாத அவ்விருதிறத்துயிர்கட்கும் முறையே உண்ணின்றும் முன்னின்றும் உணர்த்துவதாகிய) நிராதாரதீக்கைசெய்து மலத்தை நீக்குவன் என்க.

இதனானே தீக்கை இருவகைத்தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்குமுரியா ரிவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

இனி இவ்விரண்டனுள் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட சாதாரதீக்கையிற்படும் பாகுபாடும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்களென்பது. (உ)

பலவிதமா சான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும்
படிநயனத் தருள்பரிசம் வாசகமா னதமு
மலகில்சாத் திரம்யோக மவுத்தி ராதி
யநேகமுள வவற்றினவுத் திரியிரண்டு திறனு
மிலகுஞா னங்கிரியை யெனஞான மனத்தா
லியற்றுவது கிரியையெழிற் குண்டமண் டலாதி
நிலவுவித்துச் செய்தல்கிரி யாவதிதா னின்னு
நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென விரண்டாகி நிகழும்.

(இ-ள்.) பலவிதம் - (அவ்வுயிர்க்கண்ணதாகிய மலபரிபாகம்) பலவகைப்படுதலின்,—ஆசான் பாசம் மோசனந்தான் பண்ணும்படி - (அதற்கேற்ப) ஆசிரியன் அம்மலத்தை மோசிக்கும்படி (செய்யும் சாதார

தீக்கையும்),—நயனத்து அருள் பரிசம் வாசகம் மானதமும் அலகு இல் சாத்திரம் யோகம் அவுத்திராதி அநேகம் உள - திருவருணோக்கமும் பரிசமும் வாக்கும் பாவனையும் மிக்க நூல்களும் யோகமும் ஔத்திரி சாம்பவமுதலியனவுமாகப் பலவேறுவகைப்படும்,—அவற்றின் அவுத்திரி - அவற்றுள் (ஏனைத்தீக்கைகளெல்லாம் தனக்கு அங்கமாகவுடைத் தாய்ச் சிறந்த) ஔத்திரிதீக்கையாவது,—இலகு ஞானம் கிரியை என இரண்டு திறனும் - விளக்குகின்ற ஞானவதி கிரியாவதி யென்று இருவகைப்படும்,—எழிற் குண்ட மண்டலம் ஆதி மனத்தால் கிரியை இயற்றுவது ஞானம் - (அவற்றுள்) அழகினையுடைய குண்டம் மண்டலம் அங்கி நெய் சுருக்கு சருவமுதலிய அனைத்தும் மனத்தாற் (கற்பித்துக் கொண்டு விதிப்படி அகத்தே ஆகுதிமுதலிய) கிரியை செய்வது ஞானவதி,—நிலவுவித்துச் செய்தல் கிரியாவதி - (அவையனைத்தும் புறத்தே) நிலைக்கொண்டு (புறம்பே அக்கிரியை) செய்வது கிரியாவதி யெனப் படும்,—தான் - (இங்ஙனம் இருவகைப்பட்ட) ஔத்திரி தீக்கைதான்,— இன்னும் நிர்ப்பீசம் சபீசம் என இரண்டாகி நிகழும் - இன்னும் நிர்ப் பீசம் சபீசமென வெவ்வேறு இருவகைப்படும் என்க.

கிரியையியற்றுவதென மாறுக.

ஔத்திராதியென்றதனாற் சாம்பவதீக்கை முதலியனவுந் தழுவப் பட்டன.

நயன தீக்கைமுதலிய ஆறும், சுதந்திரமாய்ச் செய்யப்படுவனவும் அவுத்திரிக்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுவனவு மென்றிருவகைப்படும். அவற் றுள் முன்னையவை ஔத்திரிக்குரியரல்லாதார்க்குச் செய்யப்படுவன வெனக்கொள்க.

ஹோதசஹிதம் ஹௌத்திரி; ஹோதம் ஓமம். (௩)

பாலரொடு வாலிசர் விருத்தர்பணி மொழியார்
பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ்
சீலமது நிர்ப்பீசஞ் சமயா சாரந்
திகழ்சுத்தி சமயிபுத் திரர்க்கு நித்தத்
தேறுமதி காரத்தை யியற்றித் தானு
மெழினிரதி காரையென நின்றிரண்டாய் விளங்குஞ்
சாலநிகழ் தேசிகா தத்தி னோடு
சத்தியநிர் வாணமெனச் சாற்றுங் காலே.

(இ-ள்.) நிர்ப்பீசம் - (அவ்விரண்டனுள்) நிர்ப்பீசதீக்கையாவது,— (மலபரிபாக முடையவராயும் தீக்கைப்பின் ஒருதலையான் வழுவின்றிச் செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை அநுட்டிக்கும் ஆற்றல் அறிவில ராகிய) பாலரொடு வாலிசர் விருத்தர் பணிமொழியார் பலபோகத்தவர் வியாதிப்பட்டவர்க்கு-பாலரும் அறிவீனரும் முதியோரும் மெல்லிய வச

னத்தையுடைய மாதரும் பலபோகத்தினையுடையவரும் மிக்க நோயினை யுடையவருமாகிய இவர் முதலாயினர்க்கு,—நிகழ் சமயாசாரம் சுத்தி-(ஆசாரியனானவன் அதனை உணர்ந்து ஏனைக் கன்மங்களோடுகூட)விளங்குகின்ற சமயாசாரத்தையும் (ஆகுதியாற்) சுத்திசெய் தொழித்து,—நித்தத்து எலும் அதிகாரத்தை இயற்றி - நித்தியகன்ம மாத்திரையின் என்றவா றனுட்டிக்கும் அதிகாரமுடையவராகச் செய்து (சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய் தொழித்தமையின்),—எழில் நிரதிகாரையென நின்று - (நைமித்திகத்தும் காமியத்தும் அதிகாரங் கொடாமையான் இது) அழகுபொருந்திய நிரதிகாரதீக்கையெனப்பட்டு,—அதுதானும் - அத்தீக்கை மூன்றனுள்,—சமயி புத்திரர்க்குப் பண்ணும் சீலம் - சமயி புத்திரர்க்குச் செய்வதாகிய சமயமும் விசேடமும் (ஒரோவொன்றேயாம்),—சாற்றும் காலே - (ஏனை நிருவாண தீக்கையைச்) சொல்லுமிடத்து,—சால நிகழ் தேக பாதத்தினோடு சத்திய நிர்வாணமென இரண்டாய் விளங்கும் - மிக்கு நிகழ்கின்ற தேகாந்தத்தின் முத்தியைப்பயக்கும் அசத்தியோ நிருவாணமெனவும் அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்கும் சத்தியோ நிருவாணமெனவும் இருவகைப்படும் என்க.

சமயாசாரசுத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாணதீக்கையும் அதற்கங்கமாயுஞ் சுதந்திரமாயுஞ்செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களும் நிர்ப்பீசதீக்கையெனக்கொள்க. (அ)

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்கா நல்ல
வுத்தமர்க்குச் செய்வதுயர் பீசமிவர் தம்மை
நீதியினு னித்தியநை மித்திககா மியத்தி
னிறுத்திநிரம் பதிகார நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து
சாதகா சாரியரு மாக்கி வீடு
தருவிக்கு முலோகசிவ தருமிணியென் றிரண்டா
மாதலினு னதிகாரை யாஞ்சமய விசேட
நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்கு மன்றே.

(இ-ள்.) உயர் பீசம் - (இனி) உயர்ந்த சபீசமாவது,—ஓதி உணர்ந்து ஒழுக்கநெறி இழுக்கா நல்ல உத்தமர்க்கு - (மலபரிபாகத்தோடு கூடக்) கற்றறிந்து ஒழுக்கவழியில் வழுவாது நிற்கும் (ஆற்றன் மிக்குடைய) உத்தமத்திலுத்தமராயினர்க்கு,—நிறுத்திச் செய்து - (ஆசிரியனானவன் அஃதறிந்து சமயாசாரகன்மமாத்திரம்) நிறுத்தி (ஏனையவற்றைச் சுத்தி) செய்தொழித்து,—இவர் தம்மை நீதியினன் - இவரை முறைமையான்,—நித்திய நைமித்திக காமியத்தின் நிரம்பு அதிகாரம் நிகழ்த்துவதும் செய்வது - நித்திய நைமித்திக காமியமாகிய மூன்றினும் பேரதிகாரமுடையராகச் செய்வதாம் (ஆகலின்),—அதிகாரையாம் - (இது) சாதிகாரதீக்கை யெனவும் பெயர் பெறும்,—சாதகாசாரியரும் ஆக்கி

வீடு தருவிக்கும் - (இத்தீக்கைப்பேறுடையார் தீக்கைவேறுபாட்டாற்) சாதகரும் ஆசாரியருமென்று இருதிறப்படுவர்,—உலோக (தருமிணி) சிவதருமிணியென்று இரண்டாம் - (இந்தச் சபீச தீக்கைதான் இல்லற முடையார்க்குத் திரோதான சுத்திரூப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாகிய) உலோகதருமிணியும் (துறவறமுடையார்க்குத் திரோதான சுத்திரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய) சிவதருமிணியுமென்று இருவகைப்படும் (இவை முறையே பௌதிகதீக்கை நைட்டிகதீக்கை யெனவும் பரியாயப்பெயர்பெறும்),—ஆதலினாற் சமய விசேட நிருவாணம் அபிடேகம் இவற்று அடங்கும் அன்றே - இவ்வாறாதலிற் சமயம் விசேடம் நிருவாணம் அபிடேகமென்னும் பேதமெல்லாம் நிர்ப்பீசம் சபீசமென்னும் இவ்விரண்டினுள் அடங்கும் என்க.

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாணதீக்கையும் அதற்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களுஞ் சபீசதீக்கையெனக் கொள்க.

உத்தமத்திலுத்தமரென்பார், நல்லவுத்தமரென்றார்; ஓதியுணர்தலும் ஒழுக்கநெறி வழுக்காமையுமாகிய விரண்டுமுடையார் உத்தமத்திலுத்தமரெனவே, அவ்விரண்டினி லொன்றில்லாதார் உத்தமத்தில் மத்திமரென்பதூஉம், இரண்டு மில்லாதார் உத்தமத்தி லதமரென்பதூஉம் பெற்றாம்; பெறவே, நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென் றிருதிறப்படுஞ் சாதார தீக்கைக்குரியார் இவ்வாறு மூத்திறப்படுவரென்பதாயிற்று.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் ஔத்திரியெனத் தொகையானொன்றும், ஞானவதி கிரியாவதியென வகையானிரண்டும், ஞானவதி நிர்ப்பீசஞ் சபீசம் கிரியாவதி நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென விரியானான்குமாயவாறு காண்க.

நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென்னும் இவற்றின் விரியாகிய சமயவிசேட முதலியவற்றி னியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட் காண்க.

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சாதாரதீக்கையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (எ)

அழிவிலாக் கிரியையினா லுதல்சத்தி மத்தா
லுதலத்து வாசுத்தி பண்ணிமல மகற்றி
யொழிவிலாச் சிவம்பிரகா சித்தற்கு ஞான
முதிப்பித்துற் பவந்துடைப்ப னரனெருமூ வர்க்கும்
வழுவிலா வழியாறு மந்திரங்கள் பதங்கள்
வன்னங்கள் புவனங்க டத்துவங்கள் கலைகள்
கழிவிலா துரைத்தமுறை யொன்றினொன்று வியாத்தி
கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன் கண்ணாம்.

(இ-ள்.) அரன் - முதல்வன் (குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று),—மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் ஆறும் வழுவிலா வழி - மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத்துவம் கலைகளென அறுவகைப்படும் வழுவில்லாத அத்துவாக்கள்,—கழிவிலாது உரைத்த முறை ஒன்றின் ஒன்று வியாத்தி - நீங்குதலின்றி (இங்ஙனஞ்) சொல்லிய முறையே ஒன்றினொன்றடங்க,—கருது கலை சத்தியின்கண் - (இறுதிக்கண் வைத்துக்) கருதப்படும் கலை திரோதான சத்தியினும்,—சத்தி சிவன் கண்ணும் - அத்திரோதானசத்தி சிவத்தினும் (அடங்குமாறு உணர்ந்து அவ்வாறடக்கி),—அழிவிலாச் சத்திமத்தான் ஆதல் கிரியையினன் ஆதல் - (நிர்ப்பீசம் சபீசமெனத் தனித்தனி இருவகைப்படுமென்று மேற்கூறிப்போந்த) கெடுதலில்லாத ஞானவதி கிரியாவதி யென்னும் இரண்டனுள் ஒரு தீக்கையானே,—ஒரு மூவர்க்கும் அத்துவா சுத்திபண்ணி மலம் அகற்றி - உத்தமத்திலுத்தமர் முதலிய அம்மூவர்க்கும் அறுவகை யத்துவாக்களையும் சோதிக்கு முகத்தாற் (பிறவிக்கேதுவாகிய) மலத்தைக் கெடுத்து,—ஒழிவிலாச் சிவம் பிரகாசித்தற்கு ஞானம் உதிப்பித்து - எங்கணும் வியாபகமாகிய சிவம் பிரகாசித்தற் கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுத்து,—உற்பவம் துடைப்பன் - பிறவியை ஒழிப்பன் என்க.

கிரியை ஆகுபெயர்.

ஔத்திரி யிரண்டுதிறனு மிலகுஞானங் கிரியையென முதற்கணெடுத்துக்கொண்டு முடிவின்கண் அழிவிலாக் கிரியையினனாதல் சத்திமத்தானாதலென முடித்தமையின், இடைக்கட் கூறப்பட்டனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாமாறுகாண்க; சோமசம்புபத்ததி வருணபத்ததி முதலியவற்றினும் இவ்வாறே கூறப்பட்டன.

இதனானே ஆசிரியன் தீக்கைசெய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

மந்திரங்கண் முதலைந்துங் கலையைந்தின் வியாத்தி
மருவுமந் திரமிரண்டு பதங்க ளாலே
முந்தநிலை யெழுத்தொன்று புவன நூற்றெட்
டவனிதத் துவமொன்று நிவிர்த்தியயன் றெய்வம்
வந்திடுமந் திரமிரண்டு பதங்கண் மூவேழ்
வன்னங்க ளொராறு புரமைம்பத் தாறு
தந்திடுந்தத் துவங்களிரு பத்து மூன்று
தரும்பிரதிட் டாகலைமா லதிதெய்வந் தானும்.

(இ-ள்.) மந்திரங்கள் முதல் ஐந்தும் கலை ஐந்தின் வியாத்தி-(அசுத்தம் மிச்சிரம் சுத்தமென்னு மூவகை அத்துவாக்களும்) மந்திரங்கள் முதலாக ஐவகைப்பட்டு (ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய் முறையானே) பஞ்சகலைகளுள் அடங்குமாறு (யாங்ஙனமெனின்),—மந்திரம் இரண்டு -

மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் நாலேழ் - பதம் இருபத்தெட்டும்,—அந்தமில எழுத்து ஒன்று - இறுதிக்கண்ணதாகிய எழுத்து ஒன்றும்,—புவனம் நூற்றெட்டு - புவனம் நூற்றெட்டும்,—அவனி தத்துவம் ஒன்று - பிருதிவி தத்துவம் ஒன்றும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்றாக),—நிவிர்த்தி மருவும் - நிவிர்த்திகலையில் அடங்கும்,—அயன் தெய்வம்-(அதற்குப்) பிரமன் அதிதேவதையாம்,—வந்திடு மந்திரம் இரண்டு-வாராநின்ற மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் மூவேழ் - பதம் இருபத்தொன்றும்,—வன்னங்கள் நாலாறு - எழுத்து இருபத்துநான்கும்,—புரம் ஐம்பத்தாறு - புவனம் ஐம்பத்தாறும்,—தந்திடும் தத்துவங்கள் இருபத்துமூன்று - தாராநின்ற தத்துவம் இருபத்துமூன்றும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்றாக),—பிரதிட்டாகலை தரும் - பிரதிட்டாகலையில் அடங்கும்,—மால் அதிதெய்வம் தான் ஆம் - (அதற்குத்) திருமால் அதிதேவதையாம் என்க. (எ)

விந்தையின்மந் திரமிரண்டு பதநா லைந்து
விரவுமெழுத் தேழுபுர மிருபத் தேழு
தத்துவமு மோரேழு தங்குமதி தெய்வந்
தாவிலுருத் திரனாகுஞ் சாந்தி தன்னின்
வைத்தனமந் திரமிரண்டு பதங்கள்பதி னொன்று
வன்னமொரு மூன்றுபுரம் பதினெட் டாகு
முத்தமமாந் தத்துவமு மொருமூன் றாகு
முணரிலதி தேவதையு முயரீச னாமே.

(இ-ள்.) மந்திரம் இரண்டு - மந்திரம் இரண்டும்,—பதம் நாலைந்து-பதம் இருபதும்,—விரவும் எழுத்து எழு-பொருந்திய எழுத்து எழும்,—புரம் இருபத்தேழு - புவனம் இருபத்தேழும்,—தத்துவம் ஒரேழும் - வித்தியாதத்துவம் எழும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்றாக),—வித்தையின் தங்கும் - வித்தியாகலைக்கண்ணே அடங்கும்,—தாவு இல் உருத்திரன் அதிதெய்வம் ஆகும் - (அதற்கு) முடிவில்லாத உருத்திரன் அதிதேவதையாம்,—மந்திரம் இரண்டு - மந்திரம் இரண்டும்,—பதங்கள் பதினொன்று - பதம் பதினொன்றும்,—வன்னம் ஒரு மூன்று - எழுத்து மூன்றும்,—ஆகும் புரம் பதினெட்டு - ஆகிய புவனம் பதினெட்டும்,—உத்தமமாம் தத்துவம் ஒருமூன்றும் ஆகும் - உத்தமமாகிய தத்துவம் மூன்றும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்றாக),—சாந்தி தன்னின் வைத்தன - சாந்திகலைக்கண் அடங்கும்,—உணரில் உயர் ஈசன் அதிதேவதையும் ஆமே - உணரும்வழி (அதற்கு) மகேச்சுரன் அதிதேவதையாம் என்க. (அ)

சாந்தியா தீதகலை தன்னின்மந் திரங்க
டாமூன்று பதமொன்றக் கரங்கள்பதி னாறு

வாயநதபுர மூவைந்து தத்துவங்க ளிரண்டு
மருவுமதி தேவதையு மன்னு சதா சிவரா
மேய்ந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினொன்று பதங்க
ளெண்பத்தொன் றக்கரங்க ளைம்பத்தொன் றாகு
மாய்ந்தபுர மிருநூற்றோ டிருபத்து நாலா
மறிதருதத் துவமுப்பத் தாறுகலை யைந்தே.

(இ-ள்.) மந்திரங்கள் தாம் மூன்று - மந்திரம் மூன்றும்,—பதம் ஒன்று - பதம் ஒன்றும்.—அக்கரங்கள் பதினாறு - எழுத்துப் பதினாறும்,—வாய்ந்த புரம் மூவைந்து - சிறந்த புவனம் பதினைந்தும்,—தத்துவங்கள் இரண்டு - தத்துவம் இரண்டும் ஆகிய இவைகள் (ஒன்றினொன்றாக),—சாந்தியாதீதகலை தன்னின் மருவும் - சாந்தியதீத கலைக்கண்ணே அடங்கும்,—மன்னு சதாசிவர் அதிதேவதையும் ஆம் - (அதற்கு) நிலைபெற்ற சதாசிவர் அதிதேவதையாம்,—எய்ந்த முறை - பொருந்திய விம்முறையே,—மந்திரங்கள் பதினொன்று - சத்தியோசாதம் முதலிய பதினொரு மந்திரங்களும்,—பதங்கள் எண்பத்தொன்று - சிவாயநமோ நம முதலிய எண்பத்தொருபத மந்திரங்களும்,—ஆகும் அக்கரங்கள் ஐம்பத்தொன்று - க்ஷகாரமுதலாகிய வன்னம் ஐம்பத்தொன்றும்,—ஆய்ந்தபுரம் இருநூற்றோடு இருபத்துநாலாம் - சிறந்த அநாசிருதபுவன முதற் புவனம் இருநூற்றிருபத்துநான்கும்,—அறிதருதத்துவம் முப்பத்தாறு - அறியப்பட்ட பிருதிவிதத்துவ முதலிய தத்துவம் முப்பத்தாறும்,—கலை ஐந்தே - நிவர்த்திகலை முதலிய கலை ஐந்தும் ஆக(ச் சங்கார முறையின் வைத்தெண்ணி இவ்வாறு கண்டுகொள்க) என்க.

மந்திரமுதலியவற்றிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையின் வியாப்பியமாதல்பற்றி யாதலான், மேல் ஒன்றினொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணாமையறிக.

சாந்தியாதீதகலை நீட்டும்வழி நீட்டல்.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்துவாக்களொன்றினொன்று வியாத்தியாத லறிந்தடக்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இறைவனிங்ஙனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்து நின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனை மலசுத்திகளை யொழித்து அத்துவசுத்தியே மிகுத்துக்கூறியது என்னையென்பாரைநோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (கூ)

மூன்றுதிறத் தணுக்கள்செயுங் கன்மங் கட்கு
முன்னிலையா மூவிரண்டா மத்து வாவி
னூன்றமுறை யவையருத்தி யறுத்துமல முதிர்வித்
தரும்பருவ மடைதலுமே யாசா னாகித்

தோன்றிநக ராதவகை முற்செய் கன்மத்
துகளறுத்தங் கத்துவாத் துடக்கறவே சோதித்
தேன்றவுடற் கன்மமநு பவத்தினு லறுத்திங்
கினிச்செய்கன்ம மூலமல ஞானத்தா லிடிப்பன்.

(இ-ள்.) அணுக்கள் மூன்று திறத்துச் செயுங் கன்மங்கட்கு - ஆன்மாக்கள் மனவாக்குக் காயமென்று முத்திறத்தால் ஈட்டப்படுங் கன்மங்கள் எவைக்கும்,—முன்னிலையாம் மூவிரண்டாம் அத்துவாவின் ஆன்ற முறை அவை அருத்தி அறுத்து - (பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும்) முன்னிலையாகிய ஆறத்துவாவினும் (ஈட்டிய முறையானன்றிப்) பக்குவமான முறையான் அக்கன்மங்களை (இறைவ..) நுகர்வித்து ஒழித்து,— மலம் முதிர்வித்து - ஆணவமலத்தை முதிர்வித்து,—அரும் பருவம் அடைதலுமே ஆசானுகித்தோன்றி - (அவ்வுயிர்கட்கு) அரிய பருவம் வந்துழிக் குருவடிவாயெழுந்தருளி,—அத்துவாத்துடக்கு அறவே சோதித்து அங்கு நுகராதவகை முன்செய் கன்மத்துகள் அறுத்து - (கிரியாசத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையால்) மாயேயமாகிய அத்துவபந்தம் ஒழியும்படி சோதித்து ஆண்டு நுகராவண்ணம் (எஞ்சிநின்ற) சஞ்சித கன்மத்துகளைச் சுத்திசெய்து,—உடல் ஏன்ற கன்மம் அநுபவத்தினுல் அறுத்து- உடல் முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மத்தை அநுபவத்தினுல் ஒழித்து,—மூலமலம் இங்கு இனிச்செய் கன்மம்- அநாதியாகிய ஆணவமலத்தையும் இவ்விடத்து (வாதனைபற்றி நிகழும்) ஆகாமிய மலத்தையும்,— ஞானத்தால் இடிப்பன் - (ஒளிமுன் இருள்போல) ஞானசத்தியால் ஒழிப்பன் என்க.

அநாதிமறைப்பாகிய ஆணவமலமும் வாதனைபற்றி நிகழும் ஆகாமியவினையும், ஒளிமுன் இருள்போல இறைவனது ஞானசத்தியால் ஒழியற்பாலன; அவ்வாணவமலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு ஈட்டிய முறையானன்றிப் பக்குவமுறையான் நுகர்விக்கப்பட் டெஞ்சிக் கிடந்த கன்மமலமும் அதற்குப் பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும் முன்னிலையாகிய மாயேயமலமுங் கிரியாசத்தியால் ஒழியற்பாலன; உடம்பு முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மம் அநுபவத்தால் ஒழியற்பாலது; இங்ஙனமாகலாற் கிரியாசத்திவிருத்தியாகிய தீக்கையால் எஞ்சிநின்ற கன்மங்களைச் சுத்திசெய்தற்பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய அத்துவசுத்தியே ஈண்டுக் கூறப்பட்டதென வகுத்தோதற்பாலனவற்றை விரிவஞ்சி ஒருமுடிபாக வைத்தோதினுர்.

இரண்டும் ஒருபொருள் வினையாதற்குரிய விரைவுதோன்ற அருத்தியறுத்துத்தோன்றி யறுத்தென உடன் கூறினுர்.

ஆன்றமுறை பக்குவமானமுறை.

மலமுதிர்தலாவது தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்களெல்லாவற்றேடுங் கூடிப் பதனழியுஞ் செவ்வித்தாதல்.

உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாறே யறியவல்லுஞ் செவ்வித்தாதல்.

அரும் பருவமென்றார், எய்துதற் கருமைநோக்கி. அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

பருவமடைதலுமே யாசானுகித் தோன்றி யென்றதனுனே, பருவமடையாதார்க்குத் தீக்கைசெய்தலும் அடைந்தார்க்கு அது செய்யாமையும் பழுதென்பது பெற்ரும்.

இதனுனே அத்துவசுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

உரைதருமென்பதுமுதல வித்துணையுங் குருவாகிவந் துணர்த்தியென்னும் முதற்கூற்றுப் பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு.

இனி மன்னுமருளா லுணர்த்தியென்னு மிரண்டாங்கூற்றினை இருபத்தைந்து செய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்ருர். (௧0)

இரண்டாமதிகரணம்.

புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும்
　　புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச் சிரம
வறத்துறைக ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து
　　மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ்
சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேத
　　சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்ருற் சைவத்
திறத்தடைவ ரிதிற்சரியை கிரியா யோகஞ்
　　செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்.

(இ-ள்.) (மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல்) புறச்சமய நெறிநின்றும் - புறச்சமயநூல்வழியே ஒழுகியும்,—அகச்சமயம் புக்கும் - அகச்சமயநூல்வழியே சென்றொழுகியும்,—மிருதி புகல் வழி உழன்றும் - மிருதிநூல் சொல்லும் வழியே சென்றொழுகியும்,—புகலும் ஆச்சிரம அறத்துறைகளவை அடைந்தும் - (வேதங்களிற்) கூறியவாறு ஆச்சிரம தருமநெறிகளின் வழுவாதொழுகியும்,—அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - செயற்கரிய தவங்களைச் செய்தும்,—அருங்கலைகள் பல தெரிந்தும் - அரியகலைஞானங்கள் பலவற்றைப் பயின்றும்,—ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதங்களை ஓதியும்,—சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் - சிறப்பினையுடைய புராணங்களை அறிந்தும்,—வேதசிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும்,—உபநிடதப்பொருளை மிக (ஆராய்ந்து) தெளிவுற்றும்,—சென்ருல் சைவத்திறத்து அடைவர் - (இங்ஙனஞ் சோபானமுறையாற் பலபிறவிகளினு மேற்பட்டு நிகழ்ந்து முற்றுப்பெற்றுச்) ;சென்ருற் சைவக்

கூற்றின் முடிபாகிய சித்தாந்த சைவத்தைத் தலைப்படுவர் (அன்றி ஒருங்கே ஒருகாலத்து முற்றுப்பெறுவதன்று),—இதில் சரியை கிரியா யோகம் செலுத்தியபின் - இச்சித்தாந்த சைவத்தினும் சரியை கிரியா யோகங்களை அநுட்டித்து முற்றியபின்,—ஞானத்தால் சிவன் அடியைச் சேர்வர் - ஞானத்தைப் பெற்று அதனாற் சிவபிரான்றிருவடிகளைச் சேர்வர் என்க.

சைவத்திற மென்றது சைவக் கூற்றின் முடிபாகிய சித்தாந்த சைவத்தை.

சென்றுமென்பது சேறலருமை விளக்கி நின்றது.

இதனானே மேற்கூறிய பருவமடையு முறைமை கூறுமுகத்தான் மன்றுமருளென்றதன்வகையும் அவற்றிற்கு வாயிலிவை யென்பதூஉம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (கக)

இம்மையே யீரெட்டாண் டெய்தியெழி லாரு
மேந்திழையார் முத்தியென்று மிருஞ்சுவர்க்க முத்தி
யம்மையே யென்றுமுத்தி யைந்து கந்த
மறக்கெடுகை யென்றுமட்ட குணமுத்தி யென்று
மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கை முத்தி யென்றும்
விவேகமுத்தி யென்றுந்தன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச்
செம்மையே பெறுகைமுத்தி யென்றுஞ்செப் புவர்கள்
சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங் கியாமே.

(இ-ள்.) (வினைச் சமயநூலார் கூறு முத்திகளாவன சோபானமுறையான் நிலமுதல் நாதமீறாய்க் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களினிடைக் கட்படுவனவாம் என்னை) இம்மையே ஈரெட்டு ஆண்டு எய்தி எழில் ஆரும் ஏந்திழை ஆர் முத்தியென்றும் - உலகாயதநூலார் இம்மைக்கண்ணே பதினாறாண்டுள்ள அழகுபொருந்திய ஆபரணங்கள் அணிந்த அரிவையரைக் கூடி இன்புறுதலே முத்தியென்றும்,—அம்மையே இருஞ் சுவர்க்க முத்தி யென்றும் - மீமாஞ்சைநூலார் (யாகாதி கன்மங்கள் செய்து) அம்மைக்கண்ணே பெருமையாகிய சுவர்க்காதிலோக போகநுகர்தலே முத்தியென்றும்,—ஐந்துகந்தம் அறக்கெடுகை முத்தியென்றும் - சௌத்திராந்திகநூலார் உருவமுதலிய ஐவகைக் கந்தங்களு முற்றக் கெடுதலே முத்தியென்றும்,—அட்டகுணம் முத்தியென்றும் - ஆருகதநூலார் அனந்தஞான முதலிய எண்குணமடைதலே முத்தியென்றும்,—மெய்ம்மையே பாடாணம்போல்கை முத்தியென்றும் - வைசேடிகநூலார் மெய்ம்மையாகப் பாடாணம்போற் கிடக்கையே முத்தியென்றும்,—விவேக முத்தி யென்றும் - சாங்கியநூலார் (தத்துவங்களைப் பகுத்துணரும்) விவேகஞானமே முத்தியென்றும் மாயாவாதநூலார் (மாயை பிரமங்களை) விசாரிப்பதே முத்தியென்றும்,—தன் மெய்வடி

வாஞ் சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகை முத்தி யென்றும் செப்புவர்கள்-சிவசமவாதிகண்முதலிய அகச்சமய நூலார் தன்னுண்மை வடிவாகிய சிவசாரூபமுதலிய பதமுத்திகளைச் செவ்விதாகப் பெறுதலே முத்தி யென்றும் கூறுவர் (என்பதாம்),—இங்கே யாஞ் செப்புவது - ஈண்டு (வேதாகம நூலுண்மையுணர்ந்த) யாங் கூறுமுத்தியாவது,—சிவன் அடியைச் சேரும் முத்தி - (முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட) சிவபிரான்றிருவடியைச் சேருமுத்தியாம் என்க.

விவேகமுத்தி இரட்டுறமொழிதல்.

எந்திழையை யென்னு மிரண்டாவது விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆர் முத்தி வினைத்தொகை.

உம்மையை எதிரதுதழீஇற்றுக்கி ஈண்டுக் கூறுத சமயமுத்திகளையும் இவற்றுடன் வைத்துக் கூறிக்கொள்க.

இதனானே புறச்சமய நெறிநிற்றன் முதலியனவெல்லாஞ் சைவத்திறத்தடைதற்குச் சோபானமுறையான் வாயிலாமாறு அவற்றது பயன் கூறுமுகத்தானே இனிது விளக்கப்பட்டது. (கஉ)

ஓதுசம யங்கள் பொரு ளுணரு நூல்க
ளொன்றோடொன் றொவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள்
யாதுசமயம் பொருணூல் யாதிங் கென்னி
னிதுவாகு மதுவல்ல தெனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினு னிவையெல்லா மோரிடத்தே காண
நின்றதியா தொருசமய மதுசமயம் பொருணூ
லாதலினு னிவையெல்லா மருமறையா கமத்தே
யடங்கியிடு மவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழடங்கும்.

(இ-ள்.) ஓது சமயங்கள் - சொல்லப்பட்ட சமயங்களும்,—பொருள் உணரும் நூல்கள்-அச்சமயப்பொருள்களை உணர்த்தற்கேதுவாகிய நூல்களும்,—ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வாமல் உள பலவும்-மாறுபட்டனவாகவுள்ளன பலவாதலின்,—இவற்றுள் சமயம் யாது பொருள் நூல் யாது இங்கு என்னின் -இவற்றுள் (முதன்மையான)சமயம் யாது அச்சமயப்பொருளை (உணர்த்தும்) நூல் யாது இவ்விடத்தென்னின்,—இது ஆகும் அது அல்லது எனும் பிணக்கது இன்றி - இது பொருந்தும் அது பொருந்தாது என்னும் பிணக்கின்றி,—நீதியினுன் இவை யெல்லாம் ஓரிடத்தே காண நின்றது யாதொரு சமயம் - முறைமையான் இவை யனைத்தும் ஒருங்கே காணப்பட்டுநின்றது எச்சமயமோ,—அது சமயம் பொருள் நூல் ஆதலினுன் - அதுவே (முதன்மையான) சமயமும் அச்சமயப் பொருளை (உணர்த்தும் நூலே) நூலுமாதலின்,—இவை யெல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே அடங்கியிடும் - (கண்ணில்லார் பலர் குழீஇச்

கொண்டு வேறுநின்றுழித் தலைப்பட்டுக் கையினுற்றைவந்து வேறு வேறு கூறும் இலக்கணங்களெல்லாம் கண்ணுள்ளானொருவன் கண்டு கூறும் அதனிலக்கணத்துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அடங்குமாறு போல வினைச்சமயநூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனாயவாறுபற்றி) அவ்வந்நூல்களிற்கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் (முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாற்செய்யப்பட்ட) அரியவேதாகமங்களிற் (கூறும் பொருளியல் பின் ஏகதேசமாய்க்காணப்பட்டு அவற்றுள்) அடங்குதலின் (அதுவே முதன்மையான சமயமாம்),—அவை இரண்டும் அரன் அடிக்கீழ் அடங்கும் - (சிவபிரானாற் செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக் கொண்டுரைக்கும்) அவ்விருவகைநூலும் அவ்விறைவன் திருவடியில் அடங்குதலின் (அவையே நூல்களாம்) என்க. (௧௫)

அருமறையா கமமுதனூ லனைத்துமுரைக் கையினு
னளப்பரிதா மப்பொருளை யரனருளா லணுக்க
டருவர்கள்பின் றனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற்
றர்க்கமொடுத் தரங்களினாற் சமயஞ்சா தித்து
மிருதிபுரா ணங்கலைகண் மற்றுமெல்லா
மெய்ந்நூலின் வழிபுடையா மங்கம்வே தாங்கஞ்
சுருதிசிவா கமமொழியச் சொல்லுவதொன் றில்லை
சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொணாதே.

(இ-ள்.) (நூலெனப்படுவனவெல்லாம் ஒருநிகரனவாதலின்றி முதநூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூலெனப் பல்வேறுவகைப்பட்டு மேன்மேனூல்களைநோக்கிக் கீழ்க்கீழ்நூல்கள் மேன்மையுடையனவாம்) சமயம் - (அவற்றுள் வினைச்)சமயநூல்களெல்லாம்,—அனைத்தும் உரைக்கையினுன் முதனூல் அருமறை ஆகமம் அளப்பரிதாம் அப்பொருளை - அனைத்துங் கூறுகையால் முதனூலாகிய அரியவேதாகமங்களினது அளவிடற்கரிய உயர்ந்தபொருளை,—அணுக்கள் அரன் அருளால் பின் தனித்தனியே - (முழுவதும் உள்ளவாறுணரமாட்டாத) உயிர்கள் முதல்வன் அருளால் (அவற்றுட் சிலபொருளைப்) பிற்காலத்தே (சமுத்திரகலசநயம் பற்றி) ஆண்டாண்டெடுத்துக்கொண்டு,—தாம் அறிந்த அளவில் - தத்தம் அறிவளவுக்கேற்ப,—தர்க்கமொடு உத்தரங்களினால் சாதித்துத் தருவர்கள் - பூருவபக்க சித்தாந்தங்களினாற் சாதித்துத் (தொகுத்தும் விரித்துஞ்) செய்த நூலாதலான் (அவையெல்லாம் பூருவபக்கநூலெனப் படும்),—மிருதி புராணம் கலைகள் மற்றுமெல்லாம் - (சமயநூலல்லவாகிய) மிருதி புராணம் கலைகள் உபாகமமுதலாயினவெல்லாம்,—மெய்ந்நூலின்வழி (ஆம்) - மெய்ம்மையாகிய அவ்வேதாகமப்பொருளை (உள்ளவாறுணர்ந்தோர் அவற்றைப்பிறர்க்கு இனிதுவிளக்குதற்பொருட்டு நால்வகை யாப்பினுள் ஒன்றான்) வழிப்படுத்துச்செய்த (நூலாகலான் அவை வழி)நூலெனப்படும்,—அங்கம் வேதாங்கம் புடையாம் - (வினைக் காரு

டம் தக்கிணமுதலிய) ஆகமாங்கங்களும் (சிக்கை கற்பசூத்திரமுதலிய) வேதாங்கங்களும் (முறையே அவ்விரண்டையும் உள்ளவாறுணர்தற்குச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நிகழ்தலின் அவை) சார்புநூலெனப்படும்,— சுருதி சிவாகமம் ஒழியச் சொல்லுவது ஒன்று இல்லை - (இவ்வாறன்றி) வேதாகமங்களின் அடங்காத (பொருளாய் ஒன்றனையெடுத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்யு)நூல் ஒன்றுமில்லை,—சொல்லுவார் தமக்கு அறையோ சொல்லொண்ணாதே - (உண்டென்று) சொல்(லிப் பிணங்)கும் பேதைகட்கு உத்தரஞ்சொல்லித் தெருட்டல் இயலாது என்க.

சமுத்திரகலசநயம்பற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தருதற்கும் அவர் சுதந்திரரல்லரென்பார், அரனருளாலென்றார்.

பிறநூறிகழ்பூர்வமென முன் வருதலின் ஈண்டு வேறுகூறாதொழிந்தார்.

சாதித்துத் தருவர்களென வியையும்.

ஆமென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆகமாங்கத்தை அங்கமென்றது தலைக்குறை.

ஒன்றுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

அறை உத்தரம்.

எல்லாமருமறையாகமத்தே காணப்பட்டடங்குதலை இனிது விளக்கியவாறு. (கச)

வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள்
வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்க
ளாதிநூ லநாதியம லன்றருநூ லிரண்டு
மாரணநூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு நூலா
நீதியினா லுலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கு
நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள்வே தாந்தத்
தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் பிறநூ
றிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்த மாகும்.

(இ-ள்.) வேதநூல் சைவநூல் என்று இரண்டு ஆதிநூல்கள் - வேதம் சிவாகமம் இரண்டும் (ஏனையோராற் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூல்களின் ஒன்றாகவைத்து எண்ணுதற்கு ஒருவாற்றானும் இயைபின்றி அவையனைத்திற்கும்) முதனூலாகி,—அநாதி அமலன் தருநூல் - அநாதிமுத்தனாகிய இறைவனாற்றரப்படு நூலாக,— வேறு உரைக்கும் நூல் இவற்றின் விரிந்த நூல்கள் - ஏனையவெல்லாம் இவையிரண்டினின்றும் விரிந்த நூல்களாகலின்,—இரண்டுமே நூல் - இவ்விருவகைநூலுமே நூலென்று உயர்த்துக் கூறப்படுவனவாம் (அற்றேல் முதல்வனாற்றரப்படு முதனூலை ஒன்றாகவைத்தெண்ணாமல் இங்ஙனம் இருவகைப்படுத்து எண்ணியது என்னையெனின் அஃதொக்கும்),—

உலகர்க்கும் சத்திநிபாதர்க்கும் நீதியினுன் ஆரணம் சைவம் நிகழ்த்தி யது-(முதல்வன் பெருங்கருணையாளனாகலின்)உலகத்தார்உய்தற்பொருட் டும் சத்திநிபாதமுடையார் உய்தற்பொருட்டும் (திருவுளத்திற்கருதிப் பொருள் பலபடத்தோன்றுஞ் சூத்திரமும் அதனை அவ்வாறாகவொட் டாது தெளித்துரைக்கும் பாடியமும்போல) முறையே வேதமும் சிவாக மமும் செய்யப்பட்டனவாகலான்,—பொது நூல் அருஞ் சிறப்பு நூலாம்-(அவையிரண்டும் முறையானே) பொது நூல் அரிய சிறப்புநூலென(ப் பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமும்போல வேறுவைத்தெண்ண)ப்பட் டன,—நீள் மறையின் ஒழிபொருள் வேதாந்தத் தீது இல் பொருள் கொண்டு உரைக்கும் சைவநூல்-(இங்ஙனம்) விரிந்த வேதத்துட் கூறும் (கருமகாண்டப்பொருள்கட்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டு) எஞ்சிநின்றனவாய பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சார மாயுள்ள குற்றமற்ற பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு இனிது விளக்குவது சிவாகமமாதலான்,—பிறநூல் திகழ் பூர்வம் - (இதனின் வேறாய வேதத்தின் பூருவபக்கப்பொருளைச்சொல்லும்)ஏனை நூல்களெல் லாம் விளக்குகின்ற பூருவபக்கநூலெனவும்,—சிவாகமங்கள் சித்தாந்தம் ஆகும் - (அதன் சித்தாந்தப்பொருளைச் சொல்லுவதாய) சிவாகமம் சித் தாந்த நூலெனவுமாம் என்க.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு.

இங்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாம் போலியென்பது சொற்கிடக் கை முறையானும் மகுடாகமமுதலியவற்றானு மறிக.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவ்வந்நூல்களதியல்பு கூறுமுகத் தான் மேலதுவலியுறுத்தப்பட்டது. (கடு)

சித்தாந்தத் தேசிவன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
செனநமொன்றி லேசிவன் முத்த ராக
வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி
மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து
முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கிழ்வைப்ப னென்று
மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்க ராகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்
பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி.

(இ-ள்.) செநநம் ஒன்றிலே சிவன் தன் திருக் கடைக்கண் சேர்த்தி-சிவபிரான் தனது (காருண்ணியத்தால் ஆசிரியமூர்த்தமா யெழுந்தரு ளிப் பக்குவான்மாக்களுக்குச்) சநநமொன்றிலே திருக்கடைநோக்கஞ் சேர்த்தல் முதலிய தீக்கைசெய்து,—ஞானவாரி மடுத்து ஆனந்தம் பொழிந்து - ஞானசாகரத்தின் மூழ்குவித்துச் சிவானந்த மேலிடச்செய்

தும்,—(செநம் ஒன்றிலே) மலம் கழுவிச் சீவன்முத்தராகவைத்து - அவ்வொரு பிறப்பிற்றனே மும்மலவழுக்கை நீக்கிச் சீவன்முத்தராகச்செய்து,—ஆண்டுவரும் பிறப்பை அறுத்து - அவ்விடத்தே மேல்வரும் பிறவியை ஒழித்தும்,—முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ் வைப்பன் என்று - முத்தி முடிபாகிய திருவடிமலர்க்கீழ் அடங்கி நிற்கச்செய்வன் என்றும் (கூறுதற்கு வழியாகலான்),—சித்தாந்தத்தே மொழிந்திடவும் - (இத்துணைப் பெருமைத்தாகிய) சித்தாந்தநெறி(வீடுபேற்றிற்கு நேர்வழியென்) உபமந்யியர் அகத்தியர் முதலிய உயர்ந்தோரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவகிதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும்,—உலகரெல்லாம் மூர்க்கராகிப் பித்தாந்தப் பெரும் பிதற்றுப் பிதற்றி - உலகத்தாரனைவரும் (அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாம்) துரபிமானங்கொண்டு பித்தமுடிவாகிய பெரும்பித்தாற் பிதற்றி,—பாவப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர் இது என்ன பிராந்தி - அப்பாவத்தாற் பெருங் கொடுநரகத்தின் வீழ்வர் ஈதென்னை மயக்கம் என்க.

ஔத்திராதியென்றாற்போல முத்தியந்தம் முத்தாந்தமென மரீஇயிற்று.

பித்தாந்தம் பித்தமுடிபு; பெரும்பித்தென்பதாம். (௧௬)

இறைவனு வான்ஞான மெல்லா மெல்லா
முதன்மையனுக் கிரகமெல்லா மியல்புடையா னியம்பு
மறைகளா கமங்களினு னறிவெல்லாந் தோற்று
மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாரா தோர்க்கு
முறைமையினு லின்பத்துன் பங்கொடுத்த லாலே
முதன்மையெலா மறிந்துமுயங் கிரண்டு போகத்
திறமதனல் வினையறுக்குஞ் செய்தி யாலே
சேருமனுக் கிரகமெலாங் காணுதுநாஞ் சிவற்கே.

(இ-ள்.) எல்லாஞானம் எல்லாமுதன்மை எல்லா அநுக்கிரகம் சிவற்கே நாம் காணுதும் - முற்றுணர்வு முடிவிலாற்றல் பேரருளாகிய மூன்றும் சிவபிரானுக்கே (யுளவென்பது) யாந் தெளிந்தேம் (எங்ஙனமெனின்),—இயம்பு மறைகள் ஆகமங்களினுன் அறிவெல்லாம் தோற்றும் - மேற்கூறியவாற்றாற் பெறப்பட்ட வேதாகமங்களை அருளிச்செய்த ஏதுவான் முற்றுணர்வு தெளியப்படும்,—மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கும் முறைமையினுல் இன்பத்துன்பம் கொடுத்தலாலே முதன்மை யெல்லாம் அறிந்தும் - அவ்வேதாகமங்களினெறிச் செல்வோர்க்கும் செல்லாதோர்க்கும் அம்முறையே சுகதுக்கம் அளித்தலாகிய ஏதுவான் முடிவிலாற்றல் தெளியப்படும்,—முயங்கு இரண்டு போகத் திறமதனல் வினை அறுக்கும் செய்தியாலே அனுக்கிரகமெலாம் சேரும் - பொருந்திய இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சிக்கூறுபாட்டால் (அதற்குக் காரண

மாகிய) இருவினைகளை நீக்கும் எதுவாற் பொருள் தெளியப்படும்,—இயல்பு உடையான் இறைவன் ஆவான்-(ஆகலான் அங்ஙனம் இம்மூன்று குணம்) இயல்பாகவுடைய அம்முதல்வன் (செநநமொன்றிலே திருக் கடைக்கண்சேர்த்தி ஞானவாரிமடுத் தானந்தம்பொழிதற்கும் அச்செநந மொன்றிலேதானே மலங்கழுவிச் சிவன் முத்தராகவைத்தாண்டு வரும் பிறப்பை யறுத்தற்கும் பாதமலர்க்கீழ் வைத்தற்கும்) வல்லவனுவான் என்க.

இறைவனென்பது வல்லவனென்னுந் துணையாய் நின்றது.

பலசனனங்களிலுமாகாதவற்றையெல்லாம்ஒருசனனத்திலேதானே யங்ஙனமாகச் செய்யுமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி யவ்வாசங்கை நீக்கி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு.

இதற்குப் பிறரெல்லாம் ஓரியைபின்றுதன் மேலும் கூறியதுகூற லென்றும் வழுப்பட வைத்துரைப்ப.

இவையிரண்டுசெய்யுளானுஞ் சைவத்திறத்தடைதற்சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (கஎ)

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கந்
　　தாதமார்க் கம்மென்றுஞ் சங்கரனை யடையு
நன்மார்க்க நாலவைதா ஞான யோக
　　நற்கிரியா சரியையென நவிற்றுவதுஞ் செய்வர்
சன்மார்க்க முத்திகள்சா லோக்கியசா மீப்பிய
　　சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்றுசதுர் விதமா
முன்மார்க்க ஞானத்தா லெய்து முத்தி
　　முடிவென்பர் மூன்றினுக்கு முத்திபத மென்பர்.

(இ-ள்.) சங்கரனை அடையும் நன் மார்க்கம் - (அங்ஙனம் சைவத் திறத்தடைந்தார்) சிவபிரான் றிருவடியைச் சேர்தற்குரிய நன்மையாகிய நெறி,—தாதமார்க்கம் சற்புத்திரமார்க்கம் சகமார்க்கம் சன்மார்க்கம் என்றும் நால் - தாசநெறியென்றும் நன்மையாகிய புத்திரநெறியென்றும் தோழநெறியென்றும் நன்னெறியென்றும் நான்குவகைப்படுதலின்,—அவைதாம் நற்சரியை கிரியா யோகம் ஞானமென நவிற்றுவதும் செய்வர் - அவையே சிவசரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்று பெயர்வழங்குவர்,—சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்று சதுர்விதமாம்-அந்நன்மையாகிய நெறிகட்குப் பயன் (முறையே) சிவசாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியமென நான்குவகைப்படும்,—மூன்றினுக்கு முத்திபதமென்பர் - (அவற்றுள்) சிவசரியை முதலியவற்றான் எய்தும் சிவசாலோகமுதலிய மூன்றனைப் பதமுத்தி(யாகிய அபரமுத்தி) யெனக் கூறுவர்,—முன் ஞானமார்க்கத்தால் எய்தும் முத்தி முடிவென்பர் - முதன்மையாகிய ஞானவழியான் எய்தஞ் சிவசாயுச்சியத்தைப் பரமுத்தியெனக் கூறுவர் என்க.

சாலோக்கிய முதலியீவற்றிற்குப் பொருள் வருகின்ற செய்யுட்க ளுன்கினும் ஆசிரியர்தாமே மொழிபெயர்த்துரைக்கின்றவாற்றுனறிக.

இதனுனே சைவத்திறத்தடைந்தாராற் செலுத்தப்படுஞ் சரியை முதலிய நான்கும் முத்திநெறியாதற்கட்படும் பேதமும் அவற்றின் பய னுங் கூறப்பட்டன. (கஅ)

தாதமார்க் கஞ்சாற்றிற் சங்கரன்றன் கோயிற்
றலமலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ் சாத்திப்
போதுகளுங் கொய்துபூந் தார்மாலே கண்ணி
புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித்
தீதிறிரு விளக்கிட்டுத் திருநந்த வனமுஞ்
செய்துதிரு வேடங்கண் டாலடியேன் செய்வ
தியாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம் பணியு
மியற்றுவதிச் சரியைசெய்வோ ரீசனுல கிருப்பர்.

(இ-ள்.) தாதமார்க்கம் சாற்றில்-(அந்நான்கனுள்ளே) தாசநெறியைப் பேசுமிடத்து,—சங்கரன்றன் கோயிற்றலம் அலகு இட்டு - சிவபிரா னுடைய திருக்கோயிலின் மாட்டுத் திருவலகிட்டு,—இலகு திருமெழுக் குஞ் சாத்தி - விளங்கும்படி திருமெழுக்கிட்டு,—தீது இல் திருவிளக்கு இட்டு - குற்றமற்ற பிரகாசம்பொருந்திய திருவிளக்கிட்டு,—திருநந்தவன மும் செய்து-அழகிய நந்தனவனங்கள் வைத்து,—போதுகளும் கொய்து- திருப்பள்ளித்தாமங்கள் எடுத்து,—பூந்தார் மாலே கண்ணி புனிதற்குப் பல சமைத்து - பொலிவாகிய மலரான் இயன்ற மாலே (இண்டை முத லிய) கண்ணிகள் சிவபிரான்திருமேனியிற் பொலிவுறும்வண்ணம் பல வாக அமைத்து,—புகழ்ந்து பாடி-முதல்வனுடைய புகழ்தற்கரிய மேலா கிய சீர்த்தியினே வாயாரவாழ்த்தி,—திருவேடங் கண்டால் அடியேன் செய்வது யாது பணியீர் என்று பணிந்து அவர்தம் பணியும் இயற்றுவது- சிவனடியார் திருவேடத்தைக் கண்ணுற்றவளவில் அடியேனுற் செய்யத் தக்க குற்றேவல் யாது அதனே யருளவேண்டுமென்று வணங்கி அவர் அருளிச்செய்யும் பணிவிடையுஞ் செய்வதாம்,—இச்சரியை செய்வோர் - (புறத்தொழின்மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியை நோக்கி வழிபடு தலாகிய) இச்சரியையினே அனுட்டித்தோர்,—ஈசன் உலகு இருப்பர் - சிவசாலோகமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர் என்க. (ககூ)

புத்திரமார்க் கம்புகலிற் புதியவிரைப் போது
புகையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண் டைந்து
சுத்திசெய்தா சனமூர்த்தி மூர்த்தி மானுஞ்
சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச் சுத்த

பத்தியினு லருச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப்
பரிவினொடு மெரியில்வரு காரியமும் பண்ணி
நித்தலுமிக் கிரியையினை யியற்று வோர்க
ணின்மலன்ற னருகிருப்பர் நினையுங் காலே.

(இ-ள்.) புத்திரமார்க்கம் புகலின் - புத்திரநெறியைச் சொல்லுமிடத்து,—புதியவிரைப் போது புகை ஒளி மஞ்சனம் அமுது முதல் கொண்டு - புதிதாகிய வாசனையுடைய மலர்கள் தூபம் தீபம் திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலிய (பூசோபகரணங்களெல்லாந் தேடி அமைத்துக்) கொண்டு,—ஐந்து சுத்தி செய்து ஆசனம் மூர்த்தி மூர்த்திமானும் சோதியையும் பாவித்து ஆவாகித்து-பஞ்சசுத்திகள் பண்ணி(ச் சிவாசனமூர்த்தி மூலங்களாலே முறையே) ஆசனமிட்டு மூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்து மூர்த்திமானாகிய பரஞ்சோதியைப் பாவனைசெய்து ஆவாகித்து,—சுத்த பத்தியினால் அருச்சித்து - நிருமலமாகிய மெய்யன்பினால் அருச்சனை செய்து,—பரிவினொடும் பரவிப் போற்றி - விருப்பத்தொடு துதித்து வழிபாடியற்றி,—நித்தலும் எரியில் வரு காரியமும் பண்ணி - நித்தியாக்கினி காரியமுஞ் செய்து (முடிப்பதாம்),—நினையுங் காலே இக்கிரியையினை இயற்றுவோர்கள் - நினையுமிடத்து(ப் புறத்தொழில் அகத்தொழிலென்னும் இரண்டானும் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கி வழிபடுதலாகிய) இக்கிரியையினை அனுட்டித்தோர்,—நின்மலன்றன் அருகு இருப்பர் - சிவசாமீபமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர் என்க. (௨௦)

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டுஞ்
சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதா ரங்க
ளகமார்க்க மறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க ளுணர்ந்தங்
கணைந்துபோய் மேலேறி யலர்மதிமண் டலத்தின்
முகமார்க்க வமுதுடல முட்டத் தேக்கி
முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல் முதலாக வினைக
ளுகமார்க்க வட்டாங்க யோக முற்று
முழத்தலுழந் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர்.

(இ-ள்.) சகமார்க்கம் உழத்தல் - தோழநெறிப் பயிற்சியாவது,—இரண்டும் தடுத்து - (உச்சுவாசம் நிச்சுவாசம்) இரண்டையும் அடக்கி,—வளி சலிப்பு அற்று - (சுழுமுனைமார்க்கத்திலே) பிராணவாயுவைச் சலனமற நிறுத்தி,—புலன் ஒடுக்கி - விடயங்களின் வழி (மனத்தைச் செல்லவொட்டாது) மீட்டு,—முச்சதுரமுதல் ஆதாரங்கள் அகமார்க்கம் அறிந்து - முக்கோணம் சதுரமுதலிய (வடிவினவாகிய மூலாதாரம் சுவாதிட்டானமாதிய) ஆறாதாரங்களின் அந்தர்மாதிருகாக்கிரகத்தை உணர்ந்து,—அவற்றின் அரும்பொருள் உணர்ந்து - அவ்வாதாரங்களின் அரிய

அதிதேவதைகளைத் தியானித்து (அவ்வாறுதாரங்களினும் அசபாசத்தி சிவான்மிகையாய் நிற்கு முறைமையைநோக்கி),—அங்கு அணைந்துபோய் மேல் ஏறி - மூலாதாரந்தொடங்கி (விநாயகர் முதலாகிய தேவதைகளை)ப் பொருந்தி மேலாகிய (பிரமரந்திரமளவும் அசபையுடன்) சென்றடைந்து,—அலர்மதி மண்டலத்தின் முகமார்க்க அமுது - (அப்பிரமரந்திரத்தின்கண்ணதாகிய தாமரை முகையை) அலர்வித்து (அதன் கேசராக்கிரத்துள்ள) சந்திரமண்டலத்தை (மூலாக்கினியினால் இளகப்பண்ணி) அவ்வழித்தாக ஒழுகும் அமிர்தத்தை,—உடலம் முட்டத் தேக்கி - தேக முழுவதும் நிரப்பி,—முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல் முதலாக - பூரணப் பிரகாசத்தைத் தியானித்தன் முதலிய(வாம்),—வினைகள் உக மார்க்க அட்டாங்கயோகம் முற்றும் உழந்தவர் - வினைகள் கெடுதற்குரிய வழியாகிய (இயமநியமமுதலிய) இவ்வட்டாங்க யோகமென்னும் (அகத்தொழின் மாத்திரையானே அருவத்திருமேனியை நோக்கி வழிபடுதல்) முற்றும் அனுட்டித்தோர்,—சிவன்றன் உருவத்தைப் பெறுவர் - சிவசாரூபமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர் என்க.

சகமார்க்கமுழத்தலென வினைமுடிக்க.

இவ்வியோக முழந்தவரென எடுத்துக்சொண்டுரைக்க. (உக)

சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராண வேத
சாத்திரங்கள் சமயங்க டாம்பலவு முணர்ந்து
பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம்
பதிபசுபா சந்தெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டு
நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி ஞான
ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடா வண்ணம்
பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப்
பெருமையுடை யோர்சிவனைப் பெறுவர் காணே.

(இ-ள்.) சன்மார்க்கம் - நன்னெறியாவது,—சகலகலை புராணம் வேதம் சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாம் பலவும் உணர்ந்து - எல்லாக் கலைஞானங்களும் புராணங்களும் வேதசிவாகமங்களினுள்ள கருமகாண்டங்களும் (ஏனை) நூல்களும் (மற்றச்) சமயசாத்திரங்கள் பலவும் ஆராய்ந்து,—பல் மார்க்கப் பொருள் பலவும் கீழாக (க் கழித்து) - பலவழிப்படுகின்ற பொருள் முழுவதும் கீழெனக்கண்டு கழித்து,—மேலாம் பதி பசு பாசம் தெரித்து - மேலாய பதி பசு பாசமென்னு முப்பொருளையும் (தடத்தலக்கணத்தின் வைத்து வகுத்து) உணர்த்தி,—பரசிவனைக்காட்டும் நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி - (அம்மூன்றனுட்) பதிப்பொருள் (ஏனைப்பாச பசுக்களுக்கு மேலாதல்) இனிதுவிளங்கச் சொரூபலக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதலாகிய நல்வழிக்கேதுவான ஞானகாண்டத்தை (ஓதல் கேட்டல்களுடன்) சிந்தித்து,—ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவும்

நாடாவண்ணம் பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி -(புறத்தொழில் அகத்தொழில் இரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழின் மாத்திரையானே அம்மூன்று திருமேனிக்கு மேலாய்) ஞாதிருஞான ஞேயமாகிய பகுப்பின்றி அத்துவிதமாய் இயைந்த (அகண்டாகாரநித்த வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற) சிவபிரான்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடாகும்,—ஞானப் பெருமையுடையோர் - (இம்)மகிமைபொருந்திய ஞானத்தினை அநுட்டித்தோர்,—சிவனைப் பெறுவர் காணே - சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியைப் பெறுவர் என்க.

அவ்வழிபா டிவையென்பது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

ஈண்டு வேதமென்றது வேதஞ் சிவாகமமென்னு மிரண்டினுமுள்ள கருமகாண்டத்தை. சிவாகமமும் வேதமென வழங்கப்படும்.

கீழுள்ளவற்றைக் கீழெனக் கண்டு கழித்தாலன்றி மேலுள்ளன பயன்படாவென்பார், கீழாகவென்றார். கழித்தென்பது சொல்லெச்சம்.

பதிபசுபாசந் தெரித்தலாவது அம்மூன்று பொருளையுந் தடத்தலக்கணத்தின் வைத்து வகுத்துணர்த்துதல். பரசிவனைக் காட்டலாவது அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருள் ஏனைப்பாச பசுக்களுக்கு மேலாதலினிது விளங்கச் சொருபலக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதல். ஈண்டு ஞானமென்றது ஞானசாத்திரத்தின் மேற்று. தெரித்துக்காட்டு ஞானநூலெனவே, ஞானகாண்டமெல்லாந் தூலாருந்ததி நியாயம்பற்றி இங்ஙனமிருபகுதிப்பட நிகழுமென்பதாயிற்று.

நாடுதல் சிந்தித்தல். நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும் ஓதல் கேட்டல்களும் உடன்கொள்ளப்படும்.

பின்மார்க்கச்சிவன் வினைத்தொகை. பின்னுதல் அத்துவிதமாயியைதல்.

நாடாவண்ணம் பின்னிய சிவனென்றுரைக்க. மார்க்கம் இடைப்பிறவரல்.

சன்மார்க்கமாவ துணர்ந்து கழித்து நாடி யுடனும் பெற்றியென வினைமுடிபுசெய்க.

மேல் இச்சரியை இக்கிரியை யென்றாற்போல ஈண்டும் இஞ்ஞானப் பெருமையெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளாலும் மேலெடுத்துக்கொண்ட சரியைமுதலிய நான்கிற்கு மிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உஉ)

ஞானநூ றனையோத லோது வித்த
    னற்பொருளைக் கேட்பித்த றான்கேட்ட றன்று
வீனமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்த லைந்து
    மிறைவனடி யடைவிக்கு மெழின்ஞான பூசை

பூனமிலாக் கன்மங்க டபஞ்செபங்க டியான
மொன்றுக்கொன் றுயருமிவை யூட்டுவது போக
மானவையான் மேலான ஞானத்தா லரனை
யருச்சிப்பர் வீடெய்த வறிந்தோ ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஒன்றுக்கு ஒன்று உயரும் - (சிவதருமோத்தரத்திற் கூறிய வாறே) ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய (கன்மமுதல் ஞானமீறாகிய வேள்வி ஐந்தனுள்),—ஊனம் இலாக் கன்மங்கள் தபம் செபங்கள் தியானம் இவை போகம் ஊட்டுவது ஆனவையான்-குறைவில்லாத கன்மவேள்வி தவவேள்வி செபவேள்வி தியானவேள்வி யென்னு முன்னைய நான்கும் போகத்தை ஊட்டுவனவாகலின்,—ஞான நூல்தனை ஓதல் - (நூலின் கண் அதிகார முடையராயினர்) ஞான நூலைத் தாமோதுதலும்,—ஓது வித்தல் - (அந்நூலைப்) பிறர்க் கோதுவித்தலும்,—நற்பொருளைக் கேட் பித்தல் - நன்மையாகிய அந்நூற்பொருளை (த் தமது மதிநுட்பத்தால் உணர்ந்து) பிறர்க்குரைத்தலும்,—நன்றாத் தான் கேட்டல் - (ஆசிரி யனை வழிபட்டு அந்நூற்பொருளைத்) தாஞ் செவ்விதாகக்கேட்டலும்,— ஈனம் இலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தல் ஐந்தும் எழில் ஞானபூசை - குறைவில்லாத அப்பொருளைச் சிந்தித்தலுமாகிய ஐவகைப்பட்ட அழ கிய ஞானவேள்வி யொன்றுமே,—இறைவன் அடி அடைவிக்கும் - வீடு பேற்றைத் தருவதாம் (ஆதலால்),—வீடு எய்த அறிந்தோர் எல்லாம் - அவ்வீடுபேற்றை அடைய உணர்ந்தோர் எல்லாரும்,—மேலான் ஞானத் தால் அரனை அருச்சிப்பர் - (அங்ஙனம் ஐவகையான்) மேம்பட்ட ஞான வேள்வியினாலே சிவபிரானை நோக்கி வேட்கற்பாலர் என்க.

தெளிதற்கும் நிட்டைக்கும் நூல் வேண்டாமையின் நூலானாகற் பாலனவாய வேனை யைந்துமே ஈண்டு வேள்வியென்றெடுத்துக்கொள்ளப் பட்டன.

நற்பொருளைத் தான்கேட்டல் கேட்பித்தலெனக் கேட்டற்குப் பின் வைத்தோதாமையான், ஈண்டுக் கேட்பித்தலென்றது, ஆசிரியனை வழி பட்டுத் தான் கேட்டலின்றியும் ஓதவுமோதுவிக்கவும் பெற்று நூலின்க ணதிகாரமுடையராயினர் அந்நூற்பொருளைத் தமது மதிநுட்பத்தா லுணர்ந்து தம்மாலோதுவிக்கப்பட்டார்க்கு உரைத்தலையென்பது பெற் றாம்.

கேட்டற்குப் பின்னர்த்தாகிய வேனைக் கேட்பித்தல், பிறர்க்குரை யிடத்தே நூற்கலப்பானு மென்பவாகலிற் சிந்தித்தற் பயத்ததாய் அதனு ளடங்குதலின், வேறுவைத்தெண்ண வேண்டாவாயிற்று. அற்றாகலி னன்றே வருஞ் செய்யுளிற் கேட்டற்குப்பின் சிந்தித்தலே கூறியொழிந் ததூஉமென்க. (உ௩)

கேட்டலுடன் சிந்தித்த றெளித னிட்டை
கிளத்தலென வீரிரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம் •

வீட்டையடைந் திடுவர்நிட்டை மேவி னோர்கள்
மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்
கீட்டியபுண் ணியநாத ராகி யின்ப
மினிதுநுகர்ந் தரனருளா லிந்தப் பார்மே
னாட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்துக் குருவான்
ஞானநிட்டை யடைந்தடைவர் நாதன் றாளே.

(இ-ள்.) இலக்கில் ஞானம் - மேற்கூறிய (ஞானவேள்வி ஐந்தனுள் முன்னைய மூன்றினும் ஆசிரியன் அறிவுறுக்கும் உண்மைஞானம் நிகழாமையின்) உண்மைஞான மெனப்படுவன,—கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை கிளத்தலென ஈரிரண்டேயாம் - (எனை)க் கேட்டல் சிந்தித்தல்களும் (சிந்தித்தவனைப் பின்னர்த்) தெளிதலும் (தெளிந்தவாறே அதன்பின்) நிட்டைகூடுதலுமென்னும் நான்கேயாம்,—நிட்டை மேவினோர்கள் வீட்டை அடைந்திடுவர் - (இம்முறையேவந்து) நிட்டை பொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவர்,—மேவாது தப்பினவர் - (இந்நான்கினுள்) மேவுதலின்றி(த் தீக்கையில் அத்துவசுத்தி பண்ணப்பட்டு ஓதல் ஓதுவித்தல் கேட்பித்தல் மாத்திரையினின்று) தப்பினவர்,—மேலாய பதங்கட்கு ஈட்டிய புண்ணியநாதராகி இன்பம் இனிது நுகர்ந்து- மேலாய பதமுத்திகட்கீட்டப்பட்ட புண்ணியத்தலைவராய் (ஆண்டுவைகி) இன்பத்தினை நன்குபெற அநுபவித்து,—அரன் அருளால் இந்தப் பார்மேல் நாட்டிய நற்குலத்தினில் வந்து அவதரித்து - முதல்வனாணையான் (அவைகளினின்று நீங்கி) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே உயர்ந்த நற்குலத் திற்றோன்றிய துணையானே,—குருவான் ஞான நிட்டை அடைந்து நாதன் தாள் அடைவர் - ஆசிரியன்(மாட்டுக் கேட்டல் முதலிய நெறி)யால் ஞான நிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபேறெய்துவர் என்க.

ஓதன்முதலிய மூன்றினின்றார்க்குங் கேட்டன்முதலிய ஆசிரியனை யின்றியமையாவென்பது உணர்த்துதற்பொருட்டு, இந்தப்பார்மே னாட்டிய நற்குலத்தினில்வந் தவதரித்தென்ற துணையேயாகலின் அதுவே நியதமன்றெனக் கொள்க. சரியை முதலியவற்றி னின்றாரும் அங்கு நாதனே முன்னிற்கி னணுகுவர்நற் றாளேயென வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படுதலின்.

இனி மேவாதுதப்பினவ ரென்பதற்குக் கேட்டன்முதலிய மூன்றி னின்று தப்பினவரென்றுரைப்பாருமுளர்; கேட்டபின்னர்க் கேட்க வேண்டாமையானும், சிந்தித்தபின் றால்வேண்டாமையானும், தெளிந்த வழி நிட்டைமேவுதற்கு இடையீடின்மையானும், கேட்டன் முதலியவற்றினின்றார் சுத்த தத்துவபுவனங்களின் அபரமுத்தராக 'வைகியவாறே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவதன்றி மீளுதலின்மையானும், அவர்களைச் சரியைமுதலியவற்றி னின்றாரோடொப்பவைத்து அங்ஙனமுரைத்தல் சிறிதுமேலாமையானும், மேலைச்செய்யுளோ டியைபுபடாமையானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியென்றொழிக.

இவையிரண்டு செய்யுளும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இத்துணைப் பகுதித்தென்பதூஉம் அவற்றுட் பொதுச்சிறப்பாமாறும் அவற்றிற்குரிய பயன்வேறுபாடு முணர்த்தியவாறு. (உ௪)

தானமியா கந்தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள்
சாந்திவிர தங்கன்ம யோகங்கள் சரித்தோ.
ரீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவின் மீள்வ
ரீசனியோ கக்கிரியா சரியையினி னின்றோ
ரூனமிலா முத்திபதம் பெற்றுலக மெல்லா
மொடுங்கும்போ தரன்முனிலா தொழியினுற்ப வித்து
ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சிவனை யங்கு
நாதனே முன்னிற்கி னணுகுவர்நற் றாளே.

(இ-ள்.) தானம் - தானங்கள் கொடுத்தலும்,—யாகம் - வேள்விகள் வேட்டலும்,—தீர்த்தம் - புண்ணிய தீர்த்தங்கள் ஆடலும்,—ஆச்சிரமம் - தத்த நிலைகளிற் றவறுதுநிற்றலும்,—தவங்கள் - தபசுகள் புரிதலும்,—சாந்தி - பிராயச்சித்தங்கள் பண்ணலும்,—விரதம் - விரதங்கள் காத்தலும்,—கன்மயோகங்கள் சரித்தோர் - கர்மயோகங்கள் இயற்றலுமாகிய இவைகளை அநுட்டித்தோர்,—ஈனம் இலாச் சுவர்க்கம் பெற்று இமைப்பு அளவில் மீழ்வர்-(இன்ப)மிக்குடைய துறக்கவுலகத்தினைப் பொருந்தி(ப் போகங்களை நுகர்ந்து) விரைந்து மீளுவராகலின் (மேலேமேலே போயு மீளுதற்கேதுவாகிய அப்பசுபுண்ணியம் போலன்றி),—ஈசன் சரியை கிரியா யோகினின் நின்றோர் - முதல்வன் (விதித்த மேம்பட்ட) சரியை கிரியா யோகங்களாகிய சிவபுண்ணியங்களை (விதிவழி) அநுட்டித்தோரும்,—ஊனம் இலா முத்திபதம் பெற்று - (உண்மைஞானமேவாது தப் பினவரோடொப்பத் தத்தமக்குரிய) நிருமலமாகிய பதமுத்திகளி (னெடுங்காலம்) வைகி,—உலகமெல்லாம் ஒடுங்கும்போது அரன் முன் நிலாது ஒழியின் - பிரபஞ்ச முழுதுஞ் சங்காரப்படும்பொழுது முதல்வன் முன்னின்றருளானுகில்,—உற்பவித்து ஞானநெறி அடைந்தே சிவனை அடைவர் - (மீட்டுஞ்) சநநத்தை யுற்று (முடிவின்கண் எவ்வாற்றானும் குருவருளான்) ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவர்,—அங்கு நாதன் முன்னிற்கின் நற்றாளே நணுகுவர் - (அங்ஙனஞ் சாலோக முதலிய பதமுத்தி பெற்றோரும்) ஆண்டு முதல்வன் அருளப்பெறிற் றிருவடியிற் கலப்பர் என்க.

இச்செய்யுள் சரியைமுதலியவற்றிற்குப் பயன் மேற்கூறிய சாலோக முதலிய பதமுத்தி மாத்திரையே போலுமென்னு மாசங்கையை நீக்கிய தூஉமாயிற்று. (உரு)

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற் றானந்
திலமளவே செய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து

பவமாயக் கடலினழுந் தாவகை யெடுத்துப்
    பரபோகந் துய்ப்பித்துப் பாசத்தை யறுக்கத்
தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப் பண்ணிச்
    சரியைகிரி யாயோகந் தன்னிலுஞ்சா ராமே
நவமாகுந் தத்துவஞா னத்தை நல்கி
    நாதனடிக் கமலங்க ணணுகுவிக்குந் தானே.

(இ-ள்.) சிவஞானச் செயலுடையோர் கையின் தானம் திலம் அளவே செய்திடினும் - (விதிவழியின்றிப் பத்திவழியினின்றோர்) சிவஞானிகள் கையின்கண்ணே தானஞ்செய்தளித்த பொருள் சிறிதேயாயினும்,—நிலம் மலை போல் திகழ்ந்து - நிலமும் மலையும்போல மிக்கோங்குதலான் (அத்தானம் அப்பத்தருக்கு),—பரபோகம் துய்ப்பித்து-மேலாகிய (சிவசாலோகாதி பதங்களை ஒருதலையாக நண்ணி ஆண்டுளவாகிய) இன்பங்களை அநுபவிக்கச்செய்து,—பவமாயக் கடலின் அழுந்தாதவகை எடுத்து - சநநமரண வஞ்சக்கடலின்கண் அமிழ்ந்தாவண்ணம் எடுத்து,—பாசத்தை அறுக்க - பாசத்தினை நீக்க,—தவம் ஆரும் பிறப்பு ஒன்றின் சாரப்பண்ணி - தவஞ் செய்தற்குரிய (உயர்ந்த குலத்தில்) ஒரு பிறவியை அடையச்செய்து,—சரியை கிரியா யோகந்தன்னிலும் சாராமே - சரியை கிரியா யோகங்கள் (ஏனோர்க்குப் போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமின்றி) எளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறச் செய்து,—நவம் ஆகும் தத்துவ ஞானத்தை நல்கியே நாதன் அடிக்கமலங்கள் நணுகுவிக்கும் தான் - (முடிவின்கண்ணே) புதுமையாகிய உண்மை ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டுதிவே முதல்வனது செங்கமலமலர்போலுந் திருவடியாகிய வீட்டினை எய்துவிக்கும் என்க.

பத்திநெறியினின்றோர்க்குப் பக்குவமிகுதிப்பாட்டாற் சரியை கிரியா யோகம் எளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறுவனவன்றி ஏனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமுடையனவல்லவென்பார், சரியை கிரியா யோகந் தன்னிலுஞ் சாராமே யென்றாராகலின், சரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வரென மேற்கூறிய சோபானமுறையோடு முரணுமை யறிக.

இவைநான்கு செய்யுளானும் ஐவகைவேள்வி யாற்றினோர் பெறும் பயனும் சரியை முதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும் பயனும் சிவஞானிகட்குச் செய்யுந் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தாற் பத்திநெறியினின்றோர் பெறும் பயனும் உணர்த்து முகத்தானே, எந்நெறியி னின்றோர்க்கும் வீடுபேறெய்துதற்கண் ஞானநெறியாகிய சன்மார்க்கம் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது. (உசு)

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராண
    நல்லவா கமஞ்சொல்ல வல்லவா மென்று

மூனத்தா ரென்கடவ ரஞ்ஞா னத்தா
　　லுறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னந்தா
னூனத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்முன் னிருள்போ
　　லஞ்ஞாநம் விடப்பந்த மறுமுத்தி யாகு
மீனத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான
　　மிறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பர்.

(இ-ள்.) ஞானத்தாலே வீடென்று - (மேற்கூறியவாற்றால் ஏனைய வெல்லாம் ஞானத்தைப் பயப்பிக்கும்) ஞானம் ஒன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமென்று,—நான்மறைகள் புராணம் நல்ல ஆகமம் சொல்ல- நான்கு வேதங்களும் பதினெண்புராணங்களும் இருபத்தெட்டுச் சிவாக மங்களுமாகிய பிரமாணநூல்களெல்லாந் துணிந்துகூறுவதாகவும்,—அல் லவாமென்னும் ஊனத்தார் என்கடவர்- அவற்றோடு பிணங்கி (வீடுபேற் றிற்குத் தீக்கைமாத்திரையே அமையும் ஐவகைவேள்வி முதலிய கன் மங்களே அமையும் பத்திநெறிமாத்திரையே அமையுமென்று இவ்வாறு) பிதற்றும் பேதை நீரார் (ஒருவாற்றானுந்) தெருட்டற்பாலர் அல்லரென வும்,—அஞ்ஞானத்தால் பந்தம் உறுவது தான்-(ஞானமல்லாதன வெல் லாம் அஞ்ஞானமாகலின்) அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளாற் பந்தமுறுதலே (அன்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும்),—அது அலர் கதிர்முன் இருள்போல் உயர் மெய்ஞ்ஞானந்தான் ஆனத்தால் போவது - அவ்வஞ் ஞானப் பகுதிகளெல்லாம் விரிந்த ஒளிமுன் இருள்போல மேம்பட்ட உண்மைஞானத்தின் முன்னர்ச் சத்திகெட்டொழியும்,—அஞ்ஞானம் விடப் பந்தம் அறும் முத்தி ஆகும் - அவ்வஞ்ஞானப்பகுதிகள் ஒழியவே (அவற்றானாகிய) பந்தம் நீங்கும் (அதுநீங்கவே) முத்திநிலை கைகூடு மாகலான் (ஞானம் ஒன்றே முத்திக்குச் சிறந்தகாரண மெனவும்),— ஈனத்தார் ஞானங்கள் அல்லா ஞானம் - (ஞானத்துள்ளும்) தார்க்கிகர் சாங்கியர் மாயாவாதி முதலியோர் கூறும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்க ளாகலான் (அவையும் பந்தமுறுத்துவனவேயன்றி வீடெய் துவிக்கமாட்டாமையின்),—இறைவன் அடிஞானமே ஞானமென்பர் - (அவற்றின்வேறாய) முதல்வன் திருவடி ஞானமொன்றே அப்பெற்றித் தாகிய ஞானமாவதெனவுங் கூறுவர் (அந்நூல்களின் உண்மையுணர்ந் தோர்) என்க.

ஏகாரமிரண்டும் பிரிநிலைக்கண் வந்தன.

சொல்லவுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

தானிரண்டும் அசை.

ஆனத்தால் ஆனவதனாலென்க. ஆனவென்பதனுளகாரமும் அதனா லென்பதனு ளன்சாரியையுந் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் றொக்கன. * "பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்" என்றாற்போல. ஆதல் உண்டாதல்.

* திருக்குறள், சுற்றந்தழால், செ - ௯.

இதனுனே பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமல்லவாதல் இனிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்துணையும் ஞானத்தினியல்பும் அதன் பயனும் பொதுவகையாற்கூறி, இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகின்ருர். (உ௮)

சூரியகாந் தக்கல்லி னிடத்தே செய்ய
சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோ
லாரியனு மாசான்வந் தருளாற் ருேன்ற
வடிஞான மான்மாவிற் ருேன்றுந் தோன்றத்
தூரியனுஞ் சிவன்ருேன்றுந் தானுந் தோன்றுந்
தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன்று
நேரியனுப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு
நின்றநிலை யெல்லாமுன் னிகழ்ந்து தோன்றும்.

(இ-ள்.) தோன்றியிடச் செய்யசுடர் - (தனது கிரணத்தோடு) தோன்றுஞ் செம்மையாய ஞாயிற்றின் (சந்நிதி மாத்திரையானே),— சூரியகாந்தக் கல்லின் இடத்தே சோதி (நிகழ்ந்து) தோன்றுமாபோல் - சூரியகாந்தக்கல்லின்கண்ணே நெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறு போல,—அருளான் வந்துதோன்ற ஆரியனும் ஆசான் - கேட்பித்தலோடும் வந்து தோன்றும் மேம்பட்ட ஞானசிரியன் (சந்நிதிமாத்திரையானே),—ஆன்மாவின் அடிஞானம் (நிகழ்ந்து) தோன்றும் - மாணக்கன் மாட்டு (மேல் ஈரிரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம் என்றவற்றுள்) முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித்தோன்றும்,—தோன்றத் தூரியனும் சிவன் (முன்னிகழ்ந்து) தோன்றும் - (அது) தோன்றவே முதல்வனுகிய பதியும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித் தோன்றும்,—(தன்னுளே) தானும் (முன்னிகழ்ந்து) தோன்றும் - அப்பதியினுள்ளே பசுவும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித்தோன்றும்,—தன்னுள்ளே தொல் உலகமெல்லாம் (முன்னிகழ்ந்து) தோன்றும் - அப்பசுவினுள்ளே பழைய பிரபஞ்சவடிவாகிய பாசமும் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித் தோன்றும்,—நேரியனுய் உயிர்க்கு உயிராய் (நின்றநிலை) - (இறைவன் அணுவோரண்டமாம்படி) நேரியனுகலால் உயிர்க்குயிராய்நின்ற நிலையும்,—பரியனுமாய் எங்கும் நின்ற நிலையெல்லாம் முன்னிகழ்ந்து தோன்றும் - (அண்டமோரணுவாம்படி) பரியனுமாகலால் யாண்டும் நின்ற (பூரண) நிலையுமாகிய வெல்லாம் நிருவிகற்பமாய் விளங்கித் தோன்றும் என்க.

அருளானென்புழி ஆன் உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்கண் வந்தது; *"தொடியொடு தொடங்குநடைய" என்றாற்போல. ஈண்டு அருளென்றது எற்புழிக்கோடலாற் கேட்பித்தலையுணர்த்திற்று. ஆசிரியன் நூற்பொருளுரைக்கும்வழி ஆசிரியன் ஞானமே மாணக்கன்மாட்டுச் சென்று பற்று

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமையியல். ரு-௬௬.

வது போலுமென்னு மாசங்கை யறுத்தற்பொருட்டுத் தோன்றத் தோன்றுமென்றார். உவமை கூறியதுமது. சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்குச் சங்கிரமங் கூடாதென்பது சிவாகமநூற்றுணிபென்க.

அணுவோரண்டமாம்படி நேரியனாகலால் உயிர்க்குயிராதலும் அண்டமோரணுவாம்படி பரியனுமாகலால் எங்குநிற்றலும் பெறப்படுமென்பார், நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்குநின்றநிலை யென்றார்.

முன்னிகழ்ந்தென்பதனை யாண்டுங் கூட்டுக; முன்னிகழுந் தோற்றமாவது சவிகற்பத்துக்கு முன்னாக நிகழும் நிருவிகற்பத்தோற்றம்.

இதனானே கேட்டலாமாறும் அதன்கணிகழுமனுபவமுங் கூறப்பட்டன. (உஅ)

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத்தி நிபாத
மேவுதலு ஞானம்விளைந் தோர்குருவி னருளாற்
புக்கநுட்டித் தேநிட்டை புரிந்து ளோர்கள்
பூதலத்திற் புகழ்சீவன் முத்த ராகித்
தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றி யோட்டிற்
றபநியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச்சங் கரனோ
டொக்கவுறைந் திவரவனை யவனிவரை விடாதே
யுடந்தையாய்ச் சிவன்றோற்ற மொன்றுமே காண்பர்.

(இ-ள்.) மிக்கது ஒரு பக்குவத்தின் மிகு சத்திநிபாதம் மேவுதலும் - பக்குவமுதிர்ச்சியான் நாலாஞ்சத்திநிபாத மேவிய விடத்தே (அவர்க்கு),—ஞானம் விளைந்து - அக்கேட்டலறிவு (மந்தமாதலின்றி) முதிர்ந்து (முறுகவிளையும்),—ஓர் குருவின் அருளால் புக்கு - (அப்பொழுது) தம்மாசிரியராதல் தம்மோடொருசாலை மாணுக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாருள் ஒருவராதல் சிந்திப்பிக்க (ப்பெறும் அந்நூற்பொருளின்கண்ணே கருத்தொருங்கி) நுழைந்து,—அநுட்டித்தே நிட்டை புரிந்துளோர்கள் - (முன்னுடைபின் மலைவற ஏது திருட்டாந்த முதலியவற்றாற்) சிந்தித்து நிட்டை (கூடுதற்கண்)வேட்கைமிக்குடையராகப்பெற்றார்,—பூதலத்தின் தக்க பிரியாப்பிரியம் இன்றி - இவ்வுலகின்கண்ணே தக்க விருப்பு வெறுப்பின்றி(ச் சிந்தித்தற்கருமமே மேற்கொண்டு),—ஓட்டில் தபநியத்தில் சமபுத்திபண்ணி - ஓடுஞ்செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவதாய் (மற்றொன்றினும் பற்றொன்றின்றி),—புகழ் சீவன் முத்தராகி - புகழத்தக்க சீவன்முத்தரோடொத்து,—அவன் இவரை இவர் அவனை விடாதே உடந்தையாய்ச் சங்கரனோடு ஒக்க உறைந்து - பேரறிவாகிய சிவமுஞ் சிற்றறிவாகிய தாமும் (ஞாயிற்றினொளியும் கண்ணொளியும் போல்) அத்துவிதமாய்(த் தாஞ்) சிவத்தோடுகூட நிற்றலான்,—சிவன் தோற்றம் ஒன்றுமே காண்பர்-(ஆண்டுத்தாமுளராதல் அறியப்பெறாது) சிவத்தோற்ற மொன்றுமே காணப்பெற்று (நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமென்னும் இரண்டற்கும் இடைநிலத்தே) நிற்பர் என்க.

மிக்கதொருபக்குவத்தின் மிகுசத்திநிபாதமேவுதலு ஞானம் விளைந்தெனவே, அஃதங்ஙன மேவாதவழி அக்கேட்டலறிவு முறுகுதலின்றி யஃகி நிகழு மென்பதாயிற்று.

விளைந்தவழியென்பது விளைந்தெனத் திரிந்தது.

ஓர்குருவெனப் பொதுப்படக்கூறினர், ஒருசாலை மாணாக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாரையுந் தழுவுதற்கு.

புரிதல் விரும்புதல்.

சிவன்முத்தராகி யென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமப்பொருள்குறித்து நின்றது; * "ஆன்வாரிலி மாடாவேனோ" என்றாற்போல. உடந்தையா யுறைந்து காண்பரென்றது, மழைபெய்து குளநிறைந்த தென்றாற் போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. உம்மை சிறப்பு. ஏகாரம் பிரிநிலை. அடைபவர் சிவமேயாகு மதுவன்றித் தோன்றுமென்ற கடன தென் என்பதும் இந்நிலையெனக் கொள்க.

இதனானே சிந்தித்தலாமாறு மதன்கணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன. (உக)

அறியாமை யறிவகற்றி யறிவி னுள்ளே
யறிவுதனை யருளினா னறியாதே யறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடுங்
கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாயிற்
பிறியாத சிவன்றானே பிரிந்து தோன்றிப்
பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தானாய்த் தோன்றி
நெறியாலே யிவையெல்லா மல்ல வாகி
நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னாயே.

(இ-ள்.) அருளினான் அறியாமை அறிவு அகற்றி - ஆசிரியன் திருவருளால் அறியாமையும் அறிதலுமாகிய இருவகைப் பாசங்களு நீங்கி,— அறிவினுள்ளே அறிவுதனை அறியாதே அறிந்து - தம்மறிவின் கண்ணே கேட்டலறிவினைக் கேட்குமுறைமையிற் கேட்டு,—குறியாதே குறித்து- சிந்திக்கு முறைமையிற் சிந்தித்து,—குழைந்து அந்தக்கரணங்களோடும் கூடாதே வாடாதே இருப்பையாயின் - (பின்பு) அன்புசெய்து அந்தக்கரணங்களிற்சோராது அடங்கிநிற்கப்பெறுவாரானால் (தமக்கு),— பிறியாத சிவன்றானே பிரிந்து தோன்றி - பிரிதலில்லாத முதல்வன் இயல்பு (கேட்டற்காலத்துப் பொருட்டன்மைபற்றிப்) பேதமாய்த் தோன்றி,—பிரபஞ்ச பேதமெல்லாம் தானாய்த் தோன்றி - (சிந்தித்தற்காலத்து) உலகபேதம் அனைத்தினும் (கலப்புப்பற்றி) அபேதமாய்த் தோன்றி,—இவையெல்லாம் அல்லவாகி - (தெளிந்தபின்) இவ்

திருவாசகம், கோயின்மூத்ததிருப்பதிகம். செ-எ.

விரண்டு மன்றி,—நெறியாலே என்றும் நின்றே நிராதாரனாய்த் தோன்றிடுவன் - (நேரியனும் பரியனு மாயதோர்) முறைமைபற்றி எஞ்ஞான்றும் (எவற்றினும் ஒற்றித்து) நின்றே ஒன்றினும் பற்றிலனாய் (வேறு) தோன்றும் என்க.

நின்று நிராதாரனாய்த் தோன்றிடுவனெனக் கூட்டுக.

தெளிதலாமாறு மதன்பயனு மினிது விளங்குதற்பொருட்டு மேற் கூறிப்போந்தவற்றையும் அனுவதித்து உடன்கூறினர்.

கூடாதே வாடாதேயென ஈண்டுக் கூறவே, எனக் கேட்டல் சிந்தித்தல்களி னொரோவழிக் கூடுதலும் வாடுதலு நிகழுமென்பதாயிற்று. அற்றாகலினன்றே ஆண்டிவ்வாறினிது விளங்கப்பெறாதாயிற்றென்பது.

இருத்தலருமைநோக்கி இருப்பையாயினென்றார்.

இதனானே தெளிதலாமாறு மதன்கனிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன. (௩0)

புண்ணியமே னோக்குவிக்கும் பாவங்கீழ் நூக்கும்
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தி னாலே
நண்ணியஞா னத்தினா லிரண்டினையு மறுத்து
ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணாகி
யெண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறு மிவன்றா
னெங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கென்றுகுறை வின்றிக்
கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலந்து காயங்
கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருதரன்போ னிற்பன்.

(இ-ள்.) கீழ்நூக்கும் பாவம் மேல் நோக்குவிக்கும் புண்ணியம் - (வியாபகமாகிய வுயிர் அவ்வியல்பிழந்து ஏகதேசப்பட்டுக்) கீழேசென்று துன்பத்தை நுகர்தற்குக் காரணமாகிய பாவமும் மேலேசென்று இன்பத்தை நுகர்தற்குக் காரணமாகிய புண்ணியமும் (தளையேயாகலின்),—இரண்டினையும் - (அவ்வினைத்தளை) இரண்டனையும்,—புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே நண்ணிய ஞானத்தினால் அறுத்து - சிவபிரானை அருச்சித்தலென்னும் ஞான நூல் ஓதன்முதற் சிந்தித்தலீறாகிய ஞானபூசையின் பயனாய் நிகழ்ந்த தெளிதலுணர்(வெனப்படும் அரத்)தான் அறுத்து,—ஞாலமொடு கீழ்மேலும் நண்ணாகி - (காரணமின்மையிற் காரியமாகிய) பூமி நரக சொர்க்கங்களிற் செல்லுத(லாகிய ஏகதேசச் செலவும்) இன்றாயொழிந்தாராகி,—இவன்றான் கண்ணுதறன் நிறைவதனில் கலந்து - (அஃதொழியவே) அவர் (கரணங்களின் வயத்தராதவின்றி மேல் அங்ஙனந்தோன்றிய) இறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு,—ஞாயிறு எங்கு எழில் என் எமக்கென்று குறைவு இன்றி-ஞாயிறு எவ்விடத்தெழினும் அதனாலே தமக்காவதோர் பயனின்மை தெரிந்தவராய் (ஒருவாற்றானும்) குறைவின்மையை அடைந்து,—எண்ணும் இக

லோகத்தே முத்தி பெறும் - (இவ்விதமாகக்) கருதும் இம்மையே சீவன் முத்தராகி,—காயம் கழிந்தக்கால் எங்குமாய்க் கருது அரன் போல் நிற்பன் - (மாசினீக்கியவழி ஆடையினது வெண்மை ஆடைமுழுதும் விளங்கினாற்போல இக்குளிவாக்குங் கலம்போலுழல்வதாகிய) இவ்வுடம்பு நீங்கப்பெறும் (பரமுத்தி) நிலையிற் (றமது வியாபக) மெங்கணும் (அறிவு விளங்கப்பெற்றுக்) கருதுகின்ற முதல்வனோடொத்துநிற்பர் என்க.

சிவசமமாதற்குரிய சாதாரண தன்மமாவதிஃதென்பார், எங்குமாயென்றார்.

தெளிந்தார்க்குக் கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலத்தற்கணிடையீடின்மை யினிது விளக்குவார், இடையீடாவன விவையென்பதூஉம் அவை கழிந்தவாறுமுடன் கூறினார்.

கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலந்தார்க்குப் பண்டை யேகதேசவுணர்வு தூர்ந்துபோதலின், ஏகதேசவுடம்பி னிகழு மின்பத்துன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய வுற்பாத முதலியவற்றை நோக்கி வரக்கடவதோர் கவலையின்மையின், எஞ்செழிலென் ஞாயிறெமக்கென்று குறைவின்றி நிற்பாராயினரென்பது. *"தனக்குவமையில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான் - மனக்கவலை மாற்ற லரிது" என வெதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியது மிது பற்றியென்க.

கலந்து முத்திபெறுமிவனென விலையும்.

இதனானே நிட்டையாமாறு மதன் பயனுங் கூறப்பட்டன. (௫௧)

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோ ருக்கு
நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லை
சீலமிலை தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச்
செயலில்லை தியானமிலை சித்தமல மில்லை
கோலமிலை புலனில்லை கரண மில்லை
குணமில்லை குறியில்லை குலமு மில்லை
பாலருட னுன்மத்தர் பிசாசர்குண மருவிப்
பாடலினொ டாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்.

(இ-ள்.) ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு - இவ்வுலகத்தின்கண் ஞானநிட்டையினையுடையார்க்கு,—நன்மையொடு தீமை இலை-நன்மைதீமைகளாகிய இருவினைகளும் இல்லை,—ஒன்று நாடுவது இல்லை-(வினைகளைச்செய்தாராயினும்) ஒருபலத்தை நாடுவதும் இல்லை,—சீலம் இலை - சமயாசாரங்கள் அனுட்டிக்கவேண்டுவதும் இல்லை,—தவம் இல்லை - தவங்கள் பண்ணவேண்டுவதும் இல்லை,—விரதமொடு ஆச்சிரமச்செயல் இல்லை - விரதானுட்டானங்களும் ஆச்சிரமதருமங்க

* திருக்குறள், கடவுள்வாழ்த்து. செ - ௭.

ளும் அனுட்டிக்க வேண்டுவதும் இல்லை,—தியானம் இலை - தியான பாவனைகள் செய்ய வேண்டுவதும் இல்லை,—சித்தமலம் இல்லை-சித்தசல னமும் இல்லை,—கோலம் இலை - சமயத்துக்கேற்றவேடங்கள் தரிக்க வேண்டுவதும் இல்லை,—புலன் இல்லை - விடயங்களைவிடுதல் பற்றுதல் வேண்டுமென்ற நியமமும் இல்லை,—கரணம் இல்லை-அந்தக்கரணங்களை அடக்கவேண்டுமென்பதும் இல்லை,—குணம் இல்லை - தாமத இராசத குணங்களை அடக்கிச் சத்துவகுணச்செய்கைகளைச் செய்யவேண்டு மென்ற நியமமும் இல்லை,—குறி இல்லை - ஒருகுறியின்கண்ணே நிற்க வேண்டுமென்பதும் இல்லை,—குலமும் இல்லை - குலதன்மத்திலே ஒழுகவேண்டுமென்பதும் இல்லை,—பாலருடன் உன்மத்தர் பிசாசர் குணம் மருவி - பாலர் போல (அறவொழிதலும்) உன்மத்தர்போல (ஒரு காற்செய் தொருகாலொழிதலும்) பேய்பிடியுண்டவர்போல(ச் செயலி ழப்பினின்று செய்தலுமாகிய) குணங்களைப் பொருந்தி,—பாடலினொடு ஆடல் இவை பயின்றிடினும் பயில்வர் -(பரமானந்தமேலீட்டாற்) பாடல் ஆடல்களாகிய தொழில்களைச் செய்திடினுஞ் செய்வர் என்க.

பாலர் குணம் அறவொழிதற்கும், உன்மத்தர் குணம் ஒருகாற்செய் தொருகாலொழிதற்கும், பிசாசர்குணஞ் செயலிழப்பினின்று செய்தற்கு முவமையாயின; இவ்வாறன்றி, மேலுணவு தேடாமை முதலியவற்றிற்கு அம்மூன்று முவமையாயினவென்பாருமுளர்; இச்செய்யுளினெடுத்துக் கொண்ட பொருளோ டியைபின்மையானும், *"பாலருன்மத்தர் பிசாசரி லெனவு - முறங்கினேனென்கை வெறும்பாக்கெனவும் - தானே தவிராதா ஞல்" எனப் பிறுண்டுந் தவிர்தன்மாத்திரைக்கே அவற்றை யெடுத்துக் காட்டியவாற்றானும், அஃதீண்டைக்கேலாமை யறிக.

பாடலினொ டாடலிவை பயிறல் பரமானந்தமேலீடு நோக்கிநிகழ்வ தென்க. (௩உ)

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்க ளின்றிச்
செய்வதொன்று போற்செய்யாச் செயலதனைச் செய்தங்
கூசல்படு மனமின்றி யுலாவ னிற்ற
லுறக்கமுணர் வுண்டிபட் டினியிருத்தல் கிடத்தன்
மாசதனிற் றாய்மையினின் வறுமை வாழ்வின்
வருத்தத்திற் றிருத்தத்தின் மைதுனத்திற் சினத்தி
னசையினின் வெறுப்பினிவை யல்லாது மெல்லா
மடைந்தாலு ஞானிகடா மரனடியை யகலார்.

(இ-ள்.) ஞானிகடாம் - சிவஞானிகளாவார்,—தேசம் இடம் காலம் திக்கு ஆசனங்கள் இன்றி ஒன்று செய்வதுபோல் செய்யாச் செயலத னைச் செய்து - ஓர்தேயம் ஓரிடம் ஒருகாலம் ஒருதிக்கு ஓராசன முதலிய

---

* சங்கற்பநிராகரணம். செ. உ.

வின்றி (ச் செய்தற்கெளிய) ஒரு தொழில் செய்வதுபோற் செய்தற்கரிய செயல்களைச் செய்து,—உலாவல் நிற்றல் - உலாவுதல் நிற்றல்களையும்,— உறக்கம் உணர்வு - உறங்குதல் விழித்தல்களையும்,—உண்டி பட்டினி - உண்ணுதல் உண்ணாமைகளையும்,—இருத்தல் கிடத்தல் - இருத்தல் கிடத்தல்களையும்,—மாசதனின் தூய்மையினின் - மாசுடைமை தூய்மையுடைமைகளையும்,—வறுமை வாழ்வின்-நல்குரவு செல்வங்களையும்,— வருத்தத்தின் திருத்தத்தின் - துன்ப வின்பங்களையும்,—மைதுனத்தின் சினத்தின் - புணர்ச்சி கோபங்களையும்,—ஆசையினின் வெறுப்பின் - விருப்பு வெறுப்புக்களையும்,—இவை அல்லாதும் எல்லாம் அடைந்தாலும் - இவையன்றி (விகாரமுறுதற்கேதுவாகத் தம்முன் மாறுபட்ட தொழில்) பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும்,—அங்கு ஊசல்படு மனம் இன்றி அரன் அடியை அகலார் - அவ்விடத்தே (அவைபற்றி அவர்) சிறிதும் விகாரமுறுதலின்றி முதல்வன் திருவடியை விட்டு நீங்குவாரல்லர் (உண்மையாளுக்குவார்க்கு அவர் செய்யுஞ் செயல் வேறுகலான்) என்க.

செய்யாச்செயலதனைச் செய்தற்கு வேறொரு நியதியும் வேண்டாமென்பார், தேசமிடங்காலந் திக்காசனங்களின்றியென்றார்.

இன்றிச்செய்வரெனவும் அடைந்தாலு மூசல்படு மனமின்றியெனவு மியையும்.

அடைந்தாலுமென்னுமும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது; "உவரி தோன்றிவாழ் தொழிலவாயினு மயிலநிஞ்சுவையுப்பிற் சிவணுதாங்கு" என்றாற்போல.

இவையிரண்டு செய்யுளாலும் நிட்டைமேவினோர்களதாசாரங்கூறப்பட்டது. (கக)

இந்நிலைதா னில்லையே லெல்லா மீச
 னிடத்தினினு மீசனெல்லா விடத்தினினு நின்ற
வந்நிலையை யறிந்தந்தக் கரணங்க ளடக்கி
 யறிவதொரு குறிகுருவி னருளினா லறிந்து
மன்னுசிவன் றனையடைந்து நின்றவன்ற னாலே
 மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரண மாகத்
துன்னியசாக் கிரமதனிற் றுரியா தீதந்
 தோன்றமுயல் சிவாநுபவஞ் சுவாநுபூ திகமாம்.

(இ-ள்.) இந்நிலைதான் இல்லையேல் - இங்ஙனங் கூறிய முறையானே அகம்புறமென்னாமல் எங்கும் ஏக நிலையாய்க்கண்டு இறைநிறைவில் அழுந்துவதாய நிட்டைமேவுதல் அரிதாய்ப் பண்டைப் பயிற்சிவயத்தாற் சுட்டுணர்வுபற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப்பட வருமாயின்,— ஈசன் எல்லா இடத்தினிலும் எல்லாம் ஈசன் இடத்தினிலும் நின்ற அந்நிலையை அறிந்து - (அதனைக் காணும்பொழுதே) இறைவன் அதற்குள்

னாயும் புறமாயும் நிற்கு நிலைமையும் உடன்கண்டு,—அந்தக்கரணங்கள் அடக்கி (அவ்வாறு அண்டத்தினிற்கு நிலை அறிதல் அரிதாயின்) மனுதிகள் அடக்கி,—குருவின் அருளினல் நின்று அறிவது ஒரு குறி அறிந்து-குருவருளாற் பிண்டத்தினிற்கு நிலையுள் ஒன்றின் வைத்தறிந்து,—அவன்றனுலே மன்னுசிவன்றனை அடைந்து - அது வாயிலாகப் புகுந்தாதல் நிலைபெற்ற (அவ்) வியல்பைத் தலைப்பட்டறிந்து,—மருவு பசுகரணங்கள் சிவகரணமாக - ஆண்டுக் காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகப்பேணி,—துன்னியசாக்கிரமதனின் (இவ்வாறு) கருவிகளோடுந் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகல சாக்கிரத்திற்றனே,—துரியாதீதம் தோன்ற முயல் (கருவியொன்றனேடுங்கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கும்) நின்மல துரியாதீதநிலை கைகூடும்படி முயல்வீர்,—சிவாநுபவம் சுவாநுபூதிகமாம் - (அங்ஙனமுயன்றால்) சிவாநுபவத்தைத் தமதாகக் கொண்டு அனுபவிக்கப்பெறலாம் என்க.

அந்நிலையையறிந்தென்றது அண்டத்தின் வைத்தறிதலையெனவும், அறிவதொருகுறி குருவினருளினலறிந்தென்றது அவ்வறிவிற்கேதுவாய்ப் பிண்டத்தின் வைத்தறிதலையெனவுமுணர்க.

சிவன் ஆகுபெயர்.

அகரச்சுட்டு வருவித்துரைக்க.

முயலென்பது முன்னிலையேவல்.

சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகமென்புழித் தொக்குநின்றவாறாவது முறையே செயப்படுபொருண்மைக்கண்ணும் வினைமுதற் பொருண்மைக்கண்ணும் வந்த காரகம்; அமிழ்தவுண்டி கடவுளருண்டி யென்றாற் போல.

இதனனே அந்நிட்டைமேவப்பெறாதார்க்கு அது பெறுமுபாயங் கூறப்பட்டது. (௩௪)

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற்
சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்க ளிவர்கள்
பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையிலே யுயிரின்
பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவ ரன்றே
வாக்குமுடி கவித்தரசாண் டவர்களரி வையரோ
டனுபவித்தங் கிருந்திடினு மகப்பற்றற் றிருப்பர்
நோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றற் றாலு
நுழைவர்பிறப் பினின்வினைக ளுங்கி டாவே

(இ-ள்.) சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - (இங்ஙனம் பசுகரணஞ் சிவகரணமாகத் துன்னிய) சாக்கிரத்தினின்றுகொண்டு தானே (கரணங்கடந்த) அதீதத்தைப் புரிந்தார்,—உலகில் சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்கள் - இவ்வுலகின்கண்ணே கருவிகளினீங்கி

(கட்டை மேவினரோடொப்ப)ச் சிறந்தாரேயாவர்,—இவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர்வது என் - இவர்கள் (முற்பிறவியிற் செய்த) சிவபுண்ணியப்பேற்றைச் சொல்ல வொண்ணாமையின்,—இம்மையிலே உயிரின் பற்று அறுத்துப் பரத்தை அடை பராவு சீவர் அன்றே - இம்மைக்கண் உயிர்ப்பற்று நீங்கிச் சிவத்தைப்பொருந்தி (இரண்டற நிற்கையாற்) சஞ்சரிக்கின்ற சீவரேயாவர்,—அவர்கள் ஆக்கு முடி கவித்து அரசு ஆண்டு அரிவையரோடு அநுபவித்து அங்கு இருந்திடினும் - அவ்வுண்மை யறிந்தார் ஆக்கப்பட்ட முடியினையணிந்து அரசாட்சிசெய்து அரிவையரோடின்புற்றிருந்திடினும்,—அகப்பற்று அற்று இருப்பர் - அகப்பற்று நீங்கினவரேயாவர் (ஆகலின் உண்டுடுத்துப் பூசி முடித்துச் செய்யுந் தொழிலொப்புமையே பற்றி அவரை உலகத்தாரோடு வைத்தெண்ணற்க),—நோக்கி இது புரியாதோர் புறப்பற்று அற்றாலும் - ஆராய்ந்து இவ்வகப்பற்று நீங்காதோர் புறப்பற்று நீங்கினும்,—வினைகள் நூக்கிடாவே பிறப்பினின் நுழைவர் - வினைகள் ஏறுதலிற் பிறப்பினை யடைவர் என்க.

பராவுதல் சஞ்சரித்தல்.

இதனானே யங்ஙன முயன்றாரது பெருமை கூறப்பட்டது.

ஞானவதிகாரப் பட்டமைபற்றி யீண்டுக் கேட்டலுடன்வைத்து ஒருவாற்றாற் றொகுத்தோதிய இன்னோரன்னவையெல்லாம் வருகின்ற சூத்திரங்களான் விரித்துக் கூறப்படும்.

பரசமயநெறியென்பதுமுத லித்துணையும் இரண்டாங்கூற்றைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. (௯௫)

மூன்றா மதிகாரம்.

கருவிகழிந் தாற்காணா ரொன்றுமெனிற் காணார்
காணாதார் கன்னிகைதான் காமரதங் காணாள்
மருவியிரு வரும்புணர வந்த வின்பம்
வாயினாற் பேசரிது மணந்தவர்தா முணர்வ
ருருவினுயிர் வடிவதுவு முணர்ந்திலர்காண் சிவனை
யுணராதா ருணர்வினா லுணர்வதுகற் பனைகா
ணருள்பெறினவ் விருவரையு மறிவிறந்தங் கறிவ
ரறியாரேற் பிறப்பும்விடா தாணவமு மறாதே.

(இ-ள்.) மருவி இருவரும் புணர வந்த இன்பம் வாயினால் பேச அரிது - பொருந்தி யிருவரும் புணரவந்த இன்பம் வாக்காற்பேசுதல் அரிதாயினும்,—மணந்தவர்தாம் உணர்வர் - மணந்தவர்தாம் உணர்வாரன்றி,—காமரதம் கன்னிகைதான் காணாள் - அக்காமரசத்தினைக் கன்

ணிகை அறியாள் (அதுபோல),—அருள்பெறின் அவ்விருவரையும் அறிவு இறந்து அங்கு அறிவர் - திருவருளைப் பெறிற் றம்மையுந் தலைவனையும் (கருவி) அறிவிறந்து அங்கே யறிவர் அன்றி,—காணுதார் காணுர் அறியாரேல் - அறியமாட்டாத அபக்குவர் அதனைக் காணுர்தாமே அங்ஙனம் அறியாரேல் (அவர்க்குணர்த்தும்வாயில் இல்லை இதுநிற்க),—உருவின் உயிர்வடிவதுவும் உணர்ந்திலர்காண் - (பன்னிறங்களான் மயங்கித் தன்ஞெளியிழந்த படிகம்போலக்) கலையாதி மண்ணந்தமாகிய உருவான் (மயங்கியே) ஆன்மசொரூபம் உணரப்பெற்றிலர்,—உணராதார் உணர்வினுல் சிவனை உணர்வது கற்பனைகாண் - அதனையுணராத சிவசங்கிராந்தவாதிகள் அப்பெற்றித்தாகிய வுருவுணர்வால் (அவ்வான்மாவுக்குள்ளாகிய) சிவபிரானையும் அறிவாமென்றல் பாவகமாத்திரையேயாகலான்,—கருவி கழிந்தால் ஒன்றும் காணுர் எனின்-கருவியறிவு இறந்துநின்று அருளான் அறியப்பெருரென்னின் (ஏகதேசமாகியகருவியுள்ளளவும்ஏகதேசக்காட்சி நீங்காமையால்),—பிறப்பும் விடாது ஆணவமும் அருதே. பிறவி யொழியாது பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக் கழியாது என்க.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை.

ஈண்டுருவென்றது கலையாதிமண்ணந்தமாகிய கருவிக்கூட்டத்தை.

இன் ஏதுப்பொருட்கண் வந்த வைந்தாமுருபு.

அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

உணராதார் சிவனையுணர்வதென வியையும். உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ருெக்கது. உணராதாரென்றது சிவசங்கிராந்தவாதிகளை நோக்கிக் கூறியது.

காணிரண்டுங் கட்டுரைக்கண்வந்தவசைநிலை.

இதனுனே பசுகரணங்கள்சிவகரணமாகத் துன்னிய சாக்கிரத்தைப் பெற்ருர் அதன்மேலுங் கரணங்கடந்த வதீதத்தைப் புரிதற்கு அறிவு செல்லுமாறு யாங்ஙனமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால், துன்னிய வைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையுமறியாது துயருறுந்தொல்லுயிர் என்ற மூன்ருங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (ரு௬)

நான்காமதிகரணம்.

பன்னிறங்க ளவைகாட்டும் படிகம்போ லுள்ளம்
பலபுலன்க ணிறங்காட்டும் பரிசு பார்த்திட்
டிந்நிறங்க ளென்னிறமன் றென்று தன்ற
னெழினிறங்கண் டருளிஞ லிந்நிறத்தின் வேருய்ப்
பொய்ந்நிறவைம் புலநிறங்கள் பொய்யெனமெய் கண்டான்
பொருந்திடுவன் சிவத்திஞெடும் போதான் பின்னை

முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய முடுகி யோடி
முந்நீர்சேர்ந் தந்நீராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல்.

(இ-ள்.) பல் நிறங்களவை காட்டும் படிகம்போல் - (தன்னையடுத்த) பன்னிறங்களின் இயல்பே (தன்மாட்டுக்) காட்டிநிற்கும் (பொதுவியல் புடைய) படிகம்போல,—உள்ளம் பல புலன்கள் நிறம் காட்டும் பரிசு பார்த்திட்டு - ஆன்மாவும் (தன்னுற் சாரப்பட்ட) கருவிகளினியல்பே (தன்மாட்டுக்) காட்டிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை (முன்னர்ச்) சிந்தித்தறிந்துகொண்டு,—இந்நிறங்கள் என்நிறம் அன்று என்று தன்றன் எழில் நிறம் இந்நிறத்தின் வேறாய் அருளினால் கண்டு - (பின்னர்ப் படிக வொளி அவற்றின்வேறுவதாயினாற்போல) இப்பொதுவியல்பு எனதியல் பன்றென்று தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின்வேறு (யுண்டென்பதும்) அருளான் உணர்ந்து,—பொய்ந்நிற ஐம்புல நிறங்கள் பொய்யென மெய் கண்டான் - (பின்பு அங்ஙனம்) பொதுவியல்பையே (தன்னியல்பாகச் செய்துநிற்கும்) அக்கருவிஞானம் பொதுவியல்பேயாயொழியும்படி (தன் னியல்பு விளங்குதற் கேதுவாகிய) உண்மை யுணர்ந்தான்,—சிவத்தி னொடும் பொருந்திடுவன் - (அத்தன்னியல்பின் விளங்கித் தோன்றுஞ்) சிவத்தையுறுவன்,—பின்னைப்போதான் - மீள (அக்கருவிக்கூட்டத்திற்) செல்வானல்லன்,—முன் நிறை சிறைநீர் முறிய முடுகி ஓடி முன்நீர்சேர்ந்து அந்நீராய்ப் பின் நீங்கா முறைபோல் - முன்னிறைவுற்றுச் சிறைப் பட்ட நீர் முறிந்தவழி விரைந்தோடிக் கடலின்கட்சென்று அந்நீராயடங் கிப் பின் மீளாதவாறு போலும் என்க.

கருவிகள் அப்பெற்றியவாயவழி அவற்றை நீங்கி யருள்பெறுமாறு யாங்ஙனமென்று நோதலுறுவார்க்கு உபாயங் கூறியவாறு.

சேர்தற்கு இடையீடின்மை விளக்குவார், முடுகியோடியென்றார். ()

எங்குந்தா னென்னின் மெய்த வேண்டா
வெங்குமில னென்னின்வே றிறைவு மல்ல
னங்கஞ்சே ருயிர்போல்வ னென்னி னங்கத்
தவயவங்கள் கண்போலக் காணு வான்மா
விங்குநா மியம்புந்தத் துவங்களின்வைத் தறிவ
திறைஞானந் தந்துதா ளிதல்சுட ரிழந்த
வங்கவிழிச் சோதியுமுட் சோதியும்பெற் றுற்போற்
சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

(இ-ள்.) எங்கும் தான் என்னின் நாம் எய்த வேண்டா - உயிர் கர ணங்களெல்லாம் சிவமயமேயெனின் (வேற்றுமையின்மையாற் கருவி வழிச் செல்லுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியை) யாந்தலைக் கூடவேண்டாமையானும்,—எங்கும் இலன் என்னின் வேறு இறையும்

அல்லன் - (அதுபற்றி) எல்லாஞ் (சிவமாதல்) இல்லையெனின் (எவற்றினும் வியாபகமா யுடனின்று செலுத்துவதாகிய) அவனதிறமைக் கிழுக்காய் முடியுமாகலானும்,—அங்கஞ்சேர் உயிர் போல்வன் என்னின் இருவகையுமின்றிக் கலப்பினல் உடம்பின்கட் பொருந்திய உயிர்போல ஒப்ப நிற்பனென்பது பெறப்படுமாகலான்,—அங்கத்து அவயவங்கள் கண்போலக் காணு இங்கு - உடம்பின்கணுள்வாகிய (ஐந்திந்திரியங்களினும் உயிரொப்பநிற்பினும்) ஏனையிந்திரியங்கணுங்கும் (ஒளியால் அவ்வான்மபோதத்தோடும் விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுங்) கண்ணிந்திரியம்போல வியாபித்தறியமாட்டா (வாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றுங்கு நின்றியைந்தறிவனவேயாமன்றே) அதுபோல,—ஆன்மா நாம் இயம்புந் தத்துவங்களின் வைத்து அறிவது - ஆன்மாவினும் நீ யியம்புந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து (வேற்றுமை) அறிந்துகொள்ளப்படும்,—இறை ஞானம் தந்து தாள் ஈதல் - (ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய உயிர் அப்பெற்றித்தாகிய கருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு) இறை ஞானந் தந்து திருவடிகளை ஈயப்பெறுதல்,—சுடர் இழந்த துங்க விழிச் சோதியும் உட்சோதியும் பெற்றுற்போல் - ஒழியிழந்த கண் மாசுநீங்கியவழித் தன்னெளியையும் (தனக்குள்ளொளியாய் நின்று செலுத்தும்) ஆன்மபோதத்தையும் (ஒருங்கே) பெற்றுற்போலுமாகலின்,—சோதிக்குட்சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே - (அவ்வழி இறைவன்) ஆன்மாவின் அறிவுக்கறிவாய்த் தோன்றுவான் (அன்றி ஏகதேசமாகிய ஏனைக் கருவி யறிவுக்குள் அறிவாய்த் தோன்றுவானல்லன்) என்க.

இறைவ னெப்ப நிற்பினும் ஏகதேசப்பொருள் ஏகதேசப்பொருளே வியாபகப்பொருள் வியாபகப்பொருளேயென்பார், உவமை யெடுத்துச் காட்டி ஆன்மாவினும் நாமியம்புந் தத்துவங்களினும் இங்கு வைத்தறிவ தென்ருர்.

நாமென்னு முளப்பாட்டுத் தன்மை ※"நாமரை யாமத் தென்னே வந்துவைகி நயந்ததுவே" என்றுற்போல ஈண்டிழித்தற் குறிப்புத் தோன்ற முன்னிலைக்கண் வந்தது.

அறிவதென்றது வியங்கோள், ०"கொள்ளப்படாதுமறப்பது" என்பதுபோல.

இங்கென்பது உவமவுருபு தோன்ற நின்றது.

ஈதல் ஆகுபெயர்.

இழந்தவென்னும் அன்பெருத வகரவீற்றுப் பலவறிசொல் விழிகளை யுணர்த்திப் பெற்றுற்போலென்னும் பயனிலைகொண்டது.

மாசுநீக்கந் தோன்றத் துங்கவிழிச் சோதியென்ருர்.

※ திருக்கோவையார். செய்யுள் - கசுசு. ० ஷி. செ - அஎ.

யாண்டுமொப்பநிற்குஞ் சிவத்தினெடும் பொருந்தினவன் மீளினும் அதுபற்றி யிழுக்கென்னை யென்றுஞ் சிவாத்துவித சைவரை நோக்கி ஒப்ப நிற்கும் வழியும் வேற்றுமை யுண்டென்பது உவமை முகத்தா னினிது விளக்கிப் போதான் பின்னை யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட் டெறியப்
  படும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதிற் பரக்கு
மாசுபடு மலமாயை யருங்கன்ம மனைத்து
  மரனடியை யுணரும்போ தகலும்பின் னணுகு
நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தாங்கு
  நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி
யாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியல மருவோ
  ரரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின்வழி யுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) நேசமொடும் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தாங்கும் நினைவுடையோர்-இடையறாத அன்போடு சிவத்தைப் பொருந்தி அநீதத்தையடையும் இச்சையுடையோர்,—நிலை அதுவேயாகி நின்றிடுவர் - அச் சுத்தாவத்தை நிலையேயாய் நிற்பர் (ஒரோவழி),—படு குட்டத்தில் கல்லினை விட்டெறியப்படும்பொழுது நீங்கி அது விடும்பொழுதில் பரக்கும் பாசி-பொருந்திய தடாகத்திற் கல்லெறியும்போது நீங்கி அஃதில்லாதபொழுது பரக்கும் (அந்நீர்ப்) பாசிபோல,—மாசுபடு மலம் மாயை அருங்கன்மம் அனைத்தும் அரன் அடியை உணரும்போது அகலும் பின் அணுகும்- குற்றம்பொருந்திய மலமும் மாயையும் பெரியகன்மமுமாகியவெல்லாம் சிவத்தை உணரும்போதுநீங்கி (அதனை யுணராத அற்றம் பார்த்து வந்து தலைப்படுதலாகிய) மீட்சிவருமாயின் (அது வாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின்),—ஆசையொடும் அங்கும் இங்குமாகி அலமருவோர் அரும்பாசம் அறுக்கும் வகை அருளின் வழி உரைப்பாம் - (அங்ஙனம்) விருப்பத்தோடு சிவத்தின்மாட்டும் கருவிகளின்மாட்டும் மீண்டு சுழல்வோர் (அதற்கேதுவாகிய) பெரிய மலவாதனையைப் போக்கும்வண்ணம் அருளுபாயத்தை முன்னர்க் கூறுவாம் (அதனைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து அவ்வாதனை நீக்கிக் கோடற் பாற்று) என்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளாலும் அவரினீக்கி மலமகற்றித் தாளுக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பனென்ற நாலாங்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது. (௩க)

எட்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உகக.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

மேலைச் சூத்திரத்தாற் பேறுமுதலியவற்றை யுணர்ந்தானுக்கு அப்பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ்செய்யுமாறு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத் தாலும்
பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத் தாலே
நேசமொடு முள்ளத்தே நாடிப் பாத
நீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப் போதி
னாசைதரு முலகமெலா மலகைத்தே ராமென்
றறிந்தகல வந்நிலையே யாகும் பின்னு
மோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்க
வுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப னூனமெலா மோட.

(இ-ள்.) பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்ப அரிய பரம்பரனை - (மேற்கூறிய வாற்றால்) வினைப் பாசஞான பசுஞானங்களாகிய இருவகை ஞானங்களாலும் எய்துதற்கரியனாய பரம்பரனை,—பதிஞானத்தாலே உள்ளத்தே நாடி - அவனது திருவடிஞான மொன்றானே தன்னறிவின்கண் வைத்தாராய்ந்து,—நேசமொடும் பாதநீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போதின் - நேசமொடுந் திருவடி நிழலின்கீழ் நீங்காதே தாங்கப்பெறுதவழி,—ஆசை தரும் உலகமெலாம் அலகைத்தேரா மென்று அறிந்து அகல - பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய எத்திறப்பட்ட பிரபஞ்சமும் (நின்றுழி நில்லாது பெயருங்) கானற்றேரின் இயல்பினவாகக் கண்டொழிப்பவே,—அந்நிலையே ஆகும் - (அத்திருவடிஞானம் விளங்கி) அந்நிலை கைகூடப்பெறும்,—பின்னும் உள்ளத்தே புகுந்து அளிப்பன் ஊனமெலாம் ஓட - அதன்பின்னும் அவ்வாறு உளத்தே ஞானத்தை விளக்கி ஞேயமாகிய தன்னை அளிப்பனாதலாற் பாசமுற்று நீங்கி வாதனைபற்றிச் சலியாமைப்பொருட்டு,—ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க- அப்பொருள்பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை அவ்விதிப்படி (யறிந்து) உச்சரிக்க என்க.

ஈண்டு ஊனமென்றது வாதனாமலத்தை.

நில்லாதே நீங்கிப் போதினெனவே, அவ்வாறு நிற்றலு மனுவாத முகத்தா னீண்டு விதிக்கப்பட்டதாயிற்று.

ஆகவே இச்செய்யுள் முதனூலொன்பதாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (௯)

முதலதிகரணம்.

வேதசாத் திரமிருதி புராணகலை ஞானம்
விரும்பசபை வைகரியா தித்திறங்கள் மேலா
நாதமுடி வானவெல்லாம் பாச ஞான
நணுகியான் மாவிவைகீழ் நாட லாலே
காதலினா னான்பிரம மென்னு ஞானங்
கருதுபசு ஞானமிவ னுடலிற் கட்டுண்
டோதியுணர்ந் தொன்றொன்றா வுணர்ந்திடலாற் பசுவா
மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே.

(இ-ள்.) பாசஞானம் - (மேற்கூறிப்போந்த மூவகை ஞானங்களுட்) பாசஞானமாவது,—வைகரி ஆதித்திறங்கள் வேதம் சாத்திரம் மிருதி புராணம் கலைஞானம் விரும்பு அசபை - வைகரிமுதலிய நால்வகை வாக்கின் பகுதியவாகிய வேதங்களும் சாத்திரங்களும் மிருதிகளும் புராணங்களும் மற்றக் கலைஞானங்களும் விரும்புகின்ற அசபையு (மாகிய சொற்பிரபஞ்சமும்),—மேலாம் நாதமுடிவான வெல்லாம் - (நிலமுதல்) மேலாகிய நாதமீறாய (பொருட்பிரபஞ்சமு மென்னும்) இவை (பற்றி நிகழும் ஏகதேசஞானம் அனைத்துமாம்),—கருது பசுஞானம்-கருதுகின்ற வனைப் பசுஞானமாவது,—நணுகி (ய) ஆன்மா இவைகீழ் நாடலாலே - (இவற்றைப்) பொருந்திய ஆன்மா இவையனைத்துந் தன்கீழ் வியாப்பிய மென்றறி(ந்து நீங்கித் தான் அவற்றிற்குமேற்படு)தலான்,—காதலினன் நான் பிரம மென்னும் ஞானம் - (அங்ஙனம் அதுபற்றி நிகழ்வதோர்) செருக்கால் (அநாதிமுத்தனைப்போல முத்தனாகிய) யானும் (அவ்வாறு) பிரமமாவேனெனச் (சடிதியின் மதிக்கவருவதோர்) சிவசமவாதஞானமாம் (அற்றேல் அறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமையின்மையிற் பசுவைச் சமப்பிரமமென்றற் கிழுக்கென்னையெனின்),—இவன் உடலில் கட்டுண்டு - இவ்வான்மாத் தூல சூக்கும பரதேகங்களாற் கட்டுண்டும்,—ஓதி உணர்ந்து - நூலுணர்வான் உணர்த்தவுணர்ந்தும்,—ஒன்று ஒன்றா உணர்ந்திடலால்-ஒவ்வோர் இந்திரியங்களினால் ஒவ்வொரு விடயங்களை யுணர்(ந்தும் இடையே நீங்கு)தலான்,—பசு ஆம் - அப்பசு (ஆதிமுத்தனும்,—சிவன் - பதி,—இயல்பின் ஒன்றாக உணர்ந்திடுவன் காணே - (ஒருவனுணர்த்த உணர்தலின்றித்) தானேமுழுதும் அறிந்தாங்கறி(ந்து அநாதியே நீங்கிய பேரறிவ) னாகலின் (அநாதிமுத்தனும்) இவ்வேறுபாட்டைத் தேற்றெனவுணர்க என்க.

ஞானவேற்றுமை தெரித்துக் கூறியவாறு. அற்றேல், அறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமை யின்மையாற் சமப்பிரமமென்றற் கிழுக்கென்னையென்னு மாசங்கை நீக்குதற்பொருட்டு அநாதிமுத்தனோடு ஆதிமுத்தனிடையறிந்து நீக்குதலின் வேற்றுமைபெரிதாதல் காட்டுவார், இவனுட

விற்கட்டுண் டோதியுணர்ந் தொன்றென்று வுணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன்காணே யென்றார். பசுத்துவ நீங்கியவழியு மவ்வாறு மதித்தல் பசுத்துவவாதனை பற்றியாகலானது பசுஞானமேயாமென்பது. நான் பிரமமென்னுஞானம் ஏகான்மவாதம் பற்றி நிகழுஞானமெனினுமாம்.

நாடலாமெனவும் உணர்ந்திடலாமெனவும் உணர்ந்திடுவனெனவுங் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார். நாதமுடிவான வெல்லாமென்றது மது.

நணுகியவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது; "தகுவரியன்பு" என்றாற்போல.

ஒன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன்காணே யென்றதனாற் பதிஞானத்தியல்பு இதுவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அஃதங்ஙனமாக வைகரியாதித்திறங்களெல்லாம் பாசஞானமெனக்கழிப்பின் வைகரியாதித்திறத்துட்பட்ட ஞானநூற்னை யோத லோதுவித்தன் முதலியன ஞானபூசையென மேற்கூறியது போலியாய் முடியும்போலுமெனின்.—முடியாது; பதிஞானம் விளங்குதற்கு ஏதுவாமுகத்தாற் பயன்படுதலுடைமையின். (௨)

கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியா மென்னிற்
கதியாகுஞ் சிலைமுட்டை கருமரத்தி னுயிர்கண்
மரணங்கொண் டிடவுறங்க மயங்கிமூர்ச் சிக்க
வாயுத்தம் பனைபண்ண வலவிடத்தை யடையச்
சரணங்கள் புகுநிழல்போற் றனையடையுஞ் சமாதி
தவிராது மலமிதுவும் பசுஞான மாகு
மரணங்க ளெரித்தவன்ற னடியையறி விறந்தங்
கறிந்திடர் செறிந்ததுக ளகற்றி டீரே.

(இ - ள்.) கரணங்கள் கெட இருக்கை முத்தியாமென்னின் - (அங்ஙனம் நான் பிரமமென நிகழுஞானமேயன்றி) ஆன்மா இவைகீழ் நாடி நீங்குதன் மாத்திரையே முத்தியென்னின்,—சிலைமுட்டை கருமரத்தின் உயிர்கள் (மருவ)க் கதி ஆகும் - சிலையினும் முட்டையினும் கருப்பாசயத்தினும் மரத்தினும் உயிர்கள்பொருந்த முத்தியாதல்வேண்டும் (அங்ஙனமின்மையின்),—(இதுவும்) - (அச்சிவசமவாத ஞானத்திற்கு முன்னாக நிகழும்) இப்பாடாணவாதஞானமும்,—சரணங்கள் புகும்

நிழல்போல் தனை அடையும் சமாதி (முத்தியாமென்னின்) - (சேய்மைக்கட்சென்ற) ஒருவனிழல் (உச்சிப்போதின்கண் அங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து) அவன்) அடியில் வந்தொடுங்கினாற்போல(க்கரணங்களிற்சென்ற தன்னறிவு பக்குவம் வந்துழி அங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து) தன்மாட்டு வந்தொன்றி நிராதாரமாய் நிற்குமதுவே முத்தியென்னின்,— மரணங்கொண்டிட உறங்க மயங்கி மூர்ச்சிக்க வாயுத்தம்பனை பண்ண வல்விடத்தை அடைய(க்கதி ஆகும்) - மரணமாகிய பத்தாமவத்தை அடைந்தவிடத்தும் உறங்கியவிடத்தும் மயக்கமுற்று மூர்ச்சித்தவிடத்தும் பிராணவாயு இயங்காமற் றம்பித்தவிடத்தும் கொடிய நஞ்சம் பொருந்தியவிடத்தும் முத்தியாதல்வேண்டும் (அங்ஙனமின்மையின்),— இதுவும்- (பாடாணவாத ஞானத்தின்பின்னாக நிகழும்)இப்பேதவாத ஞானமும் (என்னும் இவையும்), - பசுஞானமாகும் - பசுஞானங்களாம்,— அறிவு இறந்து அங்கு அரணங்கள் எரித்தவன்றன் அடியை அறிந்திடீர் - (ஆதலால்) சிவஞானத்தான் முப்புரங்களைத்தகித்த சிவபிரானை (யுந் தம்மையும்) அறியப்பெறுமின்,— செறிந்ததுகள் அகற்றிடீரே - (அறிந்து உம்மைப்) பந்தித்த மலத்தை நீக்குமின்,— மலந்தவிராது - (மேற்கூறிய பசுஞானங்கட் கேதுவாகிய) பசுத்துவவாதனை (இச்சிவஞானமுடையார்க்கன்றி) நீங்காது என்க.

இதுவும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

கதியாகுமென்றது செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களோடு தனித்தனி சென்றியையும்.

வினைமுட்டை கருமாத்திறுயிர்கள் மருவவென்றுரைக்க. மருவ வென்பது சொல்லெச்சம்.

முத்தியாமென்னினென்பதனைத் தனையடையுஞ் சமாதி யென்பதனோடுங் கூட்டுக. ஞாயிற்றைக் காணப்பெறாதார்க்கு இருணீங்காதவாறுபோலத் தனையடையுஞ் சமாதி முத்தியென்பார் சிவனையறியப்பெறாமையி னவர்க்கு மலந்தவிராதாயிற்றென்பது.

கதியாகுமெனவுந் தவிராது மலமெனவும் ஈண்டுக் கூறியது, மேலைச்செய்யுளின் உணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடவென்றாற்போல ஆக்கைநீக்கி அவை பசுஞானமாதலை வலியுறுத்தற்பொருட்டு. (௯)

சிவனையவன் திருவருண் ஞானத்தாற் சேரச்
செய்வது செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லா

மவனையணு காவென்று மாதலானு
    மவனடியவ் வொளிஞான மாதலானு
மிவனுமியான் றுவக்குதிர மிறைச்சி மேதை
    யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக் கொத்தோ
வவமகல வெனையறியே னெனுமைய மகல
    வடிகாட்டி யான்மாவைக் காட்டலானும்.

(இ-ள்.) சிந்தை வாக்குச் செயல் எல்லாம் - (ஈண்டுக் கூறிப்போந்த ஞானங்களுண்) மனவாக்குக்காயமாகிய முப்பொறி முதலியன,—அவனை என்றும் அணுகா ஆதலானும் - அவனை எஞ்ஞான்றும் அணுகாமையான் (அவைபற்றி ஏகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்திற்)கும்,—இவனும் - இவ்வான்மாவும்,—யான் துவக்கு உதிரம் இறைச்சி மேதை என்பு மச்சை சுக்கிலமோ இந்திரியக்கொத்தோ - யான் தோல் இரத்தம் தசை மேதை அத்தி மச்சை சுக்கிலம் இந்திரியக்கூட்ட முதலியவோவென (ப்பலதலைப்பட்டு),—அவம் அகல எனை அறியேன் எனும் ஐயம் ஆதலானும் - குற்ற மகல எனது சொரூபத்தையே அறியமாட்டேனென்னும் ஐயமுற்று நிற்றலான் (அங்ஙனம் நிற்கும் பசுஞானத்திற்) கும்,—அகல அவ்வொளி அடிகாட்டி ஆன்மாவைக் காட்டலானும் அவன் அடிஞானம் - அவ் (ஐயம்) நீங்கித் தானே தற்பிரகாசமும் தன்னையும்விளக்கி ஆன்மாவையும் விளக்கிப் பரப்பிரகாசமுமாய் நின்று (எல்லாப்பொருளையும் இனிது விளக்குவதாகிய) பதிஞானம் (போலவிளக்குமாற்றல்செல்லாமையா)னும்,—அவன் திருவடிஞானத்தால் - அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞானம் ஒன்றானே,—சிவனைச் சேரச் செப்புவது - பதிப்பொருளை அங்ஙனம் அறியற்பாற்றென மேற்கொண்டது என்க.

சிவஞானத்தாலன்றி யறியப்படாமைக்கு ஏதுக்காட்டியவாறு. ()

கண்டிடுங்கண் டனைக்காணு கரணங் காணு
    கரணங்க டமைக்காணு வுயிருங்காணு
வுண்டியமரு யிர்தானுந் தன்னைக்காணு
    துயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணுதாகுங்
கண்டசிவன் றனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக்
    கண்ணாகிக் கரணங்கள் காணுமனிற்பன்
கொண்டரனை யுளத்திற்கண் டடிகூடிற் பாசங்
    கூடாது கூடிடினுங் குறித்தடியி னிறுத்தே.

(இ-ள்.) கண்டிடும் கண் தனைக் காணு கரணம் காணு - பரப்பிரகாசமாய் நிற்கின்ற கண்ணனது தன்னியல்பையுங் காணமாட்டாது

(தனக்கு முதலாகிய) அந்தக்கரணங்களையுங் காணமாட்டாது,—(கண்டிடும்) கரணங்கள் தமைக்காணா உயிருங் காணா - பரப்பிரகாசமாய் நிற்கின்ற புத்திமுதலிய புறக்கரணமும் வித்தியாதத்துவமாகிய அகக்கரணமும் தம்மியல்பையுங் காணமாட்டா (தமக்கு விடயங்களைக்காட்டி முதலாய் நிற்கும்) உயிரையுங் காணமாட்டா (அவைபோல).—உண்டி அமர் உயிர்தானும் தன்னைக் காணாது உயிர்க்கு உயிராம் ஒருவனையுங் காணாதாகும் - பரப்பிரகாசமாய் நிற்கின்ற ஆன்மாவும் தன்னியல்பையும் அறியமாட்டாது தனக்குயிரா யுணர்த்திநிற்கு முதல்வனையுங் காணமாட்டாதாகலின்,—தனைக்காட்டி உயிருங்காட்டிக் கண்டசிவன் - தற்சொரூபத்தையும் விளக்கி ஆன்மசொரூபத்தையும் விளங்கச்செய்து (தனக்கொரு காட்டின்றி) அறிந்தாங்கறிந்து (தற்பிரகாசமும் பரப்பிரகாசமுமாய் நிற்குஞ்) சிவஞானம்,—கண்ணாகிக் கரணங்கள் காணாமல் நிற்பன் - காட்டாகித் (தனக்கொரு) கரணங்கள் வேண்டாது நிற்குமாகலின்,—கொண்டு அரனை உளத்தில் கண்டு - (அச்சிவஞானத்தைக் காட்டாகக்) கொண்டு முதல்வனை அவ்வறிவினிற் காணப்பெற்று,—அடிகூடின் பாசம் கூடாது - திருவடியைத்தலைக்கூடிற்பாசம்நீங்கும்,—கூடிடினும் குறித்து அடியின் நிறுத்தே - (நீங்காது) கலந்திடினும் சிவபாவனையை விடாது செய்து சிவபிரானை அவன் திருவடிஞானத்தாற் சேறலே பொருத்தமுடைத்து என்க.

மேலைதற்குத் தரிசனங்காட்டியவாறு.
காணாதென்றாற் றவ்வீறு விகாரத்தாற் றொக்கது.

கண்டிடுமென்பதனைக் கரணங்களென்பதனோடுங் கூட்டுக. கண்டிடுதல் ஈண்டுப் பரப்பிரகாசமாதன் மேற்று. உண்டியமர்தலுமது.

எடுத்துக்காட்டுவமை.
தனைக்காட்டியுயிருங்காட்டிக் கண்டசிவனெனவியையும்.
காட்டிக்கண்ட சிவனென்றது அநுவாதம்.

கண்ணாகியென்பது காட்டாகியென்றவாறு. சொன்னசிவன் கண்ணாமென்றாற்போல.

கரணங்களாற் காணாமலென மூன்றாவது விரித்துரைக்க.

கரணங்களெனவும் உயிரெனவும் சிவனெனவும் அவ்வப்பொருண் மேல்வைத்து உபசரித்தார்.

இரண்டாங்கூற்றுக்குத் தோற்றுவாய்செய்வார், பாசங்கூடாது கூடிடினுங் குறித்தடியி னிறுத்தேயென்றார்.

இவை நான்குசெய்யுளானும் முதற்கூற்றின் பொருள் விளக்கப்பட்டது. (௫)

இரண்டாமதிகரணம்.

குறித்தடியி னின்றட்ட குணமெட்டுச் சித்தி
கோகநதன் முதல்வாழ்வு குலவுபத மெல்லாம்
வெறுத்துநெறி யறுவகையு மேலொடுகீ ழடங்க
வெறும்பொயென நினைந்திருக்க மேலொடுகீ ழில்லா
னிறுத்துவதோர் குணமில்லான் றன்னையொரு வர்க்கு
நினைப்பரியா னொன்றுமிலா னேர்படவந் துள்ளே
பொறுப்பரிய பேரன்பை யருளியதன் வழியே
புகுந்திடுவ னெங்குமிலாப் போகத்தைப் புரிந்தே.

(இ-ள்.) அடியில் குறித்து நின்று - (குருவினருளால் அறிவதொரு) குறியின்கண் உறைத்துநின்றுகொண்டு,—அட்டகுணம் எட்டுச்சித்தி-(பைசாசபதத்தின் அட்டமாசித்தியைநோக்கி) எண்மடங்கேற்றமாகிய அட்டசித்சியையுடைய,—கோகநதன்முதல் வாழ்வு குலவு பதம் எல்லாம் வெறுத்து - பிரமபதமுதலிய திப்பியமகளிரும் அதிவிசித்திரமாகிய மாடமுமாளிகையு முதலிய போக்கியப் பொருட்சிறப்புக்களான் அழகுபெற்ற பதங்களையுடைய (காலாக்கினி புவனமுதல் அனுசிருத புவனமீறுயுள்ள) எவ்வகைப்பட்ட புவனமும் (இதற்குமுன் அனுபவித்துக்கழித்தமையிற் கான்றசோறெனக் கண்டு) அருவருத்துவிட்டு,—அறுவகை நெறியும் மேலொடு கீழ் அடங்க வெறும்பொயென நினைந்து இருக்க - அறுவகை அத்துவாவுட்பட்ட (மூவகைப் பிரபஞ்சமும் காரண ரூபத்திற் சிறிதுங் காணப்படாமையாற் (பித்திகைவடிவங் காண்பார்க்குக் காணப்படாதா யதன்கண் மறைந்த சித்திரவடிவம்போல) முழுப்பொய்யெனக் கண்டு (அவ்வாறுகண்டகாட்சி) சலியாதிருக்கப்பெறின்,—மேலொடு கீழ் இல்லான் - மேலொடு கீழ் இல்லாதாகியும்,—நிறுத்துவதோர் குணம் இல்லான் - குறித்தறிவதொருகுணம் இல்லாதாகியும்,—தன்னை ஒருவர்க்கும் நினைப்ப அரியான் - தான் ஒருவரானும் உணரப்படாதாகியும்,—ஒன்றும் இலான் - ஒருபற்றும் இலா (தாகியும் உள்ள அப்பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்கணமான) ஞானசொரூபம்,—உள்ளே வந்து நேர்பட - அவ்வறிவின்கண் இனிது விளங்கித்தோன்றும் தோன்றவே,—பொறுப்ப அரிய பேரன்பை அருளி - (வறியார்க்கு நிதிவாய்த்துழிப்போல அதன்கட்) பொறுததற்கரிய பெருங்காதல் மீதூரும் அதுமீதூரவே,—அதன்வழியே - (* "இன்பிலினி தென்றலின்றுண்டேலின்

---

*திருவருட்பயன், இன்புறுநிலை. செ. ௪0.

றன்டா - மன்பினிலையேயது" வாகலான்) அவ்வன்பின்வழியே,—எங்கும் இளைப் போகத்தைப் புரிந்தே - எவ்விடத்தும் அறிதற்கரிய பேரின்பமயமாய்,—புகுந்திடுவன் - புகுந்து உயிரின்கண் விளங்கித்தோன்றும் (அந்த ஞானத்திற்கு முதலாகிய) ஞேயம் என்க.

அட்டகுண மெட்டுச்சித்தி கோகநதனென்றது பைசாசபதத்தினட்டமாசித்தியை நோக்கி எண்மடங்கேற்றமாகிய வட்டசித்தியுடைய பிரமபதமென வதன்பெருமை கூறியவாறு.

கோகநதன் ஆகுபெயர்; ஒற்றுமிகாமை வடநூன்முடிபு.

வாழ்வுருவவுபதம் திப்பியமகளிரும் அதிவிசித்திரமாகிய மாடமுமாளிகையுமுதலிய போக்கியப் பொருட்சிறப்புக்களா னழகுபெற்ற பதம்; ஒற்றுமைபற்றிக் குணங்குணியாக வுபசரிக்கப்பட்டது.

இதனானே ஆசைதரு முலகமெலா மலகைத்தேரா மென்றறிந்தகருமாறும் அந்நிலையேயாமாறும் வகுத்துணர்த்தி இரண்டாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. (௬)

மூன்றுமதிகரணம்.

கண்டவிவை யல்லேனு னென்றகன்று காணுக்
 கழிபரமு நானல்லே னெனக்கருதிக் கசிந்த
தொண்டினொடு முளத்தவன்று னின்றகலப் பாலே
 சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன்வே றின்றி
விண்டகலு மலங்களெல்லாங் கருடதியானத்தால்
 விடமொழியு மதுபோல விமலதையு மடையும்
பண்டைமறை களுமதுநா னானே னென்று
 பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே.

(இ-ள்.) கண்ட இவை நான் அல்லேன் என்று காணுக் கழிபரமும் நான் அல்லேன் என அகன்று - (உடம்பேநானென்றும் அதுநீங்கிய வழிப்பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்ற உயிராவது) சுட்டுணர்வுப்பட்ட உடம்புமுதலிய தொகுதியாகிய அப்பாசமும் நான் அன்றென்றும் சுட்டுணர்விறந்து மேம்பட்டுநின்ற அப்பதிப்பொருளும் நான் அனறென்றும் (இரண்டற்கும்வேறெனக்கண்டு வேறுகியபாசத்தை மேற்கூறியவாற்றுல்) ஒருவி,—கசிந்த தொண்டினொடும்உளத்து அவன்றான் நின்ற கலப்பாலே கருதி - (வினைப்பதிப்பொருள் வேறாயினும் வியாப்பிய வியாபக பாவத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றினொளி

யும்போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாதவாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரிய) தனது கசிந்த தொண்டினையும் உளத்தே இறைவன் நின்ற கலப்பினையும் நோக்கிநின்று,—சோகமெனப் பாவிக்க - (கருடோகம் பாவனைபோலச்) சிவோகம் பாவனை ஒருவன் செய்யப்பெறுமாயின், — கருடதியானத்தால் விடம் ஒழியுமது போல - அக்கருடன் அம்மாந்திரிகனுக்கு வேறாதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தெளிவுசெய்யுமாறுபோல,—வேறு இன்றித் தோன்றுவன் - சிவபிரானும் இவனில் வேறாதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி,—மலங்களெல்லாம் விண்டு அகலும் விமலதையும் அடையும் - மலங்கள் முழுவது நீக்கிச் சுத்தனாகச் செய்வன் —பண்டைமறைகளும் அது நானானேன் என்று பாவிக்கச் சொல்லுவது இப்பாவகத்தைக் காணே - பழைய வேதாந்தமும் அது நானானேன் என்னப் பாவிக்கச்சொல்லுவதும் இப்பாவனையையே என்க.

இப்பாவனை யின்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்ப துணர்த்துவார், பயனுமுடன் கூறினார்.

பாமுமென்ற வும்மை இறந்ததுதழீஇயது
பரம் அவனெனத் திணைமயங்கிற்று.

தொண்டாவது சார்ந்ததன்வண்ணமா மியல்புடைய வுயிர் கழிபரமு நானல்லேனெனக் கருதியவழி முன்போல முனைத்தலின்றி ஒங்குணர்வி னுள்ளடங்கி அதன்வழித்தாய் நிற்றல். முனைத்துநின்று செய்யும் உலகத்தொண்டி னீக்குதற்குக் கசிந்ததொண்டென விசேடித்தார். வேறாய வழியுஞ் சோகமெனப் பாவித்தற்குரிய வியைபு இருவர்மாட்டுமுண்மை விளக்குவார், கசிந்த தொண்டினொடு முளத்தவன்றானின்ற கலப்பாலே யென்றார். கருடபாவனையை யெடுத்துக்காட்டியதும் அதனைணயமிக்குதற்பொருட்டென்பது. எனவே கருடோகமெனப் பாவிக்கு மத்துவித பாவனைக்குமந்திரத்தினதாற்றலும் அவ்வாற்றல்வழிநின்று பாவிக்கும் மாந்திரீகனதாற்றலும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு ஆண்டைக்கு நிலைபெறுமாறுபோல, சிவோகமெனப் பாவித்து நிற்குமத்துவித நிலைக்கு இறைவனது கலப்பும் இவனது தொண்டும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பது போந்தமையால், அங்ஙனந் தொண்டு செய்தற்குரிய ஆன்மாவினது ஞானக்கிரியைகளும், கலத்தற்குரிய இறைவன் ஞானக்கிரியைகளும், ஆண்டுக் கேடின்றி நிலைபெறு மென்பதூஉம் அருத்தாபத்தியா னுணர்ந்துகொள்க; * "உன்றன்குலமிரண்டென்குலமிரண்டுங் குறுகிடாவண்ண மின்பமாயென்பாற் கூத்தையுங் கொண்ட தெப்படிதான்" என வியந்துகூறியதூஉம் இவ்வுண்மைநோ

---

* உலகுடையநாயனார் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம். செ. ௪.

க்கியென்க. இப்பெற்றித்தாகிய சுத்தாத்துவித வுண்மை யுணரமாட்டாதார், ஒருபொருள் மற்றொருபொருளாதல் யாண்டுமின்மையின் அது நானானேனென்று மொருவார்த்தைப் பொருள்படுமாறு யாங்ஙனமென்றுசங்கித்தார்க்கு, ஒன்றுகெட்டு ஒன்றுமெனக்கொண்டு பரிணாமங் கூறுவாரும், அது நானென்னு மிருபெயரும் விட்டுவிடாத வாகுபெயரெனக்கொண்டு கேவலாத்துவிதங் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றனை மாத்திரமாகுபெயரெனக் கொண்டு விசிட்டாத்துவிதங் கூறுவாருமாயிடர்ப்படுவர். அங்ஙன மிடர்ப்பட் டுரைப்பனவெல்லாம் பொருளல்லவென்பார், பண்டைமறைகளு மதுநானானே னென்று பாவிக்கச்சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே யென்றார். எனவே, வேதாந்த மகாவாக்கியமுஞ் சித்தாந்த மகாவாக்கியமும் பொருளாலொன் றென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக்கதிதெய்வமாகிய மந்திரசொரூபத்தையாகலின் அப்பாவனை மெய்யாதற் கிழுக்கின்மையுணர்க.

இதனானே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பார்க்கு வேண்டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது.

அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடைய பரிசு
மரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட்
டஞ்செழுத்தா லங்ககர நியாசம் பண்ணி
யான்மாவி னஞ்செழுத்தா லிதயத் தர்ச்சித்
தஞ்செழுத்தாற் குண்டலியி னனலை யோம்பி
யணைவரிய கோதண்ட மணைந்தருளின் வழிநின்
றஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்கமதி யருக்க
னணையரவம் போற்றோன்று மான்மாவி லரனே.

(இ-ள்.) (ஆன்மா அரனுக்கு உடைமையாம் பரிசும்) ஆன்மாவை அரனுடைய பரிசும் அஞ்செழுத்தால் (அறிந்திட்டு) - (கசிந்த தொண்டினோடு முளத்தவன்றா னின்றகலப்பாலே சோகமெனப் பாவித்தற்கண்) ஆன்மாவுஞ் சிவமும் அங்ஙனம் உடைமையும் உடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை ஐந்தெழுத்தோது முறையின் வைத்து உணர்ந்து,—அரன் உருவும் அஞ்செழுத்தால் அமைந்தமையும் அறிந்திட்டு - (* "ஆடும்படிகேள்" எனவும் 0 "சேர்க்குந்துடிசிகரம்" எனவும் ஓதியவாறே) அவன்றிருமேனி ஐந்தெழுத்தால் அமைந்த பரிசும் உணர்ந்து,—அங்க கர நியாசம் அஞ்செழுத்தாற் பண்ணி - (அம்முறையே) அங்கநியாச கரநியாசங்களும் அவ்வைந்தெழுத்தாற் செய்துகொண்டு (இருதயம் உந்தி புருவநடுவென்று மூன்றும் பூசைத்தானம் ஓமத்தானம் தியானத்தானமா

* உண்மைவிளக்கம். செ - ௩௨. 0 ஷை. செ. ௩௪.

கக் கற்பித்துக்கொண்டு),—இதயத்து ஆன்மாவின் அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து - இருதயத்தில் ஆன்மாவில் அவ்வஞ்செழுத்தாற் பூசித்து,—குண்டலியின் அஞ்செழுத்தால் அனலை ஓம்பி - உந்தியில் அவ்வஞ்செழுத்தால் ஓமித்து,—அணைவு அரிய கோதண்டம் அணைந்து - அணைதற்கரிய புருவநடுவிற் சேர்ந்து தியானித்து,—அருளின்வழிநின்று அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க - அருள் வழித்தாகநின்று அவ் வஞ்செழுத்தைவிதிப்படியே(மாறி நெஞ்சழுத்தி) உச்சரித்தல்செய்க (இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையும் திருவைந்தெழுத்து மந்திரமும் அந்தரியாகக் கிரியையுமென்னும் இம்மூன்றுனும் ஒருவழிப்பட நின்றுகொண்டு அதனைக் கணிக்கப் பெறுவார்க்கு),—மதி அருக்கன் அணை அரவம்போல் - (நவக்கோள்களுள் ஏனை யேழும்போலக் காண்டல்செல்லாத) இராகு கேதுக்கள் (உபராகத்திற்) சந்திராதித்தர்மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல,—அரனே ஆன்மாவில் தோன்றும் - (முப்பொருள்களுள் யான் இதனை அறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்னும் அறிவிற்கு விடயமாய்த் தோன்றும் ஏனைப் பசுபாசங்கள் போலப் புலனாகாத அப்) பதிப்பொருள் (அவ்வுச்சரிப்பின்) ஆன்மாவின் மாட்டு விளங்கித் தோன்றும் என்க.

அறிந்திட்டடென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆன்மாவை யரனுடைய பரிசுமென்ற வும்மையால் ஆன்மா அரனுக்குடைமையாம் பரிசுமறிதலினு லறிந்திட்டடென்பதூஉம் பெற்றும்.

அரனுருவுமென்றவும்மை சிறப்பு.

அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிதல் இதயத்திலான்மாவில் அவ்வாறு கண்டு அர்ச்சித்தற்பொருட்டடென்க.

இனி உம்மையை எண்ணும்மையாக்கி, அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடைய பரிசு மரனுருவு மறிந்திட்டடெனக் கண்ணழித்து, ஆன்மாவையும் அரனுடைய பரிசாகிய திருவருளையுஞ் சிவசொரூபத்தையும் அஞ்செழுத்தா லுணர்ந்தென்றும், அஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட்டடென்பது அமைந்தொழிந்த மலங்களையு மைந்தெழுத்தி லுணர்ந்தென்றும் உண்மைவிளக்கஞ் சிவப்பிரகாச முதலியவற்றுள் ஓதியவாறுபற்றி யுரைத்தலுமொன்று. இப்பொருட்குக் * "கற்பனவு மினியமையும்" என்றாற்போல அமைதல் வேண்டாதொழிதன்மேற்று. மை அஞ்சனம் மலம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. ஈண்டு மலமென்றது ஆணவ திரோதங்களை. இவை கழிந்தொழிந்தமைபற்றி வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன.

* திருவாசகம், திருப்புலம்பல். செ. ௩.

அணைந்து நியானித்தெனற்பாலது அணைந்தென்று உபசரிக்கப்பட்டது. அல்லுழிப் பயன்படாமை யுணர்த்துவார் விதிப்படியென ஈண்டுக் கூறினார்.

இதனாலே ஆண்டைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுங் கிரியையுங் கூறப்பட்டன.

நாட்டுமித யந்தானு நாபியினி லடியாய்
ஞாலமுத றத்துவத்தா லெண்விர லளத்தாய்
மூட்டுமோ கினிசுத்த வித்தைமல ரெட்டாய் [தாய்க்
முழுவிதழெட் டக்கரங்கண் முறைமையினி லுடைத்
காட்டுகம லாசனமே லீசர்சதா சிவமுங்
கலாமூர்த்த மாமிவற்றின் கண்ணாகுஞ் சத்தி
வீட்டையருள் சிவன்மூர்த்தி மானாகிச் சத்தி
மேலாகி நிற்பனிந்த விளைவறிந்து போற்றே.

(இ-ள்.) நாபியினில் - உந்தியில்,—ஞாலம் அடியாய் - பிருதிவி தத்துவம் கிழங்காகவும்,—முதல் தத்துவத்தால் எண்விரல் நாளத்தாய் - (அப்பிருதிவியை) முதலாகவுடைய (ஏனை அப்பு முதலிய இருபத்துமூன்று) தத்துவங்களும் (அவ்வுந்தியினின்று தோன்றி) எண்விரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவாகவும்,—மூட்டு மோகினி சுத்தவித்தை மலர் எட்டாய் - பொருந்திய அசுத்த மாயையின் காரியமாகிய வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழும் சுத்தவித்தையுமென்னும் எட்டுத் தத்துவங்களும் எட்டிதன் வடிவாகவும்,—முழு இதழ் எட்டு அக்கரங்கள் முறைமையினில் உடைத்தாய் - சிதைவுறாத அவ்விதழ் எட்டும் (பிரணவாதி எட்டு) அக்கரங்களை முறையே உடையதாகவும்,—ஈசர் சதாசிவம் கலாமூர்த்தமாம் - ஈசுவரம் சதாசிவமென்னும் இரண்டு தத்துவமும் அறுபத்துநான்கெனப்படுங் கேசரவடிவாகவும்,—சத்தி இவற்றின் கண்ணாகும் - சத்திதத்துவம் (அக்கேசரங்களுக்கு உள்ளாகிய பொருட்டு வடிவமாகவும்) அப்பொருட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தோர் பீசவடிவமாகவுமுடைய,—நாட்டும் இதய கமலந் தானும் காட்டு ஆசனம் - நாட்டப்படும் இருதய கமலம் விளங்கப்பெற்ற ஆசனமாம்,—மேல் சத்திமேலாகி - அதன்மேற் சத்தி மூர்த்தியாய் (நிற்கும்),—வீட்டை அருள் சிவன் மூர்த்திமானாகி நிற்பன் - வீடுபேற்றை யருளுகின்ற சிவபிரான் மூர்த்திமானாய் நிற்பனாகலின்,—இந்த விளைவு அறிந்து போற்றே - இம்முறையை அறிந்து அருச்சிப்பாயாக என்க.

சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவங்கட்குத் தம்முள் வேறுபாடு சிறிதாதல் பற்றிச் சிவதத்துவத்தை வேறெண்ணாது சத்திதத்துவத்துளடக்கிக் கூறினார்.

சத்திமேலாகி யென்றதனாற் சத்தி மூர்த்தியென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அற்றேல், மேல் ஐந்தெழுத்தா லமைந்த வுருவெனக் கூறி அதன்பின் ஆன்மாவிலர்ச்சித்தெனவுங் கூறி ஈண்டுச் சத்தி மூர்த்தி யென்றன் மலைவாம்போலுமெனின், ஆகாது; அம்மூன்றும் முதல்வனுக்கு முறையே தூலவடிவுஞ் சூக்குமவடிவும் அதிசூக்குமவடிவுமெனக் கோடலாலென்பது. அண்டமோரணுவாம் பெருமைகொண்டு கரணங்களெல்லாங் கடந்து நின்ற வவ்விறைவனே அணுவோரண்டமாஞ் சிறுமைகொண்டு ஆன்மாக்களுய்தற்பொருட்டு உடம்பினுள்ளு மவ்வாறு நிற்கின்றான். அதனையறிந்து செய்யாதவழிப் பூசையாற் பயனில்லையென்பார், இந்த விளைவறிந்து போற்றேயென்றார். தன்னினமுடித்தலால் ஓமித்தல் தியானித்தல்களினும் இவ்வாறே யுணர்ந்து செய்யப்படுமெனக் கொள்க. (௧)

அந்தரி யாகந்தன்னை முத்திசா தனமா
வறைந்திடுவ ரதுதானு மான்மசுத்தி யாகுங்
கந்தமலர் புகையொளிமஞ் சனமமுது முதலாக்
கண்டனவெலா மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு
சிந்தைதனி லர்ச்சிக்கச் சிவனைஞானத்தாற்
சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தர்ப்பணத்தை விளக்க
வந்திடுமவ் வொளிபோல மருவியரனுளத்தே
வரவரவந் திடுவன்பின் மலமான தறுமே.

(இ-ள்.) தர்ப்பணத்தை விளக்க வந்திடும் அவ்வொளிபோல - கண்ணாடிக்கு (ப் பொடியிட்டு) விளக்க (விளக்க) ஒளிமேலிட்டு மாசு நீங்குமாறுபோல,—சிந்தைதனில் சிவனை - ஆன்மாவிற் சிவத்தை,— கந்தம் மலர் புகை ஒளி மஞ்சனம் அமுது முதலாக் கண்டனவெலாம் மனத்தால் கருதிக்கொண்டு ஞானத்தால் அர்ச்சிக்கச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க - சந்தனம் புட்பம் தூபம் தீபம் திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலியவாகக் காணப்பட்ட பூசாதிரவியங்களெல்லாம் மனத்தாற் கற்பித்துக் கொண்டு ஞானத்தால் அருச்சித்தலும் ஓமித்தலுந் தியானித்தலும் (செய்யச்செய்ய),—அரன் உளத்தே மருவி வரவர வந்திடுவன் - (ஆண்டு அச்) சிவம் உள்ளத்தின்கண்ணே பொருந்தி மேலிட்டு மேலிட்டு வந்து விளங்கித் தோன்றும் (தோன்றவே),—பின் மலமானது அறுமே - பின்பு ஆணவமலந் (தேய்ந்து தேய்ந்து) பற்றறக் கழியும்,—அதுதானும் ஆன்ம சுத்தியாகும் அந்தரியாகந் தன்னை முத்திசாதனமா அறைந்திடு

வர் - (அங்ஙனம்) அஃது ஆன்ம சுத்திக் கேதுவாகலான் அவ்வந்தரியா கத்தை (ஒருதலையான் வேண்டற்படும்)முத்திசாதந மென்று அறிக வென்பர் என்க.

அதுதானு மான்மசுத்தியாகுமென ஒற்றுமைபற்றிக் காரணத் தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

உம்மை சிறப்பு.

சந்தமலர் புகையொளி மஞ்சனமமுது முதலாக் கண்டனவெலா மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு சிந்தைதனி லர்ச்சிக்கவெனவே, அவற்றை யங்ஙனங் கற்பித்துக்கோடலு மனுவாதமுகத்தாற் பெற்றும். மனத் தாற் கருதுமாறு * "காயமே கோயிலாகக் கடிமனமடிமையாக" என் பது முதலிய திருவாக்குக்களாலு மறிக.

ஞானத்தாலென்பதனை அர்ச்சிக்கவென்பதனோடுங் கூட்டுக.

சிந்திக்கவென்றது முன்னையது ஒழித்தன்மேற்று.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அஃ தாண்டைக் கொருதலையான் வேண்டப்படுவ தென்பதூஉங் கூறப் பட்டன. (௧௦)

புறம்பேயு மரன்கழல்கள் பூசிக்க வேண்டிற்
பூமரத்தின் கீழுதிர்ந்த போதுகளுங் கொண்டு
சிறந்தாருஞ் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தா லங்குச்
சிந்திக்கும் படியிங்குச் சிந்தித்துப் போற்றி
யறம்பாவங் கட்குநா மென்கடவே மென்று
மாண்டவனைக் கண்டக்கா லகம்புறமென் றோதே
திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை யன்றோ
சீரடியார் தம்முடைய செய்தி தானே.

(இ - ள்.) ஆண்டவனைக் கண்டக்கால் - (அகத்தாதல் புறத்தா தல் ஒரு குறியின்கண்) இறைவனைக் காணப்பெறின்,—அறம் பாவங்க ட்கு நாம் என்கடவேம் என்றும் - (அகம்புறமென் றிரண்டால் அர்ச் சனைபுரியும் இந்தச் சகம்போலப்) புண்ணிய பாவங்கட்கு யாம் என்செ யக்கடவமெனக் குறித்தலும் (இன்றி),—அகம் புறம் என்றோதே திற ம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை அன்றோ - அதுவேறு இதுவேறெனப்

* திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம், தனித்திருநேரிசை. செ-௪.

பிரித்துக் காண்டலுமின்றி (யாண்டும்) ஒரு பெற்றியராய் இட்டபணி செய்து நிற்றலன்றே,—சீர் அடியார் தம்முடைய செய்தி தானே - மெய்யடியார் செய்தி (யாகலான்),—சிறந்து ஆரும் சீர்ச் சிவனை - சிறந்து விளங்குகின்ற புகழையுடைய முதல்வனை,—ஞானத்தால் அங்குச் சிந்திக்கும்படி - ஞானத்தால் அகத்தே காணும்படி,—புறம்பேயும் இங்குச் சிந்தித்து - புறத்தேயும் ஒரு குறியிற் கண்டு,—வேண்டின் பூமரத்தின் கீழ் உதிர்ந்த போதுகளும் கொண்டு - (உபகரணம்) வேண்டுமாயின் (முயன்று வருந்துதலும் பிறவுயிர்களை வருத்துதலும் ஆகாமையாற்) பொலிவாகிய மரத்தின்கீழ் உதிர்ந்த பூக்களும் (யாறுகுள முதலியவற்றின் உளதாகிய நீரும் அயாசகமாய் வந்த அமுது முதலாயினவும்) கொண்டு,—அரன் கழல்கள் போற்றிப் பூசிக்க - அம்முதல்வன் திருவடிகளை வழிபட்டுப் பூசிக்கக்கடவர் என்க.

போற்றிப் பூசிக்கவென வியையும்.

புறம்பேயுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

போதுகளுமென்றவும்மை எதிரது தழீஇயது.

இதனானே புறப்பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல்கூறப்பட்டது.

இந்தனத்தி னெரிபாலி னெய்பழத்தி னிரத [வன்
மெள்ளின்க ணெண்ணெயும்போ லெங்குமுள னிறை
வந்தனைசெய் தெவ்விடத்தும் வழிபடவே யருளு
மலமறுப்போ ரான்மாவின் மலரடிஞா னத்தாற்
சிந்தனைசெய் தர்ச்சிக்க சிவனுளத்தே தோன்றித்
தியிரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன் றன்னைப்
பந்தனையை யறுத்துத்தா னாக்கித்தன் னுருவப்
பரப்பெல்லாங் கொடுபோந்து பதிப்பனிவன் பாலே.

(இ - ள்.) இந்தனத்தின் எரி (போல்) - விறகிற்றீப்போல (உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றுதவாறு மறைந்துடனும்),—பாலின் நெய் (போல்) - பாலினெய்போல (மந்ததரமலபாகமுடையார்க்கு ஒருவாற்றாற் றோன்றியுந் தோன்றுது மறைந்துடனாயும்),—பழத்தின் இரதம்(போல்) - பழத்தின் இரதம்போல (மந்த மலபாக முடையார்க்கு உய்த்துணரும்வழி விளங்கித் தோன்றுவதா யுடனும்),—எள்ளின்கண் எண்ணெயும்போல் - எள்ளின்கண் எண்ணெய்போல (த் தீவிரமலபாக முடையார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாது டனாயும்),—இறைவன் எங்கும் உளன் - இறைவன் (அகம் புறமென்னு

ம் பிரிவின்றி) யாங்கனு மூளனாகலான்,—எவ்விடத்தும் வந்தனைசெய்து வழிபடவே அருளும் - (மேற்கூறியபடி) அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டு வந்தித்து வழிபடினும் அநுக்கிரகிக்கு (மென்பதே தேற்றம்,—மலம் அறப்போர் - (அங்ஙனமாயினும்) வாதனாமலம் நீக்கலுறுவார்க்கு,—மலர் அடி ஞானத்தால் ஆன்மாவில் சிந்தனைசெய்து அர்ச்சிக்க - செங்கமல மலர்போலுந் திருவடிஞானத்தால் ஆன்மாவின்மாட்டு (அவ்வாறு வழிபடுதலாகிய) அகப்பூசை ஒருதலையான் வேண்டும் (இங்ஙனம் விசேட வியைபுடைய உரிமையால்),—சிவன் தோன்றிப் பந்தனையை அறுத்து - இறைவன் விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத் துடைத்து,—தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல் சிவன் றன்னைத் தானாக்கி - தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல உயிரைத் தன்வண்ணமாக்கி,-தன் உருவப் பரப்பெல்லாம் கொடுபோந்து இவன்பாலே உளத்தே பதிப்பன் - தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுதும் அருளி இவனதாகச் செய்தருளுவன் என்க.

இந்தனத்தினெரி உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றுதவாறு மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பாலினெய் மந்ததரமலபாக முடையார்க்கு ஒருவாற்றாற் றோன்றியுந் தோன்றுது மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பழத்தினிரதம் மந்தமலபாகமுடையார்க்கு உய்த்துணரும்வழி விளங்கித் தோன்றுவதாய் உடனாய் நிற்றற்கும், என்னின்க ணெண்ணெய் தீவிரமலபாகமுடையார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாது உடனாய் நிற்றற்கும், உவமையாயின.

எங்குமுளனிறைவ னென்றது எவ்விடத்தும் வழிபடவே யருளுதற்குரிய வியைபு விளங்குதற்கும், மலமறப்போரென்றதுந் தோன்றியறுத்தாக்கிப் பதிப்பனென்றதும் ஆன்மாவிற் சிந்தனைசெய் தர்ச்சித்தற்குரிய விசேட வியைபு விளங்குதற்கும், ஏதுவாய் நின்றன.

தன்னுருவப்பரப்பெல்லா மிவன்பாலே பதிதலாவது, தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய எண்குணங்களும் படிகம்போலச் சார்ந்ததின் வண்ணமா மியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவித வியைபானே இவன்மாட்டு விளங்கித்தோன்றுதல். அதுவே சிவானந்தமேலிடுதலென்பது.

அர்ச்சிக்கவென்றது வியங்கோள்; முடிபு வேருகலிற் பால்வழுவின்மையுணர்க. அர்ச்சிக்கவென்பதனை எச்சமாகக்கொண்டு பாடமோதுவார் பால்வழுவாதலையும் நோக்கிற்றிலர்போலும்.

மேல் அந்தரியாகத்தன்னையென்ற செய்யுளிற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டுக் கூறுதல் கூறியது கூறலாம்போலுமெனின் மலைபற்க, வேண்

டாது கூறி வேண்டியது முடித்தற் கெழுந்தவிச்செய்யுளாகலின். இத னானேயப் புறப் பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தென அதன்பெ ருமை கூறப்பட்டது.

இவையாறு செய்யுளானும் மூன்றாங்கூற்றின்பொருளைத் தெரித் துணர்த்தியவாறு.

ஒன்பதாஞ்சூத்திர முடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௯0௯.

பயனியல்.

பத்தாஞ் சூத்திரம்.

இங்ஙனம் வேண்டுஞ் செய்தி முறைமைகள் மூன்று சூத்திரத்தால் வகுத்தோதிய வாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே அச்சாதனத்தாற் பெறப்படும் பெத்தநீக்கமும் முத்திப்பேறுமாகிய பயனியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கினர். அவ்விருவகைப்பயனுள் அப்பெத்த நீக்கமாமாறு கூறுதற்கெழுந்தது பத்தாஞ்சூத்திரம்.

இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்த வெல்லா
மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பா லிசையு
மவனிவனாய் நின்றமுறை யேக னாகி
யரன்பணியி னின்றிடவு மகலுங் குற்றஞ்
சிவனுமிவன் செய்தியெல்லா மென்செய்தி யென்றுஞ்
செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும்
பவமகல வுடனாகி நின்றுகொள்வன் பரிவாற்
பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே.

(இ - ள்.) அவன் இவனாய் நின்ற முறை - (பதிஞானத்தால் அங்ஙனங் காணப்பட்ட) இறைவன் (பெத்தநிலையில் உடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி) ஆன்மாவேயாய் (ஒற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின்வழி) நின்ற முறைமைபோல,—ஏகனாகி அரன்பணியின் நின்றிடவும் - (ஈண்டான்மா அம்முதல்வனோடுடனாய் நின்றறியினும்) தானென வேறுகாணப்படாதவாறு அவனோடொற்றுமைப்பட்டு அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்கப்பெறின் (அங்ஙனம் ஏகனாகி நிற்றலான் யானெனதென்னுஞ் செருக்கு அறுதலின்),—சிவனும் இவன் செய்தியெல்லாம் என் செய்தி என்றும் (உடனாகி நின்றுகொள்வன்) - அவ்விறைவனும் இவன் செய்யும் இதமகிதங்களெல்லாம் யான் செய்யும் இதமகிதங்களென உடனாய் நின்றேன்றுகொள்வன் (அரன்பணியினிற்றலான் இந்திரியங்களின் வசமாய் நிற்கும் பாதந்திரியம் ஒழிதலின்),—இவனுக்குச் செய்தது எனக்குச் செய்ததென்றும் பவம் அகல உடனாகி நின்றுகொள்வன் - (அவ்விறைவனும்) இவனுக்கு (இன்பதுன்ப நுகர்ச்சியாமாறு) பிறர்செய்யு மிதமகிதங்களெல்லாம் எனக்கு (நுகர்ச்சியாமாறு)

செய்தனவேயாமெனப் பிறவிநீங்க உடனுய்நின்று என்றுகொள்வன்,— பரிவால் பாதகத்தைச் செய்திடினும் (புண்ணியத்தைச் செய்திடினும்) பணி ஆக்கிவிடுமே - (இவ்விருதிறத்தானும் முறையே) அன்பொடும் இவன் செய்யும் இதமகிதங்கள் இவனுக்குப் பணியாய்முடியும்,— உலகில் இவனுக்கு இதம் அகிதம் செய்தார்பால் இவன்செய்த இதம் அகிதமெல்லாம் இசையும் - உலகத்தின்கண் இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தார்மாட்டு (அவ்விதமகிதங்கள் அவ்வளவினன்றிமிகுதிப்படுதற்கு) இவன்செய்த இதமகிதம் (முறையே துணைக்காரணமாக) இயையும்,— குற்றம் அகலும் - (இங்ஙனம் ஆர்ச்சிப்பும் நுகர்ச்சியும் இவனைப் பந்தியாதொழியவே) எனச்சஞ்சிதவினையும் மாயையும் ஆணவமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்றும் (இவனைப் பந்திக்க மாட்டாவாய்) விண்டொழியும் என்க.

நின்றிடவென்பதனை ஈரிடத்துங்கூட்டி நிரனிறையாக வைத்து என்றென்று மெச்சங்களைக் கொள்வதென்பதனேடுந் தனித்தனி கூட்டி, இவனுலகிலென்னு முதலடியைப் பாதகத்தைச்செய்திடினும் பணியாக்கிவிடுமே யென்றதன் பின்னுக வைத்துரைத்துக்கொள்க.

நின்றிடவு மென்றவும்மை சிறப்பு.

பாதகத்தைச் செய்திடினு மென்ற வும்மையாற் புண்ணியத்தைச் செய்திடிற் பணியாக்கிவிடுதல் கூறவேண்டாவாயிற்று.

அவை மிகுதிப்படுதற்குத் துணைக்காரணமா யியையுமென்பது ஆற்றலாற்பெற்றும். அது அவர்தாஞ்செய்வினைதன்னெலமுடனே பிறர்செய்வினையூட்டி யொழிப்பாணுயென முன்வருகின்றவாற்றுனறிக. அச்செய்யுளின் கருத்துமுணராது இவன்செய்த இதமகிதங்களே இவன்மாட்டுச் செய்தார்க் கியையுமென்றுரைப்பின் இவன்மாட்டுச் செய்தவருடைய இதமகிதங்கள் வேறென்னய் முடியுமெனக் கடாயினர்க்கு விடையின்மையும், நியதிசப்புதலும், சிவஞானச்செயலுடையோர் கையிற்றுணந்திலமளவே செய்திடினு மத்தானமே நிலமலைபோற் றிகழுமென்றுற் போல்வனவற்றேடு முரணுதலுமாகிய குற்றங்களுளவாமாறுணர்க.

உலகத்தார் பார்வைக்கு இவன்செய்தனவாகவும் அச்செயல் இதமகிதமாகவுந் தோன்றப்படுவன மாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில்லையென்பார், உலகிலென்றுர்.

அவனென்பதும் இவனென்பதும் மகாவாக்கியவழக்கு.

இவ்வாறன்றி, நின்றிடவென்னுமெச்சத்தை அசலுமென்பதனோடு முடியவைத்துரைப்பார்க்கு. வினையென தம்முளவாய்நின்று ஒருபொருண்மேல் வருவனவல்லவாய் முடிதலின், முதனூலோடொத்து ஒருபொருணுதலிய சூத்திரமாதற் கேலாமையறிக.

இச்செய்யுளிற் கூறப்படும் முக்கூற்றான், ஒருவாற்றானீண்டு வலியுறுக்கப்படுகின்றதிக்கூறு பதினொராஞ்சூத்திரத்தில் இயைபுபற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிக்க நின்றமையின், முன்னையிருகூறுமே வேறெடுத்துக்கொண் டோதப்படுவனவெனக்கொள்க. ()

முதலதிகரணம்.

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னு
மிக்கோணை ஞானவெரி யால்வெதுப்பி நிமிர்த்துத்
தான்செவ்வே நின்றிடவத் தத்துவன்றா னேரே
தலையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித் திட்டோடு
நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானங் கின்றி
நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்ம
மூன்செய்யா ஞானந்தா னுதிப்பி னல்லா
லொருவருக்கும் யானெனதிங் கொழியா தன்றே.

(இ-ள்) யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் யான் என்னது என்னும் இக்கோணை - யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் யான் எனதென்னும் (அகங்கார மமகாரங்களாகிய செருக்குவிளைதற்கு ஏதுவாகிய) மலக்கோணை,—ஞான எரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்து - ஏகனாகி நிற்கும் ஞானக்கினியினாலே காய்ச்சி அக்கோணைத்தீர்த்து,—தான் செவ்வே நின்றிட - தான் முதல்வன்வழித்தாக நிற்கவே,—அத் தத்துவன்றான் தலை அளித்து நேரே முன் நிற்கும் - அம்முதல்வன் தற்சொரூபத்தை விளக்கி நேராக வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாகலின்,—வினை ஒளித்திட்டு ஓடும் - (புண்ணிய பாவமாகிய) வினைகள் (இவனைப்) பொருந்தாமல் (இவனுக்குப் பணியாய் இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தார்பால் அவைமிகுதற்குத் துணைக்காரணமாய்) இயையும்,—நான்செய்தேன் எனுமவர்க்கு - (மேற்கூறிய) யான்செய்தேனென்பது முதலிய நினைவுடையாருக்கு,—தான் அங்கு இன்றிப்போகத்தைநண்ணுவிக்கும் - முதல்வன் விளங்கித் தோன்றுதலின்றி (க் கன்மத்துக்கீடாக) ப்போகத்தைப்புசிப்பித்து,—கன்மம்பண்ணுவிக்கும் - (அங்ஙனம் புசிக்குமிடத்து) ஆகாமியவினையை ஏறச்செய்யுமாகலின்,—ஊன்செய்யாஞானந்தான் உதிப்பின் அல்லால் - மாயாகருவிகளைப் பொருந்தியறிகிற சிற்றறிவினின்று நீங்கி ஏகனாகி நிற்கு ஞானம் பெற்றாலன்றி,—ஒருவருக்கும் யான் எனது இங்கு ஒழி

யாது அன்றே - யாவர்க்கும் யானெனதென்னுஞ் செருக்கு ஒழிதலின்றென்க.

வலியுறுத்தற்பொருட்டு உடம்பாட்டுமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறினர். உருவகஞ்செய்ததும் அதனை யின்றியமையாமை விளக்குதற்பொருட்டு.

ஞானமென்றது ஈண்டு எற்புழிக்கோடலால் ஏகனாகிநிற்கு ஞானத்தின்மேற்றாயிற்று.

இதனானே மேலைச்சூத்திரத் தோதியவாறு ஞாதிருவ ஞானமுஞேயமுமாகநின்று காணுங் காட்சியே யமையும் அதன்மேலும் ஏகனாகிநிற்றல் எற்றுக்கென்பாரைநோக்கி, அவ்வாறு நின்றாலன்றி யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதன் முதலியன முறையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதென முதற்கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது. (௨)

இரண்டாமதிகரணம்.

இந்திரிய மெனைப்பற்றி நின்றேயென் வசத்தி
னிசையாதே தன்வசத்தே யெனையீர்ப்ப திவற்றைத்
தந்தவன்ற னாணைவழி நின்றிடலா லென்றுந்
தானறிந்திட் டிவற்றினொடுந் தனையுடையான் றாள்கள்
வந்தனைசெய் திவற்றின்வலி யருளினால் வாட்டி [ன்
வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்க ளுண்டே
முந்தனுடைச் செயலென்று முடித்தொழுக வினைகண்
மூளாவங் காளாகி மீளா னன்றே.

(இ - ள்.) (உலகத்துப்பாடிகாவலராயினர் பிழைசெய் தாள்ளாரைத் தம்முளடக்கித் தாம் ஈர்த்தவாறெல்லாம் பரதந்திரமாய்க் கிடப்பச்செய்வது தம்மை அவ்வாறு செய்விக்கும் அரசனதாணைவழி நிற்கும் அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதின்மையின் அதனையறிந்து அப்பாடிகாவலர்க்குந் தமக்கும் இறைவனாகிய அவ்வரசனைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன்கருத்தின்வழி யொழுக வல்லராயவழி அவர் அப்பரதந்திரநீங்கி அரசனதருளாற் பாடிகாவலரையுந் தம்மாணைவழியி னிற்பித்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர் அதுபோல) இந்திரியம் எனைப்பற்றி நின்றே என்வசத்தின் இசையாதே எனைத் தன்வசத்தே ஈர்ப்பது - (வினைசெய்தமைபற்றி) இந்திரியங்கள் என்னைப்பற்றி நின்றே என்வசத்தவாய் நில்லாமல் என்னைத் தம்முளடக்கி ஈர் (த்தவழியெல்

லாம் பாதந்திரப்பட்டுக் கிட) ப்பச்செய்வதும்,—இவற்றைத் தந்தவன் றன் ஆணைவழி நின்றிடலால் என்றும் தான் அறிந்திட்டு - அவற்றை அவ்வாறு செய்விக்கும் முதல்வனதாணைவழி அவைநிற்றலான் (அவ்வீர்த்தலை மாற்றுதற்கு உபாயமாவது யாமும் அவ்வாணைவழிநிற்றலென்றும் அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதில்லை) யென்றும் இவ்வாறுணர்ந்து,—இவற்றினுடும் தலையுடையான் தாள்கள் வந்தனைசெய்து - அவ்விந்திரியங்களையுந் தன்னையும் உடையானாகிய அம்முதல்வன்றன் (கழலைத் தலைக்கூடப் பெற்று அவன்) பணியினின்றொழுக ஒருவன் பெறுமாயின்,—அருளினால் இவற்றின் வலிவாட்டி வாட்டம் இன்றி இருந்திடவும் - (அவன் அம்முதல்வன்) திருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத் தன்னாணைவழி நிற்பித்து (க் கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன் அவ்வாறு முதல்வன்வழியின் உறைத்துநிற்புழியும்,—வரும் செயல்கள் உண்டேல் மூர்த்தன் உடைச் செயல் என்று முடித்து ஒழுக - (பயிற்சி பற்றி ஒரோவழி அவ்விந்திரியங்களின் குறும்பு நிகழுமாயின்) இந்திரியங்கட்கும் எனக்கும் ஒரு சுதந்திரமின்மையின் (அதுவு) முதல்வன் செயலேயென்று வரைசெய்து பணியின் வழுவாதொழுகவே.—வினைகள் மூளா - (அதுவாயிலாகப் புகுந்து கூடித் தொடக்கவல்ல) வினைகள் (அங்ஙனம் ஆகமாட்டாவாய) மடங்கியொழியுமாகலான்.—அங்குஅவனை மீளான் அன்றே - (அவ்வாறு) அடிமைத்திறத்து நின்றோன் மறித்தும் பொறிகளின் வழிப்பட்டுப் பாதந்திரனாவானல்லனென்க.

குறிப்புருவகம்.

ஏகனாகி நிற்றலேயமையும் அதன்மேலு மரன்பணியினிற்றலெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, ஏகனாகி நிற்பினுந் தன்பணிமடங்கினாலன்றி வினைத்தொடக் குறுதற்கேதுவாய் இந்திரியங்களின் வழிப்பட்டுச்செல்லும் பாதந்திர நீங்காமையின், அது நீக்குமாறு தான் பணியை நீத்தற்பொருட்டு அரன்பணியினிற்றலு மொருதலையான் வேண்டப்படுமென்றுணர்த்தியவாறு.

நின்றிடலா லிர்ப்பதென் றறிந்திட்டெனவியையும். தான் அசை. ஈர்ப்பதெனபது அத்தொழின்மேனின்றது. என்றுமென்னு மும்மை அவ்வீர்த்தலைமாற்றுதற்கு உபாயமாவது யாமுமவ்வாணை வழிநிற்றலென்றுமறிந்தென எதிரது தழீயிற்று.

இவற்றினுடுந் தலையுடையானென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்ற பெயர்.

வந்தனைசெய்தல் ஈண்டு அரன்பணியினிற்றன் மேற்று.

வருஞ்செயல்களுண்டேலென்பது ஒருமைப் பன்மைமயக்கம்.

வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்களுண்டேன் முந்தனுடைச்செயலென முடித்தொழுகுதல், * "யானுமதுவே வேண்டினல்லால் - வேண்டும் பரிசொன் றுண்டெனி னதுவு முன்றன் விருப்பன்றே" என்ற திருவாக்கினுமறிக.

அவ்வாறு முடித்தொழுகவும் வருஞ்செயல்களுளவாம் போலுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் வரம்பின்றி அநவத்தை யாதலில்லையென்பார், ஆளாகி மீளாவென்றுங்கூறினர். (ரு)

சலமிலனாய் ஞானத்தாற் றனையடைந்தார் தம்மைத்
தானாக்கித் தலைவனவர் தாஞ்செய்வினை தன்னா
னலமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப் பானாய்
நணுகாமல் வினையவரை நாடிக் காப்ப
னுலகினி லென்செயலெல்லா முன்விதியே நீயே
யுள்ளின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்றா யென்று
நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுன்செயலே யென்று
நினைவார்க்கு வினைகளெல்லா நீங்குந் தானே.

(இ-ள்.) நீயே உள் நின்றும் (செய்கின்றாய்) - நீயே எனக்குண்ணின்று செய்கின்றா யாகலின்,—உலகினில் நிலவுவதோர் செயலெனக்கு இன்று என்செயலெல்லாம் உன்விதியே என்றும் உலகின்கண்விளங்குவதோர் செயல் எனக்கின்று என்னாற்செய்யப்படும் இதமகிதமெல்லாம் நீசெய்யும் செயலேயென்றும்,—செய்வித்தும் செய்கின்றாய்-(நீயே பிறரைக்கொண்டு) செய்வித்தும் செய்கின்றாயாகலின்,—உன்செயலேயென்றும் - (பிறரால் எனக்குவரும் (இதமகிதங்களும்) நீசெய்யும் செயலே (பிறிதில்லை) யென்றும்,—நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாம் நீங்குந்தானே - (இங்ஙனம்) அவனருளையல்லதொன் றனையுங் கருதாராய்த் தம்மை யிழந்துநிற்கப் பெறுவார்மாட்டு அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதாய் ஒழிந்துவிடுமாகலான்,—ஆய் ஞானத்தால் தனை அடைந்தார்தம்மை - (அப்பெற்றித்தாகிய) மெய்யுணர்வாற் றன்னை யடைக்கலம்புக்காரை,—தானாக்கிக்காப்பன் - தன்னைப்போலச் சுத்தராகச்செய்து பாதுகாப்பவனும்,—நாடி (யும்) அவரை நணுகாமல்வினை - (மந்திரவலியான் அடங்கி) இரைநுகரப் பெறாது கிடக்கும் பாந்தள் யாதானும் ஒரிலக்குவந்து வாய்த்துழி வறிது கிடவாதவாறு போல அவர்

---

* திருவாசகம், குழைத்தபத்து செ—எ.

னாட்டுடை அவரைச் சாராமற்பா தொழித்தாட்டந்த அவ்வாகாமி யவினை (அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்வார் பிறருளாராயவழி அவ்வி னையைப்பற்றி ஆண்டவ் விதாகிதங்கட்குத் துணையாய்த் தலைக்கூடற்பா லதாகலின்).—அவர் தாஞ்செய்வினை தன்றால் பிறர்செய்வினை நலமுட னே ஊட்டி ஒழிப்பானும் - அதனை அவ்வாறுசெலுத்திப் பிறர்செய்யும் அவ்விதாகிதங்களை (மிகுவித்து) நன்மையேயாக நுகர்வித்தொழித்தல் செய்பவனுமாகியும்,—தலைவன் சலமிலன். (அதுபற்றி) இறைவன் சலமுடையனுவானல்லனென்க.

ஆக்கிக்காப்பனெனவினையும்.

பிறரை யூட்டி யொழித்தலே அவரை வினைநுகராமற் காப்பதெ னக்கொள்க.

பிறரை யின்னமூட்டுதலுங் கருணையேயாமென்பார் ஊட்டியென் றொழியாது ஒழிப்பானுமென்றும் நலமுடனேயென்றவுங்கூறினர்.

உலகினி லென்செயலெல்லா முன்விதியே நீயே யுண்ணின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்றுயென்று, நிலவுவதோர் செயலெனக்கின்றுன செயலேயென்றன்னவார்க்கென்றதனால் அரன்பணியினின்றிடலாவது இதுவெனத் தெரிந்துக் கூறியதுமாயிற்று.

இறைபணியினிற்குமிவன் பரகதத்தைச்செய்திடினும் பணியாக் கிவிட்டு இவனுலகிவிதமல்தந் செய்தவெல்லா மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பாலிசையச்செய்த விறைவனுக்குச் சலமாய்முடியும்போலுமெ ன்பாரைநோக்கி, அதனைத் தெரித்துணர்த்திச் சலமின்மை காட்டிய வாறு. (௪)

> நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் காடுகளிற் சரித்தும்
> நாகமுழை புக்கிருந்துந் தாகமுத றவிர்த்தும்
> நீடுபல காலங்க ளித்தரா யிருந்தும்
> நின்மல ஞானத்தையில்லார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பி
> லேடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே
> யெறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்துமிறை ஞானங்
> கூடுமவர் கூடரிய வீடுங் கூடிக்
> குஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிட்டே யிருப்பார்.

(இ - ள்.) நாடுகளிற் புக்குழன்றும் - புண்ணியதேயங்களிற் செ ன்று புண்ணியதல புண்ணியதீர்த்தங்களைத் தரிசித்தும் ஆடியும்,—

காடுகளிற்சரித்தும் - வனத்திலேசென்று கந்தமூல பலாதிகளையயின்றும்,— நாகமுழை புக்கிருந்தும் - மலையிலுள்ள குகையில் யோகத்திருந்தும்,— தாகமுதல் தவிர்ந்தும் - (அவ் யோகப்பயிற்சிவலியினால்) பசிநீர்வேட்கை முதலியனவொழிந்தும்,— நீடு பல காலங்கள் நித்தராயிருந்தும் - நெடுங்கால மரணமில்லாதிருந்தும்,— நின்மல ஞானத்தையில்லார் - நிருமலமான இறைபணியினிற்றலாகிய மெய்த்தொண்டுசெய்யும் ஞானமில்லாதார்,— பிறப்பில் நிகழ்ந்திடுவர் - சனனத்துட்படுவர்,— ஏடுதரும் மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே இடைக்கே எறிபடுவிழியின் கடைக்கே கிடந்தும் - இதழ்பொருந்திய மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர் கொங்கையிடம் அல்குல்வீசப்பெற்ற கட்கடைமுதலிய அவயவங்களைத் தோயப்பெறினும்,— இறை ஞானங் கூடுமவர் - அரன்பணியினிற்றலாகிய ஞானத்தைப் பெற்றோர்.— கூட அரிய வீடும் கூடிக் குஞ்சித்தசேவடியும் கும்பிட்டேயிருப்பார் - பெறுதற்கரிய வீட்டினைத் தலைக்கூடிச் சிவந்த குஞ்சிதபாதத்தின்கண் அடங்கிநிற்பர் என்க.

அரன்பணி நிற்றலது ஆற்றங்கூறியவாறு.

சாக்கிரத்தேயதீதத்தையென்னுஞ்செய்யுளில், சாக்கிரத்தேயதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் சாக்கிரத்தினிற்றலொப்புமை மாத்திரையேபற்றி அவரையெல்லாரோடுமொப்பவைத் திகழற்கவென வவரதுபெருமையுணர்த்துவார், ஆக்குமுடி கவித்தரசாண்டு நுங்கிடகவேயென ஆண்டுக்கூறினார்; அதனையே அரன்பணியினிற்றலானாகற்பாலதன்கண் மற்றொன்றுஞ் செய்யக்கடவதொன்றில்லையென அத்தொண்டின் பெருமையுணர்த்துவார், ஈண்டுமெடுத்தோதினார். இங்ஙனங் கருத்துவகையாற்பொருள் வேறுபாடுண்மையிற் கூறியது கூறலாகாமை கண்டுகொள்க.

அங்கித்தம் பனைவல்லார்க் கனல்சுடா தாகு
மௌடதயந் திரமுடையார்க் கருவிடங்க ளேறா
வெங்கித்தைக் கன்மமெலாஞ் செய்தாலு ஞானிக்
கிருவினைகள் சென்றணையா முற்செய்வினை யிங்குத்
தங்கிப்போம் பாத்திரமுங் குலாலன்வினை தவிர்ந்த
சக்கரமுங் கந்தித்துச் சுழலு மாபோன்
மங்கிப்போய் வாதனையா லுழல்விக்கு மெல்லா
மலங்களும்பின் காயமொடு மாயு மன்றே.

(இ - ள்.) அங்கித் தம்பனை வல்லார்க்கு அனல்சுடாதாகும் - (சுடுதற்கேதுவாகிய) அங்கியைத் தம்பனஞ்செய்யவல்லார் அவ்வங்கி (யுண் மூழ்கிக் கிடப்பினும் அதுபற்றி யவர்மாட்டு) ச்சூடு நிகழாதவாறும்,—

மந்திரம் ஔடதம் உடையார்க்கு அருவிடங்கள் ஏறு - (கொலைத்தொழிற் கேதுவாகிய விடங்களைத்தடுக்க வல்ல) மந்திர மருந்துகளைப்பெற்றுடையார் அவ்வரியவிட(ங்களையெல்லாம் நிறையப்பருகினும அது பற்றி அவர்மாட்டு)க் கொலைத்தொழில் நிகழாதவாறும்போல,—ஞானிக்கு எவ்வித்தை (நின்ற) கன்மமெலாஞ் செய்தாலும் - (விருப்புவெறுப்புக்கள் நிகழ்தற் கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறிய முறையினின்று தம்வழிப்படுத்தவல்ல) ஞானிகள் எவ்விந்திரியங்களினின்று எத்தொழிலைச்செய்தாராயினும்,—இருவினைகள்சென்றணையா - (அதுபற்றி அவர்மாட்டு) விருப்பு வெறுப்பு நிகழ்ந்து மேலைக்கு வித்தாதல் செல்லாமையாலும,—முன்செய்வினை மங்கிப்போய் வாதனையால் உழல்விக்கும் - வினைப் பிராரத்தவினையும் (தற்பணிநீத்தவவர்மாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச்) சத்திகெட்டேபோய் வாதனைமாத்திரையாய் நின்று சிறிதேதாக்கும் (அவ்வளவேயன்றி வாசனையாற் செயக்கடவது பிறிதில்லையாதல்),—இங்குத் தங்கிப்போம் பாத்திரமுங் கந்தித்து - காயம் இருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் (அவ்வாசனைகிடந்து) கந்தித்தும் (ஒருகறிக்கு உபயோகமாதலின்மையும்),—குலாலன்வினை தவிர்ந்த சக்கரமும் சுழலுமாபோல் - குயவனுவான் (குடத்தை வனையுமளவும் சுழற்றிவிட்ட) திகிரியில் அவ்வாதனைகிடந்து தன் வேகமுள்ளளவும் அதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து (மற்றொன்றனை வனைதற்கு உபயோகமாதலின்மையும்) போலுமாகலாலும்,—எல்லாமலங்களும் பின் காயமொடுமாயும் அன்றே - (வாதனைமாத்திரைக்குத் துணையாய்நின்ற) வினைமலவாசனைகளும் பின் அவ்வுடம்பு (மாயுங்காலத்து வேறொருபற்றின்மையான் அத)னொடு மாய்ந்தொழியும் என்க.

இங்குத்தங்கிப்போம் பாத்திரம் தீவிரவாதனைக்கும், வினைதவிர்ந்த சக்கரம் மந்தவாதனைக்கு முவமையாயின.

எவ்வித்தையென மரீஇயிற்று.

நின்றென்பது சொல்லெச்சம்.

கந்தித்தென்னும் வினையெச்சம் எச்சப்பொருடாராது செவ்வெண் மாத்திரையே குறித்து நின்றது; * "பயந்துகாத்தழிக்குமற்றை மூவர்" என்றாற்போல.

மங்கியென்றொழியாது போயென்றார், வலியுறுத்துதற்கு. உவமையெடுத்துக்காட்டியதும் அதனைத்தெளிவித்தற்பொருட்டு.

இச்செய்யுள் மேல் ஒருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்ட மூன்றாங்கூற்றை வருஞ்சூத்திரத்தி னிலைபுபற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தடைவிடை

* திருவாசகம், திருச்சதகம், செ—கo.

களாற் சாதித்தற்பொருட்டு ஈண்டுத்தோற்றுவாய் செய்துகொள்ளுமு கத்தானே, மேலைச்செய்யுளின் எறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்துங் கும்பிட்டே யிருப்பரென்றதனை உவமைகளின் வைத்துணர்த்தி யினிது விளக்கியவாறு.

இவை நான்குசெய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றின்கட் படுமொறெல் லாம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. (கூ)

பத்தாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூ0கூ.

பதினொராஞ் சூத்திரம்.

இங்ஙனம் பத்தாஞ்சூத்திரத்தாற் பெத்தத்தினின்று நீங்கப்பெற்றார்க் குமுத்திப்பயன்பெறுமாறு வகுத்துக்கூறுதற்கெழுந்தது பதினொராஞ் சூத்திரம். முத்தியென்றது ஈண்டுத் தலைமைபற்றிச் சிவப்பேற்றின் மேனின்றது.

காயமொழிந் தாற்சுத்த னாகி யான்மாக்
  காட்டக்கண் டிடுந்தன்மை யுடைய கண்ணுக்
கேயுமுயிர் காட்டிக்கண் டிடுமா போல
  வீசனுயிர்க் குக்காட்டிக் கண்டிடுவ னித்தை
யாயுமறி வுடையனு யன்பு செய்ய
  வந்நிலைமை யிந்நிலைபி லடைந்த முறையாலே
மாயமெலா நீங்கியரன் மலரடிக்கீ ழிருப்பன்
  மாறாத சிவானுபவ மருவிக் கொண்டே.

(இ-ள்.) காட்டக் கண்டிடும் தன்மை உடைய கண்ணுக்கு-காட் டக்காணுந்தன்மை யுடைய கண்ணிந்திரியத்துக்கு (ஓர் உருவத்தைக் காணும்படி),—ஏயும் உயிர் காட்டிக் கண்டிடுமாபோல - பொருந் திய உயிர் (அத்துடனாய் நின்று) காட்டுதன் மாத்திரையே யன்றி (அக்கண்ணொளியோடு கூடச்சென்று அவ்வுருவத்தை)க் காணுதலுஞ் செய்து உபகரிக்குமாறுபோல,—உயிர்க்கு-உயிர்க்கு (ஓர்விடயத்தை அறியும்படி),—ஈசன் காட்டிக்கண்டிடுவன் - முதல்வன் (உடனின்று) அறிவித்தன் மாத்திரையேயன்றி (அவ்வுயிருணர்வோடுகூட அத்துவி தமாய்ச்சென்று அவ்விடயத்தை) அறிதலுஞ்செய்து உபகரித்துவரு

மாகலான்,—காயம் ஒழிந்தால் சுத்தனாகி ஆன்மா - (எல்லாமலங்களும் பின்காயமொடு மாயுமென மேலைச்சூத்திரத்து இறுதியிற் கூறியவாற்றாற்) காயம் ஒழிந்தான் (மும்மலங்களும் நீங்கப்பெற்றுச்) சுத்தனாவோனாகிய ஆன்மா,—இத்தை ஆயும் அறிவு உடையனாய் - (முதல்வன்) இங்ஙனம் அத்துவிதமாய் நின்று உபகரித்துவரு முரிமையைக் கடைப்பிடித்தறிந்துகொண்டு நிற்கப்பெறின்,—அன்புசெய்ய - (அத்தொடர்பு பற்றிய அம்முதல்வன் றிருவடிகளைத் தலைப்படுதற்கண்) இச்சை இடையறாது நிகழும் அங்ஙனம் அறிவிச்சைகள் இரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேறலின்றி அவ்வத்துவிதநிலையொன்றேபற்றி முதல்வன் திருவடிக்கண்ணவாய் ஒருங்குநிகழவே,—அந்நிலைமை இந்நிலையில் அடைந்தமுறைமையாலே - காயம் ஒழிந்தபின் மலநீங்கிச் சுத்தனாய்நிற்குமுறைமை காயத்தோடு நிற்புழித்தானே கைகூடப்பெறுதலால்,—மாயமெலாம் நீங்கி - (எனைக்கிரியையுமே) எல்லாமலங்களையும் (இம்மையே) நீத்தொழித்து (அவ்வறிவிச்சைகளோடொப்ப ஒருவழிக்கொண்டு),—அரன்மலர் அடிக்கீழ் மாறாத சிவாநுபவம் மருவிக்கொண்டே இருப்பன் - அம்முதல்வனது செங்கமலமலர்போலுந் திருவடியைத் தலைக்கூடப்பெற்று மாறுபடாத சிவாநுபூதியே சுவாநுபூதியாகக் கொண்டு வாழ்வன் என்க.

அத்துவிதநிலை விளக்குவதாகிய காணுமுபகார மாத்திரையே மீண்டுக்கூறப்புகுந்தார், இனிது விளங்குதற்பொருட்டு ஐந்தாஞ்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த காட்டுமுபகாரத்தையு மனுவதித் துடன்கூறினார். ஈண்டுக்காணு முபகாரமாத்திரையே கூறுதல் கருத்தென்பது முதனூலின் * "உள்ளத்தைக்கண்டுகாட்டல்" என்பதற்கு "அவனுமவற்றுவிடயத்தையுணருமென்றது" எனக் காணுமுபகாரமாத்திரையே வேறெடுத்துக்கொண்டுரைத்த கண்ணழிப்புரையானு முணர்க. காட்டுமுபகாரமாத்திரையே யன்றி அதன்பின்னாக வுடனின்று காணுமுபகாரமும் வேண்டப்படுமென்பது எவ்விடத்துமென்னுஞ் செய்யுளின் விளக்கக் காட்டுதும்; ஆண்டுக்காண்க.

காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகியான்மா இத்தையாயு மறிவுடையனா யெனவியையும்.

ஆகியென்றது பெயர்.

அந்நிலையென்பதற்கு வேறுவேறுரைப்பாருமுளர். அகரச்சுட்டு அணுகநின்றதனை யொழித்து வேறொன்றனைச்சுட்டுதல் செல்லாமையும் பிறவும் அவர் நோக்கிலர்.

---

* சிவஞானபோதம் பதினொராஞ்சூத்திரம்.

இருவகைப்பயனு மொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவாராய், மேலைச்சூத்திரத்து வேறுகூறாக வையாது ஒருவாறு வலியுறுக்கப்படு மூன்றுங்கூற்றைக் காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகியெனவும், அந்நிலைமையின்நிலையி லடைந்தமுறையாலே மாயமெலா நீங்கியெனவும், அதனெழிபாக ஈண்டெடுத்துக் கொண்டாராகலின், அதனேடுளப்பட இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. (க)

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே
பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க
வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞான விகற்பம்
வாச்சியவா சகஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கந்
தருஞானம் போகஞா திருஞான ஞேயந்
தங்கியஞா னஞ்சங்கற் பனைஞான மாகுந்
திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்தசிவ ஞான
மாதலாற் சீவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர்.

(இ - ள்.) பரஞானத்தால் பரத்தைத் தரிசித்தோர் - இத்தையாயுமறிவெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அச்சிவத்தை (த்தெளிய) நோக்கி அன்புசெய்யப்பெற்றார்,—பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் - அவ்வொன்றனையே உணர்ந்துகொண்டு நிற்பானறி (மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய வினை)ப்பதார்த்தங்களை (ச்சிறிதும்) காண்பாரல்லர்,—பார்க்கவருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞானவிகற்பம் - (அவற்றைக்) காணவருஞானங்களாவன (கருவிகளைப்பற்றிநின்றறியுங் காட்சி அனுமானம் உரையெனப்) பலவகைப்பட்ட (அளவை) ஞானங்கள் (அவையெல்லாஞ்) சுட்டுணர்வின்பேதமாகலானும்,—வாச்சிய வாசகஞானம் கலக்கந்தரு வயிந்தவத்தின்ஞானம் - (வினைக்கேட்டலின்கண்ணதாகிய) சாத்திரஞானம் ஐயந்தருவதாய் (நால்வகைவாக்கைப்பற்றி நிகழும்) விந்துஞானமேயாகலானும்,—போகத்தங்கிய ஞாதிரு ஞானஞேய ஞானம் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - (அக்கலக்கந்தருஞானம்) போம்படி (சிந்தித்துத் தெளிதற்கண்ணதாய்த்) தங்கியபேதஞானமும் பாவனைஞானமாதலேயன்றி (அனுபூதி) ஞானமாகாமையானும்,—இவையெல்லாங்கடந்த சிவஞானம் திருஞானம் - இவையனைத்திற்கு மேலாய் (ஈண்டுக்கூறப்பட்ட இச்) சிவஞானம் (ஒன்றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்கவராத) சிறப்புடையஞானம்,—ஆதலால் சீவன்முத்தர் சிவமேகண்டிருப்பர் - ஆகலான் (இதனைப்பெற்ற) சீவன்முத்தர் சிவமொன்றே கண்டிருப்பர் (அன்றி வினைப்பதார்த்தங்களைநோக்கிப் பிராரத்தவாதனையிற் படுவாரல்லர்) என்க.

லேமே கண்டிருப்பமென்றது முடிந்தது முடித்தல். எகாரம் பிரி நிலை.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது சட்டுணர்வின்மேற்று.

கலக்கம் ஐயம் கேட்டறிவுமேற் சிந்தித்துத் தெளியும்படி ஐயத்தைவிளைத்தல்பற்றி, அதனைக் கலக்கந்தருஞானமென்றார். போகத்த கிய ஞானமென்றது அக்கலக்கந்தருஞானம் போம்படி யவ்வாறுதவிய ஞானமென்றவாறு.

சீவன்முத்தர் பிறிதொன்றனைப் பாாரெனவற்புறுத்தோதிய விதனுனே, பிராரத்தவினை மங்கிப்போயவழியும் மங்காதுநின்றழல்விப்பதாகிய அதன்வாதனை பற்றறக் கழியுமாறு சாதிக்கப்பட்டது. (உ)

அநாதியுட லொன்றினைவிட் டொன் றுபற்றிக் கன்மா
  லாயழிந்து வருதலா லந்த மில்லை
பிஞதியருள் பெற்றவர்க ணித்தவுரு வத்தைப்
  பெற்றிருக்கை முத்தியெனிற் பெறும்பதமே யிதுவு
மிறுதியிலை யிதுதானுங் காய முண்டே
  லிருங்கன்ம மாயைமல மெல்லா முண்டா
மனுதிதரு முடலாதி காரியத்தா லநாதி
  மலமறுக்கு மருந்தன்று முடன்மாயுங் காணே.

(இ-ள்.) உடல் அநாதி ஒன்றினைவிட்டு ஒன்றுபற்றிக் கன்மால் ஆய்ப் பின் அழிந்து வருதலால் அந்தம் இல்லை - உடம்பாவது அநாதியாய் (உமியைப்பற்றி நீரோட்டம்போல) த்தொடர்ச்சியாய்க் கன்மத்திற்கேற்ப ஆகியும் பின்னர் அழிந்தும் வருவதாகலான் அதற்கொரு முடிவுகூறுதல் பொருந்தாமையின்,—ஆதி அருள் பெற்றவர்கள் நித்த உருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் - (உருவசிவசமவாதிகள்) முதல்வனருளைப் பெற்றவர்கள் (இவைபோலன்றி) நித்திய சுத்த மங்கள மயமான திப்பிய சரீரத்தைப்பெற்றிருத்தல் முத்தியென்பரெனின்,—காயம் உண்டேல் மாயை இருங் கன்மம் மலம் எல்லாம் உண்டாம் - உடம்புளதாகவே (அதற்குக் காரணமாகிய) மாயையும் (அதன்கணிகழும் உண்டிவினைகட் கேதுவாகிய) மிக்க கன்மமும் (அதனையியைவிப்பதாகிய) ஆணவமலமுமாகிய அனைத்தும் விட்டு நீங்குதலில்லை,—இதுதானும் இறுதியில்லை - அதுவும் இன்னுமையைப் பயக்கும் நிலையேயாம்,—இதுவும் பதமே பெறும் - (ஆகவே) அதனை (முத்தியென்பதற்குத்தாற்பரியம்) பதமுத்தியென்பதேயாம்,—மனுதி தரும் உடல் காரியத்தால் ஆதி - மனமுதலிய பரியட்டகவுடம்பினின்றுந் தோன்றுவதா

கிய இவ்வுடம்பு அக்காரியப்பாட்டால் ஆதியாய்,—அநாதி மலம் அறுக்கும் மருந்து அற்றால் உடன் மாயுங் காணே - அநாதியாகிய மலநோய் நீர்தற்கு மருந்தாய் (வரும் இஃது அக்காரண) நீங்கிய வழித் தானுமுட னீங்குவதாம் (ஆகலான் அதுபொருந்தாது) என்க.

இதனானே மாயாமலம் பற்றறக்கழியுமாறு தடைவிடைகளாற் சாதிக்கப்பட்டது.

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த வாறே
சிவம்பிரகா சிக்குமிங்கே சீவன்முத்த ருகு
முரியமல மௌடதத்தாற் றடைப்புண்ட விடமு
மொள்ளெரியி னொளிமுன்ன ரிருளுந் தேற்றின்
வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கலும் போலாகி
மாயாதே தன்சத்தி மாய்ந்து காயந்
திரியுமள வும்முளதாய்ப் பின்பு காயஞ்
சேராத வகைதானுந் தேயு மன்றே.

(இ - ள்.) தெரிவு அரிய மெய்ஞ்ஞானம் சேர்ந்தவாறே - (மேற்கூறிய) தெரிதற்கரிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும்,—சிவம்பிரகாசிக்கும் - (அதனாற்) சிவம் பிரகாசித்தவழியும்,—இங்கே சீவன்முத்தனுகும் - (அதனால்) ஈண்டுச் சீவன்முத்தராயவழியும் (முறையே),—தேற்றின் வருபரல் சேர் நீர் மருவு கலங்கலும் - தேற்றுமரத்துண்டாகிய வித்தினாற் றேற்றப்பட்ட நீரின்மருவிய கலங்கலும்,—ஒள் எரியின் ஒளி முன்னர் இருளும் - மிக்க அக்கினிப்பிரகாசத்திற்கு முன்னர் இருளும்,—ஔடதத்தால் தடைப்புண்ட விடமும் போலாகி - மருந்தினாற் றடைப்பட்ட நஞ்சமும்போல,—உரிய மலம் மாயாதே தன்சத்தி மாய்ந்து காயம் திரியும் அளவும் உளதாய் - சகசமாகிய ஆணவமலங்கெடாது தனது சத்திகெட்டு (வாதனைமாத்திரையாய்) அவ்வுடம்புள்ள அளவு நின்று,—பின்பு காயம் சேராதவகைதானும் தேயும்அன்றே - மற்றொரு பிறவிக் கேதுவாதலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியும் என்க.

தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கல் பரஞானஞ் சேரப்பெற்றார்மாட்டு மாய்ந்து கிடக்கு மலசத்தி ஒருகாரணத்தான் மேற்படினு மொட்டின்றி யங்ஙனம் விண்டொழிதற்கும், சிவம்பிரகாசித்தார்மாட்டு ஒள்ளெரியினொளிமுன் னிருள் அஃதாண்டைக்குச்சிறிதாயினும் இயைபின்றியுஞ் செய்மைக்கண்ணுள்ளதுபோலத் தோன்றுதற்கும், ஔடதத்தாற் றடைப்புண்டவிடம் சீவன்முத்தராகப் பெற்றார்மாட்டு ஒருவாற்றானு மியைபின்றியும் அந்நிலையின் மெலிவு பார்த்திருத்தற்கும் உவமையாயின. எதிர் நிரனிறையாக வைத்துக் கண்டுகொள்க.

ஒன்னெரியென விசேடித்ததனுல் விளக்குமுதலிய அற்பவெரியி னெளிகள் நீக்கப்பட்டன.

இதனுனே ஆணவமலம் பற்றறக்கழியுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

ஆணவந்தா னநாதியந்த மடையா தாகு
 மடையினந்த வான்மாவு மழியுமெனிற் செம்பிற்
காணுறுங் களிம்பிரத குளிகைபரி சிக்கக்
 கழியுஞ்செம் புருநிற்கக் கண்டோ மன்றே
தாணுவின்றன் கழலணையத் தவிருமலந் தவிர்ந்தாற்
 ருன்சுத்த னயிருக்கை முத்தியரன் ருளைப்
பூணவேண் டுவதொன்று மில்லையெனி னருக்கன்
 புகுதவிருள் போமடியிற் பொருந்தமலம் போமே.

(இ-ள்.) ஆணவந்தான் அநாதி அந்தம் அடையாதாகும்-(முற்கூறப்பட்ட) ஆணவமலம்அநாதி (நித்தமாதலால்) நாசமடைவதின்று,—அடையின் அந்த ஆன்மாவும் அழியுமெனின் - நாசமுறுமாயின் அவ்வான்மாவும் அழியு(மெனப்பட்டு நித்தமாதற் கிழுக்காய்முடியு)மெனின் (அற்றன்று),—இரதகுளிகை பரிசிக்கச் செம்பில் காணுறு களிம்பு கழியும்-இரதகுளிகை பரிசித்த மாத்திரையே செம்போடு சகசமாய் நின்ற களிம்பு நீங்கும் (நீங்கவே),—செம்பு உரு நிற்கக்கண்டோம் அன்றே-செம்புரு வேறுநிற்றல் கண்டாமாகலின் (அதுபோல),—தாணுவின்றன் கழல் அணைய மலம் தவிரும்-அரன்றிருவடியாகிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்த மாத்திரையே (உயிரோடுசகசமாய்நின்ற) ஆணவமலம் நசிக்கும்,—தவிர்ந்தால் தான் சுத்தனுய் இருக்கை முத்தி-நசித்தவழி உயிர் வேருய் நிற்றல் முத்தி (என்றற்கோ ரிழுக்கின்மையான் முத்தி நிலையினுஞ் சகசமல நீங்குமாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர்மதமும்),—அரன்றாளைப் பூணவேண்டுவது ஒன்றும் இல்லையெனின்-(மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மலநீங்கப்பெறுமதுவே முத்தியாதல் அமையும் அதன்மேலும்) அரன்றிருவடியைக் கலத்தல்வேண்டாவெனப் பேதவாதசைவர் கூறுவரெனின்,— அருக்கன்புகுத இருள் போம்-அருக்கனெளி மேவியவழி (அருக்கனேடு கண்ணெளி கலந்தாலே) இருள்பற்றறக்கழியும் (அதுபோல),—அடியில் பொருந்தவே மலம்போம்-(மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினும் சிவம்பிரகாசித்துத்) திருவடியை (உயிர்) பொருந்தினுலே ஆணவமலம் பற்றறக்கழியும் (ஆதலால் அவர் மதமும் அடா) என்க.

இதனுனே தடைவிடைகளான் மேலது சாதிக்கப்பட்டது. (ரு)

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாதி யாயே
நெல்லைவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர்
சொல்லியிடிற் றுகளற்ற வரிசியின்பா லில்லை
தொக்கிருந்து மற்றொருநெற் றோன்றி டாவா
மெல்லவிவை விடுமறவே யிவைபோல வணுவை
மேவுமல முடல்கன்ம மநாதிவிட்டே நீங்கு
நல்லசிவ முத்தியின்கட் பெத்தான் மாவை
நணுகிநிற்கு மாதலா னசமுமின் றாமே.

(இ - ள்.) நெல்லினுக்கு அநாதியாயே முளை தவிடு உமிகள் நெல்லைவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர் - அரிசியொடுஞ் சகசமாய் நின்ற முளை தவிடு உமிகள் அவ்வரிசியைவிட்டுக் கெட்டொழிய அரிசி கேடின்றி நிலைபெறுதல் (கண்டாம் அவ்வியல்பு) கூறுவீராக (எனின்),—தொக்கு இருந்தும் மற்று ஒருநெல் தோன்றிடாவாம் - (அம்முளை முதலியன) அடங்கிநிற்குமேனும் (அவ்வரிசி முன்போல) வேறொரு நெல்லுத் தோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்லாவாம் (அங்ஙனஞ்செல்லாமையான்),—சொல்லியிடின் துகள் அற்ற அரிசியின் பால் இல்லை மெல்ல இவை அறவேவிடும் இவைபோல - (அவை) சொல்லுமிடத்துக் குற்றமற்ற (அவ்) வரிசியின்கண் அடங்கி நிற்குமென்றற்கோரியை பின்மையின் மெல்ல (மெல்லநீங்கி) அவை ஆண்டில்லையென்பதே தேற்றம் அவைபோல,—அநாதி அணுவை மேவுமலம்உடல்கன்மம் நல்ல சிவமுத்தியின்கண் விட்டே நீங்கும் - அநாதியே உயிர்களோடு சகசமாய் நின்றமல மாயை கன்மங்களாகிய மும்மலங்களும் நல்ல சிவமுத்தி நிலைக்கண் விண்டொழியுமென்றே கொள்க,—பெத்தான்மாவைநணுகி நிற்கும் ஆதலால் நாசமும் இன்றாமே - (ஆண்டு விண்டொழியினும் எனைப்) பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும் இழுக்கில்லை என்க.

* "இத்தைவிளைவித்தன்மலம்" என்பதூஉமறிக.

மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தமாத்திரையே மலம் பற்றறக்கழியுமென்பாரையும் ஈண்மேறுப்பார், மெல்லவிவை விடுமறவே யென்றுங்கூறினர். ஏகாரந் தேற்றம்.

இனம்பற்றியும் உவமேயம்பற்றியும் முளையு முடன் வைத்துரைக்கப்பட்டது.

---

* உண்மைவிளக்கம். செ - ருக.

இதனானே இரதகுளிகை பரிசித்த செம்பிலுங் களிம்பு தொக்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரைநோக்கித் தொக்கிருத்தல் செல்லாமை அநுபலத்தியேதுவின் வைத்துணர்த்தற்பொருட்டு, வேறுமொருவகை கூறுமுகத்தான் அம்மூன்றுமொருங்கே வலியுறுத்தப்பட்டன.

இவை யைந்துசெய்யுளும் மேலைச்சூத்திரத்தின் அசலுங்குற்றமென்ற இறுதிக்கூற்றினொழிபாய் இயைபுபற்றி யீண்டுவைக்கப்பட்டன.

முதலதிகரணம்.

எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்றை
யறிந்தியற்றி யிடாவுயிர்க ளீசன் றானுஞ்
செவ்விதினி னுளம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து
சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்ப
னிவ்வுயிர்க டோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றா
விவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கு
மவ்வுயிர்போ னின்றிடுவ னாத லானு
மரனடியை யகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே.

(இ - ள்.) எவ்விடத்தும் இறை அடியை இன்றி உயிர்கள் அமைந்திடா - பெத்தமுத்தியிரண்டினும் இறைவன் திருவடியையின்றி ஆன்மாக்கட்கு (அறிவுசெயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற் சென்றுபற்றுதலும்) அமையமாட்டா (அதுபற்றி),—ஈசன்றானும்-இறைவனும்,—அம்முதலெழுத்துக்கெல்லாமாய் நிற்கும் அவ்வுயிர்போல் இவ்வுயிர்கள் தோற்றும்போது அவனையின்றித்தோற்றா இவற்றினுக்கு நின்றிடுவன் - அக்காரங்களை இயக்குதற்பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போல அவ்வான்மாக்கட்கு அறிவுசெயல்கள் விளங்குங்கால் அவனையின்றி விளங்காமையின் அவை விளங்குதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களோடு கலந்து நிற்பன்,—ஒன்றை அறிந்து இயற்ற - (அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள்) ஒருவிடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு,—செவ்விதினின் உளம்புகுந்து செய்தியெலாம் உணர்ந்து சேட்டிப்பித்து எங்குமாய்ச்செறிந்துநிற்பன் - அவ்வுயிர்களை அதிட்டித்துக்கொண்டு அவை செல்லுமாறெல்லாம் அறிந்துசெலுத்தி அவ்விடயங்களினும் உடனாகக் கலந்துநிற்பன்,—ஆதலால் நாம் அரன் அடியை அகன்று நிற்பது எங்கே யாமே - ஆகவான் (ஆணவமலத்தினீங்கி வேறுநின்ற) வுயிர்கள் (அதுபோல) இறைவனைவிட்டுத் தனித்துநிற்றல் ஓரிடத்தினுமில்லை என்க.

எவ்விடத்தும் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமெனக.

இதனுள் உயிர்களறிந் தியற்றியிடாவெனவும் ஈசன்றானுஞ் செறிந்து நிற்பனெனவுங் கூறியது ஆன்மாவி னறிவுசெயல்கள் விடயித்தற்கட்படு மியல்பிற்கும், தோற்றுமபோ தவனையின்றித் தோற்றாதெனவும் ஈசனவ்வுயிர்போ னின்றிடுவனெனவுங் கூறியது அவை விளங்குதற்கட்படு மியல்பிற்கு மெனச்கொள்க.

இவ்விருதிறத்துள் உயிரிற்கலந்துநின்ற அறிவு செயல்களை விளக்குதலே காட்டு முபகாரமெனவும், அவ்வுயிரை யதிட்டித்துக்கொண்டு சென்று விடயத்திற் கலந்துநிற்றலே காணுமுபகாரமெனவுங் கொள்க.

உயிர் ஒன்றனைவிடயித்தல் இறைவ னவ்விடயத்து முடன்சென்று கலந்தாலன்றி உயிரிற் கலத்தன்மாத்திரையா லமையா தென்பது, கண்ணொளிவிளக்கின் சோதியொடு கலந்தும், விளக்கொளி கலந்தவற்றையன்றிக் காண்டல்செல்லாமையின் வைத்துணர்ந்துகொள்க. * "அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே" என்றபின், "அறிவாயறிகின்றான்றானே" என்ற அம்மை திருவந்தாதியுமிது.

இதனானே அநாதியுடனின்ற வாணவமலத்தை விட்டுநீங்கி இறைவனோடு கூடுமாயின் அம்முறைபற்றி இறைவனையு மொரோவழி விட்டு நீங்கப்பெறும்போலு மென்னு மவ்வாதிகளை நோக்கி, அது கூடாமைக்கு ஏதுக்கூறுமுகத்தான் ஈசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டிடுவனென்ற முதற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. (எ)

இரண்டாமதிகரணம்.

எங்குந்தா னிறைந்துசிவ னின்றா னாகி
  லெல்லாருங் காணவே வேண்டுந்தா னென்னி
லிங்குந்தா னந்தகருக் கிரவியிரு ளாகு
  மீசனருட் கண்ணிலார்க் கொளியாயே யிருளாம்

* அற்புதத்திருவந்தாதி. செ - ௨0.

பங்கந்தா னெழும்பதுமம் பக்குவந்தை யடையப்
பரிதியலர்த் திடுவதுபோற் பருவஞ்சே ருயிர்க்குத்
துங்கவரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளி னாலே
சோதிக்குட சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

(இ-ள்.) சிவன் எங்குந் தான் நிறைந்து நின்றானாகில் - முதல்வன் (அத்துவிதக்கலப்புடையனாய்) எங்குஞ்செறிந்துநின்று உபகரித்துவரின்,—எல்லாருங் காணவே வேண்டுந்தான் என்னில் - யாவரும் அறிய வேண்டுமெனின்,—இங்குந்தான் இரவி அந்தகருக்கு இருளாகும் - இவ்விடத்தே ஆதித்தன் (விளக்கமாயிருந்தும்) அந்தகருக்கு இருளாயே நின்றாற்போல,—ஈசன் ஒளியாயே அருட்கண் இல்லார்க்கு இருளாம் - முதல்வன் உபகாரம் விளக்கமாயிருந்தும் (அஃது) அருட்கண்ணுடையார்க்கன்றி அறியவாராது,—பங்கந்தான் எழும் பதுமம் பக்குவத்தை அடையப் பரிதி அலர்த்திடுவதுபோல் - சேற்றிற்றோன்றிய பக்குவமுடைய தாமரைமலரை ஆதித்தன் அலர்வித்திடுதல்போல,—பருவம் சேர் உயிர்க்கு - (அவ்வருட்கண்ணும்) பக்குவமுடையார்க்கன்றி (கிடைக்கப்பெறாது அப்பேறும் முதல்வனையின்றி அமையாது),—ஞானக்கண் அரன் துங்க அருளினாலே கொடுத்து - (ஆதலால் அப்பெற்றித்தாகிய) அருட்கண்ணை முதல்வன் பெருங்கருணையாற் (பருவம்பார்த்திருந்து) கொடுக்க (அதனைப் பெற்றுடையார்க்கே),—சோதிக்குன் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே - அவன் அறிவுக்கறிவாய் நின்று அவ்வாறுபகரித்துவரும் (அத்துவிதநிலை) இனிது விளங்கும் என்க.

இத்தையாயு மறிவுடையனாதற்கு உரிமை கூறியவாறு.

பருவமெய்தாததூஉ மெய்தியதூஉம். ஓரிடத்தொருங்கு காட்டுவார், பங்கந்தானெழும் பதுமமென வேறுவமை கூறினர் (அ)

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்ப னென்னிற்
சென்றணையு மவன்முதலி சிவத்தையணைந் தொன்றாய்
நின்றதுயிர் கெட்டிடென்னிற் கெட்டதனை யின்றா
நின்றதேற் கேடில்லை யணைந்துகெட்ட தென்னிற்
பொன்றினதேன் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புகனீ
பொன்றுகையே முத்தியெனிற் புருடனித்த னென்றா
யொன்றியிடு நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போ லென்னி [றே.
னொருபொருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளொன் றன்

(இ-ள்.) சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவன் நிற்பனென்னின் - (தான் வேறேதாத் தோன்றுவானெனல்வேண்டா) பதிகாற் சென்

றணையப்படு மரநிழல்போல முதல்வன் (விகாரமின்றி) நிற்ப (உயிர் தாமே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப்பெற்று அரனைத் தலைக் கூடுதல் அமையு) மென ஈசுரவவிகாரவாதி மதம்பற்றிக்கூறின்,—சென்றணையு மவன் முதலி - (மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றணைவார்க்கு அச்சுதந்திரமாமாறுபோல முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமில்லை) அவனைத் தலைக்கூடுவதாயுள்ள வுயிருக்கே சுதந்திரம் (எனப்பட்டு வழுவாம்),—உயிர் கெட்டுச் சிவத்தை அணைந்து ஒன்ருய் நின்றதென்னின் - இனிப் பரிணாமவாதிகள் உயிர்கெட்டுக் கூடி அரனடியில் ஒன்ருய்ப்போமென்பரெனின்,—கெட்டது அணைவு இன்ரும் - கெட்டாற் கூடுமாறின்மையானும்,—நின்றதேல் - (கெடாது) நின்று கூடுமெனின்,—கேடு இல்லை - (அவ்வாறுகூடியவழிக்) கேடின்மையின் (ஒன்ருதல்பெறப்படாமையானும்),—அணைந்து கெட்டதென்னின் - கூடியபின் கெட்டதெனின்,—பொன்றின்தேல் முத்தியினைப் பெற்றவர் ஆர் நீ புகல் - கெட்டவழி (முத்திபெறுவதொன்றின்மையானும்) அம்முத்தியினைப்பெற்றவர் யாவர் நீ கூறுவாயாக,—பொன்றுகையே முத்தியெனின் - கேடே முத்தியெனின்,—புருடன் நித்தன் அன்ரும் - உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானும் (அதுவும் வழுவாம்),—நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல் ஒன்றியிடும் என்னின் - இனி அயிக்கவாதிகள் நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போல (உயிர் அரனடியைச் சேர்ந்து) ஒன்ருமென்பரெனின்,—ஒருபொருளாம் அதிபதியோடு உயிர் பொருள் ஒன்று அன்றே - (நீருநீரும்போல) ஒப்பற்ற பொருளாகிய முதல்வனும் உயிரும் (தம்முட்) சமப்பொருளாதல் செல்லாமையின் (அவர்மதமும் அடாது) என்க.

அரன்மலரடிக்கீழிருக்கு மியல்பு வேறுவேருகக் கூறு மவ்வம்மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு. (க)

செப்பிரத குளிகையினுற் களிம்பற்றுப் பொன்னுய்ச்
 செம்பொனுடன் சேருமலஞ் சிதைந்தாற் சிவ
னம்பனுடன் கூடுமெனிற் பொன்போ லல்ல
 னற்குளிகை போலவர னணுகுமலம் போக்கி
யம்பொனடிக் கீழ்வைப்ப னருங்களங்க மறுக்கு
 மக்குளிகை தானும்பென் னுகா தாகு
மும்பர்பிரா னுற்பத்தி யாதிகளுக் குரிய
 னுயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே.

(இ - ள்.) செம்பு இரதகுளிகையினுல் களிம்பு அற்றுப் பொன்னுய்ச் செம்பொனுடன் சேரும் - (களிம்புள்ளளவும்) செம்பு (பொன்னுடன் ஒத்தொன்ரு மாறில்லையாயினும்) இரதகுளிகையினுற் களிம்பு நீங்கியவழிப் பொன்னுய்ச் செம்பொன்னுடன் ஒத்தொன்ருதல்செல்லும்

(அதுபோல),—மலஞ்சிதைந்தால் சிவன் நம்பனுடன் கூடுமெனின் - மலநீங்கியவழி உயிர் முதல்வனோடு ஒத்தொன்றுமெனின் (அஃதும் அடாது);—நற்குளிகைபோல அரன் பொன்போல் அல்லன் - (உயிர்க்கு மலத்தை நீக்கும் ஆற்றலுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்கும் ஆற்றலுடைய) நன்மையாய இரதகுளிகையனோடு ஒப்புறுத்தலன்றி (அவ்வாற்றலில்லாத) பொன்னோடு ஒப்புறுத்துதல் ஈண்டைக் கேலாமையானும்,—நணுகும் மலம் போக்கி அம்பொன் அடிக்கீழ் வைப்பன் - (முதல்வன்) பொருந்திய மலத்தைநீக்கிப் பொன்போலுந் திருவடிக்கீழ் (உயிரை) வைப்பனாயின்,—அருங் களங்கம் அறுக்கும் அக்குளிகை பொன்றானும் ஆகாது - மிக்க களிம்பை ஒளித்த அக்குளிகைகளாகப் பொன்னாகாது (அதுபோல);—உயிர்தானும் சிவாநுபவம் ஒன்றினுக்குமே உரித்து - (மலநீங்கியவழியும்) உயிர் சிவாநுபவம் ஒன்றற்கே சுதந்திரமாம்;—உற்பத்தி ஆதிகளுக்கு உம்பர் பிரான் உரியனாகும் - ஐந்தொழிலெல்லாவற்றிற்கும் முதல்வனே சுதந்திரனாவன், (ஆகலின் உயிர் முதல்வனோடு ஒத்தொன்றுதல் செல்லாமையானும்) என்க.

ஒன்றினுக்குமென்னுமும்மை முற்றும்மை.

சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தேயென்ற விதனானே, சிவானுபவத்திற்கு முரித்தன்றென்னுஞ் சுத்தசைவர்மதமு மறுக்கப்பட்டது.

சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மென்னிற்
சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் தவன்றான்
பவங்கேடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற்
படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்து மிவன்றா
னவன்றானே யறியுஞ்சித் தாதலினா லிரண்டு
மிணைந்தாலு மொன்றாகா தநந்நியமா யிருக்கு
மிவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனுமோ புத்தி
யிதுவசித்தென் றிடிலவனுக் கிவனுமசித் தாமே.

(இ - ள்.) சிவன் சீவன் என்ற இரண்டும் சித்து ஒன்றுமென்னின் - முதல்வன் உயிரென்கிற இருபொருளும் சித்தேயாகலான் ஒத்தொன்று (மென்றலே அமைவுடைத்தன்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆண்டைக்கமையாதா) லெனின் (அற்றன்று),—சிவன் அருட்சித்து இவன் அருளைச் சேரும் சித்து - முதல்வன் அருளாகிய சித்தாம் உயிர் அவ்வருளைச் சேரும் சித்தாம்,—அவன்றான் பவம் கேடு புத்தி முத்தி பண்ணும் சித்து (இவன்) அவற்றிற்படியும் சித்து - முதல்வன் பவத்தினைக்கெடுத்துப் புத்தி முத்தி யளிக்குஞ் சித்தாம் உயிர் அவைகளில் அழுந்துஞ்சி

த்தாம்,—அவன் தானே அறியும் சித்து இவன்றான் அறிவிக்கப்படும் சித்தும் - முதல்வன் தானேயறியும் சித்தாம் உயிர் அறிவிக்க அறியுஞ் சித்தாம்,—இரண்டும் அணைந்தாலும் அநந்நியமாய் இருக்கும் ஒன்றாகாது ஆதலினால் - (ஒளியென்னும்பொதுமையால் ஒத்தொன்றாமாயினும் வியஞ்சகத்தையன்றி அமையாதாய் அதுவதுவாய் முந்திக்காணுங் கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானேவியஞ்சகமாய் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே விளக்கிநிற்கு ஞாயிற்றினொளிக்கும் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போல இங்ஙனஞ் சித்திரண்டிற்கும் தம்முள் அந்தரங்க வேற்றுமை பெரிது முண்மையான்) அவ்விருபொருளுந் தம்முட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி ஒன்றாய்ப்போமாறில்லை யாகலான்,—இவன்றானும் புத்தியும் சித்து புத்தி இவனாமோ - உயிரும் புத்தி தத்துவமுஞ் சித்தெனக் கூறப்படினும் புத்தி தத்துவம் உயிராதலில்லை,—இது அசித்தென்றிடில் அவனுக்கு இவனும் அசித்தாமே - புத்திதத்துவஞ் சடமென்றிடின் (ஏனைத்தத்துவங்களைநோக்க உயிர் சித்தேயாயினும்) முதல்வனைநோக்க உயிர் அசித்தேயாம் என்க.

நீருநீரும்போல ஒத்தொன்றாய் நிற்குமென்னும் ஐக்கவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்தவிவ் விரண்டுசெய்யுளும், ஒத்து வேறாய்நிற்குமென்னும் அருவ சிவசமவாதிகளை மறுத்தற்குமுரியவாறு காண்க. (௧௧)

இரும்பைக்காந் தம்வலித்தாற் போலியைந்தங் குயிரை
யெரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத்தா னாக்கி
யரும்பித்திந் தனத்தையன லழிப்பதுபோன் மலத்தை
யறுத்தமல னப்பணைந்த வுப்பேபோ லணைந்து
விரும்பிப்பொன் னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோ லடங்கி
மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பா னாகிக்
கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக்
கட்டியையொத் திருப்பனந்த முத்தியினிற் கலந்தே

(இ - ள்.) காந்தம் இரும்பை வலித்தாற்போல் (அமலன்) அங்கு உயிரை இயைந்து - காந்தம் (விகாரமின்றி நின்றே) இரும்பை வலிப்பவுங்கண்டாம் அதுபோல இறைவனும் (விகாரமின்றியே) உயிரைத் தன்வழிப்படுத்து நிற்பனாகலாற் (சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனில்லாமை பற்றிச் சிவனிருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை),—எரி இரும்பைச் செய்வதுபோல் அனல் இத்து அரும்பு இந்தனத்தை அழிப்பதுபோல் (அமலன்) இவனைத் தானாக்கி மலத்தை அறுத்து - எரி இரும்பை (க் கெடுத்தலின்றி) த் தன்வண்ணமாக்கி (த் தன்வண்ணமாக்குதற் குரித்

தாகாது) அவ்விரும்பின்கண் உடன் றேன்றி நிற்குங் கறைமாத்திரங்கெடச் செய்யும் அதுபோல இறைவனும் உயிரைத் தன் வண்ணமாகச்செய்து (தன் வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிரின்கண் உடன்றேன்றிநிற்கு) மலமாத்திரங்கெடச் செய்யுமாகலாற் (பொன்னுகை முத்தியாகாமை பற்றி ஒன்றுதற் கிழுக்கில்லை),—அப்பு அணைந்த உப்பேபோல் விரும்பி அமலன் அணைந்து - நீரோடு சேர்ந்தவுப்புத் (தன்சுவைமுழுதும் அந்நீர்க்காக்கித் தன்னேடொப்பச்சமன்செய்து நிற்கும் அது) போலவிரும்பி (உயிரைச்சேர்ந்த) விறைவனும் தனக்குரிய எண்குணங்களையும் அவ்வுயிரின்கட் பதிப்பித்துத் தன்னேடொப்பச்செய்து நிற்பனுகலான் (நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போ லல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை),—குளிகை (மேளிதுப்) பொன்னினை ஒளிப்பதுபோல் தான் எல்லாம் மேளித்து வேதிப்பானும் அடக்கி - இரதகுளிகை (செம்பையுருக்கித்) தன்னேடு கூட்டி (வேதித்துப் பொன்னுகச்செய்தும்) பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்குமாறுபோல இறைவன் (உயிரை) அவ்வாறெல்லாஞ்செய்தும் (அதனியல்பு சிறிதுந் தோன்றுது அறிவிறந்து நிற்குமாறு) தனது வியாபகத்து ளடக்கிநிற்கு மாகலான் (அப்பணைந்தவுப்புப்போ லணைந் தொப்பச் செய்தமைபற்றி உம்பர்பிரானெருவனே யுற்பத்தியாதிகளுக் குரியனுதற் கிழுக்கில்லை),—கரும்பைத் தேனைப் பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக் கட்டியைக் கலந்தே ஒத்து (அமலன்) அந்தமுத்தியினில் இருப்பன் - கருப்பஞ்சாறு தேன் பால் கனி யிரதம் கற்கண்டு சருக்கரை முதலிய சுவைப்பொருளெல்லாம் ஒன்றாகக் கலந்தவழி (யுளதாகிய சுவை இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறியவாராமைபோல) இறைவனும் பரமுத்தியில் (உயிரின்கண் அங்ஙனங்கலந்தவழி இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராத ஆனந்தசொரூபமாய்) நிற்பனுகலான் (அறிவிறந்து நிற்றல்பற்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தாதற் கிழுக்கில்லை) என்க.

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்பது முதலாகக் கூறும் வாதிகளை மேலே மறுத்தவழி அவர் கூறுமாசங்கைகளை முறையே பரிகரித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தற்பொருட்டு, இங்ஙனம் வெவ்வேறுவமைகளின் வைத்துக்காட்டி ஒருங்கு கூறியவாறு.

மலரடிக்கீழ் வைப்பனெனவும், பாதநிழற்கீழ் நிற்கவெனவும், ஏகனுகிநின்றிடவெனவும், அரன் மலரடிக்கீழிருப்பனெனவுங் கூறிய இந்நான்கு சூத்திரங்கட்குந் தம்முட் பொருள்வேற்றுமை யில்லைபோலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு இறுதிக்கண்ணவற்றைத் தொகுத்தெடுத்துக்கொண்டு சிவரூபமுதலிய நான்காகவகுத்து வைத்துணர்த்தியவாறுமாம்.

நின்மல சாக்கிர முதலிய ஐந்தவத்தையுந் தெரித்துக்கூறியவாறென்றலுமொன்று.

மதங்கத்துட் கூறப்படு மெழுவகை முத்திகளை வகுத்துக்கூறியதென் றுரைப்பாருமுளர்.

இத்தரும்பிந்தனமெனவும் ஆகியடக்கியெனவும் கலந்தொத்தெனவு மியையும்.

இத்தென்பழி அன்சாரியையும் இல்லுருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

அனலா னழிக்கப்படுத லொப்புமைபற்றி இருப்பின் கறையை இந்தனமாக வுருவகஞ்செய்தார்.

அணைந்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

மேளித்தல் கூட்டுதல்.

ஆகியுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

கலந்தவழியென்பது கலந்தெனத் திரிந்துநின்றது.

அரும்பித்திந்தனத்தை அனலழிப்பதுபோ லென்பதற்கு இவ்வாறுரைக்க வறியாது விறகின்மேல்வைத்து உரைப்பாருமுளர்; விறகையழித்தற்கட்படும் விசேடமின்மையானும், ஏனையபோல உயிரோடியையுடைத்தாற்குரிய வுவமையன்மையானும், அரும்பித்தென வொருசொல்லின்மையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக. அல்லதூஉம், தீ இரும்பைச்செய்வதுபோற் சீவன்றன்னைப் பந்தனையையறுத்துத் தானாக்கியென அறுத்தல் ஆக்குதலிரண்டும் இரும்பின்மேல்வைத்தே மேற்கூறிய வாசிரியர்க்கு, ஈண்டுமதுவே கருத்தாதலுணர்ந்துகொள்க.

மேளித்துத்தானெல்லாம் வேதிப்பானாகியென்றதனை அடக்கியென்பதனோடியையாது வேறுவைத்துரைப்பின், ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் உவமை தனித்தனி யெடுத்துக்காட்டி இது மாத்திரைக்குவமை கூறுமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

இவையைந்துசெய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றிற்கு அவ்வம்மதம் பற்றிநிகழுமாசங்கைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தாற் சித்தாந்தங் கூறப்பட்டது. (கஉ)

பதினொராஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩உக.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

இவ்வாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்தாலும் பதினொராஞ்சூத்திரத்தாலும் முறையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன்பெற்றார்க்குச் சீவன் முத்திநிலைக்கணிகழு மியல்பு வகுத்துக்கூறுதற்கெழுந்தது பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேர லொட்டாத்
　　திரிமலங்க ளறுத்தீச னேசரொடுஞ் செறிந்திட்
டங்கவர்தந் திருவேட மாலயங்க ளெல்லா
　　மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப் பாடி
யெங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோ மல்லோம்
　　யாவர்க்கு மேலானே மென்றிறுமாப் பெய்தித்
திங்கண்முடி யாரடியா ரடியோ மென்று
　　திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தியுடையோரே.

(இ - ள்) செங்கமலத் தாள் இணைகள் சேரல் ஒட்டாத் திரிமலங்கள் அறுத்து - செந்தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளை அணையவொட்டா (துஅயர்த்தலைச் செய்விக்கும் பற்றறக்கழிந்த) மும்மலங்கள் (விளக்கற்றம்பார்க்கும் இருள்போல அறிவற்றம்பார்த்து நிற்பனவாகலான் அவற்றை யஞ்சிப்) பரிகரித்து,—ஈசன் நேசரொடும் செறிந்திட்டு - (பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய) சிவபிரானுடைய மெய்யன்பரோடு பயின்று,—அங்கு அவர்தம் திருவேடம் ஆலயங்கள் எல்லாம் அரனெனவே தொழுது இறைஞ்சி ஆடிப் பாடி - (அப்பயிற்சி நிலைபெறும்படி) அவரது திருவேடத்தையும் சிவாலயத்தையும் அரனெனக்கண்டு வழிபாடியற்றி (அனந்தமேலீட்டால்) ஆடல்பாடல்களைச் செய்து,—எங்கும் ஒருவர்க்கும் யாம் எளியோம் அல்லோம் யாவர்க்கும் மேலானோமென்று இறுமாப்பு எய்தி - (இப்பேறு பெறமாட்டாத சிறுமையை நோக்கி) எவ்விடத்துமுள்ள ஒருவர்க்கும் யாம் எளியராதலின்றி (த் திருவடியைத் தலைக்கூடப்பெற்றமையான்) யாவர்க்கு மேலானோமெனக் களித்து,—திங்கள் முடியார் அடியார் அடியோமென்று திரிந்திடுவர் - பிறையினையணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபிரான் திருவடியைத் தலைக்கூடப்பெற்று (ரது பெருமையை நோக்கி அவ) ர்க்கடிமையென வாழ்வர்,—சிவஞானச் செய்தியுடையோரே - (இச்செய்கையை இயல்பாகவுடையார்) சீவன்முத்தர் என்க.

நட்டாவென்னும் பெயரெச்சமறை எதுப்பெயர்கொண்டு முடிந்தது.

இச்செய்யுள் முதனூல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்தி... ந்தாமா... ளக.

இரண்டாமதிகரணம்.

ஈசனுக்கன் பில்லா ரடியவர்க்கன் பில்லா
ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்குமன் பில்லார்
பேசுவதென் னறிவில்லாப் பிணங்களைநா மிணங்கிற்
பிறப்பினிலு மிறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ
யாசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட்
டவர்கரும முன்கரும மாகச் செய்து
கூசிமொழிந் தருண்ஞானக் குறியி னின்று
கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே,

(இ-ள்) (காமுகனாவானொருவன் ஒருவளிடைத்து அன்புடையனென்பது அவளொக்கலைக் கண்டுழி நிகழும் அன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படும் அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடியவரைக் கண்டுழி நிகழும் அன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படுமாகலான்) அடியவர்க்கு அன்பு இல்லார் ஈசனுக்கு அன்புஇல்லார் - அடியவர்மாட் டன்பில்லாதார் ஈசன்மாட்டும் அன்பில்லாதாரே (அங்ஙனம் ஈசனுக்கன்புடையார்போல் ஒழுகுதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லை),—எவ்வுயிர்க்கும் அன்பு இல்லார் - (எவ்வுயிர்க்கண்ணுமுளனாகிய ஈசனிடத் தன்புடையார்க்கே அத்தொடர்பு பற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடும் அங்ஙனம் ஈசனிடத்தன்பில்வழி) எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லாதாரே யாவர்,—தமக்கும் அன்பு இல்லார் நாம் பேசுவது என் - (இவ்விடங்களின் அன்பில்லாதார்) தம்முயிர்க்கு உறுதிசெய்து கொள்ளுவாரல்லராகலின் (அதனை) நாஞ் சொல்லுவதென்னை (கழிகாமத்தராயினார்க்கு அத்தொடர்புடையாரதிணக்கம் அக்காமப் பைங்கூழை வளர்க்கு நீராதல்பற்றி அதன்கட் கழிபேருவகையாமாறுபோல,—நீ அரன் அடியார் அடியாரை அடைந்திட்டு அவர்கருமம் உன்கருமமாக அருண்ஞானக்குறியில் நின்று ஆசையோடும் செய்து - (மாறாத சிவாநுபவ மருவிக்கொண்டு அரன்மலரடிக்கீழிருக்கப்பெற்ற) நீ (அதனை வளர்க்கு நீர்மைய

ராகிய) அத்தொடர்புடையாரோ டிணங்கி அவர்பணியை உன்பணியாகவே தற்போதமுனைத்தலின்றி உவகை மிகுதியுடன் செய்து (காமுகரல்லாதாரிணைக்கண் அக்காமப் பைங்கூழைப் பாறச்செய்யுங் களையாதலைப்பற்றி அதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியாமாறுபோல).—அறிவில்லாப்பிணக்கரோ டிணங்கில் பிறப்பினிலும் இறப்பினிலும்பிணைக்கிடுவர் விடு -(அச்சிவாநுபவத்தைக் கெடுக்கு நீர்மையராகிய) அறிவில்லாப் பிணம்போன்றவரோடு இணங்கிற் பிறப்பிறப்பிற்படுத்துவராதலின் (அதன்கண்வெறுப்பு மிகுதியால் அதனை) விட்டுநீங்கி,—கூசிமொழிந்து - (அடியாரதுயர்வும் உனதிழிவுநோக்கிக்) கூசி நயமொழிகூறி - கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே - (உவகைமிகுதியால்) கும்பிட்டுக் கைகொட்டிக் கூத்துமாடித் திரிவாயாக என்க.

விதிமுகத்தாற் கூறினார், சுவைப்பொருட் டுண்ணப்படும்பால் மருந்துமாமாறு போலச் சாதனமுமாமா றுணர்த்துதற்கு. முன் வருவனவற்றிற்கு மிஃதொக்கும்.

காமுகனாவானொருவன் ஒருவனிடைத் தன்புடையனென்பது, அவனொக்கலைக் கண்டுழி நிகழுமன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படும்; அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடியவரைக் கண்டுழி நிகழுமன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படுமாகலான், அடியவர்க்கன்பில்வழி ஈசனுக்கன்புடையார் போலொழுகுதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லையென்பார், அடியவர்க்கன்பில்லா ரீசனுக் கன்பில்லாரென்றும், எவ்வுயிர்க்கண்ணு முளனாகிய வீசனிடத்து அன்புடையார்க்கே அத்தொடர்புபற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடுமென்பார், ஈசனுக்கன்பில்லா ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லாரென்றும், இவ்விடங்களி லன்பில்லாதார் தம்முயிர்க்குறுதி செய்துகொள்ளு வாரல்லரென்பார், தமக்குமன்பில்லாரென்றுங் கூறினார். * "அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்" என்புழித் தம்மென்றது உடம்பைநோக்கியாகலின், அஃதிண்டைக்கு முரணாமையறிக. இதனெதிர்மறைமுகத்தால் அடியவர்க்கன்புடையாரது பெருமையுங் கண்டுகொள்க. அவர்கரும முன்கருமமாகச் செய்தலுந் தற்போத முனைத்து நின்று செய்யிற் குற்றமாமென்பார், அருண் ஞானக் குறியினென்றார்.

கூசுதல் அவருயர்வுந் தன்னிழிவும் நோக்கிநிகழ்வது.

கும்பிடுதலுந் தட்டமிடுதலுங் கூத்தாடுதலும் உவகைமிகுதியினிகழுமெய்ப்பாடு.

---

* திருக்குறள், அன்புடைமை. செ - ௨.

இதனானே இரண்டாங்கூறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

முதற்கூறு செங்கமலத்தாளிணைகள் சேரலொட்டாத் திரிமலங்களென அண்டே யுடம்பொடு புணர்த்தோதி வலியுறுத்தமையின், வேறு கூறிற்றிலர் (உ)

மூன்றாமதிகரணம்.

அறிவரியான் றனையறிய யாக்கை யாக்கி
யங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற்
செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ்
சிவோகம்பா விக்குமத்தாற் சிவனு மாவர்
குறியதனா லிதயத்தே யரனைக் கூடுங்
கொள்கையினா லரனவர் குறியொடுதா மழியு
நெறியதனாற் சிவமேயாய் நின்றிடுவ ரென்று
நேசத்தாற் றொழுதிடுநீ பாசத்தார் விடவே.

(இ - ள்.) அறிவுஅரியான் - அசிந்திதனாய் நின்ற பரம்பொருள்,—தனைஅறிய - (உலகத்துள்ளார்) தன்னை அறிதற்பொருட்டு,—யாக்கை ஆக்கி - திருநீறு கண்டிகைமுதலிய திருவேடமாகிய தனது வடிவத்தைத் தன்னன்பர்க்கு அளித்து,—அங்கு அங்கே உயிர்க்கு உயிராய் அறிவு கொடுத்து - யாங்கணும் உயிர்க்குயிராய் அறிவினை விளக்கி,—அருளாற் செறிதலினால் - அருளாற்கலத்தலாலும்,—திருவேடம் சிவன் உருவே ஆகும் - அத்திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—சிவோகம் பாவிக்குமத்தால் - சிவோகம் பாவனையானும்,—சிவனும் ஆவர் - சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—இதயத்தே குறியதனால் அரனைக் கூடுங்கொள்கையினால் - இருதயத்தானத்தில் ஒரு குறியின்கண் வைத்து முதல்வனைக்கூடுஞ் செயலானும்,—அரன் அவர் - சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின்,—குறியொடு தாம் அழியும் நெறியதனால் - குறியுடனே தாமென்பதொன்று இன்றாகிய தன்மையானும்,—சிவமேயாய் நின்றிடுவர் என்றால் நேசத்தால் நீதொழுதிடு - சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின் (அதுபற்றி அவரை அரனெனவே தேறி) அன்பொடு நீ வழிபடுக,—பாசத்தார் விடவே - எனைப் பாசப்பற்றுடையாரது பற்றுவிட்டொழிதற்பொருட்டு என்க.

சிவமாதல் தெளிந்தகோடற்கு வேட்முதலியவற்று ளொன்றேயமையுமென்பார், சிவமாதலை யவற்றோடு தனித்தனி கூட்டிக்கூறினார்

அவ்வேடமுடையாரென் றெடுத்துக்கொண்டுரைக்க.

பாசத்தார் ஆகுபெயர். (௫)

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச்
சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே
யுருக்கோலி மந்திரத்தா லெனநினையு மவர்க்கு
முளனெங்கு மிலனிங்கு முளனென்பார்க்கும்
விருப்பாய வடிவாகி யிந்தனத்தி னெரிபோன்
மந்திரத்தில் வந்துதித்து மிகுஞ்சுரபிக் கெங்கு
முருக்காண வொண்ணாத பான்முலைப்பால் விம்மி
யொழுகுவது போல்வெளிப்பட் டருளுவனன் பர்க்கே

(இ - ள்.) திருக்கோயிலுள் இருக்கும் திருமேனிதன்னையே - (பகுத்துணர்தலின்றித்) திருவாலயத்துள் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்க முதலிய திருமேனிகளையே,—சிவனெனக் கண்டவருக்கு - சிவமெனக் கண்டு வழிபடுஞ்சரியையாளர்க்கு,—சிவன் அங்கே உறைவன் - சிவபிரான் ஆண்டு வெளிப்படாது நின்று அருள்செய்வன்,—மந்திரத்தால் உருக்கோலியென நினையுமவர்க்கும் - (அருவப்பொருளாகிய சிவபிரான்) ஈசானுதிமந்திரங்களாற் சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக்கோலினுனெனக்கருதி (மந்திரநியாசத்தால்) வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும்,—உளன் எங்கும் இலன் இங்கும் உளன் என்பார்க்கும் - (யோகிகள்) உள்ளமெங்கணும் இல்லமாக வாழுஞ்சிவபிரான் இத்திருமேனியிலும் வீற்றிருந்து பூசைகொண்டருளுவனெனக்கருதி (ச் சாத்தியமந்திரங்களால்) வழிபடும் யோகிகட்கும்,—இந்தனத்தின் எரிபோல் மந்திரத்தில் விருப்பாய வடிவாகி (அங்கே) வந்து உதித்தும் - (முறையே) விறகைக்கடைந்த வழித்தோன்றும் எரி (யும் கரந்தவழித்தோன்றும்பாலும்) போல் அவ்வம்மந்திரங்களால் அவரவர் விரும்பியவடிவாய் அத்திருமேனிகளில் (அப்போதப்போது) தோன்றிநின்று அருள்செய்வன்,—அன்பர்க்கே - (அவர்போல் ஏகதேசமாய்க் குறித்தலின்றி அன்புமாத்திரையான் ஆண்டுவழிபடு) ஞானிகட்கு,—மிகும் உரு எங்கும் காண ஒண்ணாத பால் சுரபிக்கு முலைப்பால் விம்மி ஒழுகுவதுபோல் (அங்கே) வெளிப்பட்டு அருளுவன் - மேம்பட்ட வடிவமெங்கணுங் காணப்படாதபால் (கன்றை நினைந்த) புனிற்றாவின்முலையின் விம்மியொழுகுவதுபோல (க்கருணைமிகுதியால் அவ்வன்பேதானாய் எப்போதும்) ஆண்டு வெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வன் (ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுக) என்க.

ஆகலானஃதறிந்து வழிபடுகவென்பது குறிப்பெச்சம்.

அங்கேயென்பது யாண்டுஞ் சென்றியையும். மந்திரத்தால் உருக்கோலியெனமாறுக. கோலியென்பது பெயர்:

உளன் உள்ளம்:

இலனென்பது இல்லெனு மிடப்பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று.

இங்குமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

அன்பர்க்கு விம்மி யொழுகுவது போலெனவே யோகிகட்குக் கறக்க வொழுகும் பால்போலென்பது பெறப்பட்டது.

அன்பரென்றதூஉண்டு ஞானிகண்மேற்று, * "அன்பரொடுமரீஇ" என்புழிப்போல.

திருவேடஞ் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழப்படுவோரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினார், சிவாலயத்தைச் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினாரென வுணர்க. (௪)

ஞானயோ கக்கிரியா சரியை நான்கு
நாதன்றன் பணிஞானி நாலினுக்கு முரிய
னூனமிலா யோகமுதன் மூன்றினுக்கு முரியன்
யோகிகிரி யாவான்ற னெண்கிரியை யாதி
யான்மிரண் டினுக்குரியன் சரியையினி னின்றோ
னச்சரியைக் கேயுரிய னாகலினால் யார்க்கு
மீனமிலா ஞானகுரு வேகுருவு மிவனே
யீசனிவன் றானென்று மிறைஞ்சி யேத்தே.

(இ - ள்.) (மேலைச் செய்யுளிற்கூறிய நால்வகைக்கருத்தும் அவரவர் மாத்திரைக்கே உரித்தாயிருக்கச் சரியையாளரைப்போல ஞானி வழிபடுதல் எற்றுக் கெனின்) ஞானயோகக் கிரியா சரியை நான்கும் நாதன்றன் பணி - ஞானயோகக் கிரியா சரியையென்னும் நான்கு பாதத்தினிகழுங் கிரியையெல்லாங் கருத்தாவினது உண்மைப்பணியாகலான் (உலகின் மருவாத இன்பத்துள்வைத்த குருவினுபகாரத்தைக் கருதி நால்வகைத் தொழிலும் ஞானிசெய்தலே கடப்பாடென்பது உட்டொழில் செய்வார் புறத்தொழிற்கு முரியரென்னு முறைமை

---

* சிவஞானபோதம், பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

பற்றி,— ஞானி யாவினுக்கும் உரியன் - அந்தஞானி ஞானமுதல் நான்கினுக்கு முரியனென்றும் (ஏனையோர் தத்தந்தொழிற்கே யுரியரென்பது பறதந்தொழில்செய்வார் ஏனைத்தொழிற்குரியரல்ல ரென்னு முறைமைபற்றி),— யோகி ஞானம் இலா யோகமுதல் மூன்றினுக்கும் உரியன் - யோகி ஞானமில்லாத யோகமுதல் மூன்றினுக்கு முரியனென்றும்,— கிரியாவான்முன் ஒண்கிரியை ஆதி ஆன இரண்டினுக்கு உரியன் - கிரியாவான் ஒள்ளிய கிரியை முதலிய இரண்டினுக்கு முரியனென்றும்,— சரியையினில் நின்றோன் அச்சரியைக்கே உரியன் - சரியாவான் அச்சரியையொன்றிற்கே யுரியனென்றும் (உணர்ந்துகொள்ளப்படுவன);— ஆகலினால் யார்க்கும் ஊனம் இலா ஞானகுருவே குருவும் - ஆகலினால் (இனி அந்நால்வகைப்பாதத்தினிற்கு மாணாக்கர்க்கு ஆசிரியன்மார் உபதேசித்தற்கட்படும் உரிமையும் இவ்வாறேவைத்துணர்ந்து) எல்லார்க்கும் (உபதேசித்தற்குரிய) குறைவில்லாத ஞானகுருவே தலையாயகுருவென்றும்,— ஈசனிவன்றான் இவனே என்றும் இறைஞ்சி ஏத்தே - (ஈண்டுக்கூறிய) தாபர (சங்கம) ங்களும் இக்குருவடிவின வேறல்லவென்றுந் (தேறி அவ்விரண்டினும்) வழிபடுக என்க.

மேற்கூறிய நால்வகைக் கருத்திக்கு முரியராவாரைக் கூறுவார், அவற்றை யுள்ளடக்கி நிற்கும் ஞானமுதலியவற்றையுடையாரது இயல்பின்மேல்வைத்துக் கூறினார்.

சொற்பல்காது மாட்டேற்றின்மேல் வைத்துணர்ந்துகோடற்பொருட்டு, ஆகலினாலிறைஞ்சியேத்தே யென்பதனையும் ஈண்டுடன் கூறினார்.

திருவேடமாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சுதற்கட்படும் விசேடங்கூறியவாறு.

ஈசனிவனென்புழி இவனென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதி. ஈண்டு ஈசனென்றது திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியை.

என்றுமென்னு மும்மையை எதிரதுதழீஇயிற்றாக்கித் திருவேடமுமிவனேயென் றிறைஞ்சி யேத்தெனவு முரைத்துக்கொள்க.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் மூன்றாங்கூறுதெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. (௫)

மந்திரத்தான் மருந்துகளால் வாய்த்தவியோ கத்தான்
மணியிரத குளிகையினுன் மற்று மற்றுந்
தந்திரத்தே சொன்னமுறை செய்ய வேத
சகலகலை ஞானங்க டிரிகால ஞான

அந்தமிலா வணிமாதி ஞானங்க ளெல்லா
மடைந்திடுமா சானருளா லடிசேர் ஞானம்
வந்திடுமற் றொன்றாலும் வாரா தாகு
மற்றவையு மவனருளான் மருவு மன்றே.

(இ-ள்.) மந்திரத்தால் - மந்திரங்களாலும்,—மருந்துகளால் - மருந்துகளாலும்,—வாய்த்த யோகத்தால் - சிறந்தயோகத்தாலும்,—மணி இரத குளிகையினால் - மணியாகிய இரசகுளிகையினாலும்,—மற்றும் மற்றும் தந்திரத்தே சொன்ன முறைசெய்ய - வேறுவேறு சாத்திரங்களிலே கூறியபடி செய்தலாலும் (வருஞ்சித்திஞானங்களும்),—வேதம் சகலகலைஞானங்கள் - வேதாகமமுதலிய சகலஞானங்களும்,—திரிகாலஞானம் - திரிகாலஞானங்களும்,—அந்தம் இலா அணிமாதிஞானங்கள் எல்லாம் - முடிவில்லாத அணிமாமுதலிய ஞானங்களுமாகிய அனைத்தும்,—அடைந்திடும் - (ஆசிரியனையின்றியும்) அமையும்,—அடிசேர் ஞானம் ஆசான் அருளால் வந்திடும் மற்றொன்றாலும் வாராதாகும் - பொருந்திய திருவடிஞானம் ஆசிரியன் அருளால் அமைதலேயன்றி ஒருவாற்றானும் (அவனையின்றி) அமையப்பெறாது,—அவன் அருளால் மற்றவையும் மருவும் அன்றே - அக்குருவருளால் முற்கூறியனவும் அமையப்பெறும் (ஆகலால் இவனே யீசனிவன்றானென்று மிறைஞ்சியேத்து) என்க.

ஆகலாலிவனேயீச னிவன்றானென்று மிறைஞ்சியேத்தென்பது குறிப்பெச்சம்.

அவ்வாறேத்துதற்குரிய பெருமை கூறியவாறு.

மற்றவையுமவனருளான் மருவுமென்றது இயைபின்மை நீக்குதற் பொருட்டு. (௬)

பரம்பிரம மிவனென்றும் பரசிவன்றா னென்றும்
பரஞான மிவனென்றும் பராபரன்றா னென்று
மான்றருஞ்சீர் நிலையெல்லா மிவனே யென்று
மருட்குருவை வழிபடவே யவனிவன்றா னேயே
பிறங்கியவா ரணம்பாமை மீனண்டஞ் சினையை
யியல்பினொடும் பரிசித்து நினைந்தும் பார்த்தும்
பரிந்திவைதா மாக்குமா போற்சிவமே யாக்கும்
பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந் தானே.

(இ - ள்.) பரம் பிரமம் இவனென்றும் - சொருபசிவமுங் குருமூர்த்தமேயெனவும்,—பரசிவன்றான் (இவன்) என்றும் - தடத்தசிவமுங் குருமூர்த்தமேயெனவும்,—பரஞானம் இவன் என்றும் - பரஞானத்தையுடையாருங் குருமூர்த்தமேயெனவும்,—பராபரன்றான் (இவன்) என்றும் - வினைத்தாபரமூர்த்தங்களும் குருமூர்த்தமேயெனவும்,—அரன் தருஞ்சீர் நிலையெல்லாம் இவனே யென்றும் - அறுபத்துமூம்மை நாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையு மூர்த்தங்களெல்லாங் குருமூர்த்தமேயெனவுந் (தேறி),—அருட்குருவை வழிபடவே - ஞானாசாரியனை (வழிபடுக அங்ஙனம்) வழிபடப்பெறின்,—அவன் இவனுருவே - சிவபிரான் இக்குருவை யாவேசித்து நின்று,—இரங்கிய வாரணம் யாமை மீன் இவை - இரக்கமுற்ற கோழி யாமை மீனாகியஇவைகள்,—அண்டஞ் சினையை இயல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைத்தும் பார்த்தும் பரிந்து தாமாக்குமாபோல் - (முறையே) அண்டமாகிய முட்டையைஇயல்பாகத்தீண்டியும் கருதியும் நோக்கியும் பரிவுற்றுத் தம்வண்ணமாகச்செய்யுமாறுபோல,—பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் சிவமே யாக்குந்தானே - (நாடோறுஞ்செய்யும்) பரிசமுதலிய மூன்றாறும் (அவ்வுயிரைத்) தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவன் என்க.

அவ்வாறேத்தினார்க்கு வரும்பயன் கூறியவாறு,

பரம் பிரமமென்றது சொருபசிவத்தையெனவும், பரசிவனென்றது தடத்தசிவத்தையெனவும், பரஞானமென்றது ஆகுபெயரான் அதனையுடையாரையெனவும், பராபரனென்றது வினைத்தாபர மூர்த்தத்தையெனவும், அரன்தருஞ் சீர்நிலையென்றது அறுபத்துமூம்மை நாயன்மார்முதலிய சிவபத்தர்பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளிமறையும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையுமெனவுங் கொள்க.

பரஞானமிவனென்றும் பராபரன்றானென்றும் வழிபடுதலதிகாரப் [illegible]யின் வினையவுமுடன்கூறினர். (எ)

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரமுடிந்தது.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூஉஅ.

சிவஞானசித்தியார் முற்றியது

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.